

M.A.LIBRARY, A.M.U.

PE3971

دیگر اگر خواهد آسب مشکي را بور کند، اول آسب را خوب بشوید
با آب و خاکستر پخته بعد از آن با آب گرم صابون شسته و چنانچه چرک
نماند * بعده پهنکوي و شیوه بیتها^۱ بمالد - بور شود - نیز نمکس از آسب
دور شود - معجز است

دیگر برای رنگ آسب بور از خاکستر پخته بشوید - بعد از آن با آب
و صابون بشوید چنانچه چرک و چوب نماند - بعده پهنکوي باریک آس کند
و بقم با تیل ممزوج کرده بپزد - اگر چنانچه با بقم و با آب ساجي صاف
بریزند ارغوان شود اگر بقم خالص باشد سرخ گردد - و اگر بهمان که اول
زده شود آب اسبرگ بریزد زرد شود

^۱ بیتها (peṭhā), H., the pumpkin, vegetable marrow, *Cucurbita Pepo*.

دیگر علاج شیر اسب * روغن را با صد آب بشوید - هر روز با سحی
و آب ایمون بشوید - پاره روغن حل کند بمالد - در چهارده روز به شود

دیگر دنع کچوره * آنرا از سحی هر روز بشوید - داروی تازه بقدر -
پیدا شده نگاهدارد - در چند روز به شود

دیگر علاج عقرب^۳ یعنی در سفیدی پاره موی سرخ باشد - بپارد
سه غوک چاهی - از را پخته کند - در دیک چهار سیر آب اندازد -
پیه آنها را بگیرد و بر موی سرخ بمالد - اول موی مذکور را دور کند -
بعد از آن موی سفید بر آید

دیگر بند شکم^۴ اسب بیاض چوکهار پاؤ - سوخته ستوا^۵ نیم
آثار - این هر دو را آس کند - با آب گرم اسب را بدهد - در حال
صحت شود

دیگر خارش^۶ اسب بپارد بادنجان سه آثار - نمک دو آثار -
روغن کنجد یک آثار - در اندک آب انداخته پزد - در هم کند - اول جایی
خارش را چنان بمالد که سوخ شود - بعده این در را بمالد - تمام شب
بگذارد - بامداد بشوید - تا سه چهار روز عمل کند - شفا یابد - معجز است *
دیگر - اگر خواهد کمیت را ابلق کند روغن گرم کند - بمالد - موی
سفید بر آید *

¹ شیر; not traceable; see, however, note 5, p. 431.

² کچوره; name of a disease; not known.

³ عقرب, or "scorpion" is a horse-dealers' term for a broken blaze, etc., i.e., for a star, blaze, or race in which there are coloured hairs.

⁴ بند شکم Urdu "constipation."

⁵ ستوا, H., flour of parched grain.

⁶ خارش non-contagious mange or prickly heat.

دو دام - گندک آنویسار دو دام - سیماپ نیمه دام - چوک¹ دو دام - نیل
شیوین موافق بدن - جمله یکجا بساید - در بدن بمالد² * بعد از آن که
بی تابی کند همراه آب گرم بشوید * بعد از آن گلک لیمپ³ کند * بعده
بشوید * جغرات چکه کرده بمالد : بشوید

دیگر دفع اگن باد * مرج همراه شیر سودا لیمپ⁴ کند - بامداد
بشوید *

دیگر علاج برسائی⁵ * بیارد مصبر دام - و سبوس گندم ده دام -
باریک نماید در ظرف گلی کند - بامداد بول طفل درو اندازد و بر آتش
ملایم بزد - مثل ملهم شود - با پارچه طلا کند - اول مرتبه شفا یابد -
مجبوب است *

دیگر علاج مرض که بر بقد سم مثل گوشت بالا می شود * اول
موی آن جا را بتراشد و پاچک⁶ صحرائی بمالد که خون بر آید - بیارد
صابون دانه و بساید - بر پارچه بمالد - بعد از یکساعت هلیله⁷ تان و سوباری
هر دورا بسوزد خاکستر کند - اندک خاکستر باشد و بالا پرچه صابون
بزند - در اندک مدت شفا یابد - مجبوب است *

دیگر علاج شیر دم⁸ اسب : از علت باد است * هرگاه دم زور گیرد
این دارو را دهد شفا یابد : ایست - قونفل نیمه دام - کالی زیری نیمه دام -
قند سیاه در دام *

¹ چوک (chūk), H., sorrel, *Rumex vesicarius*.

² لیمپ, H., to plaster on thickly.

³ برسائی, error for برسائی, vide note 10, page 419.

⁴ پاچک cow-dung; dry dung of animals.

⁵ شیر دم shēr-dam, adj. (and shēr-damī, sub.), broken-winded.

آب ندهد - بعد از چهار روز وقت ساعت¹ یک پاؤ پوست تر کرده نگاهدارد و وقت آب همراه ساعت¹ کرده اول روز بخوراند؛ بعد از آن آب خالی بخوراند * دارو اینست: — جوکهار نیم آثار - سوهانگه هفت دام - پهنکری نه دام - گورگل چهارده دام - سحی شانزده دام - صابون دوازده دام - نیله تهوته دام - افیون یکنیم دام - آرد² موته سه پاؤ - تیل شیرین هشت دام *

دیگر، برای خارش است اسب * بیارد پوست³ نوزده دام - روغن شیرین پنجم دام - بنگ دو دام - نمک سه دام - پوست را همراه روغن یکجا کند - وقت شب هر جا که خارش باشد بمالد - یک روز بمالد - سه روز از آب سرد خوب بشوید - صحت یابد *

دیگر، برای خارش است اسب * بیارد نیله تهوته دام - مردار سنگ دو دام - مرچ چهار دام - تیل شیرین پاؤ - این جمله را یک جا کرده باریک کند * بعد از آن همراه آب بشوید - صحت یابد *

دیگر، برای خارش است اسب * بیارد یکنیم آثار پیاز و یک و نیم آثار روغن - هر دو را یکجا پخته کند - بعده با تیل³ یکدایت کند - نیپ کند و بالای آن نرم کرده گل بمالد - تا سه روز بر آن بمالد - بعده آب پیاز و تیل بر تمام بدن بمالد - دو نیم روز گل بمالد - بلم³ بآب بشوید *

دیگر، برای خارش است اسب * کوکفار پاؤ - کلونجی نیم پاؤ - اجوائن خراسانی دو دام - اجوائن ساده دو دام - گندهک چهار دام - چرب

¹ وقت ساعت; not traceable.

² پوست *post*, Urdu, poppy-heads. *Post*, white poppy, *Papaver somniferum*.

³ تیل (= سرسوزن تیل), mustard oil.

دیگر علاج شوره^۱ پشت اسب * بیارد هفا - و پتکری - برابر کرده بساید - با آب در قند سیاه بجوشانند - در پشت بمالد - صحت شود *

دیگر اگر خصیه درم شود ازین ادویه در خصیه بمالد - گل پلاس - زنجبیل - عقرقرا - سوهاگه - رالی - برنج - بوزن برابر گرفته بمالد *

دیگر برای دفع بوغمه^۲ اسب * سونقه دو دام - میدده دو دام - تانگیر^۳ دو دام - نیلکنثی^۴ دام - سوهاگه دام - بیخ کنیر سفید دو دام - کالی زیری دو دام - انکول^۵ - سهو را^۶ - تخم مرغ سفید - آب بیخ کنیر سفید - گوی بسته بخوراند *

دیگر برای قبض بول * در گوش سیماب اندازد : خلص شود *

دیگر دفع بیل^۷ اسب * هلیله پنجدام - توتیای سبز پنجدام - در آب لیمون گوی بندد - بوزن کوکن اسب را بدهد - شفا یابد *

دیگر جوگیر^۸ اسب * اگر ده سانه باشد جماعه داروها را یکجا کرده و سائیده شانزده گوی بندد و هفت روز دانه ندهد و سه روز در وقت هر روز صبح و شام دهد - وقت دانه دهد - بعد از هفت روز یک پاؤ دانه بدهد - هر روز نیم پاؤ زیاده کند - اول دانه دهد - بعد از آن گوی دهد - تا سه روز

^۱ شوره پشت *sore back* :

^۲ بوغمه *bagham*, the horse-dealers' term for *Enteritis*.

^۳ تانگیر *tan-gir*, not traceable.

[*caria*.

^۴ نیلکنثی (*nīl-kanthi*), H., *Ajuga bracteosa*; *nīlkantha*, Black Zedhary, *Curcuma*

^۵ انکول (*ankol*), H., *Alongium Lamackii*.

^۶ سهو را (*sih-rah*), H., the milk-hedge plant, *Euphorbia antiquorum*.

^۷ بیل *bel*, H., farcy or glanders; also called, *khonūm bad-nām* and *gum-nām*, and in Hindi *amba*. *Akash-bel*, however, is apparently a horse-dealers' term for consumption.

^۸ جوگیر *jo-gir* or *jan-gir*, *ān-gir*, *ān-gir* and *sīn-gir* are horse-dealers' terms for forms of indigestion. The horse appears to be suffering from rheumatism.

دیگر علاج اسپی که^۱ اورا گمنام^۱ بیرون نه آمده باشد * روز یک شنبه پنج
اوکه^۲ بیارد - هفت گره بزند - در هر گره درود^۳ اَمِنْ الرَّسُولِ^۴ تا آخر آیه
بخواند و در کلوی اسب گمنام بزند ؛ دفع شود *

دیگر * اسب را که گمنام تمام وجرد گرفته باشد روز یکشنبه این دعا را
در گوشش بخواند و بدمد ؛ تا سه شنبه بکلی صحت شود - همین را سه
بار بخواند ؛ دعا این است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَذْهَبِ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ
وَ اشْفِ اَنْتَ *

دیگر * اگر اسب سنج دهن^۵ باشد و هارون^۶ در گوشش شب بخواند یا
بنویسد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَاِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِیْنَ
لَا یُؤْمِنُونَ بِالْاِخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا برحمتک یا ارحم الراحمین *

دیگر * اگر روده اسب در فوطه آمده باشد - دودرم عمده در یک سیر
شیر ماده گاؤ جوشانده پانزده روز بدهد - شفا یابد *

دیگر سوفه^۷ اسب * بیارد رائی سود^۸ دام - شب در بول آدمی
قر کرده بدارد - بامداد بدهد - فایده کند - در سه روز شفا یابد *

دیگر دفع خام^۹ باد * روز یکشنبه پیش از آفتاب سوره^۹ مع بونته هلهل^۹
در مشمت گرفته باسب دهد ؛ در هفت روز شفا یابد ؛ علت دفع شود *

^۱ گمنام, vide note 8, page 419.

^۲ اوکه (akh), II., Sugarcane, *Saccharum officinarum*.

^۳ Qur'an, II., 285.

^۴ سخت دهن ; evidently for سنج دهن .

^۵ هارون, a corruption of the Arabic حرون "restive, refractory."

^۶ رائی سود, for رائی سوزة, ground mustard ?

^۷ خام باد ; name of an obscure disease.

^۸ سوره (Sura), II., *Abies Webbiana*.

^۹ بونته هلهل (hulhal), II., *Gynandropsis pentaphylla*.

دیگر * لیسبی که گرم در شکم دارد علامت او آنست که عوشت بر خاسته باشند و پوست بروی خشک باشد اما در علف خوردن نیکو بود و پیوسته کون در دیوار بمالد * علاج او این است - یکنیم آثار فنجید سیاه و یکنیم آثار شملیت - با آب بهم بشوید - با مقدار پنجم آثار ججو آرداوا بیامیزد - تا سه روز برین وزن بدهد تا بخورد - هر گرمی که در شکم باشد بیفتد - بفرمان خدای تعالی صحت شود *

دیگر * نیم سیر سیر در ظرفی بکوبد - با ولیده^۱ اندوده در ده سیر آب بجوشانند تا آنکه ثلث آب بماند - بعده سه درم صبر یعنی کوار^۲ بسایند و در آن افکند و با دو سیر روغن کفچد در گلولی اسب ریزد - همه علاقه که درون شکم اسب بود بفرمان خدای تعالی دفع گردد - بدین نوع و وزن تا سه هفته باید داد *

دیگر * برگ درخت جمیر^۳ که پلاس گویند مقدار یک آثار بارک آس کند و با آب نم^۴ در حلق اسب ریزد تا سه روز - جمله کرمان بیفتد *

دیگر * بیارد قنطیل دانگی - با دو سیر سیر - بهم اسب را بدهد - همان زمان شیر^۵ بهنگره^۶ و شیر^۷ برگ دهاتوره^۸ بیامیزد و در حلق اسب ریزد - نیکو شود *

^۱ ولیده for مالیده; half-baked chapātis mashed up with ghī and gur; in Indian Cavalry Regiments generally given after the morning parade, i.e., between the morning and noon-feed.

^۲ صبر یعنی کوار; shīr or shābir is the plant *Aloe succotrina*. The Hindi name is گیکوار (gikwar), and not کوار.

^۳ جمیر که پلاس گویند; palās is *Butea frondosa*, while jamīr is *Ficus palmata*. Jamīr is nowhere given as a name of palās.

^۴ با آب نم کرده: another probable reading is نیم نم.

^۵ بهنگره (Manguri), H., *Pecilla ovinoides*.

نمک شور - از هریک نه درم - باریک کرده - در نه درم روغن تلخ بپایمیزد -
 شانه کند - فی الحال بکشاید - اگر اثر دیر کند دو کورت همپوین وزن نهد -
 بی شبه قولنج بکشاید *

دیگر * اگر از علاج عاجز آید این را بخواند و بدمد - بفرومان
 خدای تعالی بکشاید و نیکو شود : ایست : —

بسم الله الرحمن الرحيم ط

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبَهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً ط

دیگر * اسبی که درد شکم دارد علامت او آنست که از پیغی او آب
 ریزد و از چشمهای او آب بسیار ریزد و از علف خوردن باز ایستد *

علاج * نخست دهان او را بکشاید ، بگردد تا زبان چگونه است - اگر
 دمیده بود و گنجایش گشتن دارد بفروماید تا زیر زبان او نشتر زنند - همان
 ساعت کمتر شود و خوش گردد - این قولنج را هم نیک است *

دیگر * جوائن و انگوزه آس کرده با آب گرم حل کرده در حلق اسب
 ریزد : در حال نیکو شود *

دیگر * انگوزه و بچ و کوته^۱ و نمک سنگ - از هریک شش درم -
 باریک با آب شیر گرم حل کند - در حلق اسب ریزد - درد شکم دفع شود *

دیگر * بیارد خیار^۲ خرد و هلیله و کنگفی - از هریک هشت درم -
 جمله باریک کرده در کمیز ماده گاؤ یا گوسفند و یا کمیز آدمی حل کند -
 در حلق اسب ریزد : بفرومان خدای تعالی درد شکم نماند - آنچه در شکم
 او باشد که سبب درد است آن بیرون افتد *

^۱ کوته (kota), H., *Portulaca quadrifida*.

^۲ خیار خرد ; *Khayār-i Khurd* is the *khira* or *Cucumis sativus*. *Khayār* is also the name of *Luffa acutangula*.

دیگر دفع کون مرغ اسب¹ * بیارد مینج اک بسوزد؛ خاکستر نگاهدارد * بعد روغن گرم کرده بالای زخم اندازد - بالای آن خاکستر اندازد - در یک هفته شفا یابد *

دیگر دفع زهویاد² و خام بادن و هر نوع بادن باشد * بیارد ادویه - تا سه هفته همراه آرد مخته بدهد: این است - کنگنی پاؤ - کالی زیری پاؤ - سوهانگه بریان پنجدام - بوزن دود دام مرار³ و آرد مخته - شفا یابد * دیگر علاج اسبی که علف کم خورد * بیارد کچور⁴ - آس کند و در در نیم سیر شیر گوسفند و یا ماده گاؤ بدهد؛ برین وزن یک هفته نیکو شود؛ معجب است *

دیگر شملت نیم آثار - سپیدان سرخ نیم آثار - بریت یعنی ساوتی⁵ نیم آثار - پاک کرده جمله را سه حصه کند - یک حصه ازین با دوسیر آب بجوشاند - چون سرد شود در گاری اسب ریزد - گلو فراخ شود - بعاف خوردن آید *

دیگر اسبی که قولنج دارد علامت او آنست که همی خسپد و خیزد و خویشتن را بر زمین زند؛ زیر پاهای خویشتن بنگرد و پوستش گرم بود * علاج * بیارد نیم سیر گل خیرو⁶ - یک سیر کنجد سیاه - جماه را جوکوب کرده در هفت سیر آب بجوشاند و نه گرم نمک سنگ بر آن افکند و در حلق اسب ریزد؛ قولنج بکشد * معجب تر - بیارد هوانسه⁷ چهار⁸

¹ کون مرغ اسب.

² *Lymphangitis, Oedema, and also for Anasara; also Erysipelas.*

³ مرار: *marāra? Desmodium tiliaefolium?*

⁴ کچور (*kachūr*), H., *Hedychium spicatum*.

⁵ بریت یعنی سلوتی, *barbat* is *Dalbergia lanceolaria*; *سلوتی* is not traceable.

⁶ گل خیرو (*gul-i kherā*), H., Marsh Mallow Root, *Althea officinalis*.

⁷ جوانسه (*javānsa*), H., the Persian Manna Plant or Camel Thorn, *Alhagi maurorum*.

⁸ چهار (*chapar*), H., clay-slate?

دیگر دفع قبض شکم اسب و آدمی، هر که باشد * این را بنویسد و
بر زمین فرو نهد و سه مرتبه گرداگرد این نقش اسب را بگرداند؛ صحت
یابد: ایمنست: —

۶	۷	در
۱	۵	ح
۱۱	۷	ح

دیگر دفع خارش شکم اسب * بیارد ارداو^۱ جو پاؤ - برگ نیم نیم پاؤ -
مسکه گاؤ پاؤ - این همه را هر روز بدهد تا هفت روز؛ صحت یابد *

دیگر علاج جو گیر^۲ * بیارد مونه چهار دام - اشکار بیست دام - کنگر
کهار^۳ دام - قیل دام - افیون کسیره - مصبر کسیره - نیلا قهوتیا کسیره - این
جمله داروها خوب باریک بسایند تا دو پهر کهرل کند * بعده چهل و چهار
گولی بندد - اول روز یک گولی با پاؤ آثار دانه دهد و زیاده کرده
بمیعاد رساند *

دیگر دفع جو گیر و قولنج - چهارده روز بدهد شفا یابد * ایمنست: زرد
چوبه دام - مصبر - کودی - برابر بدهد *

^۱ ارداو^۱ H.; *ardāwa* means coarsely ground. In Delhi the word means gram
crushed like *ātā*, but Indian saïses generally call gram and barley, roughly crushed
and mixed, *ardāwa*.

^۲ جو گیر, "indigestion," vide page 429, note 8.

^۳ کهار^۳ (*kangar khār*), a species of *Emex*, vide Khory's *Bomb. Mat. Med.*,
p. 467.

باریک آس کرده در آنجا که درد باشد خوب با آبگرم بشوید باک
خوب بمالد *

دیگر علاج قولنج * زنجبیل دو دام - بادیان دو دام - بخوراند -
به شود *

دیگر برای اسب کم خور * بیدار مرج دو دام - اجوائن دو دام -
نمک دو دام - روغن در دام - انگوزه نیم دام - بچ دو دام - بنگ نیم دام -
باید که همه را کوفته بخوراند - اشتها شود *

دیگر دفع شیشه بند اسب * برستم نویسد - بول کشاده گردد بفرمان
خدای تعالی : دست راست عَطُوشا¹ - دست چپ عشا - پای راست
عَطُوشا - پای چپ عَطُشو *

دیگر دفع جهول² اسب * بیدار سیر پاک پاؤ آثار - نمک سنگ یکنیم -
ساجی پاؤ - تیل ازند - این همه را خوب بسایند در تیل جوشانند ؛
اندریه را با سب سخت بمالد بحدیکه عاجز آید * جل و گردنی بپوشانند -
در جای گرم نگاهدارد - اسب عرق کند - صحت یابد *

دیگر * اگر اسب هوا باد گرفته باشد بیدار کنکئی دو دام - اندک
دو دام - مرج دو دام - یکجا کرده بدهد یکپخته - شفا یابد *

دیگر دفع خارش اسب * بیدار صابون نیم پاؤ - اشخار نیم پاؤ -
باروت نیم پاؤ - هر سه را ساویده در یکجا جوش بدهد * شب به
پشت اسب بمالد * وقت بامداد بشوین * هر نوع خارش باشد
دفع شود *

¹ عَطُوشا — عشا — عَطُشو, mystical words of no particular meaning.

² جهول, pal-y, paralysis.

دیگر دفع اگن باد * گزدهگ انولیسار دو دام - روغن تاخ هو دام - حالون
نیم پاؤ - آب حالون هر روز مع پاؤ دانه و داروی مذکور را بدهد - انشاء الله
تعالی صحت شود * *

دیگر دفع اگن باد * گوشت بز مقدار دو آثار بیارد - قیده کرده همراه
دانه و یک پاؤ روغن زرد بخوراند بیست و یکروز یا یک ماه *

دیگر برای پیل¹ اسب - نوشته بزد - بابت شاه مردان * * مصراع *
* لا هي لي هي لوهي *

دیگر دفع - علاج قیصر - بابت گهانیسی * بیازد پوست درخت
سهجفه دام - پوست درخت هفیس² دام - انگوزه دام - سه گولی کند -
یک گولی تا سه روز دهد - دانه ندهد - شفا یابد *

دیگر دفع قیصر * سوهاگه - بهتکوی - رای آثار - نمک شور آثار -
افیون دام - کوکنار - چوب زقوم پنج آثار - صابون آثار - تخم دهاتوره دو دام -
همه را کوفته بوزن بندی³ گولی بزند - بخوراند *

دیگر برای گمنام و بدنام - در گاوی اسب نوشته بزد صحت شود -
روز یک شنبه و یا چهارشنبه و یا جمعه نویسد - سورهای والضحی -
والم نشرح - و الحمد مع بسم الله - تمام سورها نویسد *

دیگر یا سهلتی⁴ است که در دندب میشوند * بیارد زرد چوب
و نمک سنگ و جوکهار و نوشادر و سچی و چونه و قند سیاه کهنه - همه را

¹ پیل, a glandular swelling.

² هفیس, not traceable.

³ بندی (bendi), the seeds of *Theopesia populnea*?

⁴ یا سهلتی; word not traceable.

کند * بعده وقت شام برگ سنبهالو^۱ جوش داده شیر گرم بزند و نیز آب اورا بالا می انداخته باشد * بعد از هفت هشت روز به شود *

دیگر علاج بیرهدی^۲ * بیارد استره - مورا بتراشد و درانجا چند کلک زند * بعده بیارد اشخار و هرنال و بینج پرم دندی - از هر کدام اندک بگیرد - بساید - بمالد - و از پاچک سوسی بفت بسیار روز دهد - دفع گردد * اگر بسیار کلان کلان باشد میبخ حکی اندازد^۳ *

دیگر دفع بیرهدی * بیارد گندم : ریزه بخاید و بر علت بزند : بالای آن پارچه سفال نهد : محکم بزند : دفع گردد : بابت آمیری بیگ * دیگر دفع بدنام و زهر باد * کهکهر^۴ - نیل کفکفی - زیره سیاه - لوتی^۵ - بابرنک - مرج - بوزن برابر - صبح و شام بوزن دام بدهد - شفا یابد *

دیگر دفع اگن باد^۶ * دو دام گندهک انولیسار^۷ - نیم پاؤ برگ نیم - چکه^۸ جغرات^۹ - پنجا کرده بدهد * بعده بیارد برگ انجیر - مثل نهک^{۱۰} بساید در پشت بمالد - اگر بستانی زبانی^۳ کند در آب بشوید - دفع گردد *

دیگر دفع اگن باد * بیارد گندهک دو دام - بعد دانه عتواتر بخوراند تا مدت یک ماه یا چهل روز بلافاصله * باریتعالی صحت بخشد - ضرر ندارد - با آب گرم بشوید *

^۱ سنبهالو (sambhālū), II., Vīṭez negundo.

^۲ بیرهدی ber hūdī H., "a splint."

^۳ Errors in text.

^۴ کهکهر (kākhar), II., Butea Gum, Butea frondosa.

^۵ لوتی, for پوتی (pūti)? Kydia calycina.

^۶ اگن باد agan-bād Hindu. "contagious mange."

^۷ انولیسار for آنولاسار? Anolāsār, II., "purified sulphur": vide p. 420, note 4.

^۸ چکه; chukka, II., thick curd, coagulated milk.

^۹ جغرات (jaghraṭ), (in the dialect of Samargand), sour, coagulated milk.

^{۱۰} نهک probably for نمک (namak) "To pound like salt" is a colloquial idiom, or "to pound very fine."

دیگر - دفع گمنام * هر روز بخواند بدمد * * بیت *

بدیدم سولهي در آن راه جوان * حیاطا حیوطا سیوطا¹ بخوان

دو هفته بخواندم دمیدم بر آن * نمازد ز گمنام نام و نشان

دیگر دفع موترة² یادگار قلسیداس * بپارد شاخ گار میش سوخته -

سوهاگه - گورلوتة³ چهار یکدام - شب در بول آدمي ترکرتة⁴ بدارد * بامداد
بعد از گهزي نهاري⁵ دهد - در مدت یکماه صحت یابد *

دیگر دفع موترة * بپارد ناسپال آثار - گندهک⁶ آنولیسار آثار - زرد

چوبه آثار - هالون آثار - ساجي آثار - تچ⁷ آثار - سوهاگه آثار - همه را باریک
سائیده نگاهدار و هر روز نهار مقدار⁸ دو دام بدهد - اگر موترة کلان باشد
سه دام ؛ اگر بسیار کلان باشد چهار دام بدهد ، ناکه دفع شود *

دیگر * اگر اسب که مادیان را دهد حرام زانگي کند پس روز یکشنبه

بپارد پلپل دراز و دل ماده گاو و بول ماده گاو و بول مادیان - هر چهار ادویه را
باریک بساید و چشم اسب را دو دفعه از آن شوید - حرامزادگي نکند -
مجبرب است *

دیگر دفع فیل پا یعنی موسل⁹ * گل نانی بار¹⁰ و چند برگ اک

در بول آدمي بجوشاند ، بعده هر روز باریک چوب لته بسته گرمایم طلا

¹ حیاطا حیوطا سیوطا , words without meaning.

² گورلوتة چهار , not traceable

³ نهاري , the morning feed and also a mixture of *guy*, *ātā*, *ghī*, dried colocynth and salt given to a tired horse as a pick-me-up, or to a lean horse as extra food.

⁴ گندهک آنولیسار , vide p. 421, note 6.

⁵ تچ (taj), H., True cinnamon, *Cinnamomum zeylanicum*.

⁶ فیل پا یعنی موسل , "elephantiasis." *Mūsāl* H., a club?

⁷ گل نانی بار ; not traceable. *Nāni-jangli-kādo* is *Scilla indica*.

پاؤ - ناسپال¹ پاؤ - هلايله پاؤ - بليله پاؤ - کنگني پاؤ - موته پاؤ - دهارة²
 پاؤ - پوست کيکر³ پاؤ - کيسله⁴ پاؤ - مين پهل پاؤ - قند سياه دو آثار - قند
 و گوگل با همه ادويه آميخته يکپاؤ بخوراند - انشاء الله تعالى صحت شود *
 ديگر برای دفع هذه⁵ زانوه و فربه شدن اسب : قنا بيست و يک روز
 بدهد * کسيره وزن در شمش پيش از دانه * بيارد ادويه : بکوبد : استخوان آدم
 سوخته پاؤ - پوته⁶ سحبي پاؤ - تنکار تيله⁷ بريان دو نيم دام *
 ديگر دفع بدنام⁸ و قولنج و خشک بيل⁹ و بر سائي¹⁰ * بيارد زرد چوبه
 آثار - کاليه¹¹ آثار - هندال¹² آثار - صرچ - صبح و شام دام بدهد *
 ديگر دفع زخم اسب * بيارد مصبره دام - آرد ميده در دام - در بول
 آدمي ليتي¹³ پزد - تنگ طلا کند - در اندک روز شفا يابد *
 ديگر دفع زخ اسب * بيارد نرسي¹⁴ - با آب ليمون نصف بسايد -
 و نصف ليمون بر زخ بمالد * بعده طلا کند - از بيخ افتد - دفع شود *

¹ ناسپال (*nāspāl*), in the Panjab, the rind of the Pomegranate, *Punica granatum*.

² دهارة (*dhāwa*), H., *Anogeissus latifolia*.

³ کيکر (*kikar*), H., *Acacia arabica*. . . کيسله⁴, not traceable.

⁵ هذقه (*haddh*), H., "Spavin." *Zānū'ā* in Hindustani is "capped knee."

⁶ پوته (*pūtā*), H., *Kydia calycina*.

⁷ تنکار تيله, a variety of *tinkār* or *Bihorate* of soda. In Khory's *Bomb. Mat.* Meil., p. 79, it is given as *Tolis tūkna khāra*.

⁸ بدنام; *bel-nām*, *gummām*; *khunām* and *bel* are all horse-dealers' names for farcy and glanders.

⁹ خشک بيل; *bel*, cutaneous disease, eruption; but amongst horse-dealers "consumption": here it apparently means farcy. خشک a horse-dealers' term for "laryngitis," also the name of a skin disease.

¹⁰ بر سائي; *Baranteo* the disease?

¹¹ کاليه not traceable; for قليا?

¹² صندل (*sandal*), H., *Rhododendron arboreum*.

¹³ ليتي for لپ? *Leṭ*, salve, ointment, plaster.

¹⁴ نرسي (*narsī*), H., *Delphinium denudatum*.

دیگر دفع موثره * برگ کریل¹ و خردل هر دو را بسایند - در جغرات²
 گاو اندازد - اسب را بخوراند - موثره دفع شود *

دیگر دفع موثره * سچی چهار دام - نمک رسیق³ نیم آثار - نمک
 سونچر چهار دام - نیله تهوته یکدام - سم الفار یکدام - اجوائن دام - در
 ظرف گلی انداخته در بول اندازد؛ زیر آتش کند؛ تا هفته نگاهدارد؛
 بول بسیار اندازد * بر آورده در زمستان یکدم می بدهد - انشاء الله تعالی
 بر طرف شود *

دیگر دفع موثره * روغن کنگد دو دام - نمک سیئده دام - هر دو را یکجا
 کرده در هر دو گوش اسب اندازد؛ مالش دهد تا بحدی که هر دو گوش
 وزم شود، آن زمان بگذارد * بکرم الله تعالی موثره بر طرف شود *

دیگر دفع موثره و چکاول⁴ * بیارد برگ کرنچو⁵ دو آثار - خشک کرده
 نگاهدارد * هر روز مقدار دو دام بعد خوردن دانه در اندک دانه بدهد *

دیگر دفع گمنام⁶ اسب * در روز جمعه بعد از ادای نماز جمعه تعویذ
 نوشته اول شش جیتل⁷ را شیرینی بطلبد و بارواح شیخ معروف کرخی⁸
 فاتحه خواند؛ بطفان بدهد * بعد ازین تعویذ را بر گردن اسب به بند و در

¹ کریل (kareel), H., *Capparis apocynifolia*.

² جغرات, Sour, coagulated milk.

³ نمک رسیق, not traceable.

⁴ چکاول, ring-bone on fore-feet.

⁵ کرنچو (karunchu), H., the Fever-nut, *Cesalpinia Bonducella*.

⁶ گمنام, vide note 8, page 419.

⁷ جیتل, a silver coin; said to be a Hindi word.

⁸ Mairat ul-Karhi, a saint; died in 200 A.H.

دیگر ولیده^۱ * موتهه و کنجد سیاه نیز در جواز^۲ باریک بگوید
 قامل آرد شود؛ با دوسیر روغن گاو مرنده^۳ کند؛ با آب گرم تر کند؛ زمانی
 بدارد که بمراد تر شود * بعده در توبره کند؛ بدهد * تمام زمستان اگر
 ولیده بدین نوع بدهد اسپ لاغر و ضعیف چنان فربه شود که در
 پوست نگنجد *

دیگر فربه کردن اسپ و دفع دنبیل^۴ و زهر باد^۵ و هیچ علت نشود * در
 زمستان دهد * اگر زهره باد دنبیل باشد بانی^۶ همراه دهد - مرج دو دام -
 بابرنگ دو دام - کفکفی دام - اندر ملخ^۷ دام - کالی زهری نیمدام - نمک
 سونچر دو دام - ادرک دو دام - زرد چوب دو دام - سونف دام - همه را
 باریک نموده با آرد نخود بریان غلوه بندد؛ بدهد؛ گرسنگی زیاده شود؛
 سرگین بند؛ شانه بند؛ هرگز نشود برین سال؛ تمام زمستان بدهد * این
 راتب یک روزه اسپ است *

دیگر فربه کردن اسپ * بیارد شیر ماده گاو پنج آثار - هالون پاور -
 باریک نموده بیندازن * بامداد پخته بدهد * شب پاور روغن دهد *
 چنان فربه شود که نهایت ندارد؛ چست و چالاک شود * پنج آثار
 دانه بدهد *

۱ ولیده and ملیده, var. for مالیده, "half-baked cakes of flour, milk, butter, and sugar. Vide note 1, page 427.

۲ جواز (jauz or juwz), a large wooden or stone mortar for pounding grain.

۳ مرنده; for گونده from Hindi *gāndhnā* "to knead."

۴ دنبیل (*dumbal*), imposthume, bubo.

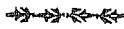
۵ زهر باد, erysipelas.

۶ بانی, word not traceable.

۷ اندر ملخ, for اندر جوتالک (*Indarjā talukh*), Kurchi or Conessi Bark, *Holar. rhena antidiysenterica*.

باب

در معرفت فربه کردن اسب و دفع علت

موتره^۱ و غیره

علاج * نوشادر همراه آرد بدهد * روز اول نوشادر یکدمری - روز دوم
دو دمری - تا هفت روز همین طور وزن اضافه نموده دهد - موتره دفع گردد *

دیگر دفع موتره * بیارد سرگین کنجشک و جمالگوتنه * با آب لیمون
بساید * اندک از جای موتره با ناخن موی دور کند و از چوب نقطه بجای
سرنهد و دو وقت بگرداند آب بر آید شفا یابد ؛ معجب است و آزموده است *

دیگر دفع لاغری اسب * بیارد حالون^۲ - رای - و میتی^۳ - هر سه وزن
برابر بساید - هر روز مثنی بدهد و در آثار دانه دهد * بعد از یک هفته یک
پاو قند سیاه بدهد ؛ فربه شود *

دیگر * هر روز سه سیر برنج پخته کند و سر کرده در یک سیر روغن گاو
پار کند ؛ سه هفته بدهد ؛ فربه شود ؛ روشن گردد *

---

^۱ موتره or موتبر (mothra), H., bog- or blood spavin.

^۲ حالون ; this is probably هلیون (halyūn), the asparagus, *Asparagus officinalis*.

^۳ میتی for میته (methi), H., the Fenugreek, *Trigonella Fenum-graecum*.

لاهوری - گولیا بغد * هضم دانه : باجره نیم آثار^۱ - مرج یکدام - سوهاگه
دام - شکر تری پاو - وقت بامداد چند دانه میداده باشد *

دیگر حیات^۱ برنج پاو - و شکر تری پاو - آب لیمون بقدری که تمام
قر شود * وقت کریز چند روز الاجبی دانه بدهد با آرد : از کریز خوب
بر آید *

دیگر * اگر کبوتر تخم ندهد سفیدی بیضه مرغ با آرد پخته بدهد *
دیگر * اگر خواهد کبوتر مست شود کلونچی بوتلی بسته در آب
اندازد : مست شود *

دیگر * اگر خواهد که کبوتر بلند رود آب هر گهری دهد و شب
چراغ نماید : بلند رود *

---

۱ "grains" حیات can this be حیات ; حیات^۱

گرفته برنج در آن تر کنند؛ خشک نموده جکفی^۱ دهند * بسته دارد - بعد از ساعت پراند؛ مثل علقا بلند پروازی کند * پاره شب دهد؛ پاره بامداد *

دیگر بابت ابوالفتح؛ تخمه در پوده دفع گردد * ادویه آورده گولی بوزن کوکن^۲ بندد؛ هر روز بدهد؛ شفا یابد * ایفست - سوهاگه بریان - نوشادر بریان - پهنکری بریان - جوکهار - ایلوا - قند سیاه *

دیگر * ماده که بیضه خام اندازد هر روز صبح و شام این را بدهد بیضه پخته بدهد * کودی زرد دام - سوخته سیاه دانه نیمدام - آرد ماه نیمدام - آرد نخود کسیره - آرد گندم کسیره - الایچی دام - با بیضه کبوتر حل کند؛ برابر نخود گولی بندد *

دیگر بابت حمید * کودی - سوخته سیاه دانه - مورچ - قرنفل - با آرد خمیر کرده گولی بندد بدهد *

دیگر گرسنگی کبوتر و دفع علت شکم؛ بابت پیر محمد * اگر کبوتر دانه زبون بخورد، گولی دهد؛ با مژاد بخورد، فربه شود * بیارد اشخار دو دمری - زرد چوبه در دمری - سوهاگه دو دمری - قند کهنه دام - گولی برابر نخود بندد - بوقت حاجت دهد *

بهوک * نکچهکنی دام - کلونچی دام - نمک لاهوری دام - نخود بریان - با شیر تر ب گولی بندد؛ بوزن دو نخود بندد؛ بدهد *

دیگر بابت محمد رحیم صافی گوله * بیارد سوکه^۳ خام ماشه - قرنفل و مصبر ماشه - پاپل گرد ماشه - برابر همه قند سیاه - بوزن همه نمک

¹ Vide note 2, p. 403.

² کوکن (kukna), II., the seeds of the fruit of *Garcinia indica* or Kotam Butter, also of *Chala indicata*.

³ سوکه can also be a mistake for سهاگه.

دیگر صافی صد کبوتر * بیارک مندی^۱ نیم پاو - گلونجی فیم پاو - کباب
چینی دام - قرنفل دام - نمک سینده دو نیم دام - ایلوا کسیره - قند سیاه
پاو آثار - این همه را یعجا کرده باریک نموده بمقدار پاو دام گولی بندد *
اگر موی خورده باشند پینخال سبز کفند و خشک شوند و بکاهند و دانه
بمراد نخورند *

دیگر علاج سردی یافته * اگر دانه سرد خورده باشد بول آدمی چقد
قطره بدهد : در سه روز نیکو شود *

دیگر علاج سردی یافته * اگر دانه سرد خورده باشد یا در جانی سرد
مانده باشد پس محمور باشد و ضعیف گردد شکم روان باشد و دانه
نخورد * پهل دراز و پهل گرد سوده با روغن ستور و آرد گندم غلوه کند -
بجای دانه بدهد - نیکو شود *

دیگر علاج باد * اگر باد آید و گردن کبوتر کج شود در پیشانی
در فرق داغ کند بدوک : نیکو شود : و اگر تمام اندام آماس کند آب برگ
بید انجیر در حلق او اندازد چند روز : نیکو شود * اگر باد در آید گردن
کبوتر کج شود در پیشانی داغ کند *

علاج * اگر کبوتر را زخم رسیده باشد و خون چکد پاره مومیائی
بدهد : نیکو شود *

علاج بیضه خام انداختن * دال نخود و حرام مغز بدهد *

دیگر * اگر خواهد کبوتر بلند پروازی کند بیارک قرنفل - جوتری - زعفران -
جوز - شکرتری^۲ - وزن برابر - پوتلی بندد و در آب جوشاند * آب صاف

^۱ مندی (mundi), H., *Sphaeranthus indicus*.

^۲ شکرتری, sugar produced from the juice of the date-sugar palm, *Phoenix syl-*
vestris. The proper spelling of تری is نازی.

دیگر * - اگر کدوتر تند نه باشد بیارد سونف و در بول آدمی تر کند
و شب بدارد * اجوائن همراه آب تر کند * آمیخته بخورانی * خوب ببرد *

دیگر بابت شاه کمال، دفع تخمه * بیارد چونه - اشخار - جوکهار -
هر سه برابر * اول تخمه را جاک کرده آنچه علت باشد دور کند * بعده دارو
بمالد : دفع گردد *

دیگر * اگر بهه¹ و غیره در شکم باشد، بیارد پلاس پاپره² و بساید : برابر
موتنه با آرد گندم غلوه بسته بدهد که فرو برد * از آب دادن تاخیر کند -
آنچه علت باشد تمام بیرون اندازد * بعد در سه روز در میان کرده دهد :
پیه دفع شود : مجرب است *

دیگر دفع تخمه * متنه ساویده بمالد : به شود *

دیگر * اگر پیه¹ باشد - سوهاگه - مصبر - هر دو را برابر یک کودی
بدهد * بابت کریم *

دیگر دفع خرخره * بیارد سیر و ادزک - هر دو را کوفته آب او را گرفته
در قند صیاه حل کند * هرگاه دانه گولی بسته میشود برابر نیم نخود گولی
بندد : وقت بامداد بدهد * اگر گولی اندازد از آب پرهیز کند * بعد از
دو سه گهی نیم آتشی³ آب دهد : آنچه علت باشد همه اندازد
به شود * بابت شاه کمالی *

دیگر دفع دمه * بیارد مرج کسیره - پاپل دراز کسیره - اجوائن
دمه با آب لیمون سحق کرده برابر نخود گولی بندد : هر روز بدهد : شفا یابد *

¹ پیه, a disease; occurred before as پیه. Below it is spelt پیه.

² پلاس پاپره (pala-pāpā), H., the seeds of the *Butea frondosa*, Butea Gum or Bangal Kino.

³ نیم گوم for نیم آتشی.

دیگر * اگر درون شکم پرده پرده مانده باشد پاره نان در شورپای گوشت
 تر کرده بدهد * علت از شکم بیرون آید : شفا یابد : مجرب است *
 دیگر * اگر زکام یا خرخره باشد بیارد سه پر * اول تا نصف پر در دهن
 انداخته بگرداند : و اما پر را بلعاب دهن تر کرده بگرداند : پر دوم را تمام
 درون بگرداند : حاله عفکبوت و دانه نیز خواهد بر آمد : پر سوم نماده
 بگرداند : شفا یابد : مجرب است *

دیگر * بول آدمی پنج شش روز جمع کند در کوزه بگیرد : و یک سیر
 شاهی قند کهنه درو انداخته پنج شش روز بگذراند تا گدازه شود * بعده
 موافق مقدار باجره اندازد : خشک نموده بدارد * هرگاه داند کبوتر مستی
 میکند و در حکم نیست موافق وزن دانه دهد : بامداد پراند : خوینها کند *
 دیگر * اگر هوا گرم باشد بهلی¹ نیمدام با مصری در آب اندازد -
 بوقت دو پهر آن آب را دهد : سرد بماند *

دیگر * اگر کبوتر از بیضه دادن مانده باشد هفت روز هفت کودی
 زن ، یعنی هر روز یک کودی دهد تا هفت روز *
 دیگر * مغز گنجشک با نان روغنی دهد *

دیگر * اگر در شکم پیه باشد بیارد نوشادر برابر دو فحوص : در قند پیچیده
 بدهد : پیه آب شود : صحت یابد * اگر بیضه در شکم مانده باشد نیم کودی
 مصبر بدهد : در دو گهتری آنچه در دل باشد بچنسه اندازد *
 دیگر * اگر کبوتر را سوکها² شود ، پر ذنب بکند و پر سیغه دور کند
 پس روغن تر کرده هر شب بدهد : فربه شود *

¹ بهلی (bhalli = bhela), H., the marking-nut, *Semecarpus anacardium*.

² سوکها , consumption, atrophy ; wasting away, emaciation.

دیگر * اگر کبوتران سردی یافته باشند و مجبول و ضعیف گردند، پیل دراز و روغن کفجد و آرد گندم غلوه کند و در حلق اندازد؛ بجای دانه او را همین غلوه بدهد؛ به شود * اگر خشک گردد بول آدمی چند قطره دوسه روز بدهد؛ به شود *

دیگر * اگر تخمه در پلگ چشم یا در گلو نزدیک نوک باشد پس تخمه را از استره برد و سرکه مالد؛ این از همه بهتر است *

دیگر * اگر کبوتر را شهوت بسیار باشد و بر بیضه نه نشیند قدری کافور بدهد تا شهوت اندک شود *

دیگر * اگر دمه باشد بیارد کافور بدهد؛ نیکو شود *

دیگر * اگر علت شکم باشد مصبر اندک بدهد؛ نیکو شود *

دیگر * روغن گاو - سیاه دانه - و آرد گندم غلوه کند؛ در حلق فرورد آرد؛ به شود؛ فربه گردد *

دیگر صافی کبوتر * مصبر - کودی - قند سیاه دام - برابر پیل دراز گوی بزند * اول دانه کبوتر بوقت پیشین دهد؛ آب ندهد * بعد گوی آب پیش بدارد که عذاب شود * بامداد پاره دانه دهد، بپراند؛ بلند پروازی کند * دیگر * اگر کبوتر کره^۱ یافته باشد یا دهن پخته شود، این دواها را باریک نموده در دهن اندازد، به شود * مبهتی کت^۲ دمری - کباب چینی دمری - مرج ده عدد - الاچی نیم دمری * باریک نموده در دهن اندازد * دیگر * آنکه گجراتی^۳ باریک نموده در دهن اندازد؛ شفا یابد *

^۱ کره؛ a disease, not known.

^۲ مبهتی کت، word not traceable. *Mulkatri* is the Liquorice Root.

^۳ گجراتی (gajati [gajati]), II., the Lesser Cardamom, *Elettaria cardamomum*.

کبوتر را بدهد و در خانه نگاهدارد * بعد از ساعت آب بدارد هفاف شود *
 آنروز دانه ندهد * بوزن نیمدمام میداده باشد *

دیگر زهر دانه زاع * کابین پهل¹ زاع را در هر چه دهد بیهوش گردد *

دیگر علاج * چون سمبوس اجوائن خورج در پرها بمالد دفع شود *

دیگر * اگر آزار غرغره یا دیگر باشد بیاید چونکه نذبول برابر دال نخود ؛
 در قند پیچیده بدهد تا سه روز ؛ شفا یابد *

دیگر * اگر خواهد کبوتر تیز رو باشد و هم اشتها بیارد باجره در کمیخ
 آدم تر کند و خشک کند نگاهدارد - وقت بامداد پاره جکهی² دهد *

دیگر * اگر کبوتر یا مرغ مست نمیشود سه دانه³ بدهد -
 مست شود - تخم دهد - جفت شود *

دیگر * اگر بیضه ندهد دال نخود و حرام مغز همراه کرده بدهد ؛
 بیضه دهد *

دیگر علاج زکام * بیارد روغن تلخ - ناس دهد - و پاره انکوزه در آب
 حل کند بدهد - به شود *

دیگر مسهل * بیارد خشت ؛ پخته کند * قدری نمک و بول آدمی
 یکجا کند و خشک کرده در آوند⁴ کبوتران بدارد چنانچه کبوتران بخورند
 خودی خود بخورند ؛ از خوردن این زکام برود *

¹ کابین پهل (*kāiphal*), H., *Myrica Nagi*, the Box-myrtle.

² جکهی ; for *chaki* H., "a taste ; a light meal."

³ سیاه دانه, probably a mistake for سیاه دانه (*siyah dana*), P., *Nigella sativa*, small fennel or black cummin.

⁴ آوند vessel, pan.

دیگر عسج بحری^۱ کبوتر * بیارد اجوائین ساویده در بارچه بندد *
در آب تر کرده ناس دهد، یکروز درمیان وقت شام؛ شفا یابد *
مست شود - جفت خورد *

دیگر * برای تیز پر کردن کبوتر خوب پر - بیارد کلوخ خشت - زرد
مرچ - دهنیه^۲ - کلرنجی - سونف - اجوائین - شب در بول تر کرده
باریک نموده در آب آمیخته بدهد - تیز پری کند - کبوتر خوب و تند پر *
دیگر علاج * اگر کبوتر را زکام شود سنگتاب دهد - قرانفل بخوراند -
شفا یابد *

دیگر دانه کبوتران * برای دیوانی^۳ سه پاؤ دام - گوله دام - کابلی نیم دام *
دیگر * اگر خواهد کبوتر صاف کند در آب لیمن مصری حل کرده
بدهد - صاف شود *

دیگر * اگر خواهد کبوتر صاف شود مرهني و کباب چینی هر دو بوزن
برابر در قند پیچیده بدهد برابر نخود؛ آب پیش او ماند؛ صاف شود *
دیگر * اگر خواهد کبوتر پراند هر کدام کبوتر را دانه نیم دام دهد - اول
کبوتران را سه روز برنج بریان کرده بدهد - بعد تخالی کند * بیارد نمک بوزن
دو دام - پهنکری - مرچ ده عدد - سوهاگه کسیره - اول در پارچه قند سیاه ساویده
یار کند و ده گولی بندد * اگر کابلی باشد دام نمک بگیرد - در قند سیاه انداخته

^۱ بحری not traceable as a disease.

^۲ دهنیه (dhanja). H., Coriander, *Coriandrum sativum*.

^۳ دیوانی in one of his letters, Abu'l-Fazl refers to a species of pigeons called دیوان بیگي; it is white in colour, but its wings, tail, and head are white.

دیگر علاج پیه¹ که در شکم میشود - بشکل دانه‌های خشک‌خاش می باشد - این همه مثل عراقست² - چون پخته شود بیرون آرد *

دیگر - علاج بلنده³ یا دهشت زدگی * آن کبوتر همچو مخمور شده باشد و دانه نخورد ؟ و اگر زخم خورده باشد و کبوتر از وهم و هیبت عقاب و یا گربه دانه نخورد ، پس پاره معجون بنگ⁴ با آرد گندم و روغن ستور غلوه بسته خوردن دهد - زخم و هیبت زود برود *

دیگر - اگر کبوتران را دهک⁵ رسیده باشد و از سبب این دانه و آب نخورند ، بیارک سرگین کبوتر و ماکیان ؛ آس کرده بر زخم بمالد ؛ به شود *

دیگر * اگر کبوتر نیک مست شده باشد و ماده را بدواند ولی ماده بیضه خام بیرون اندازد ، نر را چند روز دانه سیر ندهد تا مستی کم شود *

دیگر علاج تخمه * بخار بعد از نمک و چونه هر دو با لعاب دهن بمالد ؛ به شود *

دیگر علاج زهر دانه⁵ * اگر کبوتران زهر دانه خورده باشند و همان زمان دریابد طغار پر آب کند ؛ و پیدش ایشان بدارد تا همه در آب در آیند و آب خورند و قی کنند و نیکو شوند * اگر یک دانه در حوصله ایشان باشد از تلواسه⁶ بی قرار باشند ؛ تا قی نکنند نیکو نشوند *

دیگر برای کبوتر خانه ؛ نقل از رساله⁷ عجوز * بلاد را در خانه کبوتر بدارد ؛ گربه بهوش نزدیک نگردد *

¹ پیه ; later on this is spelt پیه ; the word not traceable.

² عراق , not known.

³ بلنده , not known.

⁴ دهک H., "blow" P

⁵ زهر دانه poisoned or intoxicating grain.

دیگر - علاج نقصان شهوت و سست شدن و بیضه خام دادن *
 مغز نر کدچشک با روغن ستور^۱ و آرد گندم غلغله سازد و بخوراند - نیکو
 شود : مجرب است *

دیگر علاج * اگر بیضه خام اندازد ، کودی^۲ سوخته باریک نموده
 چند روز بخوراند : به شود *

دیگر علاج لاغری و ضعف * نان گندم با روغن ماده گاو مالیده کند ،
 بدهد : فربه شود *

دیگر - علاج علت تخمه * اگر علتی در شکم باشد دانه بمران نخورد ،
 باید که شکم او را براند تا همه علت از شکم بیرون رود و کبوتر نیکو شود *
 بیارد قدی نبات و هل کند : خوردن دهد * هر چه در شکم باشد
 صاف شود *

دیگر - علاج تخمه * اگر بیرون باشد آنجا را بخارد و نمک شوره در بول
 آدمی تر کند و اندک چونه اندازد و در آنجا مالک صبح و شام : علت
 دفع شود : مجرب است *

دیگر علاج * اگر تمام بدن تخمه باشد تخم پنوار^۳ با دانه بدهد -
 علت دفع شود - مصفا بر آید *

دیگر - جهت مستی و نشاط * دانه معصفر^۴ بدهد : و اگر زمستان
 غالب باشد دانه کزنج سیاه بدهد : فربه شود *

^۱ ستور (catu), A., *Origanum vulgare*, called marjoram by Europeans in India.

^۲ کودی, the Kodo Millet, *Paspalum scrobiculatum*. In Tamil, kodi is a name for *Ispagol* herbaceous.

^۳ پنوار (panwar), H., *Cassia Fera*, the Furtid Cassia.

^۴ معصفر (masafar), P., *Carthamus tinctorius*, the safflower.

دیگر تیز بری پفجاء کبوتر گوله * هلیله پنجدام - بلبله پنجدام - سونش آهن¹ ده دام - دو پونلی بسته در آب تر کند * بعد از هفته آب دهد *

دیگر - اگر هوا گرم باشد بیارد چهار دام لیمون کاغذی - ماشه کافور عدد آن - در آب تر کرده بنخوراند ؛ سرد بماند * دیگر اگر کبوتر گوله بلند رود همه داروها را در کوزه انداخته بعد از دانه ازین آب دهد ، وقت دوبره ، گاه گاهی : — ملهتی نیمدام - آمله پنجدام - بلبله پنجدام - گشنیز دام - کباب چینی در دام *

دیگر - اگر پائین روند بیارد باجوزه دام - سرهاگه دام - آب کوکازر دو دام - بول آدم پنجدام - همه را تر کرده خشک کند ؛ نگهدارد * وقت بامداد نیم دمزی دهد سر هر کبوتر *

دیگر - اگر خواهد کبوتر دانه اندازد² نمک آب دهد ؛ آنچه دانه خورده باشد اندازد *

دیگر - علاج موی خورده : کبوتر پیدخال سبز کند و خشک شود و کاهد و دانه نخورد * روغن ماده گاؤ بدهد ؛ در چند روز نیکو شود *

دیگر - علاج زکام کبوتران * بیارد روغن گاؤمیش - دهد - و قدیمی انگوزه با آب هل کرده بدهد ؛ به شود * پاره نمک باریک نیز بهم آمیخته بدهد - نیکو شود *

دیگر - علاج سردی یافته * اگر داند سردی خورده باشد یا در جای سرد بوده باشد مریض گردد و شکم روان شود و دانه نخورد ؛ پلپل دراز سوده - روغن ماده گاو - آر گندم - غولنه کند ؛ نیکو شود *

¹ سونش آهن ; iron filings.

² This is done to *gola* pigeons on their return with a full crop. The grain cast up is collected, dried, and stored up for the rains, when the pigeons are unable to roam far.

در درون خانه بامداد گولبی صافی دهد - آب تازه هر زمانی دهد - تمام روز درون خانه باشد - تا نماز شام مهلتی بدهد، و یک دمري وزن دانه دهد و نیز بسته دارد - پرها را وا کند و دو دمري وزن دانه بدهد - اندک دانه درون خانه اندازد - بخوراند در را بسته دارد * روز سیوم سه دمري وزن دانه دهد و یک گهی روز مانده وا کند - هر روز یک گهی زیاده کند تا نه روز * بعد از سیوم روز اندک پراند و چات شیرین¹ دهد * روز پنجم نیمدمام کند * روز دوازدهم پنج دمري * هرگاه داند که خوب گردان شد سه کسیره² کند - سه ماه همین وزن باشد * چات³: مصری نیندام - آب لیمون نیمدمام - مشک تانک⁴ - کافور تانک - برنج سکهداس⁵ پانزدهم دام - کجری دو دام - گلاب پنجمدام - سفید کهنی⁶ دو دام - بیض موته تانک - گل سوپاری تانک - اول آب لیمون دهد - بعد از گلاب دهد - بعد از همه دارو باریک نموده سائیده بپامیزد - نگاهدارد * دیگر چات¹ گوله * برنج نیم آثار - دارچینی دو دام - نکجهکني یکم دام - قرنفل نیمدمام - نخود بریان چهار دام - برنج خشکه کند - ادویه را سائیده در برنج اندازد - خشک کرده بدارد *

دیگر چات¹ کابلې * باجره² نیم آثار - نکجهکني دو دام - کلنجن دام - کالا بجهوا³ دام - کلونجی دام - نمک لاهوری دام - نخود بریان چهار دام - با شیر و ترب گولبی بندد : بوزن دو نخود بدهد *

¹ *Chāḥai dāna*, II., is any pigeon-grain (preferably *bājra*), mixed with sugar and *ghī*. This is liked by pigeons and induces them to remain in a strange place. *Chāḥai parā* is now automatically used for *parā* "to acquire a taste for."

² Vide note 2, p. 391.

³ تانک (tanak), a weight of four *masals*.

⁴ سکهداس (*sukh-dās*), "name of a very superior and delicious kind of rice."

⁵ کهنی (*kāni* or *kashni*) is the wild or Indian endive, chicory or saucory, *Cichorium Intybus*.

⁶ باجره (*bājra*), II., *Portulaca oleracea*.

⁷ کالا بجهوا (*kālā bījehva*), II., a species of *Polygonum*, vide Khayy's *Bihar*, *Mat. Med.*, p. 591.

باب

کبوترگوله و کابلی^۱

در معرفت دانه کبوتران کابلی و غیره، بابت شیر محمد * اول نیم دام دانه سر هر کبوتر دهد تا پانزده روز * بعده دمیری روغن اضافه کند * بعد از هفته دمیری دیگر اضافه کند * . اگر خواهد دور تر روند یا تا بیضه رسانند و اگر دانه در خانه نخوراند روغن زرد با چوب در دهن اندازن گرسنه شوند و توانا شوند بیارند بآب لیمون کاغذی - جوائین - بچ - نمک سونچر - نمک خوردن - کلچرب^۲ همه وزن برابر - در آب نکي^۳ بندد - نگاهدارد در خانه کبوتران *

دیگر دانه کبوتران گوله که پرافد * اول شش روز دانه شکم سپر دهد - بعده نیمدمام سر هر کبوتر * پس کبوتران را صاف کند و آب پیشش بدارد * و اینست که کبوتران را صاف کند : اول قند سیاه سه دام - نمک دو دام - برابر بیهو گویی بندد ؛ بدهد ؛ کبوتران را صاف کند * اول کبوتر پخته بیار - دانه شش روز شکم سپر دهد - روز هفتم آن قدر دانه دهد که باقی نماند -

¹ *Gola kabuli*, the domesticated blue-rock. This species does not require to be fed; it will fend for itself outside.

Pigeons are divided into two classes; *gola*, those that are more or less like the blue-rock, and *rangin*, fancy pigeons of different colours. The *kabuli* pigeon is a big, stout pigeon, with large eyes, and a strong short beak; it has no fixed colour.

² کلچرب; can this be *gulcheri*?, *Polianthes tuberosa*?

³ نکي (*nikki*), H., Buckthorn, *Rhamnus persicus*.

آب بدهد * چهار گھڑی روز بر آمده جکھنی¹ نیز بدهد برابر نخودی *
 وقت پیشین رس شکم سپر دهد * وقت شام نیم سیر طعمه دهد * شب
 جمعه آخر شب رس دهد * بامداد اندک جکھنی¹ بدهد * بعد از یک
 ساعت جنگ اندازد * صافی: — تخم مین پهل یک عدد بدهد
 روز سه شنبه *

---

¹ (نکچکھنی = *Centipoda orbicularis*), in Gujarati, *chhikani* (چکھنی).

دیگر - اگر خواهد طوطی مست و گویا گردد، بیارد کونکار - در ظرف بریان کند - و بیارد قرنفل و کلفجی - هر سه را پوتلی بسته اندازد؛ گویا گردد؛ یادگار ابو محمد *

دیگر بابت فقیر - مستی طوطی * بیارد کال^۱ با آب شوید - در سایه خشک کند * بعده بیارد جوز - جوتری - زعفران - مشک - هر کدام پاره - باریک بآب بساید چنانچه مثل صندل شود * کال مذکور را درین تروده در سایه نگاهدارد و هرگاه از بالا خشک شود زیر و بالا میکرده باشد که تمام خشک شود * چهار پنچ دانه بدهد؛ مست شود؛ گویائی کند * اگر خواهد که صبح و شام گویائی کند دو وقت بدهد - گوینده گردد؛ معجرب است * دیگر بابت تودو * بیارد شاخ بکن^۲ و در قفص اندازد؛ طوطی مست و گویا شود * بعد از دو روز و سه روز بدهد *

دیگر بابت میړان جیو * هر روز یک پسته میداده باشد * اگر بسیار فربه شود اندک نبات ساریده بدهد *

دیگر بابت شیخ جمال محمد؛ کیف * قرنفل - مومبائی - نیلکن^۳ - ایلوا - کافور - بیدربهوتی - قند سیاه بوزن برابر همه - باریکه نموده گولی برابر ماه بدد و در شب جمعه دو سه گهری شب مانده گولی بدهد و در دست نگاه دارد که گولی نه اندازد * بعد از یک ساعت بگذارد که بیخال کند * باز بدست گیرد تا که هضم شود - اگر فریاد کند اندک تربوز با روغن زرد بدهد * شب جمعه دو سه گهری شب مانده رس^۴ دهد؛

^۱ کال؛ can this be a copyist's error for گل, rose?

^۲ بکن (bakan), H., *Lippia nodiflora*.

^۳ نیلکن for nilkanth? *Curcuma caesia*, black zedoary.

^۴ رس (ras), H., juice of the sugarcane.

و مست شود. بعد از روز سیوم بهوش خواهد آمد * روز جدگ ندهد * دارو اینست: — مشک در رتی - گل دهاتوره نیم دام - سدا مست¹ یکدام - مومبائی در رتی - بجهنگ² دمري - بیرهوتی دمري - شراب پاؤ - کنگنی شسته پاؤ * بابت پیر محمد *

دیگر مستی بابت شاه کمال فقیر * این پونلی برای طوطی در آب دهد - جوز دو رتی - کافور بهیم سیننی دو رتی - مدن مست دو رتی - بهت انکس دو رتی - قرنفل عدد - هلیله زنگی دو عدد - الاچی خورد دو رتی - زکچور³ دو رتی - زعفران یکرتی - مشک دو رتی - گلاب - همه را باریک نموده در پارچه پونلی بندد و در گلاب تر کند * بعده خشک کرده در آب تر کند و آب آن را دهد تا سه روز * بعده نیز در گلاب تر کرده خشک ساخته نگاهدارد * وقت حاجت بکار برد - بدهد بوزن بونج *

دیگر - اگر چشم طوطی را درد شود، بیارد قرنفل و در دهن خود انداخته در پهلوی که خواب کند نگاهدارد * بامداد خشک نموده چرک زبان بتراشد و نیز قرنفل را بساید و در چشم بمالد؛ به شود؛ معجز است * دیگر - اگر خواهد طوطی پر سفید بر آرد بیارد پته⁴؛ در آب او کنگنی تر کند و خشک کند؛ در هنگام کویر این دانه بدهد - پر سفید بر آید *

دیگر * اگر چشم طوطی بدرد آید سرمه در چشم کشد *

¹ مدن مست: is this for مدن مست?

² بجهنگ (Jehang), H., Assamian form, Indian Aconite.

³ زکچور (Zakchur), H., Zingiber Zorancher.

[Cause?

⁴ پته (Pete), H., Colours Betel, the Hatten

دیگر * بیارد کنگنی پاکیزه خشک کرده ؛ بیارد شراب - پسکلی¹
اندازد - یک گریگت و سریک مار اندازد ؛ دفن کند ؛ هرگاه خشک شود
برآورده نگهدارد * دو سه روز از آن دانه دهد ؛ گویا گردد * اگر سرخ را دهد
جنگ کند و برونه و نیز خشک کند ؛ مجرب است *

دیگر * کنگنی پاکیزه کرده در دوف تر کند ؛ خشک نموده باز در شراب
تر کند ؛ پنج شش دانه دهد ؛ گویا گردد *

دیگر بیارد کنگنی پاکیزه * اول در شراب بشوید - بعد در شراب یک
پسکلی¹ و مار و بیخ کفیر سفید اندازد ؛ در زمین گور کند جائی که مردم
بول کنند تا که خشک شود * بیرون کشیده در شیر بشوید - پنج دانه روز
جنگ دهد ؛ بعد دانه شکم سیر دهد ؛ جنگ اندازد ؛ سرخ و برونه
و طوطی را نیز مست سازد *

دیگر بابت شاه کمال فقیر * بیارد داروها - جوکوب کرده در گلاب تر
کرده بدارد ؛ بعد خشک نموده در آب اندازد - سه روز آب دهد - گویا
گردد - باز پوتلی در گلاب تر کرده خشک نموده بدارد - وقت کار باز دهد *
مستی سرخ و برونه - خوب جنگ کند - داروها آورده باریک کرده
در شراب اندازد و سه روز در آفتاب بدارد * بعد کال² را شسته خشک کند -
در شراب اندازد و دهی کوزه مهر کرده در جائی گرم دفن کند - بعد از دو سه
روز بیرون کشیده در آفتاب بدارد تا خشک شود * اول سرخ را ده دانه تا
سه روز بخوراند ؛ بعد چند دانه ساده آمیخته در پیش سرخ نهد تا بخورد

¹ *Piskali* for *chhipkali*, the gecko lizard ?

² *کال*, not known ; but see note 3, p. 397.

بهیم سیفنی نیم ماشه - کنگنی سه دام - همه اودیہ را باریک نموده با شراب
یکجا کرده زیر سرگین اسپان دفن کند تا مدت بیست و یک روز * بعده دانه
میداده باشد، گویا گردد - بکد¹ باشد - زردی گل کتائی بخوراند *

دیگر * مستی طوطی گویا گرد و سرخ و برونه نیز جنگ کند *
بیارد کنگنی - در آب بشوید * بعده در کمیز آدم تر کند ؛ بعده در کمیز خر ؛
بعده در قند سیاه ؛ بعده در آب کوکمار ؛ بعده در آب بنگ ؛ بعده در شیر
برگ دهنور ؛ بعده در آب بیض کذیر سفید ؛ بعده در شراب ؛ بعده در شیر ؛
خشک کرده بشوید * هر روز پنج دانه بدهد *

دیگر * مستی طوطی * بیارد کنگنی - اول پاک کند - بآب بشوید
خشک کند - پارہ در ظرف گل انداخته با شیر مذکور ذیل دفن کند *
بعده خشک کرده پنج شش دانه هر روز بخوراند، گویا گردد ؛ و اگر شیر
کتای اندازن در بول تر کند ؛ اگر تر نکند شیر نازبو² - شیر پودنه -
شراب - شیر کتای - گلاب - در یکجا کرده آمیخته دفن کند ؛ بعده خشک
نموده نگہدار ؛ باقی کال³ مانده است در شیر گاو میش تر کند سه
دفعہ بخوراند ؛ فربه شود *

دیگر * طوطی سوگا⁴ را دال منگ⁵ در برچه بسته در آب تر کند
بخوراند ؛ فربه شود *

¹ بکد probably for *bakar*, vulg. for Hindi *lakh*, "garrulous."

² نازبو (*nasbo*), in Sind, *Ocimum Basilicum*, common sweet basil. In the Panjab *Nigella*.

³ کال, a mixture, also anything unripe.

⁴ سوگا *su*, a parrot, *ga*, a tamed one.

⁵ منگ *man*, *M. green gram*, *Phaseolus mung*.

باب

دن معرفت مستي طوطي تاکه گویا کرده

تخم بنگ - جوز - جوتری - الاجی - قرنفل - همه را برابر قرنفل بگیرد -
و هر مقداری که در شکم کفجشک بگنجد پر کند ، و در آب خولنجان¹
کفجشک را تر کند و در کوزه دفن کند ؛ بعد از چهار روز در روغن ماده گاو
بریان کند * بعده دارو را در پارچه بسته بدارد و بخوراند - گوینده شود *
دیگر صافی طوطی * بیارد کلونجی و مصری و خولنجان ؛ برابر گرفته
گولی بزند ؛ بدهد ؛ صاف شود *
دیگر * تخم کفچه² و عنکبوت سفید ؛ سر بشکند بدهد ؛ گویا گردد *
ایضاً * شیش³ دهد - بعد از دو روز مست شود *
ایضاً * یکدال حبه سرخ بعد از هر دوسه روز دهد گویا گردد
و مست شود *

دیگر * اگر از خواندن مانده باشد ، بیارد جوز ماشه - جوتری ماشه -
دار چینی ماشه - کباب چینی ماشه - بیرهوتی ماشه - مشک ماشه - کافور

¹ خولنجان (*Khulanjan*), A., *Alpinia officinarum*, the Lesser Galangal.

² کفچه (*kamcha*), L., according to the author of the *Makhzan* the seeds of the
Marv. vide *Makhzan*, p. 1286. [lant.

³ شیش (*shish*), in the dialect of the Deccan, is "lead": it is given as a stimu-

زرد - جوز - قونقل - دار چینی - جوتری - فلفل دراز اندازد
 و کهرل کند - پس درمیان اینها روغن داغ کرده اندازد و درمیان آرد
 گولی بسته همیشه بخوراند تا که فربه شود ؛ بعدا بچکانند - تماشا خوب
 خواهد کرد *

و سالون¹ و تخم سرسن² - سائیده لعاب در چشم اندازد - انشاء الله تعالى شفا یابد - نیک آزموده است *

دیگر برای سوختگی³ مرغ * برگ تلسی و مرج، این هر دو را سائیده بخوراند؛ برای خوردن دو مرج با پوست بدهد نه روز؛ و هفت روز باجره و گندم ترکرده بخوراند؛ به شود *

دیگر * برای کوفت مرغ؛ بارها آزموده است * بیارد افیون و زرد چوبه و گوگل و بول - این چهار را باریک کرده بخوراند؛ انشاء الله تعالى دفع خواهد شد *

دیگر برای دفع خار زهر آلود * اگر خار زهر آلود بمرغ رسیده باشد مرغ از کار بیفتد؛ این نوع بکند شفا یابد؛ مجرب است * بیارد شهاب⁴ و سکیا⁵ بول؛ هر دو را یکجا، کرده در دهن اندازد که در شکم او برود - انشاء الله تعالى صحت یابد؛ آزموده است؛ در سه روز فیک شود *

دیگر * برای خوردن مرغ که چاق و فربه شود * گویا فیل، منک⁶ پوستی است * بیارد گوشت بز که نغز باشد - اول او را قیمه⁷ کند و در میان کهرل خوب مَهرَا کند چنانکه مثال حلوا شود * بعده در میان برگ تنبول

¹ سالون (salūn or sālwān), H., *Desmodium gangeticum*.

² سرسن (sarsan), H., *Brassica nigra*, the black or true mustard.

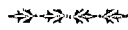
³ سوختگی; meaning گرمی or خشکی?

⁴ According to the *Mukhṣan*, shuhāb is "milk diluted with water"; also "red juice from the flower of the plant *kajira*, safflower (*Carthamus tinctorius*).

⁵ سکیا بول, not traceable.

⁶ پوستی (posti), "one who intoxicates himself with an infusion of poppy-heads" ? Perhaps a copyist's error for *fil-i mangūsi*, a common slang term for a huge and gross man.

باب

در معرفت مرغ و طیار کردن آن برای جنگ

مرغ را باید بسته نگاهدارد * مستی مرغ * لونگ - کافور - قندیل -
سوهاگه - مرچ - زرد چوبه - بول - قند سیاه - سیر - مدن مست -
همه را هم وزن جمع کرده گولی بندد ؛ هفت روز مرغ را بخوراند * چنان
مست شود که بسیار جنگ کند - وقتی که جنگ اندازد آن روز مرغ را
چیزی نخوراند - آزموده است *

ترکیب مرهم مرغ * بیدار نیله تهوتبه - گودی^۱ - شکرکف یکیم
دمری - مردار سنگ یکیم دمری - سنگ جراحت دمری * اول نیله
تهوتها و بر آتش بریان کند ؛ بعده موم در قدی روغن اندازد ؛ آتش
خوب کند ؛ چنانچه الیش بسوزد * اول نیله تهوتها اندازد ؛ بعده موم
پخته ؛ بعده هر سه داری دیگر را اندازد و نگاهدارد * هر وقتی که
ضرب رسد آن زمان طلا کند ؛ شفا یابد ؛ مجرب است *

دیگر برای درد چشم مرغ مفید است و بسیار نیک است * و اگر
مرغ را در چشم پهره^۲ افتاده باشد بگیرد قضم کهری^۳ یعنی مغوش

^۱ گودی (gudi, H., *Alphonse's medicine*.)

^۲ پهره (pahr, f. = pahr, "swelling in the eye")

^۳ کهری (kahr, f. = kahr, "to cure for eye")

دیگر گولای کیف * جوز کسیره - جوتری کسیره * مصری یکنیم کسیره -
 لونگ دمري * مشک نیم دمري - بیربهری کسیره - مدن مست نیم
 رقی - افیون دمري * گوشت شیر چهار دم - با قند سیاه کهنه گولای
 بندد برابر متر * بیارد گل کنای¹ کسیره - عاقرقرا کسیر - سونته کسیره -
 هر سه را بوتلی بندد - اندک آب انداخته * بجوشاند - ازین آب خمیر
 کند - هرگاه که گولای دهد بیر² * پان بخورد و اندک پیگ³ در دهان
 او اندازد و از آگل⁴ بر سر هم اندازد : سن شود : معجب است *

دیگر : بونده مست و سن شود : بابت نور پیگ * اگر صبح دهد شام
 جنگ اندازد : و اگر شام دهد صبح جنگ اندازد * بیارد کافور - افیون -
 مصری - بیربهری - کافور بهیم سیننی - چرک گوش - همه وزن برابر -
 گولای برابر موته دهد *

¹ گل کنای ; *kināi* is a name of *Albizzia procera*.

² بیر پان *bīra-yi pān*, "a chew of betel-leaves."

³ پیگ *pīk*, "the juice of the betel leaf chewed and spat out."

⁴ آگل (*ugāl*), "that which is spit out after chewing anything (especially betel-leaf)."

فیل ماشه - شراب - مدن مست ماشه - بیروپوئی ماشه - عسل دو دام -
گوش گل - دهاتوره ماشه - برابر ازرن گولی بدهد *

دیگر بابت شاه رستم * مصري دو حصه - لونگ نیم حصه - نمک
حصه - گولی برابر یکدیم نخود بسته بگذارد - هرگاه گولی دهد آب پیش
بودنه نهد؛ صاف شود؛ خوب جنگ کند؛ مجرب است *

دیگر * بیارد دانه کنگنی * اول در بول طفلان تر کند؛ خشک نموده
در آب کوکنار تر کند * بعده در شراب دو آتشه تر کند خوب * وقتی
که خوب رام شود نایم بامدان برابر سرشف افیون میداده باشد * بعد از
چند وقت که خواهد جنگ اندازن بودنه را سه روز دانه کنگنی داده
جنگ اندازن؛ تماشا بدهد *

دیگر * دانه بودنه¹ بگیرد - اول در آب کوکنار تر کرده خشک کند - بعده
در شراب تر کند - هرگاه اندک نمي بماند - کثیره - افیون - مصري کسیره² -
کافور یکدام - بهت انکس - باریک نموده بیامیزد؛ خشک نموده هر روز
پنج شش دانه تا ده دوازه دانه رساند *

دیگر بابت نور محمد، صافی بودنه - لونگ - بیروپوئی - قطره
نمک - تند هیاه - گولی دهد؛ آب گرم دهد *
دیگر صافی * بیارد کلاه لونگ³ و یوزن او مصري نیز دهد - و آب
نیشکر دهد *

¹ بودنه: for *Pādash*? *Pādash*, the Marsh Mint, *Mentha arvensis*. *Pādash*, the Spennmint, *Mentha sylvestris*.

² کسیره: this word is not given in dictionaries as the name of any weight: it is probably the diminutive of the Arabic word *kisrah*, "a small piece."

³ کلاه لونگ: the head of a cleve; in Hindi *topi*.

و در ظرفی انداخته در سرگین اندازد * بعده امروز بدهد و فردا جنگ اندازد ؛ سن شوک ؛ مجرب است *

دیگر مستی بونده * بیخ چندیلی - بیخ کنیر سفید - بیخ کیوڑا - بیخ اک - همه برابر - در تکه ادرك چند نیش کژدم زند - گولی برابر باجره بزند ؛ روز جنگ گولی دهد *

دیگر مستی بونده * زهر تیلہ¹ - عقرقرحا - هر دو در دوع بچوشاند - ساویده گولی برابر باجره بزند و وقت جنگ دهد *

دیگر مستی بونده * مته - حبه سفید - بیخ گنیر سفید - مصبر - مشک - کافور - مومیائی - بول² - مصطکی - قند سیاه در چندان - برابر ارزن گولی بزند - روز دریم جنگ اندازد *

دیگر مستی بونده ولوه³ * بیارد بول - همالی⁴ - سوهاگه - انیون - مته - بیرنچویی کچله - گولوچن⁵ - کافور - مغز گنجشک * باریک نموده بدارد ؛ برابر ارزن دهد ؛ جنگ اندازد *

دیگر مستی بونده بابت مرزا داراب * بیارد بیخ موته جنگلی ماشه - قرنفل جنگلی ماشه - اجوائن خراسانی ماشه - مستی آهو ماشه - مستی

¹ تیلہ H., is the name of a species of snake of a dark colour : this is possibly intended here.

² لوه lawā; the Greater Button Quail and the Lesser Button Quail are in Oudh called lawā. In Oudh, however, only the ghāgas bāter or Common Quail (*Coturnix communis*) and the chinak or chinga, the Black-breasted or the Rain-quail (*Coturnix coromandelica*) are used for fighting. The Rock-Bush Quail (*Perdicula Asiatica*) and the Black-breasted Bustard-quail (*Turnix taigoot*) are also called lawā and are used in some parts of India for fighting.

³ همالی; word not traceable.

⁴ گولوچن, the proper spelling of this word is گوروچن (go-rochan); it is the gall stone or biliary concretion of a cow or bullock. See Khory's *Bomb. Mat. Med.*, p. 97.

انداخته همدوا را بزد؛ اگر شیر نباشد روغن اندازد؛ برابر جو بدشد
هفت روز متواتر * بعده جنگ اندازد * اگر تر نباشد و غلیظ شود
روغن اندازد *

دیگر صافی بودنه؛ از ابراهیم خان مطرب * بیدار نسوت^۱ - تخم
هلهل - قند هیاه - از هر کدام باره - در بول آدمی بچوشاند؛ یک قطره
روغن اندازد؛ چهارشنبه جنگ اندازد *

دیگر جوش بودنه و آن اینست * بیدار مومدانی - مشک -
گوشت شیر - کافور - هر چهار دارو را برابر باریک بسایند و دانه کنگنی
در میان نگهدارد؛ بوقت حاجت در شواب تر کرده وقتی که نیم خشک
شود بیرون آورده در ظرفی نگهدارد * بعد از روز سیوم دانه بخوراند؛
مست شود؛ اگر بمیرد نگرید *

دیگر * دانه که بودنه را اشتها آرد * دانه کنگنی در بول آدم مست
و شراب تند سه روز تر کند؛ خشک کرده نگهدارد * وقت حاجت
چند دانه بخوراند؛ بعد از ساعتی جنگ اندازد *

دیگر دانه بودنه * بیدار کنگنی؛ پاک کند؛ سه روز در گلاب
یزدی تر کند؛ بعده در ظرف کرده در بول جانی دفن کند - هفت
روز در شاشه فیل دفن کند * بعده هر روز چند دانه بخوراند؛ جنگ
خوب کند *

دیگر مستی بودنه * بیدار نجاه و در آب تر کند پوست دور کند *
بعده افیون و سوهانگه خام خورسه را باریک بسایند؛ در شکم بودنه پر کند

^۱ نسوت (nosot, 12, Turpet's Root or Indian Salsap. Ignated turpetum).

دیگر جوش پودنه که جنگ کند * بیارن کچله و در بار هتوره اندازن
و بالا آرد پدچیده در آتش پزد * هرگاه سرخ شود بر آورده ریزه کند بوزن
کال¹ دهد سه روز متواتر * بعده جنگ اندازن * اندک اندازن که فرو برد
و در مشت نگهدارد تا هضم شود : بعده جنگ اندازن *

دیگر عمل صاف کردن پودنه * کچله بریان کند : پوست دور کند :
برابر قرنفل سوهاکه نیم بریان کرده باریک بسایند : با قند سیاه کهنه آمیخته
برابر مرچ دهد : آب بدهد : صاف شود *

دیگر * از محبوب کنجر : پودنه مست شود * بیارن گل چنبیلی
سفید² - بیخ گل چنبیلی سرخ³ - بیخ گل چنبیلی - سیوتی⁴ - بیخ
کیوژا⁵ - بیخ چنبه⁶ سفید - منبه - بجهنگ - قرنفل پاره - مصری -
مشک - زعفران - نمکسنگ - قنبیل - مصطکی - سوهاکه - این همه را
خشک کرده بکوبد و گویي برابر موده بلله کوچکتر بندد : تا هفت روز
بخوراند : بعده جنگ اندازن *

دیگر * از دهرم داس * بیارن پودنه - کچله - کونگ - آفیون - مصری
از هر کدام دمزی - آب اجوائین پاره - آب کونذار پاره - شیر بز پاره -

¹ کال ; not known.

² سفید : *chambeli*, H. ; *gul-i safid*, P., the Arabian Jasmine, *Jasminum sambac*.

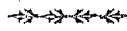
³ سرخ : *gul-i surkh*, according to the *Makhzan*, there are three varieties of *chambeli*, white, yellow and blue ; there is no red variety. *Gul-i-surkh* in Persian is the Damask or Red Rose, *Rosa damascena* or *R. gallica*.

⁴ سیوتی (*seoti*), or گل سیوتی (*gul-i seoti*), H., *Chrysanthemum*, *Chrysanthemum coronarium*.

⁵ کیوژا (*keorā*), H., the Keora, *Pandanus odoratissimus*.

⁶ چنبه (*champa* or *chamba*), H., *Michelia Champaca*, the Champac.

باب

در معرفت مستی پودنه

چوش پودنه که خوب جنگب کند * دانه روز دیگر دهد - اگر خواهد
پودنه را بدهد اول دو سه دانه ارزن بدهد - بعده اندک گولي بدهد ؛ در
خریطه نگاهدارد * بعد از دو سه گهري اکثر فحجر دهد برابر هسته بزر جنگلي ؛
مرغ را برابر موتهه بخوراند * اينست :- متهه دو نخود - قونقل درم -
موميائي درم - افیون درم - مشک خالص درم - کباب چيني درم -
آب کلم دو دام - آب کوکنار دو درم - مخ^۱ گوسفند درم - مالکنگني درم -
شراب اول دو درم - چوره^۲ دو درم - اجوائين خراساني نیمدرم - تخم
دهنوره دو درم - بیرهوتی درم - گوشت شير درم *

دیگر برای صاف و مست کردن پودنه * بیارد ننگني^۳ - هر قدر
که خواهد اول در بول آدمي سه روز - در آب کوکنار سه روز - در شربت
قند سیاه سه روز - در آب برگ دهنوره سه روز - در آب بیض کنیر سه روز -
در آب نمک سه روز - در شراب سه روز ترکند - بعد خشک نموده هر روز
چند دانه رزمه دهد - جنگ اندازد *

^۱ مخ^۱ , A. Marrow.

^۲ چوره^۲ (Ch. r.), H. Angelica plant.

^۳ ننگني^۳ (N. g.), H. Celastium paniculata Black* Oil, the
Oleum Nigellum Plant.

وژن لونگ گوليې بڼدې ؛ سه وقت آب نيشكر ددهد ، نيم سیر گونده ددهد
 در پهر گوليې کيفې برابر باجړه بڼدد ؛ همراة شراب دو آئشه ددهد : — مته
 سه رتي - در شیر بز پزد* - کافور بهيم سيني سه رتي - بيوټوئي سه رتي*
 حبه سفيد سه رتي - افیون سه رتي - بهت انکس سه رتي - مدن مست
 سه رتي - افیون سه رتي - مصري *

دیگر صافی آورده سید مرزا سرهند * این همه را با شیر و برگ قوب گولی بزد مقدار نخود ؛ اول گولی دهد - بعد از دو ساعت قوب گرم ؛ اگر آب نخورد پس آب نیشکر دهد * صافی — قنبیل یک رتی - سوهانگه تیله یک رتی - بول گجراتی یک رتی - قرنفل یک رتی - سرچ یک رتی - نمک لاهوری یک رتی ° پهلل دراز یک رتی - هایله ¹ عکس یک رتی و مومیائی *

گولی کیف - مشک یک رتی - افیون یک رتی - مصری یک رتی ° چرک گوش یک رتی - بیدریوئی یک رتی - یارنیک نموده از شراب گولی بزد - برابر برنج دهد * بابل گریخته را و سرخ را روانه تر کند - پنجم دانه هر روز دهد *

دیگر بابت نور بیگ ؛ بابل و بودند خوب جنگ کند * بیان بیدریوئی - افیون - مصری - کافور بهیم سیفی - چرک گوش - مرگ چرا ² - همه وزن برابر ؛ گولی وزن موشه ؛ اگر صبح دهد شام جنگ اندازد ، سن شود *

دیگر صافی بابت نور محمد * روز چهارشنبه آب گرم دهد ؛ بعد آب نیشکر دهد ؛ وقت شام سیوم حصه گونده ؛ یک حصه بامداد ؛ اندک آب نیشکر دهد * وقت شام قطره گونده ؛ بعد گولی دهد ؛ وقت شام یک نیم حصه گونده * بامداد آب نیشکر دهد ، پبخال کند ؛ جنگ اندازد *

دیگر صافی بابت محمد لطیف * روز سه شنبه بامداد صافی دهد ، وقت شام گولی دهد ؛ سه روز همراه گولی گونده دهد * نسخه ایست : — قرنفل - سوهانگه بریان - مصبر - نمک سینده - قند سیاه همه هم وزن -

¹ Halila is, of course, *Terminalia Chebula*, the Chebulic or Black Myrobalan. The word مکس which follows is not traceable.

² مرگ چرا ; word not traceable.

بعده آب نیشکر دهد. وقت شام اندک گونده دهد. کیف بامداد روز پنجشنبه برابر موته دهد. آب نیشکر دهد * مصطکی رومی یکتی - بیربهوتی یک رتی - کافور یک رتی - نمک سیاه یک رتی - مومینائی یک رتی - قند سیاه برابر همه * گویا برابر جوز دهد. روز جمعه جنگ اندازد *

دیگر * اندرائن و بینج موته و کافور شب در شراب دو آتشف تر کرده بدارد. بامداد در ظرف انداخته اندک بر آتش بریان کند. بادویه همراه کند * اگر بلبل را بدهد از موته کمتر بدهد. و اگر شکر را دهد از موته زیاده. وقت پرانیدن * روز چهارشنبه صاف کند. روز پنجشنبه کیف دهد. روز جمعه جنگ اندازد. تا سه سال ترکیب خوب می نماید *

دیگر صافی بلبل بابت لوزخان * بیارد نبات دو رتی - افیون رتی - سوهاک رتی - نمک سونچر رتی - قند سیاه - گویا برابر مته بدهد * اول گونده چرب دهد. بعده گویا دهد * اندک آب نیشکر داده باشد. و گونده بعد گهری بخوراند. گویا کیف دهد * روز دوم جنگ اندازد *

دیگر صافی بلبل بابت محمد علی * شکر ف یک رتی - بهتری بریان یک رتی - نمک لاهوری یک رتی - مرچ یک رتی - لیمون کاغذی یک - با شیوه او گویا برابر مرچ بدهد. روز سه شنبه صاف کند. شربت بر وقت میداده باشد. گونده نیم سیر بدهد علی الصبح * دو گهری پیشتر جنگ گونده سیر دهد - بعد از جنگ نیم سیر گونده دهد. بعد چهارشنبه کیف دهد * و کیف و صافی هر دو دارو به بلبل گریخته دهد * تخم مین پیل و چیئا یک ماشه - لوزگ یکتی - نمک لاهوری دورتی - قندیل یک ماشه - قند سیاه دو چندان دارو - برابر مثر روز سه شنبه گویا بدهد *

دیگر داروی جنگ برای بلبل و بونده که چهار گهری از جنگ پیشتر دهد: جنگ خوب کند * اینست: — بیخ کنیر سیاه دو دام - بیرهوتی چهار دام - مالکننی چهار دام - مشک خالص دو دام - بیخ زعفران دو دام - چرک گوش یک ماشه - کوکزار دو دام - مستی فیل یک ماشه - بنگره¹ یک ماشه - بناشه سفید - مکچله - این همه داروها را آس کرده برابر مونه گولی بندد: از جنگ چهار گهری پیشتر دهد: تماشا کند *

دیگر کیف * ایلاو رتی - بول رتی - کافور رتی - چیئا² رتی - مومیائی رتی - مشک رتی - با قند سیاه مقدار برنج گولی بندد و روز اول صافی و روز دوم کیف دهد: روز سیوم جنگ اندازد *

دیگر کیف بابت محمد بیگ * گولی گونده داده بعد از یک گهری کیف بدهد: هرگاه بیهوش شود کفنی پیچیده در آب تر کند و در شب نیم بدارد: هرگاه بیهوش شود آب نیشکر داده نگاهدارد: روز چهارشنبه وقت نماز عصر گولی بقدر مورچ خورد بدهد - بلبل گریخته جنگ کند * اینست نسخه گولی - حبه سفید یک رتی - کافور یک رتی - بیخ کنیر سفید یک رتی - مته یک رتی - تخم دهنوره یک رتی - بیرهوتی یک رتی - قند سیاه برابر همه ادویه *

دیگر بابت مبار خان³ آورده نور خان * بلبل گریخته جنگ کند * صافی: — سوهاگه یک رتی - نمک سیفنده یک رتی - سوکه³ یک رتی - مرچ یک رتی - با قند برابر مثر گولی بندد: روز چهارشنبه بدهد: آب گرم دهد -

¹ بنگره (bangra), H., *Wedelia calendulacea*.

² چیئا (chīnā), H., *Dioscorea sativa*, Common Yam.

³ سوکه; for sūkhā H., dried tobacco leaf ?

که خواهد آب بخورد * بعد از ساعتی جنک اندازد - خوب عجزک کند *

این را بسمی گویند - بلبل و تیترو و لوه هر سه را کار آید ؛ آزموده است *

دیگر از اعظم خان

* بیت *

ما و بلبل یک سبق خواندیم در دیوان عشق
او بفریاد است و ما را طاقت فریاد نیست

مشک خطائی یکرته - کافور یکرته - نمک سونچر دو رتی - عقرقرح
دو رتی - کلنجن¹ سه رتی - شراب دو آتشه پنج رتی - مومیائی یکرته -
ترباک فاروق یک رتی - حبه سرخ و حبه سفید یک رتی - کرم خاکی
سه - زعفران یک رتی - بیخ چته² یک رتی - انجروت³ یک رتی -
هوزبویه دو رتی - برگ تنبول یازده عدد - عنکبوت یک عدد - قند کهنه
شش رتی - اجزای مذکور را جدا جدا کوفته و بیخته با قند سیاه جلاب
کرده بگوید که بهم سرشته شود * بعده حب سازد مقدار مرچ خورده *

وقت استعمال اول بآب معرور صاف کند و بعده حب بخوراند * چهار روز
بیشتر درمت کند - من بعد این چهار روز کار فرماید - معجب است *

دیگر صافی بلبل * کباب چینی یک رتی - نمک سانبهر یک رتی -
سوهاگه دو رتی - پاپل دراز رتی - با قند سیاه گولی بندد *

دیگر صافی * بیخ موته جنگلی - مصبر - بهج - در قند سیاه گولی بندد *

دیگر کیفه * حبه سفید دو رتی - بیرهوتی دو رتی - اندرجو دو رتی -
مالکنگنی دو رتی - کافور بهیم سینی دو رتی - شیر کونار دو رتی *

¹ کلنجن, Persian name of *Khūlanjān*, the Lesser Galangal, *Alpinia officinarum*.

² چته (*chatta*), H., is the name of *Panicum colonum*, and of *P. helopus*; but neither of these is applicable here.

³ انجروت for انزروت (*anzarūt*), A, *Sarcocolla*.

دیگر * مشک - مومبائی نیم وزن - مته، انیون، مصری، عقوقرحا،
تخم هلهل، مصبر، بیربوتی، سوهاگه تیل، کافور بهیم سیٹی، زنبور سیاه،
دو وزن - تخم دهنوره سیاه، مصطکی رومی، قندیل، پر مهره¹، حررکه¹،
مدن مست، بیخ کثیر سفید، گلچن²، بول، گوشت شیر، مغز هبه سفید،
مالکنفی، ناخن کزدم سیاه، چهر³ سیاه، مار هیاه، قرنفل، پلندراز،
همه وزن برابر - مته و زنبور سیاه را موافق نوشته عمل نماید - باریک ساویده
اول در آب برگ ترب حل نماید و خشک کند - بعده در آب برگ کثیر
سفید حل نماید؛ بعده در آب برگ هلهل حل نماید؛ بعده در شراب
دو آتش حل نماید * اول بسیار تند باشد و اگر روزمره دهد برابر اوزن،
و اگر یکبارگی دهد کیفی کند برابر مونگ دهد * و آنچه طعمه دار است
بر هر کیف علیحده بکند؛ مجرب است *

دیگر که بلبل را آسوده کند * بیارد آب ترب - او را بدهد و گونده
روغنی کند و با روغن آمیزد بدهد - فربه شود *

دیگر بابت شاه کمال؛ مستی و سن * نرگچور⁴ - هلیله زنگی -
تخم مینی پهل - علیحده باریک نموده - هر سه وزن برابر * کچور و مینی پهل
هر دو را در ظرف پارے آب انداخته بجوشاند؛ چنانچه قرص بندد و آب
خشک شود * تراشیده بگیرد بوزن هلیله اندازد، آمیخته نگاهدارد *
اول روز برابر کنجد دهد - بعده برابر موته دهد * بامداد از آب خبردار
باشد * اگر دارو بسیار زور کند اندک گونده با روغن آمیخته برابر نخود
دهد * هرگاه داند با خبر شد، بتاشه آب کرده پیش او نگاهدارد - هر قدری

¹ حررکه and پر مهره, not traceable.

² گلچن; is this for کلچن, *Alpina officinarum*?

³ چهر سیاه; not known.

⁴ نرگچور (nar-kachūr), H., *Zingiber cerumbet*.

شود * اگر کاسه سر شکسته باشد کاسه استخوان کتچشک، موافق بریده
در آنجا بند کند^۱ و کس^۱ بالا لیمپ کند - سخت شود *
* دیگر *

کیف مشک مومیائی مصطکی کافور مصبر بول
بیربوتی زعفران لونگ برابر تسول
ماه بری جونجهلی پهری دیهی کرت ابول
ابوالفتح کرپورا صادق مانی بلبل کول

دیگر کرپز دادن بلبل * بیارد بچه^۲ موش چشم بسته - مغز سر و پا^۲
گوشت سینه دهد - تمام پرها اندازد - مصفا بر آید *
دیگر یادگار مخواجه بنفایت الله صافی بلبل * سوهاگه تیل^۲ *
قنبیل - مصبر - مورچ پنج - نمک سونچر - قرنفل - پلپل دراز - قند میله
کهنه آن قدر که همه ادویه بسته شود - برابر نخود گولی بگذرد و باقی
موافق برداشت طبع *

دیگر ادویه صافی آورده سید میر از سرهند * این همه را با شیر^۲ برگ
قرب گولی بگذرد مقدار نخود * اول گولی دهد - بعد از آن دو ساعت
آب گرم دهد * اگر آب نگیرد بعد از آن رس نیشکر دهد * قنبیل - قرنفل -
مورچ - سوهاگه تیل^۲ - بول گجراتی - حصه نمک سانبهر - پلپل دراز -
هلبله مکبی - مومیائی *

دیگر گولی کیف * مشک - افیون - مصری - چرکب گوش -
بیربوتی - باریک نموده با شراب گولی بگذرد * برابر برنج دهد گریخته را *

^۱ کس; word not traceable.

^۲ تیل; word not traceable. *Suhāgā tilā* may be the same as *telio tankana khūr*, which, according to Khory (p. 79), is a variety of borax.

دیگر بخت حیات بیگ * بیدار سرگریه و در ظرف اندازد و یکدام زرد
چوبه باریک نموده اندازد ؛ دفن کند * درو کرم خواهد افتاد * در سه کرم
بخوراند ؛ خوب جنگ کند *

دیگر مستی بلبل * بیدار بهوچنگ - خون و مغز سر و جگر و دل بگیرد *
کافور بهیم سیفی رتی - مته یک برنج - سوهاگه بریان ماشه - سوپاری
در آب شب تر کرده در شبنم بدارد * پلپل دراز نیم عدد - مرچ دو عدد -
در بول آدمی تر کند ؛ در شبنم بدارد ؛ اما بول آدمی یک جا کرده
گولی برابر مته بندد * شب گونده سیر دهد ؛ بعده گولی دهد * روزانه
جنگ اندازد *

دیگر بابت پیر محمد * اول بلبل را صاف کند ، بعده گولی دهد ؛
مست و سن شود * اینست : — مصطکی رومی دو دمزی - مومیائی
دمزی - بچه‌ناگ¹ دمزی - گوشت یکدام - با شیر یا بیه باریک نموده
با نخود بریان همراه کرده گولی برابر نخود سازد * آب ندهد وقت
جنگ - دو سه گهزی روز مانده دهد *

دیگر اگر بلبل گریخته باشد روز دو شنبه کافور برابر بیربوتی دهد *
یک قطره کمیز در دهن اندازد * کفزی پیچیده بگوشه نگاهدارد تا زمانی
که دو مرتبه فریاد کند * بعده قطره روغن زرد در دهن اندازد و روز سه شنبه
صاف کند * روز چهارم شنبه دو گهزی شب مانده چراغ روشن کند ؛
کیف دهد ؛ اندک آب نیشکر دهد * روز پنجشنبه کرم خاک دهد ،
نیم وزن طعمه دهد * بامداد جنگ اندازد * اگر در جنگ زخمی شود
برگ کوندهی² آورده جوش دهد و بدان آب غسل دهد - اندام سخت

¹ بچه‌ناگ (buchhnāg) H., Aconite, *Aconitum ferox*.

² کوندهی , for کرونده or کرونده , *Carissa carandas*.

دیگر کیف * کافور یک رتی - مومیائی یک رتی - بول یک رتی -
قرنفل یک رتی - نمک سونچر یک رتی - شنگرف یک رتی - بوره ارمنی
یک رتی - اجوائن خواسانی یک رتی - جفت رومی یک رتی - سیاه
ابدال¹ یک رتی - سوهانگه یک رتی - بوزن همه دارو قند سیاه - گولی
برابر نخود بندد *

دیگر بابت احمد بیگ * مده - سرسون - مومیائی رتی - کانور
دو سرسون - مصبر رتی - توتیای سبز رتی - مشک رتی - این همه را
یکجا گرفته گولی بندد ؛ بوقت نماز شام بدهد ؛ سه روز مقابله نکند *

دیگر صافی بابت بهکهاری * لونگ - نمک - سینده - سوهانگه -
دانه پلپل دراز - مصبر - باریک نموده با آب ادرک گولی بندد برابر مرچ
دهد ؛ یک نخود دهد *

دیگر کرپز دادن در ماه سانون * تخم مرغ و روغن گاو - حرام مغز بز -
با نخود آمیخته با شیر خمیر کند ؛ فربه و توانا شود ؛ و پرها خوب بر آید ؛
مجبّر است *

دیگر * چپانپور² بیدار ؛ مقدار و پا دور کند - پرها بکند و شکنجه را بکشد -
نیم دام اسپند و دو دموی مصبر ساریده در شکم پر کند و در ظرف اندازد
و در سرگین اسپ دفن کند تا هفته³ * بعد از اگر بابل را دهد برابر برنج ،
و اگر مرغ را دهد برابر مونه اگر فچه⁴ را دهد برابر کون - باامداد
دهد ؛ شام جنک اندازد *

¹ سیاه ابدال , word not traceable ; occurs several times.

² چپانپور ; not traceable.

³ فچه for فچه ?

⁴ کون (kukan), P., unripe, parched grain.

دیگر ۱. قنبیل پانوده روز در آب نگاهدارد. - بعد از آن بیدیهوتی
تازک ۱. مشک تازک *

دیگر * مومیایی تازک - گجراتی ایلوا - مشک - منتهه *
دیگر عمل هدایه * منتهه یک رتی - کافور یک رتی - مرچ دو رتی
قند هیاه چهار رتی - همه را کوفته بیخته نگاه بدارد * اول فربه کند * بعد
روز اول نیم مونگ : روز دوم سه حصه مونگ : آخر تا یک مونگ رساند *
شیرۀ نیشکر دهد * روزی که خواهد گولی دهد گونده شکم سیر دهد -
در آخر غلوه پیچیده دهد - اگر داند بی تاب شده روغن دهد *
دیگر جوش * کافور یک رتی - مومیایی دو رتی - مصبر یک رتی -
سوهاگه یک رتی - بول یک رتی - درمنی^۲ تودری^۳ سرخ یک رتی -
ذمک سونچر یک رتی - شغرف یک رتی -^۱ مین پول یک رتی - بلبل دراز
یک رتی - بیدیهوتی و لونگ جنگلی یک رتی - قنبیل یک رتی - منتهه
یک رتی - اشخار یک رتی - چرک گوش یک رتی - مدن مست
و بهت انکس یک رتی - کچله یک رتی - اجوائن خواسانی - نسوت^۴
سفامکی^۵ یک رتی - سقمونیا^۶ یک رتی - سبرک یک رتی -
جوز یک رتی - جوتری یک رتی - افیون دو رتی - عاقرقرا یک رتی -
هالون^۷ یک رتی - دارچینی یک رتی - قند سیاه برابر یک نیم وزن
همه داروها - گولی برابر موته سازد *

۱ تازک (tānk), H., a weight of four māshās.

۲ درمنی, not traceable.

۳ تودری سرخ (todri surkh), H., Cheiranthus Cheiri, the Wall-flower.

۴ نسوت (nasūt), H., Erythrina suberosa.

۵ سفامکی (sanā-makkī), A., Cassia angustifolia or C. lanceolata, the Arabian or Mecca-senna.

۶ سقمونیا (saqmūniā), A., Scammony, Convolvulus scammonia.

۷ هالون, for هالون (halyūn) the berries of Asparagus officinalis?

داروها را همراه آب برگ ترب بسایند؛ گوی برابر مرچ بدهند * بعد از روز سیوم به جنگ اندازند *

دیگر * جرؤ^۱ - چرک گوش - مغز گربه - بیربهوتی - کرم کهو^۱ - قند سیاه کهنه - آمیخته برابر موتهه گوی بدند *

دیگر * قونفل - قنبیل - مشک - مرمیائی - زعفران - بیربهوتی - مصر - مصری - شنکرف - کافور - نمکسنگ - اگر باشد یا شکو باشد برابر دانه ماش بدهد؛ اگر باز و شاهین باشد برابر نخود دهد *

دیگر صافی * دانه پلپل دراز - سوهاگه - نمک - هر سه وزن برابر - آمیخته گوی برابر موتهه بدهد؛ صاف شود *

دیگر اگر استخوان بابل شکسته باشد زرد چوبه و کرده^۲ هر دو سائیده بمالد؛ به شود *

* دیگر *

بیربهوتی نانکلی^۳ بهت آنکس^۴ اور بسول

میان محبت یون کهے ماتا هاتهی^۵ کهول

اگر دمه شود زرد چوبه و چونه هر دو بمالد؛ نیکو شود *

دیگر * بیخ کیله - سوهاگه - نبات - یکجا نموده بوزن نیم نخود بدهد *

^۱ جرؤ and کرم کهو not traceable.

^۲ کرده (karanda), H., *Dioscorea bulbifera*, Bulb-bearing Yam.

^۳ نانکلی; this should be مالکنگی (māl-kangī), H., *Celastrus paniculata*, Black Oil.

^۴ بهت آنکس (bhutankas), see note 2, page 368.

^۵ ماتا هاتهی کهول? "—so powerful as to set the brains of an elephant a-boiling?"

چهار رتی - مصبور دو رتی - بیخ شانه سفید¹ چهار رتی - همه را باریک نموده گولی برابر مخته بندد *

دیگر جوش بابت حکیم شکله گر * بیارد کافور بهم سینی سه رتی - بیر بهوتی هفت رتی - مشک هفت رتی - افیون چهار رتی - همه را باریک نموده برابر مخته در گونده دهد بدین طریق : شیرۀ نیشکر چندان دهد که بیزار شود بعده شیرۀ دهد * چهار گهری شب مانده بر خیزد و دارو دهد و در شب گرفته بنشیند تا که روز بر آید * به جفک اندازد - سن شود و اگر سوزن زند معلوم نشود * اگر خواهد دارو دهد بدین نوع دهد - در آن روز سه وقت گونده دهد و وقت چراغ دارو دهد : شیرۀ نیشکر چندان دهد که بیزار شود - بعده شیرۀ دهد * چهار گهری شب مانده بر خیزد : نیز دارو دهد *

دیگر صافی و مست کردن بلبل * بیارد زهر هلدیه² یکماشه - افیون یک ماشه - بیر بهوتی پنجعدد - کافور یکماشه - مشک - بهت آنکس نیم ماشه - مصطکی یکفیم ماشه - مومدائی یکماشه - گوشت شیر یکماشه - حبه سفید ده عدد - سوهاکه نیم ماشه - ناگر مخته نیم ماشه - نمک شانزده ماشه - روغن زرد با شیرۀ برگ ترب دو سه قطره انداخته حل کند : بعد از آن مقدار برنج تا سه روز بدهد *

دیگر مست کردن بلبل * بیارد بیر بهوتی هشت عدد - افیون یک سرخ - بهیم سینی یک سرخ - مصطکی یک ماشه - چنه دو - سرچ دو دانه - حبه سرخ دو دانه - مصبور دو سرخ - قند سیاه دمری -

¹ سفید not traceable.

هلدیه (haldiyē), H., "a kind of poison."

دیگر صافی * بیارد ریسمان پشم در قند پیچیده بدهد بعد چهارده دانه رای در دهن اندازد؛ کلمی آب در دهن اندازد *

دیگر * بابت ملا سلطان صافی و کیف * بیارد نوشادر سرخ دو رقی - در قند سیاه پیچیده بدهد - بعد روز دریم یک غلوه کیف دهد * اول، دو روز، هر روز بدهد؛ بعد روز جنگ دو گهری شب مانده نیم گولی دهد؛ به جنگ اندازد - سن شود * اینست: قذیل دو - مدن مست دو - مصطکی رومی دو - مومیائی دو - مشک دو - ایلوا دو - بیربهرتی یک - زهر^۱ یک - این هشت دارو را کوفته باریک کرده در هیوه برگ ترب غلوه مقدار موته بدهد و نگهدارد *

دیگر

- * لرنک کپور مهوشی بچاوا گاؤ روئین بول *
- * سیرشگرف سانجی جوانین مته افهیم سو باری قول *
- * سنبل سونهچر میل چوک مومیائی کچله موته ج کپول *
- * صادق خوبی بل دنکه کرمانی بابیل کپول^۲ *

دیگر * اگر جانور را بادچهوله باشد گوشت گهوس بدهد - شفا یابد - معجب است *

دیگر * سوهاگه - مته - سم الفار - مصبر - این چهار را در شیر^۳ قرب نزد تاسوخته و سیاه شود * بعد ادویه دیگر را همراه کرده گولی بدهد برابر موته *

دیگر * بابت میر مرتضی * بیارد مشک دو رقی - مومیائی دو رقی - عنبر دو رقی - کافور دو رقی - مته دو رقی - بیربهرتی

^۱ زهر not traceable; in Persian, it is, of course, the common name for 'poison.'

^۲ This gibberish is apparently a mixture of Sindhi and Panjabi.

دیگر بابت شهر خان * بیارد دارچینی - کباب چینی - لونگ - مشک -
 مته - افیون - مومیائی - کرم خاکی - زعفران - سم الفار - با شراب گولی
 بندد برابر ازان * اول صاف کزد ؛ بعده گولی دهد * - شکر تری^۱ و آب نیشکر
 دهد - هر روز به جفک اندازد - روز چهارم اندک مومیائی دهد و گونده دهد *
 دیگر صافی بابت زرگر * بیارد ادویه ذیل را و با شیر و ترب گولی
 بندد مقدار نخود ؛ اول گولی دهد - بعد ازان آب گرم بدهد - آب اگر نگیرد
 شیر و نیشکر دهد - بعد اندک وقت گونده نیم سیر دهد - اگر آب داده
 نگهارد بامداد شکر تری^۱ داده آب دهد ؛ بعد از ساعت به جنگ
 اندازد : بیارد قنبیل - قرنفل - مرچ - بول گجراتی - مصر - سنامکی -
 نمک ساندپر - پلپل دراز - هلیله - همه هم وزن - برابر نخود گولی بندد *
 دیگر * مشک - افیون - چرک گوش - بیر بهوتی - هر چهار برابر - با شراب
 خمیر کزد ؛ روزمره یک برنج میداده باشد ؛ کهنه^۲ و سرخ نیز مست شود *
 دیگر جوش بلبل * بیارد بهت انکس - مصطکی رومی دورتی -
 مومیائی دورتی - چرک گوش دورتی - مشک دورتی - کافوریک
 رتی - حبث سفید دورتی - مته یک رتی - در شیر و پلپل گولی بندد
 برابر رای - و هر روز یک گولی میداده باشد هج و شام *
 دیگر برای چاشنی * کافور و قنبیل یک - ایوا یک - مصطکی
 و چرک گوش یک - کل را در دهقوره انداخته بپزد و بعد مع پهل باریک
 بسایند - اندک میداده باشد *

^۱ شکر تری, see p. 412, note 2.

^۲ کهنه, perhaps an error for *titar*. *Surkh*, in the Panjab *lāl*, is the *Amadavat* or Red Wax-bill (*Estrelida amandava*), a species kept by natives for fighting.

Tūṭi pālen chūtye aur 'āshiq pālen lāl :

Kabūtar pālen choṭṭe, jo taken parāyā māl.

"Fools keep parrots and lovers wax-bills. Thieves keep pigeons—who look to others' wealth." Prov. (Pigeon-keepers always try and steal each other's pigeons.)

لونگ نیم ماشه - همه را باریک بساید و موافق دارو شیر اندازد تا غلیظ شود - پس گولی بندد *

دیگر * مصر - سیاه دانه - سیر - مرچ - قند سیاه - گولی ساخته برابر باجوره دهد، وقت بر آمدن آفتاب - بعد از ساعتی به جنگ اندازد *
دیگر * بجهنک و کافور و مصطکی و چودانه¹ برابر رائی گولی بندد و صباح ان گولی را دهد؛ بسیار جنگ کند *

دیگر * بهت² و غیره در لته بسته تر کرده بدارد؛ - مصطکی - کافور - کذبیله - مومیائی - ایلوا - پاپل دراز - نمک سونچر - مته - گولی برابر جوار دهد *

دیگر صافی شکرة و غیره بابت جمال خان * بیارد کذبیله شسته - لونگ - مصطکی رومی - تخم چرچره - مصری - از هر کدام یکدام و گولی بقدر کنار جنگلی سازد و بدهد - بعد از گهزعی آب گرم بخوراند؛ جانور را گرفته در صحرائی رود - آذوقه حقیقت گولی معلوم شود *

دیگر صافی * نه لونگ - سوهاگه - نمک سینده - قند سیاه - همه برابر وزن نه لونگ - سوهاگه نصف بریان و نصف خام - گولی بندد *

دیگر اگر خواهد بلبل نورام شود اول کونده دهد * بعده سپاری کوهی جاویده اندک لب دهد آب بخوراند؛ گرسنه شود و رام گردد؛ سه مرتبه دهد * نماز شام گونده شکم پر دهد * بامداد کچله برابر مویه دهد * آب نیشکر دهد؛ گونده فدهد؛ بامداد به جنگ اندازد *

¹ چودانه grain of barley ?

² بهت (phut), vide p. 370 note 6.

خوب جنگ کند * دیگر بلبل که خوب جنگ کرده گریخته باشد سه روز مدام گولي دهد. وقت شام اندک آب فیشکر و نبات دهد. بامداد بجنگ اندازد. گولده آرد شکم سیر دهد تا سه روز * نسخه اینست مدن مست یک - عقرقرها یک - کافور یک - مصطکی رومي یک - نمک سینده یک - نمک سانبهر یک - بیرهوتی و قند سیاه سه - روز برابر ماه گولي بندد و با مومیائی دهد *

دیگر صافی و کیف بابت پیکهاری * بیارد کنپیله - مصبر - نمک سونچر - زعفران - پپیل دراز - لونگ - دو گولي برابر نخود بندد با آب ادرک *

دیگر کیف اینست * مشک دو برنج - زعفران دو برنج - افیون دو برنج - عقرقرها دو برنج - مته دو برنج - بدیهوتی دو برنج - مومیائی دو برنج - کافور دو برنج - همه را باریک نموده برابر مونگ گولي بندد با شراب *

دیگر * بلبل گریخته را فربه کند و گولي وقت بامداد بخوراند. اما خبردار باشد که گولي نه اندازد. از آب تر کند. حیاض او از آب تر کردن است * سه روز گولي دهد - بعده به جنگ اندازد. اگر اندک جوش کم شود باز دهد چنانچه بالا مسطور است * چنان سن شود که اگر سرزن زنند خبر نشود * گولي از زیاده کلان تر بندد. و آن اینست - افیون یکماشه - هرثاول¹ ماشه - جوز نیم ماشه - مشک نیم ماشه - زعفران نیم ماشه -

¹ yellow arsenic for هرثاول

دیگر بابت شاه پهری * زهره تیله^۱ نیمدرم - کوکل یکدام - گوشت
تیتو نیمدام - مومیا^۲ چار سرخ - کافور یکدام - حبه پنج عدد - قند سیاه
نیمدام - باید که اول همه را در شیر انداخته بساید * باز این را گوی
بندد و در بار درخت دهنواره نهد و دهن محکم بندد تا یک هفته بعد از بار
مذکور را نگاه بدارد - هر وقت که خواهد مقدار مخته بدهد تماشا بیند *

دیگر بابت فقیر صافی * بیارد یک پیاله آب برگ قرب درو دمري^۳
وزن ایلوا و تذکار دمري در ظرف آهنی انداخته به پزد - هرگاه سوخته
شود برابر دمري نمک سونچر علیحدہ سایده اندازد بنیر کند^۴ - برابر
دو نخود دهد : آب نیشکر دهد *

دیگر بابت نصور * مصطکی یک - کالا بچهوا^۵ یک - سوهاگه یک -
مصبر یک - بیربهوی^۶ یک - مشک یک - مومیا^۲ و کافور و لونگ و بول
سرخ از هر کدام یکدوم یکدوم - برابر یک یا دو نخود دهد : یک روز در میان کرده
روز دوم بچنگ اندازد *

دیگر صافی * سوهاگه یک - مصبر و بول و پهلپ دراز و نسوت^۷ یک -
لونگ یک - بچ خراسانی و زعفران دو چند - قند سیاه : برابر نخود بدهد *

دیگر صافی و کیف بابت محمد یوسف * مرچ یک - کافور یک -
لونگ یک - نمک سونچر و قند سیاه برابر نیم نخود بدهد - پخت^۸ را دهد

^۱ *Toliyā Ĥ.*, an eel-like fish.

^۲ *damri*, H., one-fourth or one-eighth of a *paśā* (about three *dāms*).

^۳ خمیر کرنا Panjabi for بنیر کرنا.

^۴ کالا بچهوا (*kālā bachhvā*), H., a species of Polypodium. See Khory's *Bombay Mat. Med.*, p. 501.

^۵ نسوت (*nasūt*), H., *Erythrina suberosa*.

^۶ پخت (*phut*), H., *Cucumis momordica* ^۲

دیگر کیف اینست * بیارد منته - بجهاگ دو - مومیائی چهار -
 کانور دو - مشک دو - انیون دو - چته ¹ یک - ابهت انکس ² پنج - مونه
 یک - اجوائین خراسانی - کرم شاخ گاومیش - بهور سیاه - کرم مسی ³ -
 بیربوتی - مصبریک - دارچینی - عقرقرها یک - شنگرف دو - الاجی کلان
 و خورد دو - موسلی ⁴ سفید - موسلی سیاه ⁵ - دهوا ⁶ یک - مرچ یک -
 پهل دلراز خوشبوی - علحدہ بساید و نگاہ دارد - در شهد گولی بندد *
 اول برابر کنجد بعدہ برابر یکنیم کنجد و بعد از چند گاہ برابر مونه زیادہ
 کند * اگر بسیار چنگ کند و زخمی شود یا گریخته شود بیارد خشت
 پخته و گرم کند - یک پهنکی آرد گرد آن پارچه بگیرد و بالایش سوراخ
 بگذارد - پائین چوب ⁷ بندد - اگر بسیار گرم باشد اندک آب باشد پهنکی
 بر خشت نهد - بلبل بقتانند - هوگاہ سرخ شود بیرون کشد *

دیگر بابت کوری پاندی - باز - باشہ - جرہ - شکرة را دھد * حبہ
 سفید - بیربوتی نہ عدد - کوکزار دو - لونگ سه نیم عدد - نمک ^۷ -
 زنبور سیاه عدد - مہاب - مومیائی یک - مشک یک - کانور بہیم
 سینی - مصطکی یک - منہ یک - عقرقرها - انگوزہ - ہمہ را باریک
 نموده با شیرہ ترب گولی بندد برابر مرچ - چهار گہڑی شب ماندہ
 بدھد - روزانہ بجنگہ اندازد *

¹ چته (chatta), Panjab, *Panicum colonum*.

² for ابهت انکس, vide note 2, p. 368.

³ کرم مسی; meaning uncertain.

⁴ موسلی سفید (mūslī safed), H., *Asparagus adscendens*.

⁵ موسلی سیاه (mūslī siyāl), H., *Curculigo orchidioides*.

⁶ دھوا (dhāwā), H., *Ariocarpus Lakoocha*.

⁷ chūb "perch."

شام، مومیائی برابر خشخاش و مشک برابر کنگد در کونده دهد و چیزی دیگر ندهد - فردا چنگ اندازد * کافور - برنج - مصر - مته - سوهاگه - بچ - نمک - مونگ ¹ - لونگ مصري - گولي بسته دهد *

دیگر نواسه میر ابوطالب * مشک یک - مومیائی یک - بیض کنیر سفید یک - مته یک - کافور یک - حبه سفید یک - بول یک - مصطکی یک - مصر یک - دو چندان قند سیاه - برابر ارزن گولي دهد : آب نیشکر دهد *

دیگر عمل شادی بیگ : جوش بلبل * مصطکی یک - بیرهوتی یک - بهر سیاه یک - مته یک - مشک یک - عنبر یک - افیون یک - مومیائی یک - کنبیل یک - سوهاگه یک - کلونجی یک - کافور یک - حبه سفید یک - چرک گوش یک - بهت انکس ² یک - سینده ³ یک - سانبر ⁴ یک - سونچر یک - مورچ یک - نکچمکفی یک - شیر ⁵ برگ ترب - شیر ⁶ لهل - با شراب بهتی آمیزد : برابر ماه ⁷ گولي بندد *

دیگر صافی بابت نعمت خان * شیر اک نه دام - نمک سونچر دام - اگر بوزن ⁸ باشد نیم مته - فردا را دو مته *

دیگر * در تلخته روهو⁹ مرچ پر کند و خشک کرده فکهدارد - بلبل را برابر گندم و شاهین را برابر نخود بدهد *

¹ مونگ (māng), H., Green Gram, *Rhaseolus mungo*.

² بهت انکس (bhutankas), Sind, *Flacourtia Ramontchi*.

³ سینده (sendh), H., white rock-salt.

⁴ Salt from the Sambhar Lake in Rajputana.

⁵ ماه; the Panjabi for māng; 'vide' note 1, above.

⁶ بوزن for bozam, which is a falconer's word for a bird of one moult.

⁷ روهو (rohū), H., a kind of fish, *Cyprinus rohita*.

دیگر صاف و کیف بابت محمد یوسف * بیارد مصبر ماشه -
 عققرها ماشه - پلپل دراز ماشه - نمک شش رتی - بول کنجراتی ماشه -
 کنبیل ماشه - قند سیاه بوزن همه دارو؛ گولی برابر نخود بندد و کنبیل
 بالا بمالد * کیف اینست : کافور، مصبر، سوهاگه، هرسه برابر؛ قند سیاه
 وزن هرسه؛ گولی برابر نخود بندد * بعد از ساعت آب آمله دهد و اندک
 شیر و ترب دهد * فردا جنک اندازد *

دیگر صاف و کیف بابت شاه حبو * سوهاگه یک - مصبر یک -
 پهنکری یک - توتیای سبز یک - پلپل دراز یک - بنس لوچن یک - نوشادر
 یک - لونگ یک - جوکار یک - نمک لاهوری و زعفران و بیخ کنبیل
 یک - کنکی¹ یک - سونته و نمک سونچر یک - مومیائی یک - بول
 سرخ یک - کهرنچ² یک - بیربهوتی یک - تروی³ یک - مورچ⁴ یک -
 کافور یک - افیون نیم - مصری و سیماب نیم - گولی برابر مونه دهد *

دیگر کیف بابت مبتلا فقیر * بیربهوتی یک - مومیائی یک - مدن
 مست⁵ یک - نمکسنگ دو - سونچر و مصطکی یک - مشک یک -
 کافور یک نیم - قند سیاه و مته از هر کدام یک - گولی برابر مرچ⁶ ساخته
 دهد، در مشمت نگهدارد، و ثف آتش دهد؛ وقت بامداد نیز دهد *

دیگر کیف * روز سه شنبه گولی دهد، هرگاه فریاد کند دهد - روز
 دیگر گونده دهد - وقت شام نیز دهد * روز پنجشنبه بامداد گونده دهد -

¹ کنکی (kutki), H., Black Hellebore, *Helleborus niger*.

² کهرنچ; *Kharanja* is the name of the Holm Oak, *Quercus ilex*.

³ تروی, *tārwa*, is the Sea Buckthorn, *Hippophae rhamnoides*.

⁴ مورچ; can this be *مرچ*?

⁵ مدن مست (*madan-mast*), H., *Amorphophallus sylvaticus*.

⁶ مرچ (*mirch*) H., *Piper nigrum*; the berries are here meant.

دیگر بابت سید علی * لونگ - کپور - مومیائی - میصبر - لحي¹
ایکھی تول : سانجی² آل رسول کی سید علی کریول *

دیگر صاف و کیف * یکی اینست بابت شاه عنایت الله * کوریج³ -
سونتھہ یک - کافور یک - دانہ پلہل یک - لونگ - متھہ چہار ماشہ -
نمک یکنیم - مشک نیم - مومیائی و قند سیاہ برابر - برابر خستہ⁴ نیم
گولی بندد - و شب گولی دھد * فردا بجنگ اندازن : و برای باشہ
و لگر نیز بکار آید *

دیگر صاف و کیف و روشو⁵ بابت سیادت مآب شاہ حبو * ایلوا یک -
سوهاگہ بریان یک - نوشادر بریان یک - بانس لوچن⁶ یک - جواکھار⁷ -
بول سرخ⁸ یک - کنبیلہ و لونگ یک - فلفل دراز و نیلا تھوتھا و نمک
لاہوری یک - بچ و زعفران و قند سیاہ دو چندان : برابر موتھہ گولی دھد
روز سہ شنبہ *

دیگر روشو⁵ * گوشت مار دھامن و بچ خراسانی یک - سونتھہ
ستوا⁹ یک - مومیائی و لونگ یک - مشک یک - نمک سہ - بول سہ -
آمیختنہ بدارد * شب جمعہ برابر موتھہ دھد *

¹ لحي ; not traceable.

² سانجھی ; not known.

³ کوریج ; *kūrangī* is the small cardamom; *kurang*, in the Panjāb, is the name of *Mursdenia Roylei*.

⁴ خستہ = *histā*, "the stone of fruit."

⁵ روشو ; not traceable.

⁶ بانس لوچن (*bāns-lochan*), H., Bamboo Manna.

⁷ جواکھار *javākhar*.

⁸ بول سرخ ; *bol-i siyāh* is the Persian name of *Aloe succotrina*; *bol-i surkh* is another name for *sibr-i surkh*, *Aloe rubescens*.

⁹ ستوا , *satvā* is a kind of ginger; also flour of parched grain.

صافی و کیف دیگر بابت رام اسم * سرچ یک - نمک و مصری یک -
 لونگ یک - باریک آس نموده در گونده بدهد ، و در خانه نگهدارد * کیف :
 بول گجراتی ¹ - مومیائی - کافور چینه - مشک - تخم دهنوره - زعفران *
 دیگر بابت رام اسم * کافور بهیم سینتی - مومیائی ، از هر کدام دو -
 مشک دو - گوشت شیر - بیدر بهوتی چهار عدد - لونگ دو عدد - سهر
 بجهوری سیاه ² دو - مصطکی رومی دو - افیون دو - مصری دو - بر باز ³
 دو - جهنگر ⁴ سیاه عدد - جوز بویه دو - مستی آهو ⁵ دو - بیخ موته ⁶ یک -
 جنبل ⁷ یک - ریش سیر و ریش ⁸ کپورا ⁹ - کچله ¹⁰ - نرسی از هر کدام یک -
 هری یک - اسپند و ایلوا ¹¹ دو - عنبر اشهب یک - لادن دو - چوب کلان
 یک - لونگ یک - موته جنگلی - قند کهنه - این همه را باریک نموده غلوه بندن
 مقدار خشخاش ؛ و با مقدار موته ¹² در گونده گرفته غلوه پیچیده بدهد *
 دیگر کیف بابت حاجی کریم داد * مته ¹³ - مومیائی - افیون -
 چرک گوش - کافور ؛ گولی برابر کفجد دهد ؛ چکنی نبات چهار حصه -
 دارچینی حصه - سائیده نگهدارد ، اندک دهد ، گرسنه شود *

¹ بول گجراتی , not traceable; but *bol* in Persian means "myrrh," as well as "aloës."

² ههر بجهوری سیاه , the sting of a black scorpion ?

³ بز باز (barbāz), F., the aril of *Mýristica fragrans* or the Nutmeg.

⁴ جهنگر , for *jhingur*, a cricket ?

[musk.

⁵ مستی آهو is the blood in the pod of the muskdeer before it has formed into

⁶ بیخ موته (moth), H., the root of *Phaseolus aconitifolius*, the Aconite-leaved

Kidney Bean.

⁷ جنبل (Jambula), Sans., *Eugenia Jambolana*, Black Plum. *Ghambeli*, *Jasminum grandiflorum*, the Spanish jasmine.

⁸ ریش سیر , the small roots at the bottom of an onion.

⁹ کپورا (kecura), H., *Sonneratia apetata*; the flower has fibres or risk.

¹⁰ کچله (kuchla), H., the *Nux-vomica*, *Strychnos nux-vomica*.

¹¹ ایلوا (elwā), H., *Atoe succotrina*, the Socotrine aloës of commerce.

¹² موته (moth), vide note 6, above.

¹³ مته (muthā ?), H., *Cyperus rotundas*.

دیگر صافی و کیف از میان نهال * شیراک^۱ را در پاچیک صحرایی
 بپز چنانچه کبود شود و فرو آورده نگهدار؛ ازین شیراک ماشه - مصبر
 ماشه - نوشادر چهار رتی - توتیای سبز دو رتی؛ اگر تلخه ماهی تر باشد،
 بآب تلخه حل کند؛ و اگر خشک باشد بگیرد چهار رتی برگ تنبول و بمع
 مصالح جاریده از لعاب گولی بزدن برابر جو * رو چهار شغبه صاف کند - اول
 مصری صبح دهد - بعده گولی دهد و در آفتاب بدارد * دو بهر برابر چهار
 نخود گونده دهد * وقت شام نیز سیر دهد برابر کفجد کیف دهد * کیف
 اینست - سحی سه رتی - کافور بهیم سینی دو رتی - حبه سفید^۲ دو عدد -
 لونگ جنگلی چهار عدد - مصطکی رومی شش رتی - روغن بباله پنج
 رتی - الاچی کلان ماشه - کرم بدول^۳ عدد - بهور سیاه^۴ عدد - کرم آرد میده
 دو عدد - کرم شاخ گاؤ میش شش عدد - کرپه^۵ شش عدد - سم القار رتی
 هیرنی^۶ و نوبسی^۷ شش رتی - گاسرخ ماشه - کذبیله ماشه - توتیای
 سبز رتی - سوهاکه دو رتی - نوشادر دو رتی - کافور چینه^۸ دو رتی -
 مالککذی چهار رتی - قند سیاه - شراب - تلخه ماهی - همه ادویه را
 جمع نموده و معجون ساخته برابر مٹر^۹ عدس گولی بزدن؛ و اگر زرد چوبه
 در تلخه ماهی اندازد، دو سه لونگ نیز اندازد، و خشک نموده هر دو را
 بساید و برابر کفجد میداده باشد؛ خوش فعلیها کند *

^۱ شیراک (shir-i āk), H., the milky sap of *Calotropis gigantea*?

^۲ گهونگچی سفید = حبه سفید.

^۳ کرم بدول (babāl), H., *Acacia arabica*, Indian Gum Arabic Tree.

^۴ بهور سیاه; the black bhanwā, H.; a black honey-bee, wild.

^۵ کرپه (karpa), H., the Iron Wood Tree, *Memecylon edule*.

^۶ هیرنی, not traceable.

^۷ نوبسی (nirbisi), H., *Delphinium denudatum*.

^۸ کافور چینه, Chinese camphor.

^۹ مٹر عدس, māt-i 'adās, i.e., one pea-grain.

APPENDIX.

خاتمه¹ بر دو مقدمه

مقدمه اول در معالجه بلبل و طوطی و کبوتر
وسائر جانوران بانی طرب * مقدمه دویم در
معالجه اسبان و آنرا بیطوره نامند

مقدمه اول در معالجه جانوران بانی طرب * صافی بابت
علل خان؛ حیلۀ بلبل گریخته * روز چهار شنبه صاف کفد؛ بیارد
نکچهنکی - نمک سیاه - و قند سیاه - و برابر فخود گولی بندد * اول دوسه
گهری شیرۀ برگ ترب دهد؛ بعده کونده² سیر دهد - در وقت نماز پیشین
نیم سیر دهد، و گولی کیف دهد؛ و مصری و آب نیشکر دهد - بامداد نیز
دهد - بجنگ اندازد * کیف اینست - مرمیائی حبه - بیربوئی یکعدد -
پوست کنیر حبه - مته³ حبه - بدیخ مرته جنگلی⁴ و گل دهاتوره
دو حبه - مصبر حبه مغز مورک سه حبه - آب هلهل گولی بندد *

¹ مقاله، an error of the author for مقدمه .

² گونده، also گوند، *gūnd*, is flour of parched gram.

³ مته، vide note 13, page 365.

⁴ مرته جنگلی is used in medicine; vide note 6, page 365.

علاج دیگر * اگر ماده در سینه جانور جمع شده باشد، باید که چند
دانه مریم و دو سوخ عاقر قرحا و چند دانه حب الرشاد در آب حل کرده
در دهان جانور ریزد تا قی کرده فارغ شود *

[باز نامه ختم شد]

و تخم دیوچه^۱ که زلو ازان بجایا بر آرند و قصب الشیطان^۲ - این همه را بر آتش نهاده دود آنرا به بن جانور دهد تا دود بدان رسی؛ به شود *

علاج دیگر * سفره جانور را بگلاب بشو و گل سرخ و گلنار و مازو بهم سائیده دوسه نوبت بر سفره جانور بپاش - انشاء الله تعالی بیدشک به شود *

علاج دیگر * توتیای سبز بوداده بوزن نیم دانگ باریک نموده بر سفره جانور بپاشد؛ به شود *

علاج دیگر * جوشنده تخم کتان و روغن نارجیل گرفته و از جوز گردگان سوخته قدری در آن حل کرده حقه کفد * و یا حقه بروغن و سمه و کوهان شقر و روغن حب البطم^۳ کفد؛ به شود *

فائده * اگر جانور شب از بدواز بریز آویخته بود و ازان بیهوش شده باشد و ماده بلغم از دماغ و عروق در سر و سینۀ او جمع شود آنرا: —

علاج آن بود که نوشادر و اندکی آب در روغن شیر پخت اندازد و بهم ممزوج کرده بجوبی حرکت دهد تا کف ازان بر آید؛ و چند قطره ازان کف در هر دو سوراخ بینی جانور چکاند و رو بروی آفتاب دارد تا خلط از بینی جانور بر آید و بهوش آید *

علاج دیگر * کفش در آب باریک سائیده و از پارچه صاف نموده چند قطره در بینی جانور چکاند *

^۱ تخم دیوچه; apparently the egg-cocoon of the leech: said to be used in medicine by the Malays.

^۲ قصب الشیطان; not traceable.

^۳ حب البطم, the fruit of the *Pistacia Torchinus*.

باب سی و یکم

در معالجه باسور و بن برآمدن جانوران

آن مرض از سردی و گوشت ناپاک دادن و بیوقت سیر کردن خیزد
علامت آن بود که چون جانور پیتخال کند دم بالا بر دارد و دمچه
بجذباند و نیفه بمنقار بکارد و خار و خون در پیتخال آرد

علاج آن بود که گوشت کبوتر یا گوسفند با گل ارمی الوده بدهی؛
به شود *

علاج دیگر * اگر علت صعب بود که بدوی دیگر به نشود، بهدانه
قدر یک توله با شکر فانیذ بهم جوشان و از پارچه صاف نموده و گوشت
گوسفند چند روز بهمان لعاب تز کرده بده؛ به شود

علاج دیگر * قرنفل نیمدرم زنجبیل و عود خام و زعفران از هر یک
نیمدانگ - همه را اجزاء کوفته و از پارچه صاف نموده صبح قدر یک نیم
دانگ در یک ورق باز را خوراند، و بعد از هضم کردن آن بگوشت کبوتر
سیر نماید؛ صحت یابد

علاج دیگر * اگر بن جانور یعنی سفره از تهیگاه بیرون برآمده باشد
سفره را بروغن یاسمین چرب کن و استخوان سگ و استخوان ماهی ثور¹

¹ سفره ماهی is said to be the porpoise.

باب سی ام

در معالجه بانگ جانوران که گاه گاه بطور خنده آواز کنند

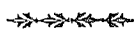
همچنین آواز را مردم بدیم و نجس و شوم دانند و فی الواقع
همچنین است *

علاج آن بود که روغن گاو کهنه که تیز و تافه شده باشد در گلوی جانور
فرود برد ؛ دیگر بانگ نکند *

علاج دیگر * در باز نامه کسری نوشیروان آمده که چون جانور بسیار
بانگ کند، او را، چون از غره ماه پانزده روز آبی بگذرد، در پانزده آخر
سبزهها که در بستانها و تزارها روید از هر قسم آنها را گرفته خوراند و تا نیم
روز گرسنه دارد و بعده سیر نمایند ؛ بانگ کم کند *

علاج دیگر * جانور اگر بانگ بسیار کند و بهیچ دوا نرهد انرا ضرور
گنگ زبان باید کرد، و آن این طور است : که سندور در شراب حل کرده
و یا در شیر جوش داده بجانور خوراند، گنگ گردد، و دیگر بانگ نجس
نکند ؛ مجرب است *

باب بیست و نهم

در معالجه لوط و آن دنبلی است که سروا نه کند

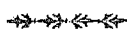
علاج آن بود که جوزها یک توله - زنجبیل یک توله - هر دو را سائیده و لوط هر جا که باشد آن را خاریده دوا را بدان موضع بندوق به شود *

علاج دیگر * خاکستر چوب انجیر و فلفل گرد و آهک و میدق چوب همه را با بول صبیان سائیده بر زخم لوط بندوق و تا سه روز بسته دارد به شود *

علاج دیگر * اولاً جائیکه لوط بود آنجا را آهک و زرنیخ بآب سائیده بندوق تا گوشت مرده را بریده دور کند * آنگاه توتیلی سبز در ظرف روئین سائیده و باریک نموده بر آن موضع سه روز بسته دارد به شود *

علاج دیگر * موضع لوط را زخم کرده و آهک و نمک ببول آدمی سرشته بر آن بندوق و بعد سه روز وا کند به شود *

باب بیست و هشتم

در معالجه گرم کردن جانور که از هوای سرد و
دوای سرد دادن مزاج آن خنک شده باشد

سبب آن بود که از گوشت گاو سرد دادن بلغم زیاده شود و این مرض
بهمرسد * علامت آن بود که جانور بشکار رغبت نکند و هر دوا که او را
دهند اجابت آن نکند و گوشت دیر بکار برد و گوشت باشته نخورد
و حیران و غمگین بود *

علاج آن بود که شیرۀ تخم رنگنی یعنی کنای¹ سه توله - آب برگ
سنبهالو چهار توله - هر دو را یکجا کرده و قدری پنجه در آن تر کرده در سایه
خشک کند * هرگاه جانوری خنک شده بود فقیلاً از آن پنجه درست کرده
و قرنفل در آن پیچیده دهد ؛ به شود *

علاج دیگر * پنجه نیم کهنه در بول صبیان ترکرده و در سایه خشک کرده
نگهدارد و یکی از اجزاء مذکورۀ ذیل :-

شونیز - مالنگنی - زنجبیل - قرنفل - حب المهل - هر کدام را
که خواهد با نبات در آن پنجه پیچیده دهد ؛ نافع است *

---

¹ رنگنی یعنی کنای (rengnī or kalā'), *Solanum xanthocarpum*; vide note 3, p. 339.

علاج دیگر * بیدار سمندر پهل¹ نیم توله - نبات مساری - مهر دو را شب
در آب تر کرده صبح طعمه بدان دهد؛ حرارت مزاج جانور کم گردد *
علاج دیگر * مشک یک سرخ - کافور دو سرخ - طباشیر دو سرخ - بآب
خیارین سائیده در یک ورق گوشت جانور را خوراند؛ و طعمه بآب خیارین
و آب گل خیار دادن بهتر است *

علاج دیگر * جانور حرارت رسیده را چند طعمه بعرق بید مشک ولایتی
قر کرده دهد؛ و یا عوض آن عرق برگ بید لوزان² و عرق برگ و گل کچنار³
مجبوب است؛ حیلۀ این فقیر است *

علاج دیگر * شکر طبرزد - روغن - زعفران شاخ - نرم بسای و در یک لقمه
گوشت بده * بعده گوشت تذرو یا تیهو در آب خیار قر کرده خوراند
و گوشت ماکیان نیز دهد *

علاج دیگر * کافور و ریوند چینئی و شکر طبرزد و کف دریا از هر کدام
مقدار یک نخود با شیر زنان تر کرده و در گلولی جانور ریزد؛ و چند روز
گوشت ماکیان سیاه بروغن و یا مسکه گاو و شکر طبرزد آلوده دهد؛ به شود *
و گلمهره⁴ بآب بادروج نیز بدهد؛ به شود *

¹ سمندر پهل (samundar-phal), H., *Barringtonia acutangula*, sometimes called Indian Oak.

² بید لوزان, is this the aspen?

³ کچنار (kachnār), H., *Bauhinia variegata*, the mountain ebony.

⁴ گل مهر (gil-muhra), P., a ball of clay; گلمهر (gul-muhr), H., *Poinciana regia*, P., *pulcherrima*.

باب بیست و هفتم

در معالجه مضرت گرمزدگی

علامت آن بود که جانور سست و ترش روی بود و پینخال لعل
قام کند *

علاج آن بود که هر روز قدر یک عذاب شیر خشت گرد مثل حب
تراشیده سازد و از گلوی باز فرو گذراند و قدر یک عذاب در ورق گوشت
سفوف کرده جانور را خوراند و بعد چند پینخال بگوشت ماکیان سیاه
بربوند چینی در آب خیارین سائیده تر کرده بدان سیر نماید و در یک
هفته سه روز دوا دهد و روزیکه از دوا ناغه باشد طعمه بروغن پیه ماکیان
آلوده سیر نماید *

علاج دیگر * نبات نیم توله در آب برگ حنا شب تر کرده نگهدارد و
صبح از پارچه صاف نموده قدر یک کنجشک گوشت بز در آن تر کرده جانور
را خوراند و بعد هضم آن از گوشت بز سیر کند و به شود *

علاج دیگر * بیاده گشنیز نیم توله و شب در آب تر کرده بسردی نهد^۱
و صبح یک کنجشک در آن تر کرده جانور را خوراند و بعد هضم آن سیر کند
سوختگی دفع شود *

^۱ بسردی ; probably means in the open air.

علاج دیگر * حیلۀ فقیر آنست که اگر زهرمهرة حاضر باشد قدر یک
 سرخ فی الفوز بگلاب و یا بآب حل کرده در حلق جانور چکاند ؛
 به شود - انشاء الله تعالی * اما باید که زهرمهرة را بگلاب سائیده و
 خشک نموده همراه دارد و اکثر اوقات بکار انسان نیز آید ؛ و بناچار چون
 هیچ دوائی دیگر میسر نباشد چند قطره بول آدمی در هر دو سوراخ
 بینی جانور چکاند ؛ به شود *

حمام یا در خانه گرم بفتدی و همانجا بگوشت سگ بچه که چشم را نکرده باشد و یا شیر خواره باشد سیر نمائی - انشاء الله تعالی صحت یابد *

فصل دویم در معالجهٔ بولدهٔ ۱ علامت آن بود که جانور تندرست بر پدراز یا بر دست نشسته باشد و بادی از قسم سموم رسد و چند قطرهٔ خون از سوراخ بینی او چکد و او فی الفور و بی فرصت بمیرد؛ اگر دواها ساخته و طیار بود بکار می آید *

علاج آنکه پوست برپارهٔ ۲ و دندان سگ از هر کدام دو سرخ در شاش کودک بسایند و هرگاه مرض مذکور رخما شود در بینی جانور چکاند - انشاء الله تعالی اگر حیات باقی است صحت یابد *

علاج دیگر * بیارد تخم گل مهتاب که در هندی گل چاندنی^۳ نامند یک توله و کافور دو سرخ و مومیائی دو سرخ - با بول کودک سائیده گولی بسته نگهدارد؛ هرگاه مرض روی دهد جانور کلان را چهار سرخ و ریزه را یک سرخ بآب سائیده در دهان چکاند؛ به شود *

علاج دیگر * بیارد تخم هلهل^۳ یک توله - گهونگچی سفید چهار دانه - مومیائی چهار سرخ - به بول صبیان گولی ساخته نگهدارد * هرگاه بجانور مرض عارض شود، حب مذکور را بآب سوده در گلولی جانور چکاند؛ به شود *

علاج دیگر * آب برگ تنبول و آب سرگین خر سیاه هر دو بهم برابر یکجا کرده و یکدانه فلغل گرد در آن سائیده وقت احتیاج چند قطره در حلق جانور چکاند و بعد هضم آن سیر نماید؛ به شود *

۱ برپاره (baryāra), H., the Hornbeam-leaved Sida, *Sida carpinifolia*.

۲ گل مهتاب H., or گل چاندنی P., *Tabernaemontana coronaria*.

۳ هلهل (hulhl), H., *Cleome viscosa*, sometimes called Wild Mustard.

علاج دیگر از یار بیگ * اگر جانور شل شود آنرا طعمه از کرمه خراطین باید داد که نفع بسیار دارد ؛ و اگر میسر نیاید از روغن خراطین¹ طعمه آلوده دهد ؛ به شود *

علاج دیگر * بیدخ سنبهالو² یکپاو - جوائن نیم پاو - حلبه نیم پاو - شونیز نیم پاو همه را یکجا کرده غالیه ازان چکاند ؛ و چهار سرخ ازان در یک ورق گوشت صبح جانور را تا هفت روز متواتر خوراند ؛ به شود *

علاج دیگر * موشی بهندوستان بهمرسد که آنرا دران زبان گهوس³ نامند ؛ گوشت آن تنها دوائی معجز است *

علاج دیگر * مومیائی و مشک و زنجبیل و شونیز و شملیت و آسگنده⁴ همه را باریک آس نموده دو سرخ همراة طعمه میداده باشد ؛ در چند طعمه به شود *

علاج دیگر * اندکی شیر گوسفند با قدری شهد یار کن ، و گوشت گوسفند بدان آلوده بده ؛ در چند بار دادن صحت یابد *

علاج دیگر * اگر علت صعب بود ، قنوری یا مغاکی بآتش گرم کن ، و هر دو سوراخ بیغنی جانور را بغالیه مشکین چرب کن ، و خاکستر از تذور برآورده خشت خام در میان تذور بنه ، و پاره شراب بران ریز ، و باز را بران خشت نشان ، تا بخار بدو رسد و عرق کفد ؛ بهتر آنست که جانور را در قباچه بسته بران خشت در تذور نهی ؛ و بعد سرد شدن تذور ، باز را در

¹ روغن خراطین is olive oil in which earthworms have been cooked.

² سنبهالو (sanbhālū), H., *Vitex Negundo*.

³ گهوس *ghūs* or *ghāns*, H., the Bandicoot (*Mus giganteus*).

⁴ آسگنده (aegandh), H., *Withania somnifera*.

علاج دیگر * پوست بیض سہانچندہ^۱ یکپاؤ^۲ - شملیت دو تولہ - تخم کدو یک سیر - ہمہ را یکجا کردہ مثل غالیہ عرف چودہ چکاند و ہر صبح قدر سہ سرخ ہمراہ طعمہ جانور را خوراند - انشاء اللہ تعالیٰ در چند طعمہ صحت یابد *

علاج دیگر * زاغ سیاہ را و اگر بدست نیاید ماکیان سیاہ را ریزہ^۳ باید خوراند ؛ و چون ریزہ را ہضم کردہ پیخال کند جانور را از گوشت او سیر نماید ؛ بہ شود *

علاج دیگر * اگر از ہواز دگی دم غازہ جانور کچ شدہ باشد آنرا فندق - و تخم حلبہ - و مغز جوز - از ہر کدام دو سرخ صبح در ورق گوشت جانور را خوراند ؛ بہ شود *

علاج دیگر * فندق یک تولہ در شیر بز سیاہ جوشاند و اگر آن بہم نرسد در روغن گاو جوشاند و از پارچہ فشرده و روغن ازان برآوردہ چند روز ہمراہ طعمہ خوراند ؛ بہ شود *

علاج دیگر * حلبہ نیم تولہ باریک کوفتہ بآب برگ تاتورہ سیاہ برابر کفار جنگلی گولیا کند ؛ و صبح یک گولی در ورق گوشت جانور را خوراند ؛ چون نیک ہضم کند ، انگاہ طعمہ بشیر گوسفند تر کردہ دہد سہ روز متواتر ؛ انشاء اللہ تعالیٰ صحت یابد *

علاج دیگر * شونیز و شملیت و برنگ کابلی ہم وزن باریک آس نمودہ ہمراہ قند سیاہ برابر دانہ ماش گولی چند بسازد و صبح یک گولی ہمراہ طعمہ دہد ؛ بہ شود *

^۱ سہانچندہ (sānjna = sahajna or sajnā), H., the Horse Radish Tree, *Moringa pterygosperma*.

^۲ پاؤ H., = 4 *chaṭāḥ* or $\frac{1}{4}$ of a soer.

^۳ ریزہ crumbs of bread ?

علاج دیگر * جوشنده برگ تنبول و چوب چینئی که در فصل تولک نوشته شده برای هوازدگی بهتر از این علاجی نیست ؛ و این هیله فقیر است *
علاج دیگر * خربق سفید عرف کنگی¹ کوفته و بآب سیر گویا برابر دانه ماش بسته در ورق گوشت جانور را خوراند ؛ به شود *

علاج دیگر * هیمة کنار جنگلی را در مغاک سوخته چون خاکستر گردد آنرا بدوغ سرد نماید و جانور را بر آن نشاند ، و از هوا پرهیز کند ؛ به شود *
علاج دیگر * حلبه تر کرده شب نگهدارد و آب آن را از پارچه صاف نموده و صبح طعمه بدان تر کرده جانور را خوراند ؛ به شود *

علاج دیگر * بیارد بیض پدل و پوست بیض بکاین ، از هر کدام یک توله باریک آس نموده در آب جوش کند تا قوت آن در آب آید ؛ چون سرد شود صاف کرده اندکی ازان آب در حلق جانور ریزد و پس از هضم کردن سیر نماید ؛ به شود *

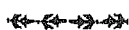
علاج دیگر * شونیز نیم توله - شملیت نیم توله - سیر هفت دانه - در چهار توله روغن جوش کرده نگهدارد ، و از پارچه صاف نموده چند صبح همراه گوشت جانور را خوراند *

علاج دیگر * اگر از هوازدگی بازوی جانور سست شده باشد ، باید که آنرا در خانه تاریک برده از هوا احتیاط کند ؛ کودکی را باید بر پشت و بازوی جانور مذکور بول کنند و بر سنگتاب نشاند ؛ به شود *

علاج دیگر * روغن زیت چهار سرخ و روغن جوز دو سرخ در ورق گوشت جانور را خوراند ؛ به شود *

¹ خربق سفید عرف کنگی (*khurbag*, A., *kuṭkī*, H.), *Picrorhiza kurroa*, vide note 1, p. 338.

باب بیست و ششم

در معالجه هوا زدگی مشتمل بر دو فصل

فصل اول در معالجه باد پشت که در هندی آنرا جهوله^۱ نامند *
سببش از گرم و سرد شدن و از باد سموم زدن است * علامت آن بود
که بازوی جانور پائین نیاید و بستنی فرو آرد و حرکت دادن نتواند
و گاه باشد که بازوی جانور فرو آویزد و بالا نشود و جانور ضعیف و لاغر
و سست باشد *

علاج آن بود که چند طعمه از گوشت بوقه بروغن جوز آلوده دهد ؛
انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * اگر جانور از هوا زدگی شل شده باشد باید که آنرا در
خانه تاریک بندن و از آتش هم بهر حال گرم باید داشت ؛ و قدر یک
نخود ترپاق فاروق در ورق گوشت دهد و بعد از هضم کردن بگوشت
ماکیان سیاه بخون آن آلوده سیر نماید و گوشت کبوتر و ناخته نیکو
نفع کند * و خشت یا کلوخ آتش سوخته بر پارچه نموده به بول صبیان تر
کرده برگستراند و باز را بر آن نشاند تا که سرد شود * و بر خشت بسیار
گرم باز را نباید نشانید *

۱ جهوله H., and باد پشت P., vide note 2, p. 30.

باب بیست و پنجم

در معالجه کوف بشدن جانوران

علامت آن بود که جانور را هرگاه بشکار برند هرگز بطمع گرفتن در صید نگاه نکند ولی در خانه بهمه پرندۀ بطپد و بی قرار گردد *

علاج آن بود که باز را در صحرا برده بر چغد بفرستند تا بگیرد و از هرجا خواهد بخورد ؛ و چغد چهار چنین کند و در خانه کمتر دارن و بچنگلی و بیابانها بگرداند * و این اتفاق همه اهتدائان است *

سرخ - گهوَنجی سفید یک سرخ - همه را یکجا کرده سائیده در روغن
گوشت صبح جانور را خوراند و بعد هضم شدن طعمه دهد.*

علاج دیگر* اگر جانور از فریبی و امتلا شکار نکند و بگیرد، آنرا هلیله
زنکی کوفته همراه طعمه بخوراند؛ نفع بسیار دهد.* و این از دهقان
تاهکین و سر باد هندوست.*

علاج دیگر* شش گوسفند بآب سرد شسته جانور را طعمه از آن دهد
و پرو استخوان دادن نیک است که روغن استخوان دمیچه جانور کم شود
و فریبی و غرور بگذارند.* و گوشت بآب گرم دهد که حویص صید شود؛
و این هیله میرشکار هروی است.*

علاج دیگر* اصل السوس همین عمل کند؛ مجرب است.*
علاج دیگر* قدری بادروج¹ خشک کف و بسایند و برگوشت بپاشد
تا نیک خو گردد.* این از عبد الله بن خالد است.*

علاج دیگر* سوختن زیر دمیچه چاهک پس سر و آن دانه در قغای سر
جانور بهم رسد.* چون باز عادت پرواز کند و بعد دیر فرود آید، آنرا چنان
باید سوخت که جانور را گرفته استوار بر بندگی و در پس سر او بدهن
بدمی تا پرها پراگنده شود و آن چاهک پیدا گردد؛ پس فتمیله از سوخته
بازاندازی² ساخته بدان بسوز یا بسوزنی داغ کن - انشاء الله تعالی
بار دیگر پرواز نکند.*

¹ بادروج (bādruj), A., *Ocimum Basilicum*, common sweet basil.

² بازاندازی; word not traceable.

الله تعالی زحیر دفع گردد ؛ و این حیله دهقان تاهکین و مردمان سعد¹ است *

علاج دیگر * گوشت در آب انار ترش و شیرین تر کرده جانور را خوراند، نیکخوا گردد - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * معقود انگبین² که نوشته شده است بهمان وزن مذکور جانور را خوراند ؛ نیک خو گردد *

علاج دیگر * جانور که از درخت بدترخت جهد و حیله میر شکار قبول نکند، باید که او را میر شکار بر دست نگیرد ولی آسایش دهد، و از گوشت فرود آرد و لاغر کند تا گریختن را فراموش کند * و اگر اجابت باین حیله نکند پس باید دانست که جانور مریض است و در معالجه آن مرض مشغول شود *

علاج دیگر * اگر جانور بد فعل باشد و بگیرزد، باید که پره‌های گرداگرد نکون³ جانور بر کنی که بهوا پرواز کردن نتواند ؛ مجرب است *

علاج دیگر * اگر جانور بر دست قرار نگیرد و بطپد، رگج درمیان دو استخوان بازوی جانور است که آن استخوان‌ها را برادران⁴ خوانند، بشتربزنی که خون ناپاک از آن بر آید و جانور ایمن گردد *

علاج دیگر * اگر جانوری بسیار بطپد، بیارد پوست برپاره دو سرخ - ششجرف یک سرخ - آب بلبله نیم سرخ - نبات یکسرخ - قنبیل نیم

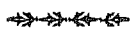
¹ سعد the name of a place?

³ نکون ; word not traceable.

² معقود انگبین congealed honey.

⁴ استخوان برادران ; not traceable.

باب بیست و چهارم

در معالجه بدفعلی جانوران و از درخت بدرخت جستن و عبث پرواز کردن

علاج آن بود که اگر جانور گریختن و در هوا پرواز کردن عادت و خو کند، آنرا دم باید بست باین طور که رشته از ابریشم باریک بتابد و از پرفاز^۱ پر میانه دم که آنرا طوغ^۱ نامند قائم به بندد و هر دو سر بهر دو پر کناره دم بندد؛ اگر بسیار تنگ بندد جانور پرواز نتواند کرد * و این حیل^۲ ابوالملک سهیل بلخی است *

علاج دیگر از خاص بیگ رومی * اگر در ایام بهار جانور این عادت را کند آنرا قدر یک سرخ کافور به همراه طعمه صبح خوراند؛ نافع است *
علاج دیگر * پرهای ریزه که در گرد گوشهای باز است بمنقاش بر کند، اگر بگریزد و پرواز کند باد سرد در گوش و دماغ او رسد و از پرواز باز آید و بر زمین نشیند؛ از قالش ترک است * -

علاج دیگر * اگر زحیر باعث مرض است، قدری زرنیخ سرخ در سه پاره گوشت جانور را خوراند و بعد هضم آن سیر نماید - انشاء

^۱ طوغ، *dūgh* or *tigh*, T., "tail," is the name given by Indian falconers to the "beam-feather of the tail." In the Panjab also طرفی.

باب بیست و سیوم

در معالجه فربه کردن جانوری که بی مرض
لاغر گردد

علاج * بیارد امروله^۱ با بینغ و برگ آن را بر سنگ سائیده چند
قطره آب آنرا در حلق جانور چکاند. * و ظرف گلی که در آن ماهی فروشان
همواره ماهی نگهدارند و آب ماهی بخود جذب کرده باشد، آب تازه
در آن ظرف جوشانیده بنهد تا صاف شود و سرد کرده طعمه بدان تر کرده
دهد و فربه گردد *

علاج دیگر * نبات یکدرم - سیصد عرف حرمل یک سرخ - سعد کوفی
دو سرخ - باریک آس نموده و بگلاب حب ساخته بدستور صافی بکار برد
و آب آنرا همراه طعمه دادن نفع بسیار کند *

علاج دیگر * برنج بآب شسته زمانی تر کرده و آب آنرا صاف نموده
همراه گوشت خوراند و فربه کند *

علاج دیگر * زرد تخم مرغ با مساوی روغن زیت الانفاق^۲ و یا روغن
جوز بهم ممزوج نموده و هر صبح گوشت بدان آلوده سیر نماید و انشاء الله
تعالی بزود فربه کند - و این حیلۀ فقیر و آزموده میر شکاران است *

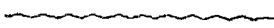
^۱ امروله (amrola); in the Panjab, *Fiburnum nervosum*.

^۲ روغن زیت الانفاق, oil made from unripe olives.

علاج دیگر * فلفل گرد و نمک هندی بر خوره مالیده و روغن بهلاوه
بر آن نهاده بجوال دوزی داغ کند * بعده آب آنا بمالد ؛ به شود * این از
میوزا مغل بیگ است *

علاج دیگر * باید که تخمه را بناخن گیر چاک کند ، و غدود و خلط
از آن برآورده پاک کند و فلفل گرد و نمک هندی باریک آس نموده
دران زخم پر کند و به بندد ؛ در سه روز به خواهد شد *

گویند اضافه نماید، و بآب برگ تاتوره باید سائید - انشاء الله تعالى
نفع کمال دهد *

علاج دیگر * زبان الضبع العرجاء که در فارسی آنرا کفتار نامند خشک کرده
نگهدارند، و هر آن جانوری را که تخمه بود، پای آن را خون کرده و ورقی ازان
زبان کفتار تراشیده بر زخم مذکور تر کرده بزدند تا گوشت مرده بریده
بر آرد؛ آنگاه بمرهم به کند؛ و این از حاجی الیاس نوشته *

علاج دیگر * بول ماده گاو نازاد قدر یک آثار، در دیگ گلی بر آتش
نرم آنقدر جوشاند که بقیه¹ آن در دیگ خشک گردد * بعده تخمه را
چاک کرده آن خمیر بول بران بزدند، تا گوشت مرده را بریده بر آرد؛
آنگاه بمرهم سفید آب به کند و این حیلۀ فقیر است *

علاج دیگر * اگر ورم پا از حرارت بود، گل ارمئی و صندل سفید و کافور
و زعفران با سرکه سائیده بر آن ضماد کند؛ به شود *

علاج دیگر * اگر ورم مزمن بود، مرهم داخلین و دبق یعنی شیر²
انگور³ و مویزج⁴ با عسل سائیده بر آن طلا نماید *

علاج دیگر * پوست کونار کوفته قدری بذر قطن⁵ کوفته همراه نموده
و با سرکه بر آتش ملائم پخته اندکی روغن گل ارمئی بران اضافه نماید،
و نیم گرم بر ورم بزدند؛ نفع بسیار دهد * و اگر منفجر گردد و چرک از آن
بر آید پس بمرهم کافور⁶ به کند؛ مجرب است *

¹ ته دیگ؛ probably a slip for بقیه.

² شیر انگور؛ دبق Ar., is "Viscum album, or the mistletoe" and hence "bird-lime"; but in medicine it is used for شیر منقعی.

³ مویزج (mawizaj), Ar from P. mawizak, Staphisagria; stavesacre or lousewort.

⁴ بذر قطن (bazz qatūn), Plantago ovata.

⁵ مرهم کافور is a well-known preparation containing many ingredients.

روز، و گاه گاه اندکی از آب نم می داده باشد؛ انشاء الله تعالى ورم بر طرف گردد و نماند *

علاج دیگر * مغز پنبه دانه بکوبله - سپندان سفید شش ماشه - هر دورا بهم سائیده و بروغن بیدانجیر ممزوج نموده بر ورم پا که نو بهر رسیده بود بزدن؛ انشاء الله تعالى به شود *

علاج دیگر * پوست بدیع چنبه یک توله - تخم قاتوره سیاه نیم توله - برچ خراسانی یکدرم - بر سنگ با شاش کودک ممزوج کوده و جانور را گرفته پای آن را چاک کند، و چرک بر آورده. دواى مذکور را بهارچه بر زخم بزند و تا سه روز بسته دارد؛ به شود - انشاء الله تعالى * و اگر اثری از آن باقی ماند بمرهم معالجه کند *

علاج دیگر * اکثر شاهین و چرخ را تخمه بسیار شود؛ ابتدا مرهم داخلین¹ بر پای باید بست و تا سه روز بسته دارد و گاه گاهی تکرار دوا کند تا تخمه را گرد کرده ظاهر گرداند * بعده به بیشتر چاک کرده چرک از آن بر آورد، و احتیاط از بریدن رگ و پی پای جانور کند * همان مرهم داخلین سزاوار او است، باید بست، تا زخم به شود *

علاج دیگر * اگر ورم تازه بود، گل ارمنی و جدوار خطائی و صمغ عربی و حضض مکی و صندل سرخ و افیون کازرونی بآب برگ بسکهپره² سائیده بر پارچه مالیده بر پای جانور بزند ورم دفع شود و این حیلۀ فقیر است و آزموده عبد الواحد میرشکار * و اگر ورم از سردی بود، البته پای جانور سرد باشد و شبها ورم زیاده گردد؛ پس باید که در همان دوا قدری ربوند چینی و جوز القی که در هندی مین پهل

¹ مرهم داخلین; name of a well-known ointment.

² بسکهپره (bis-khapra), H., lit. "poison-headed," "Trianthema pentandra."

علاج دیگر * زرده تخم مرغ باندکی سیر بهم کرده بر موضع ورم ضماد کند، و اگر بهمین به شود بهتر و الا زردچوبه و افیون سحق نموده بران آماس بندد؛ صحت یابد *

علاج دیگر * چهار توله برگ درخت نیم با یک پاؤ بول انسان سائیده تلی را چاک کند چنانکه رگ بریده نگردد؛ و غدود و چرک از آن بر آورد و زخم را که سفید بود از آن دارو بشوید تا اثر خون در آن باقی نماند؛ و اگر اثر خون باقی ماند علت باز عود کند *

علاج دیگر * اگر در یک پای جانور ورم باشد چهار سرخ سذگ بصري (و برای هر دو پای یک ماشه سذگ بصري) باریک آس نموده در زخم تخمه پر کرده خشک بند کند؛ به شود *

علاج دیگر * توتیای سبز سه ماشه - نمک هندی دو درم - حلبه یک توله - پوست آمله شش سرخ - با چهار توله بول انسان بر سذگ باریک آس کند و ورم را چاک کرده بآب لیمون شسته پاک کند * بعده داروی مذکور را در زخم پر کند و تا یک هفته بسته دارد * بعده وا کرده بیند، اگر به شده باشد بهتر، و الا مرهم بندد؛ به شود *

علاج دیگر * توتیا نیم توله - باروت بغدادی یک توله - نمک هندی دو توله - هر سه را بآب لیمون سائیده اول پای جانور را چاک کند چنانکه رگ بریده نشود؛ و چرک بر آورده و از بول صبیان شسته و داروی مذکور را در آن زخم پر کرده با پارچه سه روز بسته دارد؛ بعده از مرهم سفید آب یا مردار سنج به کند *

علاج دیگر * اگر ورم تازه بود، ماکیان کشته و خون آن با سفید تخم مرغ یکجا کرده و چند دانه نخود خام بدان آلوده بر ورم بسته دارد تا سه

علاج دیگر از یار بیگ * اگر پای جانور ورم داشته باشد، بپارد
گل بید انجیر و برگ تاتوره برابر و بهم سائیده مقداری یک دانه جواری
جانور را در ورق گوشت خوراند - انشاء الله تعالى به شود *

علاج دیگر * سون کهار¹ و بازوت بندوق و افیون هر سه را بر سنگ
سائیده تلی را چاک نموده داروی مذکور را بر آن بندد؛ به شود *

علاج دیگر * عسل بلاد بر آله مالیدن نفع بسیار دهد *

علاج دیگر * نیل و سمه در شیر آک² سائیده بر ورم طلا کند؛ به شود *

علاج دیگر * شوره یکسیر - تخم ریگنی³ دو سیر - هر دو را میان کوزه
گلی زیر زمین تا چهل روز دفن کند * بعد از آن بر آورده تخم ریگنی
دور کند و نمک را نگهدارد * هرگاه پای جانور ورم کند پارچه از آن تر کرده
و بر پدواز پیچیده جانور را بر آن نشاند - انشاء الله تعالى در چند روز
صحت یابد *

علاج دیگر * تلی را چاک نموده و زردچوبه باریک سحق کرده بآب
برگ کوبله ممزوج نموده بر محل زخم ضماد کند؛ به شود *

علاج دیگر * اگر ورم خام باشد نمک هندی با روغن گاو باریک آس
نموده بر ورم بندد؛ به شود *

علاج دیگر * کلوخ سوخته گلخن و نمک قلیا بهم باریک نموده
بر ورم پای جانور بندد؛ به شود؛ و افیون خالص سائیده ضماد کردن ورم را
نافع است *

¹ سون کهار؛ for *khār-non*, H., alkaline salt ?

² اک (*āk*), H., *Calotropis gigantea*.

³ ریگنی (*rengui*), H., *Solanum xanthocarpum*.

علاج دیگر * نیل رسته و خربق سفید¹ عرف کنگی هر دو را سائیده در زخم پر کند و این دوا در چند روز زخم را پاک کند * بعده بمرهم به کند *

علاج دیگر * جانور که ورم پای داشته باشد پدواز آن را از چوب بید انجیر سازد و جوف آن را خالی کرده و کیسه از پارچه دوخته پر از اشخار و افیون و رماد گلخن کند و در جوف آن پدواز بید انجیر بندد و هر روز چند مرتبه آنرا از بول صبیان تر میکرده باشد و جانور را اکثر بر آن پدواز باید نشاند - انشاء الله تعالی در چند روز آماس دور گردد *

علاج دیگر * ورم نو که هنوز تخمه نشده باشد آمله و زرد چوبه از هریک دو مثقال - اشخار و کونج از هریک پنج مثقال - و هواسه² و نمک هندی و افیون از هر کدام یک مثقال - در شاش کودک سحق کرده بر ورم بندد و همواره با بول تر دارد و خشک شدن نگذارد - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * ورم پای جانور را چاک کرده و غدود و تخمه از آن برآورده و قنده عرف بهروزه بر آتش گرم کرده بهارچه بر آن پای جبنور بندد به شود * و اگر ورم خام باشد چاک نباید کرد *

علاج دیگر * سهاگه و برگ حنا و قسط که در هندی کهوت³ نامند هر سه را در سفیده تخم مرغ سحق کرده بر ورم بندد دفع گردد و تا دو روز بسته دارد و سیوم روز را کند *

¹ خربق سفید (kharbag-i safid), P., *Picrorhiza kurroo*.

² هواسه; probably a copyist's error for *hawāsā* H., "the camel-thorn."

³ قسط (qust) A., کوت (kūt), H., the *Costus*, *Saussurea Lappa*.

علاج دیگر از امان الله میسر شکار * اول جانور را تصدیع پریدن و شکار
باید گفتاید و بعد از آن که تلی خوب پخته شده باشد، چاک کرده زرد چوبه
و اشخار خشک کوفته باریک نموده در آن زخم پر کرده بعد سه روز
و کرده بمرهم به کند *

علاج دیگر * جای ورم پای جانور را چاک نموده فلفل گرد و نمک
هفتدی باریک آس نموده در آن زخم پر کرده به بندوق در چند روز به شود،
و الا بمردها رسنج خشک بند کند به شود *

علاج دیگر * بیارد شیر دهودهگ¹ و چکسده جانور را از آن شیر نیکوتر
کند و جانور را بر آن بزدند در چند مرتبه به شود *

علاج دیگر * بیارد شیر بهنگره² سیاه و یا سفید³ و با برگ آمله بهم
کوفته بر تلی بپارچه محکم بندوق تا دو سه روز - انشاء الله تعالی
به شود *

علاج دیگر * شوره که از آن باروت بندوق سازند با بول انسان تر کرده
و در طبع سفالین توده بطور طغل³ ساخته جانور را بر آن بزدند و ورم که خام
باشد انشاء الله تعالی دفع شود *

علاج دیگر از اعظم بیگ برادر حاجی بیگ مغل خانی * چوک
خراسانی با بول آدمی سائیده بر سر ورم داغ کند تا زخم شود و گوشت
مرده از آن بر آرد و آنکه بمرهم سفید آب به کند *

¹ apparently for دودهاک (dūdhak), in the Punjab, *Sonchus oleraceus*, Milk Thistle.

² بهنگره (Bhangra), H., *Eclipta alba*.

³ طغل; error for طغله T., "a brick" ?

علاج دیگر * صبر زرد سقوطی - و زرد چوبه مسامی - به بول صبیان
سائیده تا سه روز بر ورم پای بسته دارد و همواره با بول تر داشته باشد ؛
و بعد سه روز تکرار کند سه مرتبه ؛ به شود *

علاج دیگر * مردار سفیج¹ باریک آس نموده ورم را بسر استخوان
نوکدار و یا ناخن گیر چاک کند و داروی مذکور را خشک در آن چاک
پر کند و پاره کاغذ بر آن پیچیده بالایش پارچه بندد و بعد از هفت روز
بکشد * جراحت خشک خواهد شد * و ایکن اول این دارو را بعمل باید
آورد : بیدار توتیای سبز و نوشادر و باریک آس نموده بعد چاک کردن
اندکی در زخم ازین بمالد تا گوشت مرده بریده بر آرد * بعده مردار سنج
خشک بپندد ؛ انشاء الله تعالی زود به شود *

علاج دیگر * بیدار آهک یعنی چونه و نمک سانبهر و افیون
و باریک آس نماید ؛ محاور² را در آب لیمو تر کرده و آب سرخ ری
بر آورده همه اجزاء را در آن بسایند و مرهم طور نموده و پای جانور را چاک
کرده و خون بر آورده و دوا را بر کاغذ مالیده به بندد ؛ و بعد از سه روز
وا کند * اگر گوشت مرده هیچ نموده باشد خوب ؛ و الا یکبار دیگر تکرار
کند تا زخم صاف شود ؛ و بعده بمرهم سفید آب ارزیز به کند *

علاج دیگر * تخم ترب با بول انسان سحق کرده بر ورم خام که تازه
باشد بندد * ورم بر طرف گردن و تلی شدن ندارد *

علاج دیگر * تخمه را چاک کرده چرک و غدد از آن بر آورده آهک چونه
در چاک پر کند اما بشیر برگ انجیر خمیر نموده ؛ تا گوشت مرده از آن
بریده بر آرد * انگلا شسته بمرهم سفید آب به کند *

¹ vide note 1, p. 220. مردار سفیج

² محاور for مہاور ; vide note 1, p. 229.

بندد : به شود * اما بعد دو سه روز وا کند * و این یادگار میر علی
اصغر است *

علاج دیگر از مرزا مغل * توتیای سبز یکدم - فلفل گرد دو درم -
سهاگه یکدم - با کمیز صبیان سرشته بر پنبه مالیده بر زخم بندد : به شود *
علاج دیگر * نیل و سمه - زرد چوبه - هر دو را مساوی درشاش
کودک سحق کرده بر درم پای جانور به بندد و بعد سه روز وا کند :
و سه مرتبه بهمین نوع و دستور بعمل آرد - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * زرد چوبه و دراماهله (و آن گاهیست خاردار¹)
و اشخار مساوی کوفته با بول صبیان سرشته بر تلی دمینگگی² به پارچه
بندد و سه روز بسته دارد و همواره با بول مذکور تر میکردند باشد
و سه مرتبه بدستور صدر بکار برد : به شود انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * باید تخمه را بغیشترو یا بذاخن گیر چاک کنی و دانه از آن
بر آری و مید³ چوب⁴ و چوک خراسانی⁴ بروغن چراغ سحق نموده بر سر
تخمه قدر یک درم قرص ساخته بران بندی تا گوشت مرده و غدود بر آید *
بعده زخم را ببول کودک باید شست : آنگاه بمرهم سفید آب به کند *

علاج دیگر * اول درم را باستره چند جا باریک چاک کند که خواب
از آن برآید * بعده زرد چوبه را به بول صبیان سحق کرده بر آن موضع طلا
نماید : به شود *

¹ دراماهله, not traceable.

² تلی دمینگگی vide note 3, p. 333.

³ مید³ چوب vide note 1, p. 329.

⁴ چوک خراسانی (chūk) H., *Hippophae rhamnoides*, the Sea Buckthorn; also, the sorrel, *Rumex vesicarius*.

و توتیای سبز و فلفل گرد و زنجبیل هر سه دوا را در شاش کودک سائیده و در پنبه کرده بر پای جانور بندد؛ در چند تکرار به شود *

علاج دیگر از مرزا مغل * توتیای سبز - گل ارمی - پلاس پاپره - مردار سنگ - افیون - جوزبوا - زرد چوب - آمله - زنجبیل - بزرگ کابلی - نمک سنگ - اشکار - همه را وزن برابر ببول انسان سحق کرده بر آن موضع تخمه بمالد؛ به شود *

علاج دیگر * بنگ دو درم - نمک هندی چهار سرخ - فلفل گرد پنجمدد - توتیای سبز دو سرخ - هر چهار اجزا را بلعاب دهن خود حل نموده بر کف پای جانور و بر زخم آمله پای باید بست و تا نه روز بسته دارد و تاکید کند که آب بدان جا نرسد * و بناخن گیر¹ پوست پای جانور را چاک نموده زرد چوبه و قلیا کهار² سائیده در آن زخم انداخته به بندد * بعده بمهرم زنگار به کند *

علاج دیگر از محبت میرشکار * باید که دانه که در پای باشد با نیشتر و یا ناخن گیر چاک کند و چرک و گوشت مرده ازان بر آورد * آنگاه توتیای سبز و کنکی و قنبیل هر سه را با بول آدمی ممزوج نموده بر چاک مذکور به پارچه به بندد؛ و بعد چهار پاس تجدید دوا کند؛ تا سه روز؛ به شود *

علاج دیگر * افیون یکدم - زرد چوبه دو درم - آمله دو درم - زنجبیل دو درم - بر ب درخت نیم و نمک هندی از هریک دو درم - قلیای کهار² و سهاگه از هریک یکدم - به بول صبیان سائیده بر زخم آمله

¹ ناخن گیر a small knife for paring the nails.

² قلیا کهار (qalyā khār), alkali; potash; impure carbonate of potash or of soda.

علاج دیگر * اگر مرض از سردی بود پس ریوند چینی دانگی - مندل سرخ و صبرزد از هر کدام دانگی - همه را نرم بکوب و با شیر عورت که پسر داشته باشد ممزوج نموده سه روز پیایی بر پای جانور بمال و در کف پای جانور دیوچه^۱ باید چسپانید که خون و زرد آب از آن بر آورد؛ به گردن * علاج دیگر * چون جانور را نقرس بود و پا ورم کند آنرا چنان داغ باید کنی که عصب و پی را نیازاری * بیار چوب مورو یا چوب گز که تر باشد و بر آتش نه تا نیکو گرم شود؛ و جانور را گرفته استوار بر بند و کف پای جانور و زیر انگشتان را داغ کن؛ به شود *

فصل نهم در معالجه تخمه^۲ عرف کنکره پای که سنگریزه عبارت از انست و ورم پای عرف تلی^۳ دمیندکی * علامت تخمه آن بود که کف پای که درونش سنگریزه باشد اول آن آماس کند مانند نوک و اندک اندک بزرگ شود و سخت گردد؛ و چون سر کند در کف پای سوراخ پیدا شود و زرد آب از آن رود و بر پشت پای و زیر پای هم باشد و در فارسی آنرا تخمه و آکله پای گویند و در هندی پیوه^۴ و بشله و کنکری پاوتلی نامند *

علاج آن بود که پدواز جانور تلی دار چون ناوک تیر گران میان خالی کرده^۵ جانور را همواره بر آن نشاند و جانور دست بازدار هرگز نه ببند؛

^۱ دیوچه "a leech"; vide p. 325, note 1.

^۲ تخمه vide note 10, p. xxix.

^۳ میندکی probably for میندک H., the frog abscess (a painful abscess which grows on the sole of the foot).

Tali, pl. taliyān, is a common falconer's term for swollen feet.

^۴ پیوه peva, H., is a common term for a corn in a horse's hoof.

^۵ Apparently the author means that a groove should be cut along the flap of the perch.

دهد؛ دویم از شنوج¹ که از خشکی اعصاب بود؛ و سیوم آنکه حریم زاده بقصد گرفتن دست در دو شاخ بازو زند و جانور بطپد، و ازان رانهای جانور از بند کمر بدرک آید و سست شود و از هم فراخ ماند و تنگ نشود *
 علاج * بیارد سوزن جوال دوزی و در آتش گرم کند و جانور را گرفته استوار بر بندد و از شکار بند نگونسار بیاویزد تا هر دو رانهای جانور بجای خود آیند * آنگاه بالای دمچه² بر استخوان ران گرداگرد داغ کند تا بحال آید؛ و بهتر ازین حیلۀ جهت این مرض نیست - انشاء الله تعالی به شود *

فصل هشتم در معالجهٔ نفرس پای * جانوری که در ایام بهار گرفته باشند آنرا این مرض بسیار میشود و اکثر نر را که جره باشد، و ماده که توار³ بود آنرا کم بهمرسد * علامت آن بود که چون جانور را سیر کنی آن پای نفرس را سخت نتواند کرد و از پدواز بر زمین نشیند و بسینه خسبد چنانکه مرغ بر بیضه نشیند *

اول باین طور امتحان کن: پاره از برج کوفته بر پای جانور بمال؛ اگر صبر کرد از گرمی است، و الا از سردی توان دانست *
 علاج * اگر از گرمی بود پس پیه خروس فرچند بار بر آن پای جانور بمال؛ به شود *

علاج دیگر * سرگین تازه خربا خاکستر زرد چوبه بهم بکوب و با روغن زیت مرهم کن، و چند روز متواتر بر پای جانور بکشد نما و به بند؛ به شود *

¹ شنوج apparently incorrect for ^{شَنَج} شَنَج, cramp.

² دمچه the same as ^{دَمْچَه} دَمْچَه? vide note 2, p. 247.

³ توار; in the *Bāz-Nāma-yi Nāṣiri* generally spelt ^{طوار} طوار.

فصل ششم در معالجهٔ پیچ افتادن عصب که در هندی آنرا گدی¹ گویند * این پیچ در عضوی افتد که جانور بر تکیهٔ آن عضو تا دیر نشیند و آن اندام از حرکت باز ماند *

علاج آن بود که اشخار کوفته باریک نموده بر موضع که پیچ داشته باشد همراه پارچه بندد؛ و آن پارچه را بروغن گاو تر میکرده باشد تا به شود *
علاج دیگر * اگر عصب جانور را درد رسیده بود، بیارد روغن زیت و روغن نارجیل و روغن نئی که در آنها روید و روغن نفط سفید و همه را با هم وزن آب حل نموده بر آن موضع مالند * و ازین ادهان هر کدام که بدست آید تنها نیز نافع است *

علاج دیگر * مومیائی با روغن گل حل کرده شیر گرم بر موضع درد بمالد، به شود؛ اما از باد پرهیز کند *

علاج دیگر * زفت رومی یکماشه - مومیائی یکماشه - مصطکی رومی دو ماشه - در دو توله روغن گل بر آتش تیز آنقدر جوشاند که بهم حل شوند * آنگاه شیر گرم کرده هرگاه خواهد بمالد - انشاء الله تعالی به شود *
علاج دیگر * نارجیل ریزه بریده در هارن با هم وزن موم بکوبد و در روغن شیربخت آنقدر جوشاند که یکذات شوند * بعد از قدری زرد چوبه اضافه نماید؛ آنگاه سرد کرده و در پارچه بسته و هر بار گرم کرده بر آنجای درد نهد؛ به شود *

فصل هفتم در سوختن دو شاخه² جانور و داغ کردن آن * باز ماندن دو شاخهٔ جانور از سه چیز است؛ یکی ضعف و درد و آزاری که روی

¹ *vide note 7, p. xxix.*

² *vide note 8, p. xxix.*

پارچه که بر آن پیچیده باشد ببول آدم تر دارد و خشک شدن نگذارد؛
صحت یابد *

علاج دیگر * بیارد سفالپاره سوخته که از ته دیگ گلی باشد؛ آنرا کونته
در شاش کودک باریک آس نموده و بر پارچه مالیده بر آن موضع به پیچد
و برشته بندد؛ به شود *

علاج دیگر * بیارد بیدخ بید انجیر یک درم - و برگ تمر هندی دو
درم - هر دو را همراه بول صبیان آس نموده و بر پارچه مالیده و گرم کرده
بر آن موضع ببندد؛ به شود *

علاج دیگر * اگر استخوان جانور شکسته باشد آنرا سفیده تخم مرغ و
زرد چوبه و اشخار هر سه را بهم سائیده و پارچه بدان تر کرده بر آن موضع
استخوان شکسته بندد؛ به شود *

علاج دیگر * اگر استخوان جانور از چنگال جدا شده بود، سریشم
کمانگران بکوبد و در آب جوش کند و آرد ماش در پارچه بیخته باریک
مثل میده کرده در آن داخل نماید، و آن قدر بپزد که بقوام آید؛ به آنگاه
بر پارچه مالیده بر موضع درد رسیده بندد * این حیلۀ فقیر است
و به تجربه رسیده *

علاج دیگر * اگر زخم بجانور رسیده باشد سنگ سمرق خوارزمی
در آن انداخته و بر پسمان باریک ابریشم سبز بخیه زند؛ و صبر و انیدون
خوب و مومیائی بروغن گل حل نموده قدری زفت بر آن اضافه نماید
و بر موضع درد رسیده بمالد؛ به شود * و اگر قدری درد باقی بود یک نخود
قلیا در آن داخل کند؛ به شود *

از بند جدا شده را کشیده بجای خودش در بند و روغن زیت در قدری شهد ممزوج نموده بر پاره پارچه مالیده و بر آن بند پیچیده بر پسمان پشم بالاش سست بر بند که هنگام ورم شدن کشیده نگردد؛ به شود *

علاج دیگر * اگر زخم در ساق جانور که جدا شده باشد بوسه مومیائی باریک نموده بر آن موضع باشد و جراحی را پر کند و مومیائی نیز باید خورانید؛ به شود * و اگر سر دست دواى مذکور موجود نباشد در زخم سر مه اندازد و چند ورق گوشت ببول انسان تر کرده خوراند؛ کار مومیائی کند *

علاج دیگر * اگر استخوان جانور شکسته باشد باید که پرها را از آنجا بر کند؛ و بیارد دانه شملیت بکدم - میده چوب¹ یک توله - پوست آمله² سه ماشه - با شاش کودک بهم سائیده و مومیائی سر انسان³ بدان تر کرده بر آن موضع به پیچد و پسمان پشم سست بر آن به بندد * اگر جانور کلال چشم بود و وحشی نیز، آنرا طوماغه باید داد؛ و اگر سیاه چشم است آن خود کلاه دار است *

علاج دیگر * مومیائی نیم سرخ - شب یمانی نیم سرخ - آب بلبله یک سرخ - همه را یکجا سائیده در ورق گوشت جانور را خوراند * بعد هضم آن سیر نماید؛ سه روز باید داد * و این وزن جانور کلان است؛ ریزه را کم کرده بدهد؛ به شود *

علاج دیگر * اگر پا و استخوان جانور را آزار رسیده باشد، انیون خالص با شاش کودک حل کرده بر آن موضع مالده سه روز بسته دارد و همواره

¹ sawdust میده چوب ؟

² آمله (āmula), P., the Emblic Myrobalan, *Phyllanthus Emblica*.

³ مومیائی سر انسان, a medicinal preparation supposed to be extracted from mummies or from dead bodies.

علاج دیگر * چوب گز تر در آتش بنده تا بسوزد، و از سر دیگر آن، که آب جاری گردد، قدری زرد جوبه در آن سائیده بر آن ورم زانو بمال؛ به شود * بد آنکه ورم زانو و پای بر دو نوع است؛ یکی بسبب زحمتی که بدان رسیده باشد و دویم بی سبب * اما آنکه بی زحمتی آماس کند آنرا علاج آن بود که تخم معصفر¹ را خورده بکوب و با شراب بیامیزد و پارچه بدان آلوده بر ورم پیچد و آن روز بسته دارد * و اگر تابستان باشد در خانه سرد بر زمین میخ زده بدان بندد که در آنجا فضله کند و بر آن پانهد؛ تا سه روز بعمل آرد؛ به شود *

علاج دیگر * پارۀ صمغ عربی در خون ماکیان و سفیدۀ تخم مرغ حل کرده بر زانوی جانور و بر ورم چند مرتبه ضمارد کند؛ صحت یابد * ورمی که از جفت زحمتی شده باشد اول او را همین معالجه کند؛ و اگر ورم همه دور نشود آنرا میان هر دو انگشت خورد و بزرگ داغ کند * و داغ را بسرافراز² که برای داغ از آهن سازند در آتش پاچک³ گرم کرده بدان داغ کند؛ اما بقسمی که عصب نسوزد که بیم لنگ شدن جانور است * و چون گره بندد⁴ آن گره را خاریده خون و زرد آب از آن بر کشد تا به شود * و مرهم سفید آب بهترین دواها است *

فصل پنجم در جدا شدن چنگال جانور و معالجه بجا آوردن آن *

چون چنگال جانور از بند جدا شود آنرا علاج آن بود که فی الحال اندام

¹ تخم معصفر (*tukhm-i mu'asfir*), P., the seeds or flowers of *Carthamus tinctorius*, the Safflower.

² سر افراز apparently a term for a branding iron.

³ پاچک P., dried dung used for fuel; in India, generally, cakes of cow-dung; in Persia, balls of horse- or ass-dung.

⁴ گره بندد, i.e., swells up in a knot.

علاج دیگر * اول باید که آتش در مغاک روشن کرده گرم کند ؛ و بعده شاخهای درخت آزاد که در هندی آنرا بکائن^۱ نامند، بر آن آتش انداخته آب بالای آن باشد تا بفسرد و اندکی بخار باقی ماند * آنگاه جانور مریض را بر آنجا باید نشانید ؛ و بالای آن سبدي نهاده هوا بند نماید * و چون مغاک سرد گردن آهسته بند ریج هوا داخل کند و سبد بردارد و جانور را از آن برآرد ؛ به شود بامر الله تعالی *

علاج دیگر * سورنجان مصري یک سرخ - ریوند چینی یکسرخ - زنجبیل در سرخ - صبر زرد نیم سرخ - نبات سه ماشه - باریک نموده بآب جوشنده فلوَس انبِلتاس^۲ گولی کرده بطور صافی بعمل آرد * و همه قواعد آن چون صافیهای دیگر است ؛ و این حیلۀ فقیر و آزموده است *

فصل چهارم در معالجه باد زانو و ورم آن * سبب آن بود که جانور را از کریز فربه بردارند و بر آرند ، و بازدار آن جانور فربه را به هنگام طپیدن بدرشتی باز دارد * علامت آن بود که جانور همواره همان پای صدمه رسیده را آسایش زیاده دهد ، و در پوست مزانوی جانور باد باشد ، و گاه کم و گاه زیاده گردد ، و ورم کند *

علاج آن بود که گوشت برة بروغن پسته آلوده چند روز جانور را بدان سیر کند و آرام و آسایش بستیار دهد ؛ به شود *

علاج دیگر * رگی است باریک ، زیر زانوی جانور ؛ آنرا بنیشترو یا بسوزن فصد کند تا خون از آن برآید و بهمین قناعت کند ؛ به شود *

^۱ درخت آزاد ، P., bukā'in, H., *Melia Azadirachta*, the Neem, or Margosa Tree ; called *Āzādirakht* from its resemblance to the Persian lilac.

^۲ فلوَس انبِلتاس ; vide note 4, p. 306.

علاج آن بود که جانور را آسایش دهد و بر دست سیر فکند و هر چه دهد زنده پیش جانور باید گذاشت تا خود از هر جا که خواهد بخورد و چندگاه جانور را در خانه کشاده به بندد؛ به شود *

علاج دیگر * باز را بگیر و استوار قباچه ببرند و نیکو در هر دو ران جانور نگاه کن، و هر جا که کبود و نیلگون شده و بسرخی مائل باشد آنجا را چند سوزن خلانیده گل ارمئی و طباشیر بالسویه در طعمه بده؛ به شود *

این حیلۀ جملۀ استادان است * و کافور و افیون و جدوار خطائی¹ و ریوند چینی بآب برگ بانسه کپره² سحق کرده ضماد نما؛ و این حیلۀ فقیر است *

علاج دیگر * جوز القی و زرد چوبه با سرکه انگوزی سحق نموده و بر موضع سوزن زده طلا کند؛ به شود *

علاج دیگر * انگشتری سرب درست نموده و در ملازک³ دوخته در ساق جانور اندازد - انشاء الله تعالی سست دستی دفع شود *

علاج دیگر * بیارد یک ظرف گلی آب نارسیده و در آن شیرماده گاو قدر پنجم سیر جوش نموده و بدواز بردهن دیگ بسته جانور سست پا را بر آن بدواز نشاند تا از بخار آن انگشتان دست او نرم گردند و قائم شوند *

¹ جدوار خطائی, the *khātū'i* or Central Asian variety of *Jadwār* (*Delphinium denudatum*).

² بانسه کپره (*bānsa kapura*), H., a silicious and crystalline substance found in the interior of the hollow stems of some bamboos, chiefly *Bambusa arundinacea*.

³ ملازک a kind of cloth ?

علاج دیگر * کف پای جانور را با انگشت بزرگ خود بمال و انگشت را آهسته بکش، به شود *

فصل دوم در معالجهٔ وجع مفاصل و درم پای جانور * سبب آن بود که از گوشت‌های سرد و ثقیل دادن در مزاج جانور املاً بهم رسد و باغم زیادتی کند * علامت: ظهور برآمدگی مفصل، و طعمه هضم نکردن و پدواز بیچنگال گرفتن نتوانستن و استادن نتوانستن و درم در مفصل داشتن * علاج * اگر از حرارت بود بر آن موضع دیو سیاه^۱ چسپاند، و گل ارمفی و گلاب و حضض مکی و پوش دربندی^۲ و نشاسته و سرکه و قدری سورنجان^۳ در زعفران سائیده بر موضع درد ضمال کند و آب عذاب و روغن بنفشه بخوراند؛ به شود * و اگر از سردی بود او را روغن جوز و نارجیل و روغن بیدانجیر دهد؛ و زعفران نیز بسیار مفید است * و گوشت کنجشک بروغن بادام تلخ و شکر طبرزد نافع است؛ و حرمل در سرکه جوشانیده پارچهٔ در آن تر کرده بر آن موضع بندد؛ و قدر یکدانگ سنامکی^۴ خوراندن اثر کامل بخشد؛ و این از جملهٔ مجربات است *

فصل سوم در معالجهٔ پای سست شدن جانور * سبب آن بود که در شکار جانور بر مرغی بطپد و بازدار آنرا به تندی نگهدارد؛ و نیز جانور بر دست باشد و اسب را بدواند؛ جانور از شدت باد که از تاختن اسب رو بر آید دست قائم کردن نتواند و از آن عصبش سست گردد *

^۱ دیوچه سیاه apparently دیو سیاه، black leech. Vide note 1, page 333.

^۲ پوش دربندی (*pūsh* or *būsh-i Darbandi*), lozenges or cakes prepared, in the town of Darband, from the leaves of a certain plant.

^۳ سورنجان (*sārīnjān*), A., a species of *Colchicum*, Meadow Saffron or Autumn Crocus.

^۴ سنامکی (*sānā-makī*), A., *Cassia angustifolia*, senna.

باب بیست و دوم

در معالجه امراض پای جانوران مشتمل بر نه فصل

فصل اول در معالجه ستوه شدن جانوران * سبب آن اینکه بازدار نادان چوب پدراز و چکس را سطر کند و دست جانور را می ماند * باید که چوب مذکور را باریک تراشد چنانکه ناخن نرانگشت، و دراز انگشت میانه جانور، از گرد چوب بهم برسند * و سبب دیگر آذست که بازدار باز را بر دست بسیار طپاند و بتلخی باز کشد * علامت آن بوه که باز چون مرغابی گیرد نگهداشتن نتواند *

علاج * مرغ خانگی در پای بازیده و بگذار تا باهم کشتی کنند و مرغ زور کند و جانور هم چنگال در آن سخت کند، و از هر جا که خواهد بخورد؛ چند بار همین کن * آنگاه چند کبوتر چشم دوخته بدو بگذار تا خود سیر شود؛ در اندک وقت صحت یابد * و این معالجه گلال چشم است * و سیاه چشم مثل بحری و شاهین و چرغ که گیرنده نیستند و لکد زنده اند همه آنها را معالجه موجب نوشته صدر باید * اما پدراز و چکسه سطر باشد که چنگال آنها از هم¹ و کشاده، تا قائم گیر و محکم دست شوند - انشاء الله تعالی * و این از اُستاد ابوالحسن است *

¹ i.e., so that the claws do not meet round the perch.

و همین عمل کند * و اگر خواهی که پرهایی جانور برق و روشن
و آبدار شوند، نرم پر عقار در پارچه گره بسته، بعد شستن، بر آن بگرداند؛
جلا خوب بخشد؛ آزموده است *

فصل دهم در معالجه درد بغلی جانور که بازو از آن برداشتن نتواند *

علاج آن بود که مرغ کشته و بسمل که ¹ او را بر پسمان بسته و او را دم داده
(چون پوست گوسفندی که جهت آزمایش شمشیر بدمند) و پر باد نموده
و بر شکار بند زمین بسته اسب را بدواند؛ و لیکن باید که اول شکم مرغ
را بنائزه پر آب نماید و تا نیم فرسخ اسب را چار قطره ² بتازد * آنگاه
سینه مرغ را شکافته پیش جانور بآید تا از هر جا که بخواهد بخورد *
و اگر بیکبار از دوا کردن به نشود چند مرتبه همین عمل کند - انشاء
الله تعالی صحت یابد *

¹ "the throat." بسمل که

² چارنعل apparently the author's term for "at full gallop."

سریشم نوشته شده؛ هر کدام بهمرسد تحفه توان دانست * و قنه عرف
بهروزه¹ نیز بکار برند؛ آن هم بستگی بسیار دارد *
نوع دیگر * اگر پر از حد گوشت شکسته بود و لائق پیوند نباشد،
پر دیگر نیز از آنجا بریده و سریشم آلوده در پرهازه شکسته فروخلاند *
و باید احتیاط کرد که پر کج و دراز و کوتاه نباشد تا در پرواز درست باشد
و جانور تصدیع نه بیند *

فصل هشتم در معالجه مرهقه * علامت آن بود که موی سر راست
بایستند و ناخنها سست و کم شود چنانکه طعمه را ضبط نتواند کرد *
علاج * اگر زمستان بود در پیش آتش یا در آفتاب بدارد، و بآبونه
در آب جوش نموده بر ناخن جانور نطول کند، بکوزه لوله دار ریزد؛ و نیز
آب مورد و آب فرگس خوراند - به شود *

فصل نهم در شستن پرها و بال که چرکین شده باشد * سبب چرک
شدن دست چرب بر پر جانور مالیدن و بد تیماری میر شکار است *
دوای شستن پره های جانوران * استخوان سوخته کوره کلال باریک کوفته
و در پارچه باریک گره بسته اول پره های جانور را نم داده همان گره را
تا دیرین بر آن بمالد و بگرداند؛ بعد بر طغاره پر آب بزدن تا جانور غسل
کند و صاف شود، و اگر خود بآب نرود گرفته باید شست *

دوای دیگر که همین کار کند * شب یمانی باریک دو آب حل
کرده و بد آن پره های جانور را شسته بعد نر آب گذارد تا غسل
کند؛ و اگر خود بآب نرود گرفته بشوید * نیز خاکستر خر مهره معجرب است

¹ قنه عرف بهروزه Vide note 1, page 311.

و یا شاخ گاو یا شاخ آهو یا شاخ بز کوهی یا سم اسپ و یا چوب بانس و یا آهن سازد؛ هر چند سوزن سبک تر کند بهتر است که جانور با سوزن گران در پریدن تصدیق کمال بیزد * و بجهت پر پیوند کردن مردمی سبک دست و راست نظر و زیرک می باید * و میر ابوالعباس بلخی را بازی مرغابی گیر بود که شانزده کوپز در خانه کرده بود و همواره مرغابی خوب می گرفت و چنان شد که باز مرغابی نمی رسید * به ابوالمک سهیل ترمذی نوشند * جواب داد که باز را هیچ علت نیست؛ مگر پر جانور متبدل و بی قریزه پیوند کرده اند؛ پر از جای دیگر بریده اند و آن را وصل کرده اند و یا سوزن گران گذاشته اند * چون نامه را خواندند و بموجب آن ملاحظه نمودند چنان که نوشته بود یافتند؛ هم پر غلط بود و هم سوزن گران * چون بار دیگر پر را وصل کردند باز بدستور سابق مرغابی می گرفت *

سریشم که پربدان وصل کنند باید که آهک و قند سیاه و آرد ماش و صمغ کوکل عرف مقل بهم ممزوج نمایند و باندکی آب جوش کنند تا بقوام آید و قدری سفیدی تخم مرغ اضافه نمایند تا از وجت او زیاده از سریشم گردد * آنگاه سر پر شکسته را محرف قلم کن و پر دیگر هم که بار پیوند کنی آنرا قلم کن و بالای سوزن را از نرم پر تغذری و یا عقار و یا پنبه باریک پیچیده و بسریشم مذکور اندوده در هر دو قلم فرو خن و پر را وصل کن *

عوض آن سریشم ماهی زهره^۱ که خاتم بندگان کار عاج بدان وصل کنند و یا سریشم کمانگران؛ و یا سریشم پنیر^۲ که از همه بهتر است بکار برند و یا دانه های سیر با چند دانه عویز بهم کوفته بدان پیوند نمایند * و اقسام

^۱ ماهی زهره، fish-poison; the mullen, *Verlascum Thapsus*.

^۲ سریشم پنیر; perhaps the glue made from the hides of cattle.

علاج دیگر * مشک یک سرخ - مومیائی یک سرخ - با قدری شیره کوار¹ گولی کرده در لقمه گوشت صبح جانور را خوراند؛ در چند بار دادن صحت یابد *

علاج دیگر * زنجبیل و زرد چوبه و کچله از هر کدام یکسرخ، با آب حل کرده چند بار سوزن در بن پر خلانیده دوا می مذکور را بران بمالد؛ اما سوزن یکبار زند، ولی دارو را هر روز بمالد *

علاج دیگر * کبریت دماوندی یک سرخ، هر روز در ورق گوشت جانور را خوراند - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج از منصور * بیارد ماهی خورک و ریزه و قدری حالتیت و چند دانه سیربهم باریک نموده و چند سوزن در بن پر خلانیده و خون و زرد آب بر آورده دوا را بمالد و اندکی در طعمه خوراند؛ به شود *

فصل هفتم در معالجه پر وصل کردن و قناده آن * چون پر جانور شکسته شود و خواهی که آنرا وصل کنی، چنان باید که همان تکه پر را برداری و بهمانجا پیوند کنی؛ و اگر آن پر ضائع شده باشد پر جانور دیگر از آن جا بریده وصل کنی؛ ولیکن شرط آنست که عوض شهریار پر نباشد و عوض یار پر کزدک² نبود * هر آن پری که شکسته باشد عوض آن پر جانور دیگر از همانجا بی تفاوت باید بهمرسانید و سوزنی تیز از نی

¹ شیر کوار (*kāār*), H., juice expressed from the bark of *Holarrhena antidysenterica*, Kurchi or Conessi Bark.

² کزدک or قزاق is the 1st primary (in a goshawk called *kirkīt*). *Shāh-par*, according to some falconers, is the name of the 1st, 2nd and 3rd primaries, but according to others the 2nd, 3rd, 4th and 5th. *Yār-par* according to some are the 5th, 6th and 7th primaries, but according to some the 8th, 9th and 10th feathers of the wing; while others again so name the 10th wing-feather and onwards.

علاج دیگر * اگر جانور پر خون آلوده اندازد، بپارد سرکه و ناخته گاو و کمیز شیشک^۱ یعنی گوسفند از هر کدام نیم توله - هر سه را یکجا کرده و بیخ پر بدان شسته بعده بآب گرم بشوید؛ به شود *

علاج دیگر * زنگار یک سرخ - مویز و دانه سپند چهار سرخ - سیر نیم دانه - نوشادر نیم سرخ - فلفل گرد دو دانه - همه اجزاء را باریک آس نموده بزرگه خالص معجون کند، و سوزنی چند در رشته پیچیده جانور را استوار گرفته بر آن بیخ پر چند سوزن خلائیده خون و زرد آب بر آورده دوائی مذکور را بر آنجا ضمان کند، و در بیخ پر فرو دهد تا پر نیکو و درست بر آید *

علاج دیگر * شونیز یک توله - گونه^۲ نیم توله - با یکدم آب لیموی کافذی در بیخ پر بمالد؛ به شود - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * لسان العصافیر تلخ - برگ حنظل - صبر - هر سه را مسامی خورد بکوبد و بر آن پر بمالد، و قرصی از چرم ساخته آن را سوراخ کرده در گردن باز فرو کند تا سرش بپرنرسد و عادت پربردن فراموش نماید * و اگر برگ حنظل بهم نرسد فلفل معاوضه بکار برد *

علاج دیگر * سیر چهار دانه در روغن زرد بریان کرده نگهدارد، قدری ازان همراه طعمه بدهد؛ به شود *

علاج دیگر * سفیدی که بر کدر عرف پته^۳ می باشد با چند دانه مویز بآب تر کرده همراه طعمه خوراند؛ به شود *

^۱ شیشک *shishak*, a yearling lamb.

^۲ گونه, error for گونج (*gunch*)? *Abrus precatorius*, Indian or Wild Liquorice.

^۳ پته for *peṭhā* II., *Cucurbita pepo*, the Pumpkin, or vegetable marrow.

علاج آن بود که شنجرف قدر یکسرخ باریک آس نموده همراه طعمه صبح جانور را خوراند؛ در چند بار دادن صحت کلی یابد *

علاج دیگر * سه‌گاهه دو سرخ - نمک هندی یک سرخ - نبات دو ماشه - شنجرف یک سرخ - همه اجزاء را باریک آس نموده بآب لیمون گولی کرده صبح بدستور صافی بدهد؛ و همه طعمه داری به قواعد صافیا است؛ نفع بسیار دهد *

علاج دیگر * بیارد زرنیخ و باریک کوفته در بیخ پرها پراکنده بدمد؛ انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * خلالی از چوب بانس ساخته و یک سرش را تیز تراشیده در بیخی جانور باید خلانید¹ و سر دیگر که بیرون شده باشد آنرا نیز باید تیز کرد؛ از منسر جانور آن خلل قدری از هر دو طرف برآمده باشد؛ تا هرگاه جانور پری را خواهد بتراشد خلل در بازوی جانور خلد و از آن سبب پر کشیدن نتواند، و منقار نزدیک آوردن نتواند؛ مجرب است *

علاج * بیخ پر را که جانور بریده بود بمقارش بر آورده و بسوزن آنجا را خاریده دران روغن نفت سفید سه روز چکاند، و روز چهارم ملاحظه نماید * اگر چرک در آن سوراخ باشد بر آورده و خلالی از موم سفید درست کرده و بمسکه چرب نموده در سوراخ بن پر بدهد؛ به شوق *

¹ In India domestic fowls often have a feather run through the nostrils and left with its ends projecting, so that the fowl is unable to peck at a wound or a diseased feather.

علاج دیگر * نان گندم تازه و گرم که فی الحال از تنور بر آورده شده باشد آنرا شکافته و پر کچ شده را در آن گرم کرده راست نماید *

علاج دیگر * ترب یا شقاقل کلان یا شلغم هر کدام که بهمرسد در دودی¹ گرم کرده و چون نرم شود شکافته پر کچ شده را در شکاف داده و گرم نموده راست سازد *

علاج دیگر * اگر پوغازه پر جانور شکافته باشد آنرا باید که سوزنی باریک بسریشم آورده و در پوغازه خلانیده و بالایش ابریشم پیچیده استوار کنی تا زیاده شکاف نگیرد * و اگر جانور پر بریزد و نیکو بر نیارد و یا باریک بر آرد و یا اصلا پر نه روید، از احراق مواد و خشکی تصور توان نمود و علاج بمسهلات کند * و بعضی صبر زرد نافع دانسته اند؛ قدر خوراک از یکدانگ تا دو دانگ و روغن حب الغار² و روغن جوز و فرقیون³ و پیه تازه و خاکستر علیق⁴ و خاکستر سنبل چاهی یکجا کرده ضماد نماید، و بجوشند؛ شلغم و برگ کفجد مکرر بشوید؛ و هرگاه موئی⁵ بریده شود و بیخ آن باقی ماند بروغن مورو و روغن رومه و قدری لادن طلا کند و مگس را بال جدا کرده در روغن حل نموده بر آنجا بمالد؛ عجیب الاثر است *

فصل ششم در معالجه پر تراش که در هندی کتونه خوانند *
این مرض از باغم و سودا خیزد * علامت آن بود که جانور پره‌های بازوی خود را از نزدیک بیخ بنوک منسر ببرد، در عین تواک و بعد از آن نیز *

1 دودی در پیش، evidently دودی، vide p. 123, note 3.

2 حب الغار (*habba'l-gār*), A., the berries of *Laurus nobilis*, the "sweet barg," or "laurel" of the poets.

3 فرقیون (*farqiyūn*), A., *Euphorbia resinifera*, euphorbium.

4 علیق (*ullayq*), A., the *rubus fruticosus* or common bramble.

5 مو "hair" appears to be used by the author for the small feathers.

علاج دیگر * برگ تلخی دو نیم^۱ ورق - برگ تندیول یک ورق - با قدری انگوزه در روغن گاو پخته نگهدار؛ صبح همراه طعمه خورانیده باشد؛ به شود *

فصل چهارم در معالجهٔ پر بگوشت اندک شکستن * این مرض از بسیار خون دادن در کویز و از بی تیماری و گرمی خیزد، و باشد که اندرون پر غازه در بن گوشت شپش پیدا شود و بخارزد؛ و آنچه اندرون گوشت بود بی قوت بود و آن پر از اندرون حد گوشت بشکند *

علاج * رگی است در میان دو استخوان بازو که آن استخوان‌ها را برادران خوانند؛ در آن رگ سوزن بخانیده و یا به نشتر از آن خون بر آرد * اگر بهمین علاج به شود بهتر، و الا از پرهائی که شکسته باشد یکدو پر بر آرد، و در بین آن ملاحظه کند که در آن پر غازه شپش هست یا نه * اگر باشد پرغازه را از بیرون حد گوشت سوراخ کرده سرکه در آن ریزد تا کرم بمیرد؛ به شود *

علاج دیگر * بوره ارمنی در سرکه حل کرده پر غازه را بدان بشوید؛ به شود *

فصل پنجم در معالجهٔ پچه که راست کردان و پر غازه شگافته

شدن و قطعاً نروئیدن *

علاج آن بود که کاسه از آب گرم پر کرده و پری که چسبیده باشد در آن تر کرده و بخار داده، گرم و نرم، آن پر را بدست خود آهسته راست کن؛ معجز است *

^۱ دو ورق و نیم Indian for در نیم ورق.

فصلی سیوم در معالجهٔ پر کور کردن جانور *

علاج آن بود که جانور را گرفته در سوراخ بن پر که گوشت رسته باشد روغن نفط سفید در چکاند ؛ اگر بیک مرتبه چکانیدن سوراخ کشاده نگردد چند بار این ترکیب را بعمل آرد * چون کشاد شود سر پر غازهٔ پر مرغ در آن سوراخ خلانیدهٔ دهن آن را صاف کند که در آن چرک نماند و پارهٔ گردد گوسفند بر آتش بریان کند تا نیم کباب گردد بعد بنهد تا سرد شود و انگاه در سوراخ اندر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * هر آن پری که کور شده باشد باید پر غازهٔ آن پر را از حد گوشت برید ؛ روغن نفط سفید در سوراخ آن چکاند * چون آن پر بر آید دیگری را معالجه کند و همه پر ها را یکجا در آن نکند تا که بازوی جانور نرم نکند ؛ و پر غازه را آنچنان باید برید که برابر بگوشت باشد و الا جانور بمقتار پر بر کشد ؛ و چند مرتبه البته روغن باید چکانید *

علاج دیگر * نمک هندی یک توله - انگوزهٔ مساوی - دار فلفل نیم توله - همه را بهم باریک آس نموده و بآب سیرگولی کرده هر آن پری که کور شده باشد خلای در سوراخ بن پر خلانیده و از چرک پاک کرده دوا می مذکور را در آن سوراخ پر کند ، که این عامت کرم است ، و کرم بدوای مذکور بمیرد و مرض دفع گردد *

علاج دیگر از تهر بیک * جانوریکه پر کور کند و بیض او اندرون بماند باید که پر غازه را بمنقاش بر آرد ؛ هر مرتبه که پر نو بر آید بکند ؛ در تکرار سه مرتبه پر درست بر آید ؛ مجرب است *

فصل دوم در معالجهٔ پرگردان شدن جانور * سبب آن بود که
در کریز از خانه بخانه برند و آن خانه نمناک بود و نیز از دواهای گرم خیزد
که در کریز دهند * علامت آن بود که جانور چون از کریز فارغ شدهٔ پر و بال
درست کند باز از سر نو پر بریزد و همیشه بهر انداختن در ماندهٔ بود و میوشکار
ازان هیچ لذتی نیابد *

علاج * آنکه سوزنی برشته پیکچیده نوک آن را خالی بگذارد
و جانور را گرفته و بیخ پر را بسوزن خلانیده خون آلوده کند * آنگاه سپندان
سفید و زعفران شاخ نرم بسایند و ممزوج کند و بکمیز طفل شیرخواره و سرکهٔ
ترش شسته پس در بیخ پر دوا می‌کورد و بمالد ؛ به شود *

علاج دیگر * جانور را چند روز شیر عورت همراه گوشت خوراند و چند
دانه سیر کوفته بر بیخ پر بمالد ؛ به شود *

علاج دیگر * بیخ گهونگچی خشک کرده و انگوزه گرم کرده هر دو را
مساری بهم سائیده گولی برابر دانهٔ نخود صبح جانور را در ورق گوشت
خوراند و گرسنه دارد تا چاشت * بعد ازان بگوشت بز سیر کند *

علاج دیگر آزمودهٔ فقیر * پوست نخود شب در آب تر کرده نگاهدارد
و صبح از پارچه صاف نموده آن گوشت را بآب تر کرده بخوراند ؛ در چند
طعمه به شود * و اگر پر زیاده ریزد قدر یک ماشه جو زبوا شب بار کرده تر
سازد ؛ مجرب است *

علاج دیگر آزمودهٔ این فقیر * خون ناخن کشیدن و با چهار ماشه نبات
و دو سرخ کبریت دامغانی گولی بآب لیمون بسته صاف نمودن سریع
الففع است و تکراراً بتجربه رسیده *

تر کرده دار* بعده خشک کرده بسای و جای وزم پر خوره را بنوک سوزن
چند جا خلانیده خون بر آورده پاک کرده دواى مذکور را خشک بر آرد
بمال و فتمیله پشم گوسفند بروغن زیت آلوده و داروى مذکور را بران فتمید
پاشیده بر خوره نه و بر پسمان باریک بند و سه روز متواتر همین عمل کن
به شود *

علاج دیگر * سرکه تیز و زهره گاو و کمیز شتر اروانه¹ هر سه را بهم معزوج
نموده و جای پر خوره را چند سوزن خلانیده و خون بر آورده دواى مذکور
برن ضماد کند به شود *

علاج دیگر * بوره ارمنی و زنگار و نوشادر و صبر و دار فلفل از هر کدام
دانگی با سه دانه مویز کوفته داروها را بدان معجون نماید و تذکار سفید
مساری داخل کند و جانور را گرفته و چند سوزن در جای پر خوره زده
خون و زرد آب بر آورده و بسرکه شسته بعده دواى مذکور را برانجا ضما
نماید به شود *

علاج دیگر * رگی است زیر بازوی جانور که تا سر زانو پیوسته است
هر دو جانب آنرا بنوک سوزن زده دانگی از گل ارمنی و کافور خرد سالیید
بدان جای پر زده بمال و گوشت گوسفند بانگبین آلوده بده به شود *

علاج دیگر * جانوری که پرها را از شدت مرض از بیخ بر کند و هر بار که
بر نو بروید و بنصفه رسد آنرا نیز بر کند پس باید که تو پیش از آنکه
جانور پرنه را بر کند پیش دستی کنی و پرها بر کنی انشاء الله تعالی
پر خوب و پاکیزه بر آرد * و اگر اثرش بماند چهار مرتبه پرهای نو بر آورده
از بیخ بر کن پنجم بار درست و سالم بر آرد معجرب است *

¹ شتر اروانه is said to be a female camel of a special breed.

باب پینست و یکم

در معالجهٔ امراض بر مشتمل بر ده فصل

فصل اول در معالجهٔ پر خوره * سببش آن بود که جانور را فربه از تولک بر آرند و گوشت گوسفند بسیار دهند ؛ و گاه باشد که جانور فربه بطپد و پر بازوهایش بر پدواز یا چیز درشتی آسیب و صدمه خورد * علامت آن است که چون جانور بطپد پرهایش بی ردیف^۱ بر یکدیگر نشینند و اکثر اوقات جانور پرها را کشاده دارد و خود را بسیار خارد و بال بر کند ؛ و چون بطپد و پرها را بچنبداند هر پری که افتاده و از جانور جدا شده بینی پر غازه آن پر بر از خون مرده باشد و موی کردن بریزد و لاغر گردد و گوشت نیکو خورد ولی زود سیر شود *

علاج آن بود که جانور را گرفته بیخ پرهایش را بسوکه بشوید * اکثر جای پر خوره درم داشته باشد و کبوت رنگ بدن * باید که خمیر میعد گندم برابر آتش بذهبی تا بسوزد و انگشت گردن آنرا در سوکه تر کرده دار ؛

^۱ بی ردیف یک دیگر ؛ i.e., after 'rousing,' the feathers do not return to their normal position.

علاج دیگر * اگر مسه بر انگشت و ساق پای جانور بهمرسد پس قنده
عرف بهروزه¹ و مقل عرف گوگل² در سرکه یک شباروز خیسانیده و بیخ
کیر³ و تخم خطمی از هر کدام دو جزء و تخم کتان و بنفشه و بابونه از هر
کدام یک جزء همه را یکجا در سنگ ملایه باریک آتش نموده بر آن بمالد
به شود * و اگر بدواشای حار زخم شود آنرا خشک بگل ارمنی
و مردارسنگ و سفید آب ارزیز بند کند زود باملاح آید *

¹ قنده عرف بهروزه, *qinnah*, A., *bihrāza* or *bārzaḏ*, P., *galbanum*, *Ferula galbaniflua*.

² گوگل (*gūgal*), H., مقل (*muql*), A.; *gum gūgal*, *bdellium*, *Balsamodendron mukul*.

³ بیخ کیر, for کذیر, *Vide* p. 139, note 7.

بقرشروئی نگاه به او کند، و گوشت هست خورد و دیر بکاره برد، و صید
بفاخوشی گیرد، و مسکه هضم نتوان کرد *

علاج آنکه جانور را فربه داری و بمرغابی نپرانی که باعث هلاک
او بود *

علاج دیگر * قدری مومیائی در روغن نرگس یا روغن یاسمین بر آتش
نرم حل کرده و گوشت بدان آلوده چند روز بده تا علت زیاده نشود؛
و بعد هر چند روز چند مرتبه بده * اگر خواهی که صوم بگذارد قدری
انگوزه در سرکه یک شباروز تر کرده در گلی کبوتر بچه فربه بریز و آن روز
توقف کن تا بمیرد؛ انگاه بگوشت آن سیر کن؛ اما جانور را مختار کن
تا از هر جا که بخواهد بخورد * و در شش روز یکبار دیگر بده؛ به شود *

علاج دیگر * مسه را با پاره نمک سنگ کاویده شیر انجیر و زقوم
خاردار بر آن بمال یک مرتبه؛ به شود *

علاج دیگر از سید لطف علی * تخم تمر هندی که در هندی
انبلی^۱ نامند در ظرفی با بول صبیان پرورده تا یک هفته در زیر زمین دفن
کند؛ بعده باریک آس نموده بر آن موضع طلا کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * تَنکار، که سهاگه^۲ بود، نفها خشک بر آن سر مسه سوهان
طور بسای تا که اثر دانه نماند و خون جاری گردد * بعده خون به پنبه پاک
کرده بگذار؛ به شود * اما سهاگه آنقدر بمال که مسه تمام از بیخ بر طرف
گردد که احتیاج بار دیگر نشود؛ مجرب است * بر هر عضوی که بود انشاء
الله تعالی بهمین دوا دفع گردد؛ و آزموده این فقیر است *

^۱ انبلی *anblī* and *imblī*; forms of *imlī* H., the tamarind tree or its fruit.

^۲ سهاگه (*suhāga*), H., تَنکار (*tan-kār* or *tinkār*), A. and P.; borax, biborate of soda.

دواهای پرنفع است : و اگر جانور لاغر باشد چند سرخ از وزن کم کرده دهد و زنهار حذر نکند : معجرب است *

علاج دیگر * فشاره^۱ شاخ بز و ترب در روغن بیدانجیر جوشانیده بر ساق و ناخن چنگال و منسر که پرده دار شوند بمالد : به شود *

علاج دیگر * آب مورد^۲ و "دن"^۳ که آن نیز قسمی از عنبر است بهم ممزوج نموده بر موضع پرده دار ضامد نماید : به شود *

علاج دیگر * زرده تخم کبوتر و مغز پسته در روغن بادام بهم ممزوج نموده بر موضع پرده دار ضامد کند : به شود * اگر جانور چنگال را بمقتار خود کندن گیرد و خون بر آن دارچینی و زنجبیل و عاقرقرها و امثال آن مالیدن نیک نفع کند *

فصل چهارم در معالجه صوم^۴ که بعربی ثایل و بترکی ازکیل و بهندی مسه نامند و این در بچگی بهمرسد * سببش آن بود که مادر شکار می آرد و بچه که زور آورتر باشد طعمه را از منقار مادر ستاند و بچگان دیگر قصد حصه خود کرده یکدیگر را در چنگال گیرند و اکثر زخم در بدن هم بکنند و نرم پر و خون که یکجا در آن زخمها بمانند در کلانی ماده شود و بجوش آمده سر بطور دنبل و اناید و از آن ناسور و مسه بهمرسد * علامت آن بود که جانور همواره ترشرو بود و گاه گاه از جای بجهد و خود را ور چیده دارد و بددل و هراسنده بود و هر کس از پس پشت او بگذرد

۱ فشاره sawdust ; saw-powder.

۲ مورد (mirmed), vide p. 127, note 2.

۳ لادن (ladan or ligam), A., ladanum, the resinous juice or gum of *Clusia gnetica*.

۴ صوم vide note 7, p. 28.

ماشه از آن بآب جوشانده عذاب گولبی ساخته بدستور صافی بکار برد -
انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * اگر جانور باین به نشود آنرا شنگرف دوسرخ - حلبه یک
ماشه - مشک قدری - بهم باریک آس نموده بآب کوله نارنجی گولبی
برابر دانه عدس سازد هر صبح یک حبه در رزق گوشت جانور را خوراند *
چون آن را نیک هضم کند سیر نماید و از گوشت میش پرهیزد
که گوشت اسب و شتر و میوه سودا انگیزد *

علاج دیگر * صندل یک ماشه - شنگرف چهار سرخ - مشک یک
سرخ - قرنفل دو عدد - دانه های الاچی خورد چهار سرخ - عنبر یک سرخ -
بیرهوتی یک عدد - همه اجزاء را باریک کوفته بآب کرونده^۱ گولبها برابر دانه
ماش ساخته نگهدارد و هر صبح در ایام کریز یککب میخوارانیده باشد
و چون نیک هضم کند سیر نماید به شود *

علاج دیگر * شنگرف چهار برنج - در شیر بز حل کرده و طعمه را
در آن تر کرده سیر نماید به شود انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * شیر بیدخ بریاره همراه طعمه دادن نافع است *
علاج دیگر از یار بیگ * چند دانه پلاس پاپره^۲ در روغن گاو پرشته
نگهدارد و در کریز همراه طعمه خوراند کلفجر دفع گردد انشاء الله تعالی *

علاج دیگر از تجربته این فقیر * صافی بیست و چهار سرخ نمک
تنها که در شکار باز ذکر است بنوعی که نوشته شده بممل آرد این از جمله

^۱ *vide note 2, p. 79.* کرونده

^۲ پلاس پاپره (*palās pāpra*), H., the fruit of *Butea frondosa*.

بآب برگ نیم گولی قدر یک سرخ کند، و هر صبح چهار گولی باز کلان را در ورق طعمه خوراند و چون نیک هضم کند سیر نماید؛ و این هیله فقیر است و بتجربه رسیده *

علاج دیگر * جانوری را که خارش بود آن جا را بآب غوره یا آب چغندر یا آب حلیم با یکی ازینها شوکید و روغن بادام و عسل بد آنجا مالند و روغن گاو تازه با شکر طبرزد در طعمه دهد؛ نافع است *

فصل سیوم در معالجه شقاق عرف کلفجر * این علت از گرمی و حرارت داروهای گرم که در تولک و یا در شکار دهند خیزد * چون از حرارت آن خون جانور سوخته و سرداوی گردد، چنانچه انسان را جذام عارض شود، جانور را کلفجر بهمرسد؛ اما در هنگام تولک زیاده شود و طول کشد * علامت آن بود که ناخنهای چنگال جانور سفید شود و پردها از ناخن جدا شوند و دانهها بر انگشتان پیدا شود و رنگ منسر هم بطور ناخن گردد، و لاغر شده باز فربه نشود و بعضی پردها باریک و خام و شکننده بر آرد و گوشت خورک و بکار برد و لیکن فربه نگردد؛ و پوست بالایی ساق سفید پردها شده بریزد، و سبزی بن منسر نیز لون بگرداند ¹ *

علاج آن بود که اول از بریدن ناخنهای انگشت خون را کم کند و بعد یک هفته صاف کند بضائیهایی مسهل که مخصوص جهت همین مرض نوشته شده *

صافی اول * دارچینی یک ماشه - تربد سفید چهار ماشه - مصطکی یک ماشه - نبات چهار ماشه - همه داروها را باریک آس کرده قدر سه

¹ In this disease the nails also drop out and do not grow again.

علاج دیگر * روغن سرشفت یک آثار، و سیر نیم آثار، در روغن مذکور سرخ کند، و هر صبح قدری از آن به همراه طعمه میخورانیده باشد؛ به شود *

علاج دیگر * زیره سفید و انگوزه و کبریت و شملیت برابر هم، باریک آس نموده بماسوره در اصل پر جانور بدمد؛ جرب دفع گردد *

علاج دیگر * برگ مور و دانه های نیم و مردار سنگ و حُضْ^۱ مکی و حلتیت و چاکسو^۲ و حب الرشاد^۳ و کبریت دامغانی همه را باریک آس نموده در بیض پرها بدم؛ خارش دفع کند *

علاج دیگر * دانه الاچی خورد چهار سرخ - نبات شش ماشه - باریک کرده و بآب انبلتاس^۴ گولی کرده بدستور صافی بکار برد *

علاج دیگر * کبریت دماوندی سه درم - زهره میش و روغن سرشفت ده توله - هر دو را بر آتش نرم نگهدارد و چون بهم حل شوند آب تلخه بر آن اضافه نماید و بجوشاند تا آب فانی گردد * پس از پارچه صاف کرده در ظرف سفالین کند؛ هر صبح قدریک ماشه از آن روغن به همراه گوشت چغندر جانور را دهد، نفع بین کند؛ منجرب است *

علاج دیگر * جوزبوا و طباشیر از هر کدام دو ماشه - زنجبیل یک ماشه - صبر سقوطری دو سرخ - برنگ کابلی یک ماشه - شونیز دو ماشه - شاهتره^۵ خشک چهار ماشه - کبریت دماوندی یک ماشه - همه را باریک کوفته

^۱ حُضْ مکی (*huḡuz-i maki*), extract of *Berberis lycium* or *Berberis aristata*. Vide note 1, p. 208.

^۲ چاکسو (*chāksu*), H., *Cassia Absus*.

^۳ حب الرشاد vide note 3, p. 255.

^۴ اِملْتَس (*amaltās*), H., is *Cassia fistula*.

^۵ Common in gardens in the Panjab. شاهتره (*shāhtara*), P., *Fumaria officinalis*.

علاج دیگر * اگر جانور را شپش بسیار بود و از هیچ دوا برنیاید، در
فلفل و کندش از هر کدام یک جزو باریک کوفته و جانور را گرفته و استوار
کرده در اصل پرهایش بدمد و در آفتاب دارد - انشاء الله تعالی در
یک لحظه پاک شود؛ و هر یک این دو اجزا بجای خود برین کرم
عامل است *

فصل دوم در معالجه چرمب و آن گراست عرف خارش

علامت آن بود که جانور موی سینه و زیر نیقه را^۱ برکند و بخارند *

علاج * آن بود که زهره گرفته و یا گاو در اصل پرها بمالد *

علاج دیگر * اگر جانور از پر کردن باز نماند، آنرا باید که از پیش سینه
و نیقه^۱ پرها برکند و قدری سرکه و آب آنار شیرین بر آن اضافه نموده بر
سینه و نیقه جانور بمالد؛ نافع است *

علاج دیگر * چرک گوش بچه گاو میش قدر یکدانه ماش در ورق
گوشت در بین طعمه جانور را خوراند؛ در چند مرتبه دادن نفع بخشد *

علاج دیگر * هپندان نرم بکوب و بشرکه انگوری حل کرده جای
خارش جانور را بدان بشوی؛ به شود *

علاج دیگر * برگ نیم بیست ورق - کهریت دامغانی دو سرخ - دانه
حلبه چهار سرخ - همه ادویه را باریک آس نموده بآب نخود گویا برابر
دانه نخود ساخته عجم یک گویا در ورق گوشت بز جانور را خوراند،
و چون نیک هضم کند سیر نماید؛ نافع است *

¹ نیقه vide note 1, p. 257. From the context here, it would appear that the term is applied to the feathers between the legs over the abdomen and under the tail.

علاج دیگر * چند دانه سیر در چند ورق گوشت جانور را بخوران *

علاج دیگر * چرک گوش بچه گرمیش بقدر یکدانه ماش در طعمه جانور را خوراند ؛ اما نصف طعمه اول خورانیده در یک ورق دواى مذکور را دهد و بعده نصف دیگر طعمه خوراند . انشاء الله تعالى از شپش پاک شود *

علاج دیگر * بطرطی کند (که در فارسی آنرا دارتو¹ گویند و بکار رنگریزان آید) و بذر البنج و مریز و زراوند طویل² در آب جوشانیده در اصول پر مالد و بر آفتاب نشاند ؛ پاک شود *

علاج دیگر * بیار برگ بهانت³ و آنرا خشک کرده باریک بکوب و چهار توله از آن با یکتوله برچ کوفته یکجا کن و بماسوره در بیض پرها بدم و در آفتاب نشان ؛ پاک شود *

علاج دیگر * زیدق با قدری آب لیمون و یا سرکه بر کف دست بمال که یکذات شوند ، و نخ پنبه درو تر کرده بر جانور به بند ؛ و یا دواى مذکور را در اصول پرها بمال ؛ از شپش پاک گردد⁴ *

علاج دیگر * گیاهی است در مازندران که مردم آنرا کیکواش⁵ نامند و در فارسی ریوش گویند نوم بساید و در شراب تر کرده در بیض پرها بمالد ؛ از شپش پاک شود * اما در آفتاب نشاندن لازم است *

¹ *dardī*, tartar; بطرطی گند ^{or} دارتو is evidently the Arabic word *dardī*, tartar; *dārtū* (dārtū), P., tartar (the acid).

² *zarāwand* (zarāwand), P., Long-rooted Birthwort, *Aristolochia longa*.

³ *bhānt* (bhānt), H., is *Clerodendron infortunatum*.

⁴ An excellent and common remedy for lice; it is much used by Indian women.

⁵ *kaik-wāsh*, in Arabic حشيشة البراغيت, a variety of *dūqas*; *kaik-wāsh* or کیکواش; *riush* (ریوش) not traceable, see *Makhzan*, p. 662.

علاج دیگر * بوزه ارمذی سائیده در نائزه کن و در همه پرهایی جانور
اندر دم تا به شود *

علاج دیگر * پارۀ پارچۀ پاک و سفید بیار و جانور را در آن پارچه
پیچیده بر آفتاب^۱ بنه همه شیش در آن کرباس چسبد و جانور خلاص
گردد : پس پارچه را دور کن : به شود *

علاج دیگر * قدری پنبه در شراب تر کرده حلقه دستور در گردن باز
چون طوق بانداز و تمام شب در گردش باشد و محافظت کن که نیفتد :
روز دیگر تمام شیش در آن پنبه چسبد و جمع گردد : پنبه را از گردن جانور
برآر : پاک شود *

علاج دیگر * دار فلفل نرم سائیده سه توله - خاکستر سرگین گاو
صحرائی^۲ سوخته یک توله : هر دو را بهم بکوب و در پرهایی جانور با پر
مرغ یا کبوتر برکش و در آفتاب بر بند : پاک شود : و اگر پاک نشود
بعد سه روز یکمرتبه دیگر بعمل آر - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * برج کوهی چهار توله - میدۀ کوانج^۳ یکتوله - هر دو را با
نیم پاؤ آب تر کرده در بیض پرهایی جانور برکش و در آفتاب بر بند - انشاء
الله تعالی پاک گردد *

علاج دیگر * سبوس اجوائین^۴ خراسانی باریک بکوب و در بیض پرها
بمسوزد در دم و جانور را بر آفتاب بر بند : بامر الهی از شیش پاک شود *

بعده بآب اجوائین غسل ده : مجرب است *

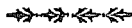
^۱ بر آفتاب *bur-i-āfāb*, is properly "at the edge of the sun," i.e., half in the shade and half in the sun; at the edge of a shadow cast by a wall.

^۲ گاو صحرائی *wild ox?*

^۳ کوانج *kuang-chi*, H., the Cowhage Plant, *Morinda tomentosa*.

^۴ سبوس اجوائین *wild P. or Java shell*.

باب بیستم

در معالجهٔ امراض جلد مشتمل بر چهار فصل

فصل اول در معالجهٔ شپش که در پره‌های جانور بهم رسد *
جانور را بسته داشتن و گوشت‌های ناپاک دادن و دست چرب و ناشسته
در پرها مالیدن و چرکین داشتن سبب این مرض است * علامت آن بود
که جانور را موی قفا بر خیزد و ریختن گیرد، و خود را بسیار خارد و بسیار
افشاند و نرم پر¹ بریزد و موی پیش فیفه بر کند *

علاج آن بود که پارهٔ زرنیخ فارسی خورده بکوبی و بغالیهٔ مشکین عرف
چوا² بیایزی و بر قفای جانور ضماد کنی؛ و اگر زمستان باشد در خانهٔ
گرم بر بندی، و اگر تابستان بود پیش آفتاب بندی؛ به شود *

علاج دیگر * قدری دریز³ یعنی مویز در آب بجوشان و بنه تا صاف
شود و بر تمام پره‌های جانور بمال و بر آفتاب بند - انشاء الله تعالی همه
شپش بمیرد *

¹ نرم پر *narm-par*, "down."

² چوا *chauwā*, II., an unguent or fragrant paste of four ingredients (*viz.*, sandal, agallochum, saffron, and musk; or ambergris, saffron, musk, and the juice of the flowers of the *Abor tristis*).

³ دریز *Vide note 1, p. 226.*

ریگ سرد پیش نشیمن باز بویز تا بر آن نشیند ؛ و اگر زمستان بود پوست
 گوسفند برّ پیش جانور بنده تا بر آن سینه نهد و نشیند که نفع بسیار دارد ؛
 انشاء الله تعالی به شود * و چون جانور از گوشت خوردن باز ماند بیماری
 سخت است و نا امید ؛ طلب جانور دیگر کن که علاج اثر نکند *

چرکین خورائیدن * علامت آن، بدن که جانور چون بطپد گوشه های دهان را باز دارد *

علاج آن بود که جانور را فرو گیری و کام و دهانش را نیکو ملاحظه کنی که چیزی در آنجا چسپیده نباشد، و اگر باشد نیکو پاک کنی؛ و ریوند چینی یکدانگ - کافور نیمدانگ - صبر زرد دانگی - فلونیا دو دانگ - گلسرخ¹ همه را باریک آس کرده به بیز و آب گشنیز و آب انار ترش و شیرین تر کرده با انگبین صاف و روغن بنفشه معجون کن و سه پاره نموده بگلولی باز فرو بگذران و زمانی بردست دار * بعده بگوشت میش گیاه خواره بروغن بنفشه آلوده سیر کن *

علاج دیگر * ریوند چینی و صبر زرد و شکر طبرزد از هر کدام دانگی درمیان قدری مسکه کن و بر پنج بنه تا سرد شود و منجمد گردد * پس از گلولی جانور فرو بگذران؛ سه روز بعد شیر خر سیاه بروغن گنجد سفید بیامیز و بجوشان و بنه تا سرد شود؛ آنگاه بگوشت ماکیان سیاه و گوشت کبک از آن روغن آلوده سیر کن *

علاج دیگر * زهره خر گوش نیمدانگ - خایه کشف و ریوند چینی و صبر زرد از هر کدام دانگی - بخون شبپرک و شیر زنی که پسر داشته باشد آن همه را بهم بسای تا چون مرهم شود و حصه سیوم از آن بگوشت ماکیان سیاه بده؛ به شود *

علاج دیگر * شکر طبرزد یکدرم - زعفران شاخ نیمدانگ - کافور یک نخود - درمیان مسکه گولی کرده در حلق جانور بده * اگر تابستان باشد

¹ گلسرخ, silicate of alumina and oxide of iron; bole rubra or red chalk.

خوران ؛ و بعد زمانی بگوشت کپک و یا گوشت تیهو و یا گوشت خوک
 بچه بشیر گاو سیاه یک شبا روز تر کن و دیگر روز بدان سیر کن ؛ به شود
 علاج دیگر * فلونیا^۱ دو دانگ بمیان گوشت بده و بعد زمانی بگوشت
 میش گیاه خواره بروغن کنجد سفید آلوده باز را بدان سیر کن ؛ و در جائی
 باز را نشان که آواز مردم در آنجا نشنود ؛ خصوصاً در شب احتیاط زیاد
 لازم است *

فصل سیوم در معالجه بیماری خفقان * و آن دل تنگی است *
 علامت آن بود که جانور نفس متواتر و زود بکشد ؛ و منخرین که هر دو
 سرراخ بینی را گویند حرکت تند کند ؛ و سر استخوان سینه که زورق عبارت
 از آنست بسرعت زند و طپش دل ظاهراً معلوم گردد *

علاج آن بود که گل ارمنی و گل مختوم^۲ و لعاب تخم ریحان و آب
 انجیر در گلاب تر کرده جانور را بنوشاند و بروی سبزیها و علفهای سبز
 بخواباند و طعمه از زرده تخم خام کبوتر خانگی که پوست در شکم پخته
 نشده باشد بدهد و گوشت چوزه که پر و بال بر نیاروده باشد نافع است *
 علاج دیگر * شیر خشت با قدری زرشک و عناب در شیر بز حل کرده
 در نازده عوض صافی بکار برد ؛ نافع ترین چیزها است *

فصل چهارم در معالجه هول دل عرف کهنه * این مرض از جگر
 حرارت خیزد و از بسیار خون دادن و از گوشت گوسفند و گوشت

^۱ فلونیا (cile note 3, p. 182) This word is properly the name of a «certain disease», principally composed of spasm and convulsion. It is credited after its inventor, Philon of Byzantium a contemporary of Aristotle.

^۲ گل مختوم, a variety of rose, called in Armenian *labi*.

چرب کرده در حلق جانور فرو ده و چند ساعت گرسنه داره و آب پیش جانور بنه و گوشتهای اقسام و متبدل بروغن سرطان آلوده بده و بدان سیر کن و در چند مرتبه دوا کردن به شود و دلاسا و نوازش کردن باز را لازم است *

فصل دوم در معالجه بیماری کاهش * این مرض از گرمی و خشکی خیزد و نیز از سردی و خشکی و در آب تر شدن بسیار بهمرسد * علامت آن بود که جانور همه گوشتها برغبت خورد و نیکو هضم کند ولی در تن می کاهد و آب بسیار خورد و از آب بشکیند¹ و در پبخال رگهای سرخ بود و خود را بسیار خارد و بیفشاند و شپش در ریزه بالهایش² افتد *

علاج آن بود که سه من³ گوشت فربه در دیگ سنگین یا در دیگ سفالین کن و آن دیگر را بگل حکمت اندوده نما و پر آب کرده آنقدر بجوشان که گوشت از استخوانها بویزد پس فرو آورده بنه تا سرد شود * بعده سردیگ را بکشا و گوشت بیرون کن و آب گوشت را در طغاره کن و پیش باز بنه تا بخورد و تشنگی ساکن گردد و بعده بگیر روغن گاو خوش⁴ و دوسه حب بساز و برین بنه تا منعقد گردد پس بگلولی جانور فرو نه و دیگر هیچ مده و تا دیر گرسنه دار و آنگاه بگوشت میش گیاه خواره بروغن شیر پخت آلوده بده و سه روز بهمین دستور سیر نما به شود * علاج دیگر * کندش و شحم حفظ و صبر زرد و شنکرف رومی از هر یک نیمدمم همه را نرم بکوب و بدیز و سه روز در گوشت پارها صبح جانور را

¹ از آب بشکیند ; the author apparently by this means, "avoids bathing"; he has just stated that in this disease the hawk drinks inordinately.

² Vide note 1, p. 297.

³ *Mān*; an obvious error.

⁴ گاو خوش ; the author has used this obscure word, or phrase, several times.

باب نوزدهم

در امراض دل مشتمل بر چهار فصل

فصل اول در معالجه بیماری دق * سببش آنکه چون میاد جانور را در دام افتاده بیدار از غایت فرحت خود را بر بالای جانور بی اختیار اندازد و جانور را بسختی تمام از دام بر آرد و چشم را نا دوخته در روی جانور بسیار نگاه کند؛ و نیز از میز شکار کاهل که برای رام شدن تا دیر ~~بسیار~~ باز را بسته دارد و با جانور درشتی کند، علت مذکور بهمرسد * ^{سبب} آن بود که جانور آماسیده و خیره بود و همواره ترش روی؛ و بالهام بالای چشمپایش برخاسته، و پر بازوها بر آورده بود، و گوشت کم ر خورد و می کاهد و اکثر بآستانه خانه نظر بسیار کند *

علاج آن بود که مدام آب بر جانور افکند و طغاره آب پیش نهاده باشی و از گوشت همه مرغان دهی غیر گوشت عک * ^{سبب}

علاج دیگر * سعد کوفی و تخم کرنج^۲ و ریوند و زعفران و عود قماری^۳ از هر کدام دانگی، همه را نرم کوفته به بیز و بگلای سه گولی کن و با مسکه

^۱ پر for بال.

^۲ تخم کرنج (karanj), H., the seeds of *Pongamia glabra*.

^۳ عود قماری ('ūd qumārī), pale-coloured aloes-wood.

علاج دیگر * پوست هلیله کابلی یک ماشه بروغن العسی^۱ سوده گولی ساخته صبح بدستور صافی از حلق جانور فرو برد، و بعد زمانی آب پیش نهد؛ اگر نخورد نائزه کند * چون صاف شود بگوشت بز آبدارده کرده سیر نمایند؛ به شود *

علاج دیگر * خونابه که زیر گوشت فربه در ته ظرف میماند، گوشت گوسفند در آن تر کرده جانور را خوراند فربه شود - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * تخم مرغ خانگی که تازه باشد آن را در آب جوش نموده و پوست از آن دور کرده و زرد آن را بروغن گاو و روغن بادام حل کرده عوض طعمه جانور را بهمان سیر نمایند؛ و بگوشت زنده آخر روز سیر کند - به شود *

علاج دیگر * از مرزا نزهو بیگ * اگر جانور لاغر باشد و بهیچ دوا فربه نگردد آن را چند لقمه از گوشت جانور که در هندی چپاکه^۲ نامند سیر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * قدری شیر خر گرفته و سرگین موش در آن حل کرده صبح جانور را در نائزه دهد؛ و بعد چند پیکال آب پیش باید نهاد تا خود بخورد؛ و چون صاف شود بگوشت بز سیر کند *

علاج دیگر * روغن ترب همراه طعمه خوراندن نفع بسیار کند؛ و آن را این طور سازند که آب بینه ترب را با روغن بادام و کنجد مساوی بچشوشاند تا آب فانی گردد و روغن بماند؛ پس سرد کرده و گوشت بدان آلوده جانور را سیر نمایند - انشاء الله تعالی فربهی مکمل آرد *

^۱ العسی *alsi*, H., linseed (*Linum usitatissimum*).

^۲ چپاکه *vide note 1*, p. 289.

علاج دیگر * روغن دست کش نام این روغن است : — کفچد کوفته و روغن از آن فشرده بر آرد و قدر سیوم حصه شیر بز در آن داخل نموده بر آتش نرم شیر گرم نماید و گوشت در آن تر کرده بدهد - انشاء الله تعالی فربه گردد *

علاج دیگر * شیر بز سیاه یکتوله - برگ ربیعان، عرف تاسی سیاه، هفت برگ - آب ازان بر آورده شیر مذکور را ممزوج نموده همراه طعمه خوراند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * شیر کوله نارنجی¹ دوسرخ - مشک نیم سرخ - شنجرف نیم سرخ - هر سه اجزاء را بهم یکجا کرده صبح در یک ورق گوشت جانور را خوراند، و چون نیک هضم کند بطعمه معتاد سیر نماید - انشاء الله تعالی معده یابد *

علاج دیگر * گوشت خوک صحرایی اگر بهمرسد هر صبح طعمه ازان بجانور خوراند؛ در چند خوراک به شود * اما گوشت مذکور ثقیل است؛ زیاده نباید داد؛ و جانور لاغر را هضم کردن دشوار است *

علاج دیگر * سهاگه بوداده قدر یک سرخ - مردار سنگ یک سرخ - بخون انگشت میو شکار حل نموده همراه گوشت جانور را خوراند * چون نیک هضم کند بگوشت گوسفند سیر نماید؛ به شود *

علاج دیگر * لاک یک توله - مومئائی و مشک از هر کدام چهار سرخ - شنجرف چهار سرخ - همه را یکجا کرده قدر چهار نخود گویا کند؛ هر روز هبی در ورق گوشت جانور را خوراند - به شود *

¹ H.; kaunlā or kamlā, are sweet oranges.

گرم پیش او بنهد، و چون صاف گردد بگوشت کنجشک کالداور و یا گوسفند یا کبوتر بچه فربه سیر نماید *

علاج دیگر * مشک نیم سرخ - تخم مرغ یکماشه - کافور در سرخ - شیر عورت دو درم - بهم حل کرده گوشت بدان تر کرده جانور را خوراند - فربه شود، انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * شیر خر ماده سیاه - و شیر جو مقشّر - و آب کدو - بهم ممزوج نموده بجانور همراه طعمه خوراند؛ و برگ اسفناج که در هندی پالک^۱ نامند و برگ گشنیز و برگ بید و امثال آن جانور را باید نشانید؛ و داغ کردن هر دو جانب منسر متصل ناظرین^۲ بهتر است؛ و داغ پیشانی که بچوب مورد کفند نیز نافع است *

فصل پنجم در فربه کردن جانور لاغر *

علاج آن بود که شاش کودک با آب مساوی ممزوج نموده هفت سفالپاره، سوخته آتش، در آن سرد کنی و از پارچه صاف کرده صبح گوشت بز در آن تر کرده سیر نمائی؛ اشتها و هاضمه بسیار آرد و در اندک وقت فربه گردد *

علاج دیگر * شذگرف یک سرخ در شیر بز سائیده همراه طعمه دهد زود فربه شود؛ و مشک قدر یکدانه جواری همراه طعمه دادن نافع است *

علاج دیگر * بیض بریاره بر سنگ مالیده و در آب آن طعمه تر کرده خوراند؛ اما قدری آب در شیر آن داخل نماید؛ به شود *

^۱ پالک (pālak), H., *Spinacia oleracea*, Garden Spinach.

^۲ ناظرین the two eyes.

علاج دیگر * روغن زیت و روغن کنجد سفید و انگبین همه را یکجا کرده بزَن و در گُلوی کبوتر فرو ریز تا پُر شود و گُلوی کبوتر را بریسمان بند و بیاویز و روز دیگر بگوشت آن باز را سیر کن * سه روز این معالجه را بنما و آب نده ؛ و اگر گوشت غیر آب دیر هضم کند آب آهن تاب بده تا به شود *

علاج دیگر * فلفل گرد سفید نیم دانگ - قرنفل نیم دانگ - مشک یک جو - همه را نرم سائیده در سه پاره گوشت باز را بده ؛ نافع است *

علاج دیگر * گوشت سگ بچه که چشم وا نکرده باشد و گوشت خار پشت و دل و جگر مرغ سیاه بروغن زیت آلوده بده ؛ به شود *

علاج * سنگدان ماکیان سیاه در شیر زنی که پسر داشته باشد یک شباروز تر کند و روز دیگر گوشت بدان آلوده باز را خوراند ؛ و اگر نخورد در حلق فرو برد ؛ به شود انشاء الله تعالی *

فصل چهارم در لاغری که از خشکی سینه بود و معالجه آن * بدان لاغری که از سبب خشکی سینه بود غیر حرارت نیست *

علاج آن بود که بیارد شیر عورت پسر دار و گوشت گوسفند در آن تر کرده خوراند *

علاج دیگر * شیر بز سیاه و یا سرخ به همراه گوشت خوراندن بسی نافع است *

علاج دیگر * شیر گاو تنها قدر دو توله - در آن اندکی شیر خشک حل کرده همراه نازنه دهد ؛ مفید است * چون از پیدخال کردن فارغ شود آب شیر

فصل دویم در معالجه درد جگر جانور * علامت آن بود که زیر کف پای جانور سرد نشود و شبها زیاده گرم باشد چنانکه دست بازدار از آن گرمی آگهی یابد *

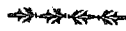
علاج آن بود که قدری ریوند چینی و آب بیخ کاسنی بهم ممزوج نموده طعمه بدان تر کرده دهد ؛ و اگر از سبب تلخی، ریوند نخورد، پس از بیخ کاسنی لعاب گیرد و ریوند را جدا کوفته در ورق گوشت خوراند و طعمه بلعاب مذکور تر کرده بدان سیر نماید ؛ و قدر خوراک ریوند باز را چهار سرخ است *

علاج دیگر * انگور سوده دانگی در یک ورق گوشت گوسفند بدهد * چون هضم کند طعمه از گوشت خوک و یا خرگوش و یا گوشت تدره ماده و ماکیان سیاه در شیر خر تر کرده دهد ؛ مجرب است *

فصل سیوم در معالجه خورک و گذار * این مرض از سردی افتد و از گوشت گاو و بی وقت سیر کردن * علامت آن بود که جانور همه گوشتها خورد و بکار می برد ولی همواره میگذارد * باید دانست که هر طعمه که باز از آن خورد موجب معذات خود، نصف را بحساب پیخال زند ؛ اگر چنین باشد نشانه تندرستی است ؛ و اگر زیاده از مقدار نصف در پیخال آرد آن از درد مذکور است * هر چند پیخال زیاده از طعمه زند بیماری در باز کار کرده باشد و فضله تنگ و شاخ شاخ بود *

علاج آن بود که زرد تخم مرغ در ظرفی کنی و چنان بدست بزنی که حل شود ؛ و گوشت گوسفند بدان آلوده سیر نمائی ؛ در چند طعمه صحت یابد *

باب هزدهم

در امراض جگر مشتمل بر پنج فصل

فصل اول در معالجهٔ سدهٔ جگر * علامت بستگی جگر و دم آن،
و تشنگی بسیار، و قبضیت، و استخوان سینه بیرون بر آمدن *

علاج آن بود که پره‌های زیر سینه دور کرده و صندل سفید و سرخ بآب
جو و مصطکی و سرکه بهم مالیده ضماد نمایند؛ نافع است *

علاج دیگر * لاک مغسول که هفت مرتبه شسته و در آب سائیده و
خشک کرده باشد - و ریوند چینی - و گل سرخ - و بیخ کاسنی - همه را مساوی
در آب جوشانیده و آب آنرا صاف نموده بنوشاند؛ و طعمه از زرد تخم مرغ
و آرد عدس ممزوج نموده بشکر طبرزد دهد؛ و گاهی از گوشت لطیف
بآب جوشندهٔ عدس باید داد؛ به شود *

علاج دیگر * زرشک و بیخ علیق^۱ و جوشندهٔ آن خوراندن نفع بسیار
بخشد *

^۱ بیخ علیق ('ullayq), A., the roots of *Rubus fruticosus*, the Blackberry, or Bramble.

و یا گنجشک هزارستان کاکلدار¹ سیر نماید ؛ هر دو قسم خدمه دفع شود
 بامر الله تعالی * و این وزن جانور کلان است و ریزه را نصف آن *
 علاج دیگر * روغن پنبه دانه شب در دماغ جانور چکاند و صبح کندس²
 کوفته بماسوره باریک در هر دو سوراخ بینی جانور بدمد و بر آفتاب بندد
 تا زرد آب از دماغ بریزد و بعده سیر کند *

---

¹ گنجشک هزارستان کاکلدار¹; this is most probably a species of lark. The term *hazār-dāstān* is properly applied to the Persian *bulbul* or nightingale (*Daulias Hafizi*) to distinguish it from the bulbuls of India.

² کندس = کدوس.

علاج دیگر * تخم بریاره یکسرخ با روغن السی آس نموده گولی بسته
از حلق جانور بگذرانند و بعد پبخال کردن سیر نمایند بگوشتی که معتاد
آن باشد و در یک هفته سه روز دوا دهد - نافع است *

علاج دیگر * نیل و سیمه و مومیائی و بیور بهوتی هر سه سائیده و گولی
کرده صبح در ورق گوشت گوسفند خوراند و چون هضم کند طعمه گوشت
گوسفند در شیر خر سیاه تر کرده سیر نماید - به شود *

علاج دیگر * صمغ عربی و گل ارمفی با قدری روغن کنجد و لعاب
بپیدانه حل نموده همراه طعمه جانور را خوراند ؛ دمه شش دفع گردد *
چند نسخه دوا که بر هر دو نوع دمه عامل است اینجا نوشته شده *
شب اول باید که جانور را روغن سرشف در بینی چکاند و صبح برگ
درخت جیت فشرده و آب آن چند قطره در سوراخ بینی جانور
چکاند و در آفتاب بندد و دمچه بز در پای باز دهد تا بقوت منقار آنرا
بر کند و زرد آب از دماغ جانور بر آید * بعد از بگوشت کبوتر و یا فاخته
سیر نماید *

علاج دیگر * آب چرچره نیز در دماغ جانور چکاند بدستور صدر ؛
همین عمل کند *

علاج دیگر * قلخه خرگوش خشک کرده و یکسرخ ازان با نیم سرخ کافور
و دو سرخ نوشادر همه را یار کن، و باریک کرده در یک ورق گوشت گوسفند
صبح جانور را خوران * چون نیک هضم کند بگوشت هدهد و یا گوشت چپاکه ^۱

^۱ the spotted owl (*Athene brama*) : called in the Derajat (where it is a quarry for the Common-, the Red-headed Merlin and the Shikra) *chhapali*, vulgar for *shapali*. A Derawal falconer, when he takes one of these little owls with his hawk, washes his hands in its blood ; his hands thenceforward will cure the *shapiki* when passed over the spot. — *Falconerie*, vol. 2, p. 296.

علاج دیگر * شش گرگ را خشک کرده و با قدری کنیرا¹ و شیر خر سیاه آمیخته گولی قدر مغز پسته سازد، و هر روز یک حب ازان میداده باشد، و بگوشت ماکیان سیاه سیر کند، به شود؛ و این معالجه جالینوس حکیم است و آزموده صد ففوش مغربی است *

علاج دیگر * مشک خالص یک مثقال و نیم، و بوره ارمفی و مردارسنگ و هزار درمان خشک از هر کدام دانگی، همه را باریک آس کرده در سه لقمه گوشت گوسفند بدهد؛ و هر چند روز که مداومت این دوا را نماید، طعمه از گوشت گاو بروغن نیلوفر آلوده بدهد؛ مجرب است *

علاج دیگر * دو دانگ شکر طبرزد با دو دانگ هزار درمان خشک سائیده به بیز، و در سه لقمه گوشت گوسفند بدهد، و آب پیش جانور بنه، و تا ظاهر گرسنه دار * بعد ازان بگوشت ماکیان سیاه بروغن بنفشه آلوده سه روز متواتر بدین سیر کن و همین دوا باید داد *

علاج دیگر * سعتر² در شیر عورت تر کن و از پارچه صاف کرده و طعمه در آن تر نموده بدهد - انشاء الله تعالی در هفت طعمه به گردد *

علاج دیگر * بیار ترب و اندرونش را کایده روغن کفجد و روغن گاو خوش³ و شیر خشت قدری دران انداخته بر آتش بنه تا کف کند؛ و گوشت میش گیاه خواره⁴ دران کف روغن آلوده بخوران؛ به شود انشاء الله تعالی *

¹ کنیرا *Cochlospermum gossypium*.

² سعتر (sa'tar), also written معتر or زعتر, A., *Thymus serpyllum*. See Watt, Vol. VI.,—Part IV, p. 48, under *Thymus*.

³ گاو خوش; this word recurs more than once: can it be an error for میش?

⁴ گیاه خواره i.e., fed only on grass and not on grain.

علاج دیگر * بیارد تلخه خرگوش و گوشت بدان آلوده سیر کند
دو سه مرتبه ؛ صحت یابد *

علاج دیگر * پوست بریازه یک سرخ - مشک یک سرخ - کافور
نیم سرخ - شنگرف یک سرخ - هر چهار دارو را یکجا بهم آس نموده
در یک ورق گوشت جانور را خوراند و چون هضم کند آنگاه بگوشت
کنجد شک کالدار سیر نماید ؛ به شود *

علاج دیگر از افغان * بر چ قدر یک نخود - نمک سونچر قدر یک
فخود - صبرزد نیم نخود - قرنفل نیم سرخ - هر چهار ادویه را کوفته بآب
شیر گرم گولی ساخته جانور را خوراند * بعده آب پیش او بنهد تا بخورد
و تا ظاهر گرسنه دارد * بعده بگوشت ماکیان سیاه بخون او در روغن کنجد
آلوده سیر کند ؛ به شود *

فصل چهارم در معالجه دمه شش * و این مرض از گرمی و خشکی
و گرده و خاک بود * علامت آن بود که چون جانور بطپد و نفس بر شش
افتد پیوسته گوشه های دهان را کشاده دارد *

علاج آن بود که گوشت کبوتر سرخ دم دار¹ باین نوع بدهد ؛ کبوتر
سرخ را حوصله بسرکه انگوری پر کن و گلولی کبوتر را بر پسمان بر بند و تمام
شب نگهدار و صبح بگوشت آن جانور را سیر نما ؛ اگر خود نخورد ؛ گرفته
از حلقش فرو بگذران ؛ به شود *

علاج دیگر * بیمار شیر خر سیاه و بروغن کنجد بیامیز و بر آتش بنه
تا گرم شود ؛ و گوشت ماکیان سیاه و گوشت بز یکجا کرده زمانی در شیر
و روغن تر کن و جانور را بدان سیر نما ؛ در چند طعمه به شود *

¹ کبوتر سرخ دم دار ; not intelligible.

بآب لیمون سائیده گوی ساختن در ورق گوشت صبح جانور را خوراند ؛
چون نیک هضم کند ، بعد ازان بگوشت ماکیان سیاه سیر نمایند * و اگر
احتیاج بار دیگر باشد ، بعد چهار روز این دوا را دهد ؛ زنجبیل در سرخ -
قرنفل یکسرخ - صبر زرد نیم سرخ - مصطکی یک سرخ - هر چهار
اجزاء را بهم سائیده در ورق گوشت صبح جانور را خوراند ؛ تا هفت روز
متواتر دهد - انشاء الله تعالی دمه دفع شود *

علاج دیگر * شیر درخت گولر¹ و هیزلی² از هر کدام قدر یک نخود
در یک ورق گوشت جانور را خوراند ، و بعد هضم شدن بگوشت کبوتر
سیر نمایند *

علاج دیگر * شیر درخت نربسی³ که آن قسم جدوار⁴ اهت زهر دار ،
قدر نیم سرخ - بشیو مذکور سائیده در یک ورق گوشت جانور را خوراند
و بعد هضم شدن سیر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * بنگ کوهی⁴ سه سرخ - لاک یک سرخ - نبات یک
سرخ - بهم سائیده در ورق گوشت صبح جانور را خوراند ؛ چون هضم کند سیر
نماید *

علاج دیگر * اگر دمه با آواز خرخر در گلو باشد ، بیدار شملیت
و شب آنرا در آب تر کرده صبح آب آنرا از پارچه صاف نموده همراه طعمه
بخوراند ؛ و اگر نخورد در حلق جانور چکاند ؛ به شود *

¹ گولر (gālar), H., the wild fig tree, *Ficus glomerate*.

² هیزلی, word not traceable.

³ نربسی (nirbisi), H., *Aconitum palmatum*; جدوار (jadwār), A., *Delphinium denudatum*.

⁴ بنگ کوهی, syn. of شوکران (shawkarān), A., the Spotted Hemlock, *Cenium maculatum*.

علاج دیگر * گاوروهن که آن از زهره گاو بر آید قدر یکدانه جو در ورق گوشت بز جانور را بدهد و چون هضم کند بگوشت ماکیان سیاه سیر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * گاوروهن دوسرخ - مشک و شنگرف از هر کدام یک سرخ - هر سه را بهم سائیده بآب آنار شیرین گولی ساخته در ورق گوشت بز سیاه صبح جانور را خوراند ؛ چون آنرا نیک هضم کند سیر کند ؛ این ادویه را چند بار دادن صحت بخشد - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * بیارد صبر یک سرخ و زیره سفید و گل چنجه¹ از هر کدام نیم سرخ - تخم مالکنگنی دوسرخ - شنگرف نیم سرخ - همه را باریک آسن نموده و با مغز سرکنجشک حب ساخته در ورق گوشت جانور را خوراند ؛ چون نیک هضم کند بگوشت هضم سیر نمایند ؛ و در یک هفته سه روز دوا را ناغه کرده بدهد *

علاج دیگر * بیارد چند تلخه ساروی ابلقه² و صبح روز اول زهره سه سارو همراه طعمه خوراند ، و صبح روز دوم زهره چهار سارو ؛ و صبح روز سیوم تلخه پنج سارو خوراند ؛ اگر خون بخورد بهتر و الا جانور را گرفته در حلقش فرو ریزد و آب نهد تا هضم کند ؛ پیدخال دیده بگوشت ماکیان سیاه بخون او در روغن زیت یا کنجد یا روغن کتان آلوده سیر نماید * باشه را روز اول تلخه یک سارو و روز دوم دو ، و روز سیوم سه زهره دهد ؛ دمه دفع شود *

علاج دیگر * مردار سنگ و مشک و شنگرف از هر کدام یک سرخ - گانور و گهونگچی سفید و مومیائی از هر کدام نیم سرخ - همه را یکجا کرده

1 چنجه (chamba or champu) H., *Michelia champaca*.

2 ابلق probably the Pied Starling (*Sturnopaster contru*).

علاج دیگر * مورچه خشک کرده قیراطی ازان خورده بها، و در سه پاره گوشت گوسفند جانور را بده، و بدار تا هضم کند؛ و بعده آب شیر گرم تا نیم روز پیش او بده * بعد ازان سیر کن، گوشت میش تازه گرم بخون او آلوده بده - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * برپاره^۱ بکتوله - و بیخ نیلوفر یک قوله - بیخ اسگنده^۲ دانگی - قلیا دانگی - قونفل و مومیائی و تخم کرفس و شنبرف از هر کدام دانگی - همه را کوفته باریک آس نموده بآب گولی بدد؛ جانور کلان را قدر نخود و خورد را برابر ماش، صبح گرفته و دهنش را را کرده در حلق او فرو دهد؛ چون یک پیخال کند بگوشت ماکیان سیاه بخون او آلوده سیر کند * و در شش روز سه روز بغوبت دوا دهد؛ به شود *

علاج دیگر * اگر دمه باشد، شنگرف در شیر بز سائیده همراهه بخوراند؛ به شود *

علاج دیگر * بیزهوتی و مومیائی و قنبیل مساری بهم آمیخته برابر نخود گولی سازد * جانور کلان را برابر نخود در ورق گوشت گوسفند بخوراند و بعد هضم کردن بگوشت میش سیر کند؛ به شود *

علاج دیگر * دخترى که اول مرتبه او را حیض آمده باشد لثه خون آلوده او را بگیرد و در شیر خرتیر کرده و فشرده و قدر یک سرخ غسل بلاد در آن ممزوج نموده و چند ورق گوشت گوسفند بدان تر کرده جانور را بخوراند؛ و هرگاه هضم کند بگوشت گوسفند سیر کند؛ (اما آب کم و شیر گرم باید داد؛ به شود و مجرب است *

^۱ برپاره (or baryālā), H., *Sida cordifolia*.

^۲ اسگنده (asgandh), H., *Withania somnifera*.

علاج دیگر * صمغ عربی - کنیرا¹ - هزار درمان خشک - از هر کدام یکدرم
 باریک سائیده و با سه درم روغن گاو کهنه² تیز شده³ بیامیز و سه حصه کن ؛
 ازین داروها نیم درم با یکدرم روغن گاو بیامیز و برین بغه تا سرد شود و یا
 در ظرفی کن و آن ظرف را در آب سرد بغه تا دوا منعقد گردن و جانور
 را گرفته در گلولی او فرو بگذران و همچنان در قباچه بسته دار و میض
 در دیوار بزن و جانور را سر بالا و دم طرف زمین و پشت بدیوار کرده بیاویز ،
 و بعد ازان از قباچه بر آر و تا نماز عصر گرسنه دار * و بعد ازان بگوشت
 ماکیان سیاه سیر کن و گردن ماکیان بشکر طبرزد آمیخته بده ؛ در شش روز
 سه روز بده و سه روز ناغه کن ؛ و روز ناغه گوشت بروغن بنفشه و نیلوفر
 آلوده بده ؛ مجرب است *

علاج دیگر * شش روباه خشک کرده - و بیخ سوسن - و شکر طبرزد - خورد
 بسا و به بیز و در سه لقمه گوشت قدر نیمدرم ازین دارو بده و زمانی بدار
 تا هضم کند * بعده بگوشت ماکیان سیاه سیر کن ؛ به شود *

علاج دیگر * فلونیا⁴ تنها در چند پاره گوشت بده و هیچ طعمه دیگر
 مده تا که این لقمه را هضم کند ؛ آنگاه بگوشت ماکیان سیاه بخون او در روغن
 بنفشه آمیخته سیر کن ؛ و لیکن بعد از یکدر پیدخال سیر کن تا دوا اثر کند *

علاج دیگر * قرنفل سائیده در سه پاره گوشت بده ، به شود ؛ اما
 در شش روز سه روز بده *

¹ For کنیرا (*katirā*), the gum of *Gochlospermum gossypium*, sometimes called White Silk-Cotton Tree?

² تیز شده i.e., kept for some years; it is said to produce sneezing.

³ فلونیا see page 299, note 1.

شهد خالص ممزوج نموده در گلولی جانور بریز، و زمانی بر چکس ببند تا قی کند و بلغم بسیار بر آرد * چون از قی فارغ شود آب شیر گرم پیش جانور بده تا بر غبت خود بخورد؛ و زنهار جانور قی کرده را غسل نیکو نیست * و بعد نماز ظهر بگوشت ماکیان سیاه بخون او آلوده سیر کن و اگر در قی کردن جانور سست گردد آنرا قدری مسکه در گلویش پیش از سیر کردن بریز تا بحال آید * و روز دوم ناعه کن که قی مقواتر جانور را ناتوان گرداند؛ و آنروز بگوشت گاو و یا بگوشت میش بخون آلوده یک خوزه سیر کن * بعد صبح، روز سیم، این سفوف را در سه ورق گوشت بده تا بلغم را نصف داده در سیفه بکجا کند و در روز قی تصدیع بباز نرسد و آسان بر آید * بادیان سه ماشه - ایرسا¹ که بیغ سوسن باشد یکدرم - اصل السوسن دو ماشه - صمغ کندر یکماشه - نمک هفدی یک ماشه - نبات دو درم - همه اجزاء را باریک آس نموده نگهدارد؛ و این را فقیر بر باز آزموده است *

علاج دیگر * آب سوسن نیم توله - آب کذدل² شش ماشه - پوست کوندار سی و دو درم - بکوب و با آن آبها به پز و با دوازده جز غسل بقوام آورده معجون کن و قدر پنجدانگ باز را بده اگر کلان بود؛ میانه را سه دانگ بده؛ با چهار دانگ شیر زنان آمیخته * و خون ماکیان سیاه با این داروها بیامیز و بده؛ به شود * اگر همراه طعمه خورد بهتر، و الا در حلقش بریز * و اگر ازین دارو فضله جانور زرد و یا سیاه رنگ شود، آنرا بزرده تخم مرغ و یا روغن زیت بیامیز و گوشت خوک بدان آلوده تا سه روز بده؛ به شود - انشاء الله تعالی *

¹ ایرسا (īrsā), A., *Iris germanica*.

² کذدل, *kundal* is the Hindi name for *sakbīnoj*, the *Sagapenum* of the Greeks.

آب پیش بفته تا بخورد * و خون ماکیان سیاه بروغن نیلوفر بیامیز و گردن ماکیان دران آلوده بخوران؛ به شود *

علاج * زنجبیل چینی - نوشادر - سرگین¹ سگ خشک و سفید شده از هر کدام یکدرم - بشیرزنی که دختر داشته باشد ممزوج کن و ازان پانزده حب ساخته که هر کدام برابر فلغل باشد در گوشت میش چهار حب روز اول بده و گرسنه دار و آب پیش بفته و بعد از نماز ظهر بگوشت ماکیان سیاه و یا کبک و یا کبوتر بچه فربه سیر کن؛ یک روز در میان کرده پنج حب دیگر بده * علی هذا میداده باش * در هفته سه روز دوا بده و سه روز ناهه کن * و بعد از فراغ شدن یک هفته دیگر از گوشتهائی که گفته شده بده و بروغن کفجد آلوده و سرگین سفید شده سگ پاشیده بدان سیر کن؛ به شود *

فصل سبوم در معالجه دمه که بلغم باشد و باد * این مرض از دادن گوشت گاو و گوشتهای سرد و مسکه خیزد * علامت آن بود که آواز خرخر در گلوئی جانور پیدا شود و چون دهانش را باز کنی بلغم در او بنظر آید و اگر انگشت در حلق او کنی پر از بلغم بر آید *

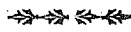
علاج آن بود که شکر فانیذ² یکدرم در سپرز بزغاله سرخ اندر کنی و سه لقمه ازان سپرز بدهی و آنروز گرسنه داری و بهمان اکتفا کنی * روز دیگر بگوشت میش بروغن کفجد آلوده سیر کن؛ به شود *

علاج دیگر * سپندان سفید و دار فلغل از هر کدام دانگی سائیده به بیز و بیست و یکدانه مویز با این داروها یکجا کرده بکوب و بقدری

¹ . فضله for سرگین

² sugar-candy, فانیذ

باب هفدهم

در معالجهٔ امراض دمه مشتمل بر چهار فصل

فصل اول در معالجهٔ دم گرفتن جانوران: این مرض از دود و خاک خیزد و از بی تیماری باز دار * علامت آن بود که آب از بینی جاری باشد و آواز گرفته شود و چون جانور بطپد نفس برو تنگ شود چون دمه * علاج آن بود که در دو دانگ مریز با یک قیراط فلفل گرد بهم سائیده و در پارچه بپیخته با انگبین معجون کند و جانور را گرفته آن را در کام و دهان او بمالد تا قی کند و بعد از فراغ آن دهانش را بشوید و طعمه بروغن زیت و شیر خرم مزج کرده و بدان آلوده در چند طعمه بدهد صحت یابد - انشاء الله تعالی: و گوشت ماکیان سیاه خوب است *

فصل دوم در تنگی نفس جانوران * علاج آن بود که فلفل و بادیان^۱ و بورهٔ ارمنی و نمک هندی همه را بهم برابر بسای و بیامیز و جانور را گرفته بر بند و زبان او را بروغن گاو چرب کن و آلودگیها را از زبان او بخلال چوب بید پاک کن * پس دهان جانور را به پارچه مالیده از نم خشک کرده بعد از دوا را در دهان و کام بمالد و تا ظهر پیش آفتاب دار: آنگاه

^۱ بادیان (bādiyān), P., the Star Anise of China, *Illicium anisatum*.

علاج دیگر * شیاف پیه خوک خاصه برای باز خوب است *

علاج دیگر * اگر جانور را اثر حرارت ظاهر باشد، عوض نمک در صافی
و شیاف و حقنه هلیله زرد داخل نماید؛ و چرغ و شاهین و ببحری را
جهت صافی قدری از نوشادر با شکر و روغن گاو دادن بسیار نفع کند -
والله اعلم *

علاج * سپندان و زنجبیل و برچ همه مساوی کوفته و در سه پاره
گوشت صبح جانور را دهد؛ و بعد هضم آن بگوشت کنجشک و بچه
خطاف عرف ابابیل و موسیچه¹ بی استخوان و بر در مسکه آلوده بدهد؛
و گوشت خرگوش درین حالت نافع است؛ و روغن زیت الانفاق²
همراه گوشت نافع است؛ و از گوشت مرغ احتراز نماید که بسیار
مضر است *

علاج دیگر * زنجبیل - مصطکی - کرو³ - دارچینی - و فلفل گرد - از
هر کدام یک جزء و حرف ابیض⁴ چهارم حصه از یک جزء - شکر طبرزد قدری -
بهم باریک آس نموده و بگلاب حبها برابر دانه فلفل ساخته در روغن گوشت
دهد؛ نفع بسیار بخشد؛ و طعمه از ملغ و خطاف و خرگوش دهد *
علاج دیگر * حقه بجوشنده رازیانه و کرفس⁵ و فلفل با روغن تازه و یا
بج کد؛ صحت یابد *

علاج دیگر * جگر گوسفند و یا بز با شیر خر سیاه ممزوج کرده و هلیله زرد
دران سائیده خوراند و بدستور تخم سنگ - پشت با شکر طبرزد با چکر
مذکور دهد؛ و این از دواهای پر نفع است *

علاج دیگر * شیاف⁶ - شکر طبرزد - و عسل - و انذروت⁷ - و نمک -
بسیار مفید است *

¹ For موسیچه P. vide note 4, p. 228.

² زیت الانفاق, oil of unripe olives, see *Makhsan*, p. 749.

³ For گرد for گرد چوب P., *Areca catechu*, the Betel-nut ?

⁴ حرف ابیض, (hurf) A.; the White Mustard, *Brassica alba*.

⁵ کرفس (*kurafs*), A.; celery, wild or cultivated, *Apium graveolens*.

⁶ شیاف (*shiyāf*), A., suppository.

⁷ انذروت (*anzarūt*), A., the Sarcocolla of the ancients, a gum obtained from a species of *Astragalus*.

علاج دیگر * اگر مرض مذکور از حرارت باشد قدر چهار سرخ زهرمه¹ بگلایب و یا آب سحق کرده در گلو چکاند؛ نفع بسیار بخشد * و علامت حرارت درین فصل درج است * و برودت آنست که جانور هر چهار اعضا را سست کند و سر بجنباند بطور لرزه و هر دو پای سیاه فیلگون شود و دراز بگذارد *

فصل دوم در معالجه قولنج شکم * علامت آن خشکی فضله است و جانور اکثر سینه بر خاک گذارد و از غایت درد بی آرام بود *

علاج آن بود که حلبه² و شبت با عسل و آب جوش نموده بخوراند *

علاج دیگر * آب نسرين و آب زنبق و عرق بهار نارنج³ که حلبه² دران تر کرده باشند آن را خورانیدن بسی نافع فرموده اند *

علاج دیگر * حقه بآبهای مذکور با روغن کنان و بابونه⁴ و امثال آن نافع است *

فصل سوم در معالجه نفخ شکم؛ یعنی باد که در معدة جانور بهمرسد و هاضمه کم کند * سببش غیر برودت و بد گواری طعمه چیزى دیگر نبود * علامت آن بود که فضله گسسته و ناهموار کند و دروى خشونت بود یعنی ریزه ریزه مثل دانهای خشخاش و حباب بر آن باشد و بزردی مائل، و رنگ و قوام فضله بگچ آهک ماند، و آواز نفخ از رودگان جانور شنیده شود و گوشت کم خورد *

¹ زهرمه (zahr-muhra), P., bezoar stone; silicate of magnesia and iron.

² حلبه (hulbah), A., the Feungreek, *Trigonella Fœnum-græcum*.

³ بهار نارنج, orange blossom.

⁴ بابونه (bābūna), P., Persian chamomile, *Matricaria chamomilla*.

علاج دیگر * اگر جانور از شدت و حدت هیچ صافی غش کند و بیهوش بماند و بلرزد (و بعد از صاف کردن اینها علامت مرگ است) پس آنرا علاج بهتر ازین نیست که برنج سفید بآب تر کرده زمانی نگهدارد * و بعد از آنرا گرفته از آن آب در حلق او ریزد و زمانی توقف نماید که آب در حوصله جانور گرم شده باشد؛ پس فوراً آن آب را از حلق جانور بر آرد و یک نافرذ دیگر هم از آب برنج کند که اثر حرارت نماند * و این علامتها را نیز از کسانت و سده روده توان دانست که بسبب آن گره صافی کار نکند و هوا در شکم جانور تا بدیر بماند، و از حرارت ماندن صافی در معده هوا از حدت بخارات معتبسه بمرتبه سم رسد و مهلک بود، و غش کردن جانور از آن است - والله اعلم *

علاج دیگر آنکه اگر جانور در ایام زمستان بسبب هوازدگی و بروت بعد صاف کردن غش کند، آنرا جندبیدستر که آتش بچهگان نیز خوانند و آن خصیه سگ آبی است¹، قدر یکسرخ در حلق جانور فرو برد و در جائی گرم نگاه دارد بلکه سگ تاب نیز کند * انواع سنگتاب در فصل مرض پا یاد کرده خواهد شد؛ بدان موجب بعمل آرد *

علاج دیگر * اگر جانور بالجزم² هوا زده باشد، آنرا قدر یک فلفل تریاق فاروق³ و یا مشرود بطوس که آن هر دو معاجین را طیار و ساخته از ملک روم آرند، در حلق جانور فرو برد؛ انشاء الله تعالی صحت یابد * و این هر دو حیلۀ فقیر است *

¹ خصیه سگ آبی, the preputial follicles of the otter; for جندبیدستر, see note 2, page 115. In the latter place, it is said that *bachagān* is another name for *jundabidastar*. Here, the correct name is given as *āsh-i bachagān*. It is so called from the fact that it is a medicine given to infants.

² بالجزم Ar., "in the hot season," or بالجزم "of a certainty?"

³ تریاق فاروق (*tiryāq-i-fārūq*), A., see p. 217, note 1, and Khory's *Bombay Materia Medica*, page 119.

باب شانزدهم

در امراض روده مشتمل بر سه فصل

فصل اول در معالجهٔ سدهٔ روده که از بی عملی مسهلات بهمرسد *

علامت آن بود که جانور بوقت مسهلات تصدیع بسیار بیند و بمیزد؛ و اکثر استادان این مرض را سدهٔ روده مقرر فرموده اند؛ و در هنگام صافی شکمش بند شود؛ و گاه باشد که طعمه دیر بکار برد و پیتخال سرخی آمیز و گسسته کند و اشتها کم شود *

علاج آن بود که گوشتهای لطیف خوراند و مسکهٔ گاز بهمره
طعمه دهد *

علاج دیگر * فنیلهٔ چرب کرده بروغن هستهٔ شفتالو و یا مسکه در بن باز
داده نائزهٔ آب شیر گرم باید داد؛ نافع است *

علاج دیگر * مسکهٔ گاز قدر نیم توله و آب لیمون دو ماشه بهم حل کرده
نائزه کند؛ و بعد صاف شدن سیر نماید * و بعد از چند مرتبه هر دو هفته
یکبار نبات بهمره طعمه و یا بدستور صافی میداده باشد و استعمال
دهنیات^۱ نیکوترین دواها است. اما نه آنقدر که موجب امتلا گردد *

^۱ دهنیات، medicated oils.

علاج دیگر * مازو و پوست آنار شیرین خشک هر دو را برابر وزن کوفته
باریک نموده با قدری سرکه انگوری پخته حبها برابر فلفل سازد * یک
حب تا دو حب یک خوراک بود *

علاج دیگر * سفدروس - انجیاری¹ - گلزار² - صندل سفید - از هر کدام
مسواری کوفته سفوف نماید * قدر دو سرخ یک خوراک بود *

علاج دیگر * کوکنار³ نیم برشت سه ماشه - گل ارمنی یک ماشه -
زنجدیل یک ماشه - سفوف کند و از آن دو سرخ بدهد *

علاج دیگر * بسبله⁴ دو ماشه - طباشیر دو ماشه - مصطکی رومی یکماشه -
کتھوری⁵ دو ماشه کوفته سفوف کند * قدر دو سرخ یک خوراک بود *

علاج دیگر * ترباق اکبر یعنی فاروق⁶ - مشرود بطوس⁷ - تندوری⁸
خطائی - گل مختوم⁹ و گل داغستانی¹⁰ - هر کدام این بسر جای خود دوا
است و خوراک قدر یک نخود نافع بود *

علاج دیگر * ابرک کشته¹¹ قدر دو سرخ در ورق گوشت
مقدار یک خوراک بود *

¹ انجیاری ; word not traceable.

² گلزار , the flowers of the pomegranate.

³ کوکنار (*koknār*), the Persian name of the Arabic *khashkhāsh*, the Poppy.

⁴ بسبله , probably an error for *basbāsa* (basbāsa), A., the aril of *Myristica fragrans*, the Nutmeg.

⁵ کتھوری (*katori*), Panjab, the root of *Oissampelos pareira*, the False Pareira Brava.

⁶ فاروق , vide note 1, page 217.

⁷ مشرود بطیسی a kind of *ma'jūn*; vide p. 276, line 17.

⁸ تندوری (*tintūrī*), Beng., Tamarind, *Tamarindus indica*.

⁹ گل مختوم (*gil-i makhṭūm*), a variety of *gil-i armanī* or Armenian bole, *Silicate of alumina*, *magnesia* and *oxide of iron*.

¹⁰ گل داغستانی See *Makhzan*, page 910.

¹¹ ابرک کشته (*abrak*), H., mica. The ashes are used in medicine.

فصل شانزدهم در معالجهٔ ضعیفی مزاج جانوران * و علامت آن

پیدا است *

علاج آن بود که دارچینی در دانگ باریک نموده در سه پاره
گوشت بدهد * چون هضم کند بعد از بگوشت ماکیان سیاه بروغن کنجد سفید
آلوده سیر کند *

علاج دیگر * جانور را در آب فرو برد و همان آب پیش او بنهد تا بخورد
و غسل کند * بعد از طعمه بآب آنار شیرینی و ترش بدهد : به شود *

علاج دیگر * قدری روغن زیت و روغن گاو و شیر گوسفند با خون ماکیان
که سیاه گوشت داشته باشد¹ بر آتش نهاده شیر گرم کند و گوشت میش
بر آتش نرم ، آن قدر کباب کند که گوشت سفیدی گیرد * پس چند طعمه
از آن بروغن مذکور آلوده بدهد : به شود *

علاج دیگر * چند طعمه از گوشت چغندر باید داد *

فصل هفدهم در معالجهٔ زحیر اندرونی و آن پیمچش شکم است *
از زیادتیی صفراء و حرارت خیزد * علامت آن بود که پپخال جانور لعل فام
بود و جانور بیقرار باشد *

علاج آن بود سندروس² یکماشه - مازو یکماشه - گل ارمی دو ماشه -
صندل سفید چهار ماشه - کوفته هغوف کرده قدر سه سرخ در ورق گوشت
خوراند و طعمهٔ گوشتهای لطیف دهد *

¹ This breed of fowl with black flesh is called in Hindustani *karaknāth* and *karnāthik*.

² سندروس (sandarās), A. and P., the Sandarach or Arar, *Callitris quadrivalvis*.

و صبح دویم نذات تنها در آنها تراشیده بدان جانور را صاف کند - انشاء الله تعالی چونگی دفع شود *

علاج دیگر * آبی که زیر گوشت برنگ خون باشد¹ قدری - آب برگ چقندر و آب برگ شفتالو و قدری عسل صاف بهم ممزوج کرده جانور را دهد تا خود بخورد، و اگر نخورد گرم کرده بفاغزه دهد؛ و بعد برنگ کابلی و قنبیل و برچ ترکی و تربد سفید² مساوی بشهد گویا کرده بطور صافی باید داد؛ کرمه بر آرد؛ مجرب است *

فصل پانزدهم در معالجه استنادم و هر جانوری که همین علت داشته باشد * علامت آن بود که همیشه خود را در چیده دارد و بهیچ نطد و خاموش ماند و پیتخال بسبزی مایل بود و سیاهی پیتخالش میانه بود و شور مزه و گوشت اندک خورد و دیر بکار برد؛ و بیشتر این مرض در جانب راست بود طرف جگر؛ و در جانبی که علت مذکور بود پایش سست بود و آن پا را نیز گران بردارد *

علاج آن بود که افسنتین نیدرم نرم بسایند و در سه ورق گوشت گوسفند بجانور خوراند و زمانی بر دست دارد تا چند پیتخال کند * آنگاه گل گاوچشم³ بآب بیامیزد و صاف کند، و در آب دیگر داخل کند و پیش جانور بنهد * بعد از آن بگوشت خوک صحرائی و یا گوشت ماکیان سیاه سیر کند؛ مجرب است و نفع دارد *

¹ In Hindustani *dhovan*; given for indigestion.

² تربد سفید (*turbud*), P., the white variety of *Ipomoea turpethum*, Turpeth Root or Indian Jalap.

³ گل گاوچشم، *gāo-chashm*, the Persian name of the اقحوان (*uqhuwān*), camomile, *Anthemis nobilis*.

علاج دیگر * سنون عرف مسی که بدان دندان را سیاه^۱ کنند قدر چهار سرخ بآب گولی ساخته و صبح پیش از سپردن از حلق جانور فرو برد - انشاء الله تعالی همه غلوطه کرمهای مرده از دهن برآورد؛ اگر بر نیارد بگوشت آبداره نیم سیر نماید و عصر گوشت بی پرواستخوان داده و صبح دوم نبات تغذای آنها تراشیده جانور را بدان صاف کند و گوشت ماکیان سیاه بروغن نارچیل آلوده بدان سیر کند؛ نافع است *

علاج دیگر * فلفل گرد دو عدد - نمک سنگ یک سرخ - سهاگه بریان و صبر سقوطری از هر کدام یک سرخ - برچ دو سرخ - نبات شش ماشه - باریک آس نموده بآب گولی ساخته صبح بدستور صافی بعمل آرد و آب پیش نهد و چون صاف شود بگوشت ماکیان سیاه و روغن هسته شغلاو آلوده سیر کند؛ کرم مرده برآید *

علاج دیگر * بار درخت نار سوخته و زغال آنرا در آب تر کرده و از بارچه صاف کرده نگهدارد و قدری آب برگ بهتل^۲ دران ممزوج کرده هفت سفالپاره سوخته آتش دران سرد کند و صاف نموده قدری ازان آب در نائزه کرده - جانور را دهد - انشاء الله تعالی چونگی و خلطه هر دو برآرد *

علاج دیگر * زیره کرمانی دو سرخ - قنبیل دو سرخ - ناتوره سفید یکدانه - فلفل گرد دو دانه - نمک سنگ یک نخود - همه را باریک آس نموده صبح در ذوق گوشت جانور را بخوراند * بعد یک پبخال آب پیش نهد * بعده بگوشت بز آبداره نیم سیر کند و عصر طعمه بی استخوان دهد *

^۱ missi (missi or misi), H., a powder (composed of yellow myrobalan, gallnut, iron filings, vitriol, etc.) used by women for tinging the teeth a black colour.

^۲ بهتل Vide note 1, page 190.

گرم پیدش نهد؛ و چون صاف شود گوشت بروغن نارچیل آلوده بدان نیم سیر کند که این از جمله مجربات است *

علاج دیگر * باید که اول تا سه روز جانور را صبح طعمه با روغن نارچیل بدهد و شام بگوشت آبداره سیر کند * روز چهارم صبح زنگار پاکیزه دو سرخ - نبات یکماشه - باریک آس نموده در دو لقمه گوشت بز جانور را بخوراند و چون نیک هضم کند بر آب بندد * بعده از گوشت آبداره نیم سیر کند و عصر طعمه بی استخوان بدهد؛ و روز پنجم صبح زنگار دو سرخ و نبات یک ماشه بهم کوفته بآب لیمون گولی بسته جانور را گرفته از حلق او فرو بگذراند؛ و چون دوا در تن جانور اثر کند بعد از قی و بیخالی قدرشش ماشه نبات تنها دانه ها تراشیده بدستور صافی بعمل آرد * و بعد از صاف شدن بگوشت ماکیان سیاه بخون و روغن نارچیل آلوده سیر کند؛ و وقت دوا کردن بن¹ باز بروغن هسته شفتالو و یا بروغن گاو خوش باید چرب کرد - انشاء الله تعالی کرمه مرده بر آید *

علاج دیگر * تخم تاتوره یکدانه - قزفل یکعدد - نبات نیم توله - قذیبیل یک سرخ - همه اجزاء را باریک آس نموده بآب گولی ساخته بدستور صافی بکار برد * بعد صاف شدن جانور را بگوشت بز آبداره سیر کند *

علاج دیگر * پوست بیخ آناز ترش چهار سرخ - برج دو سرخ - نمک سنگ دو سرخ - بهم باریک آس نموده و بآب گولی کرده صبح در حلق جانور فرو برد * اگر در قی کرمه بر آرد بهتر و الا گولی نبات سه ماشه بآب لیمون ساخته و قذیبیل بالایش آندوده جانور را بدان گولی صاف کند؛ و گوشت ماکیان سیاه بروغن نارچیل آلوده بدهد - مجرب است *

¹ bun = مقعد.

گوشت صبح جانور را خوراند و گرسنه دارد تا یک پیخال کند * بعده بگوشت
آبداره سیر باید کرد : کرمة مرده در پیخال برآید و در سه روز متواتر
دادن به شود *

علاج دیگر * تنکار¹ یکسرخ - قرنفل یکعدد - صومیائی قدر یکدانه
ماش - قنبیل دوسرخ - همه اجزاء را باریک نموده صبح بآب لیمون
گولی ساخته در یک ورق گوشت جانور را خوراند * بعد پیخال کردن
بطعمه آبداره سیر کند - انشاء الله تعالی کرمة در پیخال برآرد *

علاج دیگر * روغن بهلاوه که آنرا غسل بلاد نامند در ورق گوشت صبح
پیش از طعمه جانور را بدهد : کرمة مرده در پیخال برآرد : و بگوشت ماکیان
سیاه سیر کند و ظهر آبداره دهد *

علاج دیگر از تنهویگ * براده مس باریک در ورق گوشت قدر
سه سرخ هر روز پیش از طعمه بدهد و چون هضم کند بطعمه آبداره سیر
نماید و بر طغاره پر آب باید بست تا بخورد - انشاء الله تعالی کرمة مرده
در پیخال برآرد * و سه روز بدهد : نافع است * و اگر کرمهای مرده در شکم
بماند و بر نیاید به نبات تفها و روغن بادام گولی بسته صاف کند : و گولی
را در قنبیل باید اندرد *

علاج دیگر از حیلۀ فقیر است * نبات دو درم حلیت² که انگوزه باشد
یک سرخ - قنبیل نیمدانگ - باریک نموده بآب لیمون گولی ساخته
بدستور صافی بکار برد : و بعد از برآمدن کرمة در قی و پیخال آب شیر

¹ تنکار (tinkār), biborate of soda.

² حلیت (hiliī), A., asafetida.

علاج دیگر * مومیائی نیم سرخ، و بلبله بآب سوده و مومیائی مذکور را در آن حل کرده صبح در یک گوشت جانور را خوراند و بعد یک پیخال بطعم معتاد سیر نماید؛ کرمه همه موده همراه پیخال برآید و سه روز همین عمل علی التواتر کند *

علاج دیگر * صبر زرد یکسرخ - قنبیل یکسرخ - قرنفل یک عدد - دانه قاقله صغار یک سرخ - بیربهرتی یک عدد - همه اجزاء را باریک آس نموده با قدری قند سیاه گولی بندد و صبح بدستور صافی بعمل آرد * بعد قی و پیخال کردن آب شیر گرم دهد و چون فارغ شود بآباده سیر کند *

علاج دیگر * آب بلبله قدر یک سرخ - نبات در دم - آب خرزهره که در هندی گل چنکی گویند¹ سه سرخ - دانه الاجبی خورد بیست دانه - قنبیل یک سرخ - دانه دار فلغل سه دانه - همه اجزاء را باریک آس نموده گولی ساخته صبح در حلق جانور فرو بگذراند؛ و چون کرم در قی و پیخال بر آرد آب شیر گرم پیش نهی و چون صاف شود بگوشت ماکیان سیاه و روغن نارجیل آلوده سیر کند؛ صحت یابد؛ مجرب است *

علاج دیگر * نوشادر دو سرخ - زنجبیل چهار سرخ - دار فلغل یکسرخ - قند سیاه چهار سرخ - همه را باریک آس نموده و گولی بسته بدستور صافی بکار برد و بعد قی و پیخال آب شیر گرم دهد و پس از صاف شدن بگوشت آبداره سیر کند؛ مجرب است *

علاج دیگر * شونیز چهار سرخ - آب بلبله یک سرخ - گهونگی سفید یک عدد - نوشادر خالص دو سرخ - باریک آس نموده در یک ورق

¹ خرزهره (*klar zahra*), P., *Nerium odorum*, the sweet-scented Oleander. The Hindi name گل چنکی not traceable; the ordinary Hindi name is *kaner*.

علاج دیگر * لسان انصافیر عرف اندرجو تالم دانگی - صبر زرد دو سرخ -
 شونیز دو سرخ - هر سه را در دو ماشه قند سیاه گولی کرده در نبات
 باریک خشک اندوده بدستور صافی بعمل آرد * بعد دو پیخال آب دهد *
 همه کرمها یا پیش از پیخال در قی بر آرد یا پس از پیخال * بعد بآبداره
 نیم سیر کند * و ظهر گوشت بروغن نارجیل آلوده دهد * معرب است *

علاج دیگر * اگر جانور کرمه چونکی در شکم داشته باشد آنرا باین طور
 صاف نماید * شب سیوم حصه طعمه از معتاد کم کرده بخوراند و صبح
 نبات یک ماشه - پوست بیض آنار ترش دانگی - قذیل چهار سرخ -
 نوشادر صاف دو سرخ - همه را خورده بکوبد و بآب لیمون گولی بسته
 بدستور صافی جانور را بدهد * و چون از قی فارغ شود و یک پیخال کند
 بعده قدر سه ماشه نبات تنها دانهها تراشیده و جانور را گرفته از حلق او
 فرو بگذراند - انشاء الله تعالی همه کرمها مرده در قی و پیخال برآید *
 بعده آب شیر گرم دهد تا جانور از علت فارغ گردد * پس بگوشت
 آبداره نیم سیر کند * ظهر روغن نارجیل با طعمه آلوده دهد * آزموده این
 فقیر است * اما پوست بیخ آنار که از طرف شاخ واژگونه جانب بیخ
 کشند اسهال نکند و قی آرد * و اگر از جانب بیخ طرف بالای سر شاخ
 بر آرند قی کم کند ولی آن مسهل است *

علاج دیگر * پوست ترنج دانگی - صبر زرد یک سرخ - دار فلفل
 یکسرخ - قذیل یکسرخ - قند سیاه سه ماشه - بهم گولی بسته در حلق
 جانور با چند قطره آب لیمون فرو بگذراند * بعد یکدو پیخال اگر کرمها
 در قی بر آرد بهتر و الا آب شیر گرم پیش جانور نهد تا برفقت بخورد
 و اگر نخورد نائزه کند و چون صاف شود بگوشت آبداره سیر نماید *

علاج دیگر * موهایی خورد که زیر دم خر می باشد بریده نیک خورد
کن و در یک ورق گوشت جانور را بده تا بخورد و به شود *

علاج دیگر * اگر کرمه دراز باشد چنانکه چونگی¹ بود، و اگر جانور توانا
و فربه بود، آن را دو روز گرسنه دار و هیچ مده؛ آنچه کرم در شکم باشد همه
مرده و بهم پیچیده مثل غلوه بر آید؛ و آن کرمها را خشک کرده
نگهدار؛ اگر جانوری را مرض مذکور روی دهد همان کرم خشک کوفته
بر گوشت پاشیده بخوران؛ کرم مرده در پیکال بر آید *

علاج دیگر * روغن نارچیل سه روز بگوشت بده؛ نافع است *

علاج دیگر * شکر طبرزد یک مثقال - نمک هندی نیم دانگ - زنجبیل
نیم دانگ - نرم سائیده در حوصله مرغ کن و برشته باریک بر بند و بگلو
جانور فرو بگذران و سر پسمان بر کش و زمانی جانور را بر دست دار تا همه
کرمها بر آید؛ بعد از آن طغاره آب شیر گرم پیش او بنه تا بخورد؛ و چون
صاف شود از گوشت ماکیان سیاه بروغن آلوده سیر کن؛ صحت یابد *

علاج دیگر * لاک چوری که بر درخت پلاس² میشود دانگی - صبر
سقوطری دو سرخ - نبات نیم توله - بهم سائیده گولی بندد و بوقت صبح
بطور صافی بکار برد؛ و بعد دو پیکال اگر چونگی در قی بر آرد بهتر و الا
آب پیش نهد تا در پیکال بر آرد * بعده بطعمه آبدار نیم سیر کند
و عصر گوشت بروغن نارچیل آلوده بدان سیر نماید - انشاء الله تعالی
صحت یابد *

¹ چونگی *chongī*, H., a joint or division of the bamboo.

² درخت پلاس (*palās*), H., *Butea frondosa*, the Butea gum; Bengal Kino; sometimes called the Bastard Teak (Watt). *Lāk-i chūrī* is the shellac from which bangles are made.

دهد و همواره طعمه داری چنان کند که روغن بنفشه و شیر عورت بهم
ممزوج نموده و طعمه عصری پر و استخوان بدان آلوده دهد و صبح
نیم توله مسکه بجای طعمه میخورانیده باشد و این حیله فقیر است
و آزموده است * و اگر روغن بنفشه بهم نرسد پس این روغن معاوضه او
است و در خاصیت قائم مقام بنفشه میباشد : روغن : بهیدانه عوض
روغن بنفشه کار کند : بهیدانه یکتوله جوکوب کرده و در آب و گلاب
تر کرده قدر یک پار آثار پخته¹ لعاب آن را بگیرد و روغن بادام یازده
توله بر آن اضافه کرده آن قدر جوشاند که آب خشک گردد و روغن
باقی ماند آنرا از پارچه صاف نموده همراه طعمه میداده باشد : با هم وزن
شیر خر هیاه و یا شیر عورت ممزوج نموده ظهر بکار برد : و این حیله فقیر
است و بتجربه رسیده *

فصل چهاردهم در معالجه کرمه چوئکی که در شکم جانور بهمرسد

سببش از گوشت ناپاک و پلید و سرد دادن است و اکثر از پی و رگها
و گوشت متعفن خوراندن خیزد * علامت آن بود که جانور پرهایی زیر نیقه
خود را بکند و بالها کشاده دارد و دم بجنباند و تهیگاه بخارک و گاه باشد
که در پيخال کرمهای دراز و سرخ اندازد *

علاج آن بود که زهره گاو در پیش نیقه جائی که پرکنده باشد بمالد
و گوشت بآب پیاز تر کرده دهد : انشاء الله تعالی به شود *
علاج دیگر * برنگ کابلی دانگی کوتاه بمیان ورقی گوشت بده :
کرمها در پيخال بر آید و فارغ شود *

¹ آثار پخته¹, in Hindustani the *pakḥā ser* of a hundred tolas, as opposed to the *kachḥā ser* or English *ser* of eighty tolas.

علاج دیگر * نبات شش ماشه - دانه الاچی کلان دورتی - سهاگه تیلیا دورتی - بآب لیمون گوی ساختن بن باز را بروغن گاو چرب کند و گوی مذکور را از حلق باز فرو بگذارند و چون دو پیخال کند آب پیش جانور باید نهاد و اگر نخورد نائزه آب شیر گرم دهد تا کنکری همه برآید *

علاج دیگر * اگر گذرگاه جانور تنگ شده باشد آنرا بروغن زیت با قدری زفت رومی گداخته بدان بن جانور را چرب کند و یا اندکی موم با روغن مذکور گرم کرده بکار برد *

علاج دیگر * نوشادر سفید یک نخود - کفشد علف نکچپکني چهار سرخ - هلیله زرد چهار سرخ - و دانه خردل - همه را نرم بکوب و بروغن گاو بیامیز و فدیله بدان تر کرده در بن جانور نه و دوسه روز گوشت در روغن زیت انداخته بار بده *

علاج دیگر * زنگار دانگی - نبات یکماشه - بشهد گوی کرده در گذرگاه فضله جانور بدهد و بعد زمانی آب پیش نهی و سیر نماید ؛ نافع است *

علاج دیگر * اگر جانور را خشکی سخت بود و کنکری دشوار برآرد آن را چند روز هر صبح مسکه عوض گوشت خوراند ؛ و بعد ازان نبات دو ماشه در شیر بز حل کرده و طعمه در آن تر کرده نیم سیر نماید و بعد یک پیخال بر آب نشاند و هر شام بگوشت زنده بی پرو استخوان سیر میکرده باشد تا چهار روز * و روز پنجم شیر خشت دو ماشه - و زرشک پانزده دانه - باریک آس نموده و سه دانه عناب در آب جوش نموده و هر دو اجزاء را در آن حل کرده از پارچه صاف کفد و چون سرد شود همراه نائزه جانور را دهد و بعد دو پیخال شیر بز بآب یکجا نموده عوض آب همان را دهد تا همه کنکری برآید * بعده چند ورق گوشت دل بز در روغن بنفشه آلوده

جانور را گزیده و فتیله با روغن گاو یا شفتالو چرب کرده در تهیگاه جانور دهد و بعد از آن حب مذکور را در بن جانور داده بسر فتیله در معده او رساند و بعد یک پیخال آب پیش آرد * اگر باز بر غبت خرد خورد بهتر، و الا بگوشت ماکیان سیاه بخون او آلوده و روغن زیت و روغن شیو پخت¹ آلوده بدان نیم سیر کند - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * دود گمان دو سرخ - شنبزرف مساوی - به چهار سرخ قند سیاه گولی ساخته بطریق لقمه² در ورق گوشت بز جانور را خورانیده بالای آن زرد سیر ننماید و طعمه بآب و گلاب تر کرده دهد؛ به شود *

علاج دیگر * هلیله زرد چهار سرخ - نبات یکماشه - بروغن گاو گولی ساخته در ورق گوشت بجانور دهد و بعد یک پیخال آب دهد؛ و چون فارغ از آب خوردن شود گوشت بز بروغن گاو آلوده سیر کند؛ به شود *

علاج دیگر * دانه الاچی چهار سرخ - شب یمانی دو سرخ - نبات قرنفل یک عدد - سهاگه بوداده نیم سرخ - همه اجزاء را باریک آس نموده با مغز گنجشک و یا بروغن گاو گولی سازد و بطور صافی بدهد؛ و آب بعد دو پیخال پیش نهد * بعد بر آمدن کنکری بگوشت ماکیان سیاه و خون و روغن او آلوده سیر کند؛ به شود *

علاج دیگر * چند صبح متواتر گوشت بروغن گاو آلوده دهد و شام هر روز طعمه بآب برگ چرچره و یا شیرۀ تخم او تر کرده دهد و بعد به نبات تنها صاف نماید؛ به شود *

¹ روغن شیو پخت؛ vide note 2, page 257.

² لقمه *lugma* is a term applied to the many pastes, intoxicating and otherwise, that artificially increase a hawk's hunger. A minute portion is concealed in a wafer or mouthful of meat, and then given to the hawk.

معالجه نکند زخم در شکم جانور از چسپیدن آن کزکری بهم رسد و آکله شود
و آن مرض مهلک است *

علاج آن بود که بیارد خوشه انگور که بالای درخت خشک شده باشد
و بتأکید سرخته خاکستر آن را قدر شش ماشه - نبات مساوی - در دو توله
آب حل نموده و قدری گوشت از معده کم کرده بآب مذکور تر کرده جانور
را بخوراند؛ صحت یابد *

علاج دیگر * نبات سه درم - قرنفل یک عدد - سهاگه بریان کرده
یکماشه - شنکرف یکماشه - نمک هندی یکسرخ - دانه قاقله کبار عرف
الاجبی کلان سی دانه - و آب بلبله در قطره - دران داخل کرده و بشراب
خالص و یا آب لیمون گولی ساخته بدستور صافی از حلق جانور فرو برد؛
و بعد یک پیچخال آب پدش او دارد تا برغبست خود بخورد و دانه در فضله
بر آید * بعده طعمه بروغن نارگیل آلوده دهد؛ به شود * و این رزن
باز است و بریزه جانور چهار حصه آن کافیهست *

علاج دیگر * قنطیل از پارچه صاف کرده چهار سرخ - نبات
شش ماشه - هل کلان چهار سرخ - بآب گولی گوده نگهدارد؛ صبح اولی قدر
یکماشه مسکه گاو بهر حیل جانور را خوراند * بعده داروی مذکور را در حلق
باز رساند * چون در پیچخال دفع شود آب بنماید * اگر جانور برغبست خود
خورد بهتر، و الا بطعمه آبداره سیر کند، و تا سه روز دیگر بهیچ دوا نکند
و ملاحظه نماید؛ اگر مرض از همان دفع شود بهتر، و الا یک مرتبه بموجب
مستور صدر تکرار تدایوی کند؛ صحت یابد *

علاج دیگر * نوشادر سفید یک سرخ بروغن هسته شفتالو یا روغن
زیت بهم حل نموده بدو ماشه نبات هب بطور سنجیدی سازد * صبح

سه شانه در بن او اندر ده و نگونسار دار تا که دوا بگذرد ؛ آنگاه سه گولی مسئله¹ در حلق جانور فرو بگذاران و هیچ نخوران ؛ تا عصر گرسنه دار * آنگاه سفیدی تخم مرغ بروغن گاو بهم ممزوج کرده و طعمه بدان آلوده بخوران - انشاء الله صحت یابد *

علاج دیگر * روغن هسته شفتالوی تلخ² بهمرساند و بن جانور را بدان چرب کند و زیره سائیده بر بن جانور بچسپان و بپاش ؛ به شود *

علاج دیگر * روغن یاسمین با موم صاف و زفت رومی³ قدری بر آتش بگذار و چند بار بن جانور را بدان چرب کن - به شود *

علاج دیگر * نوشادر بوداده بکوب و بروغن گاو ممزوج نموده سه شانه بمساز و بن جانور را بروغن بنفشه چرب کن و سه شانه مذکور را در بن جانور فرو ده و زمانی گرسنه دار ؛ آنگاه گوشت بروغن بادام آلوده سیر کن ؛ انشاء الله تعالی به شود *

فصل سیزدهم در معالجه کنکری که در شکم جانور پیدا گردد
سببش از خشکی بود : چون پیوست مزاج از اهل مال معالجه مزمن گردد و پیکال در معده خشک شده بچسپد سنگریزه مانند ، بدشواری ، همراه فضله بر آرد * علامت آن بود که دانهای خشک مثل فضله مرغ در پیکال بر آرد و اکثر همان فضله خشک شده کنکری گردد و جانور وقت پیکال کردن هر دو بازوی خود را بلرزاند و کتف بهم تنگ کند و بدشواری پیکال کند ، و هنگام کردن پیکال آوازی حزین از دهن بر آرد ، و اگر زود

¹ مسئله : is this an error for مسئله ؟

² روغن هسته شفتالوی تلخ ; oil obtained from the bitter kernels of the peach.

³ زفت بحری = زفت رومی ; mineral tar.

علاج دیگر * روغن بادام چهار توله - و روغن کنجد دو توله -
 بهیدانه ده ماشه - تخم کاهویک ماشه - عنبر چهار سرخ - بیرهوتی
 چهار عدد - بآب برگ کاسنی همه اجزاء را باریک نموده و صلیبه کرده
 در آن روغن مذکور بر آتش ملأئم بپزد تا آب فانی گردد و روغن بماند ؛
 آنگاه فرود آورده و از پارچه صاف کرده نگهدارد ؛ و صبح گوشت بره بدان
 آلوده دهد ؛ و ظهر گوشت خطاف عرف ابابیل و گنجشک کاکلدار تنها
 دادن و ماکیان سیاه هم بد نیست ؛ و گوشت خوک صحرائی نیکو نافع
 است ؛ و این حیلۀ این فقیر است *

علاج دیگر * پیله قاز گداخته و از پارچه صاف نموده در شیشه نگهدارد ؛
 صبح قدر یک ماشه ازان با قدری سفیدی تخم مرغ ممزوج نموده
 و گوشت بزغاله بدان آلوده بخوراند ؛ و ظهر بگوشت ماکیان سیر کند ؛
 و این حیلۀ فقیر است *

علاج دیگر * دود آستانه خانه ¹ با قدری زنگار باریک آس نموده با
 انگبین حب برابر دانه سنجد بسازد و جانور را گرفته و بنش را بروغن
 هسته شفتالو چرب کرده سه حب ازان دوا در بن او دهد و در معدۀ او
 بذریعۀ فتیله چرب شده رساند ؛ و بعد چند پینخال بگوشت بز ورق کرده
 و آبداره نموده بخوراند ؛ و ظهر گوشت زنده بآب برگ خیار و گل خیار
 تر کرده بخوراند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * کرک دانگی - شکر طبرزد چهار دانگ - عنبر دانگی -
 همه را کوفته بمغز کاکلی برابر دانه سنجد طویل بساز و برین بنه تا سرد
 و سخت گردد * بعده جانور را گرفته و بن آن بروغن شفتالو چرب کرده

¹ دود آستانه خانه ؛ vide note 1, p. 247.

رو بزدی چراغ نگاه دارد و صبح آن روزن سوخته چراغ را در پارچه صاف کرده قدر نیم توله همراه گوشت بره گوسفند بخوراند؛ و باید که هر روز گوشت از معتاد کم کند و مقدار روغن مذکور بيفزايد تا آنکه بیک توله رسد - انشاء الله تعالى، در چند طعمه به شود *

علاج دیگر * شیر خر سیاه سه ماشه - مشک یکسرخ - مومینائی نیم سرخ - گهونگچی سفید یک دانه - بیدبهوتی یک عدد - همه را بهم باریک کرده و در شیر مذکور حل نموده همراه گوشت بز بربری خانگی بخوراند و چون نیک هضم کند سیر کند؛ به شود *

علاج دیگر قرنفل نیم سرخ - قنبیل نیم سرخ - مالکنگنی یک سرخ - همه را باریک نموده در شیر اسب ماده حل نماید و گوشت بدان آلوده بخوراند * و اگر شیر مذکور بهم نرسد آب لیمون و گلاب معارضه او بکار برد *

علاج دیگر * بیارن گوشت فوبه از بزغاله شیر مست¹ و در آب که زیر گوشت خام در ته ظرف ماند و آنرا خوناب نامند در آن تر کرده بخوراند؛ به شود *

علاج دیگر * مغز استخوان ساق بز جوان که فوبه باشد نیم توله در گوشت گوسفند ممزوج نموده جانوری که خشکی داشته باشد بدان نیم سیر نماید؛ انشاء الله تعالى در چند بار دادن صحت یابد؛ معجب است * و آب پیدش جانور نهادهن پیش از هضم کردن چربی خطا است و شوخ از آن بهمرسد * و آخر روز بگوشت ماکیان سیاه سیر باید نمود؛ به شود *

"a smoking kid." بزغاله شیر مست¹

و آخر روز بگوشت مرغک کاکلدار که گنجشک کوهی نامند و در هندی
آن را چندور^۱ گویند سیر کند و یا عوض آن بگوشت ماکیان سیاه سیر کند *

علاج دیگر * بیارد تخم ماکیان سیاه رنگ پنجمدد و در ظرف آهنی
بر آتش بریان کرده و در شیشه و یا خمره گلی که چرب و کهنه باشد
داخل کرده و روغن^۲ از آن چکانیده چهار مرغ از آن روغن - و کافور نیم سرخ -
مشک یک سرخ - بهم حل کرده و گوشت بز بوبری خانگی بدان آلوده
بخوراند و بعد نیکو هضم کردن سیر نماید ؛ و این وزن جانور کلان است *

علاج دیگر * بیارد روغن کتان که در هندی السی نامند یکتوله - و دانه
الاجی خورک یک و نیم سرخ^۳ - و مشک یکسرخ - هر دو را در روغن مذکور
حل نموده قدر یک گنجشک گوشت صبح بدان آلوده بخوراند و بعد هضم
کردن سیر نماید - انشاء الله تعالی در هفت طعمه خشکی دفع گردد *

علاج دیگر * روغن جوز چهار مغز دو درم - و مومیائی یک سرخ -
در آن روغن حل کرده و سینده یک گنجشک صبح بدان آلوده بخوراند
و بعد گواریدن آن سیر کند - انشاء الله تعالی در هفت طعمه به شود *

علاج دیگر * گلاب یکتوله - و خون شبیره نیم توله - مردار سنگ یک
سرخ^۴ - مومیائی یک سرخ - در آن حل نموده قدر یک گنجشک گوشت
بدان آلوده بخوراند * چون هضم کند سیر نماید ؛ به شود *

علاج دیگر * روغن کتان در چراغ انداخته و شب یک شنبه و یا
سه شنبه در جائی پاکیزه به فتیله پنبه نو روشن کند و تمام شب جانور را

^۱ چندور^۱ or کوهی گنجشک ; the *chandūr* or *chandūl*, H., is probably the large crested lark (*Galeriella cristata*).

^۲ روغن تخم ماکیان سیاه ; oil extracted from the eggs of black hens ?

^۳ یک سرخ و نیم سرخ ; Indiau and Afghan for .

^۴ مردار سنگ (*murdār sang*), P., litharge.

از سیر کردن در ورق گوشت خورانیده تا یک پیخال گرمه دارد؛ بعده آب دهد تا بخورد * پس از صاف شدن نیم سیر کند - انشاء الله تعالی به شود *

فصل دوازدهم در معالجه قبضیت شکم و خشکی مزاج جانوران *

سببش از گوشت سخت دادن و دیر بکار بردن و هم از داروهای گرم و خشک دادن و آب پیش نه نهادن و گوشت گوسفند نه دادن و گوشت گاو بسیار دادن خصوصاً در هنگام شکار که جانور از حدت دواهای حاره و محذت و رنج، خشکی پیدا کند * علامت آن بود که گذرگاه فضله او تنگ شود و چون پیخال کند دم بردارد و بسختی و دیر و گسسته پیخال کند * و در وقت صاف کردن باید که اول بن جانور را برون هسته شفتالو و یا بمسکه چرب کرده بعده صاف نماید، چرا که نبات جلاب و مسهل جانور است البته پیخال بسیار کلان و بزور خواهد انداخت، و از سبب تنگی گذرگاه پیخال بیکبار از تهیگاه بر نیاید، و اکثر روده جانور پاره شود، و قدری در پرهایی نیفه¹ چسپد و قدری گسسته و ریزه ریزه، متفرق و پاشیده، کند و پاره در قه جانور بماند و خشک گردد و کنکری در شکم جانور از آن بهمرسد و آن عارضه ازین است *

علاج آن بود که کف روغن شیر پخت سیاه² نیم توله - مشک یک سرخ - دانه الاچی خورده یکسرخ - این هر دو را بهم باریک آس نموده و در روغن مذکور حل کرده و قدری یک گنجشک گوشت بز و یا گوسفند آلوده بخوراند

¹ پرهایی نیفه; according to Vüller, *niḥ* is derived from the Persian *nanē* by *imāla*. The Ar. form is *naṣṣa*, which, according to the *Kitāb 'l-Baziyarāh of Kūshājīm*, a MS. copy of which is in the possession of the editor, means "the feathers under the tail."

² شیر پخت سیاه; the oil obtained from the black-seeded variety of sesamum.

فصل یازدهم در معالجه گنده پیمخال * این مرض از وقت تا وقت سیر کردن خیزد، و هنوز نه معده خالی نشده بالای آن گوشت دیگر دادن، و گوشت چرنده و پرنده یکجا دادن، و گوشت متعفن و کهنه دادن، بهم رسد * علامت آن بود که جانور پیمخال سیاه و گنده و بدبو کند *

علاج آن بود که نبات نیم توله که شش ماشه بود و شب یمانی دو رتی، هر دو را بهم سائیده و بیست دانه الاچی کوفته داخل نموده گولی بآب خالص بسته بدستور صافی بعمل آرد و آب داده بقاعده طعمه داری نماید - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * نبات نیم توله - الاچی کلان دو سرخ - زنجبیل دو سرخ - نمک هندی یک سرخ - بهم سائیده و بآب لیمون گولی ساخته شب جانور را نیم سیر کند و پر و استخوان ندهد و صبح گولی مذکور صاف نماید بدستور متعارف به شود *

علاج دیگر * نبات یک سرخ - کمیله یک رتی - نمک هندی دو رتی - همه را یکجا باریک آس نموده و با مغز گنجشک حب ساخته در ورق گوشت جانور را بخوراند، و چون نیکو بکار برد بگوشت نرم سیر کند؛ مجرب است *

علاج دیگر * مشک دو سرخ - عنبر یک سرخ - کافور سه سرخ - کرک یک سرخ - دارچینی یک سرخ - نبات دو ماشه - نوشادر چهار سرخ - نمک هندی دو سرخ - همه اجزا را بهم سائیده و بگلاب خمیر کرده قدر دو نخود گولی ساخته نگهدارد؛ و اول به نبات تنها صاف نموده بعد از آن هر روز یک گولی در ورق گوشت بالای طعمه می خورانیده باشد؛ انشاء الله تعالی در چند طعمه نجات یابد * و اگر باین طور به نگردد گولی مذکور را پیش

علاج آن بود که از گوشت تذرو ماده^۱ یا خشیشار^۱ ماده طعمه
دهی و روغن دیوسید^۲ بآب ترب در گلولی جانور فرو ریزی و بگوشت
ماکیان سیر کنی تا به شود *

علاج دیگر آنکه پوست هلیله زرد نرم بکوبی و بروغن یاسمین ممزوج
کنی؛ و حوصله یا زهره مرغی پاک کنی و بشوئی و ازین روغن پر کنی
و سرش را برشته باریک به بندی و بگلولی جانور فرو بری و رشته را
بر آری؛ و زمانی بر دست نگهداری تا دارو در تن باز اثر کند * بعد
بگوشت ماکیان سیاه بروغن جوز آلوده سیر کن؛ به شود *

علاج دیگر * تخم کدو یکدرم - حب الرشاد سفید^۳ یکمقال - باندکی
آب بجوشان و گوشت دران آب تر کرده چند بار سیر کن، تا به شود *

علاج دیگر * گوشت ماکیان سیاه بروغن هسته زرد آلودی تلخ چند روز
آلوده سیر نما؛ به شود *

علاج دیگر * تربد سفید که در هندی تربی ککری^۴ نامند یکسرخ -
دارچینی دوسرخ - مصطکی رومی نیم سرخ - نبات یکماشه - همه را
باریک نموده و بگلاب گولی. کوده بدستور صافی بعمل آرد و بعد پیتخال
آب شیر گرم دهد و بعد از فراغ شدن بگوشت خطاف (که مرغی
است سیاه و نیز از قسم ابابیل) و یا ماکیان سیاه سیر کند؛ به شود
انشاء الله تعالی *

^۱ خشیشار vide note 1, p. 181.

^۲ دیوسید؛ the author's word for دیوچه "a leech."

^۳ حب الرشاد سفید (*habb' r-rashād*), the seeds of the cress, *Lepidium sativum*.

^۴ Vide note 2, page 248.

خیزن، و نیز از خشکی و کنکری یعنی سنگریزه که در پیقر¹ جانور بهمرسد و آنجا را قرچه و خوره کند * علامت آن بود که گوشت دیر بکار برد و بوی ترش و بد از دهان جانور آید و خمیازه بسیار کشد *

علاج آن بود که سفونی² که بدان دندان سیاه کنند و بهندی³ مسی⁴ نامند قدر یکسرخ در ورق گوشت بجانور خوراند؛ انشاء الله تعالی در عرض چند روز و بدان چند طعمه بدستوری که نوشته صحت یابد؛ و طعمه معناد آبداره و گاهی بروغن بادام میداده باشد و این از شیخ جمال ارادتخانی است *

علاج دیگر * جانوری که در شکمش آله بهمرسد نبات سه ماشه دانه تراشیده صبح در حلق او فرو بگذراند و بالای آن در دهان جانور خون جانورک سارو گرما گرم بچکاند و طعمه داری بموجب صافی بعمل آرد؛ و اکثر گوشت لطیف و نرم بی استخوان نیک است؛ و این از محمد هاشم میرشکار سعید خانی است *

فصل دهم در معالجه نخیز * سبیش آن بود که سیر کرده بهرانی، و یا سیر کرده از دور بچکسه افکني، و یا بکریز گرسنه داری و جانور نا خورده بماند، و یا از تولک فربه برداشته باشی * علامت آن بود که اگر انگشت بر ته جانور نهی و بچوئی چون گرسنه بود چیزی مثل خایه گنجشک در شکم او بیایی و هر روز که بهرانی زیاده شود تا قدر خایه مرغ گردد و جانور بمیرد *

¹ پیقر vide note 4, p. 181.

² سفونی (san'ni), Ar., "tooth-powder"; مسی missi, H., is a powder (composed of yellow myrobalan, gall-nut, iron filings, vitriol, etc.) used for tinging the teeth black.

شکم را همیکشد و نیغه^۱ زند و بغل زند * اگر طرف راست بغل زیاده زند
بمعالجه پرداز *

علاج او این است که طعمه خشک از ماکیان سیاه و گردن او
بشکر طبرزد، و گوشت چوزه، و گوشت گار برون نیلوفر، و گوشت میش
برون بنفشه آلوده باید خورانی تا به شود *

علاج دیگر * ریوند چینی نیمدانگ - کافور نیمدانگ - دارفلفل
نیمدانگ - همه را خرد بکوب و به بیز و هر روز در سه ورق گوشت
ماکیان سیاه بشیر خر سیاه تر کرده قدر یک گنجشک بخوران، و مغز
سرت^۲ با روغن بنفشه آلوده بده به شود؛ و سرت نام جانوری است
خاکستری رنگ که ذکر حق حق گوید *

فصل ششم در معالجه قراقر که در شکم پیدا شود * این مرض
از دادن گوشت گاو و از سردیها و از بلغم و بواسیر جانور را شود * علامت
آن بود که در شکم جانور آواز قراقر از روده چون نفخ بگوش افتد و در
پدخال دانهایی سفید بزرگ صابون کف آمیز بر آرد *

علاج آن بود که سپندان کهنه و زنجبیل هر دو برابر سائیده دانگی
ازان همراه طعمه جانور را بخورانی؛ به شود *

علاج دیگر * گوشت آهوی تازه و یا گوشت خارپشت بشیر
خر سیاه تر کرده تا بخورن * در چند بار به شود - انشاء الله تعالی *

فصل نهم در معالجه آكله شکم * و آن از قرحه در ته معده جانور
بهمرسد؛ و این مرض از گوشت چرک و بادی بسیار، مثل گوشت میش،

^۱ نیغه vide note 1, p. 257.

^۲ سرت; word not traceable. A species of small owl is called *Huqq-go*.

بعده جگر مرغی باستخوان باهم نرم بکوب و قدر یکجوز باز را بده تا بخورد و آن روز دیگر هیچ مده * روز دوم ماکیانای سیاه بکش و بگوشت و روغن او سیر کن و گردن مهره بخون و روغن او آلوده بده ؛ به شود * و چون جانور ازین مرض بر آید تاریکی چشم افزاید و روشنی کم شود : دوائی او این است - پاره هزار درمان¹ خشک و نمک کشی² و شکر طبرزد نرم بکوب و نیکو بپزد و بماسور³ باریک بچشم جانور در دم ؛ به شود *

علاج دیگر * گوشت شیر و یا گوشت ماری که در هندی دهامنی نامند و یا گوشت خوک صحرایی ، هرچه ازینها بهمرسد ، صبح قدر یک نخود همراه طعمه چند روز بده ؛ به شود *

علاج دیگر ؛ از لعل درویش * زعفران - قرنفل - مشک - مومینائی - از هر کدام یکماشه - سائیده بشهد گولی بدد و برابر یک نخود روز اول در پاره گوشت بخوراند و بعده سیر کند و روز دوم نانه کند * روز سوم همان یک هب بخوراند - انشاء الله تعالی در چند روز به شود *

علاج دیگر * بزرگ کابلی و شونیز و حلبه³ و زنجبیل از هر کدام یکماشه - شب در قدری آب تر کرده نگهدارن و صبح از پارچه صاف نموده طعمه گوشت بز دران تر کرده بخوراند و آخر روز بگوشت کبوتر در زنجبیل زده سیر کند ؛ به شود ؛ و این از شیخ جمال نیکوکاره میرشکار ارادتخانی است *

فصل هفتم در معالجه مرض کشفه * و اصل این از شوخ است و این از گرمی که در مزاج جانور بهمرسد خیزد * علامت آن بود که جانور

¹ vide note 2, p. 210. هزار درمان

² نمک کشی ؛ probably error for نمک کچی ، salt of Cutch.

³ حلبه (hulbah), Ar., the fenugreek, *Trigonella Fenum-graecum*.

خشت و شکر طبرزد بهم کوفته بغلطان و سه گولی کن و آنها را بروغن
بنفشه چرب کرده در حلق جانور فرود بر و زمانی گرفته دار * بعده بر چکسه
ببند و تا ظهر گرسنه دار * چون صاف شود آب پیش او بنده و آنروز اندکی
مایه خیری^۱ بده * بعده شافه از مغز گاو قدر یک دانه سنجید ساخته تهیگاه
جانور را بروغن هسته شفتالو چرب کن و شافه مذکور را در بن باز فروده و زمانی
بسته دار تا دوا کار کند * بعده جانور را بر دست گیر و بعد یکساعت آب پیش
او بنده تا بخورد ؛ و بگوشت ماکیان سیاه وقت آخر ظهر سیر کن تا به شود *
علاج دیگر * روغن زیت دانگی - و قدری انگبین - و یکدانگ نمک
هندی - و برهه ارمنی دانگی - همه را نرم بکوب و بآب بادیان و شیر گاو
ممزوج کرده و در زهره بدستوری که گفته شد بکن ؛ و جانور را گرفته
بن^۲ او بروغن هسته شفتالو چرب کن و این دوا را بنائزه و یا حقه
افند کن و جانور را نگوئسمار دار تا دوا کار کند * بعده بر چکسه به بند و آب
در طغاره پیش جانور بنده ؛ و بعد نماز ظهر بگوشت ماکیان سیاه سیر کن
و گردن ماکیان را بروغن هسته شفتالو و خون او آلوده بده ؛ به شود *

علاج دیگر * نمک هندی و بنفشه خشک از هر کدام نیمدانگ -
شکر فانیذ یعنی بتاسه^۳ دانگی - سگ^۴ دانگی - باقلی رومی مسامی -
این پنج را نرم بکوب و با زهره گوسفند بیامیز و سه شافه درست کن * بعده
جانور را گرفته استوار ببند و بن او را بمغز گاو چرب کن و شافه را در تهیگاه
افند کن و زمانی نگوئسمار دار * چون دانی که دوا در شکم جانور بگذاخت
آنگاه بر دست گیر و ساعتی نگهدار * بعده آب پیش جانور بنده تا بخورد *

^۱ مایه خیری, paste of the *dhiri* flower.

^۲ فانید یعنی بتاسه, *Fāniz* is thrice refined sugar used in the preparation of the *butāsā* sweetmeat.

^۳ Vide note 3, page 246.

بنداروهای مذکوره نموده بکوب، و زهره بره و ارون کن و پاک بشوی،
و این داروها را در جگر بره آمیخته برهه اندر کن، و برشته باریک بگره
شکاربند ببند چنانچه گفته شده، و جانور را گرفته در گلولی او فرو بگذاران
و رشته را بالا کش، ولی یک زمان گرفته دار تا دوا اثر کند * بعده بر دست
بگیر چندانی که معالجه کار کند؛ آنگاه بر پدواز خورد بسته طغاره پر آب
پیش او بنه که بخورد و غسل کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * اگر علت زیاده بود، بیمار رومه و شکر طبرزد و دوده آستانه
خانه¹ و نمک هندی و زعفران شاخ، از هر کدام نیم درم و باریک آس نموده،
قدری روغن گاو که کهنه و تیز و تلخ شده باشد بر آتش بگذار و این داروها را
دران بیامیز؛ و یک بند نی² باریک یکسر بسته بیمار و چوبی درو بگردان
تا صاف شود و پردها از اندرونش بر آید؛ و آن دوائی که بروغن آمیخته دران
بند نی ببانداز و بنه تاکه سرد شود * و اگر تابستان باشد در ریخ بنه و یا در
آب که در شوره سرد شده باشد تا دوا منجمد گردد؛ آنگاه آن نی را بشکاف
و دوا را از آن بر آر، و بدستور شافه سه دانه برابر دانه سنجید درست کن *
و باید که بن³ جانور را بروغن هسته شغتالو چرب کرده این شافها را در تهیگاه
جانور اندر کنی و نگونسار داری تا در شکم جانور بگذارد؛ آنگاه بر پدواز
بسته طغاره آب پیش جانور بنه تا بخورد - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * شیر خشک چهار درم بکوب، و قدری غسل مصفی
بر آتش بنه و بجوشان تا منجمد گردد * آنگاه قدر چهار درم در ظرفی کن
و بر ریخ و یا آب سرد بنه که سرد شود و بسته گردد و آنرا قدر دو درم در شیر

¹ Vide note 1, p. 247.

² بند نی, one joint of a cane; as much as lies between two knots.

³ مقعده = بن

و بر پش بند تا مرد شود ؛ پس ازان در حلق جانور فرو بر ؛ به شود
انشاء الله تعالى *

علاج دیگر * جگر بزغاله بفرک چوبی نوکدار چند مرتبه بز چنانکه
کباب را زنند ؛ و نرم کرده در شاش کودک که کم از یک ساله بود آن
جگر را بند و یک شب دران تر کرده دار * بعد ازان قدر یک گنجشک
جانور را بده تا بخورد ؛ و اگر خود میل نکند در گلویش فرو بر ؛ و تا ظهر
هیچ مده * بعده بگوششت ماکیان سیاه ؛ روغن بغشه و شکر طبرزن آلوده
چند روز سیر کن ؛ و در خانه تاریک به بند ؛ به شود *

علاج دیگر * بیار نمک هندی و هم وزن شکر طبرزن ؛ از هر کدام
سه پاره ریزه مسامی کن و هر شش پاره را بروغن بغشه و یا روغن بادام
چرب کرده از حلق جانور فرو بگذاران و آب پیشش بند تا بخورد * هر چه
علت در شکم جانور بود در پیخال بیرون آید * بعده آب شلغم بگیر و بند
تا صاف شود ؛ و قدر یک طعمه معتاد دران تر کرده سیر کن - انشاء الله
به شود *

فصل ششم در معالجه هیضه * و آن از شوخ بهم رسد وقتی که
از کچ بگذرد * علامت آن بود که باز دم بوقت پیخال بردارد و یک
دو بار آواز پف پف چون گوز از تهیگاه جانور بگوش رسد و پیخال
زدن نتواند و اگر زدن خورد و بزردی مایل ؛ و کف برو باشد ؛ و خط نکشد ؛
مثل قوس یکجا کند *

علاج * صبر سقوطری زرد و زعفران شاخ و نمک هندی و نیل و سمنه
و شکر طبرزد از هر کدام نیم دانگ ؛ این مقدار جانور میانه را شاید و کلان را
از هر کدام دانگی ؛ باریک آس نموده و جگر پاره بز ماده بیار و ممزوج

علاج دیگر * شیر خرسياه بروغن کنگد سفید باهم بیامیز و بجوشان و بقه تا سرد شود * بعده گوشت خوک بچه و یا خار پشت دران روغن چرب کرده جانور را بدان سیر کن و سه روز معالجه کن *

صافی که شوخ را زائل کند * ترنجبین نیم مثقال - شیر خشت یک مثقال - نمک هندی نیمدانگ - همه را نرم سائیده بروغن بادام چرب کن و یک چهار ماشه پاؤ کم قطره آب در افکن¹ و بگلولی جانور فرو بگذاران تا معده او پاک شود ؛ و جهت صاف کردن جانور بهتر ازین دوا نیست و بهر موسم موافقت دارد * و اگر حسب مدعا کار کند بهتر و الا ضرر نرساند * مگر زمستان عوض روغن بادام ، روغن جوز داخل نماید * بعد فراغ کار بگوشت ماکیان سیاه بروغن خایه مرغ نور پیده آن آلوده سیر کند تا به شود ؛ و این از استاد صاحب بازنامه ایران است *

فصل پنجم در معالجه کچ² و آن مرضی است مثل شوخ * علامت آن بود که چون جانور پیخال کند دم بالا بردارد و پنجه استوار کند و دم بجنباند و بسختی پیخال کند ، و در آن ، خوردک خوردک رنگ کچ بود *

علاج آنکه از یک موش خورد پوست کشیده آن پوست را بگردان و وارون کرده بشو و از روغن کنگد و یا روغن بنفشه پر کن و سر آن را بریسمان بسته از حلق جانور فرو بگذاران ؛ تا روز دیگر آن خلطه را با موی بر آرد *

علاج دیگر * ریوند چینی و تربد سفید³ از هر کدام نیم دانگ و شکو طبرزد دانگی ؛ هر سه را نرم بسا و بروغن گاو بیامیز و سه قسمت کن

¹ چهار ماشه پاؤ کم قطره آب در افکن ; error in text.

² تربد سفید ; the white variety of Turbud, Turpeth root or Indian jalap, *Ipomœa turpethum*.

پس جاذور را بر دست بگیر و زمانی با احتیاط نگهدار تا دارو در تن جانور اثر کند؛ آنگاه بر پدراز بدن و طغاره^۱ پر آب پیش جانور بنده تا به شود *

علاج دیگر * سگ و شکر طبرزد و دود آستانه^۲ خانه^۳ و نمک هندی از هر کدام نیمدانگ، همه را بهم بکوب و جگر بره را بدان اجزاء یکجا نیز بکوب و در زهره^۴ کن و سرش را بر پسمان باریک به بند و در گلوئی باز فرو بر * چون از حوصله فرو برد آن زمان ریسمان را بر کش تا را شود؛ و زمانی جانور را گرفته دارو را در تن او اثر کند * بعد ازان طغاره^۵ آب پیش جانور بنده تا به شود و گوشت ماکیان و استخوان سر دم غازه^۶ گوسفند ده تا به شود *

علاج دیگر * شش بره^۷ گوسفند بماء العسل^۸ سرد ده به جانور بده تا بخورد، و اگر میل نکند در گلویش ریز تا به شود *

علاج دیگر * گوشت را با روغن گار سه روز بده؛ به شود *

علاج دیگر * گوشت ماکیان سیاه بروغن بنفشه یا بادام بده؛ به شود -
افشاء الله تعالی *

علاج دیگر * بیمار خون میش دنده تا سرد شود و پیش جانور بنده تا بخورد * و اگر نخورد در گلویش فرو بگذاران؛ و دو روز پیایی بده * و روز سیوم کبوتر بچه^۹ فربه بکش و با آب گرم بکشد بنده و روز دیگر بده تا جانور بخورد با همه آلات شش، آنچه خواهد؛ پس هر چه در شکم جانور علت بود بیرون افکند

^۱ دود استانه خانه، *vide note 1, p. 260.*

^۲ دم‌قازه for دم‌قاز، the root of the tail, the pope's-nose.

^۳ ماء العسل، an infusion of honey.

آنگاه کبوتری کشته بگوشت و خون او سیر کن؛ و این معالجهٔ استان میر میران شاه هریوی است *

علاج دیگر * دو درم سنگ زنجبیل چینی در اندکی آب بجوشان و چند پاره گوشت گوسپند در آن تر کرده بده؛ به شود؛ و این معالجهٔ دهقان قاهکین است *

علاج دیگر * مغز جوز قدری و سه دانه مغز پنبه دانه همه را نرم بکوب و بروغن بادام در گلولی کبوتر کهنه ریز و گلویش بر ریمان بسته بیاویز و روز دیگر جانور را از گوشت آن کبوتر هیر کن - انشاء الله تعالی به شود *

فصل چهارم در معالجهٔ شوخ * و این بیماری را در ابتدا شوخ خوانند و چون مزمن گردد کچ خوانند و آن علاج جدا دارد؛ و چون ازان بگذرد هیضه نامند * این مرض از گرمی خیزد و کثرت استعمال گوشت گوسفند و کبوتر، و از خون تنهای بی آب شدن و از گوشت ماکیان سیاه ناپاک و استخوان ندان و آب پیش نش نهادن * علامت آن بود که پیتخال دراز نکند و لی باریک و گمسته بود و برده کشد ¹ *

علاج * گردن خشنشار ² ساده یا ماکیان سیاه با شکر طبرزد بده؛ و یک مثقال سگ ³ یکجا بکوب و جگر برده در آن اندویه بیامیز؛ و زهره برده بیار و تهی کن و پاک بشوی، و اگر زهره نباشد حوصله مرغ، و این داروهای آمیخته را در آن زهره و یا حوصله اندر کن و سرش بت بند و در گلولی باز فرو بر؛ چون به حوصله فرو برد آن زمان ریمان او بکش تا از هم بکشد و رشته را بیرون آر؛

¹ بوده کشد; error in text.

² خشنشار, same as *khshansār*, "a coot"; vide note 1, p. 181.

³ سگ, *sukū*; is this an error for *سکر*, Ar., refined sugar? Vide note 3, page 251.

علاج آن بود که روغن هسته زرد آلوی تلخ و روغن یاسمین و روغن کنجد سفید با قدری سداب نیکو بجوشانی و صاف کنی و چند قطره روغن نفت سفید درو چکانی و آنها را در گلولی کبوتر ریزی و ریسمانی در گلولی کبوتر بسته چند بار نوک کارد در اعضای کبوتر زنی و تمام شب بیاریزی و صبح از گوشت آن سیر کنی و چند روز بگوشت گوسفند بروغذهای مذکور آلوده سیر کنی - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * عود خام و مشک و قرنفل و شکر طبرزد و تودری سرخ و علق رومی و زنجبیل و فرفر¹ همه را باریک سائیده بآب بجوشان و بنه تا بنسرد و چون جانور را سیر کنی قدر فغذ ازان دوا همراه گوشت پاره بده و سیر کن به شود *

علاج دیگر * دودانگ زنجبیل بکوب و بدو پاره گوشت اندر کن * اگر جانور توانا و قدآور تر باشد بدو توان داد و خورد را کمتر از آن و نگهدار تا پیدخال کند * آنگاه انگور² یکدم سنگ³ اندر آب بجوشان و جانور را بگیر و به گلویش چکان و باقی را در آب دیگر ممزوج کرده در طغاره پیش جانور بنه و تا نیم روز گرسنه دار * بعده بگوشت گوسفند نیم سیر کن و آنروز چیزهای دیگر مده - و این معالجه سرد باد هندیست *

علاج دیگر * بیارد بول کودک شیر خواره که بیک سال سن او نرسیده ؛ کمیز⁴ اولین و آخرین بکار نیاید * پیانه را باید گرفت ؛ و از آن قطره چند در گلولی جانور چکان * بعده سه پاره گوشت گوسفند بده * چون هضم کند

¹ فرفر or فرمز, perhaps a copyist's error for قرفة, cinnamon.

² انگور for انگوزه ? (*Angūza*, P., *Ferula assafetida*.)

³ سنگ, "weight."

⁴ کمیز *kumiz*, urine; *dang*: vide note 1, p. 86; and note 2, p. 233.

علاج دیگر * اگر از علاج مذکور اندیشه کنی نائزه از مس و عیا برنج و یا استخوان¹ درست کن و اندونش را پاک کن و این را در حلق جانور بر وزن هسته شفتالو چرب کرده بده و کجکی² در آن ماسوره اندر کن و پرمهره را بانگشت نزدیک تهیگه باز آورده و سر ماسوره را بر آن مهره نهاده و کجک در آن خلانیده بکش * اما تأکید - اول نائزه را چرب کردن و کجک را غیر نائزه نخلانیدن و جانور را استوار بسته داشتن و احتیاط معده جانور کردن، این احتیاطها باعث صحت باز است، و اگر خطائی سرزند از آن، جانور هلاک شود * بعده بگوشت ماکیان سیاه با روغن بادام آلوده سیر کن و زنهار که درین ایام پرو استخوان ندهی که باعث مرگ است *

علاج دیگر * انکوزه قدری و نخود از حلق جانور فرو بگذرانند و یا در ورق گوشت بدهند - انشاء الله تعالی پرمهره را بر اندازد؛ مجرب است *

علاج دیگر * اگر صبح جانور پرمهره را بیاندازد آنرا گردن مهره ماکیان سیاه باندکی گوشت و چند دانه نفل در ورق بخوراند و تا ظهر گرسنه دارد - انشاء الله تعالی زود پرمهره را بیاندازد و این حیلۀ فقیر است *

فصل سیوم در استرخا و سستی بدن جانور * این مرض از گوشت سرد خیزد و از چوزۀ مرغان که فارسیده و خورده باشد و از بچه هر مرغ که شائسته خوراندن نبود و علامت آن بود که جانور پر گوشت بود، فربه، و لیکن بوی دهانش قریش بود و گوشت زود بکار برد و پیدخال تنگ و آبدار کند و پرها فرو افکنده دارد و خیره چشم و بخاستن ضعیف و سست باشد و بال نتواند زند و در پریدن بیک پهلای پرن *

¹ The tarsus of a crane or a heron is usually used.

² کجکی (kajak), a crook or hook.

حلق فرو بگذراند * اگر فی الفور بر آورد بهتر و الا آب گرم باید داد ؛ و اگر خود نخورد اندکی بمائزه بدهد ؛ مجرب است و از تجویز فقیر *

علاج دیگر * خردل باریک آس نموده بآب حب برابر کنار جنگلی کرده در حلق باز فرو برد - انشاء الله تعالی زود فارغ شود *

علاج دیگر * روغن سرشف تلخ¹ چند قطره در حلق جانور چکاند * اگر پرمهره بر آرد بهتر، والا آب شیر گرم بده بهر حیله که خورد - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * دانه از نمک بتراش برابر کنار جنگلی ؛ درست نموده با دو دانه فلفل گرد از حلق جانور فرو بگذاران ؛ و این معالجه پرمهره را که از اندازه کلان تر است و یا بهر نوع که باشد نرم کرده و گسسته بر آرد ؛ و اگر چند پر از هم را شده در شکم جانور باز مانده باشد همراه پیدخال بر آید، و آزموده فقیر است *

علاج دیگر * بیارد روغن بید انجیر و با قدری آب گرم یک جا کرده در حلق جانور چکاند - آزموده این فقیر است *

آخر الدوا * اگر جانور بهیچ نوع پرمهره بر نیارد آن را بیم هلاک بود ؛ پس باید که توکل بر خدای عز و جل نموده شکم جانور را جانب چپ چاک کنی و بشگافی و پرمهره را بر آری ؛ بعد بایزشم بدوز و خون کبوتر گرم و تازه بر آن جراحات بمال و سنگ سرمه خوارزمی و شمع بلاد² سوده بر جراحات پاش تا دو روز ؛ آنگاه بروغن بادام چرب کن تا به شود *

1 سرشف تلخ (sarshaf), P., the black mustard, *Brassica nigra*.

2 شمع بلاد vide note 1, p. 227 ; and note 1, p. 232.

علاج دیگر * صابون لاهوری دانگی - بآب حل کرده در حلق جانور فرو چکاند ؛ فوراً پرمهره بر آرد *

علاج دیگر * دانه‌های سیر کوفته و حب نموده در حلق جانور فرو برد - انشاء الله تعالی فی الحال پرمهره قی کرده بر آرد *

علاج دیگر * اگر جانور پرمهره خام و نرم و تر بر آرد آن از سردی و بلغم است که از بد گوازی طعمه در معده جانور بهمرسد * آنرا مالکفکفی نیمدرم - قنبیل یکسرخ - شنبجرف یکسرخ - نوشادر یکسرخ - نمک هندی یکسرخ - مومبائی نیم سرخ - گهونگچی سفید نیم دانه - دانه الاچی دوسرخ - قرنفل یکعدد - نبات چهار سرخ - همه را باریک آس نموده بآب لیمون گولی ساخته نگهدارد ، و زودی در پی معالجه شود * شب طعمه از هر روزه کم کرده دهد بی استخوان ، و صبح گولی بطور صافی بعمل آرد * بعد سه پیتخال آب شیرگرم پیش باز نهد ، و بعد صاف شدن اندکی گوشت بآب تر کرده بدهد ، و عصر بگوشت کپوتر سیر کند ؛ و اگر دارو هضم نکند ، و قی کند ، بعد استفراغ آب داده سیر کند - انشاء الله تعالی پرمهره بمواد بر آرد *

علاج دیگر * بر چ باریک آس نموده و قدر یک کفار جنگلی گولی ساخته و قدر یکجو چوب عاقرقرها دران خلانیده از حلق باز فرو برد - انشاء الله تعالی پرمهره قی کرده بر آرد و این آزموده فقیر است *

علاج دیگر * جوز القی که در هندی مین پهل¹ گویند کوفته باریک نموده و وزن چهار سرخ با سه دانه مویز سیاه صمزوج نموده و گولی کرده از

¹ جوز القی (Jawaz 'l-Qay), Ar., مین پهل (mayn-phal), H., the emetic nut, *Randia dumetorum*.

فصل دوم در معالجهٔ بروخ^۱ بر نیارودن * و این پرمهره بر نیارودن بود * سببش از بی خبری و تغافل بازدار است که جانور پرمهره بر نیاروده باشد و نادانسته او را سیر کند * و نیز از بی تیماری بازدار که جانور را وقت آخر شب آگاه^۲ ندارد و جانور غافل شده پرمهره را در شکم نگهدارد * چون وقت پرمهره انداختن میگذرد جانور در فکر خورش نموی باشد و آن پرمهره را بطمع گوشت دانسته بر نیارد * و قاعدهٔ استادان است که آن شب که پر دهند از معتاد قدر دو گنجشک گوشت کم کرده بخوراندند تا آخر شب قبل از آمدن صبح باز گرسنه گردد و آن وقت طعمهٔ دیگر نیست در آن تاریکی البته پرمهره اندازد و اکثر جهت قوی پر بر نیارودن همین است *

علاج آن بود که جانور را برای خوردن چیزی مده و گرسنه دار تا که پرمهره بر آرد و اگر بر نیارد موی ریزه که در زیر دم خرمی شود بر آورده در گوشت پاره جانور را بخوراند تا پرمهره بر آرد و بعده سیر کند بگوشت پاکیزه و لیکن با زنجبیل پرورده و اگر بدین معالجه بر نیارد پس —

علاج دیگر دریز یعنی مویز را گوی برابر دانهٔ سنجد کرده در حلق جانور فرو برد تا همراه آن پرمهره کهنه را هم بر آرد *

علاج دیگر * بززر کتان که در هندی السی^۳ نامند باریک نموده با گوشت پاره بده تا بخورد و بعد از آنکه پرمهره بر آرد سیر باید کرد *

علاج دیگر * فلغل گرد چند دانه باریک نموده در کام جانور بمال و اگر باین بر نیارد برابر دوانخود گوی از فلغل کوفته بآب تازه بسته از حلق جانور فرو بگذاران - انشاء الله تعالی پرمهره بدان بر آرد *

^۱ بروخ; word not traceable.

^۲ A good falconer, especially when his hawk has been fed late, will take it on the fist and 'carry' it an hour or so before daylight.

^۳ بززر کتان (bazr-i kattān), Ar., السی (alsi), H., linseed, *Linum usitatissimum*.

فربه، هر کدام ازینها بهم رسد، سیر نماید * و اگر گوشت را از شیب مرض هضم نکند آنرا گوشت بگوسفند یا خون حیض عورت آلوده سیر کند؛ گوارا شود * و اگر درد از گرمی بود، گوشت گرم شده و نیز متعفن و گندیده شده بر آرد و قی کند اما دیر تر *

علاج دیگر * کافور دو سرخ بآب گشنیز و آب خیارین¹ ممزوج نموده گوشت بزغاله در آن تر کرده بدان جانور را سیر کند؛ و اگر آب خیارین بسبب نبودن موسم میسر نباشد، آب تخم آنها نافع است *

علاج دیگر * شیر میش تازه که گرما گرم بود گوشت در آن تر کرده بخوراند - انشاء الله تعالی سود دارد *

علاج دیگر * گوشت ماکیان سیاه در شیر خر سیاه تر کرده جانور را بخوراند؛ نفع بخشد *

علاج دیگر * کلوخ آفتاب سوخته در آتش گرم کن، و چون خوب گرم شود در آب انداز، و چون سرد شود کلوخ را بر آورده آب را بنه تا صاف شود * بعده از پارچه صاف نموده و گوشت بزغاله در آن تر کرده بخوراند؛ نافع است *

علاج دیگر * حلیم پنبه مهاور، یعنی سرخ رنگ که لاک و سرخی نامند، شب در شیر تر کرده نگهدارد و صبح گوشت تذرو یا بلد رچین عرف تیهو² در آن تر کرده بدهد؛ و اگر این گوشتها بهم نرسد ضرورتاً گوشت درآج سیاه و یا ماکیان سیاه باید داد *

¹ *khīyārāy* (dual), the two kinds of cucumbers, i.e., the cucumber and the musk-melon.

² *tihū* or *tayhū* is, in Persia, the See-see partridge (*Ammoperdix bonhami*) and not the quail.

باب پانزدهم

در معالجهٔ امراض معدة مشتمل بر هفتده فصل

فصل اول در معالجهٔ درد معدة * و ایرانیان ته شکم جانور را بیقر¹
خوانند * این مرض از برودت و حرارت خیزد * علامت: اگر درد از
سردی بود جانور پیدخال تنگ و آبناک و بلغم آمیز کند *

علاج * از دریز² یعنی مویز گولی قدر یک دانگ سنجد³ صبح
در ورق گوشت جانور را بخوراند و پیش از قی کردن سیر نباید کرد *

علاج دیگر * شیر خشت و ترنجبین از هر کدام نیم منقال - نمک
هندی دانگی - در روغن جوز چوب کرده و گولی ساخته جانور را دهد،
تا لعاب از معدة او بر آید و پاگسا شود؛ و اگر از سبب سردی گوشت گرم
فاشده از معدة بگرداند، آنرا زنجبیل پرورده همراه طعمه دهد تا هضم کند *

علاج دیگر * جوزبوا دوسرخ و قرنفل دو عدد باریک آس نموده
و در سه پاره گوشت گنجشک یا موش بچه یا موش خانگی یا کبوتر بچه

¹ بیقر vide note 4, p. 181.

² دریز vide note 1, p. 226.

³ سنجد (sinjid), P., the common jujube, *Zizyphus vulgaris*.

سیاه بخوران : و چند روز کافور و طباشیر و شکر طبرزد و گشنیز خشک
از هر کدام یک جز با گلاب گولی بسته قدر دو نخود باز را بده : و قدر مغز
پسته نیز روا داشته اند : و این حیلۀ این فقیر است *

علاج دیگر * گل ارمی در گلاب تر کرده و صبح صاف نموده
و گوشت بدان آب تر نموده بخوراند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * اگر جانور از دهن آب قی کند آنرا زنجبیل دو سرخ -
قرنفل یک عدد - کافور یک سرخ - دانه الچی خورد دو سرخ - در پنبه
پیچیده فتیله دستور نرم دوخته شب طعمه کم کرده بدهد * بعد هضم
آن فتیله مذکور را بدهد : اگر بیکبار به نشود از تکرار صحت یابد *

بدستور صافنی فرو برد * اگر قی کرده بلغم و آب بر آرد بهتر؛ و اگر هضم کند،
آب شیر گرم پیش او بفهد * چون صاف شود پس بگوشت زاغ و یا سارو
نیم سیر کند - انشاء الله تعالی مرض دور شود *

علاج دیگر * صبر دو سرخ - شملیت دو سرخ - اجوائن دو سرخ -
اندرجو شیرین^۱ دو سرخ - همه را باریک ساقیده بآب گولی بسته بدهد بطور
صافنی، و بدستور صدر بعمل آرد *

علاج دیگر * دانه الاجبی خورد دو سرخ - مغز هلیله زرد یک سرخ -
صبر یک سرخ - همه اجزاء را بمغز گنجشک گولی بسته در حلق جانور
فرو بگذرانند؛ اگر بیکبار دادن صحت یابد بهتر، و الا تا سه روز تکرار باید
کرد - به شود بامر الله تعالی * و در سه مرتبه دادن مابین هر مرتبه سه روز
فاصله کن که نه روز شود * اگر سیلان از صفرا و حرارت بود و اگر قبل
از سیر کردن در گرسنگی آب قی کند، رنگ آب زرد بود مانند کرک^۲ *

علاج دیگر * زرشک بی دانه پانزده دانه - شیر خشت دو درم - هر دو
را بهم بکوب و ممزوج کن؛ بعده بیار عذاب پنج دانه، و در قدری آب بجوشان
تا قوتش در آب آید؛ از پارچه صاف نموده دواهای مذکور را در آن آب
قدر بیکتوله حل نما و صاف نموده جانور را گرفته در نائزه ده * چون از قی
و پیخال کردن فارغ گردد آب سرد در شیر بز سیاه ممزوج نموده در پیاله
پیش جانور آر * اگر برغبست خود بخورد بهتر، و الا در نائزه ده * بعد
از صاف شدن قدر دو گنجشک گوشت دل بز ورق و آبداره نموده در شیر
و آب سرد تر کرده بخوران و شام مقدار چهار گنجشک از گوشت ماکیان

^۱ اندرجو شیرین (indarjav-i shirīn), Wrightia tinctoria.

^۲ کرک (kurkum), Ar., turmeric, Curcuma longa.

و این عمل را کم‌تر از سه مرتبه نباید کرد؛ و موجب قول حکما هفت مرتبه تکرار کردن بهتر است *

علاج دیگر که هافمه از حد زیاده آرد * مصطگی رومی یکماشه - زنجبیل پرورده سه ماشه - مومیائی و مشک از هر کدام دانگی - بیوربوتی چهار عدد - نبات سه درم - قرنفل یکماشه - همه را باریک بهم آس نموده باندکی عسل ممزوج کرده معجون کن و پیش از طعمه صبح قدر یک ماشه گولی کرده در ورق گوشت باز را بده؛ و اگر خود نخورد گرفته از حلق او بگذاران * بعد دو پیخال سیر نما و این آزموده فقیر است *

فصل هشتم در معالجه سیلان آب از دهن که در هندی آنرا کلی

نامند. یعنی مضمضه کردن * و آن از برودت معده و بلغمی که تازه و خام از امتلا و زیادتیی طعمه بهمرسد * علامت آن بود که جانور بی سبب آب قی کند مثل مضمضه کردن؛ و آن آب بدو رنگ بود سفید و زرد * سفید از برودت و بلغم بود، و زرد از حرارت و صفرا *

علاج * مالکنگنی پنجسرخ - شنجرف یکسرخ - مومیائی نیم سرخ - قنبیل یکسرخ - نوشادر یکسرخ - نمک دو سرخ - نبات چهار سرخ - همه را بآب لیمون گولی بسته شب پیش از دادن دوا طعمه داری کند بی استخوان، و صبح بطور صافی گولی را از حلق جانور فرو بگذارند و بعد سه پیخال آب شیر گرم دهد و چون صاف شود تهور از گوشت بگویند و یا فاخته دهد بخون آلوده؛ مجرب است *

علاج دیگر * زنجبیل چهار سرخ - نبات چهار سرخ - نوشادر یکسرخ - صبر نیم سرخ - سرگین سگ که خشک و سفید شده باشد دو سرخ - دارنفل نیم سرخ - همه را نرم سائیده بمغز گنجشک گولی بسته در حلق جانور

علاج دیگر * اگر جانور از معتاد طعمه زیاده خورده باشد، اگر قدر یک گنجشک هم زیاده خورده، پس قدر یک سرخ نمک به جانور باید خورانید : سر هر گنجشک یک سرخ نمک مقرر فرموده اند * هر قدر گوشت زیاد خورده باشد بقدر آن نمک بیفزاید - انشاء الله تعالی مجرب است *

علاج دیگر * اگر شاهین و یا جانور دیگر طعمه هضم نکرده باشد، آنرا قدر یک ماشه بر چ باریک آس نموده در قدری آب حل کرده در حلق او چکاند ؛ اگر باین دارو قی کند و گوشت را از حوصله بر آرد بهتر، و الا قدر دو ماشه روغن بیدانجیر که در هندی آنرا ارنده و هرنولی¹ نیز گویند در حلق او فرو ریزد ؛ و اگر روغن مذکور پیدا نشود روغن گاو باندکی نمک یار نموده در گلوئی جانور ریزد ؛ البته قی کند ؛ مجرب است *

علاج دیگر * اگر هاضمه جانور کم شده باشد آنرا قبل از سپردن قدر یک سرخ نمک قلیا و دو دانه قرنفل کوفته بآب گولی کرده صبح در ورق گوشت برباید خورانید و زمانی گرسنه باید داشت ؛ و بعده بگوشت ماکیان سیر باید نمود ؛ اشتها و هاضمه بسیار کند ؛ و بالای طعمه خوراندن زود گوارا است ، و آزموده فقیر است *

نسخه ساختن نمک قلیا * اول اشخار قدر بیست آثار شاهجهانی در آب دو برابر آن تمام شب تر کرده صبح آنرا بجرعلقه صاف نماید ؛ و آن آب صاف را در دیگ گلی آنقدر بجوشاند که آب همه فانی گردد ؛ و نمکی که در ته دیگ ماند در آب تازه حل کند و بجرعلقه صاف نماید و بار دیگر بجوشاند تا خشک شود ؛ و بهمین دستور سه مرتبه جوش کند تا نیکو صاف و سفید رنگ شود ؛ پس نگهدارد و هنگام احتیاج بکار برن *

¹ bedānjir, P.; arand and harnauti, H.; castor-oil plant, Palma Christi, Ricinus communis.

و زمانی گرسنه دارد * بعده گوشت کبوتر بخون تازه او آلوده سیر کن .
انشاء الله تعالی به شوه *

علاج دیگر * اگر جانور قی کند و گوشت هضم نکند، بیارد خفّاش کلان
عرف شبیرک و وقت صبر کردن از گوشت آن بخون او آلوده خوراند -
انشاء الله تعالی هضم کند * اگر بطبع جانور موافقت کند پس چند مرتبه
همین را استعمال کند * چون بهاضمه آید آنگاه بگوشت‌های دیگر سیر نماید ؛
مجبّر است *

علاج دیگر * قرنفل نرم سائیده در پنجه پیچیده و در آب همان قدر که
پنجه او را جذب کند، تر کرده چند قطره از آن در حلق جانور چکاند ؛ به شود *
علاج دیگر * نان خمیر پخته خوب بریان کند ؛ چنانچه سرخ گردد ؛
هر چند بریان و بسیار خشک شود نیکوتر اثر کند * بعد از آن گرما گرم در آب
اندازد تا سرد شود * پس آنرا از آب بر آورده و بدان آب طعمه را تر کرده
بخوراند *

علاج دیگر * اگر جانور قی کند و طعمه هضم نکند، بیارک هلیله زرد
قدر دو سرخ، و کنجد سیاه یکتوله ؛ بریان کرده در آب گرم اندازد
و آن آب را از پارچه صاف نموده طعمه را بدان تر کرده بخوراند، اما سه
مرتبه ؛ و گوشت از معتاد کم کرده بخوراند ؛ و چون قوت هاضمه نیکو آید
بگوشت‌های دیگر سیر کند *

علاج دیگر * چون داند که جانور به هیچ معالجه گوشت نگاه نمیدارد
آنرا به نبات تنها، نمک قدر یکدانه ماش در آن یار کرده، بدان صاف
کند، و بهتر ازین حیله دیگر نیست ؛ و نبات موجب برداشت مزاج
جانور باید داد *

او فرو بگذران، و تا نیم روز گرسنه دار * بعد از آن بگوشت زنده نرم سیر کن
و طعمه زیاده نده؛ البته قدری از معتاد کم باشد، موافق اشتهای جانور *
و در شش روز سه روز بده یعنی بفویت یک روز درمیان ناغه میکرده باش *
علاج دیگر * سداب خشک نرم سوده وزن دو دانگ همراه طعمه
با چند ورق گوشت بخوراند * بعده کلوخ سوخته آتش را در آب افکن
و یکزمان نگهدار و گوشت گوسفند بدان آبدار کرده سیر کن * در چند
مرتبه دادن صحت یابد - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * اگر جانور طعمه را قی کند، بیار مومیائی انسانی و نرم
سائیده همراه شاش صبیان گولی برابر دانه فلفل ساخته جانور را در یک
ورق گوشت خوراند، و بعد زمانی سیر نما * در ایام زمستان بهتر ازین
دوائی نیست *

علاج دیگر * قاقله مغار عرف الاجی خورد، نرم سائیده همراه
گوشت بخوراند - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * اگر جانور در ایام گرما طعمه را قی کند آنرا قدری کافور
بهیم سینی¹ در آب حل کرده و گوشت بدان آلوده بخوراند؛ هضم شود *
علاج دیگر * اگر جانور از سبب امتلا طعمه نخورد او را مومیائی
و یکمیز² کودک نافع است *

علاج دیگر * اگر جانور در ایام زمستان طعمه نخورد او را خردل قدر
یکسرخ و قرنفل یکعدد باهم باریک آس کرده در یک ورق گوشت
بخوراند؛ و اگر خود نخورد گولی بآب کرده از حلق جانور فرو بگذراند

¹ the Bhimsaini or Barus Camphor. See Watt, C 259.

² یکمیز vide note 1, p. 86. Evidently a slip for کیمیز.

تازه و گرم، بر آن درختگی بریز، و بعده سنگ سرمه خوارزمی و شمع بلادرا^۱ سائیده بر جراحت بپاش؛ و اگر اینها پیدا نشود سرگین خر خشک کرده سائیده برو بپاش و هیچ اندیشه مکن که باز را ازین سلیم تر علاج دیگر نخواهد بود *

فصل هفتم در طعمه قی کردن و ناگواریدن و معالجه آن * این شکایت از بی وقت سیر کردن، و بسیار خوراندن گوشت گوسفند، و پی و چربی خوراندن، و بعد از خوراندن نمسکه آب دادن و گوشت بالایی گوشت خوراندن، یعنی هنوز خوب گرسنه نشده و ته شکم جانور خالی فشده سیر کند، برمیخیزد *

علاج * جانور را در خانه تاریک باید بست و تا بدیر گرسنه داشت * بعده سه پاره گوشت گوسفند با زنجبیل پرورده و بیخ سوسن کوفته بده تا بخورد؛ و گوشت مازة ورق کن و در آب گرم آبدار کرده سیر کن؛ و روز دیگر جاوشیر^۲ نرم بکوب و بسفیدی خایه مرغ^۳ ممزوج نموده چند لقمه بده تا بخورد و تا شب گرسنه دار، آنگاه بگوشت نرم سیر کن؛ و اگر جانور فربه باشد پس گرسنه داشتن نفع بسیار است *

علاج دیگر * زنجبیل نیمدانگ - قرنفل نیمدانگ - زعفران شاخ نیمدانگ - مویر نیمدانگ - صندبل الطیب^۴ نیمدانگ - عود خام دانگی - نمک یکجو - همه را نرم بسامی و به بیز؛ و قدری شهد بر آتش نه تا بقوام آید و ادویه را بدان معجون کن؛ و قدر یک بادمجان را گرفته و از حلق

^۱ Vide note 1, p. 227. شمع بلادرا

^۲ جاوشیر (jāwshīr), P., *Ferula galbaniflua*, Galbanum.

^۳ خایه مرغ the author uses this expression more than once apparently for "hen's egg."

^۴ صندبل الطیب, spikenard, *Nardostachys jatamansi*.

و آهو، و از میان طیور کبک و شتر مرغ و قطا^۱ که بفارسی سنگ
شکنک^۱ گویند *

فصل ششم در معالجه گوشت نافه افگندن جانور * و این مرض

پیدا میشود از سبب آنکه وقت سیر کردن اگر از پس پشت جانور کسی
بگذرد و جانور بترسد گوشت از خطر^۲ آن نافه کند * علامت آنکه جانور سر
بپوشاند و گوشت را که در حوصله مثل نافه گره شده است بر آوردن نتواند
و هرفه بسیار کند *

علاج * جانور را گرفته آب گرم در حلق او بریزد و نگوئسار دارد
تا گوشت براندازد؛ و اگر بر نیارد و نتواند پس جانور را قباچه کرده
به بند و انبان پرباد کرده و جانور را بسته بر خیک پرباد چند بار بزند
فی الحال بر آرد؛ و اگر باز هم بر نیارد علاج آنکه چند دانه نبات از حلق او
غروبگذارند؛ قدر چند نخود بکار برد؛ مجرب است *

علاج دیگر * آب موین بکام و دهان باز مال و اگر گوشت نافه را
بر نیلرد قدری آب در حلق او بریزد البته بر آرد *

علاج دیگر * نخ ابریشم سبز باریک بتاب و پار^۱ گوشت بر سر آن
به بند و جانور را بده تا بخورد و یک زمان فرصت کن * بعد از آن
رسمان را بیرون برکش تا جانور گوشت را بر آرد *

علاج دیگر * اگر گوشت بر نیارد و زحمت زیاد باشد پس جانور را
بگیر و نیکو به بند و از جانب چپ حوصله جانور را بشکاف و گوشت ر
بیرون آر و زود بابریشم سبز باریک طور نیکو بخیه^۲ خور^۲ بز و خون کبوتر،

^۱ سنگ خوار P. and قطا^۱ A., is the sand-grouse, *Pterocles arenaria*. The Ar.
pl. is فطا. Sang-shikanak not traceable.

^۲ بخیه^۲ a stitch.

فصل پنجم در معالجه زهرک * و آن بسبب طعمه بی وقت و بسیار دادن و بدیر هضم کردن بهمرسد * علامت قی کردن و سستی سرو بال و برخاک غلطیدن و برنشیدن قرار نداشتن و دهان باز کردن *

علاج آن گرسنه داشتن و بیشتر پرانیدن است؛ و طعمه از برنج و زرده تخم مرغ باین نوع باید داد که مرغ را پخته در آب جوش نموده پوست دور کرده و قدری برنج باریک آس نموده بهم ممزوج کند و عوض طعمه جانور را همان دهد؛ و اگر خود نخورد بخون سرخ کرده بخوراند * و روز سیوم طعمه گوشت گنجشک دهد و دوا که ذیلاً گفته می شود در آن پیچیده بدهد * زنجبیل و مصطکی و یا دارچینی و فلفل گرد از هر کدام یک جزء - حرف ابیض¹ و شکر طبرزد باهم باریک آس نموده برابر یکدانه فلفل نموده هر روز صبح یکی از آن در ورق گوشت میداده باشد *

جهت دفع رطوبات غلیظه مویر را از جماع مجربات فرموده اند * قدر خوراک باز از سه دانه تا هفت دانه و سومارس² و ادهم³ جوشانده و مصطکی و قرنفل را نیز اختیار نموده اند؛ و بر برگ نعناع تازه و پودینه⁴ و سداب⁵ تازه سرکه پاشیده بر آن باز را بفشاند و بخسپاند و در پیش نشیمن بگستراند *

از انسان و وحوش و طیور سه صنف اند که تخمه بآنها نشود یعنی حکیم و راهب و مسافر، و از میان وحوش شیر و پلنگ

¹ حرف ابیض (Qurfi-abyaz), the White Mustard, *Brassic alba*.

² سومارس; for sāmār? Sāmār (سومار) is iron or copper-flings.

³ ادهم; word not traceable.

⁴ نعناع (na'nā'), A., peppermint, *Mentha piperita*. پودینه (pūdīna), H., the marsh mint, *Mentha arvensis*.

⁵ سداب (sādāb), P., garden rue, *Ruta graveolens*.

فصل چهارم در معالجهٔ ضعیف شدن حوصلهٔ جانور * و این علت
از بسیاری گوشت سرد دادن و از بلغم و رطوبت بهمرسد * علامت آن بود
که گوشت گرم ناشده از حوصله پس بگرداند و قی کند *

علاج * کبوتری کشته و خون آن در پیاله گرفته و مغز کبوتر را بدان
سرخ کرده بخوران، و بگوشت همان کبوتر بخون او آلوده نیم سیر کن
اگر هضم کرد بهتر، و اگر بر آرد زنجبیل و قرفل و جوزبوا ساکنیده
در سه پاره گوشت گوسفند جانور را بده؛ به شود *

علاج * شیر گوسفند گرم کرده و گوشت میش در آن تر کرده
بخوران - انشاء الله تعالی هضم کند و به شود *

علاج دیگر * سرخی^۱ در شیر گوسفند یا در شیر عورت و یا شیر بز
یک شب تر کرده صبح فشرده و گوشت کبوتر بچینهٔ فربهٔ بدن آلوده سیر
کن تا به شود * و سرخی رنگ محارر^۱ را گویند که پنبه در آن تر کرده
خشک سازند *

علاج دیگر * یک گل کرپله در یک ورق گوشت باز را بخوراند
و بعد زمانی بگوشت زنده نیم سیر کند - انشاء الله تعالی هضم کند *

علاج دیگر * اگر جانور از ضعف حوصله گوشت هضم نکند آنرا گوشت
نباید داد * کبوتری گرفته خون آن را گرم و تازه در حلق جانور باید چکانید؛
و اگر کبوتر بدست نیاید خون هر پرند که موجود بود بکار برد * بعد زمانی
سیر نماید؛ صحت یابد *

^۱ سرخی or رنگ محارر^۱; mahāwar or mahāwar (مہاور) H., is lac, the red animal-dye so called.

اگر باین حیلہ بر نیاید، پس مویر در آب حل کرده آب آنرا صاف نموده در
 ام و دھان باز بمال و نیز در حلق او بچکان تا قی کند * و چون روز دیگر سیر
 نی گوشت از جانوری کہ روز اول از آن داده باشی و آن در حوصلہ جانور
 یخنی شدہ باشد آن را موقوف داشتہ در عوض آن گوشت متبدل
 دیگر بدہ کہ شاید گوشت جانور دیگر پسند کند و هضم نماید * و استادن
 نعمہ متبدل بہت ہمین مقرر فرمودہ اند * و نیز اگر مرض در نیافتہ
 و سببش را معلوم نکردہ باشی، پس همان گوشت جانوری کہ در شکم باز
 یخنی شدہ روز دیگر ہم بدہ تا اصل مرض نیکو تحقیق شود * پس بدانکہ
 اگر جانور مریض است روز دوم یخنی کند، و در مغالجہ آن تغافل کردن
 خطاست، و در علاج آن بکوش؛ و اگر هضم کرد نشانہ تدرستی است *
 علاج دیگر * قدری زنجبیل نرم بکوب و میان گوشت بخورند بدہ؛
 بہ شود بامر رب العالمین *

علاج دیگر * قرنفل نیم‌دنگ باریک نموده و بگوشت آلودہ بہ خوردن
 بدہ تا صحت یابد *

علاج دیگر * گوشت پشت مازہ گوسفند بروغن جوز و روغن فندق
 ممزوج نموده و آلودہ بخوران تا بہ شود؛ و گوشت موسل¹ و لحم فاخده
 و گنجشک² سیاه کہ در سوراخ دیوارها بچہ کند و گوشت کندرہ³ کہ آن
 مرغی است کہ درختان را بمقتار سوراخ کردہ دران بچہ کند، و گوشت
 موسیچہ⁴ و فراشترک خانگی یعنی پرستوک (و آن در خانہ آشیانہ سازد)
 بہت این امراض نافع و نیک است *

1 مرشک : Can this be an error for موسل ?

2 گنجشک سیاه ; probably the common sparrow.

3 کندرہ *kandara*, a woodpecker, vide note 5, p. 24.

4 موسیچہ *mūsichā*, possibly the Indian tree-pipit (*Pipastes agilis*). According to
 a footnote in Qā'āni this is a swallow.

فصل دوم در معالجه گوشت در حوصله جانور افسردن، یعنی

سرد شده در حوصله بماند و هضم نشود *

علاج آن بود که جانور را نزدیک آتش داری تا گرم گردد، و شراب نیکو گرم کرده قدر یکماه در گلولی جانور کلان فرو چکانی تا آن گوشت سرد شده را بگدازد و هضم کند * و روز دوم گوشت کبوتر بخون او آلوده و قدری زنجبیل سائیده بمیان گوشت مذکور گذارده بخورانی و بدان سیر کنی * و اگر در آن وقت شراب نیابی آب گرم عوض آن بده که استادان روا داشته اند تا گوشت را هضم کند *

علاج دیگر * اگر گوشت در حوصله جانور بسیار سرد شده باشد، پس جانور را گرفته استوار به بند، و دلاری کن و مترس، و حوصله جانور را از جانب راست چاک کن و گوشت را بیرون آورده بابریشم سبز رنگ باریک بدوز، و پاره سنگ سرمه خوارزمی و شمع بلادر¹ نرم سائیده بر جراحت بمال و این کار بست سلیم * بعد طعمه بروغن جوز آلوده و کم از معتد کرده سیر کن - انشاء الله تعالی به شود *

فصل سوم در معالجه گوشت در حوصله جانور یخنی شدن *

و یخنی آنرا گویند که گوشت هضم نشده سخت نباشد و لی نرم شده بماند * علاج * اول آنکه پاره گوشت کوفته در سر تار ابریشم به بند و همان پاره گوشت را بجایانور بخوران و سر تار بدست نگهدار و بعد زمانی آن تار ابریشم را بیرون کش تا آن گوشت که در حوصله جانور یخنی شده است باین گوشت پاره که در سر ابریشم بسته است، چسپیده از حوصله جانور بر آید *

۱. صمغ بلادر probably a copyist's error for شمع بلادر

باب چهاردهم

در بیماری حوصله مشتمل بر هشت فصل

فصل اول در معالجه حوصله گرفته شدن جانوران * این مرض

از بلغم و سردی خیزد *

علاج آن بود که از دربز¹ که آن مويز خشک است از آن بروخی² بتراش یعنی دانه دستور، و در ورق گوشت باز را بده تا بخورد؛ و آن روز چیزی مده که گولی بر آرد و قی کند؛ و در روز دوم بگوشت پشت ماز³ گوسفند بشکر طبرزد آلوده سیر نما - به شود انشاء الله العزیز *

علاج دیگر * زنجبیل دو ماشه - اصل السوس دو ماشه - ایرسان، که آن بیض سوسن بود، خشک، سه ماشه - صمغ کندر⁴ دو ماشه - باریک آس نموده دانگی از آن در ورق گوشت بخوراند، و تا یکپاس بر آمدن روز گرسنه دارد؛ آنگاه بگوشت و خون ماکیان سیاه سیر کند، و مهره گردن بر رغن زیت و شکر طبرزد آلوده نیز دهد - انشاء الله تعالی بلغم بگدازد؛ و در پیدخال بریزد * از معجزات فقیر است *

¹ later written دویز; word not traceable.

² بروخی; copyist's error for مخروطی?

³ صمغ کندر (kundur), A., the gum of *Boswellia Carterii*, the frankincense or alibanum of European commerce.

علاج دیگر * گوشت ماکیان سیاه بروغن زیت آلوده سه روز بخوراند -
انشاء الله تعالى در مداومت صحت یابد *

علاج دیگر * نوشادر یک قیراط - مامیزان چینی¹ یک قیراط - باریک
سائیده بانگبین معجون کند و در کام جانور مالک و جانور را نیکو گرفته
بخورداری بعمل آرد * یک آثار جو و یک آثار بیض شونیز² در آب
جوشانیده بگذارد تا صاف شود و باز را گرفته چند قطره در حلق او بریزد
و باقی را در طغاره پر آب بیندازد و تا نیم روز گرسنه دارد - آنگاه بگوشت
ماکیان سیاه سیر کند و بروغن زیت آلوده نماید *

علاج دیگر * اگر جانور بزرگ بود هفت دانه مویز و اگر میانه بود
قدر پنج دانه و اگر خورد بود سه دانه بآب تو کرده مقشّر کند و بعده
فرم سائیده بکام و دهان جانور بمالد تا هر بلغمی که در شکم و گلوئی
جانور باشد قی کرده بر آرد و تا نماز ظهر گرسنه دارد و چون از قی
فارغ شود آنگاه او را گرفته کام و دهانش را شسته بگوشت ماکیان
سیاه بروغن زیت آلوده سیر کند - به شود *

علاج * اگر آواز جانور بند شده باشد آن را انجیر زرد و خطمی و زرفا³
و غسل بهم جوشانیده بخوراند - به شود *

علاج دیگر * اگر مرض دشوار بود پوست تخم مرغ نرم سائیده
و با مویز ممزوج کرده گرایی سازد و بآب کلم پخته دارو⁴ است باز را بخوراند
انشاء الله تعالى به شود * و اگر مرض از گرمی بود طعمه بروغن بنفشه
و گلاب و آب کاسنی و روغن گل بدهد - نفع بسیار رساند *

¹ مامیزان چینی, vide p. 199, note 1.

² بیض شونیز (shūniz), A., small fennel or black cummin, *Nigella sativa*.

³ زرفا (zūfā), A., hyssop, *Hyssopus officinalis*.

⁴ کلم پخته دارو است, error in text.

علاج دیگر * پیاز چغندر ورق تذبول و آب آن را بر آورده دانه فلفل گرد در آن حل کرده و درم را بچوب درخت کنار خاریده داروی مذکور را بر آن موضع بمالد ؛ و زمانی توقف کند تا دارو کار کند * بعد ازان بگوشت بز شیر کرده تا سه روز همین دوا کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * پیاز خرفه امع شاخ، چهار توله - فلفل گرد چهار قوله - بهم باریک نموده و خنای را بچوب درخت کنار خاریده ادویه را بدان جا بمالد و زمانی فرصت کند * چون طعمه طلبد بقدر معتاد بخوراند ؛ و لیکن یک روز در میان نافع کرده معالجه کند *

علاج دیگر * پیاز سرگین خربچه که نوزائیده بود و در سایه خشک کرده نگهدارد ؛ و جانوری که درم گلو داشته باشد چهار سرخ از سرگین مذکور و یک دانه فلفل گرد هر دو را بآب بالای سنگ سوده در دهن او بمالد - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * پیاز شحم حنظل یک ماشه - چرچره یک ماشه - با سرکه انگوری سائیده جایی که نذایی باشد آنجا را بخار و دارو را متواتر بمالد - انشاء الله به شود *

علاج دیگر * نوشادر یک سرخ - فلفل گرد یک دانه - و هسته زرد آلو ده سرخ - همه را با آب ترب ده سرخ بسایند و دهن جانور را فراخ نموده و نذایی را خاریده بر آن دارو را بمالد - در سه روز به شود *

علاج * پیاز آب و سرگین اسپ بهم سائیده و دهن جانور را باز کرده و دانه مذکور را خاریده دارو را بر آن ضام کند ؛ سه روز پی هم این دارو را بعمل آرد *

¹ خرفه (*Eluafa*), P., *portulaca oleracea*, the common Indian Purslane.

و خوردن گوشتهای پلید و سرد خیزد، و نیز اکثر اوقات از فساد خون سوداوی بهمرسد * علامت آن بود که در هنگام خوردن طعمه از گلولی باز آوازی آید و بانگ نتواند زد *

علاج * بپارد لته آلوده حیض دختری که اول بار به حیض آمده باشد و آن پارچه را در شیوه ایمن تر کرده و یک قطره از آن در حلق جانور بجای خناق بچکاند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج * چون از شدت مرض جانور گوشت خوردن نتواند، بپارد خشت کهنه و آن را سائیده و بآب آمیخته دهن جانور را بدان بشوید؛ بعده بگلاب ممزوج نموده دهن جانور را بدان بشوید؛ آنگاه مشک باریک آس نموده بر آن ورم بپاشد - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * مومیائی و جوز و قونقل و رسته و مشک و قلیا یعنی^۱ شخار مساری بهم باریک آس کرده و بآب گولی برابر نخود سازد * یک گولی در رزق گوشت پیدش از طعمه دهد، و زمانی توقف بکند؛ بعده سیر کند * اما این وزن باز است، و ریزه جانور را نصف * ورم گلو بامر الله تعالی دفع شود *

علاج * درانجائی که ننائی باشد آنجا را بچوب درخت کفار، پوست دور کرده، بخارد * آنچه چرک بود پاک کند، و شراب خالص بانگشت در گلولی جانور بمالد * بعده این دوا کند - ادرک بوزن یکدرم - فلفل گرد دو دانه - هر دو را بهم سائیده در شراب حل نموده جائی که زخم بود بمالد و سه روز همین دوا کند * و هرگاه که این عمل کند اول آن ورم را بچوب مذکور خارد بعد ازان علاج نماید - انشاء الله تعالی صحت یابد *

^۱ یعنی شخار، qalyā, Syr., shakhār, P., Alkaline ashes.

باب سیزدهم

در امراض گلو - مشتمل بر دو فصل

فصل اول در معالجه کشوم - و آن بذرات حلق است * هبب آن گرمی و خشکی است و از خورۀ مفسر نیز خیزد و علامت این علت چند دانه مثل ارزن بر هر دو سر حلقوم باشد * علامت آن بود که جانور همواره بناختن و بچرب چکسه حلقوم خود را بخارد *

علاج * ریوند چینی^۱ دانگی - کافور دانگی - شیرخشت دو دانگ - شکر طبرزد قدری - همه را باریک آس نموده بروغن گاو گوی بندد و بگلوئی جانور سه روز متواتر فرو بگذارند * و گشنیز با روغن بنفشه و خایۀ مرغ سفید یکجا بیامیزد و در گلوئی جانور فرو ریزد و سه روز بعمل آرد * هر طعمۀ که دهی بروغن نیلوفر و بنفشه آلوده بده ؛ و این مرض معب العلاج است - و الله اعلم *

فصل دوم در معالجه تئائی^۲ - و آن دانه در گلوئی جانور بهمرسد و درم کند مثل خفاق ، و در هندی آنوائفائی^۲ گویند * این علت از بلغم

^۱ ریوند چینی (reward-i chinī), Panj., the root of rhubarb, *Rheum emodi*.

^۲ Vide p. xxvi, note 5.

علاج آن بود که آب انجیر و مویز بهم بجوشانند و جانور را بشخورانند ،
و اگر خود نخورد در حلق او چکانند ، و روغن اگردهگان را بر آن موضع
بمالند - نافع است *

علاج دیگر * بهدانه و یا شملیت در گلاب تر کرده بد آن دهان جانور
را بشویند و طعمه کفچشک دهد - انشاء الله تعالی زود به شود *

علاج دیگر * نشاسته¹ گندم و کتیوا باریک نموده در دهان جانور
پاشد - کشیدگی اعصاب گلو را مفید است و نیکوترین معالجه است *

---

starch of wheat. نشاسته گندم¹

علاج دیگر * اگر منقار کز شده باشد و پیچیده بود، شب یمانی در سرکه انگوری سائیده ضماد نماید؛ اکثر خود راست گردد و اگر اندکی کج بماند پس چون منقار با استعمال دوا نرم گردد آنزمان بدست خود راست کند *
 علاج دیگر * اگر منسر از هم باز نشود و ناخن انگشتان نیز، پس باید که با کنجد و روغن گاو تازه چرب کنی و در دماغ جانور نیز چکانی و طعمه بزرده تخم مرغ خانگی دهی؛ اما تخم خام که پوست سفید بر آن نیامده باشد و از شکم مایکان ذبح نموده بر آرند که هنوز خام بود آنرا باید داد *

فصل سیوم در معالجه آکله دهن * و آن خوره است و اکثر معالجه آن موافق بمعالجه آکله سفید مرگ بود که در آن فصل درج گردیده و قلیلی در اینجا یاد کرده شد *

علاج آن بود که عذاب را خشک کرده بهمراه تخم ش سائیده باریک نموده و عسل بر آن جراحت آکله مالیده ادویه مذکور را بر آن بپاشد - انشاء الله تعالی بزودی به شود و مجرب است *

علاج دیگر * آب برگ حنا و آب گشنیز تازه بهم ممزوج نموده و پاره و سمه دزان سائیده بران جراحت بمالد؛ نفع بسیار دارد *
 علاج دیگر * کافور دو سرخ - مرداسنگ¹ چهار سرخ - گل گلاب خوشک² یکماهه - بآب حنا سائیده در جراحات دهان بمالد - نفع بسیار کند *

فصل چهارم در معالجه خشونت دهان و تشنج اعصاب گلو -
 یعنی کشیدگی رگهای گلو که دراز نشود و مانع خوردن طعمه بود *

¹ مرداسنگ or مردار سنگ, P., Litharge; dross of lead.

² گل خوشک apparently dried rose-leaves.

باب دوازدهم

در معالجه امراض خوره منسر مشتمل بر چهار فصل

فصل اول در معالجه خوره منسر یعنی منقار *

علاج * تا جایی که منقار را خوره گرفته باشد بدر چنانکه خون جاری گردد؛ بعده نرسنگ^۱ و فنکار^۲ سوده بر آنجای بریده بمال و تا یکپاس بدار و هیچ چربی نزدیک به منسر نرسان *

علاج دیگر * زنگار باریک آس نموده و منسر را از آن خوره چنانکه گفته شد پاک نموده بعده دوائی مذکور را بمال - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر از شیخ عبد الواحد میر شکار * خوره را بریده و برگ درخت نیم بهر دو دست مالیده نرم کند و بر آن جا بمالد و زمانی گرسنه دارد * بعده بطعمه معتاد سیر کند؛ آزموده این فقیر است *

فصل دوم در معالجه کج شدن منسر * اگر منقار کج شده باشد تراشیده درست کن *

^۱ نرسنگ perhaps an error for barsing, which is the antler of the bāra-sing stag; it is rubbed on a stone with water and applied to wounds.

^۲ فنکار perhaps a copyist's error for tinkār Ar., biborate of soda.

علاج آن بود که زهره هر جانوری که بهمرسد در شهید ممزوج نموده
در چشم چکاند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * آب برگ مور¹ را در چشم چکاند * و استاد آدهم گوید
که آب مذکور را به همراه سنگ بصری² که بترتیب شسته باشند حل کرده کار
فروماید که در تجربه رسیده *

فصل چهاردهم در معالجه طرفه یعنی سطبری پاک چشم و تنگ
شدن چشم از سبب آن *

علاج آن بود که خون پرغازه بچه هر پرند که موجود باشد با شکر طبرزد
ممزوج نموده در چشم جانور چکاند * جهت آن طرفه که آب متواتر جاری
باشد و گاهی فرصت یک دو گهوی در شبانروز کند و چشم بدرن آید و اکثر
بدرن نمی آید معالجه مذکور را جمیع استادان نافع پنداشته اند و اکثر
امراض چشم را مفید است و بتجربه رسیده *

¹ برگ مور (mūrād), H., the leaves of the myrtle, *Myrtus communis*.

² سنگ بصری carbonate of zinc.

سه مرتبه همتی. معالجه کند - انشاء الله تعالى صحت یابد ؛ این از بقراط حکیم و آزموده ابوالجوارح است *

فصل یازدهم در معالجه عشاوه یعنی موثیابند و آن ضعف بصر آر *

علاج آن بود که دلخه هر جانور که بدست آید با مرورید ریزه باریک بهم سائیده و قدری شکر طبرزد ممزوج کرده در چشم باز بکار برد - انشاء الله تعالى صحت یابد *

فصل دوازدهم در چشم فرا کردن جانور یعنی بهم بسته داشتن *

این مرض از گرمی و خشکی دماغ بود *

علاج آن بود که باز را گرفته و روغن گاو میش بهرد و سوراخ بینی اندر چکاند تا به شود ؛ و روز دریم نوشادر را بروغن گاو گوی کن و بالای یخ بنده تا سرد شود و بگلوی جانور فرو بر * و این معالجه از جالینوس حکیم و آزموده خواجه زنگی اصفهانی و جمیع اجا وقت است *

علاج * قدری تریاق فاروق¹ در شراب حل کرده در بینی جانور چکاند و این آزموده صاحب باز نامه ایران است *

فصل سیزدهم در معالجه آتساع * و آن نزول آبست در چشم که جانور در روز نه بیند * علامت آن بود که مردمک دیده جانور فراخ و وسیع گردد ؛ و جانور وقت تند رستی در هوای سرد شب و یا روز مردمک را فراخ میکند و هنگام گرمی این علامت پیدا نمی شود *

¹ تریاق فاروق "An electuary said to be prepared from seventy medicinal substances; it is an antidote to all poisons. Also called تریاق کبیر, The Great Antidote," See Khory's Bomb. Mat. Med., p. 119.

فصل هفتم در معالجهٔ جرب و سرخی یعنی خارش و خشونت
پلک چشم *

علاج آن بود که مفید آب که از ارزیز^۱ سازند، آنرا بشراب انگوری حل
نموده در چشم جانور چکاند *

علاج دیگر * آنکه سماق که بهندی آنرا تفتیریک نامند با گلاب ترکیه
در چشم چکاند - انشاء الله تعالی به شود *

فصل هشتم در معالجهٔ پزله * و آن دانه در گوشهٔ چشم است
و اکثر طرف بینی بود و طرف گوش کم بهمرسد و سیلان آب اندازد *

علاج آن بود که روغن گل و شراب انگوری در چشم چکاند به شود *

فصل نهم در معالجهٔ دموع * و آن کثرت اشک است و این از درد
و خاک و از نزدیک نشستن آتش عارض شود *

علاج آن بود که روغن بندقه و بادام بشیر عورت ممزوج نموده در
چشم جانور چکاند به شود *

فصل دهم در معالجهٔ سبل برداشتن از چشم جانور * آن پرده
رگ کبود مایل بسرخي و سفیدی است که پیش چشم جانور آید
و در بصارت نقصان کند *

علاج آن بود که کفک آبگینه^۲ که بهندی آنرا کاج لون گویند و آن
قسمی است از بورهٔ سرمه سا کرده و جانور را گرفته دوا را در چشم او از میل
کشیده تا دیرری بسته داری تا مرض به شود و بیک مرتبه اگر نفع نکند

^۱ ارزیز (arziz), P., stannum; tin.

^۲ کفک آبگینه; this is evidently the same as shisha-kaf; see page 184, note 2.

علاج آن بود که خوب کلان^۱ که آنرا خاک شیر نامند در هاون گلي انداخته بدسته چوبي بگرداني تا پوست ازان بر طرف شود و مقشر گردد، و بدم تا صاف شود * بعده آنرا باهم وزن شکر طبرزد باريک آس نموده، باز را گرفته آهسته و استوار بپند و بماسوره باريک در چشم باز دوا را انداز و چشم جانور را تا يک لمحۀ بپند * بعد از آن بگذار تا ديده از هم وا کند و ببازوی خود بمال - انشاء الله تعالى صحت يابد * و اين معالجه خواجه عبدالله بن خالد هرلوی است *

علاج ديگر * هزار درمان^۲ خشک و قدری شکر طبرزد و اندکی زاج سفيد باهم ساکنده به بيز و در ماسوره کرده در چشم باز اندر بدم و زمانی بسته دار تا کار کند؛ آنگاه بگذار تا ديده از هم وا کند و بگرداند و اين از بهترين معالجات است و از تجويز ابوالعباس بن فضل بلخي است و آزموده استادان *

فصل پنجم در معالجه جذري * و آن نقطه‌ای سرخ و مدور در پلک چشم است *

علاج آن بود که آنجا را با سير بمالد * بعده خاکستر برگ زیتون بر آن پاشد، صحت يابد *

فصل ششم در معالجه سلاق * و آن سرخي پلک است و در هندی آنرا بامني گویند و اگرچه درد نباشد اما طغیان و جوشش بسيار کند * علاج آن بود که گلاب با روغن پسته در چشم چکاند - انشاء الله تعالى صحت يابد و مجرب است *

^۱ خوب کلان (*khāb kalān*), H.; خاک شیر, properly خاکشي (*khākshī*), P.; the seeds of *Sisymbrium Irio*.

^۲ Vide note 2, p. 210.

علاج دیگر * بیهار سپرز¹ بز و آنرا در سینه زند و الدکی * نمک سنگ
و فلفل بران باشد * بعده بر آتش نرم گرم کند تا خواب ازان روان گردد ؛
آن خواب را در چشم جانور باید کشید * زنهار که زیاده گرم نباشد و نه تمام
سرد ؛ شیر گرم نافع است *

فصل سیوم در معالجه پره چشم * چون پره در چشم جانور
آید و بالا باز پس نرود باینطور باید سوخت که غیر از سوختن حیلۀ دیگر
ندارد ؛ باید که فتلۀ باریک درست کنی و جانور را گرنه استوار به بندی *
پس بیمار چوب گز که تازه و تر باشد و یا چوب بید تر و یا چوب انگور تر ؛ ازین
سه هر آن که بدست آید در آتش نه تا آب از سر چوب بحرارت
آتش جاری گردد * بعده آن فتلۀ را زیر پره بده تا پره از مردمک جدا
شود * پس ازین چوبهای گرم هر کدام که آب چکد بر سر پره نه تا بسوزد
و این عمل را بسرعت و سبکدستی و دلیری باید کرد * چون پره سوخته
شود جانور را در هر دو پا پابند ضامن² ببرند از نفع پنبه تا بنخن
آن داغ را نخارد ؛ و چند روز در خانه تاریک بسته نگهدار - انشاء الله تعالی
صحت یابد *

فصل چهارم در معالجه درد چشم و کوری چشم جانوران * درد
چشم جانور از گرد و خاک و از دود و خون و گوشتهای گرم خوراندیدن
و از حرارت آفتاب خیزد * علامت آنکه در چشم جانور رگهای سرخ
پیدا شود و گوشه های چشم را خم گیرند و چون در پی صید پرانی نرسد
و در راه بنشیند *

¹ سپرز , P., the spleen.

² Text appears corrupt. *Zāmin* in Urdu is an amulet and *zāminī gāndhnā* is a kind of plaiting.

بندد و تا چهار پاس بسته دارد ؛ بعد آزان گوشت بنماید و امتحان بصارت جانور بکنند ؛ و اگر اندکی شکایت باقی ماند یکدو بار دیگر هم این عمل را کند * این دوا بمجرد زخم رسیدن بچشم باید کرد ؛ بعد از دیری بسیار کار نیاید ؛ مگر یکپاس فرصت روا است که در نالاش دوا بگذرد ؛ و امتحان آنست که سوزن در چشم خروس خلانیده و بی آب کرده دوا را درو بیازماید و این باذن الله تعالی معجز است و بتجربه فقیر رسیده *

فصلی دوم در معالجه عشا و آن شبکوری است * استادان فرموده اند که غیر انسان و بوزینه و مرغ خانگی و کبوتر، دیگر همه جانوران، شبها همه چیز را واضح و روشن می بینند ؛ و جانور ناخن دار، که صاحب مخلب عبارت از آن است، اگر شبها کم بیند غیر شبکوری تصور نتوان نمود * علاج آن بود که گوشت کمتر باید داد بلکه منع کلی است، و اکثر حبوب و غلات دهد ؛ گاهی از هر غله باید داد ؛ و گلاب و شکر طبرزد در حلق جانور چکاند *

علاج * چرک گوش بچه گاو میش با شیر عورت سحق نموده در چشم جانور کشد - انشاء الله تعالی بیفا گردد ؛ و صابون¹ عراقی خوشبو خود دواى عشا است ؛ اگر بآب سحق کرده در چشم کشد نفع کلی دهد *

علاج دیگر * خون کبوتر بیابانی و آب تلخته او بهم ممزوج کرده و اندکی فرقیون² در آن سائیده در چشم جانور اندازد، به شود ؛ آزموده فقیر است *

¹ صابون رقی = soap manufactured at Raqqah, a town on the Euphrates

² فرقیون (*furqiyūn*), Ar., Euphorbium, the gum or resinous exudation of *Euphorbia resinifera*.

علاج دیگر * بیارد برگ کدو، و میلی از نمک سانبهر طیار کرده آن میل را در سر شاخ آن برگ خلانیده و پر آب کرده در چشم باز کشد؛ بیاض دفع شود *

علاج دیگر * بیارد تخم کهرنی و ستانکه¹ و شیر غورت پسر دار؛ هر سه را با هم حل نموده در چشم جانور چکاند؛ سفیدی دفع گردد *

علاج دیگر * بیار سفال چینی و آزان سرمه ساز و در چشم جانور بماسوره در دم؛ از هر قسم سفیدی که باشد چه از خلش طوماغه و چه از جهتی دیگر باین دوا و صحت یابد - انشاء الله تعالی * اما دوا وقت شب در چشم باز کش و بر دست گرفته رو بروی چراغ نشان تا جانور از مواجهت چراغ و روشنی آن چشم را بگردش آرد که دوا اثر کند و گل² زود بریده شود *

علاج دیگر * اگر خار در چشم جانور بخلد و آب چشم جانور ریخته شود فی الفور آب برگ پنبه در دست مالیده و نمک قدر نیم جو در آن سحق کرده چند قطره در چشم جانور چکاند، (اگر چه تنها، بی نمک هندی، آب برگ مذکور هم این قدر کار کند اما شوره اثر بسیار کند) و زمانی بسته دار * بعده یکدو مرتبه همین دوا را بعمل آرد؛ صحت یابد *

علاج دیگر * اگر در چشم جانور خار خلد و بی نور شود و آب ریخته و مردمک از بی آبی مثل پوست گردد، پس برگ حنظل خرد در دست مالیده فی الفور آب آن را در چشم جانور چکاند و ثفل³ آن در چشم

¹ ستانکه; I am unable to trace this word.

² گل; the spot.

³ ثفل; the flesh of the fruit after the juice has been expressed.

علاج دیگر * جانوری که بیاض العین¹ داشته باشد آنرا زیر درختی که در هندی بر نامند برده یک قطره شیره درخت مذکور در چشم جانور چکاند - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * شبشه خلجی² یکمخ - سندور دو سرخ - هر دو را نرم بآب بالای سنگ سائیده و در ماسوره پر کرده در چشم جانور بدمد تا سه روز - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج * بیارد چند برگ کومه³ و آب آن بر آورده پوست هلیله زرد قدر دو سرخ در آن سوده و از پارچه صاف نموده چند قطره در چشم جانور چکاند - بامر الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * شنب یمانی دانگی و نوشادر دانگی هر دو را در شیر عورت سوده و از پارچه صاف نموده در چشم جانور چکاند سفیدی چشم زایل گردد بامر الله تعالی *

علاج دیگر * بیارد شکر طبرزد بوزن یکماشه و در شیر عورتی که پسر زائیده بساید و در چشم جانور چکاند و از تکرار استعمال آن نفع بسیار کند *

علاج دیگر * بیارد سرطان که در آب ماند و پوست آنرا بگیرد و نرم بساید (اگر خشک شده باشد قطره چند از آب داخل کند) و در پارچه صاف نموده در چشم جانور چکاند صحت یابد *

علاج دیگر * یک عدد فلغل گرد - و نمک هندی یکسرخ - برچ یک سرخ - هر سه را در آب شسته از دست در ظرفی سوده در چشم جانور چکاند - انشاء الله تعالی سفیدی دایع شود *

¹ بیاض العین , glaucoma.

² Aleppo was famous for its glass manufacture. In India "Aleppo glass" means thick glass.

³ برگ کومه ; probably an error for کوم (kām), *Fraxinus excelsior*; the common ash.

علاج دیگر * قدری انگبین با شیر زنی ممزوج کن و قهر نیم جو زنگار در آن باریک حل نموده و جانور را گرفته در قباچه کن و دوا را در چشمش اندز چکان و زمانی چشم او را بسته دار و چند مرتبه همچنین کن : به شود * و این معالجه بوزجمهر حکیم است و آزموده خواجه زنگی اصفهانی *

علاج دیگر * سنبل الطیب^۱ نرم سائیده بماسوره در چشم جانور میدمیده باش تا به شود : و این فرموده جاماسب حکیم است و آزموده خاص بیگ رومی *

علاج دیگر * بیار هزار درمان^۲ و خشک و خورد و سحق نموده به بیز، و باهم وزن لوبیای سفید مقشر باریک کن و بماسوره در چشم جانور اندر دم و زمانی چشمش را بسته دار تا به شود : و این معالجه ابوالخیر و آزموده سر باد هندوستان *

علاج دیگر * اگر جانور کور چشم شده باشد بگیر تخم کهرنی^۳ و بلاد سر جدا کرده عرف بهلاوه و سندهور^۴ و هر سه را سوخته سرمه کن و بماسوره در چشم جانور بدم - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * اگر چشم جانور سیاه چشم کور شده باشد آنرا شاش انسان در چشم انداخته زمانی بسته دار : نیکو روشن گردد *

علاج دیگر از شاه کمال * فضلہ بیچه انسان که زاده یک دو روزه باشد با پیخال همان جانور مریض و سرگین سگ که سفید شده باشد باهم باریک آس نموده در چشم جانور اندازد - انشاء الله تعالی به شود *

^۱ سنبل الطیب spikenard, *Nardostachys Jatamansi*.

^۲ هزار درمان probably an error for هزار چشان or هزار فشان, the bryony or white vine, *Bryonia dioica*; Watt, *Bryonia laciniosa*.

^۳ تخم کهرنی (khirni), H., *Mimusops hexandra*.

^۴ سندهور (sandhūr), H., red oxide of lead.

باب یازدهم

در معالجهٔ امراض چشم مشتمل بر چهارده فصل

فصل اول در معالجهٔ سفیدی چشم * علامتش خود ظاهر و عیان است *

علاج آنکه خروس پکرنگ سفید بگیرد و با وضو بوده رو بقبله کرده بنشین و جانور را گرفته قباچه کن و در دل خود نیت کن که ضرور این سفیدی از چشم جانور برود؛ و بگو "یا خداوند عزّ و جلّ تو میتوانی گذاختن سنگ سخت را؛ یارب العلمین تو این سفیدی را از چشم جانور بردار" * بعده ذبح کرده تلخهٔ آن را در چشمش بچکان - انشاء الله تعالی فی الحال صحت یابد؛ و این معالجه را هرگز سبک ندانی که بوز کار¹ شوی و این را جالینوس اختراع نموده؛ مجرب است *

علاج دیگر * خون هدهد² خشک کرده و باریک نموده در شیر غورت که پسرزاید باشد سائیده در چشم باز کشد؛ به شود بامر رب العزت؛ و این از بقراط حکیم است *

¹ باز کار *bazu-kār = gunāh-kār*. This rite is also mentioned in the *Bāz-Nāma-yi Nāṣirī*.

² *Hud-hud* "the hoopoe."

علاج دیگر * روغن بادام یکتوله و آب زهره گاو دو توله * هر دو را بهم
ممزوج نموده بر آتش بجوشانند تا آب مذکور فانی گردد و بعده از پارچه
صاف نموده نگهدارد * هر روز روغن شیر گرم کرده در گوش باز چکانند ؛
بامر الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * روغن کنجد یک جزء و آب ترب دو جز هر دو را بهم
بجوشان تا آب فانی گردد * بعده از پارچه صاف نموده شیر گرم در
گوش جانور بچکان - انشاء الله تعالی صحت یابد *

فصل دویم در معالجه ریم و چرک و سیلان آب از گوش جانور *
سبب کسافت دماغ و بخارات معده بود *

علاج آن حضض^۱ هکی که در هندی آنرا رسوت^۱ نامند در شهد خالص
سحق نموده در گوش جانور اندر چکانند و طعمه بآب گشیز خشک دادن
نفع بسیار کند و این تجربه فقیر است *

علاج دیگر * پوست سخت که در اندرون سنگدان مرغ خانگی بود
آنرا خشک کرده بکوب و دو جزء ازان با دو جزء بسباسه که جلتوتري بود
یکجا کرده و یک جزء سنگ بصري^۲ هر سه را باهم بکوب و باریک آس
کرده نبات برابر همه دوا وزن کرده داخل کن * هر روز پیش از طعمه دادن
دو سرخ در ورق گوشت باز را بخوران و بعد یک پیخال سیر کن * انشاء
الله تعالی صحت یابد *

---

^۱ حضض (huzuz), A., رسوت (raswat), H., extract of *Berberis aristata* or the Barberry.

^۲ carbonate of zinc. سنگ بصري.

باب دهم

در معالجهٔ امراض گوش مشتمل بر دو فصل

فصل اول در معالجهٔ درد گوش و کرمی گوش * سببش از گرمی و اکثر از لاغری خیزد؛ اگر باز لاغری زمستان در هوای سرد بپزند و باد سرد در گوشهای جانور رود یا در شکار مرغابی باز در آب افتد و آب در گوش باز داخل شود آن باعث مرض گوش جانور گردد *

علامت آن بود که در آن آذن که وجع بود جانور سر بدانجانب دارد و از جهت درد گوش را بناخن و کتف خود همی خارک و ریم جاری گردد * اما بعد طول مرض نشان کرمی آنست که جانور هر مفکوس دارد و دهن کشاده؛ و لاغر گردد *

علاج * پیه خرگوش چهار سرخ - روغن نطف سفید¹ چهار سرخ - (نطف روغنی است که از کوه چکد و آنرا حکما در معالجهٔ گوش بکار برند)؛ باید که هر دو دوا را ممزوج نموده هر روز یک قطره بگوش جانور اندر چکاند تا به شود؛ و بگوشت ماکیان سیاه از خون او آلوده سیر کند و در خانهٔ تاریک بستن نافع است *

¹ white naphtha; see *Makhsan*, sub voce.

و بجانور هنگام گرفتن سخن بگو که هول در دل او پیدا نگردد؛ و هر بار جانور را بردست گیری، گوشت در دست باشد که عادت ترس از دل برود و فراموش کند * و اکثر زنجبیل کوفته همراه طعمه دهی و دائماً بگوشت ماکیان سیاه سیر کنی و آب زیره بآب صاف بیامیز و پیش جانور بنده تا از آن آب خود را بشوید و بخورد؛ به شود انشاء الله تعالی *

فصل سیزدهم در معالجهٔ اقارع و آن ریختن موهای ریزهٔ سر

است *

علاج * آب جو خوراندن و آب کدو بر سر جانور مالیدن و روغن بنفشه و آب گشنیز و خاکستر سنبل جاهی¹ و سفوف هستهٔ خرما سوخته مالیدن؛ نفع کند *

¹ سنبل جاهی؛ probably an error for سنبل کوهی *sumbul-i kohi* the Spikenard, *nardostachys jatamansi*.

علاج دیگر * اگر مرع بهیج دوا دفع نشود گوشت شپشک چند طعمه
بدهد به شود *

فصل دهم در معالجه دیوانگی جانوران * از گرمی و خشکی
خیزد * علامت آن بود که چون جانور را بردست گیرند بال و پر
کشاده کند - و در روی آدم بسیار بیند و بانگ کند و بهر جا که رسد
آدم را پنجه زند *

علاج آن * غولی بکُش و روده اش بجانور بخوران و طعمه بروغن
نیلوفر و بنفشه و بادام و بروغن افیمون^۱ آلوده بده و از گوشت ماکیل سیاه
سیر کن *

فصل یازدهم در معالجه سر سست کردن جانور * سببش از گرمی
هوا، و از کریز فربه کشیدن، و از آب نا دادن، و از دوائی گرم دادن بسیار *
علامت آن بود که باز سر پیش انداخته دارد و غمناک بود؛ و نیز
از حرارت که با عصاب او رسد سر سست کند *

علاج آن بود که پیش باز آب همواره نهاده داری و پارۀ از رومه اندرو
افکن تا جانور مدام ازان آب میخورده باشد و همه طعمهای سرد بدهی -
مجبور است *

فصل دوازدهم در معالجه سگته * سبب آن بود که ناگهان عیان
و یا میرشکار هر که باشد جانور را گرفته و یا گلهی شغال و یا روباه و یا گربه
بر جانور حمله کرده است؛ ازان ترس و هول، اکثر جانور بمیرد *

علاج آن بود که با جانور نرمی کنی و بنوازی و چون خواهی
که جانور را برای صاف کردن بگیری اول گلاۀ در سر او بده و آنکه بگیر

^۱ (afimoun) the Doldir, *Cuscuta reflexa*.

ادویه مذکور را باریک آس نموده در آب مذکور حل کرده در حلق جانور فرو ریز تا به شود؛ این علاج خواجه زکی عراقی است *

علاج دیگر * گندم پاک کرده قدر دو سیر در نیم من آب بجوشان و صاف کن؛ بنه تا حرارتش نصفه شود * جانور را گرفته قدری ازان در دهانش چکان و باقی را در طغاره اندر کن و بآب بیامیز و پیش جانور بنه تا بخورد؛ و تا نیم روز گرسنه دار * بعد از آن بگوشت مرغان، بغیر گوشت عکمه، سیر کن؛ و بعده تا یک هفته بگوشت ماکیان سیاه سیر کن؛ و این علاج شاه خلف سیستانی است *

علاج دیگر * آنچه در سنگدان¹ لوسنگ²، و آن مرغ اهویره عرف تغداری است، باشد از آن قدر چهار سرخ - فلفل گرد چهار دانه - زعفران دو سرخ - همه را شب در آب تر کرده صبح صاف نموده همراه طعمه بجانور بخوراند و چند قطره در بینی جانور چکاند؛ به شود انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * اگر اصل این مرض از بلغم و برودت بود استخوان کله انسان یکماهه - فلفل گرد دو سرخ - کوفته باریک نموده در ماسوره کند و پاره در دماغ جانور بدان ماسوره بدمد؛ اما دوا باید خشک باشد، تر نیکو اثر نکند * و اگر اصل مرض از صفرا و حرارت و احتباس بخار معده باشد؛ علامت آن بود که بمجردی که جانور چشم بگرداند و آب سرد آنرا خوراندی، اگر فوراً مرض دفع شود باید دانست که از حرارت است که بسردی زائل گشته * باید که شیوه بهدانه یعنی لعاب آن و آب کاسنی³ و آب گشنیز خشک با تر بهمره طعمه بخوراند تا به شود *

¹ سنگدان the gizzard.

² لوسنگ, I am unable to trace this word which may be an error for sohan, a Hindi name of the great Indian Bustard. *Tughdarī*, T., is in the Kapurthala State, in the Panjab, the name of the Hubara Bustard, vide Jl. As. Soc. Beng., Vol. II, No. 9, 1906.

³ کاسنی (*kāsnī*) H., Endive chichory, *Cichorium endivia*.

هیچ نم نماید، و بینی جانور نیکو مکیده نفسش را جاری ساز؛ آنگاه دو فتیله خورده را باروغ بنفشه چرب کن و در چواغ بسوزان و یک فتیله از آن دو روشن کن؛ آنگاه آن را بانگشت فشرده روغن ازرب بچکان؛ بعده در کف دست بزنی تا شعله بمیرد و گل آن فتیله پخته گردد * آنگاه بار دیگر روشن کرده برخطی که در وسط کام جانور می باشد بمسرت و بسبکدستی برکش؛ و فتیله دریم بهمدین دستور * اما چیره دستی لازم است که جای نازک است؛ تصدیق بجانور نرسد * و باید که وقت داغ کردن، جانور را استوار به بندی و راستان نگاه داری و پارۀ کاغذ بر زبان و سر حلق جانور داری تا گرمی بد آنجا نرسد؛ و این فتیله از پیش گلو از حد سرخی طرف منسر برکش و سیاهی کام را باید سوخت؛ و زنهار که فتیله در حلق نرود که جانور هلاک گردد * بعده نمک نرم سوده بر آن سوختگی بمال و نیز یک گولی مسکه با شکر طبرزد در جای داغ بنه و تا ظهر گرسنه دار * آنگاه بگوشت پشت مازۀ گوسفند بروغن بادام آلوده نیم سیر کن و تا دو هفته پر و استخوان مده و هر دست بگیر، و در خانه تارک به بند؛ و این داغ را چنان بسبکدستی کنی که زود به شود و دیر نکشد *

فصل نهم در معالجه کوفتگی و صرع * این مرض از گوشت گاو دادن بسیار و از بد تیماری بازدار خیزد * علامت آن است که باز چون بآفتاب بیفتد بلرزد، چشم بگرداند *

علاج آن بود که پوست بیضه کبوتر خانگی یک قیراط¹ - پوست جوز چهار مغز یک نیمه - سد آب که در هندی آنرا جوچی² نامند قدری -

¹ قیراط، A weight of four grains.

² در هندی جوچی (sudāb), Panjābī, the fruit of *Euphorbia dryandruoides*; in Beng., jūichī.

و نیکو احتیاط کن که دواى مذکور اندرون حلق جانور نرود ^۱ قى آرنده است؛ و همواره پنبه نزدیک خود میداشته باش و بدان گلولی جانور را صاف میکنی؛ بعده آب سرگین خر و سرکه و روغن هسته شغالتو بهم شامل کرده و جانور را گرفته در دماغش چکان - انشاء الله تعالى صحت یابد؛ و این تجربه خاص بیگ رومی است و خواجه زکی عراقی *

علاج دیگر * فلغل گرد و تخم بنگ و هسته زرد آلو و نوشادر از هر چهار قدری گرفته بسرکه حل نموده در کام و دهان جانور بمال؛ مجرب است *
علاج دیگر از مرزا مغل بیگ * نمک هندی و فلغل گرد بر آن خورده دهان بمال و بعده روغن بهلاوه^۱ یعنی عسل بلادر بران بمال و بسیف داغ کن؛ آنگاه آب انار شیرین بمال؛ انشاء الله تعالى به شود *

علاج دیگر * آرد گندم خمیر کرده گرد خورده که در دهان باشد دیوار دستور خمیر بگیر که غیر آن جائی دیگر نسوزد؛ و روغن گاو گرم کرده، بلکه سوخته، یک قطره از آن بالای خوره بخاشاکى بچکان تا آنجا سوخته داغ شود؛ اما گرد خوره طوری خمیر گیر که روغن اطراف دیگر دهان نسوزد *

علاج دیگر از یار بیگ * اول با تکه نمک خوره را بمال و خون و چرک بر آورده بعده در زخم آن سرمه و یا کت هندی^۲ و یا شیرۀ کوار^۳ پر کرده طعمه بدستور سابق ده * آخرالدر داغ باید کرد؛ چهار فتیله از^۴ سوت پنبه دو بزرگ و دو خرد ساز * جانوری که سفید مرگ سخت داشته باشد کام آنرا اول بدان در فتیله کلان پاک کن که خشک شود چنانکه

^۱ بهلاوه (bhilāwa) H., the Marking-nut Tree, *Semecarpus anacardium*.

^۲ کت هندی (kat) H., the extract catechu or cutch; the resinous extract of *Acacia catechu*.

^۳ شیرۀ کوار (kuār) H., an expressed juice prepared from the bark of *Holarrhena anti-dysenterica*, the Kurchi or Conessi Bark.

^۴ Sūt H. "thread."

علاج دیگر * دو دانه فلفل گرد نرم بکوب و بروغن گاو حل کرده کام و دهان باز بدان روغن چرب کن - انشاء الله تعالى به شود *

علاج دیگر * فلفل گرد بآب ترب سحق نموده برآن جوشش ضماد نماید ؛ صحت یابد *

علاج دیگر * نوشادر خالص را بروغن گاو سائیده در کام و دهان جانور بمال ؛ صحت یابد *

علاج دیگر * ریوند چینی¹ و نوشادر و نیل وسمه² از هر کدام اندکی بکوب و بآب ترب و شیر عورت حل کن و در کام و دهان جانور بمال ؛ به شود انشاء الله تعالى *

علاج دیگر * بوره³ ارمنی و زرنیخ و فلفل مساری بکوب و به بیز و بآب شیر گرم ممزوج کرده در کام و دهان باز ضماد کن ؛ و بعد از آن بسرکه انگوری شسته بروغن گل چرب کن ؛ شفا یابد *

علاج دیگر * جائی که خوره بود آنجا را بچوبی مثل خلال خاریده و چرک از آن پاک نموده بعده زنگار بر آنجای جوشش که خاریده باشی باریک سائیده بمال ؛ بعده بسرکه شسته بروغن گل چرب کن *

علاج دیگر * آنارترش و کافور و شکر طبرزد و آب غوره⁴ و ریوند خطائی⁵ همه را باریک سائیده در کام و دهان جانور بمال و بار دیگر بعمل آر تا به شود ؛ و بگوشت ماکیان سیاه سیر کن و گوشت درآج بکشگللاب⁶ تر کرده سه روز بده

¹ Chinese rhubarb, *rheum emodi*.

² نیل وسمه (*nīl wasma*), the leaves of the indigo plant of commerce, *Indigofera tinctoria*.

³ آب غوره (*āb-i ghūrā*), the juice of unripe grapes or dates.

⁴ ریوند خطائی Central Asiatic species of rhubarb.

⁵ کشگللاب ; I am unable to trace this word.

واندکی منسکه باو یار کن و قدریک بادام بآب گشنیز از حلق جانور فرو بگذران و روغن نیلوفر و روغن بادام یکجا کرده طعمه بدان تر کرده بخوران - انشاء الله تعالی این مرض دفع شود * و گوشت‌های سرد و نرم بخوران ؛ زنهار که پرو استخوان ندهی ؛ طعمه خصی بهتر است * بفضل الهی در درازده روز صحت یابد *

علاج دیگر آنست که روغن کفجد که بسیار کهنه شده باشد و فلقل گرد باریک سائیده در آن روغن حل کرده باز را گرفته در هر دو سوراخ بینی او چکاند ؛ و روز دوم آب ترب در بینی جانور باید چکانید ؛ و روز سیوم روغن کفجد سفید اندر بینی جانور چکاند ؛ و این علاج از ابو الجوارح است *

علاج دیگر * نوشادر سفید با زرنیخ^۱ سرخ باریک نموده به بیز و در بینی باز بماسورده در دم تابه شود ؛ و سپندان سفید و نمک هندی از هر یک یکدم نرم کوب و به بیز و دهان جانور را بگلاب پاک شسته آنگاه در کام جانور آن دارو را بمال ؛ و بقتیلۀ باریک در شکافی که در وسط کام جانور است داروی مذکور را بپوش ؛ و اگر بیکبار به نشود سه بار همین معالجه کن و این آزموده شاه خلف است *

علاج دیگر * آب گشنیز و کانور و الاحی کبار باریک آس نموده در دهان جانور بمالد و همراه طعمه مالیده بخوراند ؛ به شود *

علاج دیگر * سوزنی در تکه بینی جانور خلاند تا چند قطره زرد آب از آن برآید ؛ صحت یابد *

علاج دیگر * دو دانه فلقل گرد باریک آس نموده و در پارچه بسته و در آب تر کرده چند قطره در هر دو سوراخ بینی چکاند ؛ صحت یابد *

^۱ bisulphuret of arsenic ; red arsenic. زرنیخ سرخ

علاج * گوشت‌های سرد باید داد مثل گوشت گاو و ماکیان سیاه و طعمه بآب گشنیز و استخوان گردن ماکیان بشکر طبرزد بدهد؛ و گاه طعمه را بآب گشنیز و کافور سفید و تخم مرغ و نیلوفر باهم بنیامیز - انشاء الله تعالی به شود *

علاج * پاره شکر طبرزد و اندکی کافور بکوب و بآب گشنیز ممزوج نموده چند دانه مثل بادام ساخته از آن یکدانه بگلولی جانور فرو بگذاران تا بحصوله رسد * و اگر سفید مرگ بدهان دمیده باشد، یعنی دهن جانور جوشیده باشد، بیار سوزن و رشته دور آن سوزن پیچیده سر سوزن را اندک بیرون دار، و تکه که آن گوشتی در بینی جانور بطور دانه بود، آنرا بزن، تا خون از آن تکه برآید؛ و بعده مالیده پاک کن تا خون از آن جاری نماند؛ و قدری مامیران چینی¹ که آن چوبی باریک زرد رنگ که برای تاریکی چشم کار آید، آنرا بآب کامه² خوش بسای و پاره کافور دران یار کن و جانور را گرفته و دهن آن را کشوده و هر آبله که در دهن جانور از جوشش سفید مرگ باشد بسر سوزن و یا با چوبی خال دستور تراشیده بشکاف و خون بکشد از آن بر آور * و از درازی کام، یعنی از طول کام که از طرف منفر جانب گلو باشد، بشکاف و زنه‌ار بز عرض نشکافی که به شدن زخم عریض آسان نیست و مطول بهتر است؛ بعد از آن این داروها را در کام جانور بمال تا نیک خون آلوده گردد؛ آنگاه بموم صاف آن خون را از کام جانور پاک کن، و روغن بنفشه و روغن بادام ممزوج نموده کام باز را بدان چرب کن و بگذار * پس اگر تابستان بود در خانه خوش هوا و سرد نشان؛ و از قدری کافور و پاره شکر طبرزد بآب گشنیز گوی کن

¹ مامیران چینی؛ *māmīrān* is *thalictrum foliolosum*, the gold thread.

² آب کامه *āb-kāma* is a kind of sour and bitter gruel used as a digestive.

کردن نتواند * سببش از سردی و تری است و از دادن گوشت گاو و گوشت چوزۀ مرغ که نارسیده باشد *

علامت آنکه چون جانور را سیر کنی پرها بر دم هر دو بازو¹ بیک سو می برد پس گشاد کند و دم را اکثر میکند و بر خویشتن همی پیچد و از پریدن باز میماند و چون بشکار پرانی نگیرد و بافتد و بجهد *

علاج * مغز دانه جوز و فندق را بیرون آر و نرم سازی و روغن از آن بیرون آر و هر بار که جانور را سیر کنی گوشت گوسفند و یا بگوشت کبوتر بهمین روغن آلوده ده - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر آن که تخم بنگ را در پارچه به بند و در روغن گاو و پیه آسپ بجوشان ؛ بعدۀ پارچه بر کش و دور کن و همان روغن را بهمراه طعمه میخورانیده باش - صحت یابد انشاء الله تعالی *

فصلی هشتم در معالجه سفید مرگ * و آن خورۀ سرباشد و آله همانرا گویند * خوردن را در عربی اکل گویند و خورۀ را آله * این علت جانور را از سبب شوخ خیزد * چون از کسافت معدۀ شوخ پیدا شود و بخار آن بدماغ باز رسد از آن خورۀ سفید بمهرساند ؛ و این مرض از گرمی و خشکی خیزد و از خاک و گرد و از خون و گوشت گوسفند فربه خوراندن و این چیزها اکثر بانی شوخ اند ؛ و سفید مرگ ضرور از شوخ پیدا شود *

علامت آن بود که پردۀ گرد چشم که اندرون پلک می باشد آن بیرون می آید و جانور همیشه روشن چشم و آرمندۀ و خوشمنش و فربه بود و دراز پیخال کند اما باریک و گسسته و ناپسندیده ؛ و گاه باشد که خشکی و دمه پیدا کند *

¹ Error in text.

عود قماري^۱ - نیم دانگ دار مشک زمین عرف سعد کوفی^۲ که در هندی
 ناگرمو^۳ نامند - ونیم دانگ قرففل - ونیم دانگ تودری^۴ سرخ - نیم دانگ
 ملک^۵ رومی - نیم دانگ برنگ کابی - ونیم دانگ سپندان سفید، همه را
 باریک بکوب و به بیض و سفوف دستور یعنی خشکه کن؛ و تا سه روز جانور را
 در گوشت کبوتر بچه و یا گوشت گوسفند بخوران هر روز سه لقمه، و چون سیر
 کنی قدری گل ارنی همراه طعمه بخوران - انشاء الله تعالی صحت یابد*
 علاج دیگر* اگر ورم از سبب کم دهنی بهمرساند آنرا لعاب بزرقطونا^۶
 بآب گرم ممزوج کرده بخوران، و انجیر و سیر بهم در آب جوشانیده
 چون مهرا شود بروم مذکور ضماد کن، و چون بشکافد چرک از آن پاک
 نموده برگ عذاب را کوفته مثل سرمه سفوف کن و بر آن جراحت پاش تا به
 شود - انشاء الله تعالی*

علاج دیگر* باید که جوال دوز آهنی و یا میلی که جهت داغ کردن
 جانور هازند در آتش سرخ کنی و بدان جانور را پس قفای بسوز چنانکه
 عصب و لحم نسوزد و پوست داغ گردد چرا که سوختن پی و رگهای گردن
 موجب مرگ جانور است* و بگوشت کله سگ سیر کن، نافع است
 انشاء الله تعالی*

فصل هفتم در معالجه^۶ فالج^۷ که در هندی آنرا آردهنگ نامند*
 و در آن یکطرف تن جانور خشک میشود، و از جنبش باز ماند و حرکت

^۱ pale-coloured aloes-wood, *Aquiluria agallocha*.

^۲ *muskh-i-zamin* (مشک زمین) دار مشک عرف سعد کوفی - ناگرمو^۳ (nāgar-moth) H.; *Cyperus*, English galingale. (su'd-kūfi) Ar.; سعد کوفی (P.).

^۴ *Cheiranthus cheiri*, the wall-flower.

^۵ *ilā-i rūmī*, mastic, the resin of *Pistacia lentiscus*.

^۶ *bazriqatūnā* (bāzriqatūnā) Ar., *Plantago ispaghūla*, spogel seeds.

^۷ *Fālij*, Ar., and *ardhāng*, H., paralysis of one side of the body; hemiplegia.

علاج * باز را اول داروی قی کردن باید داد * بیار سپندان سفید دانگی - و فلفل گرد نیم دانگ - نوشادر نیم دانگ - نمک سنگ قدریک جوانین - همه اجزاء را نرم سائیده با انگبین معجون کن و بگلولی جانور فرو بر و بیض درخت موز، که در هندی کیله نامند و آن برگ کشاد و دراز دارن بکوب و در پارچه به بند و در آب سرد انداز و تا چند گهری بگذار * بعده آن آب را اندر دهان جانور چکان تا قی بسیار کفد؛ و چون دارو دهی، اول هر دو پشت پای جانور را بروغن گاو چرب کن، و هرگاه جانور از قی فارغ شود مقدار یک بادام روغن گاو گولی کرده در برف یا آب سرد بغه تا منعقد گردد * اگر از قی بسیار جانور بیهوش گردد گولی روغن مذکور را در حلق جانور فرو بگذاران تا بیهوش خود آید؛ و بعد زمانی بگوشت سگ فر و خوک سیر کن؛ و آب دادن مضر است، پرهیز خوب بود؛ و شیر ماده خر سیاه همواره بده - انشاء الله تعالی زود صحت یابد *

علاج دیگر * زنجبیل پورده شراب قدر یک مغز پسته و قرنفل دو عدد در گوشت پاره جانور را بخوران تا صحت یابد *

علاج دیگر * تنوری ساز و دران آتش از هیزم افروز و یا مغانی در زمین مثل تنور ساخته و کافته از هیزم گرم کن؛ پس از آن خاکستر بیرون کشیده پاک کن. و خشتی خام در آن بغه، و شراب کهنه بر خشت بریز، و چون دود و بخار از آن برآید جانور را در قباچه کن، و هر دو سوراخ بینی او را بغالبه مشکین (یعنی چوره¹ سیاه رنگ و خوشبو که از عود چکاند) چرب کن، و بر همان خشت بنشان و زمانی تأمل کن * بعد از آن بر دار و در خانه تاریک که از باد محفوظ بود به بند؛ و نیم دانگ زنجبیل - و نیم دانگ

¹ چوره، app. چورا, or چوا, H., a fragrant paste made of ambergris and other ingredients.

علاج دیگر * آنار شیرین و بادروج^۱ و قدری شالاسپرغم^۲ که به هندی
گل ریحان نامند باهم بیامیز؛ چغندر گولی برابر مغز بادام بساز و سه دانه ازان
در سه ورق گوشت گوسفند بده * و اگر نخورد جانور را گرفته دوا را از حلق
او فرو باید گذرانید؛ و بعد زمانی بگوشت خوک و بخون انسان آلوده باید
خورانید * و خون آدمی از فصد کردن میسر آید * آخر الدوا داغ کردن
است * باید که سوخته جرجانی^۳ بهمرسانی و او را چون دانه چلغوزه
فقیله وار بتراش و بدان بسوز * اگر این فقیله بهم نه رسد پاره کاغذ درشت
به پیچ و مثل فقیله کن و بدان بسوز چنانکه پوست سوزد و ضرر بگوشت نرسد *
و پاره نمک بروغن زیت حل کرده سوراخ بینی را بدان چرب کن * و داغ
بدین دستور کردن باید که از سر منقار تا حد سبزی منسرج اما باید که
سبزی بن منقار نسوزد *

علامت این مرض آنست که هرگاه جانور گوشت کندن گیرد از
بینی جانور خوناب چکیدن گیرد و اکثر ریم جریان شود؛ و گاه باشد که از
نه آمدن ریم دماغ جانور بند شود چنانکه نفس نتواند کشید *

فصل ششم در معالجه لقوة؛ و آن دهن کج شدن است * این
مرض از سردی و تری خیزد *

علامت آن بود که جانور همیشه روی بسوی آسمان کند و سر و
گردن بر یک جانب دارد و بر خود همی پیچد و دم را یک سو کند و
کج دارد *

^۱ بادروج (bādrāj), Ar., Common sweet basil.

^۲ شالاسپرغم (shālā-sipargham) P., Sweet basil; basil-royal.

^۳ جرجانی; this word not traceable. There is a herb called جرجار jarjār.

فصل پنجم در علاج سرگرفته شدن جانور * و آن از گرمی
خیزد * علامت آنکه جانور سر فرو افکنده دارد و سیاهی چشمش
بزرگ می مائل شود و گاهگاه چشمها ناخوش کند و دم زند¹ و پیکخال
گسسته آرد *

علاج آن * نیم درم افسنتین² باریک سائیده در سه لقمه گوشت گوسفند
جانور را بخوراند و زمانی گرسنه دارد و آب پیشش نهد ؛ بعده بگوشت
کبوتر سیر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * ستارم³ نیم درم بگوشت اندر کن و بجانور بخوران تا به
شود و بهتر ازین دوا دیگر نیست * و ستارم صمغی است که از درخت
آনার بیرون چکد * و جانوری را که این علت باشد زمستان در خانه گوم
و تابستان در خانه سرد باید بست *

علاج دیگر * گل ارمنی و قدری زنجبیل باهم در سنگ صلایه سائیده
بباریک کن و با روغن یاسمین در یک ظرف بر آتش درم بجوشان و سرد
کن و در گلوئی جانور بریز ؛ و سه روز این معالجه کن ؛ و سه روز دیگر فلونیا⁴
در گوشت گوسفند بده ؛ اگر جانور بزرگ بود یکدرم و میانه را نیم درم
و خورک را دانگی باید داد *

علاج دیگر * گل ارمنی چند روز در ورق گوشت جانور را بخوران -
انشاء الله تعالی صحت یابد *

¹ Meaning not clear.

² افسنتین (afsanīn) *Artemisia absinthium* ; the absinthe, wormwood.

³ ستارم ; in the text "gum from the pomegranate." I am unable to trace this name.

⁴ فلونیا, vide p.182, note 3.

علاج دیگر * اگر سر و روی جانور ورم کرده باشد، بیارد شیرۀ انجیر و قدر یک قطره در ورق گوشت بجانور دهد - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج * بیارد برگ درخت سرس^۱ و آب آنرا بر آورده در هر دو سوراخ بینی چکاند ؛ به شود *

علاج دیگر * بیارد برگ رراسی^۲ و آب آنرا در هر دو سوراخ بینی جانور چکاند - شفا یابد *

علاج دیگر * اگر تمام بدن جانور آماس کرده باشد قرنفل و فلفل گرد، از هر کدام قدری، در روغن گاو برشته همراه طعمه بخوراند ؛ ورم دور شود بامر الله تعالی *

فصل چهارم در تقلیس * بدانکه تقلیس مرضی است که پیش دماغ خیزد که جانور از آن حرکت به تصدیع کند *

علاج آن * شبت که در هندی آنرا سوه^۳ خوانند و سبزۀ آنرا پخته همراه طعام میخورند، باید که آب برگ آن را بروغن کنجد مسامی بهم جوش نموده و در آفتابۀ لوله دار انداخته بر آن موضع نطول^۴ کند یعنی هموار هموار بریزد - به شود *

علاج دیگر * شیرۀ انگور بزرده تخم مرغ ممزوج کرده گرم کند و همراه طعمه بخوراند * آب عذاب و بلفشه بر آورده خوراندن نیز نافع است *

^۱ درخت سرس (*siris* or *sirish*) H., the *Acacia-sirissa*.

^۲ App. راسن (*rāsan*), A., the Elecampane, *Inula racemosa*.

^۳ سوه (*sowa*) H., and شبت (*shibit*) P., the dill, *Peucedanum graveolens*.

^۴ نطول Ar., in H. *tapārā*, "warm water medicinally prepared and poured from a vessel slowly over the head."

یک سرخ از آن، شب، بعد از هضم طعمه در یک ورق گوشت جانور را بخوراند * جانور کلان را یک سرخ و جانور خورد را نصف آن *

علاج دیگر * قدری جلیوتری و کانور بروغن گاو حل نموده بر آماس ضماد کند - شفا یابد انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * کرم زمین یعنی خراطین آنرا خشک کرده همواره با طعمه میخورانیده باشد - صحت یابد *

علاج دیگر * زرد چوبه در آتش سوخته و کوفته قدر یک سرخ همراه طعمه شب بخوراند؛ ورم دور شود انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * انیون بآب برگ قاتوره سائیده برادماغ جانور و بر سر و جائی که ورم باشد ضماد کند و بعد زمانی در آفتاب بندد و گوشت رگدار در مصلوب باز دهد یا استخوان دمیچه بز؛ تا خلطه از بینی جانور از سبب دوا مالیدن به نضج آمده بریزد *

علاج دیگر * اگر از سبب ورم آب از چشم جانور جاری شود بیارد برگ پنجه نرمه^۱ و آب آن در چشم جانور چکاند - انشاء الله تعالی صحت یابد و سیلان را باز دارد *

علاج دیگر که همین عمل کند * بیارد برگ تنبول سفید؛ سائیده آب آنرا در چشم جانور چکاند؛ سیلان را باز دارد *

علاج دیگر * اگر سر و چشم جانور آماس کند، فلفل گرد یکدانه، جانور کلان را در غدود گاو اگر بمهرسد، و الا غدود سر حلقوم بز، در طعمه شب بخوراند؛ و البته آن شب طعمه کم کرده بخوراند * مرض بامر الله تعالی بصحت مبدل گردد * و جانور خورد را نیم دانه فلفل دهد *

^۱ برگ پنجه نرمه *burg-i panjba narma*; the leaves of *Gossypium arboreum*.

و آنچه خلط باشد: همواره قی بر آرد، پس آب گرم پیش او بنهد تا برفیت
خود بخورد؛ بعده بگوشت بی پرو استخوان سیرکن * و صبح دویم به نبات
صاف نما - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * ناس برای شکرة * روغن کنجد در چراغ سوخته و در هر
در سوراخ بینی جانور بچکاند؛ به شود *

علاج آزموده فقیر * اگر سر جانور ورم کرده باشد و یا دماغ بسته باشد،
قرنفل یکعدد - ادرك یکماشه (و یا عوض آن زنجبیل) - و فلفل گرد
سه عدد - شونیز عرف کلونجی دو سرخ - نمک هندی دو سرخ -
و در آب تر کرده از پارچه گذرانیده در دماغ جانور بچکاند؛ و دمچقه
بز در چنگال باز دهد که از کندن آن خلطه از دماغ او ببرد؛ پس بگوشت
گنجشک بخون آلوده سیر نماید *

علاج دیگر * آب چرچره بر آورده در هر دو سوراخ بینی بچکاند -
انشاء الله تعالی شفا یابد *

علاج آزموده فقیر * روغن گل^۱ در سوراخ بینی باز بچکاند و پنج دانه
فلفل گرد شب در پرمهره خوراند - انشاء الله تعالی شفا یابد *

علاج آزموده این فقیر * قدری بجهنک تیلیا اول در پارچه بسته و از
دهن دیگ گلی آویخته و شیر ماده گاو سه آثار دران دیگ انداخته
بجوشاند و زیر آن آتش نرم برافروزد تا از بخار شیر سمیت او دفع شود *
بعده در سایه خشک کند و یک ماشه از آن بجهنک و یک ماشه دار فلفل
و دو ماشه فلفل گرد هر سه اجزاء را تا دو پاس سحق نماید؛ بعد قدر

^۱ روغن گل a cheap kind of otto of roses; the samina is 'til' oil and not sandal oil.

علاج از سید لطف علی * اگر درم مذکور از حبس مواد دماغ باشد،
بیار کوبهی¹ خورد عرف بهتل - برگ آنرا در دست مالیده آب آنرا در هر دو
سورخ بینی جانور بچکان - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * آب برگ جیت² بر آورده و نمک سنگ در آن حل کرده
بدستور متعارف در بینی باز چکان - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر از میر حبیب الله * آب برگ کندش عرف نکچکنی³
بر آورده چند قطره در سورخ بینی جانور چکاند - انشاء الله تعالی به شود *
و اگر برگ تازه و تر موجود نباشد، خشک را در آب سوده و افشرد آن
بر آورده بدان علاج کند و در آفتاب دارد *

علاج دیگر * برگ جیت³ که گل سرخ داشته باشد و کوفته و آب بر آورده
در هر دو سورخ بینی جانور چکاند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * برای جانوری که از سبب زکام سرش گران باشد * باید که
آب برگ بادنجان صحرایی در دماغ جانور چکاند؛ شفا یابد *

علاج دیگر * اگر سر جانور گران باشد و دماغ جانور بسته باشد، بیار
فلفل گرد و تخم چرچره و هر دو را بهم سائیده در بینی جانور بدمد؛
صحت یابد *

علاج دیگر * روغن تلخ بآب برگ جیت ممزوج نموده در دماغ جانور
چکاند - انشاء الله تعالی شفا یابد *

علاج دیگر * بیارد گوک خانگی و از گوشت سینه آن طعمه طیار کند
و جانور را خوراند؛ و چون بعد زمانی جانور طعمه بر اندازد یعنی قی کند

¹ is this H. "cauliflower" ? پهل گوبهی ; کوبهی خورد عرف بهتل

² Jit, Panj., the Tooth-brush Tree, *Salvadora persica*.

³ etc. Vide p. 186, note 4. کندش

جانور را کُشته در هر دو سوراخ بینی بدم * و در آفتاب بسته
گوشت رگدار و یا استخوان دمیچ^۱ بز در مخلب جانور ده تا از کندن
آن خلطه و آب از دماغ جانور بچکد * بعد از آن از لحم زنده^۱ سیرکن *
یکروز در میان کرده معالجه کن تا سه مرتبه - انشاء الله تعالی
صحت یابد *

علاج دیگر * اگر سر و روی جانور دم کرده باشد، بیار روغن نانج خالص
و در دماغ جانور چکان تا دماغ ملأئم شود؛ بعد از آن قدری شاش کودک
با آب مساری ممزوج نموده و دو عدد قرنفل در آن سائیده و از پارچه
صاف کرده در هر دو سوراخ بینی باز بچکان و در آفتاب دار تا عطسه
زند * اگر از یک مرتبه دادن دوا شفا یابد بهتر، و آلا تا سه مرتبه بعمل آر -
انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * اگر درم مذکور از سبب باد بود، بسباسبه عرف جلوتری
چهار سرخ، باریک آس کرده و در روغن نانج حل نموده از پارچه صاف کن
و در ماسوره پر کرده در هر دو سوراخ بینی جانور بدم و جوزبوا و زنجبیل
بکب گرم سائیده بر درم ضامد نما *

علاج دیگر * اگر درم از گرانی دماغ بود بیار نمک هندی^۲ و در قدری
آب گرم و روغن نانج حل نما، و چند قطره در هر دو سوراخ بینی بچکان،
و زمانی در آفتاب دار تا عطسه زند و زرد آب و خلطه از دماغ او بریزد؛ آنگاه
استخوان دمیچ^۱ بز در مخلب باز ده تا بکند؛ و آب گرم پیش جانور بنده
تا بخورد؛ و اگر نخورد بگوشت ماکیان سیاه بخون آلوده سیرکن - انشاء
الله تعالی صحت یابد *

^۱ زنده i.e. freshly killed and still warm; not butcher's meat.

^۲ Namak-i Hindi, rock-salt.

علاج دیگر * بیار خرماى سفید یعنی جهرمانی¹ و صندل سفید و صندل سرخ و سرگین سگ سرخ که خشک و سفید شده باشد؛ همه را نرم بشیر و یا بگلاب بسای و آب نیلوفر ممزوج نموده بر آماس سر و چشم ضمد کن و قدری در بینی جانور اندر چکان؛ تا سه روز این معالجه بعمل آر * این فرموده ابو العباس بن فضل است و بغایت مجرب *

علاج دیگر * شب یمانی دو سرخ - روغن تلخ خالص یک ماشه - بهم حل نموده همراه ماسوره در هر دو سوراخ بینی جانور بده و در آفتاب بسته گوشت رگدار در چنگال باز بند تا بکند و ازین عمل تمام خلطه از دماغ بریزد؛ و یا عوض گوشت رگدار استخوان دمیچه بز، گوشت از بالایش تراشیده، در پای جانور برای کردن ده، و چون بهوش آید سیر کن * اگر بیکبار دادن صحت یابد بهتر، و الا یکروز در میان کرده تجدید معالجه کن تا به شود *

علاج دیگر * بیار هفت دانه انگور سیاه و در آب فشرده افشوره² آنرا بر آورده از پارچه صاف کرده قدر نیم توله آزان آب در گلوى جانور بچکان و اندک از انگشت در کام و دهان جانور بمال، تا سه روز * صبح مکرر همین معالجه کن، و اگر از زیادتی قی بیهوش شده بیفتد، باید که قدر نیم توله مسکه گاو در گلوى جانور فرو کنی * بعد از زمانی صحت یابد - مجرب است *

علاج دیگر * بیارد چند برگ کریله³ و کوفته آب آن قدر یک دانگ بگیرد و روغن تلخ یک دانگ هر دو را ممزوج کرده و در ماسوره بیدخ پر کرده

¹ *jahrami* is a variety of date called after Jahram, a town in Persia.

² افشوره P. (*afshura*), juice expressed from pomegranates, quinces, and other fruits or plants.

³ کریله (*karela*), H. and P., *Momordica charantia*, "Squirting cucumber."

که نازنه از بینم پر سازند و دوا در آن پُر کرده در دماغ جانور و یا حلق او با احتیاط بدمند ؛ و در ایران این را میر شکاران ماسوره گویند و این معالجه خواجه زنگی اصفهانی است *

علاج دیگر * بیمار بر چ قدر دانگی و در نبیند خام که شراب خام انگور بست حل کرده چند قطره در هر دو سوراخ بینی جانور بچکان - انشاء الله تعالی به شود ؛ و این معالجه تالش ترک است * درین روزها گوشتهای گرم ندهی ؛ اگر گوشت سرد دهی نافع است *

فصل سوم در ورم کردن سر و روی جانور که در هندی زهر باد گویند * این علت از سردی و بلغم و گوشت نرم دادن بسیار خیزد *

علامت آنکه از بینی و چشم جانور آب بسیار روان شود و موی سر بر خاسته باشد و سر بسیار بخارند و سوی دم آرد و همیشه مدور باشد یعنی سر و دم یکجا کند و گرد شود و بانگ بسیار کند و سرهای پر بازو بر دم اندازد و فرو هشته دارد و چشمها خم گرفته یعنی گوشه چشم بهم تنگ نموده باشد و بر خورشتن همی پیچد و بی آرام باشد ؛ و چون مرض غلبه کند جانور بیهوش شود *

علاج آن بود که دو دانگ مویز بکوب و دو دانگ نمک هندی نرم سائیده و جانور را گرفته اول سه قطره آب آناز شیرین در هر دو سوراخ بینی جانور چکان ؛ پس دوا می مذکور را سائیده در کام جانور بمال و از دست رها کن تا قی کند * چون بیهوش آید آب شیر گرم پیش بند و تا عصر گرسنه دار و بعده کام و دهان جانور بشوی و بگوشت ماکیان سیاه سیر کن ؛ و این از خواجه عهد الله خوارزمی است *

تغییر بهمرسد آن مریض از اصل دماغ خواهد بود؛ و اگر سر بالا بسیار دارد و پائین کم، پس اصل مریض از مشارکت مواد اعضا است *

علاج * اگر مریض از اصل دماغ و حرارت باشد سفید آب¹ را بآب کشنیز حل کرده بر سر جانور طلا کند و اندکی در بینی چکاند و گلاب بنوشاند *
علاج * اگر مریض مذکور از مشارکت مواد اعضا باشد مرزنجوش² که در هندی موشارکونی گویند در گلاب تر کرده و صبح صاف نموده آن گلاب جانور را بنوشان، و اگر نذو شد همراه طعمه بدهد و مرزنجوش² را بگلاب تر کرده و جوشانیده بر سر ضامد نما *

فصل دویم در سرگشتن جانوران * جانور را این علت از دود و خاک خیزد *

علامت آنکه باز را فواژ³ خیزد یعنی خمیازه³ و ترش روی بود *
علاج آن * سپندان سفید و فلفل گرد و دار فلفل هر سه را وزن مساوی گرفته و بآب ترب حل کرده در بینی جانور بچکان و دماغ جانور را بدهن خود نیکو میکیده پاک کن و این معالجه⁴ سر باد هندیست *
علاج دیگر * بیلارد قدری نوشادر سفید و قدری کندش (که در هندی نکچهکنی⁴ نامند و از دمیدن در بینی عطسه آرد) هر دو را بهم سائیده به بیز و در بینی باز بماسوره⁵ پر بدم که در دماغ جانور رسد * و ماسوره آنرا گویند

¹ سفید آب, a white powder used by ladies for the face.

² مرزنجوش P. A., and موشارکونی S., the Indian Worm-wood *Artemisia vulgaris*, H. *nigdauna* (in *Makhzan, dauna-marvā*). The *Makhzan* says that *marzanjush* is quite distinct from *azān* 'l-fār, called in H. *chūhā-kānī*. The latter is the Sanscrit word *mūshā-karnī*, a name for the *Salvinia cucullata*.

³ فواژ and خمیازه, yawning; O. P. "to yawn."

⁴ نکچهکنی (*nuk-chiknī*) P., a stimulative medicine. *kundush* (کندش), H. "Sneeze wort," *Centipeda orbicularis*, syn. *Artemisia sternutatoria*.

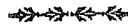
بنفشه و بادام و روغن هسته شفتالو و اندکی شیر عورت که پسرزائیده باشد همه را یکجا کرده در شیشه دار، و داروی مذکور را در آن روغن و شیر حل کرده و انگشت بردهن شیشه گذاشته بچندان تا ادویه مذکور در آن شیشه از سبب جذبش کف کند * بعد از آن جانور را گرفته کام و دهانش را نیکو پاک کن و ملاحظه نمای که جوشش در کام باز است یا نه ؛ اگر نباشد پس یقین باید دانست که درد سر دارد * و سوراخ بینی جانور را بدهن خود مکیده پاک کن ؛ آنگاه داروی مذکور را همراه فتیله باریک در دماغ بچکان چنانکه بمغز سر جانور رسد، و سرش گرفته دار تا دوا مؤثر شود * بعده جانور را از دست رها کن و نشستن ده^۱ تا عطسه زند * بعده بگوشت ماکیان سیاه سیر کن * صبح اگر جانور را روشن چشم و نازه دماغ بینی بهتر ؛ و اگر توش روی باشد پس مکرر این معالجه را تا سه روز کن - انشاء الله تعالی زود شفا یابد و این از تجربیات شاه خلف است *

علاج دیگر * مندل سرخ قدر یک نخود و اندکی کافور بگللاب سوده در دماغ باز چکان و طعمه با شیوه گشنیز و شیوه بادام دادن نیکوتر است و این آزموده فقیر است *

علاج دیگر * اگر دانی که درد سر از بلغم است و یا از رطوبت و سودا بود پس باید که هلیله سیاه نرم بسائی و عصر همراه طعمه بی استخوان بدهی ؛ اما گوشت بز بچه نافع است و این از تجربه فقیر است * و اگر جانور از شدت مرض سر را گاه حرکت دهد و گاه منکوس کند و گاه مرتفع نماید، پس اگر سر را بدیر نگونسار دارد و بالا کم، و نیز در چشمش

^۱ allow it to sit"; Afghan and Indian Persian; from the Urdu baithne etc.

باب نهم

در معالجه درد و جمیع امراض سر جانوران گلال چشم و سیاه چشم - مشتمل بر سیزده فصل

فصل اول در معالجه درد سر * سببش آن بود که این بیماری جانور را از گرمی خیزد و از بسیار خون خوراندن همراه طعمه و از دود و خاک و بسیار بآفتاب داشتن *

علامت آن بود که باز خیره چشم یعنی حیران وضع بود و نا آرمیده و ترش رو و موی سر بر خاسته دارد و در وقت طعمه خوراندن تصدیح یابد و طعمه را بقوت کندن نتواند و خائیده خائیده و آهسته خورد *

علاج آن * بگیر آب زرشک¹ بآب بید و شیشه کف² (که در هندی کاچ لون گویند) و اندکی کافور در آن ممزوج کن و قدری سرکه و روغن

¹ زرشک (zirishk), Barberry, *Berberis aristata*.

² کاچ لون P. and شیشه کف H. *Kāch-lau* is a medicinal salt, which consists chiefly of muriate of soda, with a small quantity of iron, lime and sulphur. *Shishakaf* may mean the "froth of glass," which is dross of salt.

فلونیا^۱ نسخه دیگر - تودری^۱ سرخ و سفید و مسطکی و علك^۲
رومی و زنجبیل و سپندان^۳ سفید و قرنفل - همه را مسامی با قدری عود
خام باریک سائیده به بیز و قدری پیه اسپ را بکداز و روغن آنرا صاف کن
و داروها را در روغن پیه مذکور بجوشان و نگهدار تا سرد شود ؛ و روز
شکار در لقمه گوشت یکدانه ازین دوا جانور را نیک است بجهت حفظ
سرما زدگی ؛ و اشتها بسیار آرد *

دوای حفظ سرما زدگی * پیه روباه برزانوی باز از حد پرهایی شلوار^۴ تا
ناخن پای چرب کن که قوت چنگال بکمال ماند و نیک است *

نسخه مقصود انگبین * یک رطل انگبین را در دیگ سنگین
و یا در دیگ سفال بر آتش نرم جوش کن و کف از آن بردار و کاسه
پر آب پیدش خود بنه و پیدش از آنکه بوی سوختگی کند شهد را در آب بریز
تا سرد شود و در ظرفی کن * چون خدا نخواست جانور را زحمت شوخ
و گاهش و یا لقوه و یا خورد و گذار پیدا شود ، پس از این دوا ، دو درم ، چهار
گولی کن و از گلوی جانور فرو بگذران و تا دیر گرسنه دار * بعده بگوشت
ماکیان سیاه سیر کن بخون او آلوده ؛ علل را دفع کند ؛ نیک اجابت آرد *

^۱ تودری (*tūdari*), *Cheiranthus Cheiri*, the Wall-flower (Watt); a species of *Iberis* (Dr. L. N. Khory).

^۲ علك (*'ilk*), The Resin, *Pistacia Khinjuk*.

^۳ سپندان (*sipundān*), Mustard seeds, *Brassica campestris*.

^۴ شلوار or "loose breeches" are the pendant feathers of the thighs.

گوشت بره گران و بلغمی است * گوشت گاو سرد و خشک است و بشوار
گوار، و گوشت گوساله مائل بگرمی است و رطوبت، و نزدیک است
باعتماد * و گوشت شتر گرم و خشک و سودا انگیز و غلیظ است، نیکو
فیست * و گوشت اسب غلیظ و سوداویست و مضر است مر لطیف
مزاجان را * و گوشت ماکیان گرم و تر است، سبک اندر معده هضم
شود و گوارنده * و گوشت مرغ چوزه زود گوارنده و لیس است یعنی
طبیعت نرم کفنده است * و گوشت کبوتر بچه را رطوبت بیشتر،
و خاصه آن بچه که در خانه زائیده شده باشد، و کبوتر بیابانی را
رطوبت کمتر است از اهلی؛ آنکه گرد بال^۱ بود سبکتر و غذایش
پسندیده تر * و گوشت بط و مرغابی حار و رطوب است * و گوشت
فاخته^۲ گرم و خشک است و طبیعت را قابض *

فصل ششم در دارو دادن جهت حفظ صحت جانور از سرما

و گرما و دفع مضرت هوا * نسخه فلونیا^۳، بکار جانوران آید * فلفل سفید
یکدرم - بذر البیج یکدرم - افیون خالص دو دانگ - زعفران یک و نیم
دانگ - عاقر قرحا سه سرخ - افیومون^۴ مصری نیم دانگ - کافور
و مشک و صروراید ریزه، از هر کدام دو دانگ - همه را خورد بسامی
و به بیز، و برابر همه عسل^۵ مصفی اضافه نما؛ هر چند کهنه تر گردد
نیکو تر شود *

^۱ گرد بال، probably a copyist's error for گره باز "a tumbling pigeon."

^۲ فاخته a name applied to the larger species of doves.

^۳ فلونیا; perhaps an error for افومالی described in the *Makhzan*^۱ - *Adawiya* as being drugs mixed with honey, but not boiled. "فلونیا معجون نیست مکیف که افیون و بذر البیج در آن داخل کنند" - غیث اللغات

^۴ افیومون (*afimān*) Gr., the seed of *Cuscuta reflexa*, the Dodder.

بره چندان موافق نباشد بسبب رطوبت ؛ و گوشت خرگوش نیک است ؛
و از پرندگان، مایگان سیاه ؛ و بعد از آن گوشت خسیسار^۱ ماده که در هندی چکور
نامند و آن بیشتر شکار مانع کند ؛ و کبوتر بچه فربه و گوشت کدن^۲ و کبک که
در هندی چکور نامند ؛ و غیر این گوشتها دیگر نباید داد ؛ مگر ضرورتاً چند
طعمه دیگر را است بغیر گوشت عکه^۳ * چون سیر کنی و چند ساعت بگذرد،
بعد از آن انگشت بر حوصله باز یا جانوران دیگر نهاده به بینی که نرم شده
است یا نه، و ته شکم جانور را (که ایرانیان آنرا بیقر خوانند و آن اصل معدة
جانور است و به هندی ته گویند) نیکو بنگر * اگر سخت و پراز طعمه باشد
مثل تخم مرغ خام ، آن نشانه تندیست است ؛ و اگر نرم باشد و در ته کم
باشد و در حوصله بسیار ، و نیز اگر نرمی شکم از کمی طعمه نباشد ، پس
علامت بیمار است و جمیع امراض را بنیاد همین است *

فصل پنجم اندر مزاج گوشتها * گوشتها همه گرم و تر است ، و بیشتر
غذا دهنده و اکثر خون زیاد کننده ؛ بعضی از بعضی بهتر * همه حیوان ،
چه پرند و چه غیر پرند ، تا آنکه در ابتدای جوانی و بالیدن است ، گوشت
آن نیکوتر است از گوشت پره ؛ گوشت پخته گرم و تر است ؛ و گوشت
بره گرمی کمتر دارد و تری زیاد ، و زود گوارنده تر از گوشت بز تکه ،
یعنی بزغاله پره گرم و خشک است ؛ و گوشت بزغاله جوان معتدل
بهتر و لطیف تر است ، و لحم^۴ تر است از لحم بره ، از بهر آنکه

^۱ خسیسار ماده and چکور^۱ , I am unable to trace these words. In the Panjab, a bird called *tilgar* is said to hang on the wake of locusts.

^۲ کدن ; I am unable to trace this word.

^۳ عکه magpie.

^۴ قعر معدة ته شکم is one Persian term for بیقر .

^۵ For پیر ؟

^۶ لحم تر است از لحم بره ; apparently the first word is an error for لحم , but the application is not clear.

و آب جریان نماید، پس بداند که آفتی بچشم جانور رسیده است *
و اگر پیکال بدشواربی کند دلیل بر بواسیر و سده روده نماید * و ترکیدن
پای و درم کف پای از گرمی خیزد، و لرزیدن پای جانور از فقرس
و درد مفاصل و درم فوق زانو باشد * و کشیدن موی خود بمنقار از
کرمهای روده و امعا بود، و از شپش هم است * و کاویدن بال راست
بمنقار دلیل ضعف جگر¹ است * و خارش بینی که بسیار شود دلیل
از آله و جوشش دهن و صداع بود * و طعمه بربغت نخوردن دلیل
تخمه و زهرک * و افتادن از نشیمن و تشنگی، که بیرون از حد و اندازه
بود، نشانه موت است *

فصل چهارم در مزاج سایر شکرگان * بدانکه مزاج باز معتدل است

و مائل بگرمی؛ و طبع باشه و پیغو، عرف شکره، گرم و خشک؛ و طبع بحری
گرم و خشک؛ و مزاج شاهین بغایت گرم و مائل برطوبت؛ و مزاج چرخ
معتدل مائل بهرودت؛ و طبع شفقار بغایت گرم و تر؛ و طبیعت ترمنا گرم و تر
است؛ و طبع عقاب سرد * اگر اینها پشنگی² باشند و در ابتدای موسم بدست
آیند باید که با احتیاط نگه داشته نیکو تیمار کند تا رام شوند * و اگر در اعضای
جانوران شکستی افتد با احتیاط باید راست بست، و چند بار مومیائی بروغن
سوسن باید داد تا بهتر شود * و استخوان عقاب کبود است و خوراک او از
گوشت دوده بهتر، چنانکه از گوشت شبک³ یعنی دنبه کلان؛ ولی گوشت

¹ ضعف جگر، having a weak heart.

² پشنگی، probably a corruption for *pesh-āhangī* (Indian), an epithet applied to hawks caught early in the season.

³ شبک یعنی دنبه کلان؛ the first word is probably a slip for کبش Ar. "ram." *Kalān*, evidently "grown-up."

شود؛ و حرکت شش مابین مقعد و انتهای استخوان سینه است که آن را استخوان زورقی نامند * فی الواقع استخوان سینه جانور مثل زورقچه باشد و کیفیت از آنجا خوب معلوم میشود که حرکت ریه از آنجا محسوس است *

فصل سیوم در شناختن پیکال و دریافتن احوال جانور *

بدانکه چون جانور پیکال کند، پس اگر پیکال سفید و بهم پیچیده و گسترده یعنی کشاده و عریض بود و سیاهی منجمد بر سر پیکال باشد آن نشانه نذرستی است * و اگر پیکال بر روی مائل بود از ناگواریدن و بد هضمی طعمه باشد * و اگر مایل بسبزی یا لعلفامی یا سرخی رگ رگ و تنگ و آب ناک باشد، این علامات امراض است * پس اگر سبز رنگ زنگاری و تنگ بود، از سردی است و لاغری؛ و اگر باز پیکال لعلفام کند از زحیر اندرونی بود یعنی پیچش شکم که از اسهال پیدا شود * و اگر تنگ و آب ناک بود از خورد گذار بود * و اگر رگ رگ سرخ بود از گاهش بود * اگر بسیاهی بسیار مایل باشد از گرمی و دمه شش بود * و اگر رنگ گچ داشته باشد و سطبر و باریک و گسسته باشد از شوخ بود و زود بمعالجه آن مشغول شود * علامت هر مرض در فصل علاج همان ذکر کرده خواهد شد * و چون هر مبع بعد از خواب شب پر و بال خود را آرایش دهد و خود را بر افشاند اگر بسرعت پر افشانی کند، و هنگام پریدن و طپیدن تیز بری نماید، و نیز مردمک چشمها روشن و نورانی بود، و باطراف، بآرزو نگاه کند و جست جوی شکار و طعمه خود کند، نشانه صحت توان دانست، و پیکال سفید و پاکیزه موافق نوشته صدر خواهد بود * و اگر در پریدن بال بسرعت و قوت زند و کثیر حرکت بود دلیل خشکی و گرمی مزاج است * و اگر بر متفاوت و گران زند از رطوبت و بلغم و سردی توان دانست * و اگر هر مرتبه چشم بند کند

زنگی اصفهانی و ابو الجوارخ و شاه خلف و عبد الملک سهیل ترمذی و تالش ترک و ابو التخیر و سرباد هندی و خواجه عبد الله خوارزمی و خواجه زکی عراقی و دهقان تاهکین اند ؛ و در مذاخرین، مرزا ترسن از شاگردان حقیر کامل و بالغ بود * و جمیع این استادان متقدمین اکمل و معتبر بودند. انشاء الله تعالی ؛ در تجربه و تجویز ایشان تخلف نیست *

فصل دوم در بغل شناختن باز و آن بدین نوع است * باید که دست در بغل باز کرده گوشت را نیکو ملاحظه کند * اگر چنانچه پُر گوشت و نرم است، و نیز گرد هر دو استخوان بی بازو در گوشت پنهان و پوشیده است، پس باید دانست که باز تندرست است و فربه * ولی اگر گوشت سخت و اندک باشد، این علامت رنجور است، و آن از کم ترجهی بازدار است ؛ و نگهداشت و طعمه داری جانور نیکو نکرده است * باید دانست که همواره گوشت بآب دادن، و طعمهای گرم و سیاک (یعنی متبدل) و لطیف دادن، و تجدد کردن، و پرمهره دادن، و استخوان همراه طعمه خوراندن، موجب زندگانی و تندرستی باز و نیکنامی باز دار است *

اما بغل شناختن باز باین طور است که دست زیر بازوی باز کن ؛ آنجا که اصل بازوی جانور است رگی است طپان یعنی جهنده مثل نبض انسان ؛ اگر آن رگ با قوت و سرعت جهد نشان تندرستی است ؛ اگر ضعیف و دیر تر و کم متفاوت جهد علامت بیماری جانور است ؛ و این بجز تجربه بسیار نتوان دانست * و اگر از نبض و پیکال، مرض معلوم شود، باید که زود در معالجه آن کوشید * و این از مخترعات استادان ایران است که نبض طیور در مفصل ثانی بال است و از آنجا محسوس

باب هشتم

اندر چگونگی بازدار مشتمل بر شش فصل

فصل اول در کیفیت چگونگی بازدار که چگونه بماند و چه طور نگهداشت و پرورش جانوران نماید * میرشکار باید که باز شناس بود و اقسام و رنگهای بازان و سایر جانوران شناسد و بر جانوران مهربان و شفیق باشد و بر رعایت و مرض و علاج و علامت مرض خبردار و صاحب وقوف باشد و اگر سیر کرده بدست او دهند معلوم کند که چه قدر طعمه داده اند؛ و پیکال دیده صحت و مرض و جمیع احوال جانور را در یابد و بفهمد و زود در معالجه آن کوشد و سعی نماید؛ و همواره خوشبو بمالد و خوش منش بود و قرنفل و الچی و حب المشک دائماً میخورده باشد؛ و حلیم و ملائم طبع و بغل شناس¹ بود * و درین فن بهترین استادان قسطنطوس رومی و ادهم و غطریف و سومارس و ابن جانس² و خاص بیگ رومی اند و نیز خواجه

¹ بغل شناس: the condition of a hawk is determined by feeling the flesh and muscle under the wings (and also by feeling the flesh on the breast-bone).

² For حابس

نسخه غدود جهت کریز * غدود سر حلقوم میشش روز اول یک جفت ،
 د روز دوم نافه کند ؛ روز سیوم نیز یک جفت دهد ؛ علی هذا الطريق
 در یک هفته سه جفت بکار برد * و آب جهت خوردن باید داد ، و از
 غسل کردن و آب رفتن باز را منع کلمی است * و پس از فراغ ، دو روز دیگر
 پرهیز از آب موجب نوشته نماید و در روز سیوم طغاره پر آب کرده باز را
 غسل دهد تا پرزود بریزد ، و این از استادان است *

غذود نباید داد و از آب و هوا دیگر نگهداشت نکند؛ بلکه چون جانور باین مرتبه رسد روزمزه بآب رفتن و در هوا و سردی شب نگهداشتن نفع بسیار دارد؛ و گوشتهای گرم و سیاک یعنی متبدل خورائیدن بهتر فرموده اند؛ مثل گوشت موش و خرگوش و کبوتر بچغۀ فربه اهلای و لحم روباه و خوک صحرائیی و سگ بچغۀ تا که محتاج غدود مکرر دانن نشود * و اگر میسر آید طعمۀ زاعچہ^۱ و کبوتر بچغۀ اهلای فربه و موش نیکست * و اکثر جانوران محروم مزاج از وفور حرارت دوا پر بریزند؛ آنها را همواره آب پیش نهد و شبها بر دست دارد و بیدار کند؛ و این بیداری خود معالجه برای پر ریختن است * و روزی که بآب رود آن روز بال بسیار ریزد؛ و هرگاه که شروع بپر انداختن نماید تو شروع بدادن روغن اکبر (که از تجویز و تجربه این فقیر است و دواى بسیار داخل دارد) بهمره طعمۀ صبح کنی؛ و یا روغن غدود که نوشته شده همان بداد * چون طعمۀ چرب را از حوصله فرو برد آب پیش باید نهاد؛ و در طعمۀ عصر کرمی که آنرا خاکی^۲ نامند و در دیوارهای کهنه یافت شود دو عدد ازان گرمها سر جدا کرده تن آنها را بخوراند؛ این از جمله تجربیات استادان کامل و انتخاب نموده و آزموده این فقیر است و انشاء الله تعالی ببرکت استادان، هرگز تغلف نخواهد ورزید و ضرر نخواهد رسانید * و میر شکاران را لازم است که موجب نوشته بخاطر سنجیده کار کنند بفضل الهی بهیچ وجه خطا روی ندهد * و بعضی استادان کرم کبوه خاکی^۳ در ایام غدود روا داشته اند - و این هم به تجربه رسیده و بی ضرر است *

^۱ زاعچہ perhaps the jackdaw which, however, in India is found during the moulting season only in the hills.

In some parts of the Panjab *jāycha* is a name of the Common Maina.

^۲ خاکی later called کبوه خاکی. Can the author mean P. "the wood-louse"?

گیرد و پیش دروازه خانه زمانی استاده بعده بیرون برده بر پدواز که در هوا باشد تا در گهژی بر آن بسته دار؛ و اگر احتباس هوا بغایت باشد پس باز را بر جای خود بگذار و انتظار هوا داشته باش؛ هرگاه اندکی اثر برودت ظاهر گردد هماندم در خانه تاریک باید نشانید * و روز دوم در جفت (که چهار عدد باشد) غدود در طعمه گوشت میش بهمان دستور روز اول بدهد؛ و عصر همان سفوف سفال چینی¹ بگوشت و خون گنجشک داده سیر نماید و پرهیز آب و هوا بطور مسطور صدر بعمل آرد * و سیوم روز سه جفت (که شش عدد باشد) غدود بدستور بدهد و آب جهت خوردن نیک است ولی از غسل احتراز کلی نماید؛ و تا سه روز دیگر غدود نباید داد * احتیاط هوا، بقسمی که گفته شده، کند؛ و در خانه تاریک بستن اولی تراست * انشاء الله تعالی درین یک هفته معالجه کردن ریزش پر و بال آید * پس بآهستگی و بتدریج، مدت هوا دادن زیاد کند، چنانچه شب اول تا یکپاس در هوا باید داشت، و بعد ازان در دالانی که هوا خوش و اندک باو میرسیده باشد آنجا پدواز ساخته بران بفشاند * و شب دوم تا دو پاس بیرون دارد و بعد ازان در دالان بندد * و اگر درین هفته پر بریزد پس دو عدد غدود هر روز معتاد کند - و بگوشت بز داده در خانه تاریک دیگر نه نشاند؛ دو پاس شب در هوا و نصفه شب دیگر که آخرین باشد در دالان، (که ششم آخر شب موجب هوا زدگی است) به بندد؛ و روز در خانه که اعتدال هوا داشته باشد و نه بسیار روشن و نه تاریک بود به بندد؛ و آب برای غسلی در طغاره پُر کرده پیش باز باید نهاد تا بر غبت خود آب رود * و بار دیگر بعد از پنج روز طغاره جهت غسل پر آب باید کرد، و مرتبه سیوم بعد سه روز آب نهد * اگر درین اثنا ریزش پر آید آن زمان

¹ Vide p. 173, note.

جانوران پرنده پخته بند بمانند و بلکه هلاک شوند * اول احتیاط آنست که جانور را بخیله دیگر و دوائی مثل سفوف عرق خشکه و روغنهای معالجه کند ؛ اگر کار ازینها انجام گیرد بهتر، والا بناچار غدود دهد * و این فقیر جهت تجربه، و چونکه اختلاف بسیار در انواع دادن این دروها مثل چوب چینی و غیره است، مدت نه سال همواره در کربز میدادم، چنانچه سال بسال بعمل آوردم ؛ و مبتدیان که خطا کردند از جهالت و بی احتیاطی خود بود و آنها این عمل استادان را عیب بدنام کرده اند ؛ هر که در اصل تجویز دادن غدود کرده است بیجا نکرده است * و این عمل ایرانیان را اختراع تورانیان است * در آن ملک هوا سرد است و اینجا گرم، از جهت هوا بسیار تفاوت در اثر دروا است ؛ اما در جاهای خوش هوا و خانههای سرد میتوان با احتیاط داد *

طریق دادن غدود * روز اول باز را مصرعی تنها صاف نموده و در روز دیگر طعمه داری کرده روز چهارم مبع جانور را در خانه تاریک که از باد محفوظ باشد بنشانند، و یک جفت غدود سر حلقوم میشش همراه طعمه گوشت میشش باهم بخوراند ؛ اما آن روز طعمه از معتاد کم کرده بدهد ؛ و شام همراه طعمه زاغچه^۱ سفوف چینی، و استخوان کوره کلال، موجب نسخه باید داد، و بگوشت گنجشک و بخون او آلوده سیر کند و آب در پیاله بقدر خوردن پیش باز باید نهاد ؛ و غسل دادن مهلک است *

دران خانه که جانور را بسترن خواهی اگر سرد باشد، پس آنجا پدوازی جهت نشستن او درست کن، و عصر بر آن پدواز اندران خانه به بند، بشرطیکه هوا و باد بیرون باشد، و یا اگر هوا بند و گرمی زیاده باشد، باز را بر دست

^۱ زاغچه سفوف چینی ؛ error in the text.

نسخه تجریده استادان ایران * روغن خار پشت یا روغن کفچه پانزده
توله؛ گوشت موش پشت خار^۱ در آن بریان کند و هر صبح قدر یک ماشه
با چند ورق گوشت گوسفند باز را خوراند - انشاء الله تعالی پرزود بریزد؛
و بعد از پیدخال سیر کند بگوشت خوک صحرایی، و یا گوشت سگ بچه؛
مجبرب است، و این عمل تالش ترک است *

نسخه دیگر؛ از عبدالملک سهیل ترمذی است * جانوریست بر سر آب
که او را جولاhek^۲ خوانند؛ از آن چند تا بگیرد و با پنجه درم (که پانزده
ماشه پخته و هر ماشه هشت سرخ بود) غدود سر حلقوم میش خشک کرده
بکود و بروغن گاو گولی بسته از حلق جانور فرو بگذراند، و آنروز هیچ طعمه
ندهد؛ روز دیگر بگوشت گنجشک بچه سیر کند؛ پر بسیار بریزد * و غدود
سر حلقوم اسپ و ازان میش بستان و در سایه خشک کن و سائیده
بر گوشت بهاش و باز را بخوران؛ پر زود بریزد و نیکو پر آرد؛ و اگر غدود
تردهی، روز اول پنج عدد و روز دوم سه عدد و روز سیوئم یک عدد، بهمراه طعمه
گوشت گوسفند بده؛ پر بسیار بریزد *

ترتیب خوراندن غدود جانوران را، جهت ریختن پر، چنانچه این
فقیر خود خورانیده و آزموده است * بدانکه غدود جانور را دادن هذر
زیاد و احتیاط کلی میخواهد، چرا که اگر خدا نخواستہ اندکی در قاعده
اختلاف پذیرفت، جانور را داغ بجگر میرسد؛ و از آن سوختگی،
طبیعت جانور سرداوی میشود و اقسام امراض پیدا کند و علیل شود،
مثل کورپر و پرگردان و شقاق و کلنجر * و اکثراً از حرارت و هوازدگی

^۱ probably for *mūsh-i khār-pusht*, by which the author seems to mean the hedgehog.

^۲ P., "spider, lit. the little weaver."

نسخهٔ روغن شونیز از عبدالحکیم * زنجبیل سه توله - زعفران نیم توله - شونیز پنج توله - قرنفل نیم توله - همه اجزاء را کوفته در یک آثار آب تر کرده ساعتی نگهدارد؛ بعد ازان روغن گاو نیم آثار بر آن اضافه کرده بر آتش نرم بجوشاند تا آب فانی شود و روغن باقی بماند؛ پس، از پارچه صاف نموده در ایام اعتدال هوا همراه طعمهٔ صبح باز را خوراند؛ پر بریزد و نیکو بر آرد و رنگ پای را نیکو گرداند؛
مجبرب است *

نسخهٔ روغن جهت کریر * قرنفل پنج عدد - شونیز شش ماشه - مشک چهار سرخ - جوز بوا یک عدد - دانهٔ الاچی خورد چهار ماشه - همه دوا را غیر جوز باریک کوفته و ظرف گلی را پارچه بردهن بسته و ادویهٔ مذکور را بران پارچه نهاده وزن هفت بهلولی^۱ روغن گاو داغ کرده بر آن ریزد، و جوزبوا را چند پاره کرده در روغن مذکور اندازد تا روغن داغ شده قوت دوا گرفته در ظرف رود * در ایام اعتدال هوا همراه طعمهٔ صبح باز را خوراند؛ و عصر طعمهٔ گنجشک لازم است، بخون او آلوده سیر کند * اما وقت پختن، آتش از علف گندم خشک افروخته کند؛ مجرب است * اما اگر خراهی که پر زود افگند، گوشت فراشتورک خانگی، یعنی پرستورک که به هندی پده^۲ گویند و در خانه نیز آشیان کند، و گوشت بدهد، و گوشت گنجشک بچه و گوشت موش بچه ازین ها چند طعمه بدهد؛ پر زود افگند؛ و از تجربیات استادان ایران است *

^۱ وزن بهلولی، apparently a weight of Sultān Bahlūl Lodī, vide p. 135, n. 1.

^۲ پده *pidha* and *putta* appear to be Hindi names for the Swift, but *pidha* is a well-known bird, the White-winged Black Robin (*Pratincola caprata*).

^۳ هدهد *had-had* is the hoopoe, a bird venerated by Muslims.

از پوست صاف کرده داخل نماید و بجوشاند، و کرمهای سرخ رنگ که در آرد گندم باشند قدر سه ماشه در آن روغن بریان کزد * چون آب فانی شود و روغن خالص بماند و سیر سرخ شود بقمه‌می که نسوزد و فیه خام ماند، پس فود آرد و از پارچه صاف کرده نگهدارد * صبح بطعمه قدری میداده باشد * در ایام باران و آب کلان که هوا باعتدال رسد استعمال این رواست؛ و جهت باز از نیکوترین دواها و مجبور است؛ و این را کم نداند زیرا که خیلی نافع است؛ از شیخ عبد الواحد نوشته شد *

نسخه روغن استکان ایران * کومی است گرد، یعنی مدور، و سیاه رنگ که بر روی آب پیدا می شود و آنرا قران جوق¹ نامند، و در بعضی زبان بلاچی موران² نیز گویند؛ آنرا خشک کرده همراه روغن گاو برشته و با طعمه گاو یا بگوشت میش باز را دهد؛ پر زود بریزد؛ مجبور است

دوائی که همین کار کزد * روغن پنبه دانه که در کتب طبیبی آنرا روغن چراغ نامند، جهت پریختن، باز را به همراه گوشت گاو نیک اثر کزد؛ و با گوشت ماکیان سیاه و کبوتر بچه فربه نافع است *

نسخه طعمه داری - برای کریز مجبور است * بیارد بیضه ماکیان ابلق رنگ و در آب گرم جوشاند تا زرد؛ آن پخته گردد؛ آنرا سرد کرده و در گوشت بز ممزوج کرده باز را سیر کند * اما چون زرد؛ مذکور دیو گوارنده است، طعمه قدر سه کفچشک باز را کافی است؛ و طعمه شام را بخوناب کفچشک دهد لیکن این طعمه داری در ایام ابتدای تولد بهتر، و در آب کلان روغنها دادن ضرور است *

¹ قران جوق ; In Turki قرنچة is an "ant," but apparently here a water-spider is intended.

² بلاچی موران ; I am unable to trace this word.

نسخهٔ روغن کریمز * اگر جانور در ریختن پرها راه روان باشد و اندک دوا ضرورت بوده باشد این روغن را بیازماید * مالک‌کنی یکتوله - شونیز دو توله - زعفران سه ماشه - دارچینی یکتوله - مشک یکماشه - مومینائی یکماشه - جوزبوا شش ماشه - عنبر چهار سرخ - بیربهرئی ده عدد - روغن بادام ده توله - بیه گوز خر پنجتوله - خانهٔ زنبور سرخ معه بچه‌های او دو توله - باید که همه اجزا را کوفته و باریک نموده و بآب بیخ سوسن تر کرده و در آن روغن‌ها بریان کرده نگهدارد * اگر بیخ سوسن تر و تازه بهم نرسد پس یکتوله خشک از آن بیخ مذکور کوفته داخل کند و بگلاب تر کردن سزاوار است * چون طیار شود از پارچه صاف کرده قدر دو ماشه همراه طعمهٔ صبح میداده باشد، چون هوا باعتدال آید * و این از فقیر است - مجرب میباشد *

نسخهٔ روغن ساده * روغن چراغ^۱ بیست توله - گلاب هموزن - باهم یکجا کرده در ظرف مس بر آتش نرم بجوشاند تا آب فانی گردد؛ و آنگاه یکماشه عنبر داخل کرده فرود آرد و نگهدارد * از دو سرخ تا درازده سرخ همراه گوشت صبح بخوراند: نیکو نفع کند *

خشکهٔ که مستعمل استادان ایران است * زنبور سرخ را خشک کرده بکوب و بر طعمهٔ پپاش و باز را بده * در هفتهٔ سه دفعه یک روز درمیان کرده بده، و اگر باین معالجه نیفکند پس باز را از گوشت فرود آر و لاغر کن تا پر بریزد و این از سرد باد^۲ هندیست *

روغن کریمز از خانهٔ زاد خان * روغن سرشف^۳ یک آثار - آب دو آثار - باهم بجوشاند تا آب بنصفه آید * آنگاه نیم آثار ثوم عرف سیر خشک

^۱ روغن چراغ: the author later explains that this is cotton-seed oil.

^۲ سرد باد هندی. Apparently a name.

^۳ روغن سرشف (sardaf), *Brassicia nigra*: the Black or True Mustard.

اندازد؛ بهمین دستور پخته نگهدارد * قدر دو ماشه همراه طعمه صبح میداده باشد، و شام خشکه سفال چینی بدهد؛ جهت کریز سیاه چشم نظیر ندارد *

نسخه گولی بچه‌های زنبور که پر را بریزاند * آشیانه زنبور معه بچه‌ها وزن شش توله - کونج^۱ پفج^۱ یکتوله - لودر^۲ سه توله (و آن را رنگیزان بکار برند) - دار فلفل نیم‌توله - گهونگچی سفید چهارده توله همه را باریک آس نموده و از پارچه صاف کرده در زرده تخم مرغ ممزوج کرده، قدر نخود، گولی‌ها بسته باز را دو گولی در ورق گوشت صبح باید خورانید، و بعد هضم کردن سیر کند * و دو روز ناغہ کرده روز سیوم باز باید خورانید که استادان چینی مقرر کرده اند * پیش از موسم باران و خنکی هوا ممنوع است *

نسخه خشکه چینی * استخوان سوخته کوره^۳ کلال^۳ دو توله - سفال چینی بای تختی^۴ اخیل دو توله - غدود سر حلقوم میش خشک کرده دو توله - قرنفل چهار عدد - زعفران سه ماشه - کوبیده باریک نموده نگهدارد * هر صبح همراه طعمه روغن‌ها که موجب نسخه ساخته و اختیار نموده باشد بدهد؛ و عصر قدر یک ماشه ازین سفوف همراه طعمه بدهد - انشا الله تعالی در مداومت چند روز نفع بسیار در ریختن پرها کند؛ و اکثر روغن‌ها محتاج باین خشکه اند، و این بی ضرر است و نیز اتفاق استادان هندوستان بر این است *

^۱ پفج (kavanch), H., *Abrus precatorius*, Indian or Wild Liquorice Root. پفج is probably a copyist's error for بیج. or H. بیج. Kunch are the scarlet seeds of *Adenanthera pavonina* which weigh about 4 grains each or two rati, the latter being the seeds of *Abrus precatorius*.

^۲ لودر (lodar), Pj., *Symplocos cratagoides*, or *S. racemosa*.

^۳ کلال^۳ potter's furnace.

^۴ سفال چینی بای تختی^۴ porcelain manufactured at the capital, and hence, of excellent quality?

غیر از بو دادن^۱ سفوف نشود، سفوف آن دو توله - سمازغ (که آنرا قمار نامند و در زبان هندی آنرا کهنجهی گویند و بیخ سفید رنگ است که بعد باریدن باران در دشت‌ها پیدا شود و مردمان آنرا قلیه و کباب کرده میخورند) خشک نموده و کوفته سفوف آن نیز دو توله - و زنبور سرخ قدر یک توله - کوفته داخل کند؛ هر سه دوا را موجب اوزان خشک نموده سفوف کرده نگهدارد و در طعمه^۲ شام یکماشه یار کرده بدهد؛ و صبح طعمه^۳ ساده از گوشت گوسفند نافع تر است *

نسخه^۴ روغن گریز برای سیاه چشم * بیه گرگ^۱ قدر دو توله - بیه موش پنجتوله - پیاز سیر وزن پنجتوله - برنگ کابلی دو توله - قرنفل یکتوله - جالوتری یکتوله - جوزبوا دو توله - مشک دو ماشه - همه ادویه را باهم کوفته قرص کرده بعد ازان بهمرای پیاز سیر در یک آثار روغن گاو بریان کرده و از پارچه صاف نموده نگاه داشت؛ قدر سه ماشه همراه طعمه صبح میداده باشد و از هوا و آب پرهیز لازم است * اکثر اوقات در ایام تولد گاو را هم چند طعمه گوشت گرگ دهد؛ پر بریزد بی شک؛ مجرب است *

نسخه^۵ روغن غدود * شونیز یکتوله - دانه^۶ الایچی خورد دو ماشه - قرنفل دو ماشه - خولنجان^۷ چهار سرخ - دانه^۸ شملیت یک توله - مشک یکماشه - مومیائی یکماشه - زعفران یکماشه - بیربوی^۹ چهار عدد - جوزبوا یکماشه - بچه^{۱۰} زنبور سرخ یکتوله اما تازه و تر باشد - غدود سر حلقوم میش بیست و یک جفت که جمله چهل و دو عدد بود؛ خشک کرده کوفته همه اجزا را در نیم آثار روغن گاو بریان کند، مگر مشک و مومیائی، آخر همه وقت فرو آوردن،

^۱ گرگ (girgi) H. the "blood-sucker" (*Calotes versicolor*), often incorrectly translated "chameleon."

^۲ خولنجان, Ar., *Alpinia officinarum*, the Lesser Galangal; *Alpinia chinensis* of chemists (Watt).

یک سیر روغن بادام در دیگ مس قلعی نموده بر آتش نرم گرم کند؛
 بعده دوائی مذکور را در آن روغن اندازد و آتش ملائم دهد تا بجوشد
 و آن قدر جوشاند که آب فانی شود و روغن بماند؛ پس آن زمان
 مشک و صومبائی و بیربهری و زنبور و خفاش و غدود اینهمه اجزا را
 موجب اوزان صدر داخل نماید * اما اول کرمها را بریان کند و هرگاه که
 فرود آرد خوشبو در آن داخل نموده فرود آرد، و از پارچه باریک صاف کرده
 در شیشه نگهدارد؛ در ایام آبگانی همراه طعمه باید داد * وقت صبح در
 گوشت کبوتر بچه و موش (هر دو گوشتها باهم مخلوط کرده ولی پیه موش
 در آن نباشد) از روغن مذکور قدر دو ماشه باز را و جره را یکماش باید داد؛ و آب
 بعد هضم طعمه پیش باز باید نهاد تا بخورد، و از غسل منع کلی است *
 وقتی که پر بریزد آفرمان غسل کند و روزی که خود را می شنود پر زیاده
 خواهد ریخت * و اول در آب رفتن و زیر هوا بستن باز را خوب نیست که
 از هوازدگی امراض دشوار بهم رساند؛ و در آخر غسل نیک است و هوا بد
 است و این تجربه کرده این فقیر است بر پهلوان نام باز * و شام گوشت
 گنجشک خوبست؛ با خون او آلوده سیر کند * و اکثر در ایام آبگانی هوا
 بند می باشد؛ اگر متواتر چند روز باد و هوا خنک نبود، پس وقت شام
 چند گهزی شب بر پدراز در هوا باید بست که از حرارت دوا جانور دانداز
 نشود - انشا الله تعالی نیکو موافقت کند *

فسخه سفوف سماروغ¹ از باز نامه ایران * پوست مار سیاه² که خود
 در هر سال می اندازد در سفالپاره اندک بر آتش گرم کرده بکوبد زیراکه

کمابهی؟ فطر for قمار (samārūgh), the mushroom: *Agaricus campestris*.
 (khumbi), H., mushroom; toadstool, fungus.

² مار سیاه, the black and most venomous variety of the cobra.

دارو از باز نامه ایران * بیدار ایرسان¹ و آن بدین سوسن است؛ خشک کرده کوفته قدر دو سرخ در ورق گوشت پیدش از طعمه صبح بخوراند؛ بعد هضم کردن سیر کند بگوشت گوسپند؛ پر بریزاند و زود نیکو بر آرد *

نسخه سفوف از ارشد خان مرحوم * کنه کلان سبز رنگ که در پوست سگ چسبیده بود هفت عدد با یک عدد چلبامه باهم جوکوب نموده در سایه خشک کند * بعده باریک آس نموده نگهدارد * وزن خوراک باز چهار سرخ و جره سه سرخ و باشه را یک سرخ کافیست و لیکن بشرطیکه جانور روغن خواره باشد و الا ندهد که بی روغن مضر است * هرگاه یک پر خورد یا کلان بریزد آن وقت دوا دادن منع است؛ و این نسخه تمام است * و هر گاه که دوا بدهد طعمه زنده استعمال نماید *

نسخه روغن تجویز این فقیر که جهت کوبن بی نظیر است * دارچینی دو توله - عاقرقرحا یکتوله - زنجبیل یکتوله - برنگ کابلی دو توله - اجوائن خراسانی یکتوله - جوز بوا پنجعدد - جلوتری دو توله - کمال² پتر³ مالکدگنی از هر کدام سه توله - شونیز عرف کلونجی سه توله - زعفران یک توله - مشک چهار ماشه - مومبائی دو ماشه - بیرهوئی سی عدد - زنبور سیاه خراسانی بیست عدد - خنّاش عرف شبیرک چهار عدد - غدود سر حلقوم میش پنجعدد - باید که همه ادویه را غیر کرمها جوکوب کرده در یک سیر شاهی آب خالص تمام شب تر کند؛ صبح نیم سیر گلاب اضافه کند و

¹ ایرسان for *īrān*, Gr., the Iris.

² کمال (*Kamala*) H., *Mallotus philippinensis*, the Monkey face Tree. *Komāl*, *Prangos pabularia*.

³ پتر (*pater*?) H., *Typha angustifolia*, the Reed mace, Lesser Cat's Tail, or Elephant grass.

صاف نموده نگهدارد و همراه طعمه قدری از آن میخورانیده باشد -
انشاء الله تعالی از مکرز صاف بر آید بلکه این روغن کور پر را نفع
بسیار دارد *

نسخه روغن تذبول * برگ تلسی¹ دو جزء - برگ تذبول یکجزء -
انگوزه اندکی؛ همه را بقدری روغن برشته نگهدارد * همراه طعمه صبح
نافع است *

داروی پریختن * اگر جانور پرنیندازد آنرا گرفته یک قطره سوخته
انگوری در بن هر پر بخاشاک چکاند - انشاء الله تعالی آن پرها انداخته
پرهایی نو نیکو برآرد *

روغن جهت کربز باز * بیارد گرم که به هندی آن را چه بونده² نامند و در
بادنجان زار بسیار بهم رسد؛ چون شبها چراغ در کشت مذکور روشن
نمایند گرد آن چراغ اکثری از آن کرمها جمع شوند؛ دو عدد از آن کرمه
حاصل باید کرد و در نیم سیر شاهجهانی روغن گاو برشته و دو عدد
غدود³ که حلقوم ماده گاو و دو سیر شاهی کلونجی⁴ یعنی شونیز داخل
باید کرد * چون نیک بریان گردد از پارچه صاف نموده نگهدارد؛ قدری
همراه طعمه صبح میداده باشد و از باد و غسل دادن پرهیز کند * شناخت
آن کرمه آنست که بطور جعل سیاه رنگ بود و طویل و شش دانگ
سفید بر پشت دارد و هندیان ازان چه بونده گویند که داغها را قطره
مقرر کرده اند و بوند در آن زبان قطره را خوانند؛ وجه تسمیه او
همین است *

¹ برگ تلسی (Tulsi H.), the leaves of *Ocimum sanctum*, the Sacred Basil.

² چه بونده for *chha-būnda* : in Hindī būnd "a drop."

³ غدود = Ar. غدة, any gland.

⁴ کلونجی (Kalonji) Hindī, *Nigella sativa* : Small Fennel, or Black cummin.

نسخهٔ روغن که جهت کریم نافع است * زنبور-بچهٔ زرد بیست و پنج عدد - و کینچو^۱ (کرمی است که در بینج درخت توت پیدا می شود) ده عدد - قرنفل چهار ماشه - پیاز سیر^۲ یکتوله - برگ^۳ تنبزل دو ورق - مشک یکماشه - مومیا^۴ یکماشه - دوی مذکور را باریک آس نموده بآن کرمه یکجا بهم در یک پار از آثار شاهجهانی روغن گاو برشته پارچه بیز کرده نگهدارد؛ وقت صبح قدر دو ماشه همراه طعمه میداده باشد *

روغن دیگر که همین اثر کند * چند چلباسه^۴ در روغن ماده گاو بریان کرده نگهدارد و همواره با طعمه صبح قدری خوراند؛ باشد؛ مجرب است *

نسخهٔ دیگر که در کریم عمل خوب کند * درغ قدر یکتوله - زنبور بچهٔ سرخ سه ماشه - در روغن ماده گاو بریان کند و نگهدارد و همراه طعمه صبح بدهد؛ نافع است *

روغن بینج سوس^۵ * شملیت یکتوله - بینج سوس یکتوله - روغن چراغ یکتوله - این هر سه را در یک آثار روغن گاو برشته نگهدارد و از پارچه صاف نموده در طعمه صبح بخوراند - انشاء الله تعالی عمل نیک کند *

نسخهٔ روغن خار پشت * بیارن جانور موش خارپشت^۶ و آنرا پوست دور کند و گوشت صاف نموده در روغن ماده گاو بریان کرده نگهدارد؛ آن قدر جوش کند که گوشت مذکور سوخته گردد؛ آنگاه از پارچه

^۱ کینچو *Kenchū* in Hindi and *sānpā* in Panjabi is an earth-worm; the Persians use the Ar. pl. خراطین (a pl. without a singular) as a singular.

^۲ سیر (*sīr*) Pers., *Allium sativum*; the garlic.

^۳ برگ تنبزل (*Tanbūl*), Betel leaf, *Piper Betle*.

^۴ چلباسه, Any species of Gecko.

^۵ سوس *Sūsān* is properly the Iris, especially the purple variety, but the name is also applied to some lilies.

^۶ موش خار پشت; the author probably means the hedgehog.

نسخهٔ جوشانده^۱ چوب چینی * قرنفل دو سیر شاهي - زعفران
یک سیر شاهي - ۱۰ مشک دو ماشه - همه اجزاء را جوکوب نموده
و چوب چینی سه توله بسوهان آهنگران براده نموده و در سه آثار
شاهچپانی آب خالص تر کرده همه را در ظرف سفال تمام شب
نگهدارد * صبح نیم سیر گلاب اضافه کند و بجوشاند تا نیم سیر
باقی ماند؛ فروز آورده از پارچه صاف نموده در شیشه نگهدارد و در
ظرف غیر شیشه حدت کم گردد * نوع خوراندن این است، که در ایام
آب کلانی چون هوا سرد شود و موسم باصلاح آید، اول جانور را بمصری
تنها صاف نموده طعمه داری سه روز که دستور است بعمل آرد * روز چهارم
جانور را در طعمه صبح قدر یکماشه بخوراند تا سه روز و طعمه معتاد
باید داد * روز هشتم یکماشه دیگر بیفزاید یعنی دو ماشه هر روز بدهد *
چون یک هفته خوراند بعد ازان یک ماشه دیگر اضافه کند یعنی
سه ماشه هر روز دهد تا سه هفته که بیست و یک روز باشد؛ بعده بس
کند * و خامیت این دوا آنست که پاهای باز بزرگ زعفران شوند *
اگر بازو یا پای جانور از سبب باد سست شده باشد بحال آید
و پرها زود ریزد و نیکو برآرد و از بلغم فارغ شود * چنانکه آدمی را
چوب چینی نفع کند جانور را هم کند * و آب جهت خوردن باید داد
و از برای غسل کردن منع کلی است و این طریقه شکاریان است *
اما آخر شب جانور را در خانه روشن که گرم نباشد بنشانند زیرا که سردی
آخر شب خوب نیست و زیر سقف هوادر نشاندن نیکو تر است *
چنانکه در چوب چینی پرهیز جهت آدمی حکما مقرر کرده اند همان طور
جانورانرا نیز پرهیز کردن لازم است *

^۱ چوشانده A decoction.

بجهت آزمودن همه اقسام دوا فقیر خود هر یک از آنها را ساخته و بکار برده است * بعد از آنکه از اتفاقات حسنه با شیخ عبد الواحد میر شکار سعید خان^۱ مجالست افتاد تمام وضع او را پسندیده و سنجیده و آنچه از باز نامه سعید خان و از بزرگان خود و آنچه این فقیر از باز نامه ایران بهم رسانیده بود و نیز از باز نامه میرزا ترسم^۱ شاگرد حضرت خواجه احمد نسفی (رحمة الله علیه) و از باز نامه میر شمس الدین و از دارا شکوه نقل و انتخاب با اتفاق شیخ مذکور نموده بود همه را درج کرد *

طعمه داری از شاه وردی بیدگ ایرانی * پیارک ماکیان سیاه هفت عدد و آنها را پابند کند و همواره آرد با روغن خمیر کرده برای خوردن دهد * اولاً در یک گوی آرد قدر دو سرخ صبر سقوطری مرغ را بخوراند و بعد از آن آرد دیگر دهد تا هفت روز این چغین کند * چون یک هفته پرورده شود روز هشتم یک ماکیان از آنها کشته و از گوشت او بخون آن آلوده باز را سیر کند * و مرغان دیگر را صبر همواره میداده باشد زیرا که در ناغه اثر صبر از گوشت آنها برود * علی هذه القیاس یک ماکیان هر روز برای طعمه باز بکار برد و آب پیدش جانور همواره باید موجود داشت که غیر آب باز را زندگانی مشکل است (ولی مرغانرا در ایام پرورش آب کم باید داد که حکم استاد است) و جهت تندرستی بدن و فریبی و زیختن پرهی جانور این ترکیب نافع ترین دواها و از تجربیات دیگر بهتر است و این فقیر مکرر نفع ازین یافته * و این طعمه یکخوره دادن خوب نیست که مسهل است و بعد زمانی آب پیدش باز باید نهاد بخورن و صاف گردد *

^۱ ترسم: Probably an error for ترسمین.

و طعمه صبح بمسکه و دهنیات و شام بگلاب بدهد * اما وقت چاشت بعد از هضم طعمه، طغار را پر آب باید کرد که بالای روغن آب دادن خوب نیست؛ و خون دادن بسیار همراه طعمه درد سر آرد * جانور را در ایام بارانی چند روز خوناب همراه طعمه دهد؛ و فقیر در تجربه خود مقرر کرده که صبح آبداره همراه آب و گلاب و عصر دهنیات از همه خوبست زیرا که روز هم از آب نافع نمی شود؛ و عصر بعد خوردن روغنها شب نزدیک می رسد و احتیاج آب نمیشود *

و اگر باران بارد پس آن باران را باید دید * اگر باد نباشد و باران ملائم بود که تصدیع بباز نرساند و قطرات غمام متفرق باشد شپش در بال جانور افکند و کرمه در پره های جانور پیدا شود * اگر باران لائق تر کردن باز باشد باز را در باران بالای پدواز باید بست که نزدیک زمین نباشد و آلوده نگردد * چون ایام آب کلانی رسد و هوا باعندال آید آن زمان باید ملاحظه کرد که جانور چند تا از پرها ریخته است * اگر پرها خود بخود بریزد احتیاج دوا دادن نیست و این اتفاق جمیع استادان ایران و توران و هندوستان است؛ و مبتدیان اکثر دواهای گرم و تیز دهند و از این سبب اکثر باز و جره را داغ در جگر پیدا شود و پرها باریک و شکننده بر آرد و کوریز و پرگردان و کلنجر پیدا کند و بعضی جانوران را موافقت کند و از کوریز نیک و صاف بر آید و لیکن در پریدن خوبی نکند * چنانکه در ابتدا این فقیر نیز مدت دوازده سال به همین تدابری عمل نمود؛ و این عمل نمودن حقیق و دیگران را منع کردن نه از جهالت بود * مدعا آنکه مدتی شوق تصنیف این چند اوراق در خاطر بود؛ و اگرچه اصل فن و اتف بودن از صاف کردن و از طعمه داری است و نزد استادان کامل لقمه و پرمهره بادویه دادن باعث حدوث حرارت در جانور و سبب ضرر است لیکن باز

و طعمه^۱ گوشت گوناگون جانور را هنگام کربز می باید داد از مرقسمی که بهم رسد، غیر گوشت عکه * روز اول گوشت گوسفند همراه مسکه بده و گوشت بی مسکه نباید داد؛ و دیگر روز گوشت گاو بده بروغن جوز آلوده؛ و دیگر روز گوشت میش بروغن کنجد^۱ آلوده سیر کن * بعد ازان گوشت کبوتر بده؛ و گوشت کبوتر و ماکیان سیاه بروغن پیه همان ماکیان؛ و گوشت کبوتر بچه^۲ فربه؛ و گوشت موشچه^۱ و بچه فراشتروک^۳ که قسمی از ابابیل است و در سوراخ خانها بچه دهد؛ و گوشت بچه گنجشک؛ و بر همین قیاس می کن * چون کبوتر زنده دهی زنه^۴ که کبوتر ارزن خواره نباشد * و آنچه گوشت پاره ها از طعمه پائین افتاده باشد نیکو چیده بیرون انداز و کربز خانه را پاک و صاف دار * و وقت شام بخور سپند نیکو است و این اتفاق استادان است *

تا وقتی که چند پر از باز نریزد در کربز نه بزند و در ابتدا طعمه بآب و گلاب نیکو حرارت را دفع کند * و از سر ناخن انگشت سبابه و نر انگشت بانبور آهنی تیز دم که معض برای همین کار ساخته باشند سیوم حصه از هر دو ناخن مذکور بریده خون بر آرن و این عوض فصد است؛ و یک هفته فاصله نموده به نبات تنها صاف باید کرد * و خون کشیدن باز وقت شب نیکو تر است از روز، که باز مرغیست زیرک البته میر شکار را شناخته ازو رمد و همواره وحشت از صورت او در دل او بماند بلکه در آنوقت میر شکار باید که سخن نگوید مبادا حرف او را بشناسد *

۱ کنجد (Kunjūd, colloq. Kunjūd): *Sesamum indicum*.

۲ فرشتروک: I have heard this name applied to the common Indian Swift (*Cypselus abyssinicus*). *Abābil* is the name of the common swallow (*Hirundo rustica*). In the margin, the following note occurs: * در مدار الافاعیل مرغی است مثل قمری صغیر *

ترتیب کریز خانه * کریز خانه چنان باید ساخت که نه تنگ و نه خورد و نه بزرگ بلکه میانه باشد و دیوارهای بلند خوب است و دو روزن داشته باشد یک روزن طرف مغرب و یک روزن طرف مشرق و تا کریز خانه همواره روشن باشد و در آن روزنها پنجره‌ها با سوراخهای تنگ نصب کند که از گربه ایمن باشد * و در سقف خانه و بالا هیچ منفذ نباشد چرا که هرگاه میر شکار جهت طعمه دادن نزد باز رود مبادا قصد گریختن ببالا کند و پر و دم خراب کند که علتها از آن خیزد * و نیز در کریز خانه ریگ درشت باید ریخت تا باز دران ریگ فلفله و پر و بال زود ریزاند * و جو باید کاشت تا باز سبزی آنرا می دیده باشد که در بصارت نفع زیاده آرد و جانور دل تنگ نشود و گرد جو شاخهای مورو¹ و سرو باید در زمین خاند که از بوی آن شپش بمیرند و جانوران هوام و سوام از آنجا بگریزند * و طغاره آب پیش جانور همواره پر همی باید گذاشت و پیکالهای کهنه روزمره باید رفت و دور کرد که پیکال هر روز بدل در نظر میر شکار می آمده باشد که مرض و عافیت ازان معلوم گردد * و هیچ سوراخ در زمین کریز خانه نگذارد همه مسدود نماید که موش و مار ببوی طعمه نزدیک باز نیایند مبادا باز گرسنه بقصد گرفتن آنها خود را هلاک سازد * و آب پیش باز بتائید باید نهاد و اگر هوا گرم و گرما زیاده سخت بود پاره یخ در آب اندازند تا خنک گردد * و پر و استخوان در کریز خوراندن موجب حیات جانور است * و چند روز در کریز خانه دود شاخ گوزن و پوست خایه مرغ کند تا گزندگان بگریزند *

¹ مورو (morū) *Quercus dilatata*: the Green Oak of the Himālaya (Watt).

باب هفتم

در تولک بستن یعنی در کریز نشانی‌دن جانوران گل‌ل چشم و سیاه چشم و معالجهٔ پرریزی

چون ایام بهار آید باز را بمرغابی بسیار بپران رنج رسان و آبهای فراخ و بوی‌رانه باید پرانید تا باز در آب افتد و هرچند بآب بیشتر تر شود پر زود تر افکند و پاکیزه بر آید؛ و از افتادن بآب در ایام بهار هیچ ضرر نباشد، بلکه درین موسم افتادن در آب باز را سود بسیار دارد و پر زود افکند و نیکو بر آرد و آن سال باز سست نباشد * پیش از کریز چند روز بشکار باید برد؛ و هر چه بگیرد بگذار که خود بخود بکند و بخورد تا بر شکار حریص باشد و در کریز شکار فراموش نکند * بعد ازان نوک و ناخن و چنگال تراشیده و نیکو راست و درست کند * و باز را فربه باید کرد بمسکه و شکر طبرزد و روغن بنفشه و بادام و روغن هسته شفتالو و روغن کدو و روغن فیلوفر؛ و جوز چار مغز^۱ و روغن فندق همراه طعمه دهد و یک هفته پیش از نشاندن در تولک، این روغنها باید داد تا جانور فربه گردد *

^۱ Jauz-i chār-maghz, "walnut."

فَسَاخَهُ پَرْمَهْرَه چَرغ * زنجبیل قدر یک نخود - بر چ برابر آن -
 صبر قدر یک دانه ماش - نمک برابر آن - اجوائین هفت دانه -
 همه اجزاء را در پَرْمَهْرَه و یا در فتیله پشم پیچیده دوخته شب بدستور
 معروف بعد از آنکه طعمه هضم کند بدهد ؛ و صبح چون فتیله بر اندازد
 خون چشاندۀ بپراند *

صافی چرخ که نظیر ندارد * سهاکه بریان یک ماشه - قند سیاه
 کهنه چهار ماشه - قرففل در عدد - صبر یک و نیم نخود - گولی بسته
 بدستور صافی بعمل آرد و لگر را نصف وزن کافیست *

نائرة از میر علی اصغر برادر عزیز الله * قنبیل یک ماشه - نمک
 سنگ و فلفل گرد، هر کدام یک ماشه - شب یمانی و برچ، هر کدام
 یک ماشه - باریک آس نموده وقت صافی یک ماشه نمک لاهوری در
 دو توله آب تر کرده و یک ماشه ازین خشکه داخل نموده حل کند
 و بنائرة دهد * بعد خالی شدن ته، نائرة آب شیر گرم داده، بعد صاف شدن،
 طعمه داری بدستور صافی معروف نموده بپزند * و لگر را نصف آن وزن
 که جهت چرخ است بدهد *

نسخه پر مهره * شب یمانی قدر نیم نخود در پر پیچیده شب،
 بدستور، چرخ را دهد؛ و صبح بعد بر انداختن آن خون چشانیده بپزند *

صافی اندر جو تلخ * فلفل سفید و اندر جو تلخ از هر کدام یک سرخ -
 نبات دو ماشه - صبر و نمک لاهوری از هر کدام یک سرخ - قند سیاه
 قدر یک کنار * نبات و قند را یکجا گولی کند؛ پس باید پاره ازین جدا
 کرده و آن دواهای مذکور را بدان شامل کرده گولی سازد؛ و قندیکه
 جدا کرده است بالای آن پیچیده و در نبات خشک سفوف کرده بگرداند
 تا به نبات اندوده شود؛ و بعضی نیز عوض نبات قنبیل بران گولی
 اندوده کفزد و این از نبات بهتر و پر قوت تر است * چون گولی
 طیار شود بامید حق سبکانه و تعالی جانور را گرفته بطور صافی
 معروف بعمل آرد و بعد خلطه انداختن آب دهد؛ سه روز طعمه داری
 کرده بپزند نافع باشد *

بندند و آنرا بسریشم مذکور اندوده و یک پرده نیز از برگهای درختان بر چوبها بسته همراه دارند و آن را پناه خود ساخته از هر قسم جانور که خواسته باشند بگیرند؛ و از آن سبب لقب پنجیت^۱ بران میرشکار ثابت شد که چوبی بسریشم مذکور آلوده در پنجه خود دارد و هرگاه خرنده نزدیک صید رسد چوب دست را پیرهای او رساند و پیرهای صید مذکور بدان سریشم بند شوند و او رفته بدست گیرد *

نسخه لقمه چرغ * صبر سقوطری یک ماشه - سهاگه تیلیا یک ماشه - نمک سنگ و نوشادر آذایی از هر کدام یک ماشه - بآب لیمون گولی بسته برابر دانه نخود صبح دو گولی چرغ را از لقمه مذکور در ورق گوشت بخوراند و بعد دو پیخال نائزه آب شیو گرم بدهد و تا عصر گرسنه دارد * عصر یک گنجشک بخوراند و بهمان قناعت کرده صبح خون چشانیده بپراند *

لقمه زمچ و چرغ * قنبیل دو ماشه - شب یمانی چهار ماشه - بیدیهوئی دو سرخ - مومیائی دو سرخ - بآب لیمون گولی برابر مغز بادام درست کند؛ و صبح جانور را در ورق گوشت یکجذب بخوراند و بهمان قناعت کرده تا عصر گرسنه دارد و آنگاه قدر یک گنجشک گوشت از سینه سار یا کبوتر یا فاخته بخون او آلوده بخوراند * روز دویم خون چشانیده بپراند - انشاء الله تعالی خوبی بظهور آید * و اگر چرغ از دادن این دوا قی چند مرتبه کند تا هم باک ندارد بلکه اشتها زیاده شود و نفع زیاده کند اما تاکید آنست که آب نباید داد *

لقمه بلاد که در فصل شکار شاهین درج است همان وزن که در اینجا نوشته دو برابر آن چرغ را موافق آید و این عامل ترویج لقمها است و تجویز از میرشکاران پنجیت است *

^۱ Panjbet? a contraction of panja "hand" and bent or bet H. "cane."

پرمهره * قدری صبر سقوطری در پارچه پیچیده و با شاش کودک
تر کرده بالایش گل اندوده و در دودی درویش، و یا خود دودی ساخته
دران دهن کند تا پخته شود * بعد ازان قدر نخود در پرها پیچیده وقت
شب بعد فرو بردن طعمه از حوصله بخوراند؛ و اگر نخود گرفته از حلق
او باید فرو گذرانید * و صبح بعد انداختن پرمهره خون چشانیده بپراند؛
و در فدیله با قدری دارچینی دوخته دادن هم نیک اثر کند و این از جمله
معجزات است؛ و صبر مرشد چرخ است *

لقمه چرخ؛ مجرب * صبر دو ماشه - نمک یک ماشه - در آب لیمون
گولی برابر کنار جنگلی ساخته که سه نخود باشد صبح چرخ را در یک
ورق گوشت خورانیده نگهدارد * اگر قی کند و چربی بر اندازد پس همان
وقت نائره آب شیر گرم باید داد و تا عصر گرسنه دارد و سوای همان یک
ورق چیزی ندهد؛ و عصر یک گنجشک از پرها صاف نموده بخوراند
و بهمان اکتفا کند؛ و صبح خون چشانیده بپراند؛ و اگر هضم کند پس آب
بباید داد و تا عصر گرسنه دارد * عصر همان روز یک گنجشک دهد
و صبح بپراند *

لقمه چرخ از امان الله بیگ * صبر برابر یک نخود در روغن بلاد
گولی کرده در ورق گوشت صبح چرخ را بخوراند و گرسنه دارد تا عصر؛
و بعده او را یک گنجشک خوراند * صبح خون چشانیده بپراند * و این از
میر شکاران نواح دکن و پوزب است که انها را بزبان آنجاها پنجیت
خوانند؛ و این ازان گویند که آنها همواره حقه پر از سریشم یعنی شیر درخت
پدپل¹ ساخته همراه دارند و یک چوب دراز و باریک را بر سر یک نی دراز

¹ Indian bird-lime (*lāsā* H.) is excellent. It is made either from the sap of the banyan tree (called in the Panjab *ber*) or from that of the 'peepul.'

نسخه لقمه صبر * بیارد صبر سقوطری، قذیل، نمک هندی، قرنفل،
از هر کدام سه ماشه؛ در شاش کودک تر کند و بر آتش نهد تا بقوام آید *
روزی که شکار رود وزن دوسرخ در ورق گوشت خورانیده و خون چشانیده
بپراند - انشاء الله تعالی خوب گیری کند *

لقمه تاتوره سفید¹ * صبر سقوطری را سائیده و باریک کرده بیارد
باز تاتوره، و جوف آن خالی کرده دران دوی مذکور را پر کند؛ و پاره دیگر
از بار تاتوره بریده و عوض سرپوش بران داده گل حکمت کند و در آتش
نرم دودی درویش پخته شب نگهدارد تا سرد شود؛ و آنگاه گل دور کند،
و هرگاه برای شکار سوار شود قدر دو سرخ در ورق گوشت خورانیده بالای آن
خون چشاند و چون خوب گرسنگی پیدا کند بپراند - و این سریع الاثر است *

پرمهره چرخ * قرنفل چند دانه روز یکشنبه در کشتزار ترب برده
و در بیض ترب چوبی خلال دستور خلانیده دران سوراخ قرنفل را خلاند،
و بهمین نوع همه قرنفل دران ترب خلاند و تربرا از بیخ جدا نکند؛
و بمعتاد معمول آب دهد تا یک هفته * روز یکشنبه دویم آن را بر آورده
در سایه خشک کرده نگهدارد * وقت احتیاج سه عدد قرنفل در پرها
پیچیده و یا در فتیله پشم دوخته بعد فرو بردن طعمه از حوصله آنرا بطور
پرمهره بدهد * چون صبح پرمهره اندازد خون یک سارو خورانیده بپراند -
مجبرب است *

نسخه پرمهره * قرنفلها را در بار تاتوره سفید بطوریکه در بیخ ترب
نوشته شد بهمان طور پرورده بعمل آرد؛ و دو قرنفل هر مرتبه که خواسته
باشد در پرمهره یا فتیله بدهد - مبارک و مجرب است *

¹ Datura alba: تاتوره سفید

گوشت دل بز بدهد، یعنی ورق آبداره کرده قدر یک گنجشک؛ و صبح نیز قدر دو گنجشک، و عصر سه گنجشک بدهد * و صبح دیگر مرغ زیر پایش کشته و از گوشت و خون آن آلوده سیر کند و بعده بشکار برد *

نسخه صافی معروف * ¹ نبات یکتوله - نمک یکماشه - سائیده باریک نموده بآب گولبی بسته بطور معروف صاف کند؛ و اگر خلطه دیر اندازد نائزه شیوه خردل بدهد و بعد استعراغ آب دهد *

صافی معروف چرخ * قند سیاه قدر یک توله - نمک پنجم سرخ - باهم گولبی بسته بدستور معمول بدهد و بعد از انداختن خلطه آب دهد و اگر احتیاج خردل باشد دادن مضائقه نیست *

نسخه صافی چرخ * نوشادر صاف یکدانه - طویل تراشیده قدر یک ماشه بدستور صافی نمک تنها، بعمل آرد؛ اگر حدت دوا را کم کردن خواهی پس دواى مذکور را بریان باید کرد بر سفال پاره آب نارسیده *

صافی چرخ، نسخه دیگر * قند سیاه یک توله - صبر سقوطری یک ماشه بوداده و از قند گولبی بسته صبر را در سر گولبی خلانیده بدستور صافی قند و نمک بعمل آرد *

صافی صبر نسخه دیگر * نبات کوفته یک توله - قدری صبر در شاش کودک تر کرده و پخته خشک کند و چهار سرخ بآب گولبی بسته چرخ را بدهد، و بعد دو پیدخال اگر آب دهد رواست * اما منتظر قی باشد؛ اگر کند بهتر، و الا بیم ندارد * و این صافی آسان و نافع و بی ضرر است *

¹ Sugar-candy and salt is an excellent purge for all hawks. For a *chough*, however, half the amount of sugar-candy mentioned in the receipt is sufficient; for a peregrine, the salt also should be reduced to half.

خورانیده خون چشانیده بپراند . انشاء الله تعالى خوب میگری کند
و این آزموده شاهجهان است و تجویز این فقیر است

فصل سوم در معالجه شکار چرخ و شنقار و زمج چون احتیاج
صافی برای جانوران مذکور باشد باین نوع که درین نسخه درج است
بعمل آرد: و لقمه و پرمهره، و فتیله، نیز ذیلاً درج است

صافی که در فصل چشم کشادن چرخ موقوف بر اینجا داشته
اینست: نمک هندی یک دانه، مطول، بطور خرما بکار تراشیده، بعده
آب مال کرده صاف و شفاف کند، مبادا گلیوی جانور خراشیده مجروح
گردد: و آن قدر باقی ماند که بعد از آب مال کردن وزن سه ماشه باقی
باشد * آنگاه که طیار شد جانور را گرفته و از حلق او فرو بگذرانند سر دست
نگاه دارد تا آنکه پبخال کند: و اگر قی کرده بعد یک یا دو پبخال خلطه
چربی از شکم براندازد، پس آب در پیاله پیش چرخ بیارد: اگر بر غبت
خورد بهتر، و الا بغائزه بدهد، اما آب شیر گرم باشد * و اگر پیش از پبخال
کردن قی کند و خلطه اندازد بمان تا یک پبخال کند * بعد ازان بهر طور که
خورد آب باید داد * و اگر در پبخال کند و خلطه نیندازد پس بلا فرصت
نازله شیر خردل بدهد که تاخیر جائز نیست * و دستور اینست که اول
شیره خردل طیار کند، بعد ازان نمک دهد * و اگر قبل از پبخال کردن قی
کند و خلطه بر اندازد تا مدت معموله منتظر باشد و اگر تا آن وقت پبخال
نکند پس آن را بلا فرصت چند منقار آب شیر گرم باید داد تا حدت دوا
کم شود و جانور زود بحال آید و سده از رودهایش بکشد و پبخال بند نشود *
آنگاه که پبخال کند بدستور معروف آب دهد و بعد از فارغ شدن، قهوار

به شاهین دهد؛ بعد از استغراق، خون چشانیده بپراند - انشاء الله تعالى
آن روز بیشک کاری کند *

لَقْمَةُ که جهت شاهین نیک است * بیارد دیگ گل و آن را
گل حکمت کند، و یک آثار شاهجهانی از شاش کودکان دران انداخته
و نیم آثار نمک لاهوری سفید کوفته دران داخل کرده بر آتش نرم
جوشاند که فقط نمک خشک باقی ماند؛ بعده نگهدارد * مقدار خوراک
شاهین و بحری دو سرخ؛ صبح پیش از شکار در ورق گوشت خوراند،
و بعد از یک گه‌ری گوشت سارو، سینه چاک کرده، گرم خون آلوده چند
لقمه بخوراند؛ چنان اشتهای جانور روشن شود که مطلق سیر نگرند *

پرمهره ترب، از شیخ عبدالواحد میر شکار * بیارد ترب، و آنرا برابر
یک بند نر انگشت دست بتراشد و نگالا دارد * شب طعمه باید کم کرده
داک و چون هضم کند و از حوصله بده برد آنگاه همان ترب پاره مثل فتیله
بدهد * اما تنها بی پرو پشم، هیچ چیز دیگر بران نباید پیچید؛ و صبح
بعد از بر انداختن آن خون چند نوک چشانیده بپراند - انشاء الله تعالى
نیکو اشتها دهد *

لَقْمَةُ تلخه گاؤ تجربه این فقیر * بیارد زهره گاؤ که پر آب زرد باشد،
و آب آن در شبیه اندازد؛ و زنجبیل قدر یک توله - قرنفل یک ماشه -
نبات یک توله - برنگ کابلی دو ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده
دران آب زهره گاؤ تر نماید؛ و دران شیشه پر کرده در آفتاب نگهدارد، تا آب
دران شیشه خشک شود * پس دواى مذکور را خشک در سنگ ملایه
سائیده و مشک چهار سرخ - بیربهری چهار عدد - باریک آس کرده داخل
کند * وقت صبح بعد پرمهره انداختن قدر دو سرخ در ورق گوشت

آس نموده در آب لیمون تر کند؛ و هر قدر پنبه که درین آب لیمون مناسب داند تر نماید، و در سایه خشک کرده نگهدارد * وقت احتیاج، دوائی که موافق طبیعت جانور خود داند، درین پنبه پیچیده و بالايش ریسمان بسته بخلق جانور فرو گذارند، و صبح بعد از استغراق بشکار بپراند * و لیکن ازان سه دوا، که در آن پنبه تر کرده است، وقت بستن هیچ یکی ازان داخل بتکرار نکند *

نسخهٔ فتیله، از حسن، شاگرد مرزا علی شیر، میر شکار، و آزموده فقیر * قرنفل و زنجبیل مساری باریک بهمراه شاش کودک بساید و پشم دران تر کرده در سایه خشک کرده نگهدارد * وقت احتیاج فتیله ازیں پشم ساخته دران یک قرنفل پیچیده بدوزد * اگر جانور سخت باشد قدری دارچینی با قرنفل همراه پیچیده و اندکی نبات بدستور معمول درخته بدهد و بپراند *

فتیلهٔ ساده، ازیں فقیر * قدری پشم در آب شسته نگهدارد و در آفتاب بدارد تا نیکو خشک شود * بعده نمک سنگ در آب جوشانیده و پشم دران تر کرده در آفتاب خشک کرده نگهدارد * وقت احتیاج فتیله ازان ساخته و دران قرنفل و نبات، و یا برچ، و یا زنجبیل، پیچیده بدوزد و بدهد و بپراند *

فتیله از فقیر، که در تجربه رسیده * گهونگچی سفید یکعدد - قرنفل یکعدد - بیربهوتی یکعدد - مالکنگنی هفت دانه - مهلب¹ سه دانه - نمک و صبر و نوشار آفتابی، از هر کدام وزن یکدانه ماش - زنجبیل برابر مغز پسته - و برچ نصف آن - همه را در فتیله از پشم پرورده نمک درخته

¹ مهلب. Read محلب, vide p. 87, no. 2.

بعد ازان برآورده آن را باریک آس کند، تا سرمه دستور شود * بعده قرنفل
چهار سرخ - زعفران چهار سرخ - کافور چهار سرخ - مشک و مومینائی
و بیرونه وئی از هر کدام دو سرخ - همه اجزاء را باریک آس نموده دران ممزوج
نماید * وزن خوراک شاهین یک نخود، و بحری دو نخود در ورق گوشت
خورانیده سوار شود؛ وقت شکار خون چشانیده بپراند * و اگر شکار گیرد بهتر
والا بر ماکیان تکه کرده سیر کند، که خون دادن باعث زندگانی شاهین است *

نسخه فتیله حنظل^۱ * بیارد برگ سنبلالو^۲ و شحم حنظل، و از هر
کدام آب قدر پنج سیر شاهی بگیرد، و آن قدر پنبه که در آن ترمیتوان شد
تر کرده، در سایه خشک کند * وقت احتیاج فتیله ازین بسته بخوراند *
و اگر درای دیگر غیر از نبات و مالکنگنی و دار چینی و الاچی بخوراند
موافقست نکند * و صبح، پس از قی کردن فتیله، خون چشانیده بپراند -
انشاء الله تعالی خوب گیری کند * ازین قویتر فتیله جهت شاهین دیگر
نیست، و این اثر نیکو کند - و الله اعلم *

نسخه خشکه شاهین، از حکیم میرشکار * صبرستوطری در بارچه
پیچیده و بشاش کودک تر کرده بالایش گل حکمت اندوده در دودی
درودش دفن کند تا پخته شود؛ آنگاه بر آورده سرد کند؛ بعد ازان با نبات
هم وزن باریک آس کرده سفوف کند * صبح شکار در ورق گوشت خورانیده
سوار شود * قدر مستعمل شاهین و بحری دو سرخ *

نسخه فتیله حامض، حیلۀ فقیر * بیارد زنجبیل یک توله - قرنفل
شش ماشه - نبات چهار توله - آب لیمون ده توله - اجزاء مذکور را باریک

^۱ Colocynth؛ حنظل، Colocynth-pulp.

^۲ سنبلالو (Sambhālū), Hind., Fiter Negundo: a species of cinquefoil.

کرده در ورق گوشت، شب، بعد هضم طعمه، باز را و یا هر جانوری را که دهد، اشتها بسیار آرد؛ اما آن شب طعمه سیوم حصه از معتاد کم کرده باید داد *

لقمه موز¹، یعنی نمک کیله؛ در فارسی کیله را موز گویند * بیارد چند درخت موز از بیج کنده، و در آفتاب خشک کند؛ بعد ازان آنها را آتش دهد تا سوخته شود و خاکستر آنرا در آب بسیاری تر کرده و به فیل² پشم جر علقه² نموده بچکانند تا صاف شود؛ چرکی که از آن درته ماند کار نیاید * آب صاف شده را در دیگ سفال باید جوش کرد تا آب فانی گردد، و نمکی که در ته آن دیگ بماند آنرا بار دیگر در آب کرده از جر علقه² صاف نماید، و بدستور مسطور بعمل آرد: تا سه مرتبه بهمین نوع بجوشاند * بعد ازان در ظرف شیشه و یا چینی نگهدارد زیرا که در ظرف دیگر فماند؛ و آهن را سوراخ کند * وقت شکار در ورق گوشت خوارنیده سوار شود و خون چشائیده بپراند * وزن خوراک شاهین یکسرخ، و باز مسادی، و بحری دو سرخ، و چرخ سه سرخ *

خشکه از استاد جنید سعید خانی * گوشت دل بز را ورق کرده در یک آثار شاهجهانی شاش کودک تر کند، و یک سیر شاهی قذیبیل شسته، و یک سیر شاهی نمک، و نیم سیر شاهی صبر سقوطری، داخل نموده و در ظرف سفالین انداخته، و دهن ظرف را بهارچه و گل حکمت مسدود نموده در چهار راهه دفن کند، که بالایش آمد و رفت مردم می شده باشد: تا سه هفته که بیست و یکروز باشد همانجا مدفون بگذارد *

¹ موز (Mawz), *Musa sapientum*, the Banana, or Plantain.

² جر علقه Apparently the author means by this 'to filter through wool (suspended).'

آتش دهد؛ و مرتبه سیوم نیز بدستور مسطور بعمل آرد * سه مرتبه نوشادر را باید تصعید کرد، و هر مرتبه که تجدید کند کلس مذکور را سر نو اندازد * و این از تجویز این فقیر و آزموده میر شکاران وقت است * هیچ لقمه این قدر اشتها نیارد که این لقمه آرد * وزن خوراک شاهین قدر یکسرخ، و بحری یک سرخ، و باز قدر یک برنج، و باشه را منع است، و شکره را نیم برنج، لگر را هم وزن بحری، و چرخ را دو سرخ؛ و جانور سخت را قدری زیاد توان داد * و این بسیار زود دار است از لقمه های دیگر، و این لقمه از آذایی سخت تر است، مگر نسخه بالادر که آن پرزور تر از این معاینه شده *

لقمه شادی بیگ * قنبیل شسته چهار سرخ - قرنفل دو سرخ - مشک یکسرخ - مومیائی مساوی - زعفران دو سرخ - بیر بهوئی یکعدد - صبر سقوطری دو سرخ - نبات یکماشه - شنگرف دو سرخ - کافور یکسرخ - نمک لاهوری چهار سرخ - بآب لیمون باریک سحق کرده نگهدارد * بقدر دانه فلفل شاهین را و باز را کافی بود؛ و بحری را یک و نیم سرخ، و جانور ریزه را برابر دانه ماش باید داد *

لقمه شنگرف، تجویز و تجربه فقیر * شنگرف و سهاگه تیلایا و بیربهوئی و گهوگهی سفید و قرنفل و نمک و نوشادر آذایی و صبر سقوطری از هر کدام یکماشه - نبات سه ماشه - باریک آس نموده نگهدارد * وقت شکار باز را یک سرخ، و شاهین را دو سرخ، و بحری و لگر را سه سرخ، در ورق گوشت خورانیده و بعد دو پبخال خون چشانیده بپرانند - انشاء الله تعالی کاری کند که هیچگاه از جانور نشده باشد * و اگر بآب لیمون گولی برابر مغز چلغوزه¹

¹ چلغوزه (Chilghūza), the Neesia or edible pine; Pinus Gerardiana.

آرد * اما وقت پختن سه آثار شاهجهانی - آب داخل نماید ، بعد ازان آتش دهد که گوشت بی آب خواهد سوخت و داغ بدو رسد و اثر نکند *

نسخه نوشادر آفتابی * نوشادر خالص نیم آثار باریک آس نموده در دو آثار آب تر کند و آن را با فتیله پشم بپکند ؛ و چوک بته مانده کار نیاید ؛ پس آن آب صاف را در آفتاب تیز نگهدارند ، و چند پاره نی دران آب اندازند تا هر چه خشک شود بدان پاره های نی چسبند و هم بکنار ظرف که دران است * چون آبش خشک شود ازان بر آورده نگهدارند * وقت شکار شاهین را یکسرخ و بحری را همزن آن ، و باز را نصف وزن آن دهد * و اگر در لقمه و یا پرمهره نوشادر لازم شود ازین تصعید شده باید داد ، و این لطیف تر بود از دیگر نوشادرها ، و بهر حال نیکو اثر کند *

نسخه لقمه نوشادر تصعید کرده آتش * بیارد نمک هندی و شب یمانی وزن مساوی - باهم در دیگ سفال انداخته دیگ دیگر عرض سرپوش بران دهد ، و هر دو را گل حکمت کند ، و آتش دهد از پاچک دشتی ، تا هر دو خاک شود ؛ و بعد سرد شدن بر آورده نیم پاؤ ازان خاکستر مذکور با نیم پاؤ نوشادر باهم باریک آس نموده و در دیگ گلی بنوعیکه جهت کلس^۱ کردن نمک و شب یمانی نوشته است بعمل آرد ؛ بلکه آنجا دیگ دوم بالا دادن معاوضه سرپوش چندان ضرور نیست ، که در آن همه را خاک کردن است و در این جوهر اصلی بر آوردن است * آنچه از نوشادر در دیگ سرپوش چسپیده بماند همان را باید اصل دانست و آنچه در دیگ پائین بته ماند آن کثیف باشد و بکار نیاید * چون باینکالت رسد باز دیگر می باید کلس نمک و شب یمانی باهم وزن بدستور صدر

^۱ کلس a chemical term ; "to purify over fire."

نسخه صافی، آزموده این فقیر و از تجربات عسکر خان * نبات
 دو ماشه - نمک سیاه عرف سونچر^۱ پنجم سوخ - دار فلفل پرورده آب
 لیمون و دانه الاجی و مالکنگنی، از هر کدام دو سرخ - مشک و مومیایی
 و کافور و شنجرف، از هر کدام نیم سرخ - همه را بهم باریک آس نموده
 با مغز گنجشک گوی بسته نگهدارند؛ و عصر طعمه بی پر و استخوان،
 سیوم حصه از معتاد کم کرده بخوراند؛ و صبح بدستور صافی شاهین را گرفته
 جب دوا را از حلق جانور فرو بگذارند و بردست گیرند تا صاف شود *
 دوسه روز طعمه داری کند با احتیاط، و چهارم روز خون چشائیده بپراند *
 و خردل جز بضرورت ندهند مگر آنگاه که خون خلطه نیاندازد * و این
 صافی برابر ده نسخه است بلکه نیکوتر از ده نسخه است *

نسخه فتیله شاهین، از باز نامه دارا شکوه * بیارد بچه سگ که از
 ولادت او سه ماه گذشته باشد و او را کشته و خونس در ظرفی گرفته قدری
 پنبه در آن خون نیکو تر کند چنانچه خشک نماید؛ و قدری زنجبیل
 کوفته آماده دارد؛ آنگاه شکم آن سگ بچه پاره کرده از رودگان و امعا
 صاف نموده دوا می مذکور را که کوفته باشد در شکمش بپاشد، و پنبه مذکور
 در شکم سگ بچه انداخته هر دو کنار پوست را بدوزن تا بخار ازان
 بر نیاید؛ و در یک دیگ سفالین نهاده دهن دیگ را بتاکید بند کند؛
 و آتش ملایم دهد تا آنکه گوشت مهرا^۲ شود و آبش خشک گردد؛ بعد
 ازان فرود آورده نگهدارند تا سرد شود؛ پس پنبه مذکور بر آورده نگهدارند
 و در سایه خشک کند * وقت احتیاج، دوائی که در فتیله دادنی باشد
 در همین پنبه پیچیده و دوخته بدهد؛ و این از دیگر فتیلهها اشتها زیاده

^۱ سونچر or سانچر, a black rock salt, much used medicinally.

^۲ مهرا Well-boiled.

نسخه خشکه که از زنجبیل پخته و غیره سازند * زنجبیل یک توله -
 مشک و مومیایی چهار سرخ - قرنفل دو ماشه - برچ پخته یکماشه - قندیل
 پرورده آب لیمون یکماشه - دارچینی چهار ماشه - نبات یکتوله - همه را
 کوفته باریک نماید * جهت گلال چشم قندیل ساده بآب شسته نیک
 است، ولی برای سیاه چشم پرورده لیمون خوب است * و برچ و زنجبیل
 نیز به همین دستور، بعد پختن در دُنب گوسفند، در شراب پروردن ضرور
 است؛ هم جهت پرمهره و هم جهت خشکه نافع است *

نسخه صافی گوشت ماردهامن * گوشت خشک ماردهامن
 سه سرخ - شنگرف یک سرخ - تخم چرچره دو سرخ - قرنفل دو عدد -
 قندیل ناشسته چهار سرخ - نمک لاشوری چهار سرخ - نوشادر تصعید
 نموده آذایی دو سرخ - همه اجزاء را باریک آس نموده بآب لیمون گوی
 بسته باید نهاد * و شام چهار گنجشک بی پر و استخوان خوراند؛ و صبح
 دوی مذکور را بدستور صافی بعمل آرد؛ و آب دادن بعد خلطه انداختن
 و طعمه داری همه بنوع مسهلات دیگر است؛ و خردل دادن (مگر
 بضرورت) روا است و الا نتوان داد * و پس هر صافی طعمه داری لازم
 است * و هیچ دوائی جهت جانور شاهین از گوشت ماردهامن
 و شنگرف و گهونگی عمده تر نیست، مگر بلاد که آن نیز سم است *

پرمهره از محمد هاشم میر شکار * زنجبیل و برچ و قرنفل هر سه اجزاء
 را در دوآبه بول خرو شراب تر کرده در ظرف سفال زیر زمین دفن کند *
 یک هفته بعد ازان در سایه خشک کرده نگهدارد؛ وقت احتیاج قرنفل
 یکعدد - و برچ و زنجبیل از هر کدام یک سرخ - در پرها پیچیده
 بشاهین بخوراند؛ صبح بعد بر انداختن پرمهره خون چشانیده بپراند -
 انشاء الله تعالی اشتها غالب آرد *

مومیاثی دو سرخ - بآب لیمون آس کرده و چهار ماشه شب یمانی باریک داخل کرده گولی برابر مغز بادام سازد * شاهین و بکری را نصف گولی در ورق گوشت خوراند و بعد صاف شدن تهور خون آلوده قدر یک گنجشک خورائیده و عصر دو گنجشک آبداره و صبح دوم خون چشائیده بپراند و بعد از چند روز که گرسنگی باقی نه ماند تجدید آن لازم است و چرخ و زمج را یک گولی باید داد *

پرمهره از حسن میر شکار * صبر قدر یکدانه فلفل - نبات یک ماشه - در پرها پیچیده بخوراند * و شبی که این پرمهره دهد طعمه سه گنجشک کانیست و بکری را نفع بسیار کند * وقت شکار خون چشائیده بپراند * معجب است *

پرمهره از یعقوب علی باز دار * بیارد ذنب گوسفند و آنرا چاک کرده زنجبیل چهار توله - بر چ خراسانی یک توله - این هر دو ناکوفته باشد و آنچه کوفته داخل کند ایفست شونیز^۱ سه ماشه - برنگ کابلی^۲ شش ماشه - دارچینی سه ماشه - قرفل سه ماشه - شملیت عرف حلبه^۳ شش ماشه - همه اجزاء را یکجا کرده هرچه کوفتنی باشد کوفته داخل نماید و زنجبیل و بر چ سالم باشد و آنها را دران پیه ذنب مذکور دوخته و در زیر آتش دان که چهار پاس دران آتش متصل روشن شده باشد دفن کند و چون چهار پاس بگذرد بر آورده بگذارد تا سرد شود بعد ازان کشیده نگهدارد * وقت احتیاج قدری ازان زنجبیل در پرمهره پیچیده دهد اثر قوی دارد * و اگر جانور سخت طبیعت باشد قدری بر چ ازان باید داخل نمود *

^۱ شونیز *Nigella sativa*.

^۲ the fruit of *Myrsine africana*.

^۳ شملیت عرف حلبه *Trigonella Fennum-graecum* : the Fenugreek.

و چرخ را دو نخود تا سه نخود توان داد * صبح در ورق گوشت خورانیده
سوار شود و بر شکار متیقن برود که خالی نشود * و اگر از قضاو صید میسر
نیاید بر ماکیان سیاه سیر کند ؛ و وقت پرانیدن خون چشانیده به پراند *

پرمهره^۱ صغیر نائب کبیرا * نمک یکسرخ - زنجبیل و برچ ، از هر کدام
یک سرخ - نبات چهار سرخ - قرنفل یکعدد - مومینائی و مشک ، از هر کدام
قدر یکدانه جواری - شب در پوست گردن مرغ درخته بدهد و صبح بعد
بر انداختن پرمهره بشکار رود - خون چشانیده بپراند *

لقمه^۲ سهاگه تیلیا * نوشادر صبر سقوطری و نمک لاهوری ، از هر کدام
یکماشه - نبات سه ماشه - سهاگه تیلیا دو ماشه - بهم باریک آس کرده
نگهدارد ؛ پیش از شکار قدر دو سرخ تا چهار سرخ ، شاعین و بحری را
دهد - چنان باشتها آرد که از صید انشاء الله تعالی خطا نکند ، و آزموده فقیر
است ؛ اما خون چشانیده بپراند *

سنگتاب صبر * نبات یک توله ، در سه توله پیدشاب تر کرده ، و قدر چهار
سرخ صبر جدا در آب تر کرده و قدر یک گنجشک گوشت دل بزورق
کرده در آب صبر تا یک گهژی تر کند و بعد ازان بآب دیگر شسته و تلخی
کشیده آنگاه چند سفالپاره گرم درشاش که نبات در آن تر کرده باشد
انداخته سنگتاب کند ؛ و گوشت مذکور را دران سنگتاب شیرین کرده
عصر بخورند و علی الصبح بپراند ؛ اشتهای آرد که چه توان تعریف نمود *
وقت شکار خون چشانیده بپراند *

لقمه^۳ نسخته شب یمانی که جانور را صاف کند ، و این جهت شکار
قائم مقام صافی سعید خانی است * قذیل دو ماشه - بیرهوتی دو سرخ -

^۱ "Substitute." نائب : vide p. 137, note 1.

^۲ This luqma is a favourite in Ohhach-Hazura.

نسخهٔ لقمهٔ کرمهٔ مار درمن که در هندی آن را مار دهامن^۱ نامند *
 لقمهٔ که از کرم آن سازند، و بهمان طور که در شکار باز نوشته و وزن داده بعمل
 آرد؛ و این از میرشکاران عمدهٔ آزموده شده و در بازنامهٔ دارا شکوه درج
 است، و از نوادر روزگار توان دانست * و این لقمهٔ قدیم برای شاهین
 است، لیکن در شکار باز ازان نوشته، که جهت باز سخت بد سیرت نفع
 بسیار دارد و بتجربه رسیده *

لقمهٔ بجهنک^۲ قیلیا * سعد کوفی^۳ عرف ناگرموئه چهار ماشه - کافور
 یکماشه - کچله یک ماشه - بیخ حنظل^۴ یکماشه - مومیائی یکماشه -
 قرنفل یکماشه - مشک یکماشه - زعفران یک ماشه - صبر زرد سقوطری
 دو ماشه - قذیل شسته شش ماشه - بیر بهوئی یکماشه - زنبور سیاه یکعدد -
 مغز گربهٔ سیاه یکتوله - مغز و سینه و پیه جانور بهوجنکه^۵، (و آن سیاه
 رنگ مرغیست و دم دو شاخه دارد) - و هر چهار پای و مغز موش پُران
 که در هندی گلهری^۶ نامند - پوست بیخ کنیر^۷ سفید یکماشه - بجهنک
 قیلیا یکماشه - بیخ اندرائن^۸ - در شراب تر کرده صبح همه دواها را بهمرآه
 همان سحق بلیغ نماید تا نیکو باریک شود؛ بعد ازان بر اندک آتش پخته
 نگهدارد * شاهین و بحری را از برابر یکدانهٔ فلفل تا یک نخود توان داد،

^۱ مار دهامن Zamenis mucosis, popularly supposed to suck cows.

^۲ بجهنک قیلیا Aconitum ferox: the Indian Aconite.

^۳ سعد کوفی Cyperus scariosus.

^۴ حنظل Ar., Citrullus colocynthis: colocynth.

^۵ بهوجنکه Bojunga or bochanaya, the common Drongo-shrike or 'King-crow' (Dicrurus macrocerus), called in the Derajat Kāl-kurichhī. It figures largely in Indian folk-tales.

^۶ گلهری the common Indian Ground Squirrel (Sciurus Palmarum) called gilahrī in Hindustani.

^۷ بیخ کنیر Nerium odorum: sweet-scented Oleander.

^۸ بیخ اندرائن H., Citrullus colocynthis: colocynth.

سارو خورانیده بهمان تہوار تغامت کند، و عصر قدر دو گنجشک آبدارہ دهد،
و صبح دویم خون چشانیدہ بپرانند * و اگر جانور سخت باشد، یک روز درآ
دادہ و طعمہ داری بہ موجب صدر کردہ روز سیوم بشکار برد و خون
خورانیدہ بپرانند *

صافی اندر جوتلخ * زیرہ سفید کہ از محمد ہاشم میرشکار درشکار باز نوشتہ
شد بہمان وزن و دستور شاہین را کہ بد عادت و بی اشتہا باشد دادن اثر بسیار
کند، مگر تفاوت ہمین است کہ سیاہ چشم را اگر خود قی نکند و نیندازد، آن
زمان نائزہ شیر خردل دہد، و طعمہ داری موجب مسہلات دیگر است *

صافی صبر * نبات شش ماشہ - نمک برابر دانغ باقلی کبیر - و صبر
زرد سقوطری برابر نمک - ہر سہ اجزاء را موافق اوزان حبہا بکار د تراشیدہ
اول ہر دو حب آخر الذکر شاہین را گرفتہ بدہد، و بماند تا خلطہ بر اندازد،
و اگر فرصت کند خردل بنائزہ دہد * چون از قی فارغ شود، نبات تنہا
آنزمان باید داد، و جانور را گرفتہ از حلق او فرو بگذرانند، و اندکی آب ہمراہ
نبات دہد، و بردست گیرد تا چند پیخال کند، بعد ازان آب بقاعدہ
خوراند * و چون صاف شود طعمہ داری بموجب مسہلات دیگر است،
این از جملہ تجربیات این فقیر است *

نسخہ قتیلہ شاہین * نمک ہندی یکتولہ - نبات سہ تولہ - زنجبیل
یکتولہ - ہمہ را کوفتہ و در شاش کودک سائیدہ و قدری پشم دران تر کردہ
و در سایہ خشک کردہ نگہدارد، و وقت احتیاج دواہا را درین قتیلہ دوختہ
بدہد، یعنی دواہا مثل برچ پختہ، و زنجبیل پروردہ، و قرنفل، و دار
چینی پیچیدہ بر بسمان ابریشم سبز باید دوخت * و آنچه تدایٰ بطبیعت
جانور موافقت کند بکار برد *

دارد، و عصر قدر یک کنجشک گوشت دل بز آبداره کرده بخوراند * و روز دیگر طعمه داری بدستور طعمه داری و صافیا کرده سیوم روز بشکار برد *

نسخه پرمهره کبیر¹ بموجبی که درشکار باز درج است بی کم و کاست بعمل آرد، و آن در اصل معالجه شاهین است * چون باکتر بازان بد فعل موافقت کرد لهذا در آنجا درج کرده شد؛ بهمان اوزان بعمل آرد زیرا که در طبیعت باز و شاهین تفاوت نیست *

پرمهره بوج تنها که در شکار بکوی نوشته شده؛ جهت شاهین بهمان وزن و ترتیب مجرب است و نفع بسیار کند *

پرمهره زنجبیل * زنجبیل قدر یک نخود تنها در برها پیچیده بشاهین خوراند، و صبح بعد انداختن پرمهره خون چشائیده بپراند *

لحمه صافی سعید خانی * قندیل شسته سه توله - نبات دو توله - نمک لاهوری در توله - زعفران یک توله - هر چهار اجزاء را موجب اوزان باریک آس نموده در نیم پاؤ از آثار شاهجهانی شیر گاو تر کند و در پتيله مس بر آتش کم بخند، چون بقوام حاموی تر رسد آن زمان قدر دو سیر شاهی روغن گاو داخل نموده با چوبی وقت پختن میگردانیده باشد تا داغ نرسد، و چون روغن دران جذب شود فرود آورده، در ظرف شیشه ریای چینی، و اگر آن نباشد، در قوطی چربی نگهدارد؛ و وقت احتیاج چهار سرخ از دوا در ورق گوشت دل بز شاهین را صبح بخوراند، و بهمان قناعت کند و منتظر شود تا آن ورق گوشت و دوا هر دو را شاهین قی کرده بر اندازد؛ و گرسنه دارد تا زمانی که از قی کردن و پیدخال کردن باز ماند؛ و البته چند مرتبه قی و پیدخال خواهد کرد * چون فراغت حاصل آید، گوشت بغل

¹ *Kabir* means simply "great": *qaghir* occurs further on, on p. 140.

ظهر بشکار برد، و اگر عصر داده باشد صبح بشکار برد * و این تکراراً بتجربه
فقیّر رسیده و این را از نوادر روزگار توان دانست *

پرمهره صبر * برچ قدر چهار جو - سقوطی بوداده قدر یکدانه
جواری - زنجبیل یکدیم سرخ - نمک لاهوری قدر یک عدس - نانخواه¹
هفت دانه اینهمه را در پرها پیچیده شاهین را خوراند * و صبح بعد از بر
انداختن پرمهره خون چشانیده بشکار برد *

صافی صبر سقوطی * قرنفل دو عدد - نمک یکماشه - قند سیاه دو ماشه
صبر سقوطی برابر یکدانه جواری - نبات چهار ماشه - اینهمه را باریک آس
کرده و بی آب گولی بسته صبح بدستو صافی متعارف صاف نماید *
و بعد از خلطه بر انداختن آب باید داد * و نائزه خردل دادن تعلق
باحتیاج دارد * و چون فارغ شود طعمه داری نموده بپراند - انشاءالله تعالی
خوبگیری کند *

نسخه نائزه شاهین * اگر شاهین را بصافی اشتها بهم نرسد او را این نائزه
باید داد * نبات دو ماشه - نمک قدر یک نخود - قرنفل دو عدد - زنجبیل
یکسرخ - مشک برابر دانه جواری - مومیائی مساری - همه را باریک
آس نموده در دو توله آب ترکند و شاهین را، عصر، طعمه از معناد
سیوم حصه کم کرده بی استخوان بخوراند؛ و صبح در قباچه کرده و کلاه
برداشته ماسوره² در حوصله او رسانیده دوا از پارچه صاف کرده در نائزه
زیرد؛ پس کلاه داده از قباچه کشیده بردست باید گرفت تا که مثل مسهل
دو پیکخال کند * پس آب شیر گرم دهد تا صاف شود، و تمام روز گرسنه

¹ نانخواه *Carum copticum*, Hindi, Ajwain.

² ماسوره "Reed; tube." See note 1, p. 133.

یک گنجشک گوشت فاخته بخون او آلوده بخوراند ؛ و عصر قدر دو گنجشک آبداره خورانیده بهمان قناعت کند ؛ و صبح دوم خون چشانیده بپزند * زهار که آبداره ندهی که ضرر دارد *

لقمه از شادی بیگ * چنانچه در فصل شکار باز نوشته بدانموجب وزن و طعمه داری بعمل آرد ؛ بغایت مجرب است *

لقمه سهاکه * شنکرف یکسرخ - سهاکه یکسرخ - باریک آس کرده در ورق گوشت خورانیده بشکار برد ؛ اما در شکار جستن دیر نباید کرد و خون چشانیده باید پرانید * و اگر صید میسر نیاید بر ماکیان سیر کند *

لقمه گهونگچی * بیز بهوتی یکعدد - گهونگچی سفید یکعدد - این هر دو را باریک نموده در ورق گوشت خورانیده سوار شود و بعد یک پیخال بپزند *

نسخه لقمه گهونگچی، نوع دیگر * قرنفل یکعدد - نبات یکماشه - گهونگچی سفید یکعدد - بدندان خاوبده در ورق گوشت خورانیده بعد یک پیخال بپزند *

نسخه سنگتاب بدخشانی * چند ترب را در سایه خشک نموده قدر نیم توله از آن بر سفالپاره آب نارسیده نهاده آتش کند تا بسوزد ؛ و بعد ازان آن خاکستر را در دو توله آب تر کرده و هفت سفالپاره که هر کدام برابر بهلولی¹ باشد در آتش سوخته و دران آب سرد کند و بگذارد تا صاف شود * پس آن آب صاف را در ظرف دیگر فرود آورده و از پارچه گذرانده و قدر یک گنجشک گوشت بز دران تر کرده بخوراند * و اگر صبح بخوراند

¹ بهلولی Probably the name of a coin of Sulṭān Bahlūl Lodī, who died in 1498 A.D., after a reign of about 39 years.

دانه - دانه‌ای دار فلغل هفت دانه - نبات شش ماشه - بآب یا گلاب سائیده گولی بسته صبح شاهین را گرفته گولی بخوراند؛ و چون صاف شود قدر یک گنجشک بی استخوان تهوار آبداره کرده بخوراند، و چند روز طعمه داری کرده ماکیان زیر پایش کشته و گرم نموده بپراند *

نسخه لقمه شنگرف صغیر * قذیبیل ناشسته دو سرخ - شنگرف دو سرخ - صبر سقوطری یک سرخ - نبات دو ماشه - زعفران دو سرخ - گهنگچی سفید یکدانه - همه اجزاء را باریک آس نموده بآب لیمون گولیا برابر ماش سازد * وقت شکار شاهین را دو گولی، و باز را یک گولی در ورق گوشت خورانیده بشکار برد و خون چشانیده بپراند *

نسخه صافی دار فلغل * شنگرف دو سرخ - صبر سقوطری یک سرخ - دانه دار فلغل دو ماشه - نمک یک سرخ - مشک دو سرخ - قذیبیل ناشسته چهار سرخ - نبات شش ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده و با قند هیاه آنقدر که بدان گولی شود، بقد و قدر دو ماشه از حلق جانور فرو بگذارد و انتظار قی باشد * بعد از دو پیخال و قی کردن، آب شیر گرم دهد، و بعد فارغ شدن بگوشت فاخته بخون آلوده سیر کند، و زیاده از یک بغل فاخته نباید داد؛ و عصر قدر دو گنجشک آبداره خوراند؛ و صبح مرغ دهد؛ و گرم کرده قدر سه گنجشک آبداره گوشت بز در شکم ماکیان تکه کرده نیم سیر کند؛ و شام بر همان قناعت کند، و صبح سیوم خون چشانیده بپراند *

نسخه لقمه عسل بلادر¹ * صبر قدر یکدانه ماش، باریک نموده و با روغن بلادر گولی کرده و در ورق گوشت خورانیده و بعد از زمانی قدر

¹ balādur, the juice of *Semecarpus anacardium*.

جانوران بقدری فرو برد که هر ماسوره^۱ تا بحوصله رسد و از حوصله پائین به روده بردن خطا است *

نسخه صافی اسکنده^۲ * شنجرف یکسرخ - مومبائی یکسرخ - قنبیل ناشسته چهار سرخ - نمک لاهوری چهار سرخ - شب یمانی یک سرخ - بیربهرتی یک عدد - شکر طبرزد دو ماشه - اسکنده ناگوری^۲ در آب سائیده و بدان آب گولی بزدند و صبح شاهین را گرفته و از حلق او فرو بگذرانند و بعد از دو پیخال آب در نائزه دهد و بعد از دو پیخال دیگر اندکی آب بار دیگر هم بدهد * و چون صاف شود و از قی و پیخال کردن فارغ گردد قدر یک گنجشک گوشت فاخته و یا کبوتر بخون گرم آلوده باید خورانید و شام سینۀ چهار گنجشک بآب تر کرده بخوراند * و صبح دویم قدر دو گنجشک گوشت بز آیداره کرده بخوراند و در روز دیگر طعمه داری کرده بر مایگان گرم نموده بشکار برد * و بعضی شنجرف در سرخ باستعمال آورده اند * و شاهین را در ابتدای زمستان وقت صاف کردن در آفتاب باید نگهداشت و اگر هوا ابر باشد پس آتش در خانه افروخته و گرم نموده در خانه گرفته بنشیند و آب شیر گرم دهد که نافع است *

نسخه لقمه تلخه^۱ هروس که در فصل شکار باز درج است * بهمان وزن و دستور شاهین را دادن اشتباهی بسیار دهد و در شکار جانور بد عادت را رام گرداند *

صافی شنجرف * صبر سقوطری دو سرخ - نمک لاهوری دو سرخ - شنجرف دو سرخ - قنبیل ناشسته چهار سرخ - گهونگچی سفید یک

^۱ properly a reed for playing on : in the sense of "flute."

^۲ (asgandh) *Withania somnifera* (Watt).

نسخه خشکه صبر سقوطری از حکیم میر شکار * صبر سقوطری
را در پارچه پیچیده و در شاش کودک تر کرده و گل حکمت نموده
و در دودی درویش پخته و بر آورده سرد کند. با نبات هموزن باریک
آس نموده روز شکار قدر دو سرخ در ورق گوشت خوراند و خون
خورانیده بپزند *

پرمهره از حسن میر شکار * صبر قدر یکدانه جواری - و نبات سه سرخ -
در پرها پیچیده و بعد هضم طعمه بحری را بدهد * و صبح بعد پرمهره
بر انداختن بشکار باید برد و شب اول زیاده از سه گنجشک طعمه نباید داد
که اشتهای دوا باعلا مبدل نشود *

فصل دوم در معالجه شکار شاهین * جانور شاهین بسیار سخت
طبع و درشت است. و یکایک باو زیادتی و استعجال نباید کرد. یا
از حدت دوا خواهد مرد (چرا که بچه و گاهی دوا ناخورده برداشت چه
طور کند؟) و یا آنکه از نادانی صغر و بچگی اثر دوا نفهمد و بگریزد
و گم گردد. و یا غالب این است که بجگر جانور داغ رسد و هلاک شود *
میر شکار را فکر آبرو و سرخروئی خود و سلامتی جانور هم لازم است.
و آن در احتراز کردن از مسطور صدر است *

صافی ساده * اول نبات تنها کوفته و باریک نموده قدر شش ماشه
بآب یا گلاب گوی بسته بقواعد صافی ساده که در فصل شکار باز درج است
بعمل آرد. مگر در صاف کردن سیاه چشم و گلال چشم این قدر تفاوت
است که باز آب خود بمنقار خورد. و سیاه چشم اکثری آب بطور باز خورند
و بعضی نخورند. پس آنها را آب بنائره باید داد * و از استخوان کلنگ
و عقار و یا هوبره عرف تعدری ماسوره سازند. ماسوره را اندرون حلق

از حاق او باید فرو گذرانید ؛ و صبح بعد از انداختن پرمهره خون خورانیده
باید پیرانید *

نسخه پرمهره دیگر * برج خراسانی ، که چوبهایش سطر بود ، پوست
ازان دور کرده و پارچه بشاش کودک تر کرده پیچیده بر آن گل حکمت
کند و در دودی درویش دهن کرده پخته نماید * چون گل حکمت
نیکو خشک و سرخ گردد بر آرد و شب نگهدارد تا سرد شود * صبح
ازان در آرد و هرگاه که خواهد خورانیدن ، قدر یک ماشه برج که یک تکه
چوب باشد در پرمهره پیچیده بخوراند ، و صبح بعد از انداختن پرمهره
خون چشانیده پیراند *

نسخه پرمهره دیگر * گهونگی سفید یکدانه - قرنفل یک عدد - سهاگه
تیلایک سرخ - بیرهوتی یک عدد - در پردهای گوشت پیچیده بخوراند
و این از جمله تجربیات است *

لقمه از حکیم ولد فیروز میر شکار غازیخانی * زنجبیل یکماشه - برج
یکماشه - قرنفل یک ماشه - دلجوائن^۱ دو ماشه - نمک هندی چهار سرخ -
دار فلفل و بیرهوتی از هر کدام یکماشه - صبر سقوطری دو ماشه - فنبیل
ناشته سه ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده و چند سفالپاره ها گرم
کرده و در قدری شاش کودک سرد کرده دومی مذکور را در سنگتاب معجون
کند * و قدر مستعمل آن اگر در ورق گوشت بدهد دو سرخ کافیهست ؛
و اگر شب قدری از طعمه معتاد کم کرده بخوراند و دوا را در پاره پوست
گردن مرغ پیچیده و بهمره پرمهره دهد ، پس باید چهار سرخ با استعمال
آرد ؛ مجرب است ، و بهر دو طور نیکو عمل کند *

^۱ دلجوائن I am unable to trace this word.

صافی لسان العصافیر^۱ یعنی اندرجو تلخ^۱ و صبر و نمک و نبات - در فصل شکار چرخ درج است - همان دستور و وزن جهت بحری از جمله تجربات است *

صافی قند سیاه و روغن گاو که در فصل شکار شاهین درج است ؛ بهمان وزن و دستور بعمل آرد ، که برای بحری نافع ترین صافیها است ؛ و این ، جانور سرکش را نیک است ؛ ولیکن اول اندکی روغن ماده گاو در حلق جانور ریزد و بالای آن گولی دهد و این مجرب است ، و از باز نامه بادشاهزاده دارا شکوه * و اگر جانور شاهین و بحری بهمین صافی باشتها نیاید آنرا این نایزه بدهد *

ادویه که در نایزه دهد * نبات دانگی که شش سرخ باشد - و نمک قدر یک نخود - قرنفل دو عدد و مشک برابر یکدانه ماش^۲ - زنجبیل قدر یک نخود - همه اجزاء را در آب حل کرده و از پارچه صاف نموده در نایزه بدهد ؛ آب زیاده از یک توله نباشد * و بعد از فارغ شدن ، آب شیر گرم دهد * چون از پیخال آب فارغ گردد سیئه یک سارو بخوراند و بهمین قناعت کند ؛ و عصر دو گنجشک آبداره بخوراند * و صبح دویم مرغ بر طلبه دهد و نیم سیر کند و شام گرسنه دارد و یک گنجشک مع پر و بازو و استخوان چنانچه رسم پرمهره است بدهد بایک عدد قرنفل دران پیچیده ؛ و بعد انداختن بشکار برد - انشاء الله تعالی خوب گیری کند و بغایت نیک است *

نسخه پرمهره بحری * زنجبیل یک سرخ - دارچینی قدر چهار جو - نبات یک ماشه - در پر پیچیده بخوراند ؛ و اگر خود نخورد بحری را گرفته

^۱ *Holarrhena antidysentrica*: Kurohi or Conessi لسان العصافیر or اندرجو تلخ^۱ bark.

^۲ ماش^۲ *Phaseolus radiatus*.

لقمه^۱ کوار بوئی^۱؛ اختراع این فقیر و آزموده^۱ میو شکاران عصر است و عدیل و نظیر ندارد * بیارد کمیله دو توله، اما شسته و پاک کرده باشد، و صبر سقوطری یکنیم توله - نمک هندی یکتوله - زنجبیل چهار ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده بلعاب کوار بوئی^۱ قرص سازد، و بر سفالپاره^۱ آب نارسیده نهاده بر آتش ملأئم چنان با احتیاط پزد که خوب سرخ شود و نسوزد و خام نماند، و آنرا هر بار بگرداند تا هیچ طرف قرص سوخته نگردد؛ آنگاه آنرا در سایه چند روز نگهدارد تا خشک شود؛ پس باریک آس کرده بآب لیمون صلایه کرده قرص سازد و در آفتاب خشک کند؛ و بعد در شراب دو آتشه سحق کرده این دواها را داخل کند؛ مشک، مومیا، بیروپوتی، کرک، عرف زعفران، از هر کدام یک ماشه - بشراب مذکور صلایه کرده و گولیا برابر دانه فلفل و بعضی برابر دانه نخود ساخته در سایه خشک کند * بحری را یک گولی خورد که برابر فلفل باشد بدهد، و شاهین را هم یک گولی خورد؛ چوغ را دو گولی کلان، و عقاب و زمج را پنج تا هفت گولی کلان، روز شکار، پیش از شکار، در ورق گروشت خورانیده بپراند و آب کم دهد، و خون بسیار دادن نیک است * و اگر بحری از یک گولی خورد رام نگردد آنرا یک گولی کلان باید داد؛ دو گولی روا نیست *

نسخه سنگتاب بدخشانی که در فصل شکار شاهین درج است بهمان دستور و وزن بعمل آرد، و این از باز نامه^۱ میو شمس الدین بن حکیم خوشحال خان است و بتجربه^۱ این فقیر رسیده، و خیلی عمل این دیده شده، و شاهین و بحری را نظیر ندارد *

^۱ کوار (*kouār*) *Sida cordifolia*.

لقمهٔ بحری از نتهو بیگ میرشکار سعید خانی * صبر زرد سقوطری،
و نمک، و نبات از هر کدام یکتوله - هر سه اجزا را باریک آس نموده در یک
پاؤ¹ شیر ماده گاو حل کرده بر آتش نرم پخته چون بقوام آرید، مشک،
مومیائی، بیدریه و بوی، از هر کدام چهار سرخ داخل کند * بحری را پیش
شکار قدر نخود خورانیده سوار شود و در شکارگاه خون چشانیده بپراند -
انشاء الله تعالی خوبی کند * و اگر شکار بدست نیاید قدری گوشت بز
آبداره در شکم مایکین تکه کرده نیم سیر بخوراند و شکم سیر نباید داد؛
و روز دریم بپراند اما اگر اشتهای جانور ثابت باشد؛ والا نصف وزن
خوراک ازین لقمه داده سوار شود *

لقمهٔ تلخهٔ خروس، که در فصل شکار شاهین درج ست، بهمان وزن
و دستور جهت شکار بحری عامل است و بتجربهٔ استادان رسیده *

لقمهٔ از منصور * سهاگه، صبر، نمک لاهوری، مساری، از هر کدام یک
سرخ، همراه شاش کودک حل کرده گولی تازه بسته در ورق گوشت صبح
پیش از شکار خورانیده سوار شود - انشاء الله تعالی کلفگ گیر * اما اگر صبح
این را بدهد پگاه تر دهد، و چند منقار آب جانور را دهد و چون از پیخال
آب فارغ شود بپراند * و اگر آب بر غیت خود نخورد احتیاج نیست؛ خون
چشانیده بپراند؛ مبارک است *

صافی قند سیاه و نمک، که متعارف میرشکاران پنجاب است و اوزان
آن در فصل شکار چرخ مذکور کرده خواهد شد - جهت بحری بغایت
آزموده و بی نظیر است *

¹ پاؤ H. is a quarter of a 'seer,' and a seer is about 2lbs.

لَقْمَةُ صَبْرٍ سَقُوطِي * بار تاتوره را جوف خالي کرده و قدری صبر در آن داخل نموده و گل حکمت کرده در دودی پخته نگهدارد * قدر دانه فلفل بحري را پيش از شکار در ورق گوشت خورانیده سوار شود و در شکارگاه خون چشانیده بپراند انشاء الله تعالى خوبگيري کند * و لکرو چراغ را نیکو نافع است *

لَقْمَةُ تَرَنجِ¹ که زیاده عامل تر ازین برای بحري نیست * زنجبیل دو ماشه - اجمود² خراسانی سه ماشه - صبر سقوطی چهار ماشه - قنبیل فاشسته چهار ماشه - بیربهری پانزده عدد - قرنفل بیست عدد - عاقور چرا، دار فلفل، مشک، از هر کدام یک ماشه - نمک لاهوری یکتوله - پودنه سه ماشه - فلفل گرد یک ماشه - هلیله³ زرد و بلبله³ و آمله³ از هر کدام دو ماشه - همه اجزا را به همراه آب ترنج معحق بلیغ کرده چون باریک شود شکر سرخ یکنیم توله داخل کرده و باندکی شراب خالص⁴ بقدر مایحتاج داخل نموده معجون کند و نگهدارد * و این لقمه همه جانوران، سوای باشه، عاملست و این حيله از حیل صائبه این فقیر و آزموده میوشکاران عصر است * قدر مستعمل بحري دو دانه فلفل و زیاده ازین نباید داد؛ باز و شاهین را نصف آن؛ چرخ و شنقار را سه سرخ و عقاب را پنج سرخ، در ورق گوشت پيش از شکار خورانیده شود و در شکارگاه خون چشانیده بر صید کلان پراند؛ انشاء الله تعالى خوبگيري کند * اما این طور دراهای سخت آن زمان باید دان که جانور گیرا و شکار نزدیک باشد *

¹ ترنج The citron: *Citrus medica*.

² اجمود خراسانی *Carum roxburghianum* (Watt): a species of caraway.

³ هلیله زرد The ripe fruit of *Terminalia chebula*.

بلبله The dried pulp-fruit of *Terminalia bellerica*.

آمله The emblic myrobalan: *Phyllanthus emblica*.

⁴ شراب خالص in practice this is 'English' brandy.

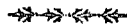
در نائزه، بهر طوری که خورد * و طعمه داری، بی تغلف، موجب صافیا که سیاه چشم را موافق باشد و در آخر این فصل نوشته خواهد شد، بدانموجب بعمل آرد *

نسخه صافی صبر بوداده * اگر جانور بحری بد فعلی کند آنرا صبر سقوطی زرد بریان کرده و یک دانه از آن صبر را برابر سر انگشت در قطر، و در طول تا یک بند انگشت، بکارد تراشیده و درست کرده و بحری را گرفته از حلق او فرو بگذرانند، و بدستور مسهلات بعمل آرد، و آب بعد انداختن خلطه دهد، و نائزه خردل اگر احتیاج باشد بدهد و الا ضرور نیست *

لقمه تغبیل که جهت بحری آزموده فقیر است * صبر سقوطی، قرنفل تغبیل ناشسته، نمک لاهوری، مسوی، در شاش کودک کوفته باریک نموده ترکند و بعد زمانی بر آتش نرم پخته چون بقوام آید نگهدارد * قدر خوراک بحری دو نخود، و لگن نصف آن، و چرخ را دو برابر خوراک بحری پیش از شکار در ورق گوشت بز خورانیده سوار شود * و اگر چند قرنفل ناکوفته داخل کند و بهمرای دواهای مذکور پخته نگهدارد آن بکار پرمهره آید، یکعدد آن بحری را کافیست *

صافی از تجربه محمد هاشم میرشکار * نوشادر آنها یکدانه تراشیده قدر چهار سرخ - بریان کرده بدستور مسهلات بدهد، خصوصا جانوری را که بد فعل و شوخ باشد * و همه قواعد دوا و طعمه داری این صافی، بنمک تنهایی بیست و چهار سرخ موافق است و بدان موجب بی کم و کاست عمل نماید و این معجرب است *

باب ششم

در معالجات شکار جانوران سیاه چشم مشتمل بر سه فصل است

فصل اول در معالجات شکار بحري * چون بحري را چشم را کنند
در اول اين صافي نافع است *

خشکۀ کچله زهره¹ از حاجي الياس ، و آزموده اين فقير است *
کچله زهره سه عدد - تخم مرو² (که در هندي آنرا موره گویند و آن برگ
سبز و تخمش بتخم حفا مانند) پنچ دانه - قرنفل یک عدد - نمک هندي
دانگی - نبات شش ماشه - اول کچله را پاره و تر کرده تمام شب در آن خسیده
دارد و صبح در دودی درویش گرم کند و چون نرم شود تخم از آن برآورده
و همه اجزا را باریک آس نموده در آن داخل کند و بلعاب دهی گولي بسته
بحري را صبح بدستور صافي از حلق فرو بگذارند ؛ و بعد در پيخال اگر خود
قی کرده خلطه بر اندازد بهتر ، و الا نالزۀ خردل کرده چون از خلطه فارغ
شود آب باید داد ، خواه در پياله ، اگر در آن عادت کرده باشد ، و خواه

---

¹ کچله زهره (Kuchlā) *Strychnos Nux-vomica*.

² مورد : *Mūrad P.*, the common myrtle : *Myrtus communis*, is in Hindi *mūrad*.

سلیم تر ازین نیست * و این از حاجی الیاس است * باشد جانور ریزه
 است و چندان چیزنی نیست و از سبب نراکت طبع که برداشت
 دارو نکند نگهداشت او از آن مشکل است *

لقمه^۱ سهاگه^۱ بریان از محمد هاشم میر شکار که در فصل شکار باز
 است * قدر نیم سرخ از آن لقمه جهت شکار باشد و شکره، نظیر و عدیل
 ندارد و آزموده این فقیر است *

سهاگه^۱ H. borax.

دانه‌ها تراشیده بدستور صافی ساده بعمل آرد؛ و یا قدر سه ماشه نبات در آب تر کرده و قدر یک کنجشک از گوشت ذل بز ورق کرده بدان آبداره کرده بخرراند * چون یک پیدخال کند بر طغاره آب تنگ دوال باید بست تا بخوردن آب قادر باشد ولی غسل نکند * و این صافی نائب صافی باز است که در فصل شکار باز مذکور کرده شد و مقدار آن بیست و پنج سرخ نمک لاهوری میباشد، و مجرب است ¹ *

خشکه شنگرف و گهنگچی * چنانچه در فصل باز است علی قدر حاله باشد را نیک است *

لقمه باشد و شکوه مجرب است * قرنفل چهار سرخ - صبر سقوطری یکماشه - قنبیل ناشسته یکماشه - کرک ² عرف زعفران چهار سرخ - باریک آس نموده بآب لیمون خمیر کند، و در بار تاتوره سفید جوف خالی کرده در آن داخل نموده بالایش گل حکمت گرفته در دودی درویش ³ پخته نگهدارد * وزن یک خوراک باشد قدر یکدانه کال ⁴، و شکوه یکدانه جوار، پیش از شکار خورانیده سوار شود؛ و در عین شکار دادن روا است *

لقمه صافی باشد که بدان بی تصدیع خلطه بر اندازد و خوب گیری کند * نبات سه ماشه - نمک لاهوری یکسرخ - قرنفل نیم عدد - باریک آس نموده بلعاب دهن خود گولی بسته بقواعد صافی داده پس از بر انداختن خلطه آب دهد و طعمه داری کرده بپردازد * و جهت باشد صافی

¹ Vide page 114.

² کرک is Turmeric: *Curcuma longa*. In many books, as here, the name *kurkum* is incorrectly given to saffron.

³ درویش A fire lit by the poor, and by the galandar monks. It is called *الار* in Hindi, "a fire kindled in a hole in the ground, around which the villagers sit and warm themselves."

⁴ کال, I am unable to trace this word.

صافی کشمیری، جهت شکره خوب است * قنبدیل ناشسته نیم سرخ - قرنفل نیم عدد - مصطکی یکسرخ - تخم چرچره یک سرخ - نبات دانگی - همه اجزاء را باریک آس نموده باندکی قند سیاه گولی کند، و شکره را صاف کند بدستور صافیهای معمول و بعد از قی و خلطه بر انداختن، آب دهد و پس طعمه داری کرده کلان گیر کند *

لقمه از گوری پاندي که در فصل شکار باز درج است * نصف خوراک باز از همان لقمه شکره را در شکار دادن نیکو گرسنگی آرد و باشد را منع است * صافی شکره و باشد از بازنامه داراشکره * نبات ده سرخ - نمک سه سرخ - نیک باریک آس کرده و بآب گولی بسته صبح بطریق صافیها بعمل آرد و آب بعد خلطه انداختن دهد *

صافی باشد * نبات بیست و یکسرخ یک دانه - بکار تراشیده باشد را صبح از حلق فرو بگذرانده و بهمان صاف کند و این نیکو ترین مسهل است و در شکار خوبگیری کند *

پرمهره باشد که جهت شکار نافع است * دار چینی قدر یک جو - نبات دو سرخ - در پر پیچیده باشد را بخوراند و بعد انداختن بشکار برد * برای شکره خوب است و آزموده *

صافی شکره عمل این فقیر که داسی و خانه کویز و آشیانی پخته را همه گیر کند * نمک یکدانه برابر کفار جنگلی تراشیده و آبمال نموده بهمان تنها صاف کند و بعد قی کردن خلطه آب دهد و طعمه داری کرده بشکار برد - انشاء الله تعالی خوب گیری کند * و اگر از دادن این مسهل شکره باشند نیاید تا سه روز باید مهلت داد و طعمه داری نمود تا گرسنگی بیفزاید و الا بار دیگر نبات اندک باید داد یا قدر دو ماشه نبات

شکمش دوخته و چند فیتة پارچه بر آن تر کرده به پیچید، و بالای آن گوشت کبوتر گل حکمت کند، و در دودی دفن کند^۱ تا پخته شود و آن گل سرخ رنگ گردد و بوی سوختگی پارچه که بر آن گوشت کبوتر اندرون گل پیچیده است برآمدن گیرد؛ آنوقت بیرون کشیده بگذار تا بفسرد * بعد ازان زنجبیل مذکور را کشیده، ذنب گوسفندی بیار که یک لخت پارچه پیه بود، و آنرا چاک کرده دوی مذکور را در آن داخل نموده و کنارهایش بر پسمان دوخته و قدر یک وجب زمین کافته و گودال نموده ذنب مذکور را در آن دفن کند و تا یکپاس بالای آنجا آتش روشن کند؛ بلکه زیر آتش دان مطبخ که آنجا آتش باشد دفن کردن نیک است * بعد از سرد شدن، آن را از آن پیه بر آورده در آب لیمون چند شبا روز پرورده در سایه خشک نموده بعد از آن در شراب دو آتش تر کند؛ چند شبا روز در همین باشد * اما آب لیمون و شراب آنقدر باید انداخت که زنجبیل آنرا در چند شبا روز جذب کند و باقی نماند * چون زنجبیل طیار شود، قدر یک توله از آن زنجبیل - و مشک چهار سرخ - مومیا ئی و بیربوئی از هر کدام چهار سرخ - نبات یکتوله - قرنفل یک ماشه - همه اجزاء را موافق اوزان باریک آس نموده خشک سفوف کرده نگهدارد * پیش از سوار شدن، بشه را قدر یک سرخ در ورق گوشت خورانیده بشکار باید برد؛ و اگر در عین شکار شوخی کند دیگر نیز توان داد * و در هوای سرد و ابری و اگر طعمه زیاد خورده باشد یا هضم نکرده دیر نگهدارد، آنرا بسیار نافع است؛ و آزموده این فقیر است * وزن خوراک باز یکماشه، و باز نور را نفع بسیار کند * و باشد را از یک سرخ تا سه سرخ توان داد؛ و این خشکه از نوادر عصر است *

باختر¹ هرچه میرشکاران معاصر بودند کسی این قدر جرأت در زیادتی و کمی اوزان دواهای صائبه و قوی الاثر نکرده؛ ولی در اکثر هنرهای نوادر و غرائب این فن، فقیر جرأت نموده مثل این که باشد را در سه روز بر درآج و سارو طهار و گیوا کرده است و در یک شب دوا در چشم باشد کشیده چشم را کرده و باز نه بسقه است * غرض آنچه هست درین نسخه درج است * و طعمه داری باشد بعد صافی اول، سیئه یک گنجشک؛ و وقت دریم قدر دو گنجشک خسی؛ و وقت سیوم قدر معتاد باید خورانی؛ و صبح چهارم بشکار باید برد *

نسخه پرمهره باشد * چون باشد را بر جهت خوبی شکار دهند، آنرا هیچ دوائی دیگر دادن روا نیست مگر قرنفل، که نافع ترین دواها است * از سبب نراکت طبع، باشد برداشت سختی دوا نکند؛ قدر خوراک آن نصف عدد قرنفل * و شبی که پرمهره دهند، بهر جانور، چه خورد چه بزرگ، آن شب، سیوم حصه از طعمه معتاد کم کرده باید داد و الا ضرر بسیار دارد؛ شاید صبح بعد از یک و نیم پاس روز برآمده پرمهره را قی کند و وقت شکار قضا گردد *

نسخه خشکه زنجبیل؛ از محمد هاشم میرشکار - اول زنجبیل را در گوشت ران اسپ چاک کرده و دوائی مذکور را در اندرون آن گذارده بریسمان بدوزد؛ و در دیگ انداخته بر آتش نرم نگهدارد تا خواب از آن خشک شود، و هیچ آب دیگر داخل نکند * چون گوشت بریان و سرخ رنگ گردد؛ از آتش فرود آورده نگهدارد تا سرد شود * آن گاه زنجبیل بر آورده در شکم کبوتر بیابانی انداخته و گذارهای

¹ باختر the West is specially applied to Khurasan and the district of Kandahar.

بآبدار سیر کن * و اگر در شکار یافتن دیر واقع شود خون خورائیدن از هر پرنده که موجود باشد لازم است و الا جانور از زیادتی گرسنگی عاجز گردد و در پریدن خوبی نکند - و الله اعلم بالصواب *

فصل دوم در معالجه شکار باشد و پیغمبر عرف شکره * چون در طلبیدن و بارایی دادن به دهای خود (هاند) چلغور در گلوبش بسته دست رو¹ پرانند، و این طریق پسند کرده استادان است * ولی مبتدیان آنرا مثل شکره در مشت گرفته بپرانند، اما دست رو بهتر است *

طعمه معتاد باشد زیاده از دو گنجشک خوب نیست * چه صبح گوشت بزدهد و چه عصر گوشت زنده، هر چه باشد، از آنچه استادان اتفاق بر آن دارند، تخاف آن بالجمم مضرت رساند * و صافی باشد، نیکو تر از نبات خالی، نیست *

نسخه صافی ساده که جهت شکار باشد نافع است * باید که شب اول سیئه دو گنجشک بی استخوان و پر بخوراند؛ صبح چون دو گهری روز برآید و سردی هوا کم شود گوی نبات بآب درست کرده² بدستوری که در فصل باز جهت صافی ساده نوشته شد بدهد * و آب دادن و جمیع آن قواعد اینجا هم بدان موجب بی زیاد و کم بعمل آرد * و برای باشد چهار ماشه نبات، یک خوراک، موافق است؛ و از سه ماشه گرفته تا شش ماشه استادان فرموده اند * و در این ملک

¹ *Dast-rau* to cast from the fist, i.e., not to hold in the hand and throw as is done in the case of the *Shikra*, which is a bird of slow flight.

² *باب درست کرده*; the sugar-candy, etc., is powdered very fine, till it is as smooth to the touch as fine flour; three to five drops of water are then added, drop by drop, and rubbed in; this makes the powder slightly damp, so that, when tightly rolled in the corner of a handkerchief, it binds into a hard ball that does not break when being forced down the hawk's throat.

تخم ناتوره، تخم بنگ، از هر کدام دانگی - نبات برابر همه، که پنجماشه بود - همه اجزا را موجب اوزان گرفته باریک نموده نگهدارد * و اگر جانور نو گرفته را بدهد طیار کند؛ و هم در شکار بکار آید و جانور ناهمواره را بسیار ملائم کند * از سبب کیف، مقدار یک خوراگ، وزن یک نخود است؛ و جانوری که مزاج آن اجابت دوا نمیکرده باشد آن را وزن یک ترمس¹ (و آن باقلای مصری را گویند) در ورق گوشت بدهد * جانور نورا، همراه طعمه، و روز شکار، پیش از سوار شدن، باید داد *

لقمه از عبد الحکیم - زنجبیل، نمک هندی، نبات، از هر کدام یکدرم - همه اجزا را باریک آس نموده بعده بیازد شاش کردک، و آنرا سنگتاب بسفالپاره سوخته آتش کرده و دوا می مذکور را با این بول پخته خمیر نمایند و گولی چند سازند؛ هر کدام وزن سه سرخ * صبح پیش از سوار شدن چون جانور پرمهره بر اندازد آن زمان در ورق لحم بخوراند، و بعد ازان که دو پیخال کند بپردازد - مبارک است *

پرمهره باز؛ از شیخ عبد الواحد - قرنفل یک سیر شاهی - نمک هندی یکسیر شاهی - بول خر سیاه پاژ آثار شاهجهانی - در یک خمره گلی بر آتش نرم آن قدر جوش کند که قدر یک سیر شاهی بول در آن باقی ماند؛ آنگاه فرود آورد و دران ظرف در آفتاب نگهدارد تا دوا می مذکور خشک شود؛ ولیکن بوره² کوفته داخل نماید * باز را در ایام زمستان یکعدد قرنفل مذکور در پر پیچیده بخوراند، و جرّه را نصف عدد، و پیغو و باشه را ربع * صبح بعد از انداختن پرمهره بشکار برد؛ اگر صید زود میسر آید، خون همان کافیست و هر چند خواهی بپرداز، بعده

¹ (Turmus) *Lupinus albus* (Watt). ترمس یعنی باقلای مصری.

² بوره *borax*, perhaps for ارمنی *Armenian bole*.

لقمهٔ صبر از شیخ عبد الواحد نوشته شد - نبات یکتوله - صبر زرد
 سقوطری یکتوله - هر دو را باریک آس نموده آب لیمون هفت توله ،
 در ظرف مسی که بی قلعی باشد بر آتش نرم بپزد ؛ اما آب لیمون
 یک مرتبه نیندازد ، بدفعات چند اضافه نماید ؛ چون بقوام آید فرود آورده
 نگاه دارد * مقدار یک خوراک باز مغرور دو نخود ، در یک ورق گوشت
 دل بز بخوراند ؛ و تا زمانی صبر کند که جانور نیز پیخال از لقمهٔ مذکور کرده
 گرسنه شود ؛ آن زمان اگر شکار میسر آید مبارک است و اگر تاخیر واقع گردد
 خون چند مقدار بدهد از هر چه موجود بود - و الله اعلم *

صافی باز از عبد الواحد میر شکار - نمک هندی دو ماشه - شب
 یمانی دو ماشه - شهد سفید چهار ماشه - هر سه را باهم حل نموده قندیل
 آن قدر داخل کند که بدان گولی بسته شود * آنگاه باز را قدر دو نخود
 در ورق گوشت صبح بخوراند ؛ چون دو پیخال کند بر آب بگذارد تا بنوشد
 و هیچ ندهد و تا عصر گرسنه دارد * بعده یک گنجشک آبداره بخوراند ،
 و صبح خون خورانیده بپزند * و این صافی ، زیاده ازین طعمه داری
 نمیخواهد ، و بالخصوص جهت چرخ و بحری است * لیکن اینها را
 مطابق وزن صدر تمام و همه را یک گولی کرده بطور صافی بدهد * و چون
 از قی فارغ شود نائیزهٔ آب باید داد ؛ و اگر خود قی نکند نائیزه خردل
 لازم است ؛ بعده آب دهد ، و شام قدر یک گنجشک گوشت دل بز
 آبداره کرده بخوراند و صبح بپزند - مبارک است *

سفوف¹ از عبد الحکیم ؛ جهت باز - زنجبیل یک ماشه - برچ
 یکماشه - قرنفل یک دانگ - نمک هندی یکماشه - دل² جوائن ،

¹ سفوف Medicine taken dry and unmixed, a powder (in opposition to an electuary).

² جوائن ، apparently a copyist's error of دل جوائن .

زمانی جانور را سرنگون کرده و انگشت در حلق جانور داده آب مذکور از دهن جانور بر آرد. و یک نائیزه دیگر نیز بهمین دستور کند * اگر جانور بحال آید و هم پیدخال کند بهتر، و الا فقیله را بروغن چرب کرده در صفره² جانور دهد و نائیزه سیوم بدهد - انشاء الله تعالی درست گردد. و این نائیزه سیوم بگذارد تا هضم کند - و الله اعلم بالصواب *

نسخه قنبدیل از شیخ گهاسی میرشکار سعید خانی - نمک هندی یکتوله - نبات یکتوله - قنبدیل یکتوله - زعفران یکدرم¹ - مشک یکماشه - موم یائی یکماشه - الاچی کلان دانه کشیده یکدرم - همه اجزا را باریک نموده در شش سیر شاهی شیر گاؤ حل کرده بر آتش نرم پخته طیار کند، چون قوام گیرد، قدر دو سیر شاهی روغن گاؤ داخل کرده بجوشاند تا حلوا دستور گردد؛ آن زمان فرود آورده نگهدارد * وقت احتیاج برابر دو نخود در ورق گوشت دل بز جانور را خوراند، و دوسه اوراق ازان گوشت مذکور بآب سرد تر کرده بخوراند؛ اما فی الفور جانور را بر چکس باید نشانید * پس اگر قی کرد و لقمه بر انداخت بهتر؛ آنرا چند نوک آب باید خوراند * چون پیدخال کرده فارغ گردد، یک بغل سار فوراً کنده و بخون او آلوده تازه گرم بخوراند؛ و عصر دو گنجشک آبداره باز را خوراند؛ و صبح بقضاء الهی خون چشائیده بپراند * و اگر دوا را هضم کند، پس از فارغ شدن از پیدخال، سیئه سارو خون آلوده بخوراند و شام یک گنجشک آبداره بدهد - انشاء الله تعالی صبح بپراند * اگر طعمه داری با وقوف و خبرداری کند اشتهای این لقمه صافی تا سه ماه روز بروز زیاده گردد، و اگر خطا کرد سه روز اشتها وفا نکند * همواره طعمه با احتیاط چنانکه در اصول طعمه داری یاد کرده خواهد شد، بدان موجب بعمل آرد *

سفره² Annus; in Persian and Hindustani. ¹ Dram (a weight). or درم¹

دو گنجشک خوراند، و عصر سه گنجشک * روز سیوم باید مرغ زیر پای باز کشت، و ازان ماکیان مقدار چهار گنجشک خورانیده سیر کند؛ و عصر باید سه گنجشک پرها صاف نموده با استخوان آبداره کرده سیر کند؛ و صبح باید بشکار رود - انشاء الله تعالی خوبگیری کند *

و اگر احیاناً قی بر وقت نکند و نمک در شکم خود نگهدارد، آنرا خردل و همدان که بهندی هالیون¹ گویند از هر کدام دانگی باریک آس کرده گولی بسته و باز را گرفته از حلقش باید فرو گذرانید * و اگر فی الحال بدین دوا قی کرد و نمک بر آورد بهتر، و الا وزن چهار سرخ بر چ باریک نموده بآب گولی بسته باز را گرفته از حلق آن باید فرو گذرانید؛ بلا شک قی آرد * و بعد از فراغ استفراغ و خلطه، آب جهت خوردن پیش آرد * و اگر قی بر وقت نکند و طبیعت باز سست گردد آنرا باید نائیزه آب تنها کرد، تا نمک بهمرآه آب از تهیگاه در پیتخال بر آرد * بعده نائیزه روشن گاو، شیر گرم کرده، قدر سه ماشه بهمرآه قدری خون ماکیان سیاه تازه کشته دران ممزوج کرده بدهد تا طبع باز قوت گیرد * و در همچنین وقت قدر یکسرخ جندبیدستر که آنرا بچکان² نیز گویند و آن خصیئ سگ آبی³ است، بهر نوع که در شکم جانور داخل گردد باید خورانید و بسیار نافع و مجرب است * و این جندبیدستر برای سستی که از هوا زدگی و برودت باشد همه جا بکار آید و آزموده این فقیر است * اما اگر جانور باز یا هرچه باشد از سبب سختی مسهل سر خود را بجنبدان و بیهوش گردد، آن را در آب برنج شسته و آب اول را ریخته و آب دوم را دران داخل کرده بدست اندکی مالیده ازان آب نائیزه بجانور دهد؛ و بعد

¹ هالیون H. and P. *Brassica campestris* سپندان هالیون is Panjabi for 'mustard.'

² جندبیدستر (Janda-bidastar) *Castor Fiber* (castoreum). سگ آبی is the otter, in Afghanistan called لو سگ. I am unable to trace the word بچکان

استادان بتأکید زیاد منع فرموده اند که باز ملائم و لاغر را ندهند، و شوخ و بد طیفنت را سزاوار تر ازین صافی و لقمه، لقمه دیگر نیست *

نمک صافی تنها که بیست و پنج سرخ باز را دهند، در تجربه رسیده و فقیر از شیخ عبدالواحد آزموده است * هر آن بازی که بدخو باشد و از دواها که درین مختصر درج است بهیچ یکی رام نگردد، او را باید این صافی داد؛ نمک بسیار دیده تعجب نکند و بی اعتقاد نشود * شب علی الرسم قدیم طعمه بی استخوان از معنای کم کرده بخوراند و نمک سنگ لاهوری پاکیزه صاف و شفاف را تراشیده مثل سر انگشت یا بطور خرما درست کند؛ اما از وزن معینی چند سرخ زیاده باشد و بعد از آن در میزان وزن کند و پارچه سفید بآب تر کرده آن حب نمک را در آن پارچه بمالد؛ و هر بار وزن کند، میادا در مالش از وزن بسیار کم گردد * و وزن این از شیخ عبدالواحد میرشکار سعید خانی که این صافی از یاد گرفتم و از ترتیب نامه تصنیف سعید خان مرحوم است، بیست و چهار سرخ معلوم گردیده، و بهمین وزن باید درست کرد * و یک حبه نبات وزن یکماشه آن هم بمک یار کند و صبح باز را گرفته و در قباچه کرده اول حب نبات را و بالایش حب نمک را هر دو بهم یکجا بدهد، و بر دست نشاند و انتظار قی جانور کشد * اگر پیش از پیخال، خود بخود قی کند بهتر، والا تا یک پیخال هم باک نیست * و چون یک پیخال کرده قی کند، آن زمان بر طغاره آب بر چهار پایه باید نشانید، و تنگ دوال باید بست، تا بخوردن در آب فرود و مفارش بآب رسد و و ماندگی در این امر نکشد * تا وقتی که آب میخورد تهور نباید داد؛ اگر تمام روز هم بگذرد باکی نیست * و چون عصر شود به قدر سیقه یک گنجشک تهور باید خورانید و تمام شب بهمین قناعت کرد * و صبح دویم گوشت بز آبداره مقدار

سورنچر نامند چهار سرخ - همه اجزاء را موافق اوزان باریک آس نموده وزن سه سرخ خشک جدا نگهدارد، و باقی همه را در پارچه مثل نافه بسته و بآب سرد در کف دست خوب تر کند و باز را گرفته در قباچه کند * و اول همان سه سرخ دوا که جدا خشک نگهداشته است در دهن جانور اندازد، و بالایش چند قطره از آن نافه^۱ دوا که در پارچه بسته و تر کرده است چکاند و بر چشم جانور مالند، و در هر دو سوراخ بینی باز از آن چکاند، و بر چهارپایه بندد تا صاف شود، و بر دست ندارد که باز را از تصدیع ناس در چشم بر دست نشستن تصدیع شود * چون از قی و پیدخال انداختن فارغ شود خلطه هم بر اندازد * آن زمان طغاره پر آب کرده باز را بر آن باید نشانید و تنگ باید بست تا در آب پا تر نکند ولی بخوردن مختار باشد و برسد بآب که آب اصل حیات باز است *

طریق خاطه گرفتن باز درین فاس این طور است؛ که بدادن این دوائی تنها خاطه نیاندازد، مگر آن زمان که دو سرخ نمک لاهوری وقت معالجه کردن در حلق باز فرو بگذارند. تا باز از اثر و قوت آن خلطه بر اندازد * و تا وقتی که باز آب میخورد گرسنه دارد و هیچ تهور ندهد؛ چون از آب خوردن سیر شود و دیگر نخورد آنکاه دوبغل یک گنجشک تهور باز را خوراند، و بر همان قناعت کند * و صبح دویم گوشت بز آبداره مقدار دو گنجشک خوراند، و عصر سه گنجشک؛ و صبح سیوم مقدار چهار گنجشک گوشت بز آبداره، و شام پنج گنجشک دهد؛ و صبح ماکیان سیاه در زیر چنگال باز کشته بر آن گرم کند و بخون آن آلوده از گوشت همان ماکیان نیم سیر نماید * و عصر دو گنجشک آبداره از پرها صاف کرده بخوراند، بهمره استخوان معموله که همه کس میخوراند * و صبح دیگر خون چشانیده بشکار برد *

^۱ نافه دوا، i.e., the pad containing the medicine; medicine-bag.

عقد^۱ دوا، که بهندی پوتلی^۱ خوانند، بچکاند * و زمانی بر آفتاب باید بست تا زرد آب از دماغ باز بچکد و قی هم کند و بلغم بر آرد * بعد از یک پیخال کردن بر طغاره آب شیر گرم در آفتاب بندد و تمام روز گرسنه دارد و بر آب نشسته باشد * عصر بگوشت کبوتر یا فاخته، و اگر میسر نیاید، ماکیان سیاه خون آلوده قدر دو سینه دو گنجشک، بلکه کمتر خوراند؛ و شب بهمان قفاعت کند * و صبح دویم گوشت بز قدر سینه دو سه گنجشک آبداره بآب شیر گرم باز را بخوراند؛ و عصر چهار گنجشک از پر و بال صاف زوده باستخوان بخوراند باندک آب * صبح سیوم ماکیان سیاه زیر پای باز کشته از گوشت آن نیم سیر کند، و عصر سه گنجشک با استخوان و پر بخوراند؛ و بعد انداختن پر مهره سوار شود بشکار - انشاء الله تعالی خوبی در گرفتن کند * و اگر خواهی که باز از همین عطوسی^۲ خلطه اندازد آنرا همه دوا بدستوری که نوشته شد، معه طعمه داری و آب دادن بعمل آرد؛ مگر همین قدر تفاوت است که جهت بر انداختن خلطه یعنی پیه زاداتی که در شکم جانوران بهمرسد و باعث بی اشتبائی آنها باشد، قدر کنار جنگلی دانه از نمک لاهوری تراشیده و پیش از چکانیدن آب آن را از حلق فرو گذرانیده فی الفور آب مذکور چند قطره در حلق و بینی باز چکاند؛ و دیگر هیچ تفاوت در قواعد صدر ندارد *

سعوپی^۳ عرف ناس کشمیری، از سعید خان مرحوم، که از عبد الواحد میر شکار نوشته * قرنفل سفید دو عدد - فلفل گرد سفید پنج دانه - زنجبیل یک نیم ماشه که سیزده سرخ باشد - برچ دو ماشه - نمک سیاه که هندی

^۱ پوتلی A small bundle, a packet, parcel (of medicine, etc.).

^۲ عطوسی P. from. Ar. عاوسی, Snuff.

^۳ سعوطی عرف ناس کشمیری; سعوط Ar. and ناس H. both mean "snuff."

و مومیائی از هر کدام دانگی (و دانگ ششم حصه مثقال و آن شش سرخ میشود) بیریه و پی پنجم عدد - شنکرف چهار سرخ - همه اجزا را باریک آس نموده بآب لیمون خمیر کند، و یک لیمون دیگر را سر بریده و انگشت در آن خلانیده و خانه دستور^۱ کرده آن خمیر لقمه را در آن پر کند؛ و خمیر آرد گندم، بلکه گل حکمت^۲ کردن بهتر است * و بعده در دیگ گلی روی نمناک انداخته و آن لیمون را در آن ریگ داشته ریگ دیگر بالانش اندازد، و آتش اندک زیر آن روشن کند، و بعد زمانی فرو آرد و نگهدارد * وقت شکار بقدر یکدانه فلفل باز را در ورق گوشت خورانیده سوار شود، و در شکارگاه خون چشانیده بپراند، انشاء الله تعالی خوب گیري کند؛ و این مکرر آزموده فقیر و جهت باز و شاعین بی نظیر است *

ناس^۳ بدخشانی از میر حبیب الله که عمل صافی کند و اشتها بیفزاید و تنقیه دماغ را قرار واقع کند و دنع لاغوی و شقاق و کلنجر^۴ کند * بیارد زنجبیل دانگی - و برچ کوهی دو دانگ - نمک سنگ لاهوری یکماشه - برنگ^۵ کابلی دانگی - شملیت^۶ دانه چهار سرخ - دار فلفل دو سرخ - قرنفل پنجم عدد - باریک آس نماید و حرمل یعنی سپند جوش در آب کند و چون آب زرد رنگ شود قوت دوا در آن آید؛ آنگاه همه اجزاء را باریک آس کرده در پارچه بسته این داروها را در آن قدر ازان آب جوشانده تر کند که همه تر شود؛ و چند قطره در حلق باز باید چکانید، و در هر دوسورخ بینی باز چهار قطره، یعنی از هر یک جانب دو قطره از آب

¹ *Khāna-dastūr*; "like a receptacle"; the author frequently uses *dastūr* in compounds in the sense of "like."

² *Gil-i hikmat*, "late, mud-cement."

³ ناس H. "snuff."

⁴ شقاق و کلنجر vide p. xxviii, note 6.

⁵ برنگ کابلی (*baring*) *Myrsine africana* (Watt). *Embolia Ribes* ("Jaahar-i-Hikmat").

⁶ شملیت (*shamlit*) *Trigonella Foeniculum*: The Fenugreek.

بعد از آن برداشت دواى مذکور خوب کند * و باز لاغر را قدر یک گنجشک گوشت دل بز آبداره کرده تهنوار دهد تا باعث قوت طبیعت جانور گردد و بعد از آن سه روز طعمه داری بدستور صافیا کرده بشکار برد - انشاء الله تعالى خوبی کند *

لقمه چوب چینی * مشک دوسرخ - سومیائی دوسرخ - زعفران چهار سرخ - برچ سه سرخ - زنجبیل چهار سرخ - اجوائن در سرخ - چوب چینی یکمائه - جوز بوا چهار سرخ - الاچی خورد چهار سرخ - کافور سه سرخ - همه اجزا را باریک آس نموده، صمغ عربی عرف گوند ببول¹ در گلاب تر کرده آن ادویه را، بالعاب گولی بندد * باز را یک سرخ و جره را نصف آن * شب پرها همراه طعمه باید داد تا بخورد و صبح وقت قی کردن چون پرمهره را بر اندازد و فارغ گردد باز را در لقمه گوشت یک گولی بخوراند؛ و اگر آب برغبست بخورد بهتر، و الا احتیاج آب هم نیست * و چون نیک هضم کند طعمه گوشت ماکیان از معتاد سیوم حصه کم کرده بخوراند باندک آب مالیده؛ و عصر نصف طعمه معتاد گنجشک، بآب تر کرده بخوراند * و صبح دم یک حب دیگر در ورق گوشت بخوراند و سوار شود * وقتی که در شکار گاه رسد خون چشانیده بپراند؛ نیکو اشتها آرد و خوب گیري کند * و بعضی دوا سریع الاثر است؛ بیکبار خوردن آن، اثر قوی نماید؛ و اکثر دواها بعد از دو سه مرتبه خوردن اثر بظهور آرد *

لقمه لیمون پخت² و عمل بختیار خان بر این لقمه بسیار است * بیارد صبر سقوطی؛ آنرا بر سقالپاره آب نارسیده بریان باید کرد بر آتش کم؛ و ازان صبر دو ماشه - قذیل ناشسته چهار ماشه - زعفران دو ماشه - مشک

¹ *Acacia arabica*: Indian Gum Arabic Tree (Watt). The gum is called *babūl kā yūd*.

² *Līmūn-pukht*, that which is cooked inside a lemon.

لَقْمَةٌ عَاقِرْقَرَحَا، و این گرم است، در چله سرما نفع دهد؛ حیلَه فقیر؛
 برای سرما نیک است * قرنفل یکماشه - جوز بوا چهار سرخ - جلوتوی
 دانگی یعنی شش سرخ - زعفران یکماشه - عاقِرْقَرَحَا چهار سرخ -
 تیج پل¹ و اجوائن از هر کدام دو سرخ - قنبیل ناشسته سه ماشه - نبات
 سه ماشه - همه اجزا را موافق اوزان موجود کرده کوفته باریک نموده و شاش
 کودک در ظرف گلی بر آتش نهاده و کف آن بر آورده بدان کف خمیر
 کند * و برابر یکدانه ماش گولیهایی خورد از آن سازد؛ و صبح شکار، باز را
 یک گولی در ورق گوشت خورانیده سوار شود - مجرب است *

صافی دار فلفل - جانور بد خور را نافع است * نبات ده ماشه - نمک
 لاهوری چهار سرخ - دار فلفل چهار سرخ - هر سه را بهم سائیده و بآب گولی
 بسته و باز را شب، طعمه بی استخوان سیوم حصه از معتاد کم کرده بدان
 سیر کند * و صبح باز را گرفته و گولی از حلق او فرو گذرانند؛ اما قدری نبات
 خشک بر گولی مذکور اندوده بعد از آن باز را دهد که تندی دوا زود
 بر آن ظاهر نگردد؛ و گولی را قی کرده پیش از حصول مدعا بر نیاندازد
 و باز لاغر را چهارم حصه کم کرده بدهد * و بعد از دو پیخال قی کردن
 خلطه، آب شیر گرم در پیاله دهد تا بر غیث خود بخورد * و اگر باز
 بآب خوردن عادت نکرده باشد آنرا گرفته آب قدر ینکوله شیر گرم
 نموده در نائزه مثل سیه چشم دهد؛ و این از هذرتوران² است * چون
 از پیخال کردن فارغ شود پس قیاس باید کرد؛ اگر باز فربه باشد
 و از اثر دوا سست نشده باشد آنرا گرسنه داشتن نافع است؛ و اگر باز
 لاغر باشد آنرا صافی ساده داده تدارک فربهی باید کرد و چون فربه شود

¹ تیج پل for تیجبال (Zanthoxylum rhetsa).

² Tūrān, Transoxiana, Turkistan.

باشد * اول روغن گار قدر دو توله داغ کند و هر سه اجزاء را یعنی حلوی
فنبیل را در آن داخل کند تا بریان شود و بچوبی بگرداند که نسوزد *
چون برشته شد، آنگاه شربت اجزای مذکور را بر آن اضافه کند و
بگرداند و بجوشاند تا مثل معجون شود و بقوام آید؛ اما قوام سخت
باشد که، وقت دادن، گولی کرده شود * قدر سه سرخ باز و سائر
جانوران کلان از سیاه چشم و گلال چشم را، برابر، عمل کند * و طعمه
داري موافق صافي لقمه شديخ گهاسي بعمل آرد * و این از همه قوي
تر است؛ مگر چرخ را تا قدر یکدانگ¹ هم توان داد که جانور کلان
و سخت طبع است *

لقمه گوشت شیر و بجهناک² از شاه بهوار * صمغ گوگل³ چهار ماشه -
مومینائی دو سرخ - کافور چهار ماشه - بجهناک نیلیا² دو ماشه -
گوشت شیر خشک، و یا تر و تازه، دو ماشه - گهننگچی سفید یک ماشه -
قند سیاه دو ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده در شیر عورت گولی
بندد و در بار تاتوره جوف خالی کرده اندر آن پر کرده تا یک هفته
نگهدارد و هیچ آتش نزدیک آن نیارد * وقت شکار، باز را قدر یکدانه
عس در ورق گوشت خورانیده بشکار برد؛ اما چون در شکارگاه رسد
آن زمان دهد که ضرر بجانور نکند - و از جمله نوادر روزگار است *

لقمه از گدابیگ * افیون دو سرخ - گار روغن یکسرخ - اشخار یکسرخ -
بآب لیمون سائیده نگهدارد * قدر مستعمل باز وزن دو دانه ارزن در شکارگاه
خورانیده بهراند *

¹ دانگ a sixth of a misqāl.

² بجهناک (bachnāg) *Aconitum ferox*: Indian Aconite (Watt).

³ گوگل *Balsamodendron mukul*: Gum gugul (Watt).

و بعد از آن هم بسیار نباید داد که جوش این کم نشود ؛ و آب مطابق ندادن هم خوف داغ رسیدن بجگر جانور از جوش و حرارت دوا باشد *
و اگر این لقمه یکبار بجانور باز ریا شاهین خورانیده باشی و آن جانور از سبب طبیعت نامجیب خود ، حکم علاج را قبول نکند ، برای آن این فقیر حیلۀ سوای سابق بعمل آرده که یک روز ، موجب وزن خوراک ازین صافی باز را داده و طعمه داری موجب نسخه بعمل آورد ، چنانکه اختراع سعید خان مرحوم عرف ارشد خان است ، و روز دوم وقت هج که نوبت شکار باشد موقوف کرده نباید رفت ، ولی همان وقت و بلا فرصت بار دیگر لقمه مذکور بهمان دستور و وزن که گفته شد باز را بخوراند و چون از قی و پیدخال کردن فارغ شود تهور بخون آلوده بخوراند ؛ و عصر قدر سه گنجشک آبداره کرده بخوراند ؛ و روز سیوم خون چشائیده بپراند * و درین نوع تفاوت اینست که سعید خان یک روز لقمه داده و طعمه داری کرده روز دوم بشکار میرفت * و این فقیر بهمین نوع بباز تند خو و بد فعل آزمود ؛ بسیار نیک اثر کرد * اما هر آن بازی که اقسام عیب داشته باشد و هیچکاره بود آنرا دو روز متواتر این لقمه داده و طعمه داری نموده روز سیوم بشکار میرفتیم و با سابق همین تفاوت داشت * از اختراع این فقیر است و آزموده و مجرب است *

صافی لقمه قنبیل ، تصرف این فقیر * قنبیل بکتوله - زعفران یکدم - صبرسقوطری یکدم - نوشادر چهار ماشه - شب یمانی چهار ماشه - نبات دو توله - مشک و مومیائی ، هر کدام یک ماشه - شهد خالهی دو توله * قنبیل و زعفران و صبر هر سه اجزاء را در آب لیمون ملایه کرده بدستور حلوا کند ؛ و نبات و نوشادر و شب یمانی و شهد در آب لیمون و گلاب تر کرده جدا مثل شربت کند ؛ چنانچه گلاب و آب لیمون هر کدام قدر چهار توله

شیر ماده گاو داخل کرده بر آتش نرم بپزد تا حلوا طور گردد * آنگاه دو سیر شاهي روغن ماده گاو اضافه کند و آتش نرم کند مبادا که داغ خورد و سیاه گردد ؛ و بخوبی بگرداند تا خمیر به دستور بقوام آید * آنگاه فرود آرد و در قوطی مستعمل نگهدارد تا روغن از آن خشک نشود * هرگاه باز بهیچ صافی و پر مهره رام نگردد و بد فعلی و اقسام وحشت داشته باشد ، آنرا ، و یا اگر جانور نیکو خوب باشد و از فریبی و امثلا بی اشتها شده باشد ، آنرا ، این طور خوراند ، که اول عصر چهار گنجشک بی استخوان از پوها صاف کرده (که در هندی طعمه خصی¹ گویند) باز را بخوراند و بر آن قناعت کند ؛ و صبح قدر دو سرخ دریگ ورق گوشت بز (و اگر باز شوخ بود آنرا سه سرخ ، دادن رواست) بخوراند و بر دست دارد تا آن ورق را قی کرده بر اندازد ، و زمانی نگهدارد تا چند پیتخال و چند مرتبه قی از اثر دوائی مذکور کند * و چون خوب خالی شود و از قی و پیتخال فارغ گردد ، تهور گوشت سارو گرم بخون آلوده ، یک سینه خوراند و بر آن قناعت کند ؛ و عصر دو گنجشک آبداره کرده بخوراند * و صبح دریم خون هر مرغی چشائیده بشکار برد اما بر مید کلان و آن میدی که پیشتر نگرفته باشد بپراند - انشاء الله تعالی خوبی کند * و بعد از چند مرغ گرفتن آب چند مقدار بدهد و دم داده² و نفس راست نموده بپراند * و چون از شکار فارغ شود از گوشت گرم شکار بخون آلوده او را سیر کند * بعد از اندک زمانی آب دهد ؛ مدعا آنکه از ابتدای خوراندن دوا تا گرفتن صید ، در میانه ، آب منع است ،

¹ *Khajī karnā* in Indian falconers' jargon is to prepare a bird for hawk's food, by plucking it, removing the entrails, and cutting off the shanks, and then boning it by removing the breast-bone and thigh-bones. The flesh of the breast remains intact in one piece.

² دم داده probably means "blowing on the hawk's head"; falconers do this to a blown hawk.

نموده نگهدارد * وزن خوراک باز از آن دو سرخ وقت صبح : در ورق
گوشت خورانیده سوار شود : جانور بشکار خوبی کند انشاء الله تعالى *

پرمهره بول حمار * زنجبیل یکتوله - برچ یکتوله - قرنفل یکتوله - ناکوفته
در شراب و شاش خر مساوی الوزن ترکرده در چاه ذیل¹ دفن کرده بعد
از یک هفته بیرون کند و در سایه خشک کرده نگهدارد : هرگاه خواهد که
ازین دوا در پرمهره باز را بدهد وزن آن این است : قرنفل نصف
عدد : برچ و زنجبیل از هر کدام برابر یکدانه ماش : شب در پرها پیچیده
باز را بخوراند : صبح بعد از برانداختن پرمهره بشکار برد * ضرورت جانور
شوخی را باید داد : اما جانور سلیم طبع را رعایت خوب است : دوا
دیگر بسیار است *

خشکه مصطکی رومی : حیلۀ فقیر که جانور را فربه و تندرست دارد
و اشتهای شکار زیاده کند * هلیله کابلی² سه ماشه - مصطکی رومی
یکماشه - نبات دو ماشه - باریک آس کرده سفوف کند و اکثر اوقات در
ورق گوشت قدر چهار سرخ باز را باید داد : بسیار نافع است *

لقمه صافی سعید خانی که از عبد الواحد میرشکار بتجربۀ این فقیر
در آمده - قنبیل ناشسته سه توله - نمک لاهوری دو توله - زعفران یکتوله -
نبات دو توله - اول این همه اجزا را باریک آس نماید (و هر چند احتیاط
در اوزان کند در هر دوا نفع از آن زیاده بیند) و بعد از آن ادویه را در پتیلۀ³
مس³ که بقلعی اندوده نباشد انداخته و یکنیم پاؤ (از آثار⁴ شاهجهانی)

¹ ذیل "dung, manure," probably a copyist's error for چاه ذیل

² هلیله کابلی name of the *Terminalia chebula*, "chebulic myrobalan," when quite mature.

³ پتيله a deep pot of metal.

⁴ آثار the Indian 'seer,' a weight of about 2 lbs.

و یا از هر پرندۀ که موجود باشد بخون او آلوده بخوراند و بشکار سوار شود -
مبارک است * و این از استادان است و آزموده این فقیر است *

پرمهر^۱ دارچینی، از فقیر * اگر باز در شکار خوبی نکند آنرا صبح طعمه^۲
گوشت بز بقدر چهار گنجشک، در شربت (یعنی نبات قدر یکتوله و سه توله
آب) تر کرده و بدان آبدارۀ کرده بخوراند و بر طغار آب بغداد تا آب بر غبت
خود بخورد * و عصر چون باز گرسنه شود چهار گنجشک از پرها صاف نموده
و با استخوان آبدارۀ نموده بخوراند * و چون شام از حوصله طعمه را هضم
کرده بته^۱ برد، آن وقت نمک برابر یکدانه جوارمی - قرنفل یکدهد - دارچینی
قدر چهار جو - نبات چهار سرخ - در پرها پیچیده باز را بخوراند و صبح بعد
انداختن پرمهره خون چشاندۀ بشکار برد *

لقمه^۲ بهاری باز و ازین فقیر است * چون در ایام زمستان باز را دواهای
حار و یابس اکثر اوقات میدهند آن زمان بسبب هواهای سرد موافقت
کند، ولی در موسم بهار حرارت در طبیعت باز غلبه کند، آنرا طعمه بدو آب^۳ آب
و گلاب استعمال کردن، و گاهی شیر بز یا عرق بید مشک همراه طعمه
دادن نافع ترین درها است * و لقمه ذیل برای خوب گیري شکار در آن
موسم بهترین لقمه ها است - بهیدانه دو ماشه - تخم کاهو یکماشه - تخم
کاسنی^۳ یکماشه - کافور چهار سرخ - عذیر^۴ دو سرخ - کشنیز^۴ خشک یکماشه -
مشک چهار سرخ - زنجبیل پرورده سه ماشه - نمک یکماشه - نبات شش
ماشه - دار چینی دو ماشه - همه اجزاء را نرم باریک نموده بآب لیمن سحق

¹ Tah, the stomach as opposed to the crop.

² کاسنی (Kāsnī). The seeds of *Cichorium endivia*, or the Garden Endive. (Watt).

³ عذیر Ambergis.

⁴ کشنیز (Kushniz) Coriander : *Coriandrum sativum*. (Watt).

سه ماشه نمک لاهوری بر آن اضافه کند و معجون^۱ کرده نگهدارد * وزن خوراک باز از آن دو سرخ، در ورق گوشت، صبح پیش از طعمه بخوراند، و بعد هضم کردن آن، قدر چهار گنجشک آبداره گوشت بز آب گرم دهد، و عصر طعمه سه گنجشک با استخوان بخوراند، و اندکی برهائی ساده نیز همراه طعمه عصر بدهد * و صبح پیش از شکار چون پرمهره قی کند قدر دو سرخ از لقمه مذکور خورانیده بشکار باید برد - انشاء الله تعالی خوب گیری کند *

لقمه شب یمانی؛ این نیز از فقیر است؛ برای باز سخت * قرنفل دو ماشه - زنجبیل چهار ماشه - قندیل ناشسته سه ماشه - زعفران یکماشه - برچ یک ماشه - شب یمانی چهار ماشه - همه اجزا را باریک آس نموده و آب لیمون پرورده تا چند روز آذتاب کند * قدر خوراک باز یکسرخ؛ و اگر شکار دیو میسر آید چند ورق آبداره بخوراند تا طبیعت باز بحال آید *

طعمه داری یکخوره که نیکو اثر کند * اگر جانور در شکار خوبگیری نکند باید که آنرا صبح یکخوره قدر ده گنجشک آبداره خوراند و تمام روز بر همین قناعت کند و عصر هیچ طعمه دیگر ندهد * چون یکپاس شب باقی مانده باز خوب گرسنه شود، آن زمان قدر سه ماشه نبات تراشیده باز را گرفته از حلق او فرو بگذراند و از قباچه کشیده بر دست گیرد و باز را نزدیک آتش و جای گرم نگهدارد * و آب و شاش کودک بهم مسامی ممزوج نموده پاره زنجبیل خام ناکوفته در آن داخل نماید، و بر آتش نرم شیر گرم کرده بدهد و بعد از دو پبخال، آب پیش باز آرد تا هرچه بخواند بر غبت خود بخورد و از پبخال کردن فارغ شود * صبح چند ورق از گوشت سارو یا فاخته

^۱ معجون An electuary; a confection.

که چند مرتبه لقمه در آن افکنده و خرچ کرده باشد داخل کرده نگهدارد؛ مدعا آنکه قوطی نو، آب آنرا بخود جذب کند و قوت دوا کم شود و نیکو عمل نکند * و در ایام آب کلانی¹ قدری شراب نو داخل کند اما دو آتشف؛ و قوت این تا پنج سال خوب بماند، و بعد از آن کم عمل کند * و اگر در ظرف شیشه و یا چینی باشد قوتش هفت سال بلکه ده سال باقی ماند * خوراگ باز که بغایت شوخ باشد دو سرخ، و الا یک سرخ باز را موافق است * بحری و شاهین را دو سرخ باشد، و چوغ را چهار سرخ * و قوت این لقمه بعد از یک گهزی معلوم شود * در ورق گوشت صبح پدش از شکار خورانیده سوار شود، و در عین شکار هم بجانور دادن سزاوار است و این بی شک از همه لقمه‌های سفید عامل تراست * نسخه پرمهره که جهت شکار عمل خوب کند * قرنفل یکعدد - گهنکچی سفید یک دانه - در پر پیچیده باز را عصر سه گنجشک طعمه دهد؛ و چون هضم کند پرمهره دهد؛ و صبح بعد از انداختن پرمهره خون چشانیده بپراند *

لقمه سماق² که اشتهای باز را زیاده کند و از فقیر است و مجرب است * سماق که آنرا در هندی تدرک² گویند سه ماشه - زنجبیل پرورده چهار ماشه - شونیز دو ماشه - مالکنگنی دو ماشه - بیر بهوتی یکماشه - فلفل گرد دو ماشه - اجوائن خراسانی دو ماشه - پودینه خشک سه ماشه - دانه انار ترش خشک سه ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده در دو توله قند سیاه لاهوری بآب و گلاب بر آتش بقوام آورده مزوج نموده

¹ آب کلان; by this the author means the depth of the rains or the *baṭi barsāt*. By *sharāb-i nau* he probably means "brandy." It is the custom of most Indian falconers to add either brandy or lemon-juice to a *luqma* during the rains, as this is supposed to make it peculiarly efficacious in the coming winter.

² تدرک *ṭadrak* H., or سماق A.P., *Rhus coriaria*: Sumach.

طعمه داری صبر از محمد هاشم میر شکار * صبر سقوطری وزن
چهار سرخ بآب قدر چهار توله تر کرده و طعمه دل بز ورق کرده، قدر چهار
گنجشک در آن آب تر کند؛ و بعد زمانی از آن آب بر آورده و در آب تازه
شسته و تلخی صبر کشیده و در شکم ماکیان گرم کرده باز را باید خورانید *
اگر صبح این طعمه داده باشد شام بشکار برد؛ و اگر شام این طعمه داده باشد
صبح شکار کند - مجرب و آزموده فقیر است *

لقمه ورق الخیال^۱؛ تجویز این فقیر و آزموده میر شکاران عصر * هر آن
جانوری که بد فعلی و بی فرمانی کند و از درخت بدرخت گریزد و صید را
نگیرد این لقمه او را سزوار است * بیارد صبر بو داده شش ماشه - قنبیل
ناشته چهار ماشه - نمک سنگ سه ماشه - نوشادر تصعید کرده آفتاب چهار
ماشه - شب یمانی عرف بهنگی^۲ دو ماشه - زنجبیل دو ماشه - برچ دو
ماشه - عاقر قرحا سه ماشه - قرنفل سه ماشه - سهاگه دو ماشه - بیربوتی
سه ماشه - دارچینی سه ماشه - نبات دو توله - همه اجزا را کوفته و جوکوب^۳
کرده در قدری سرکه انگور می تر نماید و در ظرف شیشه یا چینی باید پرورد
و در ظرفی که از اجساد معدنی باشد در آن نباید انداخت که از سبب
سرکه زهر قاتل گردد * یک هفته بعد از آن بر سنگ صلیه سحق بلیغ
نماید و چون نرم شود ورق الخیال شش ماشه - مشک دو ماشه -
مومیائی دو ماشه - زعفران سه ماشه - همه این اجزاء را در آن داخل
نموده بشراب دو آتشه تر کند چنانکه حلوا^۴ طور شود و در قوطی کهنه

^۱ ورق الخیال *Cannabis sativa*: The Indian Hemp.

^۲ بهنگی *phatki* for *phitkarī*, "Alum."

^۳ جوکوب, i.e., roughly ground like *ārdāwā*.

^۴ حلوا a sweetmeat properly made of camel's milk, flour, and sugar: it is of the consistency of a jelly.

خشکه^۱ برنج؛ از تجویز فقیر و آزموده محمد هاشم میسر شکار * برچ
 خراسانی که چوبهایش سطر بود شب در بول کودک تر کند و نیک^۲ را
 در آب جوش کرده قدری روغن گاو خوش بر آن اضافه نماید تا قوت
 نیک^۳ در روغن آید؛ بعد از آن روغن بر آورده و آن برچ که شب
 در بول تر شده است آنرا در آن روغن برشته باید سرخ رنگ کرد؛ چنانچه
 نسوزد * پس آن برچ را در شراب دو آتش سه شبانروز تر کرده آن قدر
 شراب داخل کند که در ایام معتاد برچ آنرا جذب کند و باقی نماند *
 آنگاه آنرا خشک کرده وزن یکتوله از آن برچ و مشک و مومیائی
 از هر کدام یکماشه - نمک لاهوری دو ماشه - قورفل دو ماشه - نبات
 شش ماشه - بیرهوتی یکماشه - همه اجزا را موافق اوزان باریک نموده
 نگهدارد * صبح پیش از شکار دو سرخ باز نافرمان را داده سوار شود -
 انشاء الله تعالی رام گردد و خوب گیرد * و در عین شکار دادن هم
 روا است * اما این برای بازی که گریزان و بد فعل و بد دماغ بود -
 چه جای آن که ملائم طبیعت و معجیب بود *

پرمهر^۴ اصل السوس^۵ * اگر باز قریه باشد و از زبادت بی بلغم بی اشتها شده
 باشد آنرا بادیان^۶ چهار سرخ (که هندی آنرا سونف^۷ نامند) و اصل السوس
 عرف ملهتی^۸ دو سرخ در پر پیچیده جانور را بخوراند؛ و از دادن دو بار
 اثر نیکو بظهور آرد * و لیکن اصل السوس را پوست دور باید کرد که ماران
 چون آزارمند شوند جائکه گیاه مذکور رسته باشد در آنجا بروند و خود را
 بدان بمانند لهذا پوست این چوب دور کنند که در خوردن ضرر بسیار دارد *

^۱ خشکه is properly rice boiled plain without seasoning; here = سفوف .

^۲ نیک is this the diminutive of نی .

^۳ اصل السوس Ar., and mulhatti H., Liquorice Root: *Glycyrrhiza glabra*. (Watt).

^۴ بادیان P. and سونف H.; *Illicium verum*. The Star Anise of China. (Watt).

که خون و هیچ سرخی در آن نماند: وقت عصر مرغی در زیر پای باز داده و کشته و سینه او را پاره کرده همان سه گنجشک را در آن گرم کرده باز را بخوراند، و دل مرغ و مهره گردن ماکیان خورانیده بدان سیر کند و بهمان قناعت نماید؛ و زنهار که گردن مرغ و مهره نر که خار بمثل مهره مار دارد باز را نهد که مبادا روده باز را پاره کند * و پوست گردن ماکیان بر آورده و پرهایی نو که بر آن رسته باشد و پر خون باشد و بیخ آن پخته نباشد در باید کرد؛ ولی پرهایی کهنه که بیخ آن پخته باشد آن خوب است * آن پوست گردن را یک سر بابریشم سبز رنگ دوخته و همه داروها را موجب اوزان و نسخه ذیل در آن داخل نموده سر دیگرش را هم بابریشم باید دوخت * اگر باز به پرمهره خوردن عادت کرده باشد و خود بخورد بهتر؛ و اگر خود نخورد، گرفته از حلق باز فرو باید گذرانید، بشرطیکه طعمه از حوصله هضم کرده و بته برده باشد؛ و تا وقتی که گوشت هضم نکند پرمهره ندهد که فائده نبخشد * و چون صبح می کرده پرمهره بر اندازد بالضرورت بشکار باید برد؛ و برای گرفتن هر صید که بدهی انشاءالله تعالی خطا نکند *

نسخه اجزاء که در پرمهره دهند - زنجبیل یکسرخ - برچ خام یک سرخ - مالکگنی چهار دانه - دارچینی قدر سه جو - زعفران یک سرخ - مشک قدر یکدانه جواری - مومیا ئی قدر یک دانه جواری - نمک لاهوری، و صبر سقوطری، و شب یمانی بریان، و نوشادر، و سهاگه تیلیه خام، از هر یک قدر یکدانه ماش - گهنگچی سفید، بیربهری، و قرنفل، از هر کدام یکدانه - نبات چهار سرخ - این دوا موافق اوزان بعمل آرد؛ و این آزموده این فقیر است *

در ورق گوشت خورانیده سوار شود ؛ در شکارگاه خون اندکی چشانیده
بهراند *

صافی صبر سقوطری بوداده * اگر باز در شکار نا فرمانی کند، آنرا شب،
سیوم حصه از طعمه معتاد کم کرده بخوراند ؛ و صبح نبات شش ماشه دانهها
تراشیده نگهدارد و نمک سنگ قدر دانه کنار جنگلی تراشیده و صبر
سقوطری بریان کرده برابر دانه نمک آن هم طیار کند * و اول باز را صبح گرفته
هر دو دانهها که از نمک و صبر باشد از حلق او فرو بگذارد ، و از قباچه کشیده
بر دست گیرد تا وقتی که قی کند * پیش و پس از پیخال ، قی کردن
مضائقه ندارد * آنگاه که از قی فارغ شود و خاطره بر اندازد ، باز را بار دیگر
گرفته نبات مذکور مطابق وزن صدر باید از حلق فرو برد ، و از قباچه کشیده
بر دست گرفته باید نشاند تا یک پیخال کند * بعد از آن بر طغاره پر
آب تذگ دوال باید بست تا بخورد ولی باندرون آب نرود * و بعد فراغ
از آب خوردن و پیخال کردن، اگر ببیند که باز برداشت خواهد کرد، تا عصر
فاقه داشتن بسیار نافع است ؛ و اگر نازک طبع باشد قدر یک گنجشک
گوشت بز آبداره کرده بخوراند ؛ و شام همان سینه چهار گنجشک معمول
که بعد هر صافی دستور است بخوراند ؛ و سه روز دیگر طعمه داری
کرده بشکار باید برد *

پرمهره کبیر؛ عمل فقیر * زیاده بهتر ازین دیگر پرمهره نیست - اگر
جانور را فرمایش شکاری بکنی که پیشتر گاهی نگرفته باشد، و آن
صید کلان مثل قاز و کلنگ بود، و یا بر چیزی که در ابتدای طیار
کردن از آن ترسیده و هول آن از دل فراموش نکرده باشد، میخواهی
بهرانی، آنرا این پرمهره باید داد * اول سه گنجشک آبداره
با استخوان از پز و بال صاف کرده، باید تا چهار گهوی در آب تر کرد

لقمه سهاگه بریان از محمد هاشم میر شکار * سهاگه بریان کرده و کوفته
باریک نموده وزن دو توله و نبات دو توله در ظرف مس قلعی ناکرده
بر آتش نرم بزد و قدر چهار توله آب لیمون داخل نماید * چون آن آب
جوشیده نزدیک بقوام رسد چهار توله آب لیمون تکراراً اضافه کند و بجوشاند
و چهار توله آب لیمون مرتبه سیوم هم داخل کند و بزد تا بقوام شهد آید
آنگاه در قوطی چوبین یا شاخ گاو نگهدارد * صبح پیش از شکار باز را قدر
یکدانه نخود در ورق گوشت خورانیده سوار شود * برای باشد و شکره
نصف آن *

لقمه اجوائن خراسانی : از تجربیات ابن فقیر * زنجبیل یکماشه - صبر
دو ماشه - قنبیل ناشسته دو ماشه - اجوائن دو ماشه - بیربھوئی پانزده عدد -
قونفل بیست دانه - مشک یکماشه - عاقرقرا یکماشه - دار فلغل یکماشه -
نمک لاهوری یک توله - پودینه¹ خشک سه ماشه - قند سیاه لاهوری² که
خالص باشد شش ماشه - همه اجزا را باریک آس نموده بآب ترنج
خمیر کرده و ترنجی را جوف خالی کرده آن خمیر داروها را در آن پر
کند و دهن آنرا با پارچه پوست ترنج مسدود نماید * بعد از آن دیگ گلی
را بر از ریگ نمناک کرده و ترنج مذکور را درین ریگ نصف بالا
و نصف پائین گذاشته بر آتش نرم نهد تا بخار از سردیگ بر آمدن
گیرد آن زمان از آتش فرو آورده نگهدارد تا سرد شود * بعد از آن آن ترنج
را نگهدارد و وقت شکار بقدر مایحتاج از آن ترنج بر آورده بکاربرد *
وزن خوراک باز یک سرخ و شاهین مساوی و بھری دو سرخ
و جانور ریزه را نباید داد که دوا سخت است * و پیش از شکار

¹ پودینه The Marsh Mint: *Mentha arvensis*. (Watt).

² قند سیاه لاهوری is pop.

دو سرخ - صبر سقوطری بریان دو سرخ - مشک دو سرخ - قذیبیل چهار سرخ - شنجرف چهار سرخ - و بهمان نوع و وزن بعمل آرد بغایت مجرب است *

صافی اندرجو تلخ¹ یعنی لسان العصافیر¹ - از محمد هاشم میرشکار * نبات سه ماشه - قند سرخ لاهوری خالص یکماشه - نمک لاهوری یکسرخ - زیړه سفید دو سرخ - اندرجو تلخ¹ هفت دانه - قرنفل دو عدد - شونیز² یک سرخ - همه اجزاء را باریک نموده با اندکی قند گولی خورد کند؛ و قند نبات که در اوزان صدر مقرر است بهم ممزوج نموده و بران گولی مذکور پیچیده مغلف بکند تا بمجرد دادن جانور قی نکند * و چون گولی طیار شود قدر یکدانه جوارى صبر سقوطری در سر گولی خلاند؛ و باز را گرفته در قباچه کرده از حلق او فرو برد * بعد دو پبخال آب ندهد بلکه تا وقت قی کردن تشنه دارد * چون خاطه اندازد آب شیر گرم پیش باز نهد تا برغبت خود بنوشد * و چون از آب خوردن و پبخال کردن فارغ گردد قدر یک گنجشک گوشت بز آبداره کرده بخوراند * و اگر جانور سست شود خون از کبوتر و فاخته و سارو و مرغ خانگی در حلق او باید چکانید؛ و قهوار گوشت سارو و خون گرم نافع است؛ و اگر سارو نباشد کبوتر بچه فربه بهتر است * و همان عصر سیئه چهار گنجشک که در همه صافیه معمول است بدهد * و روز دیگر طعمه داری کرده چون باشتها آید باید بشکار برد * و اگر باین صافی اشتها نافرورد اندکی رچ خام³ در پرهامی مرغ پیچیده شب بخوراند و صبح بشکار برد - مجرب است - از تجربات فقیر *

¹ *Holarrhena antidysenterica*: Kurchi or Conessi Bark. (Watt).

² *Nigella sativa*: Small Fennel, or Black Cumin. (Watt).

³ رچ خام probably an error for بچ.

باید داد * و اگر صبر را در سفالپاره بریان کرده داخل نماید عمل سخت
کند * و برفی از آن نامیده که هیچ درآ درین غیر از اجابت آور نیست
و بمجرد دادن بجانور، زرد مثل برف، در شکم جانور بگذارد *

صافی نوشادر * اگر جانور بصافی نمک خوبگیری نکند و بامنجان
رسیده باشد، پس او را نبات هفت ماشه - نوشادر تصعید کرده آفتاب
یکسرخ - گولی بآب خالص بسته شب نگهدارد و صبح باز را گرفته
و بقباچه کرده گولی از حلق او فرو بگذارند و چند قطره آب بالای آن در
گلولی باز چکانند و کشیده بر دست نشاند * و بعد دو پیخال اگر خلطه
انداخت بهتر، والا بعد پیخال سیوم آب دهد * چون آب خورده برضای خود
فارغ شود قدر یک گنجشک آبداره گوشت میش باز را بخوراند و بعد از
طعمه داری بشکار برد - انشاء الله تعالی خوب گیرد * و در انواع صافی،
طعمه داری که از صافی ساده اختلاف ندارد، بر همان موقوف است
و هر جائی که اختلاف است واضح میگردد * و باز را، وقت آب دادن،
بعد از صافی، در آفتاب نشانیدن نافع است *

لقمه گنجشک نر * گنجشک نر را از پروبال صاف نموده و شکم آن
خالی کرده و بر چوبی دراز بسته نزدیک آشیانه زنبور برد تا زنبوران بر آن
جمع شوند و بعد چوب را حرکت دهد تا زنبوران جدا شوند، و باز نزدیک
زنبوران برد چند مرتبه چنین کند * مدعا آنکه زنبوران نیش چندان در آن
گوشت زنند که گوشت را تمام خورده استخوان خالی بگذارند * بعد ادویه
مذکور الذیل را داخل کرده در روغن گاو بریان کند بدستور شکر خوره *
بیدیه وئی چهار عدد - کرک^۱ دوسرخ - قزقل چهار سرخ - عاقوقرها

^۱ کرک Turmeric: *Curcuma longa*, (Watt).

و نبات شش ماشه نرم آس نموده بآب گولي بندد و نمک دو سرخ صبر دو سرخ با دو ماشه نبات باهم سائیده گولي بندد و دو شب نگهدارد * و صبح اول گولي خورد بدهد و بهمان دفعه گولي نبات ساده نیز بالای آن باز را گرفته از حلق فرو بگذرانند و از قباچه کشیده بر دست نشاند و بعد دو پیخال منتظر خلطه باشد * اگر خلطه انداخت بهتر و اگر پیخال سیوم نیز پیش از خلطه قی کردن بکنند آب باید پیش جانور نهاد و اگر قدری آب خورد و بعد از آن قی کند بیجا نیست * و ممکن است که طغاره پر آب کرده و جانور را تنگ دوال بر کنار آن نشانیده به بندد ولی از بیم هوا زده گی آن روز غسل کردن و بآب رفتن جانور را نگذارند * و در ایام چله سرما بسیار احتیاط کند بلکه آب هم در پیاله دهد ولی موسم بهار چندان ضرر ندارد * و آب خوردن نافع ترین دواهای اشتها انگیز است * و بعد از آن که از آب خوردن و پیخال کردن فارغ شود گوشت بز قدر یک گنجشک آبداره کرده تہوار دهد و شام سینۀ چهار گنجشک بآب تر کرده بخوراند و دو روز دیگر طعمه داری نموده بشکار برد - مجرب است و آزموده این فقیر است *

لقمۀ برفی¹ تجویز و آزموده این فقیر است * سهاگۀ تایا - نمک لاهوری -

شب یمانی² - نوشادر تصعید کرده آفتاب - نبات سفید - صبر سقوطری - از هر کدام مساوی یکماشه باریک آس نموده باندک آب لیمون ممزوج کرده یک هفته در آفتاب نگه دارد و در ظرف شیشه و یا سفال و یا قوطی چوب داخل کند * صبح پیش از شکار یا در عین شکار در ورق گوشت قدر یک نخود باز را خوراند و بعد یک پیخال آب دهد و چون یک پیخال دیگر بکند خون خورائیده بپیراند * و اگر جانور طبع نامجبب داشته باشد آنرا دو سرخ

¹ from barf "snow," a fanciful name explained by the author a few lines further on.

² شب یمانی Alum.

نوع دوم این طور است که روزی که خواهد بشکار رفتن شب آن¹ اندکی طعمه از معتاد کم کرده بدهد و نیز پر خالی بی رفاقت دوی دیگر بدهد و صبح شکار چون باز پر را بگرداند و قی کرده براندازد آن کمان دو حَب از آن حبوب نبات که وزن دو ماشه باشد از حلق باز فرو بگذراند و سوار شود * وقتی که یک پیخال کند آب باید داد چند مغفار بخورد و بعد یک پیخال بپراند و این از تجربیات این فقیر است و از محمد هاشم میر شکار * و اگر پیش از آب دادن مید میسر آید مبارک است احتیاج آب نیست *

صافی از عبدالواحد میر شکار * اگر باز نبات هضم نکرده ولی ناگداخته بمجروح ادن قی کرده بر اندازد آنرا باید که اول نمک تنها قدر کنار جنگلی از حلقش بگذرانند و چون بعد زمانی آنرا قی کرده براندازد بار دیگر باز را گرفته نبات از قدر مستعمل سیرم حصه کم کرده باید داد و همه دستور و قواعدش از آب دادن و سیر کردن مطابق صافی ساده که در اول این فصل مذکور شده بعمل آرد *

لقمه ترب که به عربی فجل² گویند از حاجی الیاس * اگر در شکار باز بیفرمائی کند و هیچ داروی دیگر موجود نباشد پاره ترب که تلخی زیاده داشته باشد بدنندان خاویده و باز را گرفته لعاب دهان در حلق اندازد و چند دانه حرمل³ بدنندان خاویده بر هر دو سوراخ بینی چسپاند و بعد یک پیخال بپراند و این را فقیر آزموده است *

صافی صبر از محمد هاشم میر شکار * اگر باز در شکار بد فعلی کند باید که عصر بطعمه پنج گنجشک بی استخوان از پر صاف نموده سیر کند

¹ The Muslim night comes before the day.

² فجل P. Ar. The Radish : *Raphanus sativus* (Watt).

³ حرمل *Peganum harmala* (Watt).

لقمه قرنفل * شکر طبرزد چهار سرخ - قرنفل در عدد - بدن‌دان خاویده
در حلق اندازد ؛ بعد از یک پیخال آب ندهد، ولی یک سینه فاخته و یا سارو
و یا یک گنجشک بخون گرم آورده بخوراند و چون خالی شود باید بشکار برد *
سنگتاب شیوه کزنده * بیار کزنده و آب آنرا کشیده باندکی شاش
کودکان ممزوج نماید، و در عدد قرنفل در آن محقق نموده چند سفالپاره
سوخته آتش در آن سرد کند * بعده از پارچه گذرانیده قدر یک گنجشک
گوشت بز در آن تر کرده باز را پیش از شکار خورانیده سوار شود، و چون
دو سه پیخال کرده از ته شکم خالی گردد بپواند *

نسخه حب نبات * حبها که قنادان پنهان آنرا از تنها چاشنی^۱ نبات
سازند باید خالص بهمرسانید، زیرا که اکثری آرد داخل کنند که در وزن جهت
فروختن نفع به ایشان بخشد، و آن بکار جانوران نیاید مگر خالص، و طریق
دادن و استعمال آن دو نوع است *

یکی آنکه اگر جانور صافی سخت نخوهد، و امثال^۲ برو هم مستولی
نباشد، ولی فقط اندکی بی اشتها گشته باشد، آنرا گرفته چند دانه بطوری
که صافی دهند، از حلق او فرو بگذارند، و بعد از دو پیخال آب دهند *
اگر ابتداء زمستان باشد و یا ایام بهار آب سرد بهتر است؛ و اگر سرمای
شدید باشد آب شیر گرم نافع تر است * چون از آب خوردن و پیخال
کردن فارغ شود قدر یک گنجشک گوشت بز ورق کرده باز را تهور خوراند
و بهمان قناعت کند تا عصر، و آن وقت قدر سه گنجشک طعمه آبداره
باید خورانید و آن شب هیچ پرمهره نباید داد و صبح گاه باید بشکار برد *
و اگر جانور سخت طبع باشد و نامحیب آنرا لقمه که بمزاج موافقت کند
و آزموده بود بدهد *

^۱ Syrup، چاشنی

^۲ امثال Repletion, satiety.

چاک کرده و بیربهری چهار عدد، زعفران دو سرخ، قرنفل چهار سرخ، عاقرقرا دو سرخ، مشک دو سرخ، قذیل چهار سرخ، صبر سقوطری در سفال آب نادیله بریان کرده دو سرخ، اینهمه اجزا را باریک آس نموده در چاکهای سیفه و شکم آن پر کنند، و بروغن گاو آن را بریان کند که هم سرخ رنگ شود و خام نماند و نسوزد، و هم روغن باقی نه ماند، اینهمه قواعد مدّ نظر داشته کار کند، و همراه خود همواره داشته باشد، هرگاه جانور باز و یا شاهین بی اشتها شود آنرا در عین شکارگاه بدهد، قدر چهار سرخ از آن گوشت و دوا، بهم بآب تازه سائیده، در حلق جانور چکاند و بعد یک پیخال یک سیفه سارو^۱ تهنوار دهد، بخون او گرم کرده سیر کنند، و بر همین قدر طعمه قناعت نماید، و عصر قدر سه گنجشک آبداره کند و بدان سیر نماید * صبح دویم نیز چهار سرخ از همین لقمه در آب تازه سائیده در حلق جانور چکاند و هیچ آب ندهد * این صافی نیست، و این جوش در سردی بسیار خوب نیست تا که اشتهای جانور بند نشود، و آنروز زود خورائیده سوار باید شد * و بعد از خون چشانیدن و یک پیخال کردن، پرانیدن و صید گیراندن لازم است * و این از نوادر لقمه ها است و از نسخهای مجرب عمده است * و این را کسی که داند غیر از این بردیگری عمل نکند، و کمتر کسی از میرشکاران است که واقف باشد و این را داند * و مطلق آب ندادن هم بیم داغ بجگر جانور رسیدن است * بعد از گیرانیدن در دست، چند کُرت آب باز را بخوراند و بشکار مشغول شود و بر مرغان بزرگ مثل تاز و تغدری و سرخاب، باز را راغب و دلیر گرداند * برای شاهین سه سرخ، و برای بیسره و شکره^۲ یکرتی باشد *

^۱ سارو for سار the starling, the maina.

^۲ Rati II, and such P.

که هر دو عضو او بیک دفعه بریده شود (مدعا آنست که در سر و دم مار زهر قاتل است) و اگر یکی ازین دو عضو بریده شد زهر بدیگری وارد گردد؛ لهذا بنائیکد تمام عمل باید کرد) و میانه آنرا در ظرف گلی انداخته در زمین دفن کند تا کرم در آن افتد؛ و آن کرم را در سایه خشک کرده نگهدارد * و ترکیب جهت دادن باز این طور است که کرم نیم سرخ - مشک یکسرخ - نوشادر نیم سرخ - بهم ممزوج نموده در ورق گوشت انداخته آن زمان باز را یا شاهین را بدهد که در عین شکار باشد * چون دیدی که بقضای الهی جلّ شانه شکار بدست نیامد چند ورق گوشت بروغن بادام (اگر در شکار همراه باشد) آلوده بخوراند؛ و اگر آن موجود نباشد آبداره کرده بخوراند که مضرت بجانور نرساند * و اگر پیه خایه مرغ عوض روغن مذکور دهد از آبداره بهتر است * برای باشه و شکرة نصف وزن آنکه برای باز و شاهین گفته شد * و آن اوزان یک خوراک است و آزموده استادان است *

لَقْمَةُ گل چنبه¹ * بیخ پپل² را در سایه خشک کرده نگهدارد؛ چون باز در شکار خوبی نکند، بیخ پپل چهار سرخ بدندان خاورده با یکعدد بیربوتی، و گل چنبه یکسرخ، یار نموده در ورق گوشت باز را خوراند؛ بعد یک پیدخال بپراند- انشاء الله تعالی بی خطا گیرد * و اگر شکار میسر نیاید چند ورق گوشت آبداره کرده بدهد تا بحال خود مانده سست نگردد و این تجربه استادان است *

لَقْمَةُ شکر خوره³ - بیارد مرغک شکر خوره و آنرا چنان بکشد که خون او نریزد و اندرون عروقتش بماند؛ و از پر و بال صاف نموده و سیئه او را

¹ لَقْمَةُ گل چنبه Flowers of *Michelia champaca*. (Watt).

² پپیل (prop. *pippal*) for *pīpal*. The Peepul Tree: *Ficus religiosa*. (Watt).

³ شکر خوره — مرغک شکر خوره A species of sun-bird (*Nectariniidae*).

نیاید و جانور از شدت گرسنگی غش کند آنرا ورق چند آبداره خوراند و این
از استادان قدیم است *

صافی چرچره^۱ * اگر باز در شکار بی فرمانی کند آنرا در عین شکارگاه
قدرسه ماشه نبات در حلق فرو باید برد و بالایش چند قطره آب برگ
چرچره در دهن باز چکاند و بعد دو پیخال بر مید پراند - انشاء الله تعالی
روز بروز خوبی زیاده کند * و شاهین را همین دستور شاید * و اگر شکار دیر
شود چند ورق گوشت آبداره کرده بخوراند و این آزموده استادان است *

لقمه شنجرف * سهاگه خام یکسرخ - شنجرف نیم سرخ - در عین
شکار در یک ورق گوشت بباز مکر باید داد و به باشه و شکره نصف آن ؛
و شاهین را سزاوارتر ازین دیگر دوا نیست * و اگر شکار میسر نیاید چند
ورق گوشت آبداره کرده بخوراند *

لقمه گیونگچی سفید - بیروتهی یکعدد - گیونگچی سفید دو دانه -
بدندان خاویده یار^۲ کند و در ورق گوشت باز را خوراند و بشکار برد *

لقمه گیونگچی ، نسخه دیگر * قرنفل یکعدد - نبات دوسرخ -
گیونگچی سفید یکدانه - باهم باریک نموده در یک ورق گوشت بطور لقمه
باز را خوراند و در عین شکار دادن روا باشد ؛ از تجربات استادان است *

لقمه کرمه^۳ مار دهامن^۴ * برای خوب گیری باز - این لقمه از همه لقمها
فوقتر است * بیارد مار دهامن^۱ و آنرا قدر یک وجب از جانب سر و دم
بریده دور کند ؛ اما باید که دو ضرب متصل بزنند یکی برگردن و دوم بر دم.

^۱ چرچره^۱ (*Chirchira*) *Achyranthes aspera*: vide p. 82, note 9.

^۲ یار کردن i.e., to mix together.

^۳ *Kirma* from کرم "worm."

^۴ مار دهامن^۴ (*dhāman II.*) a large species of harmless snake, *Zamenis monotis*, (which is supposed to suck cows).

طعمه آهن تاب^۱ * که جهت اشتها بیدیل است * باید که آب تنها را هفت مرتبه آهن تاب کند، یعنی آهن گرم کرده در آب سرد کند، بعد از آن دانه‌های قاقله صغار، عرف الاچی خورد^۲ دو سرخ - مالکنگنی^۳ نیم سرخ - نبات شش ماشه - پخته باریک پارچه بیز کرده بعد از پرمهره انداختن صبح قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده باز را بخوراند؛ بعد از چهار پیدخال بشکار باید برد، و به باشه و شکره فصاف وزن باید داد، و این آزموده استادان هندوستان است *

سنگتاب^۱ سهاگه * شاش کودک دو توله - آب تنها ده توله - هر دو باهم ممزوج کرده سفالپاره چند سوخته آتش در آن سرد کند؛ بعده الاچی کلان^۲ پنجه سرخ - سهاگه بریان یکسرخ - در آب سحقی نموده قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده باز را بخوراند و بعد سه پیدخال بشکار برد و این آزموده استادان است *

سنگتاب استخوان کله سگ * چون باز در شکار بی فرمانی کند و بهیچ دواى دیگر رام نگردد، بگیرد استخوان پاره کله سگ دیوانه با روغن چرب کرده بر فتیله چراغ نگهدارد تا آتش گیرد * چون آن روغن بالایش بسوزد، هفت مرتبه این عمل را تجدید و تکرار کند * بعد از آن بگیرد شاش کودک یکتوله - آب خالص یکتوله - مالکنگنی دو سرخ - سهاگه بریان دو سرخ - باریک آس کند و آن استخوان را هم سرمه سا کوده داخل نموده در آن دو آب مذکور تر کرده قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده باز را بخوراند و بعد خالی شدن بشکار برد، اما بشرطیکه شکارگاه دور نباشد * و اگر شکار زود میسر

^۱ vide p. 79, note 2. آهن تاب

^۲ The Lesser Cardamom: *Elettaria cardamomum* (Watt). قاقله صغار عرف الاچی خورد

^۳ *Māl-kangni*: *Celastrus paniculata*: Black oil; the *Oleum Nigrum* plan (Watt). مالکنگنی

The Greater Cardamom: *Amomum subulatum* (Watt). الاچی کلان

لقمه از گوری پاندي * گهونگچي سفيد دو دانه - بيرويهوتي نه عدد -
 کوفزار يک پوست - قوزفل سه عدد - نمک سنگ يکذيم سرخ - نافل
 گرد سه دانه - زنبور سياه¹ يکعدد - کانور يک رتي - حب المهلپ²
 دو سرخ - موميائي و مشک از هر کدام يک سرخ - عاقرقرا³ يک
 سرخ - مصطكي⁴ يک سرخ - بچهناک تيليا⁵ يکسرخ - انگوزه⁶
 يکسرخ - همه اجزاء را باريک نموده بآب ترب خمير کرده برابر دانه ماش
 حبها سازد * باز را روز شکار يک گولي داده سوار شود *

سنگتاب مازو * آب کوفزار يکتوله - آب مازو دو توله - هفت سفال پاره
 گرم کرده در آن اندازد * چون آب مذکور بعد زمانی صاف شود، مشک قدر
 يکدانه ماش - بيرويهوتي يکعدد - نبات سه ماشه - اين همه را سائیده در آن
 داخل کرده قدر يک کنجشک طعمه⁷ گوشت بز در آن تر کرده باز را
 بخوراند و بعد چهار پيدخال بهراند - انشاء الله تعالى خوب گيري کند ؛ و اين
 آزموده استادان است *

طعمه داري که نظير ندارد * نبات يکتوله - سرمه کرده در يک پداله
 سفال آب ناپيده بقدر در کنجشک طعمه⁸ گوشت بز باهم ممزوج کند
 و تمام شب در هوا نگهدارد و صبح مشک دو سرخ - قوزفل يکعدد - در آن
 داخل نمايد و باز را بخوراند ؛ و بعد از خالي شدن بشکار بايد برد و آب شير
 گرم پيش از سوار شدن بايد داد ؛ اين طعمه داري قائم مقام صافي است
 و تجربه استادان است *

¹ probably a wood-boring bee, or else a species of mud-wasp.

² حب المهلپ, prop. حب المهلپ The berry of *Prunus mahaleb*.

³ عاقرقرا : *Aquilegia* : *Aconitum pyrethrum* : the Pellitory of Spain.

⁴ مصطكي Gum Mastie.

⁵ بچهناک تيليا : *Bachnāq Telīā* : *Aconitum ferax* : Indian Aconite.

⁶ انگوزه *Assafœtida*. *Ferula alliacea*.

لقمه^۱ یکمیز^۱ که جهت شکار سریع الاثر است * اگر باز در شکار بی‌فرمانی کند و هیچ دوا در آنجا موجود نباشد، پس باید که چند ورق گوشت از هرچه موجود باشد با بول خود تر کرده بخوراند * اما کمتر از نیم کنگشک نباید و زیاده هم منع است که دوا است، و طعمه را شکم سیر میدهد * و این تجربه استادان هندوستان و آزمودۀ این فقیر است *

لقمه^۲ پرچ بوداده^۲ * پرچ را در پارچه پیچیده و با شاش کدک تر کرده در دودی^۳ دفن کند که بریان شود * بعد از پوست دور کرده قدر نیم سرخ از آن با یک سرخ قنبیل ممزوج نموده شب در ورق گوشت باز را بخوراند و چون هضم کند چند ورق گوشت فاخته بخون او آلوده از آن سیر کند - انشاء الله تعالی تا صبح اشتها بسیار آرد و این از هندوستانیان است *

لقمه^۴ مومیائی * اگر در شکار گرفتن باز کمی کند آنرا قنبیل ناشسته نیم سرخ - شکر طبرزد چهار سرخ - مومیائی قدر دانه جوار - باهم باریک آس کرده در یک ورق گوشت صبح پیش از شکار داده سوار شود * بعد از یک پیدخال، آب شیر گرم چند نوک بداز خورانیده چون یک پیدخال دگر کند پرانیدن میخواهد؛ و این از استادان است *

لقمه^۵ از گدا بیگ * گاوروچن^۴ در سرخ - افیون یک سرخ - اشخار^۵ نیم سرخ - بآب لیمون سائیده گولیها برابر عدس سازد * وقت شکار باز را یک گولی در ورق گوشت خورانیده بپراند؛ پیش از شکار و در عین شکار دادن روا است؛ و چند منقار خون خوردن دهد تا اشتها زیاده پیدا کند *

^۱ یکمیز I am unable to trace this word.

^۲ پرچ or بچ Bach: the root of the sweet flag (*Acoras calamus*).

^۳ Dūdi, in Hindi ālu^o, is a faqir's fire, which is usually kindled in a hole in the ground.

^۴ گاوروچن In Hindi go-rochan, a stone procured from the gall of cows.

^۵ اشخار is an alkaline deliquescent substance, like barilla the ashes of salt plant.

نمک سنگ چهار سرخ - بآب لیمون سحق کرده گولي برابر دانۀ فلقل
باز و شاهین را کافي است، و جانور ریزه را برابر دانۀ ماش، پیش
از شکار و در عین شکار دادن هم رواست * بعد در پیخال خون هر پرندۀ
که موجود باشد خورانیده بپراند *

لقلة تودري سرخ ¹ * بورۀ ارمني ² نیم سرخ - مشک برابر یکدانۀ
ماش - تودري سرخ یکسرخ - بیر بهوتی نصف عدد - پیش از سوار شدن
بآب تازه گولي بسته در ورق گوشت باز را خورانیده بشکار برد؛ هیچ احتیاط
طعمه داری نیست *

لقمة عود که به هفدي اگر نامند * قرنفل دو سرخ - بیر بهوتی یکعدد -
مشک نیم سرخ - تودري سرخ دو سرخ - بورۀ ارمني دو سرخ - عود
دو سرخ - نمک لاهوری سه ماشه - همه اجزاء را بآب لیمون سحق نموده برابر
دانۀ ماش گولي بگذرد و وقت شکار باز را یک حب از آن در یک ورق
گوشت بز خورانیده بپراند و این از اسنادی است *

صافی که باز را نافع است * نبات دو ماشه - نمک سنگ دو سرخ -
هودو را باریک آس کرده بآب لیمون و روغن گاو گولي بسته نگهدارد، و شام
طعمۀ بی آستخوان، سیوم حصه از معتاد کم کرده، بخوراند؛ و صبح گولي
مذکور باز را گرفته در حلق او فرو برد و بعد از سه پیخال آب دهد شیر گرم *
چون از پیخال آب خالی شود قدر یک گنجشک گوشت بز آبدارۀ تہوار ³
بدهد و عصر هیندۀ چهار گنجشک؛ روز دوم طعمه داری بضابطۀ صافیا که
نوشته شد بعمل آورد * روز سیوم بشکار برد و این عمل استادان قدیم است *

¹ تودري سرخ *Todri surkh*, some kind of thorny tree or plant called in Arabia
بزر الحميم; the seed is used in medicine.

² بورۀ ارمني Armenian hole.

³ تہوار is apparently meat cut in slices.

تا برغبت خود بخورد * چون از ته خالی شود قدر یک گنجشک طعمه
دل بز آبداره بدهد، و آخر روز بغل چهار گنجشک خصی بی استخوان
خوراند * و صبح دوم بر مرغ خانگی طلبیده نیم سیر کند، و شام سه گنجشک
از پروبال صاف نموده با استخوان معمولی بخوراند؛ و صبح سوم بشکار
برد - انشاء الله تعالی موافقت طبع نیکو کار کند و مجرب است *

لقمه از محمد لطیف * قنبیل ناشسته نیم ماشه - صبر سقوطری
مساوی - قرنفل وزن صدر - سه‌گانه برابر دانه برنج - هر چهار را آب لیمون سوده
برابر دانه ماش حبها سازد * مقدار خوراک باز دو گولی، و جانوران ریزه
یک گولی، در یک ورق گوشت بز بخوراند و زود باید بشکار برد؛ و اگر آرزو
بازدک طعمه آبداره قناعت کند و در روز دوم بشکار برد بسیار نافع است *

نائر^۱ باز از منصور * قرنفل دو عدد - نبات یکماشه - پوست کونار
بوداده^۲ چهار سرخ - در آب و شاش کودک حل کرده چند سفالپاره سوخته
آتش در آن انداخته چون صاف شود آب مذکور را بنائزه یا در چیزی مثل
آن باز گرفته در حلقش ریزد؛ بعد از دو پیکال قدر یک گنجشک آبداره
بدهد * اگر دوا صبح داده باشد، ظهر بشکار باید برد؛ و اگر عصر داده باشد
صبح دوم بشکار باید برد *

لقمه از شادی بیگ * قنبیل ناشسته چهار سرخ - قرنفل دو سرخ -
مشک یکسرخ - مومیائی یکسرخ - زعفران دو سرخ - بیر بهوتی یکعدد -
مصبر^۳ دو سرخ - مصری یکماشه - شنفرف دو سرخ - کافور یک سرخ -

^۱ نائر، i.e., a reed or pipe, frequently the tarsus-bone of a heron or crane. The hawk is first cast and 'mailed,' or held by an assistant. The falconer then fills his mouth with water, inserts one end of the pipe into the hawk's crop, and next fills the crop from his mouth.

^۲ بوداده parched.

بیخ اسکندره^۱ ممزوج نموده بر سنگ صلیه بشیره جات قدر ما یحتاج آمیخته سحق بلیغ نماید تا باریک گردد و معجون کرده نگهدارد * قدر مستعمل از آن یکسرخ برای باز و جانور ریزه یعنی شکره و باشه و بیسره را وزن یکدانه ماش؛ پیش از آن که سوار شود بجانور در یک ورق گوشت خورائیده بشکار برد و در آنجا خون هر پرده که موجود باشد چند نوک داده بپراند * و اگر جانور بسیار نازیب بود آنرا دو روز متواتر باید خورائید؛ و بآبداره از معتاد ثلث حصه کم کرده سیر نماید؛ و صبح سیوم بر مرغ گرم کرده نیم سیر کند؛ بعد از آن باید بشکار برد - انشاء الله تعالی خطا نکند که مجرب است *

لقمه از ایاز * قذیبیل ناشسته، و صبر سقوطری، و نمک، از هر کدام یکماشه، بآب لیمون کاغذی ممزوج نموده رز شکار قدر دو سرخ باز را در ورق گوشت پیش از شکار بخوراند و چون دو پیخال کند آب شیر گرم باید خورائید؛ و اگر میسر نیاید آب سرد بخوراند * چون از پیخال آب^۲ فارغ گردد باید پرانید و اگر جانور ملأئم طبع باشد و از حدت دوا سست شود قدر یک کنجشک آبداره باید خورائید و بعد خالی شدن بپراند و این مجرب است *

صافی گهونگچی سفید * اگر باز بغایت بد خوب بود، برای آن نبات یکماشه - نمک سنگ یکسرخ - قذیبیل ناشسته نیم سرخ - صبر سقوطری برابر دانه جوارى - شنجرف یکسرخ - گهونگچی سفید یکدانه - بریان کرده داخل نماید - همه اجزا را سائیده بآب تازه گولی کرده صبح باز را گزیده مثل صافی از حلق او فرو بگذراند * چون دو پیخال کند آب شیر گرم دهد،

^۱ اسکندره *Aspid. Withania somnifera.*

^۲ پیخال آب؛ after physicking, a hawk drinks freely and for some time voids nothing but water.

نَسْتَهْ لَقْمَهٗ افیون حارا^۱ * اگر خواهی که در وقت سرما و هوای ابر
شکار کنی و ضرر بجانور نرسد، بیار افیون قدر یکدانه ارزن - و قرنفل نصف
عدد - صبح در ورق طعمه باز را بخوران و سوار شو - انشاء الله تعالی
مضرت سرما بباز نرسد، و این بسیا چشمان موافق تر است؛ آزموده
استادان است *

عملی نواب عالم خان * شنگرف^۲ دو رتی - قندیل ناشسته یکسرخ - صبر
سقوطری^۳ نیم سرخ - نبات دو ماشه - گهونگی^۴ سفید یکدانه - زعفران
دو سرخ - همه را یکجا باریک آس نموده بگلاب خمیر کرده گولی برابر
دانه جو بسازد : وقت شکار باز را یک گولی و شاهین را دو گولی؛ و این
آزموده فقیر است *

لقمه از مقصود میر شکار * کافور بهیم سینی^۵ یکسرخ - قرنفل
یکماشه - مشک نیم سرخ - جلوتری دو سرخ - دانه ایلاچی خورد بیست
و پنج دانه - بیر بهوئی چهار عدد - شنگرف نیم سرخ - نمک سنگ یکماشه -
ذاک^۶ سفید بریان کرده یکسرخ - صندل سفید چهار سرخ - مومیائی
یکماشه - نبات چهار ماشه - اجزاء مذکور را باریک آس نموده و آب
برگ بریاره^۷ و آب پنج^۸ چرچره^۹ و آب گوله نارنجی^{۱۰} و آب

^۱ I am unable to trace this.

^۲ *Shangarf* or *Shanjarf*, Cinnabar.

^۳ *Aloë succotrina* : the Socotrine aloes.

^۴ *Ghūnchi* : the white variety of *Abrus precatorius* : the Indian or Wild Liquorice root.

^۵ *Bhimsaini* or *Baras camphor* : the Sumatran camphor.

^۶ "Alum." زاج سفید ذاک سفید

^۷ *Bariāra*, also written *Sida carpinifolia* : the Hornbeam-leaved sida.

^۸ پنج probably a copyist's error for *بیخ*.

^۹ *Chirchira* : *Achrysanthes aspera* : the prickly chaff-flower.

^{۱۰} *Orange flowers* ? گوله نارنجی

چهار پبخال، طعمهٔ آبدارهٔ قدر دو گنجشک باز را خوراند و روز دوم بشکار برد، و خون خورانیده، بعد از آن بهراند * و همراه دوا همان یک گنجشک گوشت بز صبح کاهي است؛ و تمام روز تا ظهر گرسنه دارد و عصر بآبداره سیر کند چنانچه گفته شد *

نسخهٔ لقمهٔ اجوائن * نبات وزن یکسرخ - اجوائن^۱ خراساني یکسرخ - قندیل ناشسته دو سرخ - بیربوتی نیم سرخ - در آب برگ درخت نیم و شیرۀ لیمون سائیده گولی وزن یکسرخ کند؛ مقدار خوراک برای باز یک گولی، و ریزهٔ جانور را نصف، هنگام شکار در یکورق گوشت خورانیده سوار شود؛ در شکارگاه خون پرنده چشانیده بهراند *

نسخهٔ لقمهٔ قزفل * مومبائی^۲ یکسرخ - قزفل یکعدد - نمک سنگ قدر یکسرخ - باریک آس نموده یکروز صبح پیش از شکار در یک ورق طعمه بخوراند؛ و بعد دو پبخال قدر یک گنجشک آبداره گوشت بز بخوراند و تمام روز دیگر هیچ نخوراند؛ عصر سه گنجشک خورانیده سیر کند و صبح دوم خون داده بهراند *

نسخهٔ لقمهٔ تلخهٔ خروس * نبات یکماشه - نمک سنگ نیم سرخ - تلخهٔ^۳ خروس نیم سرخ - باریک آس نموده و سفوف کرده در یک ورق گوشت بز صبح باز را بخوراند؛ و چون چهار پبخال کند قدر یک گنجشک گوشت بز آبداره کرده بآب شیو گرم باز را دهد تا باشتها آید؛ و ظهر باید که بشکار برد * و این برای باز شوخ طبع نیکو مجرب است، و عمل استادان قدیم است *

^۱ اجوائن Ajwain : *Carum copticum*.

^۲ مومبائی Mossasphalt : Ar. عرق الجبال .

^۳ تلخه is probably the gall-bladder.

شام خورانیده سیر نماید، و صبح باید که خون هر پرنده که در آن وقت موجود باشد خورانیده پراند، و این از استادان شنودستان است *

نسخه سنگتاب ساده - باید که هفت سفاپاره آب نادیده را در آتش گرم کرده در پنج توله شاش کودک اندازد تا سرد شود و آنچه کف کند آنرا دور کند؛ و بقیه را از پارچه صاف نموده قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده صبح بخوراند و ظهر بشکار برد، و اگر صبح بشکار بر دست شکار بعمل آرد¹ چرا که مابین این و شکار آبداره نباید داد که جوش این دوا تا چهار پاس بماند؛ بعد از آن اثر کمتر کند؛ و این از استادی است *

نسخه لقمه سهاگه بویان - اگر باز در شکار خوب گیري نکند، بپار سهاگه تیلیه² را در سفال بر آتش بویان کرده وزن یکسرخ و نبات یکماشه بهم باریک نموده صبح و یا هرگاه که متوجه شکار شود زمانی پیش از آن در ورق گوشت خورانیده سوار شود و بعد از یک پیخال بپراند و این از متقدمین است *

لقمه صافی افیون - اگر باز در شکار بگریزد و از درخت بد درخت پریده نشیند و خوبی نکند آنرا باید که این لقمه بدهند * کیمله³ در ماشه، نمک سنگ چهار ماشه، سهاگه تیلیه خام چهار ماشه، نبات چهار ماشه، همه داروها باریک آس نموده در بار تاتوره حرف خالی کرده دوا را پر کنند و بالایش گل اندوده در آتش نرم پخته بعد از آن قرنفل چهار عدد، افیون قدر یکسرخ، در شیر لیمون و اندکی شیر عورت با همه داروی مذکور یکجا کرده سحق نماید؛ برای باز وزن یکسرخ، صبح در یک گنجشک خوراند؛ بعد

¹ There is an error in the text.

² سهاگه تیلیه *Suhāgā Teliyū* : Crystallized borax.

³ کیمله = قنبیله vide p. 51, note 2.

است * و پرهایی فاخته و کبوتر و قاز و وانگ^۱ و تغدیری مضر است جهت
فرمی پرشان *

نسخه طعمه داری سنگتاب^۲ جهت شکار باز - اگر باز بر صید حریص
نبرد آنرا قرنفل قدر در سرخ در یکتوله آب تر کرده و سائیده نیکو حل کند
و هفت پاره سفال که هر کدام برابر ناخن فر انگشت آدمی باشد در آتش
گرم کرده در آن آب اندازد ؛ چون سرد شود بر آورده آب مذکور در پارچه
صاف نموده و قدر یک کنجشک گوشت بز در آن تر کرده وقت صبح
باز را بخوراند و دیگر هیچ نباید داد * و عصر سه کنجشک مع استخوان
آبداره شیر گرم داده سیر کن * و صبح دیگر خون هر زنده که موجود باشد
خورانیده بر شکار باید پرانید ؛ و اگر عصر خواهد که باز را بشکار برد صبح این
طعمه داده باشد تا هم روا است ؛ برود *

نسخه سنگتاب^۲ کزورنده^۳ - اگر باز در شکار گرفتن کاهلی کند و بی فرمانی
نماید بیارد کزورنده^۴ (و آن گیاهی است که در هندوستان بهمرسد و مردمان
آنجا ثمره آنرا بخورند) و شیر از آن گیاه بر آورده قدری قرنفل وزن یکسرخ
در شاش کودک سائیده ممزوج نماید ؛ و نبات ناکورفته که یکپاره باشد در
سفال بالای آتش نهد ؛ چون گداخته چکیدن گیرد آن زمان نبات مذکور در
آن درآید باید انداخت ؛ چون سرد شود آن آب را در پارچه صاف نموده و طعمه
گوشت بز قدر یک کنجشک در همان تر کرده صبح باز را خوراند * و اگر
آخر روز بشکار برد تا هم نیز باک ندارد ؛ و الا قدر سه کنجشک آبداره وقت

¹ Wānk or dāwānk is, in Kapurthala, the name of the night-heron (*Nycticorax græcus*). In Kashmir it is called *tor*, in Oudh *subuk* and in Persia *vāq vāq*.

² *Sang-tāb* subs. Any decoction prepared by plunging hot stones in it: *āhan-tāb* is a similar mixture heated by a piece of hot iron.

³ کزورنده *Kahoranda*: *Brenna lacera* (Watt). The "Makhzan" says the Arabic name for it is *kamāshargān*, "the germauder."

نسخهٔ پرو مهرهٔ جانور نو - چون جانور نو را طومانهٔ روزن دار
شب از سر بر دارند و شبها قلندره شود، آن زمان میر شکار را لازم
ست که دو شب ناغه کرده شب سیوم پر میداده باشد و مهره
هم گاه گاه * و مردم عوام پر مهره را لفظ مرکب برای پر دادن گویند،
و این غلط است * بر آن است که داری چند در پرها پیچیده، یا پر
تفها وقت شام بخوراند و وقت انداختن باید نظر بر آن داشت؛
و مهرهٔ آنرا گویند که مهرهٔ گردن مرغ بالای طعمه بخوراند * چون
پرو مهره بهم یکجا دادن موافق تر است جهت حفظ صحت جانوران،
و نیکوترین طریقهٔ حفظ الصحت است لهذا آنرا پر مهره گویند *

و باز نورا چیزی که میر شکاران کامل اول دهد فلفل گرد است
و قدر مستعمل آن از یکدانه تا پنج دانه، و زیاده ازین نباید داد؛ و بدنجان
خاویده و هر دانه را سه پاره کرده در پر پیچیده باید خوراند؛ و لیکن باید
پرها اندک باشد که ابتدا است * و فلفل گرد باز را برای همین
یک خاصیت در پر دهند که از حدت و تلخی آن پر در ته شکم نگه
نمی دارد و بوقت البته قی کرده بر اندازد * و این جهت شکار بکار نیاید
مگر آنکه جانور را پر خوردن و بوقت پر انداختن آموخته کند *

پرو مهرهٔ دیگر که جهت شکار بکار آید - یک عدد قرنفل خام را که در هیچ
دوائی پرورده نباشد، در پر گردن یا بازوی مرغ و یکسب نبات قدر یکماشه
باو یار کرده پیچیده بخوراند، و صبح بعد از بر انداختن پر، خون هر پرورده
که میسر آید باز را خورانیده بر شکار پراند * و باز را و همهٔ جانوران شکاری را
که پر خورانی¹ از همه پرندگان خوب است و لیکن گوشت عک ممنوع

¹ There is an error in the text.

قبادچه گرفته بدستور صافی ساده که نوشته شد بعمل آرد؛ و آب دادن و سیر کردن همه بیک طور است لهذا تکراراً نوشته نشد *

نسخه طعمه داری¹ که پس از هر صافی به باز و همه جانوران موافق است و اتفاق استادان بر این است * چون خواهی که صبح جانور را صاف کنی پیش از آن، بوقت شام، طعمه معتاد که جانور همیشه میخورده باشد، سیوم حصه از آن کم کرده باید خورانی؛ پرو استخوان منع است، که ضرورت برود؛ جانور رساند، بلکه پاره کند * و فردای آن روز، دم صبح، صافی باید داد بقواعدی که در صافی ساده اول گفته شده؛ و آب دادن پیش از دو پیخال خطا است مگر آن که بعد صافی دادن بند شود و پیخال نکند؛ آن وقت بلا فرصت آب دادن لازم است؛ و تا وقتی که بر غبت خود آب میخورد طعمه دادن خوب نیست * چون از آب فارغ شود آن زمان بقدر یک بغل گنجشک² باز را که لاغر باشد برای تقویت طبع بخوراند؛ و فربه را احتیاج دادن آن نیست * و شام هیئت چهار گنجشک بی پرو استخوان، و صبح دویم قدر دو گنجشک گوشت دل بز؛ و شام سه گنجشک از پرها صاف نموده با استخوان باید خورانی؛ و صبح سیوم گوشت بز قدر چهار گنجشک رزق تراشیده آبداره کرده بخوراند؛ و شام قدر پنج گنجشک بی پرو استخوان باید خورانی؛ و صبح دیگر بر مرغ در میدان طلبداده بخور و گوشت آن سیر کن و بعد از آن شکار را بر خود مبارک دان *

¹ Indian falconers, as a whole, diet a hawk in this manner after purging.

² It is the custom to give this quite fresh and warm, and mixed with blood. It is always given if the hawk has cast up, or got rid of, any fat. If, however, the hawk is in good condition and has got rid of no internal 'fat,' this taste of fresh meat and blood is seldom given.

باز را در ایام بهار بر مرغابی پرانیدن نفع بسیار دهد ، و در آب افتادن باز جهت کریز نیکو است * و زنهار که تا جانور را صاف نکرده باشی بشکار نبری مبادا که بیوفائی کفد و بگیرد و صافی جانور نو را ساده خوب است و آن نیز بر دو نوع است *

صافی اول - مصری^۱ قدر هفت ماشه با کارد دانه‌ها گرفته برابر کفار جنگلی^۲ تراشیده و در پارچه تر که اندک نمناک باشد مالیده و هموار نموده باز را گرفته قباچه کرده دهنش را وا کن و چند قطره آب در دهن باز چکانیده گلپوش را باید تر نمود تا بمصری خراشیده نگردد ؛ و بسبکدستی و جلدی نبات را از حلق جانور فرو بگذار و جانور را از قباچه کشیده بردست باید داشت تا که دو پیخال کند * بعد از آن اگر زمستان باشد آب شیر گرم در پیاله پیش باز بیار تا بخورد ؛ و به یکبار آب بسیار نباید داد مبادا سردی هوا بر جانور غلبه کند * بهمه جهت آهستگی خوب است * چون از آب خوردن فارغ شد گوشت دل بز ورق تراشیده قدر دو سینه یک گنجشک آبداره خورانیده سیر نما و بهمین قدر قناعت کرده عصر هر دو بغل چهار گنجشک خصی بی پر و استخوان صاف نموده بخوران * و بعداً تدریجاً زیاده کرده روز سیوم بر طعمه معتاد آر ؛ آنگاه قابل شکار گردان * و اگر باین موافقت نکنند پس صافی دیگر اختیار باید کرد که ازین درشت تر بود *

نوع دیگری صافی ساده - نبات قدر نه ماشه باریک آس نموده سرمه کند و با آب یا گلاب گولی طویل بطور خرما درست نموده صبح باز را در

¹ By *misrī* the author means *angar-candy* ; called in the Panjab *kūza misrī* and *sangarī* (corrup. of *sanjārī*) *misrī*. Falconers of the Derajat generally use this receipt for prying saker falcons, on first taking them out of the moult.

² By *kunār-i jānglī* the author means the Indian Jujube or Chinese Date (*Zizyphus jujuba*) in Hindi *ber*.

و جانور را در ابتدا بهر چیز که بارایی کردی بگیرد و بهر دارویی که اول عادت کردی موافقت و اجابت نماید * و داروی سخت ابتدا جانور نورا، و جانور را که میزشکار دیگر طیار کرده باشد، ندهی * و منع کلی که درین هنر است این است که اگر طبع خرد جانور از اجابت بدوا ملایم و موافقت نماید و محتاج بسخت نشود، آنرا هرگاه که بیفرمائی کند و اندکی سخت باو دادی، زود رام شود * و جانور که اصلاً عادت بمعالجه سخت کرده باشد، و همه نرمی و گرمی آزموده باشد، پس اگر خدا نخواست آن جانور بیفرمائی کند به بسیار سختی رام شود؛ و در سختی بسیار واقعیهای سخت پیش آید؛ و دریانت و تدای آن را اگرچه این مبتدی نیز بموجب حوصله و بصارت خود درج نموده جز از تجربه بسیار مشکل است * و نگهداشت باز باین طور باید کرد تا در سفر و مقام بهمه سازد؛ و رنج و راحت بر خود قبول کند *

باید که باز نورا روزی که شکار اول کند سیر کرده و بخانه آورده و بر طغاره آب بذهانی تا ظهر؛ و بعده برداشته طعمه خورانیده بر دست گیری تا شام؛ و شام بر پدواز بندی * اگر همراه جانوران دیگر قرار گرفت بهتر، و اگر بطاید بر دست گرفته بعاتت قدیم بدار * چون نماز خفتن رهد بر پدواز بند تا یکپاس شب نشسته باشد * و شب دویم نیز یکپاس اول نشسته باشد و سه پاس آخرین بیدار بدار * و چون شکار خواهی بردن، آنشب چهار پاس بر دست بدار و صبح بشکار برو * بعد شکار بهمان دستور بر آب بند و بهمان دستور بر دار و بیدار کن، مگر بهمین قدر تفاوت که دو پاس شب بر پدواز بندی؛ و بعد از شکار سیوم سه پاس شب بر پدواز بند و یکپاس آخرین شب معتاد کن به بیداری * و روز بنوعی که گفته شده * و هر دارو که خواسته باشی بمصلحت علم بعمل آر *

و روز اول شکار و نیز روزی که صید کلان بگیرد آنروز باید که باز را یکخوره کرد، و طعمه با شکر طبرزد و نبات آلوده باید داد، و همواره شیرینی باز را دادن خوب نیست * و یک خوره سبک باز را باید داد که بین الصلواتین عصر و شام باز گوشت را که صبح خورده باشد از حوصله بته برد * و اگر تا بظهر طعمه را بته فرو برد و یا پیش از آن هضم کرد، تا هم قدری که بوقت شام جانور تواند هضم کرد بالای یکخوره اضافه کردن روا است * قول استادان است، که اکثری برین اتفاق داورند، که بالجزم یکبارگی دلآوری کرده طعمه زباده نباید داد خصوصاً جانور لاغر را که طاقت هاضمه معتاد هم برای او مشکل است و زیادتی و دلآوری بدان جانور لاغر صریحاً خطا است *

چون سیر کرده بخانه رسند باید که زود طغاره پر آب نموده و چکس نزدیک آن زده باز را بر چکس بسته تسمه را دراز گذارند تا باختیار خود غسل کرده تمام روز آرام کند * و چون وقت طعمه عصر رسد باز را بر دست گرفته قدری طعمه پیش او بیار و بنما تا بخورد اما قلیلی، که دنع وسواس و حرص او شود، و وقت طعمه خود را شناخته بطلبد * چون روز شکار یکخوره سیر کرده باشی عصر باندک قناعت باید کرد، و شام اگر بر پدواز قرار گیرد بهتر، والا بردست، چنانچه عادت کرده باشد، و بنوعی که آرام کند، بدار * و بعد یک روز در میان کرده، که آن روز باید آبداره خوراند و روز دیگر باید بشکار برد * و چند روز بیک درآج قناعت کن و سیر کرده چون بخانه رسی بر طغاره آب پر کرده بنشان تا باز بداند که بدون شکار آرام کردن نمیکذارند * و هر چند بلا ناغه بشکار بری نیک خو گردد، و آرام دادن باعث فرحت و صحت باز است *

و لم یولد ولم یکن له کفواً احد و صلی الله علی محمد و آله الطیبین
الطاهرین و یکمرقبه سورۃ فاتحه و سه مرتبه درود بخوان^۱ و انشاء الله تعالی
بشکار برآمده طلب مید کن *

روز اول درّاج را یکجا محاصره باید کرد که آنجا علف و درختان
کمتر باشد و گرداگرد سواران چند استاده شوند و احتیاط نمایند که درّاج
پایاده شده گریخته نرود ؛ و پایاده را بگو که شاخ درخت گز بدست
گیرد و بدان نرمک نرمک زده درّاج را بیرون بواند ؛ و کسی را که باز بدست
باشد آنرا باید که زود بقایو روی بیاورد ؛ و زنه^۲ نگذارد که دور رود و زنه
باز خالی افتاده بیدل شود و میل جهت شکار نکند * چون گرفت بدون
آن میرشکار که باز باو رام و موافق باشد کسی دیگر بسر باز نرود ، و آن هم
از دور از اسب پایاده شده بباز حرف زنان و سخن گویان و نوازش کنان
نزدیک رود ؛ و باید که او بروی باز برود و استاده و پس پشت بسر باز
نرود ؛ که باز از استاده رفتن بترسد و رم کند ؛ و نشسته رفتن بهتر است
تا باز هم بداند که این کس همان است که هر روز باوایی^۳ و طعمه از
دستش میخورد * پس بمجرد رفتن درّاج و هر دو سیاقین^۴ باز را بدست
گیرد * و بهمان یک درّاج قناعت کردن خوب است ، و باز را بگذار تا
پر بکند * چون بخوش فعلی پر از شکار کند و رام شود ، بعد از آن
بر آن کشته سیر کن * و تا چند شکار بیدگ درّاج قناعت کن * بعد از آن
که شلائش شود بر هر چیز و صید کلان که بپیرانی انشاء الله تعالی
بی خطا گیرد *

^۱ The breath would then be exhaled over the person, the horse, the hawk and in the direction of the 'field'

^۲ سیاقین vide note 2, p. 55.

باب پنجم

در معالجات جهت شکار جانوران گلال چشم مشتمل بر دو فصل

فصل اول در شکار باز و جرّه آن * بدانکه باز نو را که روز اول
بیرون بری بلکه هرگاه بشکار برائی، چون نزدیک اسپ برای سوار
شدن بیائی اول بانگشت سبابه^۱ دست راست برگردن اسپ الف
مماظی، (یعنی الف و لام وفا هر سه حروف بهم مرکب) بنویس که
الف^۱ شود * و چون سوار شوی این دعا بخوان تا حق سبحانه تعالی
ترا و جانوران ترا از همه آفات و جمیع بلیات در حفظ خویش دارد و بسلامت

باز آرد * قوله تعالی سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝۲ اللهم

سلمنا وسلم ديننا واحفظ علينا متاعنا وردنا الی اهلنا سالمین بحول

منک و قوتک و عزتک و شرفک و عظمتک اللهم سام براتقا و شواهیذا

و صقرونا من العقبان و الزمجة و من غیرهم الدین یتعقبون اطارنا

و جوارحنا باذنک و الحول مفک لا اله الا انت الله الواحد الصمد لم یدک

¹ It is said that 'Alamgir used to 'write' الف on his standards and horses.

² Qur., xliii, 12: the remainder of the Arabic is not from the Qur'an.

عزیز و مبارک دارند؛ و در اصل یک لحظه از خدمتگاری آن غافل شدن خطا است * نزد مغلان همین شفقار شاه جانوران است * در موسم گرم در جاهای گرم مدار، و پیش از هوا سرد شدن او را بگرم سیرها مبر، که او را گرما بغایت زیان دارد * آشیان و مسکن شفقار در ترکستان در جائی است که آنجا برف همیشه موجود می باشد و هیچگاه نمیگذارد * و در تابستان چون او را بصحرا بری چیزی بر پشت شفقار پوشان که آفتاب و گرد او را زیان دارد * و بوقت تولد بسرد ملک برند * و در خانه تاریک که در آن دود باشد میند که او را ثبأ کند و زشت گرداند * وقتی که گرسنه باشد تنها مگذار که از غایت گرسنگی پای خود بکند و بخورد¹ و الله اعلم بالصواب *

---

¹ A habit of the Red-headed Merlin also.

نزدیک رها کن تا هر غورا بگیرد * آنروز نیز بگوشت مرغی سیر کن *
 چون در دو سه روز حریص گردد بعد از آن کلاه از سر غوبر آر تا تیز پرد
 و باولی کن و بشنقار بنما * چون گیرد بغل غورا چاک کن و دل و شش
 آن بشکر طبرزد آلوده بدان سیر گردان *

بعده در کنار رود خانها و نهرهای آب جایی که مقام غو باشد برو،
 و بگو تا غورا از آب بیرون آرند * چون غو از آب بر آمده بسمت
 بیابان پرد، تحمل باید تا از آب دور تر برود؛ آن زمان شنقار را رها کن *
 چون بگیرد بر آن سیر کن * قاده شکار همچنین بر یک غو سیر نما *
 بعد از تولک هر چند گیرانی بگیرد و زنهار تا غورا از آب دور نکني شنقار را
 رها نه نما که شنقار جانوریست سخت کوش، مبادا عقب غو خود را
 در آب زند و غرق شود * و شتابی بشنقار خوب نیست زیرا که او جانور تند خو
 و ستیزنده و بلند پر است * هر چند بلند تر باشد اسان تر گیرد؛ و بعمرها
 یکی بدست آید؛ و آنرا از سمت بلغار¹ و آن نواح آرند *

و اگر خواهی که لک لک را یا از جنس انرا که بکنار آبها ماند
 و بهندی مکسه² خوانند و ابلق رنگ است باولی بدهی پس بدستوری که
 برای باولی کلنگ نوشته شده بدان موجب بی کم و کاست بعمل آر؛
 انشاء الله تعالی همه را بگیرد *

شنقار را در پی شکار ریزه از آن نهرانند که شنقار جانوریست
 سخت کوش و کم یاب؛ در پی شکار آن قدر کوشد تا بگیرد، و الا تا چند
 فرسنگ تلاش کند * و همه کار و کردارش بشاهین و چرخ ماند؛ و او را

¹ *Bulghār*, Bulgaria, the country of the Slavs, which formerly included a large portion of Russia.

² مکسه, I am unable to trace this word, but it is evidently a species of stork, probably the "Beef-steak Bird" or Episcopal Stork (*Giconia leucocephala*).

بدو سه کلنگ قناعت کن؛ بعده چون از تولک^۱ فارغ شده بر آید، در سال دوم هر چند که پرانی بهتر گردد، و چندانکه گیرانی بگیرد * شفقار و چرخ را هر چند بی کاهلی^۲ پرانی نیکو شلائن شود و از امراض ایمن گردد؛ و هر چند نزدیک و قابو پرانی خطا نکند و قائم گیر گردد * و جانور نورا هرگز پیش از خانه کریز شدن و خوب آموخته شدن در بی کاهلی^۳ نه پرانی که بزحمت بگیرد، و باشد که آواره گردد و گم شود * اگر خواهی که شفقار را بر قو و قاز پرانی در ابتدا باولی قاز باید داد بدستوری که باولی کلنگ دهند و نوشته شده * و قو جانور پست سفید و بمشابهت قاز و لیکن بقامت بزرگ تر است؛ اکثر بزرگان ایران در خانها جهت تماشا نگهدارند و نیز از شفقار گیرانند * چون قو جانوری است قوی هیکل و باولی او کم باب بهم رسد و یکایک بشفقار گرفتن مشکل است لهذا باولی آن باین نوع دهند *

قوئی کشته بدست آرد شفقار را بنما، و ذبح گاه آن پیش جانور بدار * قو را در بغل کسی دیگر پنهان کن، و چون جانور مذبح آنرا گرفت بر آن سیر کن * بعد از آن قوئی زنده را کلاه در سر بپوشان و ریسمانی از آن کلاه بالا بگذاران و پاره گوشت بر آن ریسمان بند * غو در بغل دیگری باشد بپارچه پیچیده، و سر آنرا از پس بغل خود بیرون کشد و شفقار را بنماید * چون بگیرد گوشت مرغ دیگر داده سیر کن، و غورا زنده برای روز دیگر باید نگاه داشت * سه روز بهمین دستور بعمل آرد؛ بعد از سه روز، چهارم روز، کلاه غورا برادر چشمهایش سوراخ کن، و سر و بال غو بدست دیگری ده و شفقار را

^۱ *Taluk* T. "mouth of birds."

^۲ *بی کاهلی* by this expression the author apparently means constant flying, that is, not allowing intervals of more than a day to elapse between the flights.

دلور کن و کلنگ را بر زمین خوابانیده شفقار را بر آن سیر کن تا بداند که کلنگ آسان است، و حریص شود و ترسندۀ نگردد که روز اول است * و روز دوم نیز بهمین طور * روز سیوم منقار کلنگ را بر پسمانی برهم بند تا شفقار را زخمی نکند، و مهار در بینی کلنگ شتر وار کن و بدست کسی ده تا آهسته کلنگ را پیش بکشد و بگرداند، و کلاه از سر شفقار بردار و رها کن تا باولی را بگیرد، آنوقت نگهدار و بر آن سیر کن * چون چار روز چنبی کردی آنگاه کلنگ را تند تر بگردان و بر آن رها کن، و گیرانیده و بغل چاک نموده و دل باولی بر آورده و بشکر طبرزد آلوده شفقار را سیر کن *

پس ازان سه کلنگ پرندۀ تیز پر را در میدان برده بر بلند پی پشته شفقار را به بر، و برابر کمر پشته باولی را نگهدار، و چند سواران زیر پشته باید فرستاد تا آنها کلنگ را بپرانند، و تو شفقار را بگذار تا بگیرد و زود بمدد او رس و کلنگ را فرو گیرد و نیکو سیر کن * روز دیگر شفقار را بر پشته بلند برده و باولی را بر زمین رها کرده و شفقار را از سر پشته بقابو گرفته استاده شو و بگو کلنگ را بپرانند * چون دور تر رفت شفقار را رها کن و سواران را بگو که زود بمدد رسند، و چون گیرد زود کشته بر آن سیر کن، اما دل کلنگ بشکر طبرزد آلوده و شیرین ساخته بخوران *

بعد از آن، طعمه داری کرده شفقار را موافق مدعای خود باشتها آورده چند سواران همراه گرفته بیرون بصحرا برو و کلنگ یگانه و در گانه بطلمب * چون بقابو رسی زود بر سر کلنگ اسپ تاخته برس، و همینکه کلنگ برای پریدن در جفت و خیز آید، بتوکل قادر کریم و کارساز رحیم شفقار را رها کن، و زود باید بمدد رسید * چون بامر الله تعالی کلنگ را بگیرد زود بکش و سیر کن یکخوره * و در هفتۀ یکم و ثبۀ بهمین دستور بپران * و سال اول

چرخ که برای آهو گیری طیار سازند تنها نمی اندازند ولی دو چرخ بهم یکجا ترتیب کنند تا وقت کار مددگار یکدیگر باشند * و دو سگ تازی همواره بهمره چرغان باید بر طلبه خواند و بر آن قرالغو بکباب سیر باید کرد؛ و بر باولی از گوشت باولی خوراند و سیر کند تا رفیق کار باشند *

و هر دوا که احتیاج افتد جهت چرخ، آنرا در فصل شکار چرخ باید دید و بموجب آن عمل کرد * و دواى سگ در فصل سگ انشاء الله تعالى *

فصل هشتم در چشم کشادن شنقار و طیار کردن آن و عقاب و زمج موقوف بر همین است * بدانکه چشم کشادن و طیار کردن شنقار تمامش بشاهین بتجویی ماند که در اکثر فصول مذکور شده * و چون خواهی که کلنگ گیر کنی، اول بخواندن و طلبیدن بر قرالغو گستاخ و حریص کن، و چند مرغ زیر پایش بکش و بر آن سیر کن تا گوم شود * بعد از آنکه اعتبار هر خواندن و رفتن و آمدن بهم رساند فکر باولی کن باین نوع، که کلنگ را در بغل دیگری بده و بگو که سر کلنگ را از بغل، از طرف پشت خود، بیرون بگذارد؛ و گوشت پاره سرخ بر سر کلنگ ببرند و کلاه از سر شنقار بردار و آن گوشت پاره بنما؛ و باولی دار را بگو تا کلنگ را پا و بازو آستوار نگه دارد و بهر حيله شنقار را بر باولی باید چسپانید * و روز دویم و سیوم و تا چهارم همچنین کن *

بعد از آن کلنگ را بر زمین رها کن؛ و یک کس باهای او را نگهدارد و دیگری بدست مظار او را بگیرد؛ و گوشت پاره بر بازوی کلنگ ببرند و کلاه از سر شنقار بردار تا بر آن چنگال زند و بگیرد، و مدد کرده شنقار را

چون گستاخ بر طلبه آمدن عادت و شعار خود کند آنگاه پوست
 آهویی بدست آر * چون جانور بموقع باولی دادن رسد بدین نمط باید
 باولی داد * پوست آهو را پر از گیاه نموده چهار چوب بدرازی پای آهو
 در هر چهار پایش نصب کن تا بقوت آن استاده ماند ؛ و چهار پایه¹ گردون
 درست کرده زیر آن پاها نصب کن که هرگاه دران ریسمان بسته بکشند از
 گردش پایه¹ بدود * و یک ریسمان دیگر از پس قفا در پوست گردن آهوی
 مذکور بگذران و پاره گوشت سرخ ببرند * و شب چرخ را قدری طعمه
 باید کم کرده داد تا صبح باولی را زود بگیرد ؛ و در صبحرا برده دست بدست
 یعنی از بسیار نزدیکی بر باولی بچسپان ؛ و زنه از که روز اول از فاصله دور
 نیندازی * و چون بر آن پاره گوشت نشینند سیر کن و چند روز بهمین نوع
 ترتیب کن که نیکو باولی خود را و صورت آهو را بشناسد * پس از آن
 آن آهوی چرخ پا را در میدانی که صاف باشد برده نرمک و آهسته بکش
 چنانکه پایه گردون آواز نکند، تا باعث رمیدن چرخ نگردد ؛ و اگر پایه گردون
 آواز کند قدری آب بر آن پایها بریز تا آواز نکند * و چون چند بار باولی را
 دید و نیکو شناخت پس هر روز فاصله را قدری زیاده کن و ریسمان را برزور
 باید کشید تا باولی تند تر بدود و از آهوی زنده تفاوت نکند *

چون خوب گیرا و گستاخ گردد آن زمان آهو بر² بدست آر و باولی
 ده * چون نیکو دلیر و شلائن گرفت پس بامید حق سبحانه تعالی بر آهو
 بپران ؛ و باد روبروی چرخ خوب است * و چون گیرد خوب سیر بخوران ،
 بکخوره ، بشکر طبرزد آلوده *

¹ پایه گردون ; *pāya* "foot," perhaps an error for *pahayā* H. "wheel" ; *gardān* "wheel," perhaps for *gardān* "revolving." In any case the author's meaning is clear.

² آهو بر² , "a fawn."

برده و در ریسمان دوازده گز بسته کسی را بگو که آنرا گرفته در درختی پنهان شود و قاز را بگذارد تا در آن دشت خرامیدن گیرد و سر ریسمان بدست داشته باشد * چرخ را کلاه از سر برداشته بسوی قاز متوجه کن * چون باولی را بطلبد آن زمان بگذار تا سوی باولی ببرد ؛ و باولی دار را بگو که چون چرخ نزدیک رسد بگرفتن ؛ قاز را رها کند تا پیش جانور بپرد و او را بگیرد ؛ پس بر آن سیر کن * بعد نیکو طعمه داری کرده جائی که قاز صحرائی یگانه یا دوگانه یابی انشاء الله تعالی بر آن بپران * در ابتداء برگله بسیار هراسان گردند ؛ وای چون نیکو گیرا و شلائن شود در جائی که بسیار قاز نشسته باشد برگله آنها چرخ را مثل باز بپران ؛ انشاء الله تعالی بی خطا گیرد * و هر صائی و نغمه که در کار چرخ احتیاج افتد در فصل شکار آن را باید دید و آن از جمله تجربات است - و الله اعلم بالصواب *

فصل هفتم در طیار کردن چرخ آشیانی آهوگیر طریق

استادان ایران ذفر الله لهم * چون خواهی که چرخ را آهوگیر رسانی اول بچه آن را که موصوف بتمام صفات باشد بهم باید رسانید و نیکو باید نکه داشت و پرورش بمسکه و گوشت سیاک^۱ و لطیف نمود *

چون پر بازو و دم درست بر آورد بر دست گیرد و پایچه بند و کلاه بموجب قاعده باید پوشاند و بدست کشی ملائم مائل سازد * پس باید که قرالغو یعنی طلبه^۲ از پرهانی درنا عرف کلنگ و یا عتار بسته بر آن گوشت پاره بزد و چرخ را بران موافق قاعده سیاه چشم خواند و بر آن سیر کند *

^۱ سیاک vide note 1, p. 59.

^۲ قرالغو یعنی طلبه vide note 3, p. viii; and note 1, p. 47.

و یک نیم کوره چرخ مانده نشود و مغارقت از سواران نکند و بر سر سواران پرواز کنان خواهد رفت *

اگر خواهی که تغذی^۱ گیر کنی آنرا باولی تغذی، و اگر آن بهم نرسد باولی مرغ که رنگ تغذی داشته باشد باید داد * در صحرا برده چرخ را بلند کن و چون پشت بطرف تو کرد و اندکی دور تر رود مرغ را رها کن چنانچه چرخ نداند که از دست رها کردی و نعره زن که جانور متوجه باولی شود * پس از نعره خاموش باید شد تا چرخ خود آمده باولی گیرد و بر آن سیر کن * و دو روز دیگر طعمه داری کرده روز سیوم بشکار بر و بپران، باین تدبیر که در صحرا چون تغذی بقیی، دور تر چرخ را پرواز کن تا بلند شود و چنانکه همدیگر را نه بینند؛ و خود تغذی خواهد خوابید، و چون چرخ چند دور گشت چنان جهد باید کرد که صد بخیزد؛ و چون صد برخاست آنزمان چرخ را نعره کن تا بر سر تو رسد و چون قابو آید و بر سر تغذی رود بپران و تماشا کن * اگر یک کوره متصل پریده برود و چرخ قریب پنجاه حمله و صدمه بر مید زند عجب مدار؛ و این نسبت به کلنگ تماشای بسیار خوب دارد *

و اگر کاز^۲ گیر کنی اوغری^۳ بپران؛ و باولی کردن آن این طور است * یک باولی کاز چشم دوخته در صحرا برده بگذار تا راه رفتن گیرد؛ پس آن چرخ را بگذار تا او را بگیرد و از آن یکخوره سیر کن * و دو روز دیگر در میان آبداره خورانیده روز چهارم یک کاز دیگر که پرو بال او درست باشد در صحرا

¹ *Tughdari* one of the names in the Panjab for the Houbara Bustard, vide JI. As. Soc. Beng., Vol. II, No. 9, 1906. The great Indian Bustard is in some parts of the Panjab called *tughdār*.

² کاز incorrect for قاز (also spelt گاز) "a goose."

³ *Ughri* T. subs. "thief"; here used as an adverb.

سه گز بسته بر زمین پیش چرخ بیداز تا بران حمله^۱ کند ؛ و چون نزدیک رسد باز طلبه پنهان کن * چند مرتبه چنین کرده پس قراقو پیشش بدار تا بر آن نشیند ؛ آنزمان مرغ باید داد و بر آن سیر کرد *

هر روز قدری حملها زیاده کن و صبح و شام متواتر همین تعلیم کن و بلا ناغه تا آنکه به پنجاه حمله رسد و بیست و پنج حمله بیک وقت عادت کند و بر طلبه و مرغ خوب گستاخ و حریص گردد *

پس اگر خواهی که کلنگ گیرانی ، باولی درنا که در ترکی کلنگ گویند باید داد ؛ اگر میسر نیاید پس باولی عقار بدهد *

اگر خواهی که خرگوش گیر کنی مرغ خانگی که سفید رنگ باشد و تاج کلان و کشاد داشته باشد در صحرا برده هر دو پای آن بریسمان بهم به بند ، و مابین هر دو پای مرغ قدر چهار انگشت فاصله باشد و در بیابان رها کن و چرخ را بلند گردان * چون چند دور پرواز کرده بلند شود تو در پی مرغ بدو و چرخ را نگه کن * اگر بسر تو می آید بهتر و آلا نعره زن ؛ چون جانب تو گردد دیگر نعره مکن تا آنکه مرغ را بگیرد ؛ بران یکخوره کن و روز دویم طعمه داری نموده روز سیوم مبارک است بر خرگوش پرانیدن ، اما باین طور ، که چرخ را پرانیده بلند کرده و نعره زده در جایی که خرگوش خرنده باشد آورده خرگوش را هیبت باید نمود تا از جنگل بر آید و در صحرا بدود و در آنجا تماشای چرخ و خرگوش باید نمود * و چون نیکو بقواعد شائسته گیرد پس در بیابان و جنگل اندک که در آن خرگوش موجود باشد بالای آن چرخ را بلند کن ، و سواران جدا و از هم دور تر کشاده شده خرگوش را جویند * تا یک کوره

۱ سرزدن ، the author's word for a stoop ; in modern Persian حمله .

که جهت شکار و طیار کردن شاهین احتیاج شود در فصل شکار شاهین باید جست و بعمل آورد - و الله اعلم بالصواب *

فصل ششم در طیار کردن چرخ دامی موافق تجربه فقیر : و طیار کردن لکر¹ بهمین موقوف می باشد * اول باید چرخ خوب و قدآور و خوش رنگ، چنانچه موجب فرموده استادان در اوصاف جانوران نوشته شد، بدست آورده نیکو نگهداشت و بند و کلاه پوشانید و بدست گرفته روز و شب بیدار باید داشت * چون بدست کشی عادت کرد و نیکو ملایم شد، پس هر بار سرش را در مشت گیرد تا در وقت کلاه دادن تصدیق نبیند * چون آخر شب چرخ بخواب گرفتار شود کلاه در سرش باید داد * و شب دریم ثلث حصه چشمش را وا کند و بیدار بتأکید باید نمود : و روز، چشمش را بالا باید بست * شب سیوم نیم چشم را باید وا کرد و روز هم قدری چشمش را باشد * شب چهارم تمام چشم باید وا نمود، و روز نیم چشم باشد * روز چهارم تمام چشم را وا کرده آن روز باید صاف نمود * اگر میر شکار صاحب هنر باشد پس جرأت کرده با نمک تنها صاف نماید از همه بهتر است * و اگر وقوف این صافی نداشته باشد پس از دیگر صافی صاف نموده خلطه اندازند و در خواندن و طلبیدن بر طلبه مفید تعلیم نماید *

چون گستاخ شود پس آنرا بنوعی دیگر طلبد یعنی این طور، که از فاصله دور طلبیده چون نزدیک رسد قوالقو پنهان کند * چون چند دور بر گرد سر تو بگردد، و پاره بلند شود، آنزمان باز قوالقو را به ریسمان

¹ لکر، Hindustani لگو or لگهز the Lagar Falcon *Falco jugger*, vide JI. As. Soc., Beng. Vol. III, No. 1, 1907.

میر شکاران ازین قواعد واقف است * بالضرورت چند مرغ آبی باولی باید داد و اگر میسر نیاید تا هم خیر است *

و چون شاهین بدین مرتبه رسد آن زمان ملاحظه کن؛ اگر اشتها موافق مدعای تو باشد فبها، و اگر کم شده باشد پس سر نو بمصری خالی صاف کرده و در این اثنا پر و مهره و پلینقه نع و پنبه و پشم ساده و مصالح دار¹ موافق طبیعت جانور باید داد و بر کلمرغ² باولی کرده ببران * چون کلمرغ گرفت بعد از آن بر هر مرغ کلانی مثل کاز³ و کلنگ و لکلک و مکسه ببران؛ و ازینها هرچه باولی بدهی بگیرد و چون گیرد از آن سیر کن * و اگر خالی دست افتد و آمده بر قرالغو نشیند مرغ خانگی زیر پای شاهین داده و گشته از آن خوران، بلکه تکه دادن⁴ بسیار نیک است * و تکه⁴ از آن گویند که گوشت بز بیات کرده را ورق دستور مسلسل زنجیره دار⁵ تراشیده در شکم مرغ گرم نموده بخوراند مخلوط بگوشت مرغ، و آنرا تکه گویند * و گوشت بیات آنرا نامند که گوشت تازه صبح را تا شام نگهدارند و به هندی آنرا گوشت باسی گویند؛ و اکثر شاهین را همین گوشت موافق تر است در ایام شکار *

آنچه قواعد شاهین داری است و آنچه از استادان حاصل کرده بودیم درین موجز بموجب کتب استادان ساف درج نموده ایم، و هر دوائی

¹ مصالح دار، Indian falconers sometimes give an artificial 'casting' of namda or wool, etc., that has been soaked in aloes or in some other drug. This acts as a very mild purge and temporarily increases a hawk's hunger.

² کلمرغ، in the Panjab vulgarly *safet hil*, and in the Derajat *sānjrā*, is the white scavenger vulture (*neophron percnopterus*). In Persia it is called *kachal charkas*.

³ کاز incorrect for *قاز*; also spelt *غاز*.

⁴ تکه؛ vide p. 57, note 2: the term is here better explained.

⁵ مسلسل زنجیره دار i.e., apparently meat nearly cut to pieces, but in reality in one string, alternate cuts being made from each side so that the meat pulls out like the peel of an apple that has had the peel removed in a continuous strip.

و قروانگ¹ و پیلانخ² (و آن مرغی است که کرمها خورد و ابلق رنگ باشد و در زبان هندی آنرا لنوره³ نامند و در فارسی چاقوق خوانند) در پس هر جانوری که از اینها پیدا شود شاهین را رها کن * اما ابتدا هر چند پی ریزه جانور پوان بهتر است؛ و چون نزدیک رسد بگیرفتن، فرصت مکن و فوراً نعره کرده طلبه بگیردان و گرفتن مگذار که ریزه گیري شاهین را خوب نیست؛ و هم در اول شاهین را عقب جانور دوانیدن و باز بر طلبه آمدن آمرختن است *

چون خوب در آمدن و رفتن شلتن گردد پس باید بمصوبی تنها صاف کړ و سه روز طعمه داري چنانکه دستور است نموده و باوایی قروانگ¹ و یا باران طلبک³ که هندی تهری گویند، موجود داشته باشد در آن وقت شاهین را باوایی آن دهد * اما باوایی هر جانور که شاهین را دهد چشم درخته و نیم چشم را کرده بدهد که در وقت دست انداختن نزد شاهین حیلہ نکند و شاهین خالی نشود؛ زنهار که این فراموش نکنی که خطای عظیم است * چون این باوایی دادی بعد از آن چند باوایی مرغابی کلان باید داد و این اکثر میر شکاران ندانند، یا دیده دانسته خطا کنند؛ و کم کسی از

¹ قروانگ, for کروانگ, a common name in the Panjab for the stone-plover, (*Edicnennus crepitans*); called in Persia *bachcha hābara* P. and *chākhvrāq* T.

² پیلانخ apparently the author makes a slip here; چاقوق is probably identical with چاخروق T., a name of the stone-plover in Persia (*vide* note above).

³ لنوره, I am unable to identify this word which is perhaps a copyist's error for لگورا H. "a shrike," in the Derajat the name of the Indian grey shrike (*Lanius Lahtora*), there also known as *mamāla*.

⁴ باران طلبک lit. "The Little Rain-caller," in India تگیری etc., and in Kashmir گُل گاو is the Red-wattled Lapwing (*Lobivanellus goensis*). To Anglo-Indians it is well known by the name of "Did he do it." It is a quarry for the *lagar* the shahin, and the peregrine tiercel. In the Panjab the *ṭafiri* is said to call on rain. The word 'plover' is derived from the French *pluvier*, from the Latin *pluvialis* "rainy." An Indian falconer tells me that in spring a pair of these birds will mob a wild fox, and that he once caught a pair in a *do-guza* with a small kitten as a lure.

برابر گوش جانور وزد آن باد شاهین را موافق تر است ؛ و این را خود حقیر از سر شاهین آزمود * و اگر هم پیچ کردن عادت کند و این خوی را نکند، پس اگر راست رو باشد سه شهر^۱ از جانب راست برسمان باهم باید بست ؛ و اگر چپ رو باشد شهر از جانب چپ باهم باید بست مثل پر کبوتر خانگی^۲ * و هر آن شاهین که مار پیچ^۳ آید از تیز بوی است *

و شاهین را از فاصله دور نباید طلبید * چون خوب بر قراقو حریص شود پس یکروز در میان کرده و روز دوم مرغ داده و گوشت بز آبداره در شکم آن پر کرده میخورانیده باشد تا آنکه بر طایفه عاشق گردد * پس از آن کبوتر باید داد باین نوع، که قدر یکوجب پارچه سرخ در پای کبوتر بسته اندکی خاک در آن باید بست که از گرانی آن کبوتر بالا پر نشود و شاهین بالا پریدن عادت نکند و جانور نو را هرچه اولاً نمودی و آموختی بدان خوی کند * چون یکدو کبوتر بران خوب بقواعدی که پسند میر شکاران است گرفت، آنگاه زیاده باولی ممکن که باولی شناس^۴ نگردد *

چون باین مرتبه رسد آن زمان سر نودهن شاهین بصری خالی شیرین نموده بامداد بر جانور ریزه^۵، مثل نقره پا^۶ و زرد پاک^۷

^۱ *Shih-paz*, a "flight-feather"; by some falconers only the first three flight-feathers are so called.

^۲ Pigeon fanciers bind with one length of thread each flight-feather to the bastard wing.

^۳ *مار پیچ* adj. and adv. "coming in a zigzag."

^۴ *بارلی شناس*; also *بارلی دزد*, adj.; said of a hawk that has acquired the voice of flying only at 'trains' and that will not kill wild-quarry.

^۵ *نقره پا* probably the Indian Courier Plover (*cursorius coromandelicus*), called by falconers of the Derajat *nabul-pai*; the tarsi are creamy white. In the Derajat, however, it is considered too fast a quarry for a peregrine.

^۶ *زرد پاک*, perhaps the Yellow-wattled Lapwing (*surciophanes bilobus*).

و گاه گاه شبها قدر یک کنجشک طعمه کم کرده باید داد * و پر و مهره دادن خوب، نافع ترین چیزها است که حافظ صحت جانوران اند؛ باید خورانید تا پر و مهره خوردن و برگردانیدن هم اشتها پیدا کند و هم عادت فزایله خوردن¹ گیرد * و چون شاهین باین مرتبه رسد یکشب قدری طعمه کم کرده باید داد؛ و هیچ ریسمان پانزده گز شاه جهانی² دولا کرده هر دو سر آریزان بگذارد و میانش را در پایچه جانور بندد و از نزدیک بخواند * و چون نزدیک آید دستی طلبه را گرفته باشی، قائم دار از حرکات که جانور بخاطر جمع و خوشخوئی تمام طلبه را گیرد * پس آنروز هم مرغ دادن از جمله ضروریات داند و دیگر حلقه نه بندد *

و اکثر شاهین که بالا پر شود او را بیست گز طناب شاه جهانی مقرر کرده اند و مسافت پله³ سی قدم، اما وقت پیمودن یک قدم بشمارد و یکی بشمارد و اگر هر دو قدم شمارد شصت قدم میشود * و بعد هر سه روز دو گز از ریسمان می بریده باشد که سبک شود و ریسمان سنگینی و سطر اول بستن اولی است که شاهین گنبد⁴ یعنی بوقت خواندن در نصف راه بالا پری نکند که آن بد خوئی عظیم است * ابتداء ریسمان گران بهتر است و اگر احیاناً شاهین در راه پیچ کند، پس آنقدر باید ملاحظه کرد که مار پیچ می آید یا بیک جانب پیچ بسیار میکند؛ پس اگر بیک جانب پیچ بسیار میکند آنرا یقین باید دانست که باد مخالف اوست؛ وقت خواندن شاهین را باد موافق باد لقوه⁵ است، یعنی بادی که رو برو نباشد، ولی از

¹ فزیله، evidently an artificial 'casting' of wool, cloth, etc.

² *Gaz-i Shāhjahāni*, I am unable to identify this measure.

³ پله *palla*, the full distance from which a hawk is usually called to the lure.

⁴ *Gumbāz kardan*, said of a hawk that has, as it were, a high trajectory, when called to the lure.

⁵ باد لقوه، evidently a "side wind": an incorrect or vulgar term. *Ar.* a wind blowing obliquely between two cardinal points.

قامت باشد کمتر و سبک گلو بند اندازن وای اگر خود ملائم گردد بهتر *

او را در بیداری دستکشی عاجز باید کرد و چون در کلاه داری و دستکشی گستاخ و محرم گردد آن زمان طعمه بآب دادن باید شروع کرد * و چون یکبار قبول نکند آهسته آهسته راغب آبداره کند و درین اثنا یکشب طعمه کم کرده باید داد و صبح صاف بمصری خالی باید نمود تا گوشت آبداره بخورد * و تاکه شاهین طیار نگردد گوشت بیات^۱ بدهد و گوشت تازه ندهد *

و هر روز بر طلبه خوانده سیر کند و وقت خواندن بر طلبه حلقه آهین را در پایچه بند جانور با ریسمان که قدر یکرجب باشد بگردد و ریسمان یا طناب را از آن حلقه بگذرانند * و شاهین را نشسته باید طلبید که بالا پری در ابتداء عادت نکند که شاهین بالا پر بکار نیاید و آن کار بحری است که پرواز کند و کلنگ را زند * چون دافی که خوب گستاخ آمدن گرفت و بی خطا می آید پس آنروز مرغ خانگی که نیمرس باشد زیر پای شاهین داده و کشته گوشت بز آبداره در شکم آن پر کرده چون گرم شود بخوراند * آنروز هم سیر و یکخوره سبک دو حصه از گوشت بز و یکحصه از مرغ بخوراند * اما گوشت بز را بآب چند بار شسته و آب گردانیده^۲ تازه آب اندازد * بعده اگر مرغ پر کرده دادنی باشد فشرده آب دور کند و اگر یکخوره و یا دو خوره که صبح و ظهر میدهند همان دادنی باشد پس آن قدر تر در آب بخوراند که آب از هر دو سوراخ بینی شاهین بر آید و چکیدن گیرد *

^۱ *biyat*, "stale" (of meat only) especially what has been left over from the previous night; vide p. 61, line 13.

^۲ This explains the expression *tukna* on page 50.

^۳ *to quādan* is to wash grain in many changes of water.

فصل پنجم در طیار کردن شاهین آشیانی که بتجربۀ فقیر در آمده : انشاء الله تعالی مجرب است * بدانکه شاهین آشیانی را ، که موصوف بتمام صفات چنانچه موافق فرمودۀ استادان این فن در این مختصر درج است ، چون بهم رسانیدند نیکو پرورش کن و بمهکۀ گاو و گوشتهای نرم و سیاک¹ یعنی مبدل² شکم سیر خورانیده خوب فربه و توانا بساز * بعد از آنکه خاطر خواه شود و اول موسم شکار رسد اولاً او را بملائمت پایچه بند پوشانیده چند شب ، آخر شب ، بردست گیر * در ابتدا و چهار گهری بیدار باید کرد : چون بچه نازک طبع است رعایت در همه جهت لازم است * هر شب قدری زیاده بیدار نموده تا در یک هفته بنصف شب رسان * بعد از آن ، یک شب ، یکپاس اولین شاهین را باید نشانید و دو پاس میانه بیدار نموده یکپاس آخر شب کلاه باید داد * اما جانور بد کلاه یک بهلولی³ نمی ارزد خصوصاً شاهین ، که اگر بد کلاه شد بهیچ کار نیاید * و اگر خدا نخواسته باشد شاهین بد کلاه شود او را گلوبند⁴ باید انداخت ، یعنی گولۀ تفنگ که وزن آن دو هیر شاهی⁵ پخته باشد در سر ریسمان چلغو⁶ بیاویزند که از گرانی آن عاجز آید و گردن از کلاه نگرداند اما زیاده از یک شهاروز نباید که گردن جانور آزار نکشد * و اگر شاهین قدآور⁷ باشد یک دو ماشه زیاده رواست : و اگر میانه یا خورد

¹ سیاک , this word occurs more than once, apparently in the sense of "tender."

² مبدل , error for متبدل ?

³ بهلولی , can this be a corruption of بهله "glove" ?

⁴ گلوبند prop., a neckerchief or neck-tie.

⁵ سیر شاهی , probably the ser of 2 lb. is meant.

⁶ چلغو also jalqū and chalqū ; in the Panjab chaghōlī or chaghāulī.

⁷ قدآور Qadāwūr prop., "tall of stature" is amongst falconers in the Panjab a common term for "big, heavy," of a hawk.

ماند، نیکو گوشتهای لطیف باید داد و بآسایش نگه دار، و در بیابانهای
 کشاده و فراخها که در آن آب اندکی باشد بگردان * و از آن شهری که در
 وبا افتاده باشد بشهری دیگر بر * و هیچ جانور مثل شاهین پرهیز نکند،
 که بر سر درختان بریده و پشته و بلندی بسیار نشیند، و گزنده بود همچون
 سگ، و خویشتن را از باران شویید و بر خوردنی جنگ کند چنانچه بازان
 گفتند * و شاهین بهترین جانوران شکاری است و عزیز الوجود و مبارک *
 اگر خواهی پروازی¹ آموزانی چون شاهین بخواندن راست و گستاخ
 گردد پس او را یک دو مرغ خانگی بر قرالغو داده بعد از آن روزی
 دورتر بخوان و چون نزدیک رسد و بر طلبه نشیند کبوتر چشم دوخته
 پیش او را بگیرد، و بر آن سیر کن * و روز دهم بهمان دستور خوانده
 چون نزدیک رسد قرالغو پنهان کرده و کبوتر را کوفته بال و چشم دوخته، بلکه
 میخ بند کرده بده تا بگیرد و بر آن سیر کن * و روز سیوم نیز بطلبه طلبیده
 چون نزدیک رسد کبوتر و طلبه هر دو را پنهان کن * چون مایوس شود
 بالضرورت بلند شود، فی الحال کبوتر چشم دوخته را پیش گذار تا خرد
 بگیرد و بر آن سیر کن * دوم روز نیز بلند نموده بگذار تا چند دور گرد تو
 بگرد و چون پشت بمرئی تو کند کبوتر چشم دوخته بیرون انداز چنانکه
 نداند که از دست پریده یا خود رو است؛ و چون بگیرد بر آن سیر کن * بعده
 یکدو کبوتر پُران دیگر بدی * بعد از آن بهره باولی کنی بگیرد و شاهین
 پروازی را سیاقین² یعنی پایچه بند چنان باید که وقت پرانیدن پس شکار
 هر دو از پایش پراند³ مبادا عقاب یا زمچه قصد او کند

¹ *Purvāzī*, vide note on p. 54.

² *سیاقین*, dual of *siyāq* "jesses": doubtful Arabic.

³ *پراند*, apparently the author means that the jesses should be long enough to flutter loose when the hawk is flying, so that they may not be mistaken for quarry by eagles, etc.

خواهد یکدو باولی بده * و شاهین از برای آن گویند که همه گیر است ؛
 بهرچه بارای کنی ، از کلنگ و سرخاب و حوبره و برتیمار و لکک و غورغاز
 و مانند ایشان بگیرد * و اگر خوابی که مرغی گیرانی و نگیرد ، چون کریر
 کرده فارغ شود البته بگیرد *

و بلند شدن شاهین بر دو گونه است ؛ یکی راست برود و از دور برود
 و باز آید و بالای سر بایستد و می رود و می آید ، آنرا ناوردی^۱ گویند ؛ و دیگر
 آن باشد که زود بلند شود و نزدیک تو همی گردد این را دوری^۲ خوانند *
 و شاهین چون گوشت بیندازد و هضم نکند کم زنده ماند و اکثر بمیرد *
 و شاهین همواره آب را دوست دارد و هرچه خود را بیشتر شوید نشان
 تندرستیست ؛ و اگر خود را کمتر شوید و کم مداخلت بآب نماید اثر
 بیماری است و نزدیک مرگ توان دانست * و چون دیر بلند شود و دیر
 فرود آید و شکار صحت گیرد این هم نشان بیماری است * و پیکال شاهین
 را در بیماری و تندرستی بر همان موجب که در فصل امراض نوشته
 شد ملاحظه باید نمود ؛ و چونکه مزاج شکران بیکدیگر نزدیک است
 مطابق آن معالجه نمایند ؛ و نظر بر قامت و بزرگی جانور نموده اوزان
 دوا بد آن موجب بعمل باید آورد *

و اگر خدا نخواسته و با و مرگ در جانوران پیدا شود (و این علت
 اکثر از آن پیدا شود که آن سال مرگ در گوسفند و بچه ایشان بسیار
 باشد و جانوران را از آن گوشت دهند ، و یا مرگ میان کبوتران باشد و
 بازدار نداند و گوشت ازان خوراند ، آنسال مرگ در جانوران شکاری
 بسیار پیدا شود) گوشت مرغابی نباید داد * و اگر خواهی که سلامت

^۱ ناوردی vide p. 48, note 9.

^۲ Dauri in Persian adj. "waiting on"; in the Panjab parwāzī, adj. "waiting on."

کبوتر را بگیرد بر آن سیر کن : و کبوتر بر طلبه نهاده باید خورانیند
تا بقراقو نیک حریص شود *

چون شاهین پخته کار شد کبوتری چشم دوخته در دست رفیق
پس دیوار باید پنهان کرد و تو خرد شاهین را بردست گرفته و بر اسب
هوار شده بارانی باید بدهی * و چون بگیرد نزدیک مرو تا بر کندن گیرد :
آنگاه نرمک رو بروی او سخن گویند برو و از آن کبوتر بشکر طبرزد آلوده
سیر کن * و بعد از آن چند کبوتر بارانی داده بر مرغ خانگی بخوان : چون
بگیرد کشته بر آن سیر کن * چون بدین مرتبه رسد بعده بصحرا بیرون
برو بر تدر و یا کلنگ یا چغد به پران : اگر گرفت سیر کن و چند بار
چنین کن تا نیک گستاخ شکار و دلاور شود * و چون سیر کنی بشکر
طبرزد ممزوج کن تا نیکو باز گردان ¹ کرده باشی *

چنین باید که شاهین را چون دنبال مید پرانی و نزدیک گرفتن
رسیده باشد نعره کنی تا فی الحال باز گردد و بر طلبه چسبد * بعده بشکار
بیرون برو و جگه رودی یا جوئی آب کم داشته باشد و مرغابی یگانه یا
دوگانه نشسته باشد باید که نزدیک رفته و شاهین بردست گرفته و برابر
پهلوی با شاهین پرانی ² و احتیاط کنی که شاهین در آب غوطه نخورد :
و چون نزدیک رسد طبل بر صواب زنی تا مرغ آبی از آب بیرون آید
و بالا بر شود و بگیرد * و بران سیر کن * و همچنین عمل کن تا ده مرغابی
یگان یگان بگیرد و سیر کنی : بعده هر چند زیاده پرانی بهتر بود *

شاهین را با جانور دیگر نسبتی نیست : در پرانیدن چندان که بیشتر
پرانی خونور گردد * بعده هر چه خواهی میتوانی گرفت و اگر بارانی

¹ *Bāz-gardān*, "obedient to the lure, returning quickly."

² There is an error in the text.

آسان گیر و سبک شناس نگردد * بعد از آن سه روز گوشت بآب داده و صاف نموده گرم کرده بر کلفک پراند * و اگر جانور بهادر نباشد و غرذل^۱ باشد و کار ازو نشود پس او را اول بر باولگی کلفک آشنا کند و بعد از آن بشکار برد - انشاء الله تعالی گیرا گردد *

قاعدۀ صافی بحری این است که اگر در ابتداء صافی نرم داده باشند در آخر صافی سخت دهند؛ و آنرا که اول سخت صافی داده باشند در آخر صافی نرم دهند؛ و این برای طبع معتدل است * و اگر جانور نرم باشد هر دو صافی او را نرم دهند؛ و سخت را هر دو صافی سخت دهند * و لیکن اول در حالت فربهی بجانور درشتی کردن خوب است زیرا که جانور مثل آنکه در جنگل فربه باشد هرگز در خانه نشود و آن قوت که آنجا دارد اینجا ندارد * و آن همه نسخهایی که در فصل شکار بحری مذکور است از آنجا بوضوح خواهد انجامید * و طیار کردن شفقار که موقوف بر طیار کردن بحری است باین طور موافق است، بی کم و کاست *

فصل چهارم در طیار کردن شاهین طریق اُستادان ایران

بدانکه چون شاهین آشیانی پروبال و دم درست کند پائچه بند و کلاه پوشانند و بر گوشت پاره بخوانند و از نزدیک بر آن جهانند * چون گستاخ شود گوشت پاره بر طلبه بسته از نزدیک بر آن طلبند * و چون پر کردن گیرد بگذار تا خوش منش گردد * و چون شاهین بهر کردن مشغول و گستاخ شود هر روز باواز بلند از دور تر بخوان تا دو سه روز * آنگاه چند کبوتر پر کنده پیش شاهین رها کن و از دور بخوان و چون آمده

^۱ *Ghar-dil* "cowardly."

نوشته است بعمل آرد و البته که خاطه کشد، بهمین بگ صافی تیار می شود * و یا صافی نبات و نمک و قنیل¹ دهد؛ و یا صافی نبات و نمک و قنیل دهد * و اکثر صافیها که درین وقت بکار جانوران آیند همه در فصل شکار بحری درج شده، و بآن رجوع نماید و بعمل آرد: مداما آنکه خاطه باید گرفت * و تریناک را صافی حب نمک آبمال² تذهبا که در فصل چرخ درج است، نافع ترست و بتجربه رسیده * آنگاه دو روز بلکه سه روز طعمه داری آبداره کند * و چهارم روز بعد از صاف شدن پاره گوشت بلکه باید اول یک سار یا هر زنده که بهم رسد بر طلبه بسته و سینۀ او صاف نموده بر آن باید طلبید و آشنا کرد * هر روز قدری مسافت موجب رغبت جانور، بیفزاید تا گستاخ شود * و اکثر بحری را فقیر در پانزده روز بخواندن و طلبه طیار کرده لائق باولی دادن کرده است * و چون از نیم پله خوانده بر طلبه آید آن روز باید مرغ داد و زیر پای او کشته از آن سیر یکخوره کند که خوب مائل شود * بعد از آن هر روز از دور طلبد؛ و بعد از هر دو روز یا هر سه روز، بلکه برای سرعت یکروز در میان کرده، مرغ دهد؛ آنگاه باولی عقار³ دهد، و آن جانور است که بود رنگ بصورت و ترکیب مثل بوتیمار⁴ باشد و بر کنار آبها نشیند و ماهی گیرد * چون باولی آن خوب گرفت پس بر عقار یکدست پرانده سیر کرده و یکبار دیگر هم بهمین سیر کند * و زیاده از دو دست بر عقار نپراند تا بحری

¹ قنیل probably an error for قنبیل Ar., in Hindustani *kambilā* or *kamelā*, a red powder sold in bazars and often used by falconers. According to Watt the powder is obtained from the exterior of the fruit of the monkey-face tree (*Mallotus philippinensis*).

² *Ab-māl*, i.e., rock-salt rubbed in the palms with water to remove the sharp edges.

³ *ʿUqār*, *ḥuqār*, etc., is generally the "Common Heron," but by this term the author refers to the Purple Heron (*Ardea purpurea*), a bird slow and feeble in flight and rather smaller than the Common Heron; the flesh too is not so rank.

⁴ *Būtimār* is one of the names of the Common Heron.

بحري را بهمان ريسمان باز بالا بر بندد و کلاه متواتر از سرش بردارد و باز بپوشاند تا کلاه رام شود *

و شب دوم نيم چشم را کرده بعد گذشتن دو گهزي شب گشت دهد و در بازار برد و تمام شب در شبنم و سرما باشد (که اين جانور قوي و سخت است) تا صبح، و آن روز را نيم چشم بايد داشت *

شب سيوم تمام چشم کشاده کند * و بحري را اگر يوز¹ باشد (يعني بچه که تولد نکرده باشد) طعمه گوشت بز، تر و آبداره، بخوراند؛ و شام کنجشک تر کرده آبداره بامتنخوان و گاهگاهی با پرهم دهد؛ و سارزنده و يا غاخته و يا کبوتر و اگر از اينها نباشد زانغ² بايد بر طلبه بست و طعمه در آن تکه³ کرده بدهد * و آبداره از هر گوشت که باشد و در شکم هر مرغ، پر کرده بشاهين و بحري دهند آنرا تکه³ گویند * و اگر بحري تريفاک⁴ باشد آنرا گوشت تازه بايد داد و بخون آلوده؛ و بسيار آبداره او را کم قوت گرداند * و لازم که سيوم شب سه حصه چشمش را باشد و چهارم حصه بسته؛ و سيوم روز بهمين دستور *

و چهارم شب طعمه⁵ بی پرو آستخوان داده نگهدارد و خوب با احتياط بيدار کند و صبح زود بايد صاف کرد * و صافي از حاجي الياس که کچه⁵ در آن جزو اعظم است دهد؛ بهمان ترتيب که در فصل شکار

¹ يوز; in India a 'sore-hawk' is called *chūz*; in Persia بوز and بوزبور; vide note I, p. 7.

² *Zāgh* here "the common Indian crow" (*corvus splendens*).

³ *Tukma*; Indian falconers give half a meal of fresh, and if possible warm, flesh, and the remaining half cut up and wetted (not soaked) with water. The author apparently uses the word *tukma* for the wetted half when it is placed inside a fowl and thus offered to the hawk. The Turkī word for a 'casting' is *tūk-sūmūk*; توک = fur and سمک = bone.

⁴ *Tarīnāk* (H. ?) "a haggard, a hawk that has moulted in a wild state."

⁵ *Kachla* "nux vomica."

قدری از معتاد کم کرده بدهد و صبح دوم بر طلبه خواند ؛ و اگر خوب آمده بر طلبه چسپد پس آنروز مرغ زیر پای بکری کشته بر آن یک خوره سیر کند * و چون خوب طلبه شناس شود آنگاه چند بار از دور طلبیده مرغ دهد * چون مرغ شناس گردد و گستاخ آید باید چند روز یکخوره کند تا فربه شود ؛ پس بمصری تنها صاف نماید و سه روز طعمه داری کرده باولی عقار دهد و گستاخ باولی نموده بشکار برد و چون بر عقار سیر کند آنزمان گرم کرده بر کلنگ پراند * اگر بکری را مائل و راغب بر کلنگ بیند پس صافی از صافیهای که در فصل شکار بکری درج است از آن داده و خطه^۱ انداخته و بلقمه^۲ و یا پر مهره^۳ که همدران فصل مذکور است گرم نموده و باولی کلنگ داده بر کلنگ سیر کند و گیراند * و طعمه قدر پنجم کنجشک وقت صبح و شام شش کنجشک ؛ این معتاد است و کم یا زیاده دادن جهت دادن دوا است * آن لازم است که موجب هر نسخه طعمه داری بعمل آرد - و الله اعلم بالصواب *

فصل سیوم - در چشم کشادن بکری طریق این فقیر و بقبره^۴

این حقیر در آمده انشاء الله تعالی مجرب است * باید که بکری نوراً شب اول ثلث حصه چشم را، ریسمن سست کرده کشاد کند و کلاه دهد و تا یکپاس شب کلاه از سر بکری بردارد * و بعد از آن که بدست کشی یار شود و باستعمال مشغول شود اگر روز برداشت کند بهتر، و الا هر دو چشم

^۱ *Khilla* (connected with *khil* "one of the four humours of the body") is a term for the green fat thrown up by hawks when physicked.

^۲ *Luqma* is a term used by falconers for various drugs and mixtures, intoxicating or otherwise, a minute portion of which is given to a hawk a short time before it is flown, to increase its hunger. A frequent use of such drugs ruins a hawk.

^۳ *Par-mahm* "a casting" (specially of feathers): here, a casting that has been doctored.

بنخوان * چون بدین مرتبه رسد پس بصحرا برده باولبی تدار و چند¹
و کلنگ² داده بعد از آن بپران ؛ و چون بگیرد از گوشت همان شکار نبات
آلوده سیر کن، و انشاء الله تعالی بهره پیرانی و باولبی کنی مثل کلنگ
و سرخاب³ و جزه⁴ و بوتیمار⁵ و کلنگ⁶ و غو⁷ و غاز⁸ و مانند ایشان
بگیرد * و هر شاهین که این طور باشد آنرا ناوردی⁹ خوانند و همه را
در ایران شاهین گویند ؛ و آن دو قسم باشد، آنکه بچه و آشیانه در کوه کُند
آنرا شاهینی کوهی نامند و آنکه آشیانه و بچه در بحر و دریا کند
آنرا شاهین بحری نامند * والله اعلم بالصواب *

فصل دوم - در چشم کشادن و طیار کردن بحری طریق
استادان هندوستان * چون بحری¹⁰ نو چشم دوخته بدست آید باید
تمام شب او را بیدار داشته دست کشی بملائمت کند و بتدریج
و آهستگی بطعمه آبداره راغب نماید و کلاه در سرش پوشانیده
گشت دهد * و چون ملائم شود ریسمن از چشم کشیده
و پارو گوشت بطلبه بسته و بر آن آشنا کرده بخوراند ؛ و اندکی
فاصله را هر روز افزوده بر طلبه از دور آمدن آموزد * چون
نیم پله خوب بر طلبه بیاید و گستاخ و رام گردد پس شام طعمه

¹ *Chughd* in the Panjab is one of the names of the "spotted owl" (*Athene Brama*) called in the Derajat *shapāki* and vulgarly *chhapāki*.

² *Kulang*, "the common crane," called in the Panjab *kānj* and in Persia *durnā*, *turnā*, etc.

³ *Sarkhāb*, "the Ruddy Shieldrake" (*Casarca rutila*), the 'Brahminy Duck' of Anglo-Indians.

⁴ *جزه* probably an error for *حبار* A. (also spelt *حباری* A. and *هویره* P.) the *Hubara Bustard* (*Hubara Macqueenii*).

⁵ *Būtimār*, "the common heron."

⁶ *Lak-lak*, H. and P. (also *laq laq* P.) "the white stork" (*Ciconia alba*).

⁷ *Ghā* or *qā* T. "a swan."

⁸ *Ghāz* for *qāz*, "a goose."

⁹ *ناوردی* vide p. 54, line 6.

¹⁰ *Bahri*, "the peregrine."

باب چهارم

در کیفیت چشم کشادن جانواران سیاه چشم مشممل بر هشت فصل

فصل اول - در چشم کشان شاهین دامی طریق استادان ایران

شب اول باید که شاهین نو را هیچ چشم نکشاید و آنشب یکپاس بیدار کند و بر دست گیرد * و شب دوم تا نیم شب ؛ و شب سوم تمام شب بر دست گیرد و بیدار دارد ؛ و بعد از آن بفشاند تا خود را بیفشاند * و در چند روز چشم او را را کند و او را بر طلبه¹ خواند ؛ چون گستاخ شود چند مرغ زنده بر روی طلبه بده و زیر پای او بکش و از آن سیر کن ؛ و چون ازین فارغ شدی دیگر برا بگو که چشم کبوتر دوخته همواره گرفته پس دیوار بنشیند ، و تو شاهین گرفته و بر اسب سوار شده بران کبوتر ببران و سیر کن * وای باید که چون نزدیک رسی با آواز بلند بگو تا آنکس کبوتر را بگذارد² که جانور نداند که بالی است یا بیابانی * و طعمه بشکر طبرزد آلوده بخوران ، و نیکو سیر کن ، و چند روز همین طور بعمل آر ؛ بعد از مرغ خانگی و طلبه

(طلبه) : in the Panjab a lure is vulgarly called *dalba* ; in Persia *tibla* .
The author also uses the word *قرالقر* ; vide page viii, note 3.

² رها کند i.e., بگذارد .

حریص گردد و باولوی شغاس شود پس آخر شب او را باید در بازار
بر دوکان هفتدو برد و روز همانجا باولوی و خون گنجشک دهد و ظهر باولوی
سار لازم است *

و درین سه روز باشه را سیر نباید کرد : و هر بار اندکی از باولوی
خواهد خورد همان بسیار است * البته روزی بیست گنجشک درکار است :
و اگر سیر کردی و بی احتیاج شود پس بد خوئی کند و بطیّد و بمیّرد :
ولی اگر موجب نوشته بعمل آید انشاء الله تعالی خطا نیابد * روز دوم باولوی
درآج میخزند داده و چند باولوی پُران داده بشکار برد : و این هیچ صافی¹
نمیخواند : همان گولوی کیف باشه را صاف کند * و اگر خواهد که پس
از شکار زنده ماند ، پس چون یک درآج شکار کند بر آن سیر کرده طومغه
بسر باشه باید پوشانید : و از سر نو محفّت کرده و بتدریج کیف کم کرده
باشه را صافی¹ کرده طیار نماید و آن تصدیع بسیار است : و این عمل آن
زمان بکار آید که میر شکاران بهم بحث هنر و سرعت خود نمایند *

نسخه گولوی کیف باشه * مغز تخم قاتوره سفید یکماشه - برگ بنگ
یکماشه - با روغن بادام باریک صلیه² نموده اندکی قند ممزوج کرده و قدر
یکدانه ماش گولوی بسته بکار برد : اما بغیر گنجشک و خون خورانبیدن
و باولوی خطا خواهی خورد : اول باید همه چیز را موجود کرد *

و چون باز دار چشم کشادن و طیار کردن باز و باشه آموخت ، شکوه³
پیش او هیچ مشکل نیست ، بقایان فصل او جدا نکرده و بر فصل باشه
قذاعت کرده شد * والله اعلم بالصواب *

¹ *Sāfi*, in the Panjab a falconer's term for a "purge, etc."

² *Silāyah*, and also *silāba* Ar., in Hindustani *sil*, a stone on which curry-powder, perfumes, etc., are rubbed and ground by means of another stone.

³ *Shikra*, 'Vide' note 4, p. v.

روز صاف نمودن ضرور دانند بمصری تنها * بی قضای الهی در یک هفته
طیار گردد *

نوع دیگر از قدرت الله بیگ * اگر باشد نو را شب اول خواهند
که رام کنند باید که سوره معظم و مکرم - اَلَمْ تَرَ کَیْفَ^۱ - را بر آب دم کرده
چشمهای باشد را بدان آب بشوید و بکشاید و قدری در دهن باشد اندازد
و بر دوکان هندو دور تر از آمد رفت مردم بر دست دارد؛ انشاء الله تعالی
رام گردد و این عمل بر دوکان هندو بعمل آرند *

نوع دیگر از بهیها میوشکار سعید خانی * جست را در آب لیمون
سحق کرده اندکی در هر دو چشم باشد بمیل چون دارو بکشد و ریسمان
کشیده چشمها را وا کرده بگذارد * انشاء الله تعالی از هدت ترشی شیر^۲ *
لیمون باشد بآرام نشیند * و لیکن داروی مذکور را قدر یک گنجد در دیده
باشد مالند و اگر دروا سختی به چشم جانور نماید بآب سرد و گلاب باید
شست؛ بعد از آن خوانده و باولی داده گیرا سازند *

نوع دیگر از حاجی الیاس * اگر خواهد که باشد را در سه روز طیار و گیرا
سازند (و در تجربه فقیر رسیده) اول باید که گنجشک بیست عدد در قفس
موجود کرده بعد ازان دست کاری بباشد کند * باید که اول باشد را گولی
کیف داده بعد زمانی چشم را کند، و ساعتی، روبرو، چراغ از در بر نماید؛
و چون نیک رام گردد یک گنجشک در ریسمان بسته پیش چراغ باولی
دهد و خون و دل آن بباشد خوراند و سیر نکند * چون بر باولی گستاخ
شود بر پاره گوشت باید طلبید * و چون دانی که کیف در چشمهای باشد
کم شده است یک گولی دیگر باید خورانید، و چون بکیف آید و بر خوردن

¹ Qur. chap. cv, generally called the *Sūrat al-Fil*.

² *Shira* "syrup, sherbet," is here a slip for *ab*.

نوع دیگر از نذهر بیک * باشد نو را در انبوه مردم بسیار برده و اندک
 متی کت^۱ سفید را بدندان خاریده بر چشمهای باشه مالیده بکشاید * باشه
 که هر چهار جانب خود مردم و چراغان بیند بهیچ طرف نخواهد طپید ،
 خاموش خواهد نشست : تا صبح بیدار دارد ؛ بعد از آن چند کنجشک زیر
 پای او کشته بر آن سیر نماید * در چند روز با باولی تیار کرده بشکار برد
 انشاء الله تعالی نافع بود *

نوع دیگر انجن^۲ چشم ، از محمد هاشم میر شکار * زیره سفید در گلاب
 سوده شیرۀ آن را بر آورده و از پارچه صاف نموده هر دو چشم باشه را بدان
 بشوید * چون چشم باشه رنگ سرخ آرد باید دانست که کیف در چشم باشه
 آمده است ؛ پس ، از مردم دورتر مشیت کشیده^۳ بر دست گیرد و تمام شب
 بیدار دارد و بگرداند * و صبح کلاه روزن برابر چشم باشه ، بلکه از آن هم کشاده
 قر کرده بسر او پوشاند * و اکثری را قباچه از پارچه دوخته بهوشاند
 تا بازویش از طپیدن بند باشد * و طعمه داری بکند که نه جانور لاغر گردد
 و نه مغرور * بعد سه روز صاف نموده کلاه از سرش بردارد و روز دیگر از قباچه
 کشیده بر گوشت باید خواند و دیگر طوماغه و قباچه نهوشاند و لیکن سیوم

¹ متی کت ; for *mitthikat* or *mitthikat* H. (sweet-wood) a kind of liquorice-root ?
Methā H. alone is feungreek and *kuṭ* H. is the root of *saussurea lappa*, the *costus* of
 the ancients.

² *Anjan* or *anjan*, a wet dark pigment used as a collyrium : the English Galena ?

³ *Musht kashūda*, stroking ?

⁴ In the Panjab this kind of strait-waistcoat is called a *gaddi* and is made as follows. For a sparrow-hawk take a piece of soft cloth or linen, 11 inches square. Fold over $2\frac{1}{2}$ inches of the sides, and then sew along the tops. At a third of the length of the cloth from each end, sew on tapes close to the edges of the folded sides. Now, keeping the folded sides upwards, slip the cloth over the back of the hawk, but under its wings, and insert the shoulders of the wings in the pockets made by the folding over of the sides. Tie the tapes together and the hawk is in a strait-jacket, unable to injure her feathers by 'bating.'

The hawk may be kept in the *gaddi* unhooded by day, in the midst of a crowded bazar. In the evenings she should be carried on the fist (at first in the *gaddi*) till she will feed freely, barefaced. The *gaddi* must always be removed at night, or the wings will get cramped. A sparrow-hawk's tail also, during training, is confined in a cloth bag or case, to prevent the feathers getting broken.

Goshawks are not trained in a *gaddi*.

اجزاء را نرم سائیده در آن مومیائی تر کرده گوی سازند * قدر مستعمل
باشد دو سرخ، شکره دو سرخ، باشین یکسرخ، نافع باشد *

نوع دیگر گوی کیف * اگر خواهند که باشد در یک روز رام گردد، گوی
در دهن جانور فرو برد و چشمانش بآب برگ پسرکه^۱ بشوید و چون
باشتها آید یک کنجشک خورائیده سیر کند *

نسخه دیگر گوی * بذر بهوئی یک عدد - کافور و مومیائی و زعفران
از هر کدام دو سرخ - جوز بوا مساری - بگلای گوی سازد * قدر خوراک
باشد یکسرخ نافع باشد *

نوع دیگر * بیروت این دعای مکرم و معظم رام شود * وقت طعمه
دادن و چشم کشادن و باولی دادن همه جا این دعای معظم و مکرم بخوانند:
اِنْشَاءُ اللّٰهِ تَعَالٰی رَامَ گُرد * وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ
وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانٌ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ
عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا *
وهمین دعا بر آب دم کرده باشد را بخوراند - انشاء الله تعالی خوب
ملائم و رام گردد *

نوع دیگر گوی کیف * زعفران یک سرخ - افیون خالص یکسرخ -
جوز بوا نیم سرخ - جلوتری یک سرخ - اسپند^۲ نیم سرخ - همه را باریک
کوفته بگلای گوی بندد * قدر مستعمل باشد برابر دانه فلفل گرد و جاکسو^۳
نرم کرده در چشمهایش کشد انشاء الله تعالی رام گردد *

^۱ پسرکه probably an error for *bis-kopra* H., lit. "poison-headed," the name of a medicinal plant.

^۲ Qur., II, 96.

^۳ *Israd* or *harmal*, the Syrian or African rue (*Peganum Harmala*).

^۴ *Chākāt* is a black seed used in medicine, especially by women, said to be *Cleome* above.

فصل ششم در انواع چشم کشادن باشد و شکره * باید که باشد نوراً شبها بیدار کند و روز در دوکان هفتد و درهای هوی مردم بسیار نگهدارد ؛ چون از بیهوشایی عاجز آید پس شبی چشمانش قدری بکشد و در چراغان بگرداند ؛ چون روز شود چشمش را به بغداد و بهمین دهنور هر شب قدری وا کن * چون شب قلندره شد روز قدری چشمانش را وا کن و نرمک نرمک در چند روز قلندره روز شود * بعد ازان بر گوشت پاره بطلد و چون بخواندن نیک گستاخ آید باولی سار میخ بند داده و بعد از آن باولی دراج داده بر آن پراند و گیراند *

نوع دیگر بکیف * باید که باشد نوراً صبح گوشت بز قدر دو کنجشک خوراند ؛ و شام گولی داده قدری چشمانش را وا بکند و به بیذ که چون سرخی کیف در چشم باشد پیدا شود تمام چشمش را وا کرده یکجا گرفته بنشیند و از دور آمد و رفت مردم بنماید * و شام طعمه اندک باید خوراند و نیم سیر نگهداشت که صبح زود گرسنه شود * کنجشک زنده که موجود کرده باشد زیر پای باشد داده بکشد و بر خوردن آن مائل کند و اندکی از آن بخوراند * و باز کنجشک دیگر زنده در ریسمان بسته بنماید و باولی دهد و همچنان چند کنجشک باولی دهد و از سینه هر کدام قدری بخوراند و خوب سیر کند و در جای آمد و رفت مردم بسیار دارد و کسی را از پس پشت او گذشتن نگذارد ؛ در چند روز رام گردد ؛ بعد از آن باولی داده و صاف نموده بشکار برد *

نسخه کیف * مومیائی که در بار¹ تاتوره تا یک هفته پرورده باشد چهار سرخ - مشک دو سرخ - زعفران چهار سرخ - زرد چوب² دو سرخ - همه

¹ Bār the fruit. The medicine is usually placed inside the fruit, which is then smeared with clay, and either buried or cooked in hot ashes.

² Zard-chūb, "turmeric."

ابلق رنگ را بر کنار آب برده و پنبه در حلق او پر کرده از آواز کردن گلویش را بند نماید * صبح دوم باز را بر کنار آب برده بطلیق و بر مرغ سیر کند * و روز دوم مرغ را بر کنار آب باید رها کرد * اما هر روز پنبه باید در گلوئی مرغ داد تا آواز نکند، و اگر هم کند صدائی مثل مرغابی کند * و اول مرغ مذکور را به باز باید نمود و چون باز بخواهد بعد از آن مرغ را زود باید گذاشت تا بگیرد و آن روز هم بهمان مرغ سیر کن * و سیوم روز مرغ را پنبه داده بدست دیگری باید داد که بر کنار آب گرفته بنشیند؛ و خود باز را در تاریکی، که خوب صورت تحقیق نکند، نزد آب برده مستعد بر پرانیدن دارد * بگو که مرغ را بر کنار آنطرف آب برده و کوفته بال کرده بالا بپراند؛ و باز را بگذار تا بگیرد؛ و آن روز طعمه از همان مرغ داده یک خوره^۱ کفند که خوب سیر شود * بعد از آن یک شب روز آبدار داده، و بعد از بهمان وقت که هر روز مرغ میداند، باز را بر کنار آب که در آن مرغابی باشد برده همانوقت بر مرغابی قابو بپران * چون بگیرد حرص دیگر نباید؛ و این بهمان یک اکتفا کن، و سیر کرده بخانه آر * چند بار که گرفت دلاور گردد *

و هر روز در وقت باولی دادن طبل باید نواخت که عادت کند و وقت طبل بشناند *

اگر باز خرگوش خوب نگیرد باید که مرغ نر سفید، که تاج کلان و سرخ داشته باشد، آنرا کوفته بال نموده و پایش بر پستان بهم بسته در بیابان که علف کمتر باشد رها کند و باز را بنماید تا بگیرد، و بر آن سیر کند * و روز دوم نیز همین نوع کند و روز سیوم انشاء الله تعالی خرگوش خواهد گرفت *

^۱ *Fak-khura k.* "to give one meal sufficient for the 24 hours": in the Panjab *atkh-pahari tu'ma denā*.

او را نگهداشتنی¹ فائده ندارد، چرا که آن قدر اشتها که در ایام روزن در طبیعت باز پیدا شود در تمام عمر میسر نیاید؛ و آنچه فرمائی قبول کند* پس باید که هر روز کلاه را زیاده تریزد که زود چشم جانور فارغ و ظاهر گردد؛ و هر روز در طبیبیدن پاره مسافت باید افزود* چون بر مرغ و طایر خوب بیاید و بگیرد، زیر پای باز کشته و اندکی خورانیده و بعده ران مرغ بر آورده هر روز باز را بر اسب سوار شده سیر کند* و چون دانی که رام و فرمان بردار شده است پس بحکم خدا، عز و جل، باز را در بیابان برده بر مرغ بطابد و چون آمده بگیرد و بخوردن در آید پس در آن وقت کلاه روز از سر باز برداشته همان جا بر سیفۀ مرغ نشسته سیر کند* و آن روز اگر طعمه زیاده خورد باک ندارد، اما نه آن قدر زیاده که باعث بدهضمی گردد؛ زیادتی یکدو لقمه مضایقه نیست* و سوار شده اندک گوشت برای دفع واهمه زیر چنگال باز داده در شهر بیارد* و لیکن این چند روز باز را در آمد و شد مردم بسیار باید داشت*

و چون سه مرغ بی کلاه دانی بعد از آن آخر روز طعمه پنج کنجشک خصی بی استخوان آبداره باز را باید خورانید، و صبح دوم صاف نماید بمصری خالی، و نمک* بعد از آن دو روز طعمه داری² نموده و یک مرغ در بیابان طلبیده آنروز اندک طعمه بدهد و شام چند درّاج ریسمان بسته باولی بدهد؛ و روز دوم چند باولی درّاج پران بدهد؛ بعد از آن پر مهره داده صبح بشکار بره - و الله اعلم بالصواب*

باولی دادن مرغابی* باولی دادن مرغابی گیري* اگر خواهد که باز را مرغابی گیر کند و باولی بهم نرسد، پس باید که ماکیان

¹ *Nigah dāsh-tān*, i. e., not flying it at wild quarry.

² *Tu'mu-dāri*, regulation in the diet; here giving less than the usual quantity.

آمد و رفت مردم در حق باز بغایت نیک است * و سیوم روز روزن
کشاد تر باید کرد * و هر روز * پنج مرغ، و ظهر گوشت بز یا طعمه
کنجشک، موافق اشتباهی باز با استخوان دهد * چنان باید که
در چند روز باز را چشم وا شود و طیار گردد و این همه کار استعمال
کلاه است قاسه روز * اول روزن کم کشاد و باریک باید؛ و بعد از سه روز
تاکه چشمانش تمام نمایان شوند یک روز در میان کرده سوراخ کشاد تر کند؛
و آنگاه هر روز بدرفش سراجی زیاده تر بریده در عرض ده روز کلاه باز
از سر بردارد و فارغ از احتیاج کلاه سازد، و بخواندن و بولوی دادن
مشغول شود *

اما باید دانست که ابتدا طلبیدن باز کدام است و بچه دستور
توان خواند، و بشکار چگونه باید برد و سیر کرد * بدانکه فرق در انواع قدیم
و حالیه این است که قدیم بعد از چشم کشادن روز، بر مرغ طلبند،
و در حال در روزن شب بخواندن شروع نمایند، لهذا پیش رس میشود
و زود گستاخ و رام * و ابتداء خواندن از همین مذکور معلوم باید کرد *
و لیکن چون روزن روز بکشادگی چشم باز رسد، که قدر یک نخود باشد،
آن زمان شب، تمام شب، قلذره باشد؛ و صبح در تاریکی شب باز را
در دیابان بیرون شهر باید برد، و جنگل را و نیستان را آتش باید زد، که هم
روشنی شناس شود و نیز آوازی که فی از آتش گرفتن میکنند معصوم شود *
و چون وقت نماز رسد بر مرغ ریسمان بسته از فاصله نزدیک بخواند
و بران مرغ برداشته و بردست گرفته بر اسب سوار شود و باز را
بر زمین نشانیده بخواند تا از زمین بر دست سوار آمدن عادت کند؛
و قدری گوشت در چنگال باز باشد که موجب آرام ار شود و بگذار
تا بخورد؛ و همچنان سیر کزان بشهر بیاورد * و چون باز بدین * رتبه رسد

سیر کرده کلاه نه دهد؛ ولی اگر وحشت کند کلاه باید داد؛ و آن شب گشت موقوف؛ همین مجلس دیدن کافی است *

شب هفتم نیز مرغ داده و ران مرغ بر آورده پیش روشنائی چراغ باید بر گوشت ران مذکور سه مرتبه از فاصله یک گز بلکه نیم گز به طلبد؛ و در ابتداء از نزدیک طلبیدن خوب است که باز نو گوشت شناس نمی باشد، مبدا در طلب وحشت پذیرد و یا غلطی افتد؛ آنگاه همان طور در مجلس هیز باید کرد * اما اگر مردم زیر هوا بیرون از خانه بغشینند بهتر است؛ و آن شب آخر شب گشت باید داد *

و شب هشتم وقت شام که سه گهزی شب گذشته باشد در خانه دالان دار که ایوان او روشن و مردم نمایان باشند کلاه از سر باز گرفته ساعتی آنجا بر دست دارد و آنگاه ببازار برد *

و چون شبها بی کلاه روزن رام شود در فکر روزن روز باید شد؛ و باید که یکبار قبل از روزن روز باز را بمصری تنها صاف نماید؛ و صبح دوم کلاه با روزن باریک تر از روزن شب اول بسر باز پوشانیده آن روز در خانه که دالان روشن و خوش هوا باشد بر دست دارد، و نوازش کند، و جائی دیگر نبرد * و طعمه هر دو وقت باین تدبیر بدهد که تمام شب بی کلاه قلندره¹ باشد و سحرگاه یک گهزی شب باقی مانده پیش روشنائی چراغ بر مرغ ریسمان بسته از فاصله چهار گز باز را باید طلبید و چون گیرد بر آن مرغ نیم سیر کرده ران آن مرغ بر آورده باز را بر زمین نشانیده و باید استاده بر دست طلبید تا از ابتدا گمناخ و آدم شناس گردد * بعد از آن کلاه روزن روز بسر باز پوشاند و در همان دالان دارد؛ ولیکن دیدن

¹ Qalandara, the author frequently uses this word for "bare-headed; without the hood."

و هر شب چند کس از معتاد زیاده پیش چراغ بگرداند ؛ اما معراج این است که شب هفتم از ابتداء روزن اول ده کس بتدریج ، از یک قاده ، هر روز یکان دوکان اضافه نماید *

غرض که شب چهارم یک مرغ خانگی نیمرس نوجوان را پیش چراغ بر بریا که خاک در چشم باز نیفتد زیر پای باز کشته چاک کرده بر خورنش باز را دلیر کرده همان جا بر مرغ سیر کند * وقت طعمه دادن چند کس باید که بطریق معتاد پیش چراغ بگردند تا باز نومسورت آدمی و هجوم فراموش نکند * و همانجا سیر کرده و روزن کلاه آتش را برابر دانه جواری¹ سازد بلکه زیاده از آن زیرا که آتش که باز مرغ میخورد از شبهای دیگر زیاده ایمن و متسلی خواهد شد و رمیدن معنی ندارد *

شب پنجم نیز مرغ دهد و چون بگیرد کشته بر آن نیم سیر کند و نصف طعمه دیگر را بردست گرفته پیش چراغ هم بخوراند و هم بگرداند ؛ و همراه چند کس دیگر آن نصف طعمه را در گردش پیش چراغ خوراندن لازم است * و بعد فارغ شدن از طعمه زود باید طوماعه بروزن برابر نخود بسر باز پوشاند و بقیه طعمه را همراه کلاه در مجلس بیرون از دالان باید خوراند ؛ و بر اسب سوار شده در کوچهها باید گردانید *

و شب ششم بهمان وقت باز را پیش چراغ برده مرغ دهد * چون گیرد زیر پایش کشته و آن مرغ کنده باز را بر آن طلبد و بردست گرفته اندک خوردن بگذارد و چون مشغول شود بی کلاه طعمه دریای داده در مجلسی که چراغ روشن و بیشتر از ده کس در آنجا نشسته نباشد باید برد و قدغن کند که کمی تواضع و تحسین نکند و همه بحال خود نشسته باشند * همانجا

¹ *Juānī*, a kind of millet : the grain is about half the size of a small pea.

و یک آدمی دیگر را که رفیق کار باشد در کنج دالان پنهان بنشانند * چون همه چیز مهیا شود پس درود خوانده و بر روی باز دمیده کلاه را از سرش بر دارد و طعمه در پیش باز آورده بحیله باید مشغول نمود * نوع بهتر آن است که اول باز را در طعمه خوردن مشغول کرده بعد ازان کلاه را از سر بردارد و باز همچنان که در خوردن سر فروه آرد پس باز را نزدیک چراغ باید برد و چون از سوراخ های سبد اندک روشنی به بیند و هشت نه پذیرد آن زمان آن رفیق دیگر که پنهان باشد او را بگوید که آهسته نزد چراغ طرف دیگر باز بگرد که مابین باز و چراغ نزدیک نباشد و اگر باز میدن گیرد روی باز را از دروازه یک پهلوی کرده و آنکس دیگر را پنهان کرده بهمان دستور باز را روشنائی بنماید و زود کلاه روزن دار در سر باز باید داد و از سر چراغ سبد دور کرده چند کس همراه خود گرفته باز را بگردانند و آنگاه از آن دالان بیرون آورده گشت در کوچها و چراغان اندک و آدمیان کم بدهد که آن شب همین قدر کافی است * و چون آخر شب شود در تاریکی باز را برده طوماعه روز پوشی در سر باز بدهد و روز بدستور هر روز نگهدارد *

شب دوم نیز بهمان طریق چراغ در دالان روشن کرده و سبد بالای آن نهاده و باز را همان طور برگوشت خوردن مشغول نموده کلاه از سر بردارد و چون نیک چراغ را تحقیق کند چشم باز پس دروازه پنهان کرده رفیق را بگوید که اندکی سبد را از چراغ بردارد و لیکن آن قدر که همه چراغ و فتیله نمایان نشود و سه کس دیگر باید پیش چراغ بگردند تا باز به بیند * بعد از آن کلاه در سر باز پوشانیده برسم معهود بکوچه و بازار برد *

شب سیوم نیز بهمین طور بعمل آرد اما هر شب پاره روزن کلاه زیاده میکرده باشد * و بازی که سه شب صورت چند آدمی و روشنائی چراغ دیده باشد او را چندان احتیاج روزن تنگ نمی شود *

و بر آن سیر کفی و زیر پایش بکشی، پس شبی که روزن دهی، بر مرغ
حریم خواهد شد، و این نوع احسن است^۱؛ ولیکن روز سیوم طعمه صبح باز را
سه کنجشک باید داد که ظهر پیش از وقت گرسنه شود؛ آن زمان شکر طبرزد^۲
وزن چهار ماشه، که هر ماشه هشت سرخ باشد، باریک آس نموده بگلاب
گولی بسته و باز را گرفته در قباچه^۳ کرده دهن باز را واکرده چند قطره آب
در دهن باز چکانیده گولی مذکور را در حلق باز فرو برد، اما طومانه از سر
باز نکشد^۴؛ باز را چنان باید نگه داشت که وقت گولی دادن سر باز بالا باشد
و روبروی میر شکار، و دم بطرف زمین باشد؛ و سبکدستی بکار برد که باز در
قباچه مانده^۵ نشود؛ و گولی داده زود از قباچه بر آورده و بر دست گرفته
نگهدارد^۶؛ و نبات نا کوفته دانه تراشیده^۷ باز را دادن احسن دانسته اند که
سبک است^۸؛ چون دو پیخال کند آب در پیاله باید پیش باز آورد و بهج بهج
بکند تا باز آب بخورد^۹؛ و آب بتدریج بدهد که سرد طبع نشود؛ و از هوا باید
احتیاط کرد؛ زمستان در خانه گرم پیش آتش او را صاف کند^{۱۰}؛ چون
از آب خوردن فارغ گردد بمراد خواهد رسید؛ و کلاه روزن دار که برای
شب اول ساخته باشند همراه خود باید داشت^{۱۱}؛

چون در گزنی شب بگذرد و جانور از طپیدن آرام بنشیند آن زمان این
طور باید بعمل آورد که باز را در خانه تاریک برد که هیچ چیز در آن بنظر
نیاید؛ و طعمه گوشت بز قدر سه کنجشک، یکپاره نرم گوشت، که ورق
و آبداره نکرده باشند، طیار باشد^{۱۲}؛ باز را در آن خانه برد که پیش آن دالانی
هم باشد و یک چراغ بقتیل^{۱۳} باریک در آن دالان بر زمین نهاده روشن کرده
سبدی از نی باریک بر آن چراغ نهد که باز نو یکایک از روشنی بسیار نترسد؛

¹ *Shakar-i tabarzd* or *qandi mukarrar* is refined, white, crystalized sugar.

² *Qubācha* (and *qapācha*) *kardan* "to mail a hawk or put it in a sock"; in the Panjab *kochi karnā*.

³ *Mānda* "fatigued."

⁴ *Tarāshida*, i.e., the sharp edges must be rounded. Some falconers break the sugar-candy into small bits and rub them in the palms of the hands with water.

پیدا کند و لاغر و سراسیمه گردد و محتاج به علاج شود * هر قدر باز پاکیزه و صاف باشد از علت‌های بسیار ایمن باشد *

و طعمه باز نو وقت صبح قدر چهار کنجشک از گوشت مرغ ؛ و باید که ماکیان را در زیر پای باز کشته بدان سیر کن ؛ و ماکیان را زمانی فریاد کردن بگذار تا باز چنان عاشق آواز مرغ شود که بآواز مرغ از دست جهد و بدان چسبد * و جرّه را سه کنجشک * اگر باز اشتها و هاضمه بسیار داشته باشد تا هم ¹ جرات مکن که روز اول است * و شام باز را پنج کنجشک و جرّه را چهار * و اگر برغبیت نخورد زیادتی خوب نیست که باز آزار بیند * و وقت هضم کردن و از حوصله برودگان بردن طعمه معلوم کن که چه وقت گوشت را هضم می کند و از گوشت‌هایی که بار داده کدام را پسند کرده و کدام را نه * و اگر هاضمه باز زیاده باشد او را طعمه زیاده موافق هاضمه باید داد که از گرسنگی لاغر نگردد ؛ بعد از آن بدان موجب طعمه داری باید کرد * و باز را وقت طعمه خوراندن بآواز لب یعنی بیج بیج ² آموخته کن که هرگاه تو آواز کنی باوجودی که طعمه حاضر نباشد بدان آواز دست تو بمنقار گردیدن گیرد و آن زمان آب در پیاله انداخته پیش باز بدست بدار تا باز کلاه دار بامید طعمه منقار زند و منقارش بآب رسد و پر آب گردد ؛ پس اگر باز تشنه باشد خود بار دیگر هم خواهد خورد و در ظرف آب خوردن بیاموزد * بعده تا سه شب‌اروز با احتیاط بیدار کن و چرت زدن نگذار که خطا است * باز نوراً پیش از روز ³ دادن، اگر در کلاه بی روزن مرغ خانگی پیش آری

¹ *Tāham*, Hindus. "still, nevertheless."

² Indian hawk-catchers 'seel' the eyes of hawks as soon as they are snared and 'tongue' to them when feeding them. In two or three days after capture, hawks will recognise the sound and eagerly lower their heads to feed on hearing it. Indian falconers often feed their hawks when hooded.

³ *Bauzun*, a light-hole; here the light-hole made in the hood, at first the size of a needle and then gradually enlarged.

کرده بر آتش نرم بجوشانند * چون بنصفه آید همه اجزارا داخل نموده سحق نمایند تا باریک گردد * قدر مستعمل برای باز یک سرخ - و جرة نصف آن - و دیگر جانوران علی قدر حاله *

نسخه دیگر که همین عمل کند * پوست کوندار تر کرده آب انرا قدیمی بذریعه پنبه در حلق جانور چکانند و بعد زمانی که باز کیف بهم رساند کلاه روزن دار پوشانند - بکرم حق سبحانه و تعالی از هیچ چیز وحشت نکند *

نسخه دیگر که همین عمل کند و در تجربه فقیر رسیده ¹ * زعفران یک و نیم ماشه - بسباسبه عرف جلوتری یکماشه - کافور قیصوی ² چهار سرخ - بآب بهنگ که بقدر ششماشه بود با دو ماشه نبات حل کرده بهم ممزوج نمایند * قدر مستعمل برای باز یک و نیم سرخ در ورق گوشت و جانوران دیگر علی قدر حاله *

فصل پنجم - در چشم کشادن باز طریق این فقیر تائه باز نو در بیست و پنجروز طیار و گیرا گردد و بتجربه رسیده * بدانکه باز نو را دست کشی بملایمت و نوازش نمائی و سختی نکنی و دست تند باز نگردانی که موجب ملال خاطر باز نباشد * و زنهاری که دست بر پشت باز نگردانی که چون مالش دست باستخوان بازوی باز که میر شکاران آنجا را بنده گویند رسد استخوان مذکور بدر آید و قوت تیز پری گذاشته بعلت سستی پر مبدل گردد * و دست چوب و نا شسته بیاز نگردان نه پرهایش چرک شوند و شپش

¹ The editor has seen peregrines that have had their eyes unseeled by this receipt. The receipt is a good one and not injurious.

² *Kāfir-i-qayyār*, camphor of *Qayyār*; according to Watt this is the Barus camphor.

³ *Bānkhā*, a cocking term for the wing joint between the humerus and the fore-arm.

همان گولبی بغوعی که گفته شد داده روزن را کلان نمایند * غرض آنکه شبی که روزن کشاده کفند گولبی دهند و اگر روزن کشاده نکند آن شب کیف ندهند * و در هنگام روزن روز هم بهمین دستور : روزی که روزن نو نکند گولبی نه دهند و روزی که روزن نو بکند کیف دهند تا رم نکند * و چون چشم کشاده شد بخواندن مشغول شوند : و باولی بطریق معروف داده طیار¹ کفند * فائده این گولبی آنست که هرچند روزن زرد تر و بزرگ تر کفند از دولت کیف باز نرمد و زود طیار¹ شود - و الله اعلم بالصواب *

نسخه گولبی کیف باز از محمد هاشم میر شکار² * زعفران پنچ سرخ³ - زنجبیل، ده سرخ - قرنفل، چهار سرخ - بیر بهوئی⁴، پنج رتی⁵ - مشک، دو رتی * همه اجزاء را باریک آس نموده و در شراب دو آتشی تر کرده چون خشک شود افیون خالص سه سرخ و نبات پاکیزه نیم توله⁶ در شیر عورت حل کرده اضافه نمایند * قدر مستعمل برای باز یک برنج کافی است *

نسخه دیگر تجربه فقیر که همین عمل کند * زعفران، سه ماشه⁷ - قرنفل یکماشه - جوزبوا⁸، یکماشه - تخم بهیدانه⁹، یکنیم ماشه - تخم کاهو، سه ماشه - گل تاتوره¹⁰ سفید، یکماشه - تخم کاسنی¹¹، یکنیم ماشه - نمک هندی¹²، دو ماشه - پوست کونکار، پنج توله - در ده توله آب تر کرده و از پارچه صاف

¹ ready, alert, etc." *طیار* or *طیار*

² This receipt was used in the Derajat for peregrines, shahins and goshawks.

³ *Surkh* or *ratti* or *ghāngchī*, a red seed used in India as a weight by apothecaries and goldsmiths: it weighs about two grains.

⁴ *Bir bhūi*, the "Red-velvet Mite" (*Trom-bidium grandissimum*), used in medicine.

⁵ *Tolā*, the weight of one rupee.

⁶ *Māsha* = 8 *ratti*.

⁷ *Jauz-buwā*, "nutmeg."

⁸ *Bih-dāna*, quince-seed; it is soaked in water and the extract drunk as sherbet.

⁹ *Tātara*, the "Garden Balsam": Watt, IV., 334.

¹⁰ *Kāni*, the wild or Indian Endive, chicory or succory: Watt.

¹¹ *Namak-i hindī*, in Hindustani *sendha lon*, is rock-salt, red or white.

بعد از آن در همان خانه برده بدستور قدیم به بند ؛ و صبح بهمان دستور
کلاه روز پوشی بسر باز داده سیر کن *

هر روز در روشنی بسر باز برو که صورت ترا نیک بشناسد * و زنهار
که استاده بسر باز نرویی تا بجائی رسد که بی کلاه طعمه از دست
تو خورد * بعد از آن باید که صبح در تاریکی شب که هنوز هوا خوب
روشن نشده باشد، پیش چراغ، مرغ نیم رس (که نه تمام چرزه باشد
و نه کلان) باز را در پای بده و چون بگیرد بدان سیر کن و کلاه با روزه
پوشانیده از آن خانه بر آر: اگر دلیری کرده روزه کلاه را کلان نمایی
روا است * و چون روز هم از کلاه بی احتیاج شد بعد از آن طلبیده
باولی بطریق متعارف داده صاف نموده^۱ بشکار ببر * و خاصیت این
طریق آن است که در شب کلاه روزه دار تا نیم شب، و نیم شب آخرین
در خانه پیش روشنی چراغ باشد، و صبح میو شکار را ببند و زود رام شود
و طیار گردد - و الله اعلم بالصواب *

فصل چهارم - در چشم کشادن باز بگولی کیف دار *

بدانکه چون باز نو بیاید او را کلاه و پایچه بند موافق دستور پوشانند
و چند شبانه روز بیدار دارند * چون خواب بر باز غالب آید گولی
که ذکر آی در آخر این فصل می شود در ورق گوشت بخوراند و چون
چهار گهی شب بگذرد کلاه روزه دار بسر باز باید پوشانید (اما روزه
بقدری باید که باز همه چیز را از آن تحقیق کرده به ببند) و گشت بازار
بدهند ؛ و آخر شب چنانچه دستور است کلاه بی روزه در سر باز پوشانند *
و شب دوم روزه را کلان نکنند که بسیار تعجیل خوب نیست * و شب سیوم

^۱ *to purge*.

روشن کنند ؛ و سرنی را چنان برابر چراغ باید داشت که هرگاه تو از آن سرنی که بیرون از سوراخ دروازه است دم بدهی چراغ بمیرد * و یک پدوازی بالای آن طغاره باید ساخت ؛ و باز را بر آن پدواز بسته یک ریسمان باریک و محکم بر آن کلاه که در سر باز است بسته سر دیگر از سوراخ دروازه بگذاران ؛ و خود بیرون رفته آن ریسمان را که در کلاه باز بسته باشد برکش تا کلاه از سر باز فرو افتد و باز همه اطراف خانه را دیده روی در طغار آب کفد و عکس خود را در آب ببیند ؛ و هر حرکتی که آن باز خود بکند در آب همان حرکت را از عکس خود ببیند ؛ بی شک خواهد دانست که این باز دیگر است و بتقریب آن باز تمام شب بآرام نشسته خواهد ماند * آخر شب اولاً بآن نی دمیده چراغ را گل باید کرد و فی الفور بر سر باز رسیده کلاه در سر باز باید پوشانید ؛ چرا که باز تمام شب پیش روشنائی چراغ بوده است و یکایک در تاریکی هیچ چیز نخواهد دید ؛ ولی اگر فرصت واقع شود بعد زمانی باز همه چیز در آن تاریکی روشن تر بیند و در آن وقت رفتن میر شکار بر سر باز باعث رمیدگی باز باشد ؛ باید که زود کلاه بر سر باز داده از آن خانه بیرون آری *

یکدو شب همچنین کن * و شبها از سوراخ دروازه بنگر که باز خوشوقت نشسته است یا رمیدگی دارد ؛ و اندک دور تر از دروازه سرفه کن و با خود سخن بگو که باز بشنود و با سخن تو آشنا شود * آنگاه چون صبح بدمد و اندکی هوا روشن شود آن زمان بر سر باز برو و کلاه بده ؛ اما بسیار روشنی نباشد چنانکه عکس ترا باز نه بیند و صورت ترا تحقیق نکند * آن روز اندک گوشت همراه باید برد و کلاه داده سیر کن و بیرون آر * و چفد شب باید که شام کلاه روزن دار در سر باز داده در بازار بگردانی تا وقتی که آمد و رفت مردم باشد ؛

بردارند * بعده آخر شبها^۱ از نزدیک بر مرغی طلبند و همانوقت سیر کنند * و روزن کلاه روز را بسوزن باریک نموده در سرباز پوشانند و بدستوری که در روزن شب مذکور شد روز هم بهمان دستور بعمل آرند : و چون روزها هم چشم باز تا بام ابرو باز شوند پس از نزدیک بر مرغ باید طلبید *

زنهار که بر روزن تنگ که هنوز چشم و ابروی باز از آن نمایان نباشند بر مرغ و گوشت پاره نباید طلبید، ورنه نظر باز از مرغ خطا شود و سینه اش بر زمین و یا چوبی صدمه خورد و آسیب بباز رسد * بجای کشاده که در آنجا کسی دیگر نباشد مگر میر شکار و بازدار باز را بدست داشته باید بر مرغ طلبید و سیر کرد * و چون نیک بر مرغ بیاید و گستاخ شود کلاه از سوش گرفته سیر کنند و بار دیگر کلاه بسر باز نهند و در بارلی دادن مشغول شوند * چند بارلی درآج میغ بند دهند : و چون صورت شناس شود پس چند بارلی کم پر بدهند * هرگاه شلائن شود صاف کرده بمصری خالی، بشکار برند - و الله اعلم بالصواب *

فصل سیوم - در چشم کشادن باز باستعمال جنتر^۲ * بدانکه چون باز نو بدست آید شب اول او را تا نصف شب بر چکس بدهند و نصف آخرین بر دست گیرند و با احتیاط بیدار کنند * و شب دوم تمام شب بیدار دارند * و شب سیوم در خانه تاریک برده موافق نوشته ذیل بعمل آرند * اول یک نی دراز اندرون خالی کرده و در دروازه خانه سوراخ کرده آن نی را از آن گذرانند و جایی که سر آن نی برسد طغاره پر آب کرده زیر آن نهند : و یک سنگ و یا چوبی گران در وسط آن طغاره نصب کرده چراغی بر آن

^۱ آخر شب i.e., towards morning.

^۲ Jantar, II. "instrument ; machine ; magic square, etc."

دهند * ولی اکثر مردم تا شبش نگهدارند و شب برای احتیاط از رمیدن کلاه پوشانند ؛ آنگاه در طعمه داری و شب بیداری او مشغول شوند *

طعمه صبح باز نو را گوشت بر قدر چهار گنجشک و آخر روز پنج عدد گنجشک از پر و استخوان معمولی و متعارف صاف کرده و باندک آب تر کرده بخوراند و همواره شب و روز با احتیاط بیدار دارند تا هفت شبانه روز ؛ و چون غلبه خواب بمرتبه بر باز مستولی گردد که هیچ فکر بجز خواب در دلش باقی نباشد آن زمان کلاهی روزن دار در سر او پوشانند و در بازار برند و در کوچه‌ها گشت دهند تا از آن روزن همه چیز تحقیق کرده به بید * اما بروز اول در آن کوچه‌ائی گردانند که آمد رفت مردم در آن کم باشد و چراغان و روشنائی آتش نیز کم و اندک بود * و تمام شب نزدیک سگان بانگ کننده دارند و آخر شب وقت دو گهری¹ باقی مانده کلاه بی روزن را که روز در سر باز می باشد در خانه تاریک بپوشانند ؛ اما در گوشه برده بسبک دستی آنرا بپوشانند که باز بد کلاه² نشود * شب دوم همان روزن کافی است و هیچ کشاده تر نکنند * ولی شب سیوم چون باز را رام بینی روزن کلاه را اندکی بسوزن سرخ شده کلان تر کن ، ولی یکایک کشاد نمودن خوب نیست * بهمین دستور یک شب در میان ناغه کرده شب دیگر اندکی روزن کشاده تر کنند تا آنکه بدانند جوار³ رسد و باز از آن همه چیز هویدا بپند ؛ آنگاه هر شب قدری بدرفش سراحی بریده روزنها کشاده تر کنند تا که بقدر نخودی رسد و مقدار چشم باز سوراخ شود ؛ بعد از آن بسیار باید برید که زود چشم وا شود ؛ چنانچه در بیست شبانه روز کلاه شب از سر باز

¹ *Gharī* H. about 24 minutes. There are 60 *gharī* in the 24 hours. In modern Urdu *gharī* means an English hour.

² *Bud-kulāh*, "hood-shy."

³ *Juvarī*, "Indian millet," the grain of which is somewhat smaller than a peppercorn ; the word is a diminutive of *juvār*, "maize."

باز را ببازگ خود محرم باید کرد تا اگر روزی باز پی شکار در بوستان
افتد و تو باز را نه بیغی و نعره کفی ببازگ تو بیاید *

باز نورا البته از گوشت فرو نیاری بلکه قربه باید داشت که همیشه
تازه رو و بر شکار حریص باشد * و اگر جانور را لاغر داری از هیچ مزه نیایی؛
و همه عیب که در باز بهم رسد از لاغری است و در دشت و صحرا بهر
مرغی که پرانی کمتر گیرد؛ از غایت لاغری و کم قوتی کمتر بمرغان رسد
و اکثر خالی برگردد؛ و چون پرانی زهیر و کاهش پیدا کند * باز را همواره
قربه باید داشت؛ اگر بفربهی شکار کند بهتر، والا^۱ خوش مغش گردد *
اگر خواهی که باز مرغان بزرگ گیرد، سه نغمه در شراب ناب تر کرده
بخوران تا دو روز؛ و روز سیوم بهر مرغی که پرانی گیرد *

اما باز را بر این چهار چیز حریص نباید کرد؛ یکی بر آتش و دیم
بوسگ و سیوم بوزن و چهارم بر کودک؛ مبادا همواره مرغ در آتش افتد و یا
قصد سگ کند و یا زن و کودک از نادانی ضرر بباز رسانند * بهر حال قربه
داشتن بهتر است و الله اعلم بالصواب *

فصل دوم در چشم کشادن باز - طریق استادان هندوستان
که مروج است و معروف * بدانکه چون باز نو چشم دوخته بهمرسد
او را بتوجه تمام بر دست گیرند و نوازش کنند * و کلاه باید پوشانید
و پایچه بند * پوشانیده یک ریسمان سیاه عوض چلغو^۲ در گردنش باید
انداخت تا عادت چلغو کند؛ و هم ریسمان سیاه از برای زخم چشم خوب
است * و بعضی بمجورد آمدن، طعمه خورانیده و ریسمان از چشم کشیده طوماغه

^۱ والا؛ here = "at least"

^۲ پایچه بند vide p. 22, note 1.

^۳ چلغو vide p. viii, note 2.

گشت و خو کود پس چند روز از بنه بردست خوانی و بردشت سیر کنی
تا بدان عادت گیرد و هرگاه مرغی را بنه کند و تو برسی زود بردست
تو آید؛ و چون چند بار چنین کردی نیکوتر شود * و هرگز بر بنه باز را سیر
نکنی بلکه بمرغی دیگر پرانی و چون بختوبی گیرد از آن سیر کنی * مرغ
که خواهی بر آن باز را پرانی اول در عقب او آسمان تاخته مانده کنی
تا باز بآسانی آنرا گیرد تا آنکه باز تیزرو و راست چنگال شود؛ پس هر روز
بیک مرغی قناعت کن تا بوسه بده مرغ : و هر روز بشکار ببر تا باز
مشتاق شکار شود؛ آنگاه بر مرغ آبی باید پرانید *

اما اول بمرغابی چشم دوخته نابینا بپران تا بآسانی بگیرد و رنگ شناس
و صورت شناس گردد؛ بعد ازان بمرغابی صحرایی بپران و هر روز بیکدست
قناعت کن تا ده مرغابی گرفته است که باز خوب طور صید خود را بشناسد؛
پس هرگاه که خواهی بشکار ببر: اما چند روز متواتر شکار کن که بهتر و بلند تر
گیرد و اگر سستی کند از او مپندار و حيله مکن تا موافق خواهش خود¹
پرانیدن بسیار نیکخو شود *

از باد مخالف هذر کن و باز را روبروی باد پرانیدن بهتر است و باد مراد
باز روبروی است و الا خطا بسیار کند * و در پرانیدن طبل زدن بروقت بهتر است
که مرغابی ازان نیکو بالا تر شود؛ و باز تیز پر مرغابی گیر را طبل از دور زنند *
چون بر تدر و کبوتر پرانی زنگ² در پای چپ باز باید بست و اگر
فراخ بزدی زنگ بناخن نر انگشت³ باز صدمه رساند و ناخن باز بدود
آید و صید رها کند *

¹ بکن مکن read مکن ? text corrupt; meaning not clear. — ازوپندار — نیکخو شود

² Zang "a bell" (dimin. zangūla). The common word in the Panjab for a hawk's bell is zib fem., P. and T.

³ زر انگشت "the thumb; the great toe; the hind toe of a bird."

و استخوان ساق برآورده، باز باید خورائیدن؛ و پرو استخوان بهم بیکجا نباید داد که باز از آن آزار بیند و سفره^۱ جانور تباه گردد؛ و گوشت بآب گرم دادن در زمستان نافع است و در تابستان آب سرد با طعمه بده که خوبی دارد * و گوشت ماکیان سیاه از همه گوشتها بهتر بود و گردنش را بروغن خودش چرب کرده بخورائند که همه علت باز را از معده پاک کند و شوخ^۲ را زائل کند * و از گوشت گاو پرهیز باید کرد که سرد است و کاهلی و اسهال خون و قرائر در شکم باز پیدا کند و کرم و باسور می آرد * دونده را گوشت دونده و پرنده را گوشت پرنده باید داد * و چون باز را سیر کنی از پشت او کسی را گذشتن مده^۳ مبادا باز بتوسد و گوشت نافه^۴ افتد و علاجش مشکل : و باز نو را دست بر پشت مگردان *

و بعد از سیر کردن زنهار از دور یا از بلندی بر چکس نیاندازی که مبادا دست باز از چکس خطا شود و سیفه باز بر چکس صدمه خورد و از آن ضرب علتی پیدا شود *

چون باز باولی کبوتر و مرغ بگیرد بر تدر^۵ که در هندی بگله گویند و یا کبک که در هندی چکور نامند بپران و سیر کن؛ و اگر کوشش نکردی و باز از شکار خالی ماند البته بد خوشود و در جائی که مرغی بنه^۶ شود باز بنه داری کند و این همه قواعد و احتیاط بر خود لازم دانی * و چون باز بنه دار

^۱ سفره *safera* II. and P. the "ams." Possibly though this is a copyist's error for صفرا which in modern Persian is one of the words used for a hawk's "casting."

^۲ شوخ *Fide Bib. XV, fol 4.*

^۳ مگذرد که بگذرد an Indian and Afghan idiom for گذشتن مده.

^۴ نافه *Fide Bib. XIV, fol 5.*

^۵ بگله; probably there is a copyist's omission here; *bagula* II. is a "paddy-bird," whereas *balab* is a "pheasant."

^۶ بنه شدن *banda* London, "to fall at mark."

یک مرغ در گشادیها رها کن تا باز آنرا در آنجا خود به بیدند و خود بگیرد و خود از هر جا که خواهد بخورد؛ و تو نیز سخن گویان بباز و نوازش کنان پیش باز برو و سیر کن؛ و چند مرتبه چنین کن تا باز را در آشنائی و خوشخوئی عذر و اهمال نباشد و هیچ باقی نماند * و اگر باز کاهلی کند، از بد اصلی باز بود: پس یکدو گرفته بال دیگر بدهد تا بد خوئی را بگذارد *

اما باز دار طعمه شناس باشد و باز فوراً از همه گوشتی باید سیر کرد بغیر گوشت عک^۱؛ و باید امتحان کرد که کدام گوشت بطبع باز موافق تر است و کدام گوشت را زود هضم کند، و همواره بهمان گوشت سیر کند؛ و نیز طعمه گوناگون باید داد * اگر باز لاغر باشد طعمه از گوشت بچه کبوتر فربه باید داد * و چون مرغ بباز دهی استخوان ران مرغ همچنان با گوشت بده، و اگر باز استخوان خورده هضم کند آن علامت ندرستی باز است؛ بدانکه هیچ علت ندارد * و اگر استخوان هضم ناکرده از دهن بر آرد پس بمعالجه مشغول شو که سردی بر باز غلبه آورده و معده اش را ضعیف گردانیده * نباید که گوشت هر مرغی که باز شکار کند بخورانی؛ مگر این چند لحوم دادن روا است، چنانچه گوشت کبوتر و تدر و یا حسین^۲ و سار ماده^۳ و کندره^۴؛ و چنان باید که بیشتر گوشت مایان سیاه بباز دهی * و بهر هیز کنی از پر دادن بسیار و ندادن مطلق هم خوب نیست؛ و استخوان بسیار مده؛ و قتیکه پر دهی گردن مایان سیاه دهی تا آن استخوان گردن مایان روده باز را پاک گرداند؛ و استخوان های مکسره مده تا روده باز را فراخ نکند؛ و از پای کبوتر ناخن

^۱ عک A. and T. "A magpie." The common Indian magpie (*Dendrocitta rufa*) is by falconers of the Panjab called *lāl*; *mahtāb*; and *chānd*.

^۲ *Yā Husayn*; is some species of partridge.

^۳ *Sār* in Persia "a starling," but in India it is the Persian word for "a maina."

^۴ *Kandura*: according to a marginal note of the author's this is a "woodpecker." In Persia woodpeckers are generally called داورکوب.

بالا برده بر آن بخوانی تا راست بیاید و سیر کن * چون باز بدین مرتبه رسد و نرم شود پس او را در بازار آهنگران و مسگران^۱ باید برد و در کوچها و بازارها بگردان تا نیک رام شود * بعد از آن در گشادهای بسیار بگردان و همواره پیدش آب ببرد تا در آب رود و غسل^۲ کند و بنوشد تا از زحیر و کاهش^۳ ایمن باشد * و زنهار که بامداد باز بگرمابه نبری و آنجا مذشین تا نرم اعصاب و نرم اعضا نشود که آن کار جاهلان است نه از آن میسر شکار؛ زیرا که بامداد مردم صاحب جنب در گرمابه میروند لهذا در آن وقت بازار را بگرمابه بردن خطا است که هیچ آفت بد تر از چشم زخم اهل جنب نیست * *

و چون بازار از طناب را کرده و بی طناب بخواندن راست بیاید پس از درختان کلان و بلندها فروخوانی؛ و چون گستاخ آید چند مرغ بانگ آور^۴ زیر پای باز بکش و سیر کن * گردن ماکیان ماده بخوران وای گاهی گردن مرغ فر نخورانی که او در هر مهره خاری دارد چنانکه مهره^۵ مار خار دارد، بمنزل خار خشک بود. و از آن سبب روده جانور پاره شود و بیم هلاک است *

بعد از آن یک کبوتر کوفته بال^۶ بپران تا باز آشنا شود و بگذار تا بگیرد و پرهایی او را بکند و از هر جا که خواهد بخورد * دریم روز از بلندی فروخوانی و چون نزدیک آید کبوتری بیرون انداز تا بگیرد * دیگر روز

^۱ i.e., the noisiest part of the city.

^۲ غسل for بازی; in India *ghusl* means any sort of bathing, but in Persia only bathing for purification.

^۳ زحیر و کاهش; *zahir* Bāb. XV, *fasl* 17th.

^۴ *Fide* JI. As. Soc. Beng. Vol. III, No. 6. 1907.

^۵ *اور* may mean "noisy," of fowls, etc., or else of cockerills "just beginning to crow."

^۶ *Makra* here vertebra.

^۷ *Khar Musuk*, a plant with a prickly fruit; used in medicine. According to Watt's *Dictionary of Economic Products of India* its scientific name is *Tribulus terrestris*.

^۸ کوفته بال an error of the author; for *bāl-kashida* or *bāl-kanda*.

نرم فرو کش؛ و شراق ناکشیده زنهار سیر مکن که خطا است * بدانکه پانچه^۱
بند را ناکشیده سیر کردن، باز را بدخو کند و البته چنگال در دست میر شکار
مستحکم کرده مجروح سازد *

باز نوراً سه نوع خواندن است؛ یکی بر زمین نشانی و از آنجا
بر دست بخوانی؛ و دوم آنکه از دست دیگری بر دست خود بخوانی؛
و سوم آنکه از بلندی ها و درختان کلان و بامهای بلند فرو خوانی * و بازی
که دست خود در بهله سخت کرده باشد جبراً بر مدار و بهمان طور بگذارد
تا خود دست رها کند؛ آنگاه بخوانی * و باز چنان باید که بی گوشت
از پدواز بدست آید و به پدواز رود؛ و بازی که پدواز درست باشد البته پدواز را
طلب کند و اگر موجود نباشد و بطلبد و باز دار مدعا را معلوم نکند پس
از طپیدن بسیار دست باز سست شود و در پایش درد خیزد و دست
باز دار را دشمن داند و بگیرد *

چون باز بآمدن بر بانگ و مرغ گستاخ و طیار شود آنگاه باید که
باز دار کبوتر چشم دوخته نایبنا کرده همراه دارد و باز را از نزدیک یعنی
نصف پله بخواند؛ و چون بتو نزدیک رسد کبوتر را پیش باز فرو انداز
تا بگیرد؛ و بعده بکش و بانگ و سرفه کن و گرد باز همی گرد تا ببانگ
و سرفه و گشتن آدمی دور سر خوی کند؛ و چون خوردن گیرد بازوی
کبوتر برکش و از دور بر خوان تا بیاید؛ و نیکو سیر کن و سخن بگو "بیا"
تا رام شود؛ و بر زمین افگنی و بیزیر پای خود نشانیده و دست راست

¹ پانچه بند; in modern Persian *pācha-band*, "jesses"; but in certain districts of the Panjab the term is restricted to jesses made of silk or cotton with rings ('varvets') attached. The bit of broad-cloth inside the loop of the *pācha-band*, which distributes the pressure on the front of the 'stake,' is called *anārī*, which is perhaps a local word for "ring."

چنانچه ده گز مابین صید شکار و باز دار فاصله باشد و زیاده ازین نباشد و چون دانی که شلایین شد، پس، از دور بآواز بلند بخوان * باز نور چنان نگهدار که چون از روی پدواز برداری بسته بر دست نشیند * و چنان باید که همواره با طعمه پیش باز روی تا بر آن عادت کند و آخر بی طعمه از پدواز بدست آید؛ و اگر از پدواز بر زمین نشیند برمدار^۱ * و چون بخوانی حلقه آهنی بر دوال^۲ باز بسته طنابی را از آن حلقه بگذران * و زنهار که زنجیر دراز در آن حلقه نباشد که گران شود و صدای آن زنجیر شنیده باز به عقب نظر کند و برمد و بدخو گردد و بترسد و پس بین شود * و چون از دور بخوانی طناب را در کمر هردو بازدار، یکی آنکه باز بر دست داشته باشد دیگری آنکه بخواند، به بند و کشیده دار بس محکم، تا باز را در آمدن آزار نرسد و تصدیق نه بیند؛ و چون نزدیک رسد باید طناب را اندکی سست کرد تا باز درست بر طعمه آید، و اگر نه، سیئه باز بر زمین صدمه خورد و آزار بدو رسد؛ و طناب کمتر از صد گز نباشد * و چون باز را بخوانی اول بر دست کسی که باز باشد او را خبر کرده آگاه کن، آنگاه باز را بخوان؛ و شرگز بی آگاه کردن مخوان که باز در آمدن خطا کند و کج رود * و باز را یک طرف دار یعنی اوریب^۳ دار و بنوک چشم^۴ سوی باز میدیده باش و بانگ همی کن؛ و روبروی باز شرگز بانگ مکن * و چون باز نزدیک رسد بمرغ، دست را بر قرار یکجا قائم دار که جانور از مرغ خطا نشود؛ و چون گرفت شراقتش

^۱ The author means that the falconer should call it to his fist and should not stoop and raise it.

^۲ *Dawal* P. (and *dawal* H. subs. fem.) "a strap," etc., is a common word in the Panjab for "leash."

^۳ *اریب* H. "Slanting"; generally of cutting cloth crossways from corner to corner; in Persian usually *وریب*.

^۴ *بنگوشه چشم* vulgar Indian Persian for *بنوک چشم*.

باز بنه و حیلہ کردہ باز را آب خوارہ کن (کہ ہمہ علت باز نوراً از تشنگی افتد) تا باز آبخوارہ شود و از ہمہ رنج ایمن باشد و زود آموزندہ و ہر شکار حریص گردد *

در کشادن تعجیل ممکن کہ استادان فرمودہ اند کہ باز را بدو سال چشم^۱ کشایند و طیار کنند و اگر شتابی کنند در یکسال کشادہ کنند و جرّہ و شاہین در چہل روز کشادہ کنند و کمتر از بیست روز مطلق نکنند کہ تعجیل بالا تر ازین ممکن نیست و چرخ را در دو ماہ کشادہ^۲ کنند * و اگر درین میانہ جانور را غلطی افتد کہ ہندی آنرا چمک^۳ گویند باز را از همان خانہ کہ دران ترسیدہ باشد بخانہ دیگر ببر و اندران خانہ کشادہ کن و خانہ روشن و تنہا باشد * در ابتدا اندرون خانہ باشد بعد از آنکہ از غلط برہد از آن خانہ بر آر *

چون ہر گوشت حریص گردد اندک اندک ہر دست بچہان و از آن جہانیدن بخواندن رسد و ہرکہ باز نوراً از دور بخواند البتہ خطا باید * زہار باز نوراً از دور بخوانی تا آنکہ گستاخ شود و راست آید و ہر خاشاک^۴ یعنی طعمہ نشیند * و اگر محرم^۵ ناشدہ را از دور بخوانی یا از طعمہ خطا کفد و ہر ساق دست نشیند و یا ہیچ نخوردہ بد خو گردد * باز را اندک اندک از زمین باید خواند تا ایمن شود * سہ روز از دست بدست بخوان

^۱ چشم کشادن lit. "to unseal the eyes"; the author, however, by this expression means "to train fully." Indian *bāzdārs* have certain profitable axioms: a goshawk must be watched for forty days, and for this two assistants are necessary, and also an allowance of oil, blankets, *chārpā'is*, etc., etc.

^۲ To train a *chāgh* to houbara, eighteen to twenty-one days only are necessary; to kite, thirty to forty days; and to gazelle, probably much longer.

^۳ *Chamak* subs. II. "shying," the *jafl* of Baghdād falconers; when a goshawk, frightened by some particular sight or sound, takes an incurable fright or dislike for that particular thing, it is said to have got a *chamak* for it.

^۴ خاشاک probably a copyist's error, for *khurāk*.

^۵ محرم; the author means مأنوس.

سخن بگو؛ و چون بغشیفی^۱ پشت خود را بطرف باز کنی و بی تصدیع
بر دست گیر * از پشت و پهلوی باز کسی نگذرد که باز نرود؛ و تا چاشت
بر دست دار * بندهایش کشیده مدار بل فراع بگذار که باز ملول نشود و هر دو
ناخن سبابه باز در وقت دست گرفتن بر یکدیگر نهاده باشد؛ و گاهی
شرائهایش کشیده دار که در وقت پراندن پای کوب نماند و آزار نه بیند *
و چون باز خواهد که پای بالا بر کشد و بجنباند پس سست بگذار بندهایش
را، تا باز بدمنش نگرند؛ و اگر نگذاری؛ باز نو تنگدل شود و پای کوب
شود * و چون چاشت گاه رسد گوشت پشت مزه^۲ گو سفند گیاه خواره که
هندي آنر بجای پشت^۳ گویند زیر پای باز بده و سیر کن و چوبی
پیش باز بنه تا خلال کند^۴ و دهن پاک کند؛ و بجوبی که خلال را دستور
بود دهان باز را پاک کن که هیچ رگ و ریشه گوشت زیر زبان
نماند * و باز نورا بر بدواز^۵ سطر به بند تا بوقت نماز عصر؛ و از چکس
حذر کنی که اثر علتهای جانوران نورا از چکس افتد؛ و در خانه تاریک
دار، تا در وقت برداشتن تصدیع نه بیند * چون نزدیک بشام رسد پیش باز
برو و همان قسم بردار؛ و در رهگذر بدشینی؛ و اگر باز بدواز را بچنگال بگرد
بر مدار که باز بد خو گردد بلکه مبر کن تا پای بکشاید؛ آذنه بردار * و اگر
بر زمین نشسته باشد از زمین هم بر مدار؛ نوعی جهد کن که بر بدواز باز را
بر دایمی و بر دست گیری تا خوشدل نشسته باشد * و اکثر طغاره آب پیش

^۱ *Bāz-nāma*; a goshawk's perch is often very low.

^۲ *Mazeh*; گوشت پشت مزه is the tender flesh near the backbone in a saddle of mutton or lamb. The expression occurs even in Arabic MSS. on Falconry.

^۳ *Bājī* پشت; in Punjabi *back* is the lean portion of the shoulder, without skin, fat, or bone.

^۴ *Nāzāli kardan*, the facking of old falconers; *Milāl* "a toothpick."

^۵ *Badōz* or *padōz* is a perch for pigeons or hawks made of two upright poles and a cross bar; in India it is generally high. In Arabic this pattern is said to be called *مِقْعَة*.

باب سیوم

در کیفیت چشم کشادن جانوران گلال چشم مشتتمل بر شش فصل

فصل اول در چشم کشادن باز بطریق استادان ایران * اما چون باز نو چشم دوخته بدست آید او را شب اول پیش چراغ برده اندکی چشمش بکشای و بمدارا و آهستگی سلوک نمایی و دست بسختی برو مننه و بنرمی دست کشی کن و زیاده از سه روز چشم بسته مدار: و چون خواهی که چشم بکشائی شب اول اندکی وا بکن و دو نیم پاس شب بیدار کن و بر دست نگهدار: و شب دویم بر قرار شب اول: و شب سیوم نیم چشم وا کن و تا نیم شب بیدار دار. بعده بذشان تا آسایش کند: و شب چهارم تمام چشم باز بکشای تا همه جاها را روشن بیند * و زنهار که در روی باز در ننگری مگر دزدیده بدنباله چشم، و اندک اندک روی بسوی باز بگردان * و باز را بنواز و بردست داشته باش تا که در آسایش بر قرار نشسته باشد و پاره گوشت بحیله زیر پای باز بده تا بخورد و سیر کرده به بند * زیاده از یکپاس شب اول بر دست نگیر که اول است، و شب دویم نیم شب، و شب سیوم تمام شب تا سحرگاه: و صبح باز را بر نشیمن بر بند تا به نشیند و خویشتن را بیفشاند و پرهایی خود را آراسته و هموار کند و آرام گیرد * بعده چون سفیدی بدمد بتاریکی پیش باز برو: زنهار که در تاریکی استاده بسر باز نروی: و چون پیش باز روی نرمک با خود

داده اند، و دیگری را منسرو چشم سرخ^۱ همچون خروس، و بعضی را منسرو
و پای سفید همچون عاج، و ناخنهای آن بغالت سیاه و درشت *
صفت شایستگی طغول * هر چند بزرگتر بود نیکوتر بود؛ سیاه،
و خورد سر، و دراز پای، و دراز قوادم، و کوتاه دم، و سخت چنگال،
و انگشت باریک و دراز، و گرد سینه، چهار سوی پشت^۲، و فراخ کلاف،
و پهن پشت، و بام ابرو بیرون برآمده، و چشمهای اندر مغاک،
و پاکیزه روی، و خوشخوی * و در زمان ملوک عجم او را بغایت
مبارک و همایون میدانستند و عزیز الوجود، و او بسیار چابک و تیزکوش
بود، و هر آن جانور که باز و شفقار گیرد او هم گیرد * او را بدر نوع
تیار کنند؛ یکی مثل باز چنانچه در فصل باز گفته شود، و دیگری چون شفقار،
یعنی او را بقوالقو خوانند؛ و باولی دادن و طیار کردن آن نوع بباز ماند؛ و این
نوع ثانی به شفقار تعلق دارد، و آن در فصل شفقار مذکور خواهد شد؛ و از
خطا و چین آرند * و ابوالتجری در کتاب خود آورده است که خوارزم شاه^۳
در سال چهار صد و نود و یک جهت امیر اسمعیل بن احمد^۴ یک بهله^۵ از
خوارزم فرستاده بود، سیاه رنگ، و زرّی منسرو بغایت زرد، و سرخ چشم مثل
چشم خروس * و استاد علی بن منصور گوید که "در زمان بادشاه فغفور^۶ یکی
دیدم که صیّادان بر لب دریای ما زدن گرفته بنظر بادشاه وقت آوردند و او را
هیچکس نشناخت که چه جانور است؛ بباز نامه رجوع آوردند * از علاماتی
که در آن نوشته بران اتفاق نمودند که طغرل همان است" - و الله اعلم بالصواب *

^۱ Vide note 4, p. 14.

^۲ *Qutb al-Din Muhammad, Khwarizm Shāh*, first of this title; Governor of Khwarizm (Khuja) from 400-521 A.H. (1007-1127 A.D.).

^۳ *Qutb al-Din Muhammad* I am unable to discover a prince of this name about the year 401 A.H.

^۴ *Bahla* is a hawking glove; باز بهله = one goshawk.

^۵ *Faghfir* is a title given to any and every Emperor of China.

بهتر باشد * چون در باب چرخ و شاهین صفتهای ایشان تقویر رفته و در بدو عیب و هنر ایشان یاد کرده ایم و این صفت جانوران از ایشانست بتکرار مذکور نشد * و خود کردار بکری عیان است مانند شاهین، مگر آنکه بکری در بلندی کار کند و عقار را نیکو گرداند و گیرد، و این خصلت به شفقار ماند و کلاغ¹ را نیز چست گیرد * و آموختن و کشاد کردن او در باب طیار کردن جانوران سیاه چشم مذکور خواهد شد *

فاما او را در هوای خشک کربز دادن مشکل است بدین سبب که او جانور دریائی است و پر او تحمل هوای خشک نکند، شکفته شود؛ و چون از کربز بیرون آید پرغازه² پرترکد * و در کربز خانه پیوسته پیدش او آبها باید نهاد؛ زمین کربز خانه تر باید داشت و دیوارها را آب باید پاشید و طعمها که دهند بروغن مسکه و بنفشه و نیلوفر آلوده باید داد *

اما سنگ نوعی است از شفقار و او را از حدود روم آن نواحی آرند و آنرا شفقار قرابه³ خوانند *

و نیز خناته⁴ نوعیست از چرخ و برنگهای مختلف باشند و در میان چرخ و شاهین؛ و هرچه چرخ و شاهین گیرند ایشان بعضی را گیرند و بعضی را نه؛ و آموختن و کشاد کردن ایشان و بالایی دادن همچون شاهین و چرخ است * صفت طغرل⁴ و نشان و کردار آن * طغرل جانوریست میانه باز و شفقار، سر و پاهاش مانند باز، و تنه و بالهایش مثل شفقار؛ و آن بر دو گونه بود: یکی سیاه و پایش بغایت زرد و شفاف چنانکه گوئی آب زردان

¹ کلاغ، probably a copyist's error for گلنگ.

² شفقار قرابه؛ *qurāba*, "like, resembling."

³ خناته vide note 6, p. 15.

⁴ *Tughral*, probably the Crested Goshawk (*Lophospizias trivirgatus*) the *gor besrā* and *churīgālī* of some Indian falconers. The Crested Goshawk has been trained in India. The *tughral* is mentioned in the *Shāh-Nāma*.

خورد و بزرگ او بغایت سیاه بود که امید دولت تیمور داشت و او بغایت فکارتین و پاکیزه بود * چرخ باید که سخت گوشت بود، و بزرگ، و بسیاهی زند، و بسیار گوشت، و بزرگ سر، و زشت روی، و سخت منسر، و دراز گردن، و فراخ کف پای، و دراز انگشت، و چنگال محکم و با قوت، و سیاه ناخن، و پهن سینم، و دراز قوادم، و ساق کوتاه و سطر، و مروارید دم، و دراز، و سیاه زبان، و شتاب خورنده، و نا شکبیا در گرسنگی، و عقارش نیکو سخت و پر زور باشد چنانچه گردن مرغان بزرگ بدان بشکند، و نشستن او مثل سگ^۱ بود، و دلیر آنچنان که با بزان بشکار برند * در رادیها و مرغزارهای کشاد شکار کند و صیدش تدریج و مرغابی^۲ و خرگوش و تعذری بود، و بآب خوردن آید، و باز بسری بیابان بطلب مرش رود *

صفت بھری^۳ و سنگ سنگ^۴ و خنانه^۵ و کار و کردار ایشان *

اما بھری هم نوعی است از شاهین، فاما او در جزیرهها در میان دریا باشد و آشیان آنجا دارد، و چنین گویند که چون از آشیان بیرون آید عکس خود را در آب بیند و از غایت پر دلی خود را بر عکس خود زند تا غرق شود * و بھری بر دو گونه باشد: از سر تا دم سیاه، و نخش^۶ نیز باشد * اما شائسته و بهتر سیاه بود * و آنچه بزرگتر و دراز تر و تاز تر بود

^۱ To sit like a dog probably means to sit very upright on the perch.

^۲ --- که با بزان بشکار برند ; meaning obscure.

^۳ مرغابی ; certain races of *chargh*s may prey on wild-fowl, but many *chargh*s, when trained, will vomit if fed on the flesh of water-birds; *vide* JI. As. Soc. Beng., Vol. III, No. 3, 1907.

^۴ بھری, in Hindustani sometimes incorrectly بهری, is the peregrine and has already been described under *Shahin-i sayh*, of which it is said to be the race that nests in islands.

^۵ *Sang-sang* is, the author states later, a species of *shangqar* brought from *Rom* (i.e., Greece, Turkey and Asia Minor). In some parts of the Panjab, however, it is a term applied to an undescribed species or variety of *Saker* with feathered tarsi.

^۶ خنانه, later written خدانه, is said by the author to be a species of *chargh*, or something between it and a *shahin*.

^۷ *Robbsh*, "a mixture of red and white."

باشد¹ * اما شفقار هر چند بزرگتر بود نیکوتر، پاکیزه روی، و سیاه چشم، و سیاه زبان، و سیاه منقار، و چنگال محکم، و انگشتان دراز، و پوست پای نازک، و دراز گردن، و دراز پای²، و پر دم دراز، و بزرگ دمچه، و خوش خو، و برگرمای شکیبای، و بسیار خوار، و زور بکار بود، و پهن سینه، و پهن دوش، و نرم پرزنگین³ و بزرگ، و چهار سو پشت⁴، و زود آموزنده، و فراخ حلق، و فراخ دهان، و فراخ میان هر دو پای، و سوراخ بینی کشاده، و گوشه های دهان گرد، و دوربین و تیز نظر * اما همه قواعد طیار کردن و آموختن آن ببخبری ماند که گفته خواهد شد؛ از آن معلوم می شود *

صفت و نشان چرخ * بدانکه چرخ سه گره بود، و بر پنج رنگ: سفید، و سیاه، و سرخ، و زرد، و خاکستری رنگ بود؛ و سوای این رنگ دیگر نباشد * و ازین رنگها بهترین سر سفید باشد که بر پشت نقطه های سفید بود و دم او بسفیدی بیشتر زند، و این نوع را نگارین خوانند * و سر سفید نیز باشد که سر دم او زیاده از قانون جانوران دیگر سفید بود، او را مروارید دم خوانند * و سفید نگارین هم باشد * و صاحب باز نامه ایران علی بن منصور در کتاب خود گوید ”بوقتی که بندگی مخدوم جهانیان صاحب قران اعظم اعدل نجم الحق و الدنیا و الدین خواجه علی نیشاپوری اعلی الله شأنه و خالد زمانه مرا بحضورت بادشاه قیلقومور یالوس جغتای⁵ فرستاده بود آن قسم چرخ سفید دیدم که از باز طیغوسفید تر بود و تمامی پرغزه⁶ پره های

¹ From these descriptions it would appear that more than one species of Jer-falcon is included under the term *Shungār*. The descriptions might apply to the four species, the Greenland Falcon (*F. candicans*), the Iceland Falcon (*F. islandus*), the Norway Falcon (*F. gyrfalco*), and the Labrador Falcon (*F. labradorus*).

² دراز پای ; *charghs* at least are not long-legged.

³ *Narm-par* is "down." *Rangin-u-buzurg*; there is a copyist's error here.

⁴ *Chahār-sū pusht*; meaning of this expression not traceable.

⁵ *Jaghataï* or *Chaghataï*; a clan of Mongols, and also the name of the grandson of Chingiz Khān.

⁶ پرفره properly that portion of the quill of a feather that is in the flesh, is here apparently the shaft.

گستریده و بر بام چشم افتاده، و بزرگ، و سطر منسره، و سیاه رخ، و میان هر دو کتف فراخ، و گرد، و آل سینه، و پشت دراز، و گردن دراز، و پر دم کوتاه و برگرفته، و بزرگ دمچه، و سطر ساق، و گردان، و بزرگ چنگال، و انگشتان دراز، و سیاه زبان، و در بیخ زبان دو خط سیاه، و بر گرسنگی ناشکیبا، و در وقت خوردن خشمناک، و حریص بر شکار، و زود بلند شو، و در خواندن زود فرود آینده، و اکثر از تندي و دلیري صدمه بر زمین خورد بقوت، و چون بالا بر شود گویا که سنگ از منجنیق، و گاه در هوا کلنگ را گیرد، و گاه بقوائد شاهین کوهی از زیر گله کلنگها آمده ببالا خیزد و بگیرد؛ آنرا در هندوستان بحری نامند و ایرانیان همه را شاهین خوانند؛ و آن در قسم است؛ یکی صنف از آن کوهی؛ و صنف دیگر بحری^۱ که در دریا بچه کند در آن جزائر که آشیان آنها کسی ندیده؛ و آن صنف دیگر که در کوهها بچه دهند از آن اکثری آشیانها دیده است *

صفت شنقار و کار و کردار آن • بدانکه شنقار بر چهار رنگ بود :

سفید که بر آن هیچ رنگ دیگر نباشد و منسره و ناخن او سفید باشد و آنرا طیغور^۲ خوانند؛ دیگر سفیدی باشد که بر هر سر بر خورد و بزرگ او نتهای سیاه بود، و منسره و چنگال او بس محکم و سفید، و آنرا نگارین خوانند و بغایت مبارک و میمون دانند و عزیز دانند؛ و نیز نوعی دیگر باشد که در جوزی^۳ همچون شاهین و چرخ بود و بزودی زرد تر از ایشان بود، و چون کربز خورد کبود گردد مانند شاهین، و این نوع از همه کوشنده تر باشد؛ و سیاه نیز

^۱ "turned up."

^۲ *Dumcha* or *dum-gaza* is a cooking term for the pope's-nose.

^۳ *بحری* is here used as an adjective qualifying the species *shāhin-i siyāh*; vide

also note 8, p. iv.

^۴ *Tighin*, etc., is in Persia the "white goshawk" but the term is also applied to any albino bird.

^۵ *جوزی* for *چوزی* (and also *چوزگی*); lit. "chickenhood," is the 'sorage' of a hawk. In India a passage-hawk in the immature plumage is a *chick* till it has moulted or is nearly through the moult.

دیگر باو نیامیزد * و سمند بر دو گونه بود: یکی بسفیدی زند و در ابروهایش سفیدی بود؛ و دیگر تمام رخس^۱ بود از سرتا پای؛ و نیز سفید باشد همچون باز، فاما نادر افتد * و سیاه که هیچ رنگ بدو نیامیزد در هندوستان آن را کوکلا^۲ نامند و بزرگ بود؛ کلفت و مرغابی کلان را ستاند و هرچند سیاه تر بود بهتر و کم رونده و از آب و سرما کمتر ترسد؛ افتاز^۳ آنرا گویند، و افتاز نام ولایتی است که شاهین های آنجا بهمین رنگ باشند، و هرچه از مکان دیگر بآن رنگ بهمرسد شرفاً آنرا نیز افتاز گویند؛ و زرک سر او از فرو تراست و هرچه بزرگ تر بود کلفت را شاید، لیکن سست پر بود در بلند شدن * اما رخس که باشد زود بلند شود و زود پرد و دایر بود؛ و اکثری از ایشان از آب صاف بترسند و بر کبرتر حریص بود و رونده و بد دل باشد و استادان تدر و کبک و امثال آن را ازو گیرانند * و سمندی که بسفیدی زند و اندر ابروهایش سفیدی بود او بچه تدر و جاقسرق^۴ و کبک را شاید *

صفت شاهین سیاه^۵ که از سرتا دم سیاه بود؛ سینه سیاه، و بزرگ جثه، و فراخ چشم، و خوارزمی^۶ سر، و چشمها بمغاک اندر، و ابروها

¹ *Rakhs* "a mixture of red and white."

² *Kokilā* a Hindi name of the Indian Koel (*Eudynamis orientalis*). It is a Hindu superstition that when it 'sings' near a house, it foretells the arrival of an absent relation. *Kokilā* (or *kokilā*) is also a Hindi name of a green pigeon (*Sphenocercus sphenurus*) a favourite cage-bird among Indians on account of its weird but musical call.

³ *افتاز* I am unable to trace this word. Can it be an error for *Qafqaz* the Caucasus?

⁴ *جاقسرق*; probably a corruption of the Turki *چاخرورق* *chākhruq*, the name by which the stone-plover of England (*Edicnemus crepitans*) is known to the Turks of Persia. In the Panjab, where it is called *karwānak*, it used to be considered the quarry for the Shahin. In Arabic it is called *karawān* pl. *karwān* and *karāwin*. The Large Stone-plover (*Esacus recurvirostris*), called in the Derajat *ābī karwānak* and *shūkan*, is not flown at.

⁵ *Shāhin-i siyāk*; this variety of *shāhin*, the author explains later, is the peregrine or *bahvī*, of India and is divided into two races, one breeding in hills and one in islands. Both these races, as well as the *Shahins*, are by Persians called *shāhin*.

⁶ *خوارزمی* *Khwārazmī* (Khiva) are remarkable for their broad, flat heads.

شد؛ و شاهین در عقب او میرفت تا هر دو از نظر غائب شدند * میرشکار از آنجا مایوس گشته و بخانه آمده تاریخ آنروز را نوشت، و آن شاهین همان روز وقت عصر در شهر ری^۱ همان صید مذکور را گرفت و پیش حاکم ری بردند * نام بادشاه اصفهان در شراق^۲ او نوشته بود * تاریخ آن روز را نوشتند * چون خبر باصفهان رسید که شاهین را در ری گرفته اند یکی از قوشچیان را جهت آوردن شاهین فرستادند * چون در ری رسید و شاهین را ملاحظه کرد در همان روز که از اصفهان پریده بود در آخر آن روز در ری تغدیری را گرفته بود * از خواجگان دست جردان^۳ و ترشیز^۴ استماع یافت که روز جمعه در شبانکاره^۵ شاهینی را بر تغدیری پرانیده بودند و وقت نماز جمعه در صفا مسجد دست جردان تغدیری را گرفته بود * چون در آن ولایت جانور دار کسی نیست و شاهین از راه دور آمده است تاریخ آن روز را نوشته بودند * بعد بثبوت و بتحقیق رسید * و این مسموم از اهل اعتبار است؛ و در سخت نوشی و دلادری شاهین شک و حرف انکار نیست - والله اعلم بالصواب *

اما شاهین بر سه قسم است؛ یکی خورد که بلند نشود و مرغان خورد گیرد و بر مرغابیان رونده^۶ باشد و اکثر این رنگ سرخ بود و آنرا آل^۷ نیز خوانند؛ و دیریم سیاه بود و سیم سمند بود * و شاهین سیاه رنگ بر دو گونه باشد؛ یکی زرد سر؛ و یکی سیاه از سر تا دم و هیچ رنگ

^۱ *Ray*, the ancient Rhaega near Tehran.

^۲ *شراق* an error of the author's for *شراک* "atrapa," here "jesses." Vide note 2, page 2.

^۳ *دست جردان* apparently an error for *Dastjird*, the name of several different villages in Persia and in Turkistan. *Meqāṭib* mentions a village of this name in the district of *Ray*.

^۴ *ترشیز* *Tarshiz* or *Tarshick*, a town four stages from *Nishapur*.

^۵ *Shabanbāra*, a district in the province of *Īl*, the capital of which is *Dārbījūd*.

^۶ *Ravandā*, amongst Panjabi falconers *darpar-wild*, i.e., "unsteady, checking at the lure, taking away."

^۷ *آل* "reddish-yellow" i.e., the colour extracted from the *āl* tree.

”شاه ایغه“ [یعنی شاه جانوران این است] که داد خود از عقاب گرفت و جان خود را فدا کرد *

و نیز از صیادی که در کوه جهت نخچیر میگشت استماع افتاد که ”روزی در گوشه نشسته بودم و شاهینی کبکی را بر لب آب شکار کرد و در پنجه داشت * ناگاه عقابی را نظر بر آن افتاد: حمله کرد و کبک را از دست آن شاهین بزور ربود و بجای او نشسته میخورد * شاهین بلند شد و حمله بر عقاب آورد که هم گردن او را کند و بیجان ساخت و هم خود بگذارد جوی آب چنان صدمه خورد که بمرد *“

هم در ایران زمین روزی استاد علی بن منصور بشکار برآمده بود دید که عقابی سرخابی¹ را گرفته است * چون مردمان را دید از آنجا پرید و آن صید را در دست داشت و زنده در پایش می طپید * آن میر شکار شاهین خود را در پی آن گذاشت * آنشاهین حمله کرد و سرخاب را از چنگال عقاب رها کرد *

غرض که شاهین جانور تمام است و فی الحقیقه شاه شکرگان است و هر آن صیدی که باز و بحری و چرخ و شفقار گیرد همه را شاهین هم گیرد و هرچه در وصف شاهین فرموده اند صفات او زیاده از آن است * و بخاری و اصفهانی² در کتاب خود گوید که ”چنین استماع افتاد که روزی در اصفهان شاهینی را بر جانور عرف تغدري³ پرانیدند و آن تغدري در رکش⁴

¹ سرخاب *surkhāb*, the Ruddy Sheldrake (*Osarca rutila*), the *Chakwā Chakwī* of Hindus, and the ‘Brahminy Duck’ of Anglo-Indians. Its call, “*Main ā, ān chakwā*?” “*Nahin nahin chakwī*,” is very like its Hindi name. In Bengal it is considered the pattern of conjugal fidelity.

² This name is incorrect.

³ *tughdārī* is a name of the houbara bustard (*Otus macquensis*) ‘vide’ Jl. Asiatic Society of Bengal, Vol. II, No. 9, 1906.

⁴ *Dūr-kash*: when an houbara goes straight away and disappears in the distance with the falcon after it, Panjabi falconers say *Tilār jānwār ko lā-gā’i ha* “the houbara has carried off the hawk.”

و فراخ کتف، و پهن سینه، و تمام قد، و کتفها از موی قفا بیرون برخاسته، و گرد
پس، و راست نشینند چون نشستنی شاهین، و تئاور، و خوشخوی، دراز ساق،
کوتاه دم، و سیاه زبان، تنگ کف، کوتاه انگشت، دلیز و بر آب پرند،
و باز در مشت آینده از دور چنانکه بر زمین نزدیک پرد، و در پرواز کردن دم
از پروادم^۱ بردارد، و سر بسیار جنباند، و تیز پر بود، و آرامیده، و بسیار
بانگ، و زیرک، و خویشتنی را بسیار بشوید^۲ و بفشاند، و هرچه بدین نوع
باشد بغایت بهتر و پسندیده است *

صفت شاهین و کار و کردار او * از کتب استادان و توازیخ چنین
معلوم می شود که او را شاهین از آن خوانند که در زمان جمشید شاه
که شکرگان را او مسخر کردی جانوران را برو عرضه کردند و هریکی را
نامی مقرر کردی؛ و چون شاهین را بدست گرفت گفت که "شاه
جانوران این است" *

دیگر گفته اند روزی دو بازدار بهم یکجا بشکار رفتند؛ ناگاه بیرون در
صحرا شاهینی را دیدند که جانوری صید کرده؛ و ایشان هرگز شاهین ندیده
بودند * ناگاه عقابی فرود آمد که صید ازو غصب نساید * از ایشان یکی گفت
"عقاب گویا شاه جانوران است که صید ازو غصبید" * ایشان درین سخن
بودند که شاهین بلند شد و بر عقاب که صید در چنگال^۳ او مرتبه سرفرو می
برد و پر او را میکند، حمله کرده چنان پنجه برگردن زد که گردن
او را کنده در نبود، و از غایت زور خود صدمه بر زمین خورد؛ چون کل^۴
و خلاب بود چنان در آن محکم شد که جان سپرد * بازدار دیگر گفت که

(۱) قوادم (pl. of قَادِمَة) the "flight feathers."

(۲) بشوید: falconers use the word 'bathing' for a certain action of hawks when flying; the word does not necessarily mean bathing in water.

اما باز سفید که پدر و مادر او کافوری¹ باشند و بر برش هیچ نشانی نباشد و هم سرخ چشم بود و سبزی پای و بن منسر بغایت سبز بدانکه شاهباز همان باشد و بزبان ماوراء النهری آنرا لازقی² خوانند * بهر قامت که باشد باز تمام است و بغایت دلیر و نیز پر بود عزیز الوجود و مکرم بود و بعمرها یکی بدست آید * و از بعضی میر شکاران صاحب اعتبار بسمع رسیده که شاهباز بزرگ بازان دیگر که متعارف اند باشد ولی بقدر از آنها بزرگ و قویتر اما هیچ شکار نگیرد و هر چند تربیت کنند شکار گرفتن او ممکن نیست مگر در جنگل که کسی از احوال او بجز خدا عز و جل نداند و بر سر او تاج از پرهای چند باشد و بقامت بسیار بزرگ بود *

اما ترکان چنین گویند که چون باز را بر سبزی بن منسر نشانی یا خالی باشد آنرا جافو³ خوانند بهر چثه که باشد باز تمام است و او را بغایت مبارک دانسته نیکو نگهدارند و آنرا در ایران و هندوستان طیفو⁴ خوانند *

و هر آن بازی که کبود چشم بود او را گربه چشم خوانند و اهالی ماوراء النهر آنرا باز تمام دانند * و باز سبز دم یگانه بود بهر قدری که باشد باز تمام است * و سیاه چشم باز را اهالی روم باز دینار گون خوانند و اکثر باز تمام دانند و بزرگ تر و گران سنگ باشد *

صفت باشه * شایسته آنست که بزرگ تر و قوی تر باشد * اما باشه خورد سر باشد و شکم دراز و روی دراز و گردن دراز و چنگال کوز.

¹ *Kāfurī* "white, or of the colour of white wax" is by falconers applied to certain very light-coloured varieties of hawks.

² *lazqī* "white or the colour of the *gul-i-lāzqī*," which is a species of jasmine. By falconers the epithet is applied to certain light-coloured varieties of hawks.

³ *جافو* apparently a copyist's error for *چافر* T. "blue-eyed" and also some species of hawk or falcon believed to be a small species.

⁴ *طیفو* for *طیفون* or *تیقون* etc. In Persia this term is applied to the white variety of the goshawk and also sometimes to the albino variety of any species of bird.

صفت رنگهای بازان و صیّب و هنر و نشانههای ایشان
 باز زرد رنگ تندرست بود و نیکخو، و لیکن خورد شکار گیرد و بد دل
 باشد، اما سیاه زرده دورنگ نیک نباشد؛ باز یکرنگ باید * اگر دو
 رنگ باشد زرده سیاه پشت نیک بود * باز آهویی بغایت نیکخو، و دلیر بر
 مرغان کلان باشد، و مبارک، و بعرها یکی بدست آید؛ و آهویی از آن نامند
 که خطهای سیاه که بر پرههای دم باشد بطور پای آهر باشند، برخلاف دیگر
 جانوران که خطهای عریض دارند * باز سبز پشت نیکخو بود و زود آموزنده،
 شکار دوست، و بهتر از دیگران بود؛ اما نازک طبع باشد * و باز سرخ از
 سبز بهتر و تندرست تر بود؛ بر شکار مرغابیان کلان حریص و دلاور بود، و لیکن
 درشت خوی بود * و بازی که یوز بود^۱ و بر هودو رانهای او پرههای بخطهای
 عریض مثل پرههای تولک نو کرده باشند، و آن نیز نادر و کمتر بهم رسد، او را
 خطنک نامند از برای خطهای همان پرها؛ درشت خو و بر شکار مرغان کلان
 و چنگل گیر دلاور بود؛ و اگر خطنک لاله پا بود که کف پای او هردو سرخ
 بود برخلاف دیگر بازان، آن خوش فعلیها کند و نیکو باشد * و باز سیاه ازینها
 بهتر و مردانه و دلاور بود، و بر شکار مرغان بزرگ حریص، و تندرست تر بود
 و پرورده، و لیکن تنگدل و درشت خوی و رمنده بود؛ اما آنچه کند
 از پودایی کند، و باز دار او حلیم و صابر باید تا بمدارا کار کند * و بازی که زود
 آموزنده و اصیل تر است باز سفید سرخ پشت باشد؛ و سبز^۲ پشت
 میانه باشد *

^۱ یوز probably a copyist's error for بوز T. "grey or white." The author of the *Bāz-Nāma-ye Nāyiri* uses بوز and بوز یوز for hawks in the immature plumage, the *cāz* of Indian falconers.

^۲ سبز "green" is by Indian pigeon-fanciers and cockers applied to the iridescent feathers on the neck. Amongst falconers it is merely a fanciful term.

بینی فراخ، و سبزی بن منسر بغایت سبز و اندک، منقار سیاه و سطر، و عقاب روی، فراخ دهان و فراخ گلو، سیاه زبان، و سوراخ گوش فراخ، دراز گردن، و موی گردن سطر و خورد، و فراخ حوصله، و پیکانهای^۱ خورد و برهم نشسته، پرهایی اندرون کوتاه، و پرهایی بیرونی دراز و باریک، پهن پشت و پهن سینه، و گران سنگ، و گوشت ناک^۲، و نرم گوشت، و دم پهن و کوتاه، و ران گرد و پر گوشت، و ساق گرد و باریک، و فراخ پر، و سیاه ناخن، سبز پای، و کف پای کشاده و پر گوشت، و پرهایی شلوار^۳ کشیده و دراز، و گوشت رازود هضم کند، زیرک، و دراز پیکال، و خود را بقوت نشانده^۴، و در نشستن چون زاغ پیسه یعنی زاغ شهری^۵ که گردن کبود دارد، و گرد اندام متناسب الاعضا بود *

کیفیت بدی باز * پهن سر، و تنگ پیشانی، و موی سر برخاسته، و سبزی بن منسر دراز و بسیار، و تنگ دهان، سفید زبان، و تنگ گلو، و تنگ چشم، مالیده^۶ ابرو، و منقار سفید، و سوراخ بینی تنگ، و کوتاه گردن، موی گردن درشت و میان پای تنگ، و گوشه های دهان دراز، کوتاه و باریک بالا، و کوتاه ران، ساق دراز و زرد، و کف پای قوی و دراز، دم باریک، و بسیار بانگ، بد آواز، بد رنگ، و رمنده، کم خوار، و دیر هضم کننده، و کسی که این طور باز را نگاه دارد مبارک نباشد و بغایت بد یمی باشد *

^۱ پیکانهای؛ *paikān* "the head of an arrow or javelin" is here the name of certain feathers.

^۲ گوشت ناک "full of flesh, well-furnished"; the *māsel* or *bahut mās-wālū* of Panjabi falconers.

^۳ *Shalwār* "loose trousers of a very peg-top pattern": by Indian falconers this term is applied to the feathered thighs of a hawk, and by Indian horse-dealers to the thighs of a horse.

^۴ خود را نشانده "to rouse": in Hindustani *phurī lenā*, and in modern Persian *khud rā tākār dādan*. *Par jhārā* in Hindustani is also used in this sense, but it generally signifies "to moult."

^۵ زاغ پیسه and زاغ شهری "the pie-bald crow" or "city crow"; by this term the author apparently means the common Indian crow (*Corvus splendens*): its neck however is not "blue." In modern Persian *zāgh-i pisa* means the hooded crow (*Corvus cornix*).

^۶ *Mālida*, i.e., not projecting.

باب دوم

در کیفیت رنگ و عیب و هنر و کار و کردار جانوران

صفت باز نر یعنی چره * جره خورد تر بود از باز ماده. و بزرگ سر.
و خورد اندام. و سطر. و بزرگ منسر. و قوی گردن. و فراخ چشم.
و اندک خوار. و سخت کوش. و فراخ حوصله. و فراخ خلق و دشان. و سوراخ
گوش کشاده. و ترش روی. و دالور بغاوت *

صفت باز ماده (یعنی شاهباز^۱ بزرگ) و باز دینار گون یعنی فتره
رنگ * نرم گوشت^۲. و آکنده یعنی پر گوشت. و بزرگ. و زیرک. و زود
آموزنده. و خوش رنگ. و خوشخوی بود. و بسیار خوار. و بر شکار حرص
و دایر. و ناآرمنده بود. و بزرگسنگی صبور و شکیدا. و دراز گردن. و خورد
سر. و فراخ کتف. و میان پای فراخ. و نرم پر. و قیز پرنده. و پر گوشت.
و سطران بود. و بعضی گفته اند چون بآفتاب بدشانی پشت بآفتاب نهد *

صفت شائستگی باز * باز گرد سر بود. و پهن بدشانی. و صری^۳ سر
پهن و نابرخاشته و خورد. و فراخ چشم. و پام آبرویش بیرون برآمده. و سوراخ

^۱ *Shahbāz* is in Shūh the name of the *tāz*, or female goshawk. By some falconers the term has erroneously been applied to the Crested Goshawk (*Leptopitacus tringatus*), called in an Urdu printed *Bā-Nāmā* چوبالی *chūbālī* or *churībālī*.

^۲ *نرم گوشت*: this expression is not understood as the best hawk are

^۳ *«Me»* "hair" is, by the author, frequently used for "feather."

نخورد پس خشک پانچ^۱ جانور را که ساق باشد بازان جانور یکجا کرده بررسمان سست باید بهم پیچید و آنقدر سخت بندد که پای جانور از آن تصدیع بیفتد و چون پای جانور از ررسمان بستن مانده شود و بقصد رهائی آن ررسمان بمنقار کندن گیرد، آن زمان گوشت نرم و پاکیزه پیدش منقار باز نگهدارد لیکن بذوئی که جانور چشم دوخته از منقار گوشت را خطا نکند: اگر مزه آنرا شناخته خوردن گیرد پس پایش قدری سست بگذارد تا آرام طعمه خورد *

و اگر بدین حیلہ نخورد پس جانوری سار^۱ و یا کنجشک زنده و یا مرغ خانگی پیدش پای باز بیارد و چنان نگهدارد که تند حرکت نکند و دست بر آن جانور بزند تا فریاد کند و از بانگ آن باز آگاه شود و بمنقار کندن گیرد و بخورد و این حیلہ از جمله حیل بہتر است *

بقدر سه کنجشک باز نو بدام افتاده را کافی است و زیاده ازین نباید داد مبادا جانور نو از غم گرفتاری غافل شود از طعمه و هضم نکند و جانوری که هنوز چشم او درخته و بخوردن ناآموخته است علاج آن از جمله مشکلات توان شمرد *

زود جانور نو را پیدش باز دار باید رسانید که دامدار هرگز نگهداشت و پرورش برابر میر شکار نخواهد کرد و ازان ضروری بجانور رسد * و چون جانور بدست میر شکار سلامت رسد تدبیر آن و نگهداشت و پرورش همه در باب چشم کشادن وغیره ذکر کرده خواهد شد *

¹ Sār, here the Common Maina (*Acridotheres tristis*) is meant; called in the Panjab lālī, shārak, gutālī and maina. In Persian, however, the Common Starling (*turnus vulgaris*) is called sār.

باز در اول آدمی را بتحقیق نه بیند همانقدر وقت چشم کشادن رام و در شکار خوش فعلی کند و هول گرفتاری و غم چشم درختگی از دل فراموش کند * و باید که جانور از دام برآورده در آب تا گلوگاه فرو برد چنانچه سرش در آب تر نشود که در دهان و سوراخ بینی و گوش او آب نه رود؛ و یا بدهن خود آب بر جانور باید پاشید مثلی که سراجان پوست را بدهن بفا¹ نم کنند؛ و بوزیا بر زمین گهترده میخ در وسط آن زده جانور را بهمان میخ بسته نزدیک او باید نشست و از گوشه نظر خرد بیند که سگ و گربه باز چشم درخته را آزار نه رساند؛ یا باز بناخن خود خراشیده رسمان چشم را پاره نکند * و چون از طپیدن آرام گیرد آنگاه باز را بر دست گرفته پاره گوشت نرم و خوب و بی استخوان در چنگال او بدهد و بعیله گوشت را بخوراند؛ اگر آن وقت هیچ نخورد باک نیست؛ از غم گرفتاری باید دانست *

از طپیدن بسیار پیه اندرون شکم جانور بگدازد و سیاه شود و از آن جانور را بیم هلاک باشد؛ و اگر در تابستان سلامت ماند در زمستان مرض عود کند و جانور بمیرد و آن از مرض داغ است زیرا که از طپیدن بسیار مواد حاره بجوش آیند و جگر را و پیه را گداز کنند؛ و از آن داغ بجگر و پیه که در گرد روده‌ها و معده و شکم جانور است رسد *

بعد از آن وقت دیگر پاره گوشت باید داد چراکه البته غم و غصه از دل باز فراموش شده باشد؛ شاید که اندکی بخورد و دفع گرسنگی و رمیدگی او شود * و اگر نخورد پس حیلۀ آنست که انگشت جانور را گرفته زور اندکی باید داد و اگر این طور هم طعمه

¹ Apparently a compound word *dahan-baf*, for the Persian *bi-puf-i dahan*. In India *baf karā* is a vulgar term for blowing water in a spray out of the mouth. Amongst Indian falconers this action is called *phā'ā karā*, (vulgar for *faunāra* &c. from the Ar. فور "to boil, gush forth"). One old English writer on Falconry calls this "speaking."

درهائی کوه و درختان انبوه هستند؛ بازان اکثر در آن درختان از ترس بوم و عقاب پناه آرند و دامداران آن نواح دام بر آن درختان نهند * در هندوستان همه جا آبهای فراخ و درختان بکنار و مرغابیان بسیار؛ اکثر بازان مقام در آن درختان کنند و غیر مرغابی شکار کم گیرند و دامداران در آن مواضع دام نهند *

اما میاد را باید که دامها نزدیک بکنار آب نه بقدند و نباید بست، مبدا جانور و دام هر دو در آب افتاده غرق شوند؛ و اگر جائی دیگر لائق دام بستن دور از کنار آب نباشد پس بناچار باید دام نصب کرد؛ و متصل کناره بالای آب خس پوش نماید تا جانور و دام بر آن خُسبند¹ افتند و غرق نشوند * گاه باشد که دامدار بدیر رسد و جانور بدام افتاده را بیم شغال و روباه و گربه بود * میاد را باید که زود خبر گیرد، که هیچ جانور بدام افتاده است یا خالی است * چون جانور بدام افتاد بنرمی بر سر او باید رفت و بجانور سختی نکند و بالمواجه در روی او در ننگرد که اقسام بد خوئی و عیبها در طبع جانوران از آن رمیدگی نقش کالکجر میشود چون چشم زدگی و هراسندگی و بد دلی و گریزندگی؛ و نیز بیماریها ازین سبب بهم رسد *

بدانکه حق سبحانه و تعالی در دل جمیع وحوش و طیور هیبت از چشم آدم مستولی گردانیده که همه از آن ترسند؛ و بر تمام خلائق معزز و مکرم داشته * باید که پارچه را بهر دو دست خود گرفته و کشاده کرده و از سر تا پای خود در پس آن پارچه پنهان شده در پرده آن پارچه رود تا بر سر باز رسد؛ و بمجرد گرفتن باید که پارچه بر سر باز انداخته چشم دوخته شرافها² در پایش پوشانیده آنگاه از دام بر آورد زیرا که هر قدر

¹ *Khas-band* or *khas-posh* subs. "a grass platform or hurdle, etc."

² شرافها; apparently a copyist's error for *shirāk-hā* (شراکها): *shirāk* {plural *shurāk*}, a shoe latchet, a strap, etc.: here used for "jesses."

باب اول

در حقیقت دامدار که چه طور شخصی باشد

میاد باید که جانور دوست بود و وقت آمدن شکرگان یعنی جانوران
شکاری بداند * باز از نیمه آذرماه که هندی آنرا پوه^۱ گویند و آن نام شهر
الهی^۲ است از اقمه آملی - پیشان^۳ و توکستان^۴ که آنجا تمام برفست
آید و چون افتاب از نیمه اسد که هندی آنرا بدره^۵ گویند اندک اندک
تکویل کند پس از آن باز از بیم سرما در اول سنبله که هندی آنرا
اسوا^۶ ماه گویند از آنجاها بگریزند و روی بولایات و ملکهای گرم نهند
و مرغابیان در پیش آیند و جانوران عرف بازان در پس آنان و چون بحدود
خراسان رسند از بسیاری مرغان چون نیک (که هندی آنرا چکور خوانند)
و خرگوش که در آن کوهها باشند و نیز در اطراف کوههای فواده و عمران و در
کوههای رند سازندران و کندون و سمروند و تا حدود آنازان و زارمیرد^۷ که نام
شهرهای آن دیار است میروند و از آنجاها قطعاً بغیر موسم بوطین نروند
و چون ابتداء مهرماه رسد (که هندی کارنگ^۸ گویند) دامداران در آن
مواضع دام نصب کنند و بازان بسیار بدست آرند * در آن مواضع همه جا

^۱ Puh is Panjabi for pua, the ninth Hindi month, corresponding to December-January.

^۲ Shahr-el-Elahi. The Shahr-el-Elahi was instituted by Akbar in A.H. 964.

^۳ I am unable to identify these names of places.

^۴ Bhikha is the fifth Hindi month, corresponding to August-September.

^۵ A-sa is Panjabi for asha, the sixth Hindi month.

^۶ I am unable to trace any of these names of mountains.

^۷ Kartik, vulg. kark, is the seventh Hindi month, October-November.

باب بیست و پنجم در علاج کرف شدن جانوران ^۱ *

باب بیست و هشتم در علاج هوا زدگی مشتملبر دو فصل *
فصل اول در علاج باد سموم زدگی و باد پشت ^۲ جانوران - فصل دوم در
علاج بونده ^۳ *

باب بیست و هفتم در مضرت گرما زدگی که از دوا و هوای
گرم می رسد و معالجه آن *

باب بیست و هشتم در معالجه گرم کردن جانوران که از هوا
و دوا دادن سرد و خشک شده باشند *

باب بیست و نهم در معالجه لوط ^۴ و آن دنبلی است که
سروا نکند *

باب سی ام در معالجه بانگ شکرگان و آن آواز نحس است *

باب سی و یکم در معالجه باسور و بن ^۵ بر آوردن جانوران *

خاتمه مشتملبر دو مقدمه ^۶ * مقدمه اول در معالجه بلبل و طوطی
و کبوتران و سایر جانوران بانی طرب ^۷ - مقدمه دوم در علاج امراض اسبان
و آن را بیطره گویند *

^۱ کرف : this word is not traceable.

^۲ In the text the disease is said to be called *jhola* in Hindi : *jhola* is "sunstroke."

^۳ بونده apparently from the Hindi *būndā* "a drop."

^۴ لوط : this word is not traceable in the sense of "boil, etc."

^۵ *Bāsūr* (properly only used in the plural *basvāsīr*) is "bleeding piles." *Bun*, apparently the word for "coffee-berry," seems to refer to projection of the intestine.

^۶ *Muqaddama* ; the word is here incorrectly used.

^۷ *Bānī-yi tarab*, "giving pleasure."

و قطعاً نروئیدن پر - فصل ششم در معالجهٔ پر تراش که به هندی کتونکه خوانند¹ - فصل هفتم در پر وصل کردن² - فصل هشتم در معالجهٔ مرهقه³ - فصل نهم در انواع پر شستن و صاف نمودن از چرک - فصل دهم در معالجهٔ درد بغل که بازو از آن بر داشته نتواند⁴ *

باب بیست و دوم در امراض پای مشتملبر نه فصل
فصل اول در ستوه شدن⁵ و معالجهٔ آن - فصل دوم در معالجهٔ وجع مفاصل - فصل سیوم در سست شدن پای⁶ جانوران - فصل چهارم در معالجهٔ ورم زانو و پای - فصل پنجم در معالجهٔ جدا شده چنگال و بحال آوردن آن
فصل ششم در معالجهٔ کشیدگی عصب که بهندی گدهی⁷ گویند
فصل هفتم در سوختن در شاخه⁸ جانورو داغ کردن آن - فصل هشتم در معالجهٔ نقرس⁹ پای - فصل نهم در معالجهٔ تخمه که به هندی بنوله گویند¹⁰

باب بیست و سیوم در معالجهٔ فربه کردن جانوران لاغر نه بی مرض لاغر شده باشد *

باب بیست و چهارم در علاج بد فعلی جانوران و عیب پرواز کردن و از درخت بدرخت جستن *

¹ *Par-tardāh* is pulling out and eating the feathers. In Hindi, however, *katānak* is "weakness of the eyes in infants."

² *Par vaṣṭ kardan*, "to imp."

مرهقه: this word is not traceable as a disease.

⁴ This is not a disease of the feathers.

⁵ *Satāh* is apparently used in the sense of "weak."

⁶ *Sest khudan*, "loss of power," apparently from a strain.

⁷ *Ghāṭī*, from *ghaṭnā* "to be deficient, to be drawn in," is in Hindi a vulgar term for a sprain.

⁸ *Du-ṣakha* is a vulgar name for a certain bone in birds probably for the *pubis*.

⁹ *Nipris* "gout."

¹⁰ *Takhma* and *takma* in Hindustani is vulgarly "small-pox," and in modern Persian "indigestion." Here the word is apparently used by the author as diminutive of *takma* "seed," to which the granular swellings are likened. *Bazārā* in Hindi is "cotton seed."

باب هژدهم در امراض جگر مشتمل بر پنج فصل * فصل اول در معالجه سده جگر - فصل دوم در معالجه درد جگر - فصل سیوم در معالجه خورد و گذار ¹ - فصل چهارم در علاج لاغری که از خشکی سینه ² بود - فصل پنجم در لاغری و فربه کردن آن *

باب نوزدهم در امراض دل مشتمل بر چهار فصل * فصل اول در بیماری دق ³ - فصل دوم در بیماری کاهش و معالجه آن - فصل سیوم در معالجه خفقان ⁴ - فصل چهارم در معالجات هول دل عرف کهنه ⁵ *

باب بیستم در امراض جلد مشتمل بر چهار فصل * فصل اول در معالجه شپش - فصل دوم در معالجه جرب یعنی خارش - فصل سیوم در معالجه شقاق عرف کلنجور ⁶ - فصل چهارم در معالجه صوم و زکیل ⁷ *

باب بیست و یکم در امراض پر مشتمل بر ده فصل * فصل اول در علاج پر خوره ⁸ - فصل دوم در معالجه پر گردان ⁹ - فصل سیوم در معالجه کوز پر ¹⁰ - فصل چهارم در علاج پر اندر گوشت شکستن - فصل پنجم در علاج پر که شدن جانوران و راست کردن آن و نیز پرهای مست بر آوردن

¹ *Khurd u guzār*, apparently eating and not assimilating.

² *Khushki-yi sina*, "dryness of the chest"; is this "dry cough" ?

³ *Diqq* is properly "hectic fever."

⁴ *Khufaqān* is a "temporary palpitation of the heart": vide next note.

⁵ *Haul-i dil* P., and *khinna* H., is the disease "palpitation of the heart": vide note above.

⁶ *Shuqāq*, "fissures or cracks in the hands or feet." کلنجور is apparently a Hindi name for the disease but I am unable to trace the word.

⁷ *Silil* Ar. and *masā* H. "wart," but I am unable to trace the words صوم and زکیل.

⁸ *Par-khūra*, "canker of the feathers."

⁹ *Par-gardān* is a kind of 'false moult,' i.e., as soon as a bird has finished one moult it commences to re-moult.

¹⁰ *Kār-par* is a "strangled or deformed feather."

در معالجه استرخائی و سستی بدن - فصل چهارم در معالجات شوخ^۱ -
 فصل پنجم در معالجات کچ^۲ - فصل ششم در معالجات هیضه - فصل هفتم
 در معالجات بیماری کشفه^۳ - فصل هشتم قراقر شکم و معالجه آن -
 فصل نهم در آله شکم - فصل دهم در معالجات نخیز^۴ - فصل یازدهم
 در علاج گنده پیخال - فصل دوازدهم در معالجات قبضیت شکم
 و خشکی^۵ - فصل سیزدهم در کفکری^۶ که اندر شکم پیدا شود -
 فصل چهاردهم در علاج کرمه جونگی^۷ - فصل پانزدهم در بیماری استادم^۸
 و معالجه آن - فصل شانزدهم در ضعف طبیعت^۹ جانوران و معالجات
 آن - فصل هفدهم در معالجه زحیر^{۱۰} اندرونی و آن پیشش شکم است *

باب شانزدهم در امراض روده مشتمل بر سه فصل * فصل اول

در معالجات سده^{۱۱} روده که از بی عملی مسهلات بهم رسد - فصل دوم
 در معالجات قولنج - فصل سیوم در معالجات نفخ^{۱۲} *

باب هفدهم در امراض دمه^{۱۳} مشتمل بر چهار فصل * فصل اول

در دم گرفتن جانوران - فصل دوم در معالجه تنگی نفس - فصل سیوم
 در معالجه دمه بلغمی - فصل چهارم در معالجه دمه شش *

¹ *Shakh* is properly "pus." ² کچ farther on in text: I am unable to trace this word.

³ کشفه I am unable to trace this word. Probably it is a corruption of the Hindi *kasam* "constipation."

⁴ نخیز "a gnawing pain."

⁵ *Khaskki*, "dryness," is in modern Persian "constitiveness."

⁶ *Kachir*, Hindi, "a pebble, gravel, etc."

⁷ کرمه جونگی apparently a vulgar Hindi term for 'worms in the intestines': from *karm* P. "a worm or insect," and *jonk* H. "a leech" and vulgarly a worm in the intestines.

⁸ استادم this word is not traceable: in an Arabic MS. it is written اعطارم

⁹ *Zuf-i tabiat*, probably for *zuf-i mada* "dyspepsia."

¹⁰ *Zahir*, "dysentery."

¹¹ *Sudda* "obstruction, specially in the bowels."

¹² *Nafakh*, "distension."

¹³ *Duma*, "asthma," also a feeling of suffocation." Amongst falconers, however, this is the name of an incurable lung disease, probably identical with the "pantes" of old English falconers.

باب دو از دهم در امراض منسر¹ و این چهار فصل است *
 فصل اول در خورده² منسر و معالجه آن - فصل دوم در علاج کج شدن مقدار
 و راست کردن آن - فصل سیوم در آکله دهان - فصل چهارم در خشونت
 دهان³ و تشنج اعصاب گلو *

باب سیزدهم در امراض گلو مشتمل بر دو فصل * فصل اول در
 معالجه کشوم یعنی بثرات خلق⁴ - فصل دوم در معالجات خناق و ثنائی⁵
 که آن ورم گلو است و دانه که در گلو بهم رسد *

باب چهاردهم در بیماری حوصله مشتمل بر هشت فصل *
 فصل اول در معالجات حوصله گرفته شدن⁶ جانوران - فصل دوم گوشت
 در حوصله سرد شدن و معالجات آن - فصل سیوم در علاج گوشت یخنی⁷
 کردن در حوصله - فصل چهارم در معالجات ضعیف شدن حوصله جانوران -
 فصل پنجم در معالجه زهرک⁸ - فصل ششم در معالجات گوشت نافه
 افگندن⁹ - فصل هفتم در ناگواریدن و قی کردن طعمه و معالجه آن - فصل هشتم
 در سیلان آب از دهن و آن از برودت معده بهم رسد و گاهی از صفرا *

باب پانزدهم در امراض معده مشتمل بر هفده فصل * فصل اول
 در معالجات درد معده - فصل دوم در علاج پر مهره¹⁰ نیاوردن - فصل سیوم

¹ *Minsar* is the beak of falcons or of birds of prey: *mingār* (gen.) any bird's beak.

² *Khura-yi minsar*, "canker of the beak."

³ *Khushānat-i-dahān*; apparently a fanciful term.

⁴ *Kushām*: "I am unable to trace this word. *Baḡrah* Ar. is a "pustule."

⁵ *Khunāq* is quinsy, but the apparently Hindi word ثنائی or ثنائی is not traceable.

⁶ *Haṣala girifta shudan* "cold in the crop."

⁷ *Yakhni* is properly soup. The expression is explained by the author in the text.

⁸ *Zalvāk*: I am unable to trace this word.

⁹ *Nāfa afgandan*, probably a corrupted and local word.

¹⁰ *Par-muhra*, "casting."

و معالجات آن - فصل یازدهم در بیماری سر سست کردن¹ جانوران
و معالجات آن - فصل دوازدهم در بیماری سکنه² و معالجات آن - فصل سیزدهم
در قرع³ و معالجات آن *

باب دهم در امراض گوش مشتمل بر دو فصل * فصل اول در کری
و درد گوش و معالجات آن - فصل دوم در سیلان آب و چرک گوش
و معالجات آن *

باب یازدهم در امراض چشم مشتمل بر چهارده فصل * فصل اول
در معالجه سفیدی چشم جانوران - فصل دوم در عشا یعنی شبکوری⁴ جانوران -
فصل سوم در معالجه پرده چشم⁵ جانوران - فصل چهارم در بیماری درد چشم
و کوری چشم جانوران - فصل پنجم در جدري⁶ یعنی دانهای که در چشم
جانوران بر آید - فصل ششم در معالجات سلاق⁷ - فصل هفتم در بیماری جرب
یعنی خارش چشم - فصل هشتم در بدله⁸ و معالجه آن - فصل نهم در
علاج دموع چشم - فصل دهم در سبل⁹ بر آوردن از چشم جانوران -
فصل یازدهم در معالجات غشاوه یعنی مروتیابند¹⁰ - فصل دوازدهم در چشم فرا
کردن جانور - فصل سیزدهم در معالجه اتساع و نزول آب¹¹ از چشم جانوران -
فصل چهاردهم در معالجه طرفه¹² که در چشم بهم رسد *

¹ *Sar sust Sarhan*, "hanging the head."   ² *Sakrah* Ar. "apoplexy."

³ *Qar* Ar. "scabiness of the head."

⁴ *A-kā* Ar., and *shub-kāz* P., "night-blindness."

⁵ *Parda-yi chashm*, "a film over the eye."

⁶ *Jadari* is properly "small-pox."

⁷ *Sulāq* Ar. and *bāmi* or *bāmi* in Hindi is a disease in which the eyelashes fall out.

⁸ *بدله* or *بدله*; I am unable to identify this word.

⁹ *Sabal*, a disease of the eye, said to be Pannus.

¹⁰ *gha-hāw-ā* Ar. "veiling," an unusual word for "cataract," called in Hindi *achhyā-band*.

¹¹ *Ittāf* Ar. (being wide) is said to be *Medarosis*; *ward-āb* is cataract.

¹² *Tufāh* Ar. is said to be *Acumosis conjunctivæ*.

باب هفتم در تولک^۱ بستن یعنی در کویز^۲ نشانیدن جانوران^۳
 گلال چشم و سیاه چشم و معالجات پر ریختن آن *

باب هشتم در کیفیت بازدار - مشتمل بر شش فصل * فصل اول
 در کیفیت بازدار - فصل دوم در مزاج جانوران - فصل سیوم در شناختن بغل^۴
 جانوران و دیدن نبض آن - فصل چهارم در شناختن پیکال^۵ جانوران و معلوم
 نمودن هر مرض از آن - فصل پنجم در طبیعت گوشتها که کدام یکی جهت
 طعمه سازگار تر است - فصل ششم در معالجه که حفظ صحت جانوران کند
 و نافع است *

باب نهم در معالجات امراض سر جانوران گلال چشم و سیاه چشم -
 مشتمل بر سیزده فصل * فصل اول در بیماری درد سر و معالجات آن - فصل دوم
 در بیماری سر گشتن^۶ و معالجات آن - فصل سیوم در ورم سر و روی جانوران
 که هندی زهر باد نامند و معالجات آن - فصل چهارم در بیماری تقلیس^۷
 و معالجات آن - فصل پنجم در سر گرفته شدن جانوران^۸ و معالجه آن -
 فصل ششم در بیماری لقوه^۹ و معالجات آن - فصل هفتم در بیماری فالج^{۱۰}
 و معالجات آن - فصل هشتم در بیماری سفید مرگ و آن آکله دماغ است^{۱۱} -
 فصل نهم در کوفتگی و مرع^{۱۲} و معالجات آن - فصل دهم در دیوانگی جانوران

¹ *Tūlak* "moulting."

² *Kuriz* "moulting"; sometimes spelt قریض.

³ *Jānuar* "animal," in the language of Indian falconers means "hawks or falcons."

⁴ The condition of falcons is ascertained by feeling the flesh on the sides under the wings.

⁵ *Paykhāl* "mutes."

⁶ *Sar gashtan* is properly "giddiness."

⁷ تقلیس I am unable to identify this word.

⁸ *Sar girifta shudan* is properly a "cold in the head."

⁹ *Laqwah* Ar. "paralysis of the face."

¹⁰ *Fālij* "paralysis of half the body."

¹¹ *Akīlah* Ar. "cancer."

¹² *Šar'* is "epilepsy." *Kūftagi*, however, properly means "weariness, etc., etc."

باب چهارم در کیفیت چشم کشادن جانوران سیاه چشم
 مشتمل بر هشت فصل * فصل اول در چشم کشادن بحری - طریق استادان
 ایران - فصل دوم در چشم کشادن بحری - طریق هندوستان - فصل سوم
 در چشم کشادن بحری - بتجربه فقیر رسیده - فصل چهارم در طیار کردن شاهین
 آشیانی^۱ - طریق استادان ایران - فصل پنجم در طیار کردن شاهین آشیانی نه
 بتجربه فقیر رسیده - فصل ششم در طیار کردن چرخ دمی^۲ - موافق تجربه
 فقیر است و طیار کردن لکر^۳ بهمین موقوف داشته - فصل هفتم در طیار کردن
 چرخ آشیانی آهوگیر - معمول استادان ایران - فصل هشتم در چشم کشادن
 شتار و طیار کردن آن - و عقاب^۴ و زمج^۵ موقوف بر همین داشته *

باب پنجم در معالجات شکار جانوران گلال چشم مشتمل بر دو
 فصل * فصل اول در شکار باز و جره - فصل دوم در معالجات شکار باشه
 و پیغو^۶ عرف شکره *

باب ششم در معالجات شکار جانوران سیاه چشم مشتمل بر
 سه فصل * فصل اول در معالجات شکار بحری - فصل دوم در معالجه
 شکار شاهین - فصل سوم در معالجات شکار چرخ و شتار و زمج^۵ *

^۱ *Āshiyāni* "eyoua."

^۲ *Idrus ulj*, lit. "snared"; here = "passage-hawk."

^۳ *Luzar*, Hindust., is the female of *F. jugger*; vide *Jl. As. Soc. Bengal*, Vol. III, No. 1, 1907.

^۴ *Ujāh*; in India a general term for eagles, but specially applied to the Tawny Eagle.

^۵ The *Zamj*, according to Persian and Arabic MSS. on Falconry, was formerly trained. In the *Hayāt-e-Hayawān* it is said to be a species of eagle (*agāh*) and identical with the Persian *Du-bardān* "The Two Brothers." The latter appears to be identical with the *Ujāh* of the *Riz-Nāma-yi-Nāyiri* where it is stated that the male of this species is about the size of a female goakawk and that the author once trained one. The *Du-Bardān* always hunt in couples.

^۶ *Pughā*, T. and P., the Indian sparrow-hawk or *Shikāri* (*Astur Badius*).

نمودن قدر دوی هر یک و عدم ترتیب ابواب و فصول و تغلل در ضوابط فرع و اصول را مشاهده نمود خواست که همه را نسق جدید باهم مربوط نموده و آنچه بتجربه رسانیده باو الحاق کرده تالیف کتابی نماید که از کتب و رسائل متعدده متفرقه سابق مستغنی باشد* لهذا این حثیر به این امر خطیر مبادرت نموده این کتاب را که مسمی است بصید المراد فی قوانین الصیاد¹ ترتیب نمود و مجموع را برسی باب و خاتمه مقرر کرد که هر بابی مشتمل بر فصولی چند باشد و بالله المعونة و التوفیق *

باب اول در کیفیت صیاد و صید آن یعنی دامدار و باز و سائر جانوران شکاری *

باب دوم در رنگ و عیب و هنر جانوران *

باب سیوم در چشم کشادن جانوران گلال چشم² مشتمل بر شش فصل * فصل اول در چشم کشادن باز بطریق استادان ایران - فصل دوم در طریق استادان هندوستان - فصل سیوم در طریق چشم کشادن باز باستعمال جنتر و این از استادان هندوستان در تجربه فقیر است - فصل چهارم در چشم کشادن باز بطریق کیف³ دادن - فصل پنجم در چشم کشادن باز معمول این فقیر که باز نو در بیست و پنجروز طیار⁴ و گیرا شود و بتجربه رسیده - فصل ششم در انواع بسیار چشم کشادن باشد و شکره که در ایران پیغو گویند *

¹ On page x the author says his book is called جوارحنامه امامیه فی قوانین الصیاد

² In India *gulāl*— or *qulāb-chashm* “the red-eyed or yellow-eyed birds of prey,” i.e., the short-winged hawks as opposed to *siyāh-chashm* “the black-eyed” or falcons. In Persia the former are called *zard-chashm*.

³ *Kayf dādan* refers to the use of intoxicants, etc. In India hawks often have their eyes ‘unsealed’ when under the influence of camphor, opium, etc., and are easily broken to the hood in this state.

⁴ *طیار* or *تیار*, Hindustani; “ready, trained.”

INTRODUCTION.

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه

حمد و ثنای بیحد و مالک الملکی را سزد که شاهباز دل الهام
مفل انسانرا بر دست قلب المؤمنین اصبیع الرحمن^۱
نشانیده و هراکظه از غایت شفقت بار نظری دارد و اراد بتو بیت
و تقویت آن نظرات عنایت آیات صیاد مرغان اولی اجنحه ارادات
و الهامات غیبی میگرداند و زبان را که بلبل گلستان وجود است بر گلبن
حمد و ثنای خود بهزار داستان مترنم ساخته هر گلبرگ داهی را مهر ورزد
ناله و آه و محل شهود کلمه لا اله الا الله و قائل محمد رسول الله گردانیده
درود نامحدود و صلوة نامحدود بر محمد احمد لقب عاقبت محمود
و بر آل و اصحاب مسعود باد الی يوم القذا * و بعد چنین گوید محتاج
الی رحمة رب الودود ابن یار محمد عرف خدا یار خان داؤد عباسی
چون بفضل رب الموجود و هاب بی ممت و جواد بی ضاعت معرفت
تمام در مزاج جانوران شکاری و طریق صید و امطیان و کیفیت صیاد
و تشخیص امراض و ازاله اعراض و حفظ محبت هر یک از ایشان مهارتی
بهم رسانید و چون بعد تصفح کتب سلف و خلف و تتبع علاج آنها بطریق
مختلفه ایرانیان و انحاء متذوعه تورانیان و آراء متباینه هندوستانیان تعیین

^۱ On page ix, line 17, the name is given as داؤد یار محمد فخر.

شاهی کرد، و دوسه باب دیگر در کشادن شیر^۱ و پلنگ^۲ و سیاه گوش^۳ و سگ از کتب انتخاب کرد و اضافت نمود، و این کتاب را شرحی و بسطی داد و مبوب و مرتب گردانید و آنرا *شکارنامه ایغانی*^۴ نام نهاد * اما چون فرس قدیم مغلق و دور از فهم مبتدیان بود لهذا بذایر توضیح امرجه خواص و عوام این فقیر بتطویل کلام و اصطلاحات قریبه الفهم آنچه از استادان نادر المعاصر در حیث طبع داشت سر نو بتحریر آورد تا هر کس که این علم را خواهد، این کتاب را تمام بر خواند و به استادان بحث کند و او را در علم جانورداری از پرنده و دونده هیچ مشکلی نماند و در شروع و انجام مستغنی باشد و پسندیده نظر مخادیم و اشراف و استادان این علم افتد * ترقع که چون بنظر شریف ایشان ملحوظ گردد اگر سهوی یا تکرار لفظی یا سخنی ناتمام یابند از راه کرم اصلاح فرموده عیب نفرمایند و چون معذرت تقدیم یافته است بذیل اغماص بپوشانند *

این کتاب مشتمل بر سی و یکباب و مقدمه و هر بابی مبنی بر نصولی چند است و الله المعین *

¹ In India *sher* "a tiger"; in Persia *shir* "a lion."

² *Palang* "panther"; probably a slip for *qaz* or *qaz palang* "cheeta."

³ *Siyah-gosh* "lynx." The lynx is still trained in India to catch partridges, hares, Egyptian vultures, etc.

⁴ *ایغانی* possibly a slip for *ایغانی*.

کتابی یا رساله درین علم شنیدی که در خزائن امرا و وزرا و مهوسان این علم بود بدست آوردن بدانچه ممکن و مقدور بود سعی بلیغ نمودی، چون بازنامه جاماسپ^۱ و بقراط و رساله جالینوس و بزرجمهر و جوارحنامه ابو التجرى و دهقان ماهکین و رساله ابو القوارس و فیادرزی و شکره نامه ابو الفرح بازدار و دهقان شکینی و صیدنامه ابوزکریا و دهقان بخاری و رسائل و کتب دیگر که درین علم ساخته اند: از آن وقت تا الی یومنا هذا که زمان سلطنت و ایام دولت حضرت اسلام پناه طغان تیمور خان اعلی الله شانه است یعنی مدت سی سال اجتهاد نموده جمع آوری کرد؛ و این فن را از میرشکاران تازیگ و مغول دریافته تفحص کیفیت احوال جانوران میکرد و آنچه بدخبره ایشان را معلوم شده بود و تقریر می نمودند و اصل کتاب صیدنامه ملک شاهي از آن خالی بود انتخاب کرد و اضافت نمود و مصور گردانید و از صور و اشکال اسنادان و میرشکاران و شکرگان روشن گردانید و کیفیت علاج کردن بادوبه و داغ و غیره حیل درج کرد تا اگر ناگاه کسی بختی کند یا جانوری غریب بیارد چون باین کتاب رجوع کند کما هي آن بدانند *

و چون در زمان سلاطین ماضی شاهین و شفقار کمتر بود ذکر ایشان در آن کتاب نیامده بود * سبب آنکه شاهین و شفقار و ترمنائی^۲ را در زمان شاهي مغول بایران زمین آورده اند و مردم از ایشان فرا گرفتند و قوشچیای مغول این فن را بهتر دانستند * علی بن منصور آنچه از ایشان مشاهده کرده بود و در کتب یافته دوسه باب اضافت صیدنامه ملک

1 Jāmāsp; brother of Gushtasp of the Kayāniyān dynasty and a great astronomer.

2 Turumtā'i, here evidently the Red-headed Merlin; vide Note 3, p. ix.

این ضعیف مدتی درین شغل قیام نمود و بعد از چند گاه رساله چاند که در کتب خانه معموره بوده آنرا بر بندگی حضرت عرض میکرد * اصل این کتاب را که موسوم بود بصید نامه ملک شاهي از تصذیف استاد عالم ابوالجوارح خواجه علی بن محمد نیشاپوري بود ؛ بعلي بن منصور سپردند و یک باز سفید طيغون^۱ و سایر قوشخانه را حواله او فرمودند و حکم شهنشاهي شرف نقاذ یافت که بازان و سایر طیور نیکو نگهدارد و این کتاب را استاد خود کند و جانور داران نیکو مصاحب و هم جلیس باشند تا این فن غریب بیاموزد *

از میادان سازندگان که در سیاه بلاد و توابع آن ساکن بودند چند ایمانی^۲ را بعلي بن منصور سپردند و حکومت آنجا بدو مقوض فرمودند تا بعضی باز و شاهین و بحري بگیرند و برخی مرغان آبی مثل قو^۳ و غاز و عقاب^۴ و کنگ و منکشو^۵ و اردک^۶ و کوک^۷ و آنچه بجهت باولی بکار آید مهیا دارند *

چون همت عالیة آنحضرت بر آن مصروف بود که مومنی الیه ماهر این فن شود و هوس او نیز درین کار بغایت کمال بود مومنی الیه بتفحص کار و کردار شکرگان اشغال تمام داشت و جانوران نیکو پرورنی و درین باب وقوفی نیکو حاصل کرد ؛ و چون در کتاب صیدنامه ملک شاهي سواى هنر باز و یوز و چرخ و مرض و معالجه ایشان بیشتر نبود و مراد او چندان بود که کار و کردار شکرگان و پرندة و چرندة تمامی اغماضت آن نماید و آنرا شرحی و بسطی دهد ، لهذا بذایر ارادتى که درین فن داشت شرحی

^۱ *Tighôn* or *tigûn* "the white goshawk."

^۲ *Imâniq* T. "a village."

^۳ *Qû* or *qû* T. "a swan."

^۴ *Uqûr* (and *hugûr*) "the common heron."

^۵ منکشو I am unable to identify this bird.

^۶ *Uddak* T. "a duck."

^۷ *Koek*, vulg. *ku kabk* "the 'chicken' partridge."

و تقریر پسندیده او تحسین بسیار فرمود؛ و یک ولایت او را اقطاع داد و هزار دینار زر سرخ مرسوم او مقرر کرد باسپ و خلعت شاهانه مختلّع و معزز ساخت؛ و جمیع استادان رانیز سرفراز فرمود * سوالها و بحثها کرد * هر کسی بقدر آنچه دانستی بعرض رسانیدی *

سلطان هر همه را بخشش وافر فرمود و آنچه بدو توقع داشتند بداد و بانواع مکارم و عواطف مخصوص گردانید *

حکم جهانمطاع حضرت گیهان خدیو چنان صادر شد که محمد بن قلیچ نظامی آنچه از تقریر و تحریر از استادان مستفید گشته انتخاب نماید و کتابی تصنیف نماید تا در عالم بعد از من یادگاری باقی ماند *

محمد بن قلیچ زمین خدمت ببوسید و بموجب حکم کتابی تصنیف کرد و مدت مدید و عهد بعید بر آن عمل میکردند *

بعد از آن در زمان بندگی حضرت خدایگان شهریار اعدل اعلم محرز ممالک الدنيا مظهر کلمات الله العلیا کشف الثّقابین ظل الله فی الخائفین المنصور من السماء مظفر الدنيا و الدین طغان تیمور خان¹ انار الله برهانه علی بن منصور حاوانی مشرف و بنظر عاطفت مزین گردید و به عنایت بادشاهانه مخصوص گشت و از امثال و اقران خود بنایت ترقی نمود و بموجب یرلیغ همایونی بعضی از اموال ولایات و امور دیوانی را وراء حجاب مدخل ساخت و در سلک بندگان خاص و ملازمان حضرت منخرط شد و برای اشرف به قوشخانه خاص مأمور گشت تا هر جانور که از اطراف ولایات میروشکاران آرند بر دفتر ثبت نماید و رنگ و نشان هر یک و بزرگی و قامت و نوکریزی و غیره اطوار جانوران بنویسد تا هرسال معلوم گردد که چند جانور بقوشخانه خاص آمده و بکه انعام شده *

¹ *Tughān Timūr* of the *Il-Khāns* of Persia: he ruled A.H. 739-52 (A.D. 1338-51).

خواهد آمدن که بهتر داند ؟ گفت حاجی بیگ رزمی بهتر داند دیگر باره سوال کرد که در باب طبع جانور شناختن و دارو دادن که بهتر داند ؟ گفت سرپاد هندی نیک داند * دیگر باره خواجه پرسید که در باب کریز دادن و کریز خانه ساختن و اگر پر بیندازد بجهت آن معالجه کردن و تدبیر کریزخانه موافق مزاج جانور کردن و پیشل شناختن در کریز که بهتر داند ؟ گفت خواجه عبدالله نیکو داند * پس خواجه نظام الملک هر یکی از استادان را تحسین نمود و بران همه اتفاق کردند ؛ و خواجه را سخنان ایشان بغایت پسندیده آمد و ایشانرا بسیار نوازش فرمود *

بعد از آن بحرمت و تکریم تمام همه جماعت را پیش پادشاه آورد و آنچه را از ایشان در بحث علم و تجربه هنر معلوم کرده بود و دریافت نموده بود به محل عرض رسانید *

سلطان بغایت پسندیده داشت و آن روز ابو الجوارح خواجه علی بن محمد جهت سلطان یکدست باز سپید لازقی¹ سه کوبه که در عمرها چندان بازی بدست نیافتاده بود آورد و بنظر اشرف اقدس حضرت شاهنشاه گذرانید * بغایت منظور افتاد *

پس روی بجهانب خواجه علی بن محمد کرد و گفت "چندان خواهم که از کار و کردار باز و یوز و چرخ و بکری و باشه و عیب و شمر و کردار ایشان و گوشه و ذرات جانوران بیاباگشایی و بر احوال آنها واقف گردانی " *

خواجه علی بن محمد رزمی چند بحضور حضرت پادشاه بعنوان شاکسته بیان نمود * سلطان از وضوح مدعا و لطافت طبع خواجه ابو الجوارح

¹ Lazqi, "white," from laz, a species of jesside; the epithet lazqi is applied to a light variety of several species of falcon.

از ترکستان و خواجه زنگی را از اصفهان و عبدالعزیز را از مصر و صففوس را از مغرب طلبیده از ایشان سواها و بحثها کرد و از کتب و تجربیات خود هر کس جوابی گفتند و مدت بیست روز درین باب مکالمه نمودند *
 پس خواجه فرمود که شمارا چندگاه شد که از اطراف عالم جمع کرده ام و بایکدیگر مدتی مصاحب بوده اید و بحثها کرده و راه و دست همدگر معلوم کرده اید * اکنون میخواهم که بدانم از شما همه جماعت درین علم که بهتر داند * پس همه جماعت با اتفاق گفتند که استاد ما در علم جانور داری علمی و عملی هیچکدام از ابوالجوارح علی بن محمد نیشابوری بهتر نیست و در باب باز و یوز^۱ و چرخ^۲ و بحری و انواع اینها و شناختن گوهر و نژاد جانور و گرفتن و چشم کشادن و طیار کردن و گیرانیدن و پرانیدن و دریافت بیماری و صحت و شناخت امراض و علاج کردن و بکریز افکندن و کویز خانه ساختن و از کویز برداشتن و هر چه درین باب بکار آید هیچ آفریده بهتر ازو نداند و او را بدین سبب سلاطین ابوالجوارح کنیت داده اند *
 پس خواجه نظام الملک حکم کرد و کتاب برداشت و ازو سوال نمود که این جماعت استادان که حاضر اند هر ایک در چه فن استادند و زحمت بیشتر کشیده اند ؟ خواجه علی بن محمد نیشابوری هر ایک از ایشانرا تحسین میکرد در هر بابی *

پس خواجه ازو سوال کرد که در باب طعمه دادن و کشاد کردن و پیدخال^۳ شناختن که بهتر داند ؟ گفت خواجه زکی عراقی نیکو داند * و دیگر بار پرسید که در باب علت شناختن و علتی که بر جانور پدید

¹ *Yūz*, the cheeta or hunting leopard.

² *Chaygh* the Saker Falcon (F. chererg); vide *Jl. and Proc As. Soc. Beng.* Vol. III No. 3, 1907.

³ *Paykhāl*, the 'mutes' of birds generally: in mod. Pers. *chilghūz*.

کتابي، و استادان و مدير شكاران که در مملکت و ممالک ديگر باشند و مستقيم شوند بعضی را از پيش پادشاهان بالتماس طلب داري، و برخی را از پادشاهان گرداني بالطف شاهانه؛ و از کتب و تحرير حکما و تجربيه و تقرير استادان آنچه مجرب و معتبر دانند علمي و عملي کتابي جمع کني چنانچه درين فن بهتر از آن کتابي نساخته باشند؛ تا بر کلي و جزوي اين وقوف حاصل گردد *

پس خواجه رسولان با تحف و هدايا باطراف و اکناف عالم فرستاد و از پادشاهان و حکما و حکام و اکابران ممالک کتب و استادان اين علم را طلب فرموده حاضر گردانيد *

بعد از آن به خدمت حضرت سلطان عرض نمود که "کتب و استادان جمع شده اند" * سلطان فرمود که اول نزد خواجه مجلس بيارايند و کتب حاضر گردانند که او با استادان بحثها و سوالها فرمايد و بداند که از ايشان کدام ماهر و استاد تر است و اين علم را بهتر داند و در عمل آورده باشد *

پس بر موجب حکم خواجه بنشست و کتب بنهاد؛ و حکما و دانشمندان چون استاد عالم ابو انجوارح خواجه علي محمد نيشاپوري را (که يگانه روزگار خود بود و درين علم مثل او نبود و هيچکس بهتر از او ندانست) و بعد از هم کمتر اتفاق افتاد) از نيشاپور و استاد ابوالمک سبيل بلخي را از بلخ و ابوالعباس بن فضل را از ترمذ^۱ و عبدالله بن خالد را از مرو و تاشه را از هرات و علي بن عبدالله را از خوارزم و هاجي بيگ را از روم و خواجه زکي را از عراق عرب و افضل الدين را از فارس و خواجه محمدي را از تبريز و اسماعيل اثل را از سيستان و سريد را از هندوستان و تالش ترک را

¹ Termez, N.E. of Balkh; on the Oxus.

در گذشت؛ و خواست که بازنامه نوشیروان را از زبان پهلوی
به زبان فارسی ترجمه کند *

وزیر خود را حکم کرد "چنان خواهم که بازنامه نوشیروان را حاضر کنی
و بفرمائی تا از زبان پهلوی بفارسی ترجمه کنند"؛ و استاد روزگار ابوالتجری
به زبان فارسی کرد و جوارح نامه شهنشاهی نام نهاد * و بعد ازو خلف شاه¹
که بادشاه سیستان بود و درین باب استادی بود کامل، و این علم را نیکو
دانست، به بخارا نزد حضرت شهنشاه آمد * التماس نمود تا جوارح نامه
شاهنشاهی را پیش او آورند * مطالعه نمود؛ پسندید؛ داشت، و یکباب
در شناخت بکری² بهم رسانید و اضافت کرد و منظور شد *

چون زمان شاهی و جهانداري بسطان ملک شاه³ رسید هوس
جانورداری در خاطر او پیدا شد، و چنان در ضمیر او جای گرفت که پیوسته
شب و روز مشغول جانوران بودی، و در هر منزل که نزول کردی جانوران را
نیکو در پیش خود داشتی و ایشانرا مونس خود دانستی؛ و تمامی امرایان
و آقایان و شاهزادگان و وزیران او جانور دار بودی *

پیوسته در مجلس او بازنامه نوشیروانی و جوارح نامه ابوالتجری
خواندندی؛ و میر شکاران و جانور داران بحثها کردند * پس سلطان خواست
که کذابی تصنیف نمایند درین علم و بنام او موسوم گردانند *

خواجه نظام الملک⁴ را فرمود که رسولان باطراف و اکناف عالم فرستی
و کتب و رسالاتی که در علم جانور داری پرندة و درندة ساخته باشند جمع

¹ *Khalaf Shāh*, son of *Ahmad Shāh*, ruler of *Sistān*, came to the throne A.H. 331 or A.D. 942. He is said to have reigned 612 years.

² *Bahri*, the female of the peregrine falcon: the tiercel is in India called *bahri* bahecha.

³ *Malik Shāh*, one of the *Saljūqi* kings.

⁴ *Nizām al-Mulk*, minister of *Malik Shāh-i Saljūqi* and school-fellow of 'Umar-i *Khayyām*. He is said to have been born in A.D. 1017.

سلاطین ماضی تصانیف کرده اند. تا در زمان پادشاهی نوشیروان عادل^۱ که هوس او درین فن از پادشاهان و سلاطین و خواندین ما تقدم در گذشته او بغایت کمال و مرتبه اعلی رسانید. چنانکه علی الدوام بشکار جانوران مشغول بودی، و پیوسته بتفحص احوال جانوران غور فرمودی؛ و همواره در صحبت او همچنین ذکر بمیان آمدی؛ و امرا و اکابر و ارکان و اعیان دولت او ذوقی تمام و استعداد کمال درین کسب داشتندی- *الذَّاسُ عَلَى دِينِ مَلُوكِهِمْ** روزی جمعی از میرشکاران در پیش تخت او بحث جانور میکردند از کتاب *جالیفوس* و *بقراط* آنچه ایشانرا معلوم بود* پس نوشیروان بزرجمهر^۲ حکیم را طلب فرمود و گفت چنان خواهم که کس باطراف عالم فرستی و کتب و رسائلی که درین باب ساخته باشند جمع گردانی و بزبان پهلوی ترجمه کنی و آنچه *خواجه*^۳ را از روی حکمت معلوم شده باشد و استادان روزگار ما داند اضافه کنی تا بر روی روزگار یادگاری بماند. و اگر مشکلی آفتد بدان رجوع نمایند *

موجب فرموده. *خواجه* بزرجمهر آنچه دانست و از استادان معلوم نمود و اصل نسخ از آن خالی بود. جمع کرد؛ و آن کتاب را بازنهاده نوشیروانی نام نهاد. و عدتها بر آن کار فرمودند؛ دستوری شد بر روی روزگار* بعد از آن شهنشاه ابوالفوارس عبدالملک بن نوح* که پادشاه خراسان بود هوس این علم بهم رسانید؛ چنانکه از ملوک ما تقدم

^۱ Noshirvan I, the 20th king of the 4th dynasty of Persia. *Mafoz-mad* was born in his reign.

^۲ [*Chahpā*] Bazar-chahpā, An Iranian Persian. *Bazarg* *Mīr* was the son of *Bāzargān*. He was the chief minister of Noshirvan who gave him a golden seat in front of his throne.

^۳ *Khawjah* = *scholar*, *learned*.

^۴ *Abū'l-Fawāris* *Abū'l-Mahdī* *Abū'l-Muḥammad* reigned from A.H. 313 to 350, i.e., A.D. 874 to 961.

و حفظ محنت هر یک از ایشان بهمرسانیده و بعد از تصحیح کتب سلف و خاف و تتبع علاج آنها بطریق مختلفه ایرانیان و انحاء متنوعه تورانیان و آراء متباینه هندوستانیان، چون تعیین نمودن قدر دواى هر یک، و عدم ترتیب ابواب و فصول، و تخیل در ضوابط فروع و اصول را مشاهده نمود خواست که همه را نسق جدید باهم مربوط نموده و آنچه خود بتجربه رسانیده با او الحاق کرده تالیف کتابی نماید که مردم از کتب و رسائل متعدده متفرقه سابقه مستغذی گردند؛ لهذا این حقیر باین امر خطیر مبادرت نموده این کتاب را که مسمی است بجوارحنامه امامیه فی قوانین الصیاد ترتیب نموده مجموع را برسی باب و خاتمه مقرر کرد و لازم دانست که از احوال ملوک و سلاطین سابقه و استادان ماضیه ماهر این فن غریب تیمناً ذری درین مختصرراً درج نماید تا بر مبتدیان این هنر بوضوح انجامد *

چنانکه از کتب و تواریخ معلوم شد که اول کتابی که درین فن ساخته ادد شاه جمشید¹ ساخت، و او بادشاهی بود بغایت دانا و زیرک و نامی ربع مسکون را تصرف داشت * اکثوی از مرغان جوارح و ددان و حیوانات وحشی را مستخر کرده نود او بردندی، و او بر هر کدام نامی مقرر کردی، و هیچ کار بهتر از جانور داری پیش او نبودى؛ و میخواست که این علم از یادگار باقی ماند * اول کتابی که درین فن ساخته اند او ساخته بود و بعد از آن حکما و استادان این فن زحمتهای کشیده و ریاضت و فکر در مزاجهای مرغان جوارح تصرفها نموده اند، و مرض و صحت و معالجت آن معلوم کرده و بزبانهای عربی و یونانی جهت مهارت

¹ Jamshīd, the grandson of Tahmūras the 4th king of the Pishdādīyān dynasty; said to have lived 2,419 years after Adam and 800 years before Christ. He founded Persepolis and instituted the solar year.

نباشد تا جانور فوراً تواند دید * و البته بی زنده بصحرا فرود نه اگر بی زنده بصحرا رود بی شکره باز آید * و شکره در اصطلاح هرجانوری که شکار گیرد همه را شکره نامند * و خریطه جهت زنده همراه بردن توان ساخت و چنان باید که ویرمان بر پای کبوتر بگذری که دو شاخ و نرم باشد چنانکه پای کبوتر زحمت نه بیند ؛ و طنابی ده گز بود و چوبکی چهار انگشت بر سر طناب بندی تا چون کبوتر بیرون اندازند بدست آوردن او آسان شود * اگر جانور وحشی باشد و چون میو شکار را نزدیک بیند زنده نیز بگذارد و بگیرد آنرا گرفتن از مشکلات شمرده اند : حيلة او آنست که رقره^۱ چند از موی دم اسب بتابد (و در زبان هندی آنرا پهانده گویند) و بر کبوتر بندد و میخ بند کند کبوتر را ، و خود پنهان شود تا شکره اش آن کبوتر را بگیرد ، و دران رقره ها بند گردد * و باید که قوشچی چکس^۲ و نشیمن جانور داند که چگونه باید ساخت *

نشیمن و چکس باز^۳ و باشه و ترمنا^۴ دراز و باریک باید چنانکه پای ایشان نیکو فراهم تواند آمد که اینها درخت نشین و گیرنده اند ؛ و از آن شغلزار و شاخین و چرخ و بکری و امثال ایشان بطور تخته و گرد باید که ایشان بلوغ نشین و کند زنده اند تا پای ایشان پهن باشد و در زدن آسان توانند زد *

اما بعد چنان گوید محمدر ابن مقدمات و مقرر این مقالات اضعف العباد احوجهم الی رحمة الغفور الغنی الودود ابن یار محمد فقیر دأود (احسن الالاحواله) که معرفت تمام در مزاج شکرگان یعنی جانور شکاری و طریق صید و اصطیاد و کیفیت صیاد و تشخیص امراض و ازاله امراض

^۱ رقره here "a noose." In Arabic رقره means "a cavity in a rock where water collects."

^۲ Chaka is a hawk's perch: the exact pattern distinguished by this term is not now known.

^۳ Bis, a general term for the gooshawk but especially for the female. The male or "bird" is called *Paraz* or *Paraz-bis*.

^۴ In India *terman* is the female of the Red-headed Merlin (*E. E. des. et. leucos*) and corresponds to the male, but in Persia *terman* is the English Merlin (*E. E. des. et. leucos*).

و نگران بدین سبب افتد که باز دار نادان و حسود باشد؛ و هیچ علت جانور دار را بدتر از آن نباشد که چون جانور را برگیرد گوید که این چیزی نیست و عیبی چند نا دانسته برو دهد؛ و از غایت نادانی و عاجزی و اعتماد نداشتن بر خود که جانور را بجائی رساند اول عیبی چند بر گوید تا اگر باز بجائی نرساند بگوید "تقصیر از باز است نه از من"؛ و اگر نیک آید گوید "که من او را بدین مرتبه رسانیده‌ام"؛ و این بدترین خصلتهای قوشچیانه باشد و ملوک و استادان این صنعت این را عیبی تمام دانند. چه هر جانور را از خورد و بزرگ حد کار او پیدا است * هر کس که جانوری نیکو کشاد کند و بکار رساند همه کس نیکو گویند و تحسین آن بجا آرند و اگر تقصیری رفته هم بدانند * و جانور دار باید که پر سخن و لاف زن نباشد و چنان باید که اول جامه خود را از آلودگی نگاهدارد؛ و هیچ عیبی جانور دار را بتر ازین نباشد که جامه او آلوده پيخال و خون بود * باید که بر شکوه بغایت مهربان و مشفق باشد و پر و دم جانور را از شکستن نگهدارد، و بند و کلاه و دسترانه جانور بغایت پاک و پاکیزه دارد، و بریدن و دوختن بند و بهله و طومار^۱ داند، و ریسمان و چاقو^۲ بافتن بیاموزد، و در آن باب سعی کند تا بغایت پاک و نازک بند دهد تا او را بدیگری احتیاج نباشد؛ چه هر بزرگی که جانوری از جانور دار طلب دارد اول پر و دم جانور را با احتیاط ملاحظه نماید؛ بعد از آن بند و کلاه و دسترانه دهد *

و آستین بهله چست تر باید جهت چرخ، و دسترانه باز و شاهین را آستین کوتاه و فراخ، تا اگر ضرور شود از دست زرد بیرون توان کرد و قراقو^۳ بستن داند، و قراقو کمتر از پنج جفت بال

¹ *Band*, one of the author's words for "jesses."

Bahla, a falconer's glove. In India *dastāna* is used, and in Persia *dust-kash*. *Tūmāyha* T., an obsolete word for a hawk's hood.

² *Chalghā* or *jalqā*, a 'halsband'; amongst Panjab falconers *jaghanlī* or *chaghanlī*.

³ *Qarālqū*, the author's word for a lure. Can this be the same word as قراقو "a black screecrow"; vide Zenker. In the Panjab the lure is usually made of crows' wings.

القصه این گاه چند از آن سبب در قلم آمد. تا معلوم شود که حق سبحانه و تعالی این خاصیت در زبان شکرگان نهاده است و ایشان را این کیاست و فراست هست که بدانند که ایشانرا از برای این کار تربیت میکنند * فاما چنان باید که مهوسان این فن تمامی همت برین کار مصروف نه نمایند و علی الدوام به کار مشغول نباشند تا از طاعت و عبودیت حق سبحانه و تعالی باز نمانند (توبه تعالی و مَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) و مهمات دنیوی و آخری ایشان معطل نگردد * ترچند این کار پسندیده تر است فاما بدان نیز که امور دنیا و عقبی بدین سبب انصراف پذیرد * بهمه حال مرقبه اعتدال نمایند که افراط و تفریط در امور مذموم است و مداومت برین کار دو طائفه را میسر شود یکی حکام و اعظم را که اسباب معیشت ایشان ساخته و آماده باشد و خدام و نوادانرا بر وفق میدارند. تا ایشان بفریاضت مباشر این شغل باشند یا کسی را که حرفت شکردایی باشد که او را بدین مهم قیام ضرور است. و خواب و آسایش بر خود حرام داند. و یک لحظه و نیم لحظه از جانور غافل نباشد تا جانور بکار رسد و کار فرماید. تا بتربیت مخصوص گردد و معیشت او بآسانی حاصل شود. چه اگر زحمتی اختیار کند هم آن دشوار و هم آن فائده بیند * و خداوند شکر را بید که اسب و باغی و ما بحتاج برای او ساخته و آماده دارد و او را جهت این اسباب زحمتی زیاد نباید کشید * و قوشچی چنان باید که خوش عینش و کشاده روی باشد. چه از قوشچی تبدیل و حاسد جانور را علقها افتد. و باید که هر جانور که بدست او برسد او را بفروزد. و نیمو گوید بیشتر از آنچه باشد. و بد گوید و قاتل بد نرزد. و بجانور دیگران حسد نبرد که اناری از علقها

منفعت مسخر گردانند، و بعضی را کار فرمایند، و بعضی را مرکب سازند که قوله تعالى الْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً¹، و بعضی را خدا از برای دفع مضرّ آورده و منتشر گردانیده که ازان احتراز نمایند چون سباع و ددان مودیات که قوله تعالى وَلَا تَلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ² *

بنابراین مقدمات، در باب جانوران شکار کننده، و طریقه بدست آوردن و آموختن ایشان، بانواع فکرها کردند و باران گردن کش و شفقاران سرافراز و شاهینان بلند پرواز را بدست آوردند، و مذبحجات³ ایشان را قوت خود ساختند؛ قوله تعالى أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَمَا عَلَّمْتُمُ مِنَ الْجَوَارِحِ مَكَلِّينَ تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ وَكُلُوا مِمَّا امْسَكْنَ عَلَيْكُمْ⁴ * و چون بازان بلند همت و شفقاران و شاهینان با شوکت، مرکز و نشیمن خود بردست ملوک و سلاطین یافتند، از غایت بلند همتی که در طبیعت ایشان است گردن به فرمان برداری نهادند و مطیع و منقاد گشتند؛ و آنچه مراد بود از ایشان بهر بهجت خاطر ملوک و سلاطین و مهوسان این فن حاصل آمد * و هیچ شبهه نیست در تسخیر و هوش و بهائم، و استیلاء آدمی بر سائر انواع ایشان؛ اما هیچ کدام عجب تر از متابعت و مطاوعت مرغان جوارح نیست، چه فرمان برداری حیوانات و مرغان اهلی سبب آنست که اگر از آدمی بگیرند ایشانرا بعنف یا بلطف بدست توان کرد ولی اگر شکرة⁵ بگیرند او را قطعاً بدست نتوان آورد * پس مطاوعت ایشان شگفتی عظیم است که⁶ چون ایشانرا بصید فرستند بروند و نگیرند، و هر چند از ایشان باز ستانند دیگر بگیرند، و چون آواز دهند باز آیند *

¹ Qur., XVI. 8.

² Qur., II. 191.

³ *Mazbūhāt* apparently the quarry taken by hawks.

⁴ Qur., V. 6.

⁵ *Shikara*, an old unusual term for 'birds of prey.' In Hindi *shikra* is the female of the Indian Sparrow-hawk (*Astur badius*), the male being styled *chippak*. Indian poets, however, have erroneously made the latter word feminine.

⁶ *Kichān* for *chūnkī*.

عقاب کوشنده و یکی چون خروس غرور شده؛ یکی چون همایون مبارک و کم آواز
و یکی چون کبک^۱ خندان در کوهسار؛ یکی چون بوم روز نور و بیمار و یکی
بر لب دریا نشسته چون بوتیمار^۲؛ یکی چون پاشه^۳ چالاک و زنگین. و یکی
چون گنجشک^۴ عاجز و مسکین؛ یکی چون شیر^۵ پر دل و شران و یکی چون
گوزن بد دل و گریزان؛ یکی چون پلنگ^۶ جنگ آوز و کامران و یکی چون
نخچیر بر کوهسار پاسبان؛ یکی چون یوز ترش روی و خونخوار و یکی چون
آهو^۷ سیاه چشم و کم آواز؛ یکی چون سگ شکم بند و یکی چون خوک
بی حمیت و گنده؛ یکی چون خرزشت آواز و ناخوش و یکی چون شتر
حمال و بارکش؛ یکی چون استر شمس و بد خوی و یکی چون اسب
محبوب و مبارک روی^۸ و بر اکثر موجودات بفضیلت و مزیت نطق
آدمی را فضیلتی ارزانی داشت قوله تعالی وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا
تَفْضِيلًا^۹ و بالهام الهی و قوای تنلی ایشانرا در بیشتری از موجودات تصرفات
ارزانی داشت و مستخر ایشان گردانید؛ کما قال الله تعالی وَسَخَّرْنَاكُمْ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ^{۱۰} تا ایشان بدین واسطه در مزاحبهی بهائم
و وحوش و طیور مدخل سازند و بدانند که کدام است از ایشان که با مردم
بسیازند و فرمان برداری کنند. و کدام است بگریزند و ناسازگاری
نابعضی را که حق تعالی بر ایشان حلال گردانیده ذبح نهند و قوت
خود سازند. قوله تعالی أَحَبَّتْ لَكُمْ بَيْمَتَهُ أَلا تَعْلَمُونَ^{۱۱} و بعضی را از برای جذب

^۱ Bland, "the Hammerhead"; vol. Journal Asiatic Society of Bengal, Vol. I, No. 10, 1894.

^۲ Bland, the Bland of India.

^۳ Bland, the Bland of India.

^۴ Bland, the Bland of India.

^۵ Bland, the Bland of India.

^۶ Bland, the Bland of India.

^۷ Bland, the Bland of India.

^۸ Bland, the Bland of India.

^۹ Bland, the Bland of India.

^{۱۰} Bland, the Bland of India.

^{۱۱} Bland, the Bland of India.

قَالَ (قوله تعالى) أَجَلٌ لَّكُمْ صِيدَ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ¹ و بصید کردن رخصت فرمود، وَإِذَا حُلَلْتُمْ فَاعْطُوا² *

سلاطین اعظم و اشراف جهان و کسانی که طبیعت راست داشته اند و هوشناک بوده اند بیشتر بدین کار قیام نموده اند * و حکما گفته اند که جانوران پرانیدن و صید کردن بدیشان امراض مزمنه و انواع علل را زایل گرداند و نافع است؛ و هیچ آفریده را بدین اعتراضی و ننگی و عاری نه * و یقین است که آدمی و سایر حیوانات که حق سبحانه و تعالی از کتم عدم بکیز وجود آورد مزاج هر یک را برای جذب منفعتی و دفع مضرتی ایجاد کرد، و بقدر هر یک را اختیار در کارها داد، تا بدان واسطه نیکی از بدی فرق توانند کرد؛ و در صورت و سیرت هر یک اختلافی هرچه تمام تر ظاهر گردانید - بعضی متغلب و زورمند و برخی از حیل و فریب بهره مند - بعضی تازه روی و خندان - بعضی ترش روی و گریان؛ یکی چون باز منظور نظر بادشاهان و یکی چون تدرو³ بکال خویش نازان؛ یکی چون شنگار⁴ سر فراز در کار و یکی چون کلنگ⁵ زیرک و هوشیار؛ یکی چون شاهین⁶ دلاور و بلند پرواز و یکی غوغا کننده و شناور چون قاز؛ یکی چون چرخ⁷ با تکمّل و دربین و یکی چون خرگوش همه روز در خواب و اندوهگین؛ یکی چون بکری⁸ سخت کوش و دلاور و یکی چون کلاغ⁹ عاجز و از دشمن پر حذر؛ یکی چون

¹ Qur., V. 97.

² Qur., V. 3.

³ *Tazarr* or *tadarr* (Arabicized into *tadarrj*) is an almost obsolete Persian name for the pheasant (*Phasianus colchicus*), now better known by its Turki name of *qor-qāwul*. In Mazenderan it is called *tūrang*.

⁴ *Shungār*, a species of ger-falcon: vide also Journal Asiatic Society of Bengal, Vol. III, No. 2, 1907.

⁵ *Kulāng*, the common crane; in modern Persian usually known by its Turki name *durnā*.

⁶ *Shāhin* is in India the name of *Falco peregrinator* and its varieties or species. In Persia and Arabia the term includes the Peregrine; vide Jl. As. Soc. Beng. Vol. III, 1907.

⁷ *Charāgh*, "the Saker Falcon," especially the female; vide Jl. As. Soc. Beng. Vol. III, No. 3, 1907.

⁸ *Bahrī*, the Peregrine Falcon.

⁹ *Kulāgh*, a name applied to several species of crow and also to the raven. Here the common Indian crow is probably meant.

مَنْ عَادَاهُ وَانْصَرَّ مِنْ نَصْرِهِ وَاخْتَلَّ مِنْ خَدَلِهِ * و بعد از یازده فرزند معصوم
 اورا از امیر المؤمنین^۱ حسن، تا بمولانا محمد مهدی علیهم السلام امام خلتان
 و حُجج خویش گردانید؛ و پیغمبر در حق ایشان فرمود الْأَمَّةُ مِنْ بَعْدِي
اَثْنَا عَشَرَ أُولَئِكَ عَلَيَّ وَآخِرُهُمْ مَهْدِيٌّ؛ و طاعت ایشان با طاعت پیغمبر
 خویش ضم کرد، و کافه برپایا را بطاعت ایشان فرمود که اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا
الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ؛ تا به یمن عصمت و علم و حکمت مآثر سعادات
 تا به انقراض عالم به بندگان خدا برسانند و ایشانرا بطاعت خداوند
 عزوجل و متابعت رسول مملی الله علیه و آله وسلم بفرمایند و از معصیت
 باز بدارند *

بعد از محامد حق سبحانه و تعالی هزاران هزار صلوات
 زاکیات، و تحف تکیات نامتناهیات، بروج مطهر و قالب معطر خواجده
 کائنات، خلاصه موجودات، هادی سبیل، محمد مصطفی و آل و اولاد
 او، آن پاکان و پائیزگان، باد * بعده شیخ شک و شبهه نیست که هر هنرمی
 که ارباب فطنت و کیاست و اصحاب مکنت و فراست، دران شروع
 نمایند، بعد از علوم دینی، بهتر از سوارى و تیر انداختن و شکار کردن شیخ
 نیست، که شجاعت عبارت از آن است؛ و از کارهایی که برای تماشا و ترقم
 اختیار کنند، بهتر از جانور داری و عید با ایشان کردن چیزی نیست؛ چه
 بسیار درویش و مسکین از فضل ایشان بیدارند، و آن نیز از باب سخاوت
 نوعیست؛ و این طریقه ایست بزرگ سلاطین و امراء و اکابر و اشراف
 و ارباب هنر، پسندیده؛ و حق جل و علا حلال گردانیده، كَمَا قَالَ عَزَّ مِنْ

¹ Alusi * Al-Mu'jam is a report given by Abu' al-Hasan Ali.

² Quat. IV, 62.

نبی الانبیاء پیغمبر محمد مصطفیٰ علیہ الصلوٰۃ والسلام را (که دنیا و مافیہا
 بوجود او آفرید، و در شأن او میفرماید: لَوْلَاكَ لَمَّا خَلَقْتَ الْاَفْلَاكَ) از میان
 انبیاء برگزید، و برو اکملیت و افضالیت پیغمبری ختم گردانید تا خلقت را از
 طاعت برحمت امیدوار گرداند و از معصیت بعذاب بیم کند. کما قالَ
 عزَّ وَجَلَّ مِنْ قَائِلٍ (قوله تعالى) اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَدَاعِيًا
 اِلَى آلِهِ بِاِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا¹؛ و هر گاه برگ داعی را ممر ورود ناله و آه و محل
 شهرت کلمه لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ و قائل محمد رسول اللّٰه ساخته * و درود نامحدود
 و صلوٰۃ نامحدود بر محمد احمد لقب عاقبت محمود و بر آل و اصحاب
 مسعود اویاد الی یوم التذاک، خصوصاً بر شاه اولیا، سید اوصیا، امیر المؤمنین،
 اسد الله الغالب، عای بن ابی طالب علیہ الصلوٰۃ والسلام که او را از میان
 اولیا برگزیده و لی خویش خواند و وصی پیغمبر گردانید،² چنانکه در حق
 او میفرماید قوله تعالى اِنَّمَا وَلَّيْكُمْ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالدِّينُ اِمْنًا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يَتَّبِعُونَ
 الصَّلٰوةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ³؛ و روز غدیر خم که پیغمبر صلی الله علیہ و آله
 و سلم از حجۃ الوداع باز گشته بود، جبرئیل علیہ السلام آمد - و آیه یأیها الرسول
 بَلِّغْ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ - و اللّٰهُ يَعْصِمُكَ
 مِنَ النَّاسِ⁴ را فرود آورد، و به پیغمبر ما رسانید * پیغمبر صلی الله علیہ و آله
 و سلم بفرمان حق سبحانه و تعالی او را وصی و قائم مقام خود گردانیده در
 حق او میفرماید - مَنْ كَفَّتْ مَوْلَاةٌ فِهَذَا عَلَيَّ مَوْلَاةٌ اَللّٰهُمَّ وَاِلَیَّ مَنْ وَاِلَاہَ وَاَعَادَہُ

¹ Qur., XXXIII, 44 and 45.

² From this and a later reference to "Du'āda Imām" it appears that the writer is a Shī'ah.

³ Qur., V, 60.

⁴ Qur., V, 71.

۳۹۷۱

BĀZ=NĀMA.

AUTHOR'S PREFACE.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دیباچه

حمد بیحد و ثنای بیعد مالک الملکی را سرد که سیم رخ و شمسوار
عقل و واسطه بسرحد عد و احصای آن نرسد. حضرت منزّه خداوندی را جات
نعمه و تقدست و تبارک است که بذا بر ارادت ابداع انواع و اجناس
و اختراع قوی و حواس ظلمات طلسم آدم خای را مخزن ابداع و منبع
آب حیات گردانیده. و شهباز دل الهام منزل اساتیر بر دست کاتب المؤمنین
بین اصعبین من اصعب الرحمن نشانید. و هر لحظه از غایت شفقت
بار نظری دارد. و او را بتربیت و تقویت آن نظرات عذابت آیات صیاد
مؤمنان اولی اجتناع ارادات و الهامات غیبی میگرداند. و بدان را که بلند
کاستان وجود است بر گلبن حمد و ثنای خود بهر از دستان منورم ساخته.
و بنی آدم را بتخلعت برامت و تقدیر و تقدیر بانی آدم و حمالتهم فی الابر
و التبرکات متعلق و مقوم گردانیده. و دنیای ایشان بنور معرفت و توحید
پیراست. و پیغمبران را بر عین ایشان برترند و ناج نبوت را سر سر ایشان
نهاد تا خلقت را از ظلمت و غلاط برسانند و بسلام و جلالت رسانند. خداوند

twenty times daily since she was tall enough to reach their perches. Not to love hawking was a proof of the grossest vulgarity of disposition, and of many drops of churlish blood."

However, though in reality, the East has ever been the stronghold of falconry, it is dying out there as in the West. In Japan, so Japanese friends tell me, it is dead. In Persia and India it is certainly moribund. Twenty years ago, there were in the Punjab a few enthusiastic falconers; but their number has dwindled and is dwindling, and none steps forward to fill a vacant place. His Highness Mir 'Ali Murād, of Sindh; Nawab Fawj-dār Khān, of Dera Ismail Khan; and Sher Jang, of Attock, have died. Miyān Fayz Muḥammad, of Jallandhur (son of Wazīr Ghulām Jilāni) has given up the sport. Miyān Maḥmūd Ṣāhib, of the Shrine of Taunsa, and Malik I'tibar Khān, of Pindi Gheb, are perhaps the only two Indian gentlemen left in the Panjab who keep up anything like a hawking establishment. Nawāb Muḥammad Afzal Khān, Khati Khayl, of Tank, does indeed keep up an establishment, but like that of the late Kālā Singh, of Amritsar (formerly barber of Maharaja Ranjit Singh) it is for show alone. The pupils of Sayyid Faṭḥ Shāh, a famed and really skilled professional falconer formerly in the service of the Nawabs of Dera, and afterwards in that of the writer, are now old men who have taken to other employments.

The Corps of Guides at Hoti Mardan kept up a regimental establishment of hawks till the Swat Canal, irrigating the desert round the Cantonment, drove the hubara out of the immediate district; and then modern polo with its exactions proved too formidable a rival. When the British officers ceased to interest themselves in hawking, the native ranks naturally followed their example. In Chhach Hazara, where the splashes of water just outside the villages make duck-hawking an easy and profitable pursuit, a few of the inhabitants still keep some peregrines and shalins. Still, of falconry in India, as in Persia, little remains but to say "*Innā l'illāh wa innā ilayhī rāji'ūn.*"

D. C. P.

INDIAN MUSEUM CALCUTTA: }
January 1, 1908. }

on the proper admixture of the elements—heat, cold, moisture, dryness. From a faulty proportion arise distempers, which, if not diseases, are the cause of diseases. Importance is also attached to the faulty mixtures of the blood. By a combination of such morbid predispositions with debetarious influences from without, all diseases are produced.

The same theories prevail as regards drugs; they contain the same elementary qualities of heat, cold, moisture, and dryness; and on the principle of curing by contraries, hot diseases must be treated by cold remedies.

Such is the belief and practice of Persian and Indian *hakims* of the present day. The simple Indian villager admits, indeed, that quinine is a specific for fever; but he argues, there must be something wrong, as the disease and the drug are both hot. Therefore, if you desire him to place any faith in your modern European method, you must direct him to sit in the sun with a pat of butter¹ on his head so that it may soak into his brain and remove the heating effects of the quinine. Before, however, we permit ourselves to smile at his credulity, let us pause and recollect that fecal pills were esteemed a very potent remedy by our ancestors.

Though in the open plains of India, where hawks and quarry alike abound, falconry was universally practised, even schoolboys training *shikras* and shrikes, it does not seem to have become such a passion with the people as it did in Europe. It did not affect the language as might have been expected, and even the numerous Turki technical terms introduced by the Moguls have nearly all died out amongst falconers, though Sawdā,² the Urdu poet, who flourished in the reign of Shah 'Alam of Delhi, did write a satire on the *Chapak* (the male of the Shikra Sparrow-hawk) in which he used many falconry terms. In England, stringent laws were made on falconry, especially by Edward the III; but let me again quote from Freeman and Salvin's delightful work:—

¹ Europe was infatigable with it. Monarchs, nobles, and knights, disdainful the moderate demands of its pleasure, drained them to intoxication, and lived for them as for their fame. If a hawk were in prison, no wolf could follow upon the walls of a castle or in a church, he would hear them on his glove; if in the grove they would be signalled on his temerance; pay his hawk took a morsel to the altar or for wedding-day, not answered with his head in terms which became positively injurious, as also pointed every other sentiment, and hope, and inter-kings² covered with an allusion was one favourite twist of the head, or movement of the wing, or stretching out of the foot, proper to the hawk which she had captured.

² Hunter is hunting, but play is hunting. Similarly, for is hunting, but water is hunting.

³ He was born A.D. 1716, and died 1754.

sport"¹ has, even in India, ceased to be popular, is the prevailing modern disease of restlessness and want of leisure.

It must not be supposed that all who keep hawks are keen falconers. Every Indian gentleman has a number of retainers who, when the crops are sown or cut, are idle; and these, while they sit and smoke or run messages, might as well carry hawks (the insignia of rank) as do nothing. Hawks, too, are convenient presents for friends when it is desired to place them under an obligation before preferring a request. Visits also have very occasionally to be paid to outlying lands, and the owner might as well hawk while on the way. Now, hawks kept in a happy-go-lucky fashion and rarely flown, are naturally not in proper condition, and so the lazy and good-for-nothing Indian rabble that carry the hawks, resort to artificial means to increase the hunger and courage of their charges. Consequently, drugs assume an extraordinary importance, not only in the eyes of servants but in those of their masters also. As books or other means of diversion are generally wanting, hawks naturally furnish the chief topic of conversation. It is not the prowess of a bird that is discussed, but its health. Every ignorant falconer claims to possess one or two highly complicated receipts for the cure of certain obscure ailments, and discourses learnedly on humours and complexions and the colour of the pulse in health and disease. A falconer is engaged, not because he is skilled at keeping a hawk in flying condition and in taking quarry, but because, perhaps, it is rumoured that he has performed the delicate operation of opening the stomach or sewing up the crop. Hence it is that the *Bāz-Nāmas* consist chiefly of a collection of receipts for powders, pastes, pills, decoctions, boluses, electuaries, draughts, infusions, purges, intoxicants, and emetics, etc., etc., not only for the cure but for the prevention of disease. One MS. quaintly closes its list with "A sure and proved remedy for a hawk that is sick from too much physicking."

The system of medicine followed is the Greek system—the system of Hippocrates and Galen. In the system of the former, the dominating theory is the humoral. The body contains four humours—blood, phlegm, yellow bile, and black bile. When the humours are properly balanced in the body, the subject is in a state of health; when any one humour unduly preponderates, the subject is diseased.

The theory of Galen, based on that of the former author, is one of temperaments. The normal condition or temperament of the body depends

---

¹ Freeman and Salvin.

The Arabs probably learnt the art of falconry from the Persians; for not only do many Arabic MSS. state that the first falconer was a Persian, but the technical terms are often borrowed from the Persian language. For instance, *showāhin* is a broken Arabic plural of the Persian *shāhin*, while *qush-t-i qush-t-i māza* is a term not uncommon in Arabic MSS. for the meat near the backbone, or the saddle in mutton.

Learned Pandits maintain that hawking is referred to in the Vedas.¹ One of the words quoted in support of this statement is *Syenu jīri*, which is said to mean one who lives by selling or training hawks. If hawking was known in India before the Muslim conquest, it is probable that the practical Hindus confined themselves to training the short-winged hawks, more especially the gohawk.

On the ancestry of Falconry, Freeman and Salvin, in "Falconry, Its Claims, History and Practice," have written:—

"So much for antiquity and its value! My own opinion is, that few men exist who do not, so to speak, take off their hats mentally to so respectable an acquaintance. A friend of mine, it is true, once told me that his love for the sport of falconry was perfectly independent of any feeling for antiquity and the middle ages, for which he cared nothing; but I believe he was mistaken. If I could have twisted the *quadriscutis* into a wand, and touched him with it on the heart, he would probably have discovered a light bench that bound him to the bells and jesses of another age."

"Falconry is certainly of high descent. If that be considered a recommendation, it traces a long line of ancestors, and has claimed and received homage from the chivalry and beauty of many centuries. * * * *"

Now, the pride of ancestry is nowhere stronger than in India. Although, as in the West, the sport has ever been aristocratic, yet Eastern writers on the subject have generally been far from literate. Persian writings on the subject are indeed fantastic, but they are by no means worthy of the noble art they should describe. Little is said of the past history and practice of the sport, and still less of modern usage. The science, too, was deemed worthy, and in India, as in Europe, falconers had their own peculiar jargon. Had I not been a practical falconer of more than twenty years' experience of falconry in the East, I could not have ventured to edit the present text. The Persian, as in the case of all Indian *Shāh-Nāmas*, is of the most despicable kind, and is further disfigured by Panjabi and Shudhi errors and technical terms, but the fact that the language is immediately in the way detracts from the interest attached to grapple here first dipping into Persian. The new vocabulary is given for a specimen of the style, and described as the "essence of the work" and the "very marrow" of

¹ See *Journal of the Asiatic Society of Bengal*, vol. xiv, p. 125, and *Journal of the Asiatic Society of India*, vol. xiv, p. 125.

In the preface, this treatise is stated to have been composed by Yar Muḥammad Dāʿūd 'urf Khūdā Yār Khān 'Abbāsī, who lived during the time of Tughlān Timūr Khān, a king of Khurāsān that reigned between A.H. 737 and 753 (A.D. 1336—1352). It is worthy of remark that the author makes no mention of the merlins, which, according to one *Bāz-Nāma*, were not trained in India till Mughal times, i.e., probably not till the days of Akbar. The work is stated to be a simplified translation of the *Shikār-Nāma-yi Ilkhānī*, which was itself based on the *Sayd-Nāma-yi Malik Shāhī*¹ of 'Alī bin Manṣūr. In the Preface and Introduction, the work is variously named by the author, *Qawānīn*² 's-*Sayyād* and *Jawāriḥ-Nāma-yi Ināyā fī Qawānīn*³ 's-*Sayyād*. I have adopted the former title.

My acknowledgments are due to Koṭ Dafa'dār Dost Muḥammad Khān, 23rd Cavalry, F.F., for making a copy of my MS. for the press; and to Muḥammad Kāzīm Shīrāzī, Persian Instructor of, and Mr. R. F. Azoo, Arabic Instructor of, the Board of Examiners, for continuous help in seeing the work through the press.

The date of the origin of falconry is impossible to discover. Harting, in his "Essays on Sport and Natural History," states that it was practised in China 2,000 years before Christ.

Persian MSS. on falconry maintain that the first falconer was a prehistoric Persian king; but it is possible that the only authority for this statement are the lines from Firdausi's² *Shāh-Nāma* :—

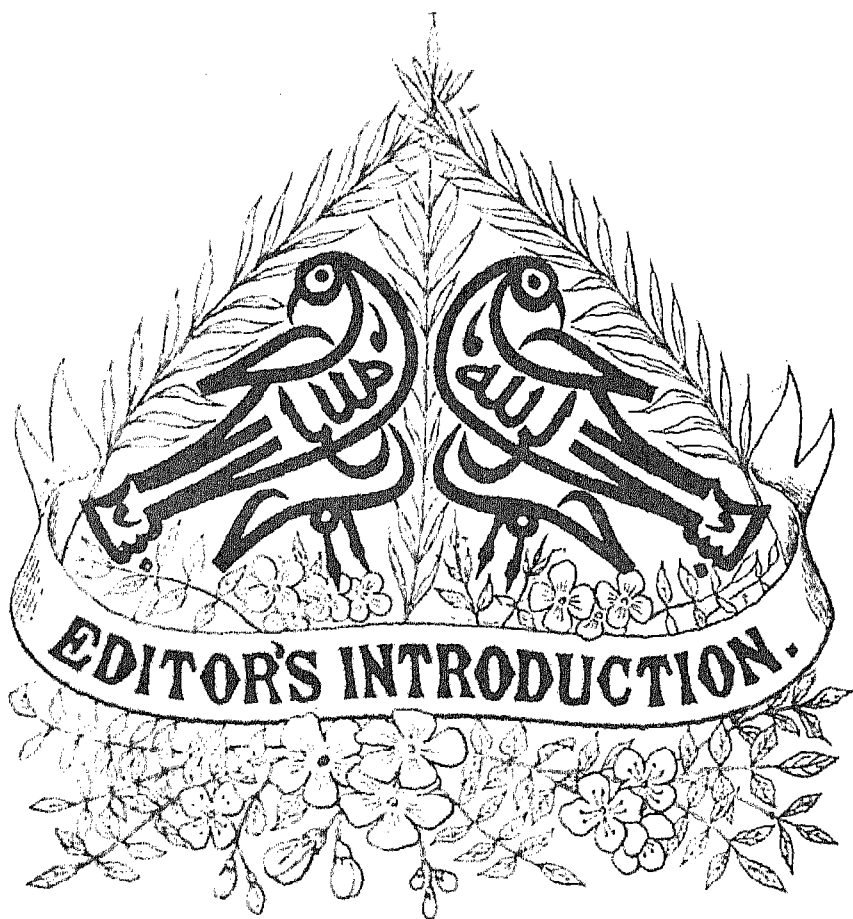
رماده دادنرا همه بنگرید	سپه گروش و یوز از میان برگزید
بچهاره بیاورش از دشت و کوه	به بند آمدند انکه بد زانگروه
ز مرغان هم آنگه بد و نیک ساز	چوباز و چو شاهین گردنفرار
بیآورد آموختنشان گرفت	جهانی بدو مانده اندر شگفت

"He [*Tahmāras*³] first regarded the wild beasts
And chose from them the lynx and the cheeta.
By devices he caught them in the plains and hills;
Various species of them were snared.
From the birds, too, good and bad,
He chose the goshawk and the proud *Shāhīn*.
He began to train them;
A world was lost in astonishment at him."

¹ Malik Shāh, one of the Saljuk kings, reigned A.H. 465 to 485, and presumably this is the king referred to.

² Written A.D. 1009.

³ Vide note 1, p. x, of Persian Preface.

THE MS. from which the present treatise is edited, was copied in A.D. 1874 from one (date unknown) in the possession of H.H. the late Mir 'Ali Murād, Bādhch, of Sindhi, and was collated with another copy in the possession of Nawab Muḥammad Afzal Khān, Kuttī Khayl, of Taak, Dera Isma'il Khān. It is the most complete treatise of its kind that has as yet come under my notice. The language is corrupt, being bad Indian Persian mixed with a little Panjabi and Sindhi. Portions of the appendices (which are obviously of a much later date than the rest of the work), especially that on *ballads*, are quite unintelligible; and such, therefore, have been omitted.

THE
QAWANIN-NĪS-SĀYYĀD
OF
KHUDĀ YĀR KHĀN 'ABBĀSĪ

EDITED IN THE ORIGINAL PERSIAN
WITH ENGLISH NOTES

BY

LIEUTENANT-COLONEL D. C. PHILLOTT,

*Secretary, Board of Examiners; Fellow of the Calcutta University;
Translator of the Bār-Nāmā-yi-Nāsirī, &c.*

4071
1111111111

CALCUTTA.

PRINTED BY THE ORDER OF THE SOCIETY OF BENGOAL AND ASSAM, AT
THE CALCUTTA DISPENSARY PRESS, CALCUTTA.

1868.

Digitized by Google
Digitized by Google
Digitized by Google

خ ۲۱ ق
۳۰

DUE DATE

۴۹۹۵۲

۳۹/۷۱

خاکی		۱۹۹۲	
خ ۲۱ ق	۳۹۴۱	۴۹۹۵۲	
۳۰			
قوانین الصیاد بازنانه			
Date	No.	Date	No.